Nový Zákon

Obsah

Evangelium podle Matouše	1
Evangelium podle Marka	21
Evangelium podle Lukáše	33
Janovo evangelium	54
Skutky apoštolů	70
List Římanům	90
První list Korinťanům	99
Druhý list Korinťanům	107
List Galaťanům	113
List Efezským	116
List Filipským	119
List Kolosanům	121
První list Tesalonickým	123
Druhý list Tesaloničanům	125
První list Timoteovi	126
Druhý list Timoteovi	129
List Titovi	131
List Filemonovi	132
List Židům	133
Jakubův list	139
První Petrův list	142
Druhý list Petrův	145
První list Jana	147
Druhý list Janův	150
Třetí list Jana	150
List Judův	151
Zjevení	152

Matthew

KAPITOLA 1

1 Kniha pokolení Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.
2 Abraham zplodil Izáka; a Izák zplodil Jákoba; Jákob pak zplodil Jidáše a jeho bratří;
3 Jidáš zplodil Fára a Záru z Thamaru; a Phares zplodil Esrom; a Esrom zplodil Arama;
4 Aram pak zplodil Aminadab; a Aminadab zplodil Naassona; a Naasson zplodil Lososa;
5 Losos zplodil Booz z Rachab; a Booz zplodil Obeda z Ruth; a Obed zplodil Jišaje;
6 I zplodil Izai krále Davida; David pak král zplodil Šalomouna z ní, která byla manželkou Uriášovou.
7 Šalomoun pak zplodil Roboáma; a Roboam zplodil Abia; a Abia zplodil Asu;
8 A zplodil Aza Jozafata; a Jozafat zplodil Jorama; a Joram zplodil Oziáše;
9 Oziáš pak zplodil Joatama; a Joatam zplodil Achaza; A Achaz zplodil Ezechiáše;
10 Ezechiáš pak zplodil Manasse; a Manasses zplodil Amona; Amon zplodil Joziáše;
11 Joziáš pak zplodil Jechoniáše a jeho bratří v době, kdy byli odvedeni do Babylóna.
12 A když byli přivedeni do Babylóna, zplodil Jechonias Salathiela; a Salathiel zplodil Zorobábela;
13 Zorobabel pak zplodil Abiuda; a Abiud zplodil Eliakima; a Eliakim zplodil Azora;
14 Azor zplodil Sadoca; a Sadoc zplodil Achima; a Achim zplodil Eliuda;
15 Eliud zplodil Eleazara; a Eleazar zplodil Mattana; a Mattan zplodil Jákoba;
16 Jákob zplodil Josefa, manžela Marie, z níž se narodil Ježíš, zvaný Kristus.
17 Všech pokolení od Abrahama do Davida je čtrnáct pokolení; a od Davida až do odvedení do Babylona čtrnáct pokolení; a od zavlečení do Babylóna ke Kristu je čtrnáct generací.
18 Narození Ježíše Krista bylo takto: Když byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, než se sešli, byla nalezena s dítětem Ducha Svatého.
19 Její manžel Josef, který byl spravedlivým mužem a nechtěl z ní dělat veřejný příklad, měl v úmyslu ji tajně propustit.
20 Ale zatímco o těchto věcech přemýšlel, hle, anděl Páně se mu zjevil ve snu a řekl: Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii, svou manželku, neboť to, co se v ní počalo, je Ducha Svatého.
21 Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš, neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.
22 To vše se stalo, aby se naplnilo, co bylo řečeno o Pánu ústy proroka, řkoucího:
23 Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, což se překládá jako Bůh s námi.
24 Josef pak probuzen ze spánku učinil, jak mu anděl Páně přikázal, a vzal k sobě svou manželku:
25 A nepoznal ji, dokud neporodila svého prvorozeného syna, a nazval jeho jméno JEŽÍŠ.

KAPITOLA 2

1 Když se Ježíš narodil v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, přišli mudrci od východu do Jeruzaléma,
2 Říká: Kde je ten narozený král židovský? neboť jsme viděli jeho hvězdu na východě a přišli jsme se mu poklonit.
3 Když to uslyšel král Herodes, zděsil se a s ním celý Jeruzalém.
4 A když shromáždil všechny velekněze a zákoníky lidu, zeptal se jich, kde se má narodit Kristus.
5 Řekli mu: V judském Betlémě, neboť tak je psáno od proroka:
6 A ty Betléme, v zemi Judské, nejsi nejmenší mezi judskými knížaty, neboť z tebe vyjde vladař, který bude vládnout mému lidu Izraeli.
7 Když Herodes důvěrně zavolal mudrce, pilně se jich vyptával, kdy se ta hvězda objevila.
8 Poslal je do Betléma a řekl: Jděte a hledejte pilně dítě; a až ho najdete, oznamte mi to znovu, abych mohl přijít a poklonit se mu také.
9 Když uslyšeli krále, odešli; a hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až přišla a stála nad místem, kde bylo dítě.
10 Když uviděli hvězdu, zaradovali se radostí nesmírně velikou.
11 Když vešli do domu, uviděli dítě s Marií, jeho matkou, padli na zem a klaněli se mu. zlato, kadidlo a myrha.
12 Když je Bůh ve snu varoval, aby se nevraceli k Herodovi, odešli do své země jinou cestou.
13 A když odešli, hle, anděl Páně se zjevil Josefovi ve snu a řekl: Vstaň, vezmi dítě a jeho matku, uteč do Egypta a buď tam, dokud ti nepřinesu slovo. Herodes bude hledat malé dítě, aby ho zničil.
14 Když vstal, vzal v noci dítě a jeho matku a odešel do Egypta.
15 A byl tam až do smrti Herodovy, aby se naplnilo, co bylo řečeno od Hospodina ústy proroka, řkoucího: Z Egypta povolal jsem syna svého.
16 Když Herodes viděl, že se mu posmívali mudrcům, velmi se rozhněval, poslal a pobil všechny děti, které byly v Betlémě a ve všech jeho končinách, od dvou let a méně, podle čas, na který se pilně vyptával mudrců.
17 Tehdy se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka Jeremiáše, řkoucího:
18 V Rámě byl slyšet hlas, nářek, pláč a velké truchlení, Ráchel pláče nad svými dětmi a nedala se utěšit, protože nejsou.
19 Když však Herodes zemřel, hle, anděl Páně se zjevil ve snu Josefovi v Egyptě,
20 Řka: Vstaň, vezmi dítě a jeho matku a jdi do země Izraelské, neboť jsou mrtví, kteří usilovali o život dítěte.
21 I vstal, vzal dítě i matku jeho a přišel do země Izraelské.
22 Když však uslyšel, že Archeláos kraluje v Judsku v místě svého otce Heroda, bál se tam jít; ačkoli ho Bůh ve snu varoval, uchýlil se do končin Galileje.
23 Přišel a usadil se ve městě zvaném Nazaret, aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroků: Bude nazván Nazaretský.

KAPITOLA 3

1V těch dnech přišel Jan Křtitel, kázal v judské poušti,

2 A řekl: Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.
3 Neboť to jest ten, o němž mluvil prorok Izaiáš, řka: Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte stezky jeho.
4 Tentýž Jan měl roucho z velbloudí srsti a kožený pás kolem beder; a jeho maso byly kobylky a divoký med.
5 Potom k němu vyšel Jeruzalém a celá Judea a celý kraj kolem Jordánu,
6 A byli od něho pokřtěni v Jordánu, vyznávajíce své hříchy.
7 Ale když viděl, že mnoho farizeů a saduceů přichází k jeho křtu, řekl jim: Pokolení zmijí, kdo vás varoval, abyste utekli před nadcházejícím hněvem?
8 Přineste tedy ovoce k pokání:
9 A nemyslete si, abyste v sobě neříkali: Otci máme Abrahama, neboť pravím vám, že Bůh je schopen z těchto kamenů vzbudit Abrahamovi děti.
10 A nyní je také sekera přiložena ke kořeni stromů; proto každý strom, který nenese dobré ovoce, je vyťat a uvržen do ohně.
11 Já vás sice křtím vodou k pokání, ale ten, kdo přichází po mně, je mocnější než já, jehož boty nejsem hoden nosit: on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.
12 Jehož vějíř má v ruce, a důkladně očistí podlahu svou a shromáždí svou pšenici do sýpky; ale spálí plevy neuhasitelným ohněm.
13 Tehdy přišel Ježíš z Galileje do Jordánu k Janovi, aby se od něho dal pokřtít.
14 Ale Jan mu bránil, řka: Potřebuji býti pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?
15 A Ježíš odpověděv, řekl jemu: Nech to nyní, neboť tak se nám přisluhuje naplnit všelikou spravedlnost. Pak ho trpěl.
16 A když byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody a hle, otevřela se mu nebesa a viděl Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a svítí na něj.
17 A hle, hlas z nebe, řkoucí: Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení.

KAPITOLA 4

1 Tehdy byl Ježíš vyveden Duchem na poušť, aby byl pokoušen od ďábla.
2 A když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, byl potom hladový.
3 Když k němu pokušitel přišel, řekl: Jsi-li Syn Boží, rozkaž, aby se z těchto kamenů stal chleba.
4 On však odpověděl: Je psáno: Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.
5 Tehdy ho ďábel vzal do svatého města a postavil ho na vrchol chrámu,
6 A řekl jemu: Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů, neboť je psáno, že svým andělům dá o tobě příkaz a na rukou tě ponesou, aby sis nikdy nezlomil nohu. proti kameni.
7 Ježíš mu řekl: Znovu je psáno: Nebudeš pokoušet Pána Boha svého.
8 Opět ho ďábel vezme na horu nesmírně vysokou a ukáže mu všechna království světa a jejich slávu;
9 A řekl jemu: To všecko ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.
10 Tehdy mu Ježíš řekl: Odejdi, Satane, neboť je psáno: Pánu svému Bohu se budeš klanět a jedině jemu budeš sloužit.
11 Potom ho ďábel opustil, a hle, andělé přišli a obsluhovali ho.
12 Když Ježíš uslyšel, že Jan byl uvržen do vězení, odešel do Galileje;
13 Když odešel z Nazaretu, přišel a usadil se v Kafarnaum, které je na mořském pobřeží, na hranicích Zabulonu a Neftalimu.
14 Aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše, řkoucího:
15 Země Zabulon a země Neftalim, na cestě k moři, za Jordánem, Galilea pohanů;
16 Lid, který seděl ve tmě, viděl velké světlo; a těm, kteří seděli v kraji a stínu smrti, vrhá se světlo.
17 Od té doby začal Ježíš kázat a říkat: Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.
18 Ježíš šel podél Galilejského moře a uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře, protože byli rybáři.
19 I řekl jim: Pojďte za mnou, a učiním z vás rybáře lidí.
20 A oni hned opustili své sítě a šli za ním.
21 A odtamtud šel a viděl další dva bratry, Jakuba, syna Zebedeova, a Jana jeho bratra, jak na lodi se Zebedeem, jejich otcem, opravují sítě; a on je zavolal.
22 A oni hned opustili loď a svého otce a šli za ním.
23 A Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách a kázal evangelium o království a uzdravoval všechny neduhy a všechny druhy neduhů mezi lidem.
24 A jeho sláva se rozšířila po celé Sýrii a přinášeli k němu všechny nemocné, kteří byli chyceni různými nemocemi a mukami, a ty, kteří byli posedlí ďábly, a ty, kteří byli šílenci a kteří byli ochrnutí; a on je uzdravil.
25 Šly za ním velké zástupy lidí z Galileje, z Dekapole, z Jeruzaléma, z Judska a za Jordánem.

KAPITOLA 5

1 Vida zástupy, vystoupil na horu, a když byl usazen, přistoupili k němu jeho učedníci.
2 A on otevřel ústa a učil je, řka:
3 Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich je království nebeské.
4 Blahoslavení kvílí, neboť oni budou potěšeni.
5 Blahoslavení tiší, neboť oni zdědí zemi.
6 Blahoslavení, kteří hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.
7 Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.
8 Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.
9 Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni dětmi Božími.
10 Blahoslavení pronásledovaní pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.
11 Blahoslavení jste, když vám lidé haněti budou a pronásledovati vás, a všeliké zlé věci mluviti budou proti vám lživě pro mne.
12 Radujte se a jásejte, neboť mnohá je vaše odměna v nebi, neboť tak pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.

13 Vy jste sůl země, ale ztratila-li sůl svou chuť, čím bude osolena? od nynějška k ničemu není dobré, leč býti vyvrženo a pošlapáno nohama lidí.
14 Vy jste světlo světa. Město, které leží na kopci, nelze skrýt.
15 Ani svíčky nezapalují a nestavějí pod nádobu, ale na svícen; a dává světlo všem, kteří jsou v domě.
16 Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a oslavovali vašeho Otce, který je v nebesích.
17 Nemyslete si, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroky; nepřišel jsem zrušit, ale naplnit.
18 Neboť vpravdě pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine ani jediné písmeno ani jediná čárka ze zákona, dokud se vše nesplní.
19 Kdo tedy poruší jedno z těchto nejmenších přikázání a bude tak učit lidi, bude v království nebeském nazýván nejmenším; kdo by je však činil a učil, ten bude v království nebeském nazván velkým.
20 Neboť pravím vám, že pokud vaše spravedlnost nepřevýší spravedlnost zákoníků a farizeů, v žádném případě nevejdete do království nebeského.
21 Slyšeli jste, že bylo řečeno od starých časů: Nezabiješ; a kdokoli zabije, bude v nebezpečí soudu:
22 Ale já vám říkám, že kdokoli se hněvá na svého bratra bez příčiny, bude v nebezpečí soudu; a kdo by řekl svému bratru: Ráčo, bude v nebezpečí rady, ale kdo by řekl: Ty blázne , bude v nebezpečí pekelného ohně.
23 Přineseš-li tedy dar svůj na oltář, a tam se rozpomeneš, co má bratr tvůj proti tobě;
24 Nechej tam svůj dar před oltářem a jdi; nejprve se smiř se svým bratrem a pak přijď a obětuj svůj dar.
25 Domluv se rychle s protivníkem svým, dokud jsi mu na cestě; aby tě někdy protivník nevydal soudci a soudce tě nevydal úředníkovi, a nebyl bys uvržen do vězení.
26 Amen, pravím tobě: Nevyjdeš odtud, dokud nezaplatíš do posledního haléře.
27 Slyšeli jste, že bylo řečeno od starých časů: Nezcizoložíš.
28 Ale pravím vám, že každý, kdo pohlédne na ženu, aby po ní toužil, již s ní zcizoložil ve svém srdci.
29 Jestliže tě pohoršuje tvé pravé oko, vyrvi je a odhoď od sebe, neboť je pro tebe užitečné, aby zahynul jeden z tvých údů, a ne aby bylo celé tvé tělo uvrženo do pekla.
30 Jestliže tě pohoršuje tvá pravice, utni ji a odhoď od sebe, neboť je pro tebe užitečné, aby zahynul jeden z tvých údů, a ne aby bylo celé tvé tělo uvrženo do pekla.
31 Bylo řečeno: Kdo propustí svou manželku, ať jí dá rozlukový list.
32 Ale pravím vám, že kdokoli propustí manželku svou, kromě příčiny smilstva, přivádí ji k cizoložství, a kdož by se oženil s propuštěnou, cizoloží.
33 Opět jste slyšeli, že bylo řečeno od starých časů: Nebudeš přísahat, ale splníš Hospodinu své přísahy.
34 Ale já vám pravím: Nic nepřísahejte; ani nebem; neboť je to Boží trůn:
35 Ani při zemi; nebo to je podnož jeho nohou, ani při Jeruzalémě; neboť je to město velkého krále.
36 Ani nebudeš přísahat na svou hlavu, protože nemůžeš udělat ani jeden vlas bílý nebo černý.
37 Ale ať je vaše komunikace: Ano, ano; Ne, ne, neboť cokoli je více než toto, přichází zlo.
38 Slyšeli jste, že bylo řečeno: Oko za oko a zub za zub.
39 Já však vám říkám: Neodporujte zlému, ale kdo by tě udeřil do pravé tváře, nastav mu i druhou.
40 A bude-li tě kdo žalovati před zákonem, a vezme ti plášť, dej mu i plášť tvůj.
41 A kdo by tě nutil jít míli, jdi s ním dvě.
42 Tomu, kdo tě prosí, dej, a od toho, kdo si chce od tebe půjčit, se neodvracej.
43 Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti nepřítele svého.
44 Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele, žehnajte těm, kdo vás proklínají, čiňte dobře těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují;
45 Abyste byli syny svého Otce, který je v nebesích, neboť on dává svému slunci vycházet nad zlými i dobrými a sesílá déšť na spravedlivé i nespravedlivé.
46 Milujete-li ty, kteří milují vás, jakou máte odměnu? nemají totéž i publikáni?
47 A pozdravujete-li jen své bratry, co děláte více než ostatní? nedělají to tak ani publikáni?
48 Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš Otec v nebesích.

KAPITOLA 6

1 Hleďte, abyste nedávali své almužny před lidmi, abyste je viděli; jinak nemáte odměnu od Otce svého, kterýž jest v nebesích.
2 Když tedy dáváš almužnu, netrub před sebou, jako to činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby měli lidskou slávu. Amen, pravím vám, mají svou odměnu.
3 Ale když dáváš almužnu, ať neví tvá levice, co dělá tvá pravice.
4 Aby tvá almužna byla v skrytu, a sám Otec tvůj, kterýž vidí v skrytosti, odplatí tobě zjevně.
5 A když se modlíš, nebudeš jako pokrytci, protože se rádi modlí ve stoje v synagógách a na rozích ulic, aby je lidé viděli. Amen, pravím vám, mají svou odměnu.
6 Ale ty, když se modlíš, vejdi do své komůrky, a když zavřeš dveře své, modli se k Otci svému, který je v skrytu; a tvůj Otec, který vidí v skrytu, odplatí ti zjevně.
7 Když se však modlíte, neopakujte marně, jako to činí pohané, neboť si myslí, že budou vyslyšeni pro mnoho řečí.
8 Nebuďte tedy jako oni, neboť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než se ho zeptáte.
9 Modlete se tedy takto: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé.
10 Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
11 Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
12 A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
13 A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.
14 Neboť jestliže vy odpustíte lidem jejich přestoupení, odpustí i vám váš nebeský Otec.
15 Jestliže však neodpustíte lidem jejich přestoupení, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.
16 A když se postíte, nebuďte smutní jako pokrytci, neboť znetvoří tváře své, aby se lidem zdáli, že se postí. Amen, pravím vám, mají svou odměnu.
17 Ty pak, když budeš držeti, pomaž hlavu svou a umyj tvář svou;

18 Aby ses nezjevil lidem, aby ses postil, ale svému Otci, který je v skrytu, a tvůj Otec, který vidí v skrytu, ti odplatí zjevně.
19 Neskládejte si poklady na zemi, kde je kazí mol a rez a kde se zloději prolamují a kradou.
20 Ale shromažďujte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde se zloději neprolamují a nekradou.
21 Nebo kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.
22 Světlo těla jest oko; jestliže tedy oko tvé jediné bude, celé tělo tvé bude plné světla.
23 Bude-li však tvé oko zlé, celé tvé tělo bude plné tmy. Je-li tedy světlo, které je v tobě, tmou, jak velká je ta tma!
24 Žádný nemůže sloužit dvěma pánům, neboť buď jednoho bude nenávidět, a druhého milovat; jinak se bude jednoho držet a druhým opovrhovat. Nemůžete sloužit Bohu a mamonu.
25 Proto vám pravím: Nestarejte se o svůj život, co budete jíst a co budete pít; ani pro své tělo, co si obléknete. Není snad život víc než maso a tělo než oděv?
26 Aj, ptactvo nebeské; nebo neseje, ani nežne, ani shromažďuje do stodol; váš nebeský Otec je však živí. Nejste o mnoho lepší než oni?
27 Kdo z vás může při přemýšlení přidat jeden loket ke své postavě?
28 A proč si myslíte o rouchu? Uvažujte o polních liliích, jak rostou; nepracují, ani nepředou:
29 A přece vám říkám, že ani Šalomoun v celé své slávě nebyl oděn jako jeden z nich.
30 Pročež, jestliže Bůh tak oblékne polní trávu, která dnes je a zítra bude vhozena do pece, neoblékl by vás tím spíše, vy malověrní?
31 Nepřemýšlejte tedy: Co budeme jíst? nebo: Co budeme pít? nebo: Čím se oblékneme?
32 (Neboť po tom všem pohané hledají:) neboť váš nebeský Otec ví, že toho všeho potřebujete.
33 Hledejte však nejprve království Boží a spravedlnost jeho; a všechny tyto věci vám budou přidány.
34 Nemyslete tedy na zítřek, neboť zítřek bude myslet na své věci. Dne je dostačující jeho zlo.

KAPITOLA 7

1 Nesuďte, abyste nebyli souzeni.
2 Nebo jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou mírou měříte vy, takovou vám bude naměřeno.
3 A proč vidíš třísku, která je v oku bratra svého, a trámu ve vlastním oku nehledíš?
4 Aneb jak bys řekl bratru svému: Dovol, abych ti vytáhl třísku z oka; a aj, trám v oku tvém?
5 Pokrytče, vyhoď nejprve trám z oka svého; a pak uvidíš jasně, abys vypudil třísku z oka bratra svého.
6 Nedávejte psům, co je svaté, ani své perly neházejte vepřům, aby je nepošlapali nohama a neobrátili se a neroztrhli vás.
7 Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno:
8 Nebo každý, kdo prosí, dostává; a kdo hledá, nalézá; a tomu, kdo tluče, bude otevřeno.
9 Nebo jaký je z vás muž, kterému dá kámen, když jeho syn požádá o chléb?
10 Nebo když požádá o rybu, dá mu hada?
11 Jestliže tedy vy, jsouce zlí, umíte dávat dobré dary svým dětem, čím spíše váš Otec, který je v nebesích, dá dobré věci těm, kdo ho prosí?
12 Proto všecko, cokoli byste chtěli, aby vám lidé činili, čiňte i vy jim; nebo toť zákon a proroci.
13 Vstupte těsnou bránou, neboť široká je brána a široká cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kteří tudy vcházejí.
14 Nebo těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málo je těch, kdo ji nalézají.
15 Varujte se falešných proroků, kteří k vám přicházejí v rouše beránčím, ale uvnitř jsou draví vlci.
16 Po ovoci poznáte je. Sbírají lidé hrozny z trní nebo fíky z bodláků?
17 Tak každý dobrý strom nese dobré ovoce; ale zkažený strom nese zlé ovoce.
18 Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce.
19 Každý strom, který nenese dobré ovoce, je vyťat a uvržen do ohně.
20 Protož po ovoci jejich poznáte je.
21 Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.
22 Mnozí mi řeknou v ten den: Pane, Pane, neprorokovali jsme ve tvém jménu? a ve jménu tvém vymítáte démony? a ve tvém jménu vykonal mnoho divných skutků?
23 A tehdy jim vyznám, že jsem vás nikdy neznal;
24 Proto každého, kdo slyší tato má slova a činí je, přirovnám ho k moudrému muži, který postavil svůj dům na skále.
25 A spustil se déšť a přišly povodně, a valy větry a udeřily na ten dům; a nepadla, neboť byla založena na skále.
26 A každý, kdo slyší tato má slova, a nečiní je, bude přirovnán k pošetilému muži, který postavil svůj dům na písku.
27 A spustil se déšť a přišly povodně, a vanul vítr a udeřil na ten dům; a padlo to: a velký byl pád jeho.
28 A stalo se, když Ježíš ukončil tato slova, lidé žasli nad jeho učením:
29 Učil je totiž jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.

KAPITOLA 8

1 Když sestupoval z hory, šly za ním velké zástupy.
2 A hle, přišel malomocný a klaněl se mu se slovy: Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.
3 Ježíš vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: Chci; buď čistý. A hned bylo jeho malomocenství očištěno.
4 I řekl jemu Ježíš: Hleď, neříkej to nikomu; ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, kterýž přikázal Mojžíš, na svědectví jim.
5 A když Ježíš vešel do Kafarnaum, přišel k němu setník a prosil ho:
6 A řekl: Pane, služebník můj leží doma ochrnutý, těžce mučen.
7 A Ježíš mu řekl: Přijdu a uzdravím ho.
8 Odpověděl setník a řekl: Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu, ale mluv jen slovo, a můj služebník bude uzdraven.
9 Nebo jsem muž pod mocí, mám pod sebou vojáky, a pravím muži tomuto: Jdi, a jde; a jinému: Pojď, a přijde; a mému služebníku: Udělej to, a on to udělá.

10 Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kteří ho následovali: Amen, pravím vám, nenašel jsem tak velkou víru, ne, ne v Izraeli.
11 A pravím vám, že mnozí přijdou od východu a západu a posadí se s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském.
12 Ale synové království budou vyvrženi do vnější temnoty, tam bude pláč a skřípění zubů.
13 I řekl Ježíš setníkovi: Jdi; a jak jsi uvěřil, tak se ti staň. A jeho služebník byl uzdraven v tu samou hodinu.
14 Když Ježíš přišel do Petrova domu, uviděl matku své ženy ležet a nemocnou horečkou.
15 A dotkl se její ruky, a horečka ji opustila, a ona vstala a sloužila jim.
16 Když nastal večer, přivedli k němu mnoho posedlých, a on vyháněl duchy svým slovem a uzdravoval všechny nemocné.
17 Aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše, řka: Sám vzal na sebe naše slabosti a nesl naše nemoci.
18 Když Ježíš viděl kolem sebe velké zástupy, přikázal odejít na druhý břeh.
19 I přišel jakýsi písař a řekl jemu: Mistře, půjdu za tebou, kamkoli půjdeš.
20 I řekl jemu Ježíš: Lišky mají doupata a ptáci hnízda; ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil.
21 A jiný z jeho učedníků mu řekl: Pane, dovol mi nejprve jít a pochovat svého otce.
22 Ale Ježíš řekl jemu: Následuj mne; a nechat mrtvé pohřbívat své mrtvé.
23 A když vstoupil na loď, jeho učedníci ho následovali.
24 A hle, na moři se strhla velká bouře, takže loď byla pokryta vlnami, ale on spal.
25 I přistoupili k němu jeho učedníci, probudili ho a řekli: Pane, zachraň nás, hyneme.
26 I řekl jim: Proč se bojíte, vy malověrní? Potom vstal a pohrozil větrům a moři; a byl velký klid.
27 Ale muži se divili, říkouce: Co je to za člověka, že ho poslouchají i větry a moře?
28 A když přišel na druhou stranu do země Gergesenů, setkali se s ním dva posedlí démony, kteří vycházeli z hrobů, velmi krutí, takže tudy nikdo nemohl projít.
29 A hle, volali, říkouce: Co je nám do tebe, Ježíši, Synu Boží? přišel jsi sem, abys nás trápil před časem?
30 A daleko od nich bylo stádo mnoha vepřů, které se páslo.
31 A tak ho ďáblové prosili, říkouce: Vyháníš-li nás, dopusť, abychom šli do stáda vepřů.
32 A řekl jim: Jděte. A když vyšli, vešli do stáda vepřů, a hle, celé stádo vepřů běželo prudce po příkrém místě do moře a zahynulo ve vodách.
33 A ti, kteří je střežili, utekli a odešli do města a vypravovali všecko, a co se přihodilo posedlým ďábly.
34 A hle, celé město vyšlo Ježíšovi vstříc, a když ho uviděli, prosili ho, aby odešel z jejich končin.

KAPITOLA 9

1 Vstoupil na loď, přeplavil se a přišel do svého města.
2 A hle, přivedli k němu ochrnutého muže, ležícího na lůžku, a když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému; Synu, buď dobré mysli; tvé hříchy jsou ti odpuštěny.
3 A hle, někteří ze zákoníků v sobě řekli: Tento se rouhá.
4 I znal Ježíš smýšlení jejich, řekl: Proč smýšlíte zlého v srdcích svých?
5 Nebo snad jest snadněji říci: Odpouštějí se tobě hříchové tvé; nebo říci: Vstaň a choď?
6 Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy (potom říká ochrnutému): Vstaň, vezmi své lože a jdi do svého domu.
7 I vstal a odešel do svého domu.
8 Ale když to viděly zástupy, divily se a oslavovaly Boha, který dal lidem takovou moc.
9 A když odtud Ježíš vycházel, uviděl člověka jménem Matouš, jak sedí na celnici, a řekl jemu: Pojď za mnou. I vstal a šel za ním.
10 A stalo se, když Ježíš seděl u stolu v domě, hle, přišlo mnoho celníků a hříšníků a posadili se s ním a jeho učedníky.
11 Když to viděli farizeové, řekli jeho učedníkům: Proč jí váš Mistr s celníky a hříšníky?
12 Ale když to Ježíš uslyšel, řekl jim: Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní.
13 Ale jděte a naučte se, co to znamená: Milosrdenství budu mít, a ne oběť, neboť jsem nepřišel volat spravedlivé, ale hříšníky k pokání.
14 Tehdy k němu přistoupili Janovi učedníci a řekli: Proč se my a farizeové často postíme, ale tvoji učedníci se nepostí?
15 Ježíš jim řekl: Mohou ženichové truchlit, dokud je ženich s nimi? ale přijdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a tehdy se budou postit.
16 Nikdo nepřikládá kus nové látky ke starému rouchu, neboť to, co se vkládá, aby se naplnilo, snímá z roucho, a roztržka se zhoršuje.
17 Ani nového vína nedávají do starých lahví, jinak se lahve rozbijí, a víno vyteče, a lahve zhynou, ale dají nové víno do nových lahví, a oboje zůstane zachováno.
18 Zatímco k nim mluvil, hle, přišel jakýsi vládce, klaněl se mu a řekl: Má dcera je již mrtvá, ale pojď a vlož na ni ruku svou, a bude žít.
19 Ježíš vstal a šel za ním, stejně jako jeho učedníci.
20 A hle, žena, dvanáct let nemocná krví, přišla za ním a dotkla se lemu jeho roucha.
21 Řekla si totiž v sobě: Smím-li se jen dotknout jeho roucha, budu zdravá.
22 Ale Ježíš se k němu obrátil, a když ji spatřil, řekl: Dcero, buď útěchou; tvá víra tě uzdravila. A žena byla od té hodiny uzdravena.
23 Když Ježíš vešel do domu vladaře, a viděl, jak pěvci a lid dělají hluk,
24 Řekl jim: Dejte místo, neboť děvka neumřela, ale spí. A oni se mu k pohrdání smáli.
25 Ale když byl lid vyhnán, vešel dovnitř, vzal ji za ruku a služebná vstala.
26 A pověst o tom se rozšířila do celé té země.
27 A když Ježíš odtud odešel, šli za ním dva slepci s pláčem a říkajíce: Synu Davidův, smiluj se nad námi.
28 A když vešel do domu, přišli k němu slepci a Ježíš jim řekl: Věříte, že to mohu udělat? Řekli mu: Ano, Pane.
29 Potom se dotkl jejich očí a řekl: Staň se vám podle vaší víry.
30 I otevřely se oči jejich; A Ježíš jim přísně přikázal, řka: Hleďte, aby to nikdo nevěděl.
31 Ale oni, když odešli, šířili jeho pověst po celé té zemi.

32 Když vycházeli, hle, přivedli k němu němého muže posedlého ďáblem.
33 A když byl ďábel vyhnán, němý mluvil, a zástupy se divily, říkouce: V Izraeli nikdy nebylo tak viděno.
34 Ale farizeové řekli: Vyhání démony skrze knížete ďáblů.
35 Ježíš obcházel všechna města a vesnice, učil v jejich synagógách a kázal evangelium o království a uzdravoval každou nemoc a každou nemoc mezi lidmi.
36 Když však viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože omdleli a rozprchli se jako ovce nemající pastýře.
37 Potom řekl učedníkům svým: Žeň je vskutku hojná, ale dělníků málo;
38 Modlete se tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.

KAPITOLA 10

1 A když k sobě zavolal svých dvanáct učedníků, dal jim moc proti nečistým duchům, aby je vyháněli a uzdravovali každou nemoc a každou nemoc.
2 Jména dvanácti apoštolů jsou tato; První, Šimon, zvaný Petr, a jeho bratr Ondřej; Jakub, syn Zebedeův, a jeho bratr Jan;
3 Filip a Bartoloměj; Tomáš a Matouš celník; Jakub, syn Alfeův, a Lebbaeus, jehož příjmení bylo Tadeáš;
4 Šimon Kananejský a Jidáš Iškariotský, kteří ho také zradili.
5 Těchto dvanáct Ježíš vyslal a přikázal jim, řka: Nechoďte na cestu pohanů a do žádného samaritánského města nevcházejte.
6 Jděte však raději ke ztraceným ovcím z domu Izraele.
7 A když jdete, kažte, řka: Přiblížilo se království nebeské.
8 Nemocné uzdravujte, malomocné očišťujte, mrtvé křiště, démony vymítejte, zadarmo jste dostali, zdarma dávejte.
9 Nedávejte do svých peněženek ani zlato, ani stříbro, ani mosaz,
10 Ani mošny na cestu, ani dvoje sukně, ani boty, ani hole; nebo dělník je hoden masa svého.
11 A do kteréhokoli města nebo městečka vejdete, zeptejte se, kdo je v něm hoden; a tam zůstaňte, dokud odtud neodejdete.
12 A když vejdete do domu, pozdravte jej.
13 A je-li ten dům hoden, ať na něj přijde váš pokoj, ale není-li hoden, ať se váš pokoj vrátí k vám.
14 A kdo by vás nepřijal a neuslyšel slova tvá, až vyjdete z toho domu nebo města, setřeste prach z nohou svých.
15 Amen, pravím vám, zemi Sodoma a Gomora bude v den soudu snesitelnější než tomu městu.
16 Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky; buďte tedy moudří jako hadi a neškodní jako holubice.
17 Ale mějte se na pozoru před lidmi, neboť vás vydají radám a budou vás bičovat ve svých synagogách;
18 A budete přivedeni před místodržitele a krále kvůli mně, na svědectví proti nim a pohanům.
19 Když vás však vydají, nepřemýšlejte o tom, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co budete mluvit.
20Neboť ne vy mluvíte, ale Duch vašeho Otce mluví ve vás.
21 A bratr vydá na smrt bratra a otec dítě, a děti povstanou proti svým rodičům a usmrtí je.
22 A budete nenáviděni ode všech lidí pro jméno mé, ale kdo vytrvá až do konce, spasen bude.
23 Ale když vás budou pronásledovat v tomto městě, utíkejte do jiného, neboť vpravdě pravím vám: Nepřejdete přes města Izraele, dokud nepřijde Syn člověka.
24 Učedník není nad svého pána ani služebník nad svého pána.
25 Učedníku stačí, aby byl jako jeho pán a služebník jako jeho pán. Jestliže pána domu nazývali Belzebubem, čím spíše je budou nazývat z jeho domu?
26 Nebojte se jich tedy; neboť není nic přikrytého, co by nemělo býti zjeveno; a skryl, to se nepozná.
27 Co vám pravím ve tmě, mluvte ve světle, a co slyšíte v uši, to hlásejte na střechách domů.
28 A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale nemohou zabít duši, ale bojte se toho, který může duši i tělo zahubit v pekle.
29 Neprodávají se dva vrabci za haléř? a jeden z nich nepadne na zem bez vašeho Otce.
30 Ale všechny vlasy na vaší hlavě jsou sečteny.
31 Nebojte se tedy, jste cennější než mnoho vrabců.
32Kdo by mne tedy vyznal před lidmi, toho vyznám i já před svým Otcem, který je v nebesích.
33Kdo by mě však zapřel před lidmi, toho zapřu i já před svým Otcem, který je v nebesích.
34 Nemyslete si, že jsem přišel uvést pokoj na zem; nepřišel jsem poslat pokoj, ale meč.
35 Neboť jsem přišel, abych postavil muže proti jeho otci a dceru proti její matce a snachu proti její tchyni.
36 A nepřátelé člověka budou z jeho vlastní domácnosti.
37 Kdo miluje otce nebo matku více nežli mne, není mne hoden, a kdo miluje syna nebo dceru více nežli mne, není mne hoden.
38 A kdo nebere svůj kříž a nejde za mnou, není mne hoden.
39 Kdo nalezne svůj život, ztratí jej, a kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.
40 Kdo přijímá vás, přijímá mne, a kdo přijímá mne, přijímá toho, který mne poslal.
41 Kdo přijme proroka ve jménu proroka, obdrží prorokovu odměnu; a kdo přijme spravedlivého ve jménu spravedlivého, obdrží odměnu spravedlivého.
42 A kdokoli by dal napít jednomu z těchto maličkých číši studené vody pouze ve jménu učedníka, vpravdě vám pravím, že neztratí svou odměnu.

KAPITOLA 11

1 A stalo se, když Ježíš ukončil přikazování svým dvanácti učedníkům, odešel odtud učit a kázat v jejich městech.
2 Když Jan slyšel ve vězení o Kristových skutcích, poslal dva ze svých učedníků,
3 A řekl jemu: Ty jsi ten, který má přijít, nebo máme jiného hledat?
4 Ježíš odpověděl a řekl jim: Jděte a ukažte Janovi znovu to, co slyšíte a vidíte.
5 Slepí vidí a chromí chodí, malomocní jsou očišťováni a hluší slyší, mrtví vstávají a chudým se káže evangelium.
6 A blahoslavený, kdo se na mně nepohorší.
7 A když odcházeli, začal Ježíš o Janovi říkat zástupům: Co jste vyšli na poušť vidět? Rákos otřesená větrem?

8 Ale co jste vyšli viděti? Muž oděný v měkkém rouchu? hle, ti, kdo nosí měkké šaty, jsou v královských domech.
9 Ale co jste vyšli vidět? Prorok? ano, pravím vám, a více než prorok.
10 Neboť to jest ten, o němž jest psáno: Hle, posílám posla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou.
11 Amen, pravím vám, mezi těmi, kteří se narodili z žen, nepovstal větší než Jan Křtitel, ačkoli ten, kdo je menší v království nebeském, je větší než on.
12 A ode dnů Jana Křtitele až dosud trpí nebeské království násilí a násilníci se ho zmocňují.
13 Neboť všichni proroci a zákon prorokovali až do Jana.
14 A přijmete-li, toto je Eliáš, který měl přijít.
15 Kdo má uši k slyšení, slyš.
16 Ale k čemu připodobním toto pokolení? Je to jako s dětmi, které sedí na tržištích a volají na své druhy,
17 A řekli: Hádali jsme vám, a netancovali jste; truchlili jsme pro vás, a vy jste nenaříkali.
18 Jan přišel, nejí ani nepije, a říkají: Má ďábla.
19 Přišel Syn člověka, jí a pije, a říkají: Aj, člověk žravý a pijan vína, přítel celníků a hříšníků. Ale moudrost je ospravedlněna od svých dětí.
20 Tehdy začal vyčítat městům, v nichž byla vykonána většina jeho mocných děl, protože nečinila pokání:
21 Běda tobě, Chorazine! běda tobě, Betsaido! neboť kdyby se v Týru a Sidonu byly staly mocné skutky, které se ve vás děly, dávno by činili pokání v žíni a popelu.
22 Ale pravím vám: Týru a Sidonu bude v den soudu snesitelnější než vám.
23 A ty, Kafarnaum, které jsi vyvýšen do nebe, budeš svržen do pekla, neboť kdyby se v Sodomě byly staly mocné skutky, které se v tobě děly, byla by zůstala až do tohoto dne.
24 Ale pravím vám, že zemi Sodomě bude v den soudu snesitelnější než tobě.
25 V ten čas Ježíš odpověděl a řekl: Děkuji ti, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým.
26 Tak i, Otče, neboť tak se ti to zdálo dobré.
27 Všechno je mi dáno od Otce mého, a nikdo nezná Syna, než Otec; ani nikdo nezná Otce, kromě Syna, a ten, komu to Syn zjeví.
28 Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi, a já vám dám odpočinutí.
29 Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne; neboť jsem tichý a pokorného srdce, a naleznete odpočinutí duším svým.
30 Moje jho je příjemné a mé břemeno lehké.

KAPITOLA 12

1 V ten čas šel Ježíš v sobotu přes obilí; a jeho učedníci byli hladoví a začali trhat klasy a jíst.
2 Ale když to viděli farizeové, řekli jemu: Hle, tvoji učedníci dělají, co není dovoleno dělat v sobotu.
3 Ale on jim řekl: Nečetli jste, co David udělal, když hladověl, a ti, kteří byli s ním;
4 Jak vešel do Božího domu a jedl chléb předložení, což nebylo dovoleno jíst jemu ani těm, kdo byli s ním, ale toliko kněžím?
5 Zdali jste nečetli v Zákoně, kterak v sobotu kněží v chrámě poskvrňují sobotu a jsou bezúhonní?
6 Ale pravím vám, že na tomto místě jest větší než chrám.
7 Kdybyste však věděli, co to znamená, budu mít milosrdenství, a ne obětovat, neodsuzovali byste nevinné.
8 Syn člověka je totiž Pánem i nad dnem sobotním.
9 A když odtud odešel, vešel do jejich synagogy.
10 A hle, byl tam muž, který měl uschlou ruku. I zeptali se ho, řkouce: Je dovoleno v sobotu uzdravovat? aby ho mohli obvinit.
11 I řekl jim: Který bude mezi vámi člověk, kterýž bude míti jednu ovci, a spadne-li by v den sobotní do jámy, zdali by ji nechytil a nevyzdvihl?
12 O kolik je tedy člověk lepší než ovce? Pročež je dovoleno dobře činit v sobotu.
13 Potom řekl tomu muži: Vztáhni ruku svou. A roztáhl to; a byl obnoven celý, jako druhý.
14 Farizeové tedy vyšli a poradili se proti němu, jak by ho zahubili.
15 Ale když to Ježíš poznal, vzdálil se odtud.
16 A přikázal jim, aby ho neoznamovali:
17 Aby se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše, řkoucího:
18 Aj, služebník můj, kterého jsem vyvolil; můj milý, v němž se má duše zalíbila: vložím na něj svého ducha a pohanům vykáže soud.
19 Nebude se namáhat ani plakat; ani nikdo neuslyší hlas jeho na ulicích.
20 Nalomenou třtinu nezlomí a kouřící len neuhasí, dokud nevynese soud k vítězství.
21 A v jeho jménu budou doufat pohané.
22 Tehdy k němu přivedli posedlého, slepého a němého, a on ho uzdravil, takže slepý i němý mluvil i viděl.
23 A všecken lid žasl a řekl: Není to syn Davidův?
24 Když to farizeové uslyšeli, řekli: Tento nevymítá démony, ale Belzebuba, knížete ďáblů.
25 I znal Ježíš myšlenky jejich, a řekl jim: Každé království rozdělené samo proti sobě zpustlo; a každé město nebo dům rozdělený proti sobě neobstojí:
26 A vyhání-li Satan Satana, jest proti sobě rozdělen; jak tedy obstojí jeho království?
27 A jestliže já skrze Belzebuba vymítám démony, kým je vymítají vaši synové? proto budou vašimi soudci.
28 Jestliže však vymítám démony Duchem Božím, pak k vám přišlo království Boží.
29 Nebo jak jinak může někdo vejít do domu siláka a zkazit jeho majetek, leč by toho siláka nejprve svázal? a pak zkazí jeho dům.
30 Kdo není se mnou, je proti mně; a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.
31 Pročež vám pravím: Všeliký hřích a rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu Svatému nebude lidem odpuštěno.
32 A kdokoli by řekl slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno; kdo by však mluvil proti Duchu Svatému, nebude mu odpuštěno ani v tomto světě, ani ve světě budoucím.
33 Buď učiňte strom dobrým a jeho ovoce dobrým; nebo zkažte strom a zkažte jeho ovoce; nebo strom se pozná po ovoci.
34 Plemeno zmijí, jak můžete, jsouce zlí, mluvit dobré věci? neboť z plnosti srdce ústa mluví.
35 Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce vynáší dobré věci, a zlý člověk ze zlého pokladu vynáší zlé.

36 Říkám vám však, že z každého planého slova, které lidé pronesou, se budou zodpovídat v den soudu.
37 Nebo ze svých slov budeš ospravedlněn a ze svých slov budeš odsouzen.
38 Někteří ze zákoníků a farizeů odpověděli: "Mistře, viděli bychom od tebe znamení."
39 On pak odpověděl a řekl jim: Pokolení zlé a cizoložné hledá znamení; a nebude mu dáno znamení, leč znamení proroka Jonáše:
40 Nebo jako byl Jonáš tři dny a tři noci v břiše velryby; tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.
41 Muži Ninive povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, protože činili pokání při kázání Jonášově; a hle, je tu větší než Jonáš.
42 Královna jihu povstane na soudu s tímto pokolením a odsoudí je, neboť přišla z končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu. a hle, je tu větší než Šalomoun.
43 Když nečistý duch vyjde z člověka, chodí po vyprahlých místech, hledá odpočinek, ale nenachází.
44 Potom řekl: Vrátím se do domu svého, odkud jsem vyšel; a když přijde, nalezne ho prázdný, zametený a ozdobený.
45 Potom jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, než je on, a vejdou dovnitř a přebývají tam; a poslední stav toho člověka je horší než první. Tak bude i tomuto zlému pokolení.
46 Zatímco ještě mluvil k lidu, hle, jeho matka a jeho bratři stáli venku a chtěli s ním mluvit.
47 Tedy řekl jemu jeden: Aj, matka tvá a bratří tvoji stojí venku a chtějí s tebou mluviti.
48 On však odpověděl a řekl tomu, který mu to řekl: Kdo je má matka? a kdo jsou moji bratři?
49 On vztáhl ruku na své učedníky a řekl: Hle, má matka a moji bratři!
50 Neboť kdokoli činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, sestra i matka.

KAPITOLA 13

1 Téhož dne vyšel Ježíš z domu a posadil se u moře.
2 A shromáždily se k němu veliké zástupy, takže vstoupil na loď a posadil se; a celý zástup stál na břehu.
3 A mluvil k nim mnoho v podobenstvích, řka: Hle, rozsévač vyšel rozsévat;
4 A když zasel, nějaká semena padla u cesty, a drůbež přišla a sežrala je.
5 Někteří padli na kamenitá místa, kde neměli mnoho země, a hned vyrostli, protože neměli hloubku země.
6 A když vyšlo slunce, spálili se; a protože neměli kořen, uschli.
7 A někteří padli do trní; a trní vyskočilo a udusilo je:
8 Jiné však padlo do dobré země a přineslo ovoce, některé stonásobné, jiné šedesátinásobné, jiné třicetinásobné.
9 Kdo má uši k slyšení, slyš.
10 I přistoupili učedníci a řekli jemu: Proč k nim mluvíš v podobenstvích?
11 Odpověděl a řekl jim: Protože vám je dáno znát tajemství království nebeského, ale jim to dáno není.
12 Neboť kdo má, tomu bude dáno a bude mít nadbytek; kdo však nemá, tomu bude odňato i to, co má.
13 Proto k nim mluvím v podobenstvích, protože vidí, nevidí; a slyšíce neslyší, ani nerozumějí.
14 A na nich se naplňuje proroctví Izaiášovo, které praví: Slyšením uslyšíte, a neporozumíte; a uvidíte, uvidíte, a neuvidíte:
15 Nebo srdce tohoto lidu zhrublo, a uši jejich otupěly k slyšení, a oči jejich zavřené; aby nikdy neviděli svýma očima a neslyšeli ušima a rozuměli srdcem, neobrátili se a já je neuzdravil.
16 Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší.
17 Vpravdě vám pravím, že mnozí proroci a spravedliví chtěli vidět věci, které vy vidíte, a neviděli je; a slyšet to, co slyšíte, a neslyšeli jste.
18 Slyšte tedy podobenství o rozsévači.
19 Když někdo slyší slovo o království a nerozumí mu, přichází ten ničemný a uchvátí, co bylo zaseto do jeho srdce. To je on, kdo přijal semeno mimochodem.
20 Ale ten, kdo přijal semeno do kamenitých míst, je ten, kdo slyší slovo a s radostí je přijímá;
21 Ale nezakořenil v sobě, ale vytrvává, neboť když přijde soužení nebo pronásledování pro slovo, skrze slovo se pohoršuje.
22 Ten, kdo přijal semeno mezi trní, je ten, kdo slyší slovo; a péče tohoto světa a klam bohatství udusí slovo, a stane se neplodným.
23 Ale ten, kdo přijal semeno do dobré země, je ten, kdo slyší slovo a rozumí mu; která také nese ovoce a rodí, některé stonásobné, jiné šedesátinásobné, některé třicetinásobné.
24 Předložil jim jiné podobenství, řka: Království nebeské je přirovnáno k muži, který zasel dobré semeno na svém poli.
25 Ale zatímco lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasel koukol mezi pšenici a odešel.
26 Ale když ostří vyskočilo a přineslo ovoce, objevil se i koukol.
27 Přistoupili tedy služebníci hospodáře a řekli jemu: Pane, nenasel jsi dobré semeno na svém poli? odkud tedy koukol?
28 Řekl jim: To udělal nepřítel. Služebníci mu řekli: Chceš-li tedy, abychom je šli shromáždit?
29 Ale on řekl: Nikoli; abyste při sbírání koukolu nevytrhávali s ním i pšenici.
30 Nechte oboje růst spolu až do žně, a v čas žně řeknu žencům: Shromážděte nejprve koukol a svažte jej do snopků, abyste je spálili, ale pšenici shromážděte do mé stodoly.
31 Předložil jim jiné podobenství, řka: Království nebeské je podobné hořčičnému zrnu, které člověk vzal a zasel na svém poli.
32 Která je sice nejmenší ze všech semen, ale když vyroste, je největší mezi bylinami a stává se z něj strom, takže přilétají nebeští ptáci a usadí se v jeho větvích.
33 Jiné podobenství mluvil k nim; Království nebeské je podobné kvasu, který žena vzala a schovala do tří měřic mouky, až vše zkvasilo.
34 To vše mluvil Ježíš k zástupu v podobenstvích; a bez podobenství k nim nemluvil.
35 Aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka, řka: Otevřu ústa svá v podobenstvích; Vyslovím věci, které byly od založení světa utajeny.
36 Ježíš pak propustil zástup a vešel do domu. I přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: Vyprav nám podobenství o polním koukolu.

37 Odpověděl a řekl jim: Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka;
38 Pole je svět; dobré semeno jsou děti království; ale koukol jsou syny toho ničemného;
39 Nepřítel, který je zasel, je ďábel; sklizeň je konec světa; a ženci jsou andělé.
40 Protož se koukol sbírá a pálí v ohni; tak to bude na konci tohoto světa.
41 Syn člověka vyšle své anděly, a ti vyberou z jeho království všechno pohoršení a nepravosti;
42 A uvrhne je do ohnivé pece, tam bude nářek a skřípění zubů.
43 Tehdy zazáří spravedliví jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši k slyšení, slyš.
44 Opět, království nebeské je podobné pokladu ukrytému v poli; které, když člověk nalezne, skryje, a pro radost z toho jde a prodá všecko, co má, a koupí to pole.
45 Opět platí, že království nebeské je jako obchodník, který hledá krásné perly:
46 Který, když našel jednu drahocennou perlu, šel, prodal všechno, co měl, a koupil ji.
47 Opět, království nebeské je podobné síti, která byla svržena do moře a shromážděna všeho druhu.
48 Když se naplnilo, přitáhli na břeh, posadili se a shromáždili dobré do nádob, ale špatné zavrhli.
49 Tak bude na konci světa: vyjdou andělé a oddělí bezbožné od spravedlivých,
50 A uvrhne je do ohnivé pece, tam bude nářek a skřípění zubů.
51 Řekl jim Ježíš: Rozuměli jste tomu všemu? Řekli mu: Ano, Pane.
52 Potom jim řekl: Každý zákoník, který je poučen o království nebeském, je podobný muži hospodáři, který vynáší ze svého pokladu věci nové i staré.
53 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato podobenství, odešel odtud.
54 A když přišel do své země, učil je v jejich synagoze, tak že se divili, a řekli: Odkud má tento takovou moudrost a tato mocná díla?
55 Není to syn tesaře? nejmenuje se jeho matka Marie? a jeho bratří Jakub a Joses, Šimon a Juda?
56 A sestry jeho, zdaliž nejsou všechny s námi? Odkud tedy má tento muž všechny tyto věci?
57 A pohoršili se na něm. Ale Ježíš jim řekl: Prorok není beze cti, leda ve své vlasti a ve svém domě.
58 A neučinil tam mnoho mocných činů pro jejich nevěru.

KAPITOLA 14

1 V té době uslyšel tetrarcha Herodes o Ježíšově slávě,
2 A řekl služebníkům svým: Toto jest Jan Křtitel; vstal z mrtvých; a proto se v něm zjevují mocná díla.
3 Herodes totiž Jana chytil, svázal ho a vsadil do vězení kvůli Herodiadě, manželce svého bratra Filipa.
4 Nebo řekl jemu Jan: Není ti dovoleno ji míti.
5 A když ho chtěl zabít, bál se zástupu, protože ho považovali za proroka.
6 Když se však slavily Herodovy narozeniny, zatančila před nimi dcera Herodiady a zalíbila se Herodovi.
7 Načež s přísahou slíbil, že jí dá, oč požádá.
8 A ona, prve poučena od své matky, řekla: Dej mi sem hlavu Jana Křtitele na nabíječce.
9 A král litoval, ale pro přísahu a pro ty, kteří s ním seděli u stolu, rozkázal, aby jí to dali.
10 I poslal a sťal Jana v žaláři.
11 Hlavu jeho přinesli na míse a dali dívce, která ji přinesla matce své.
12 A přistoupili jeho učedníci, vzali tělo, pohřbili je a šli a řekli to Ježíšovi.
13 Když to Ježíš uslyšel, vydal se odtud lodí na pusté místo stranou.
14 Ježíš vyšel a uviděl veliký zástup a byl nad nimi slitován a uzdravoval jejich nemocné.
15 Když se zvečerilo, přišli k němu jeho učedníci a řekli: Toto je pusté místo a čas je již pryč. pošlete zástup pryč, ať jdou do vesnic a kupují si potraviny.
16 Ale Ježíš jim řekl: Nemusí odcházet; dejte jim jíst.
17 A řekli jemu: Máme zde jen pět chlebů a dvě ryby.
18 Řekl: Přiveďte je sem ke mně.
19 A přikázal zástupu, aby se posadil na trávu, vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal, lámal a dával chleby svým učedníkům a učedníci zástupu. .
20 A jedli všickni, a nasyceni byli, a nasbírali z úlomků, kteréž zbyly, dvanáct plných košů.
21 A těch, kteří jedli, bylo kolem pěti tisíc mužů kromě žen a dětí.
22 A Ježíš hned přinutil své učedníky, aby nastoupili na loď a jeli před ním na druhý břeh, zatímco on propustí zástupy.
23 A když propustil zástupy, vystoupil na horu odděleně, aby se modlil, a když nastal večer, byl tam sám.
24 Loď však byla nyní uprostřed moře, zmítána vlnami, neboť vítr byl opačný.
25 A při čtvrté noční hlídce šel k nim Ježíš a chodil po moři.
26 Když ho učedníci uviděli kráčet po moři, zděsili se a řekli: To je duch; a křičeli strachem.
27 Ale hned promluvil k nim Ježíš, řka: Buďte dobré mysli; to jsem já; neboj se.
28 Petr mu odpověděl: "Pane, jsi-li to ty, řekni mi, abych přišel k tobě po vodě."
29 A řekl: Pojď. A když Petr vystoupil z lodi, šel po vodě, aby šel k Ježíši.
30 Ale když viděl, že vítr bouří, bál se; a začal se topit, zvolal, řka: Pane, zachraň mě.
31 A hned vztáhl Ježíš ruku, chytil ho a řekl jemu: Malověrný, proč jsi pochyboval?
32 A když vstoupili na loď, vítr ustal.
33 Ti, kteří byli na lodi, přišli, klaněli se mu a říkali: Vpravdě ty jsi Syn Boží.
34 A když přešli, přišli do země Genezaretské.
35 A když se o něm muži toho místa dozvěděli, rozeslali do celé té okolní krajiny a přivedli k němu všechny nemocné;
36 A prosili ho, aby se dotkli jen lemu jeho roucha, a všichni, kterých se dotkli, byli dokonale uzdraveni.

KAPITOLA 15

1 Tehdy přišli k Ježíšovi zákoníci a farizeové, kteří byli z Jeruzaléma, a řekli:
2 Proč tvoji učedníci přestupují tradici starších? neboť si nemyjí ruce, když jedí chléb.

3 On však odpověděl a řekl jim: Proč také přestupujete přikázání Boží skrze svou tradici?
4 Nebo přikázal Bůh, řka: Cti otce i matku, a kdo zlořečí otci nebo matce, ať zemře smrtí.
5 Vy však říkáte: Kdokoli by řekl otci svému nebo matce své: Dar jest, čímkoli bys ode mne prospěl;
6 A necti jeho otce ani jeho matku, bude svobodný. Tak jste svým podáním zrušili přikázání Boží.
7 Pokrytci, dobře o vás Izaiáš prorokoval, když řekl:
8 Lid tento ústy svými se ke mně přibližuje, rty svými ctí mne; ale jejich srdce je ode mě daleko.
9 Nadarmo mě však uctívají, učíce naukám přikázáním lidským.
10 A zavolal zástup a řekl jim: Slyšte a rozumějte.
11 Ne to, co vchází do úst, poskvrňuje člověka; ale co vychází z úst, to poskvrňuje člověka.
12 Tu přistoupili jeho učedníci a řekli mu: Víš, že se farizeové pohoršili, když slyšeli toto slovo?
13 On však odpověděl: Každá rostlina, kterou můj nebeský Otec nezasadil, bude vykořeněna.
14 Nechte je, jsou slepými vůdci slepých. A povede-li slepý slepého, oba padnou do příkopu.
15 Tehdy Petr odpověděl a řekl jemu: Vyprav nám toto podobenství.
16 Ježíš řekl: Také vy ještě nemáte rozum?
17 Což ještě nechápete, že co vchází do úst, jde do břicha a vyhazuje se do vody?
18 Ale to, co vychází z úst, vychází ze srdce; a poskvrňují člověka.
19 Ze srdce totiž vycházejí zlé myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání.
20 Toto jsou věci, které poskvrňují člověka, ale jíst neumytýma rukama člověka neposkvrňuje.
21 Ježíš odtud odešel a odešel do končin Týru a Sidonu.
22 A hle, žena Kananejská vyšla z těch končin a volala k němu, řka: Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův; moje dcera je těžce znechucená ďáblem.
23 Ale on jí neodpověděl ani slovo. I přistoupili jeho učedníci a prosili ho, řkouce: Pošli ji pryč; neboť ona za námi volá.
24 On však odpověděl: Nejsem poslán, leč ke ztraceným ovcím z domu Izraele.
25 Potom přistoupila, poklonila se mu a řekla: Pane, pomoz mi.
26 On však odpověděl: " Nesluší chléb dětem brát a házet psům."
27 A ona řekla: Pravda, Pane, ale psi jedí z drobků, které padají ze stolu jejich pánů.
28 Ježíš jí odpověděl: " Ženo, velká je tvá víra, staň se ti, jak chceš." A její dcera byla od té chvíle uzdravena.
29 Ježíš odtud odešel a přiblížil se ke Galilejskému moři; a vystoupil na horu a posadil se tam.
30 A přišly k němu veliké zástupy, majíce s sebou chromé, slepé, němé, zmrzačené a mnohé jiné, a vrhly je k nohám Ježíšovým; a uzdravil je:
31 A tak se divil zástup, když viděl němé mluvit, zmrzačené, že jsou zdravé, chromé chodit a slepé vidět, a oslavovali Boha Izraele.
32 Ježíš si pak zavolal své učedníky a řekl: Je mi líto zástupu, protože jsou se mnou již tři dny a nemají co jíst, a nepošlu je postit, aby neomdleli na cestě.
33 A jeho učedníci mu řekli: Odkud bychom měli mít na poušti tolik chleba, abychom nasytili tak velký zástup?
34 I řekl jim Ježíš: Kolik máte chlebů? A oni řekli: Sedm a několik rybiček.
35 A přikázal zástupu, aby se posadil na zem.
36 A vzal těch sedm chlebů a ryby, vzdal díky, lámal je a dával svým učedníkům a učedníci zástupu.
37 A všickni jedli a nasytili se, a nasbírali nalámaného masa, který zůstal sedm plných košů.
38 A těch, kteří jedli, bylo čtyři tisíce mužů kromě žen a dětí.
39 I propustil zástup, vzal loď a připlul do končin Magdaly.

KAPITOLA 16

1 Přišli i farizeové se saducey a pokoušející ho žádali, aby jim ukázal znamení z nebe.
2 Odpověděl jim a řekl jim: Když bude večer, říkáte: Bude pěkné počasí, neboť nebe je červené.
3 A ráno bude dnes špatné počasí, protože nebe je červené a chmurné. Ó pokrytci, můžete rozeznat tvář nebe; ale nemůžete rozeznat znamení časů?
4 Pokolení zlé a cizoložné hledá znamení; a nebude jí dáno znamení, leč znamení proroka Jonáše. A opustil je a odešel.
5 A když jeho učedníci přišli na druhou stranu, zapomněli vzít chléb.
6 Ježíš jim řekl: " Hleďte a varujte se kvasu farizeů a saduceů."
7 I uvažovali mezi sebou, řkouce: To proto, že jsme nevzali chleba.
8 Což když to Ježíš poznal, řekl jim: Vy malověrní, proč se mezi sebou dohadujete, že jste nepřinesli chleba?
9 Což ještě nerozumíte, ani se nepamatujete na pět chlebů z pěti tisíc, a kolik jste košů nasbírali?
10 Ani sedm chlebů ze čtyř tisíc, a kolik jste košů nasbírali?
11 Jak to, že nerozumíte, že jsem vám to nemluvil o chlebu, abyste se měli na pozoru před kvasem farizeů a saduceů?
12 Tehdy pochopili, že jim přikázal, aby se nestřežili kvasu chleba, ale učení farizeů a saduceů.
13 Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, zeptal se svých učedníků a řekl: Za koho pokládají lidé, že jsem Syn člověka?
14 Odpověděli: Někteří říkají, že jsi Jan Křtitel, jiní, Eliáš; a jiní, Jeremiáš nebo jeden z proroků.
15 Řekl jim: Ale za koho mne pokládáte vy?
16 Odpověděl Šimon Petr a řekl: Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.
17 Ježíš odpověděl a řekl jemu: Požehnaný jsi, Šimone Barjono, neboť tobě to nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích.
18 A pravím také tobě: Že ty jsi Petr, a na této skále zbuduji svou církev; a brány pekelné ji nepřemohou.
19 A dám tobě klíče království nebeského: a cokoli svážeš na zemi, bude svázáno v nebi; a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno v nebi.
20 Potom přikázal svým učedníkům, aby nikomu neříkali, že on je Ježíš Kristus.
21 Od té doby začal Ježíš ukazovat svým učedníkům, že musí jít do Jeruzaléma a mnoho trpět od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vstát z mrtvých.
22 Tu vzal ho Petr a počal ho kárati, řka: Budiž daleko od tebe, Pane, to se ti nestane.

23 On se však obrátil a řekl Petrovi: Jdi za mnou, satane, pohoršuješ se pro mě, neboť nechutnáš tomu, co je Boží, ale co je lidské.
24 Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: Chce-li někdo jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě.
25 Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ztratí jej, a kdo by ztratil svůj život pro mě, nalezne jej.
26 Nebo co prospěje člověku, získá-li celý svět, a svou duši ztratí? aneb co dá člověk výměnou za duši svou?
27 Syn člověka totiž přijde v slávě svého Otce se svými anděly; a pak odplatí každému podle skutků jeho.
28 Amen, pravím vám: Někteří zde stojí, kteří neokusí smrti, dokud neuvidí Syna člověka přicházet v království svém.

KAPITOLA 17

1 A po šesti dnech vzal Ježíš Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu odděleně,
2 A proměnil se před nimi, a tvář jeho zářila jako slunce, a roucho jeho bylo bílé jako světlo.
3 A hle, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním mluví.
4 Tedy odpověděl Petr a řekl Ježíšovi: Pane, dobře jest nám zde býti. Chceš-li, udělejme zde tři příbytky; jeden pro tebe, jeden pro Mojžíše a jeden pro Eliáše.
5 Zatímco on ještě mluvil, hle, jasný oblak je zastínil, a hle, z oblaku se ozval hlas: Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení. poslouchej ho.
6 Když to učedníci uslyšeli, padli na tvář a velmi se báli.
7 Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: Vstaňte a nebojte se.
8 A když pozdvihli oči, neviděli nikoho kromě Ježíše.
9 A když sestupovali z hory, přikázal jim Ježíš, řka: Neříkejte to vidění nikomu, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.
10 I zeptali se ho jeho učedníci, řkouce: Proč tedy říkají zákoníci, že nejprve musí přijít Eliáš?
11 A Ježíš odpověděl a řekl jim: Eliáš skutečně nejprve přijde a obnoví všecko.
12 Ale pravím vám, že Eliáš již přišel a oni ho neznali, ale učinili mu, cokoli chtěli. Podobně bude od nich trpět i Syn člověka.
13 Tehdy učedníci pochopili, že k nim mluvil o Janu Křtiteli.
14 A když přišli k zástupu, přišel k němu jakýsi muž, poklekl k němu a řekl:
15 Pane, smiluj se nad mým synem, neboť je blázen a bolestný, neboť často padá do ohně a často do vody.
16 A přivedl jsem ho k tvým učedníkům, ale nemohli ho uzdravit.
17 Ježíš odpověděl a řekl: Ó nevěřící a převrácené pokolení, jak dlouho budu s vámi? jak dlouho tě budu trpět? přiveď ho sem ke mně.
18 I pokáral Ježíš ďábla; a on odešel od něho. I bylo dítě uzdraveno od té hodiny.
19 Tehdy přišli učedníci k Ježíšovi odděleně a řekli: Proč jsme ho nemohli vyhnat my?
20 Ježíš jim řekl: Pro vaši nevěru. Neboť vpravdě pravím vám, budete-li míti víru jako zrnko hořčičné, řeknete této hoře: Přesuňte se odtud tam. a odstraní; a nic vám nebude nemožné.
21 Tento druh však nevychází, ale modlitbou a půstem.
22 A když zůstali v Galileji, řekl jim Ježíš: Syn člověka bude vydán do rukou lidí.
23 A zabijí ho a třetího dne bude vzkříšen. A bylo jim to nesmírně líto.
24 A když přišli do Kafarnaum, přišli k Petrovi ti, kteří dostávali poplatky, a řekli: Copak pán tvůj neplatí daně?
25 On řekl: Ano. A když vešel do domu, zabránil mu Ježíš, řka: Co myslíš, Šimone? od koho berou králové země zvyk nebo daň? svých vlastních dětí, nebo cizích?
26 Dí jemu Petr: Z cizích. Ježíš mu řekl: „ Děti jsou tedy svobodné.
27 Abychom je nepohoršili, jdi k moři, hoď udici a vezmi rybu, která se první vynoří; a když otevřeš ústa jeho, najdeš kus peněz, kteréž vezmi a dej jim za mne i za tebe.

KAPITOLA 18

1 V tu chvíli přišli učedníci k Ježíšovi a řekli: Kdo je největší v království nebeském?
2 Ježíš k sobě zavolal malé dítě a postavil ho doprostřed nich,
3 A řekl: Amen, pravím vám, neobrátíte-li se a nebudete jako malé děti, nevejdete do království nebeského.
4Kdo by se tedy pokořil jako toto malé dítě, ten je největší v království nebeském.
5 A kdo přijme jedno takové malé dítě ve jménu mém, přijímá mne.
6 Kdo by však urazil jednoho z těchto maličkých, kteří ve mne věří, bylo pro něj lépe, aby mu na krk pověsili mlýnský kámen a utopili ho v hlubinách moře.
7 Běda světu pro pohoršení! musí totiž nutně přijít přestupky; ale běda tomu muži, skrze kterého přichází pohoršení!
8 Pročež pohoršuje-li tě ruka tvá nebo noha tvá, utni je a odhoď je od sebe: lépe pro tebe jest vejíti do života zastavený nebo zmrzačený, než míti dvě ruce nebo dvě nohy, abys byl uvržen do ohně věčného.
9 Jestliže tě tvé oko pohoršuje, vyrvi je a odhoď od sebe; lépe je pro tebe vejít do života s jedním okem, než mít dvě oči a být uvržen do pekelného ohně.
10 Hleďte, abyste nepohrdli ani jedním z těchto maličkých; neboť pravím vám, že jejich andělé v nebi stále hledí na tvář mého Otce, který je v nebesích.
11 Syn člověka totiž přišel zachránit to, co bylo ztraceno.
12 Jak myslíš? Má-li člověk sto ovcí a jedna z nich zabloudí, neopustí těch devadesát devět a nejde do hor a nehledá zbloudilou?
13 A nalezne-li ji, amen, pravím vám, raduje se více z té ovce než z devadesáti devíti, které nezabloudily.
14 Tak není vůlí vašeho Otce, který je v nebesích, aby zahynul jeden z těchto maličkých.
15 Jestliže se prohřeší proti tobě bratr tvůj, jdi a řekni mu o jeho vině mezi tebou a ním samým; uslyší-li tě, získal jsi bratra svého.
16 Jestliže tě však nevyslyší, vezmi s sebou ještě jednoho nebo dva, aby v ústech dvou nebo tří svědků bylo potvrzeno každé slovo.
17 A jestliže je zanedbá naslouchat, řekněte to církvi; jestliže však zanedbává naslouchání církvi, ať je tobě jako pohan a celník.

18 Amen, pravím vám, cokoli svážete na zemi, bude svázáno v nebi, a cokoli rozvážete na zemi, bude rozvázáno v nebi.
19 Znovu vám říkám, že jestliže se dva z vás shodnou na zemi na čemkoli, oč budou prosit, stane se jim to od mého Otce, který je v nebesích.
20 Nebo kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.
21 Petr k němu přistoupil a řekl: Pane, kolikrát můj bratr zhřeší proti mně, a já mu odpustím? až sedmkrát?
22 Dí jemu Ježíš: Nepravím tobě, až sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.
23 Proto je království nebeské přirovnáno k jistému králi, který by měl počítat se svými služebníky.
24 A když začal počítat, byl mu přiveden jeden, který mu dlužil deset tisíc talentů.
25 Ale protože neměl platit, rozkázal jeho pán prodat jej i jeho ženu, děti a vše, co měl, a zaplatit.
26 Služebník padl na zem, klaněl se mu a řekl: "Pane, měj se mnou trpělivost, a všechno ti zaplatím."
27 Tehdy byl pán toho služebníka pohnut soucitem, propustil ho a odpustil mu dluh.
28 Týž služebník vyšel a nalezl jednoho ze svých spolusluhebníků, který mu byl dlužen sto pencí;
29 A jeho spolusluhebník padl k jeho nohám a prosil ho, řka: Měj se mnou trpělivost, a všechno ti zaplatím.
30 A nechtěl, ale šel a uvrhl ho do vězení, dokud nezaplatí dluh.
31 Když jeho spolusluhebníci viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili a přišli a řekli svému pánu všechno, co se stalo.
32 Potom mu jeho pán zavolal: Ó zlý služebníku, odpustil jsem ti všechen dluh, protože jsi mě chtěl.
33 Neměl ses i ty slitovat nad spolusluhebníkem svým, jako jsem se slitoval já nad tebou?
34 A jeho pán se rozhněval a vydal ho mučitelům, dokud nezaplatí vše, co mu náleží.
35 Stejně tak učiní můj nebeský Otec vám, jestliže vy ze srdce neodpustíte každý svému bratru jejich přestoupení.

KAPITOLA 19

1 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, odešel z Galileje a přišel do judských končin za Jordán;
2 A šly za ním veliké zástupy; a tam je uzdravil.
3 Přistoupili k němu také farizeové, pokoušeli ho a řekli mu: Smí muž propustit manželku ze všech příčin?
4 A on odpověděl a řekl jim: Nečetli jste, že ten, který je stvořil na počátku, učinil je mužem a ženou,
5 A řekl: Opustí muž proto otce i matku a přilne k manželce své, a budou ti dva jedno tělo?
6 Pročež již nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, člověk nerozlučuj.
7 Řekli jemu: Proč tedy Mojžíš přikázal dáti rozlukový dopis a propustit ji?
8 Řekl jim: Mojžíš vám pro tvrdost srdce vašich dovolil propustit ženy vaše, ale od počátku tomu tak nebylo.
9 A pravím vám: Kdokoli propustí manželku svou, ledaže by to bylo pro smilstvo, a ožení se s jinou, cizoloží, a kdož by se oženil s propuštěnou, cizoloží.
10 Jeho učedníci mu řekli: Je-li tomu tak u muže s jeho ženou, není dobré se ženit.
11 Ale on jim řekl: Všichni lidé toto slovo nemohou přijmout, leda ti, kterým je dáno.
12 Jsou totiž někteří eunuši, kteří se tak narodili z lůna své matky, a někteří eunuši, kteří se stali eunuchy z lidí, a jsou eunuši, kteří se učinili eunuchy pro království nebeské. Kdo je schopen to přijmout, ať to přijme.
13 Tehdy mu přinášeli malé děti, aby na ně vložil ruce a pomodlil se, a učedníci je kárali.
14 Ale Ježíš řekl: Nechte děti a nebraňte jim přicházet ke mně, neboť takových je království nebeské.
15 Vložil na ně ruce a odešel odtud.
16 A hle, jeden přišel a řekl jemu: Mistře dobrý, co dobrého mám dělat, abych měl život věčný?
17 I řekl jemu: Proč mne nazýváš dobrým? není nikdo dobrý než jeden, totiž Bůh. Chceš-li však vejít do života, ostříhej přikázání.
18 Řekl jemu: Kterého? Ježíš řekl: Nezabiješ, nezcizoložíš, nepokradeš, nevydáš křivé svědectví,
19 Cti otce svého a matku svou, a milovati budeš bližního svého jako sebe samého.
20 Dí jemu mládenec: To všecko jsem zachovával od mládí svého. Co mi ještě chybí?
21 Ježíš mu řekl: Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a pojď a následuj mě.
22 Ale když mládenec uslyšel to slovo, odešel zarmoucen, neboť měl velký majetek.
23 Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: Amen, pravím vám, že bohatý těžko vejde do království nebeského.
24 A znovu vám říkám: Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do království Božího.
25 Když to uslyšeli jeho učedníci, velmi se podivili: „Kdo tedy může být spasen?
26 Ježíš je však uzřel a řekl jim: U lidí to není možné; ale u Boha je všechno možné.
27 Tedy odpověděl Petr a řekl jemu: Aj, my jsme opustili všecko a šli jsme za tebou; co tedy budeme mít?
28 A Ježíš jim řekl: Amen, pravím vám, že vy, kteří jste mě následovali, v znovuzrození, až Syn člověka usedne na trůn své slávy, vy také zasednete na dvanáct trůnů a budete soudit dvanáct kmenů Izrael.
29 A každý, kdo opustil domy nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo ženu nebo děti nebo pole pro mé jméno, stonásobně dostane a zdědí život věčný.
30 Ale mnozí první budou poslední; a poslední budou první.

KAPITOLA 20

1 Nebo království nebeské je podobné muži hospodáři, který vyšel časně ráno najmout dělníky na svou vinici.
2 A když se dohodl s dělníky o groš na den, poslal je na svou vinici.
3A vyšel kolem třetí hodiny a viděl jiné nečinně stát na tržišti,
4 A řekl jim; Jděte i vy do vinice, a cokoli je správné, dám vám. A šli svou cestou.
5 Znovu vyšel kolem šesté a deváté hodiny a učinil totéž.
6 A kolem jedenácté hodiny vyšel, a nalezl jiné nečinné a řekl jim: Proč tu stojíte celý den nečinně?
7 Řekli jemu: Protože nás nikdo nenajal. Řekl jim: Jděte i vy do vinice; a cokoli je správné, to přijmete.

8 Když byl večer, řekl pán vinice svému správci: Zavolej dělníky a dej jim jejich mzdu, počínaje od posledních až po první.
9 A když přišli kolem jedenácté hodiny najatí, dostali každý haléř.
10 Ale když přišli první, domnívali se, že měli dostat více; a také dostali každý groš.
11 Když to dostali, reptali proti hospodáři:
12 Řka: Tito poslední pracovali jen jednu hodinu a ty jsi je učinil rovnými nám, kteří jsme nesli břímě a žár dne.
13 On však odpověděl jednomu z nich a řekl: Příteli, nedělám ti nic špatného.
14 Vezmi to své, a jdi, i tomuto poslednímu dám, jako tobě.
15 Není mi dovoleno dělat se svými, co chci? Jest-li oko tvé zlé, protože já jsem dobrý?
16 Tak budou poslední první a první poslední, neboť mnozí jsou povolaní, ale málo vyvolených.
17 A když Ježíš vstoupil do Jeruzaléma, rozebral na cestu těch dvanáct učedníků a řekl jim:
18 Hle, vystupujeme do Jeruzaléma; a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům a oni ho odsoudí k smrti,
19 A vydá jej pohanům, aby se posmívali, bičovali a ukřižovali, a třetího dne vstane z mrtvých.
20 Tehdy k němu přišla matka Zebedeových synů se svými syny, klaněla se mu a prosila od něj něco.
21 I řekl jí: Co chceš? Řekla mu: Dej, aby tito dva moji synové seděli, jeden po tvé pravici a druhý po levici, v tvém království.
22 Ale Ježíš odpověděl a řekl: Nevíte, co žádáte. Můžete pít z kalicha, který já budu pít, a být pokřtěni křtem, kterým jsem já křtěn? Řekli mu: Jsme schopni.
23 A řekl jim: Opravdu budete pít z mého kalicha a budete pokřtěni křtem, kterým jsem já křtěn; dáno těm, pro které je připraveno od mého Otce.
24 Když to těch deset uslyšelo, rozhořčili se proti těm dvěma bratřím.
25 Ale Ježíš je zavolal k sobě a řekl: Víte, že knížata pohanů panují nad nimi a mocní nad nimi uplatňují moc.
26 Ale mezi vámi tomu tak nebude; ale kdo by byl mezi vámi velký, ať je vaším služebníkem;
27 A kdo bude mezi vámi hlavní, ať je vaším služebníkem.
28 Stejně jako Syn člověka nepřišel, aby si dal obsluhovat, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.
29 A když odcházeli z Jericha, šel za ním veliký zástup.
30 A hle, dva slepci seděli u cesty, když uslyšeli, že Ježíš šel kolem, zvolali, řkouce: Smiluj se nad námi, Pane, Synu Davidův.
31 Zástup je káral, že mají mlčet, ale oni tím více křičeli: Smiluj se nad námi, Pane, Synu Davidův.
32 Ježíš se zastavil, zavolal je a řekl: Co chcete, abych vám učinil?
33 Říkají jemu: Pane, ať se otevřou oči naše.
34 Ježíš se nad nimi slitoval a dotkl se jejich očí, a hned prohlédly jejich oči a šli za ním.

KAPITOLA 21

1 A když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage, k hoře Olivetské, poslal Ježíš dva učedníky,
2 Řekni jim: Jděte do vesnice naproti vám, a hned naleznete přivázanou oslici as ní oslátko; rozvažte je a přiveďte ke mně.
3 A kdyby vám kdo něco řekl, díte: Pán je potřebuje; a hned je pošle.
4 To vše se stalo, aby se splnilo, co bylo řečeno skrze proroka, řka:
5 Povězte dceři Sionské: Aj, král tvůj k tobě přichází, tichý, sedící na oslici a oslátku, oslici.
6 Učedníci šli a učinili, jak jim Ježíš přikázal,
7 A přivedli osla a oslátko, oblékli je do jejich šatů a oni ho na ně posadili.
8 A veliký zástup rozprostřel roucha svá na cestu; jiní káceli větve ze stromů a slámovali je do cesty.
9 A zástupy, které šly napřed a za nimi, křičely, řkouce: Hosanna Synu Davidovu. Požehnaný, který přichází ve jménu Páně; Hosanna na výsostech.
10 A když přišel do Jeruzaléma, celé město se pohnulo a říkalo: Kdo je to?
11 Zástup řekl: Toto je Ježíš, prorok z Nazareta Galilejského.
12 Ježíš vešel do Božího chrámu a vyhnal všechny, kdo prodávali a kupovali v chrámu, a převracel stoly směnárníků a stoly prodavačů holubů,
13 A řekl jim: Je psáno: Dům můj bude nazýván domem modlitby; ale vy jste z něj udělali doupě zlodějů.
14 I přišli k němu slepí a chromí do chrámu; a on je uzdravil.
15 A když přední kněží a zákoníci viděli ty podivuhodné věci, které činil, a děti, jak křičí v chrámě a říkají: Hosanna Synu Davidovu; byli velmi nespokojení,
16 A řekl jemu: Slyšíš, co tito říkají? I řekl jim Ježíš: Ano; Zdaliž jste nikdy nečetli: Z úst nemluvňat a kojenců chválu dovedl k dokonalosti?
17 Opustil je a vyšel z města do Betanie; a ubytoval se tam.
18 Když se ráno vracel do města, hladověl.
19 A když uviděl v cestě fíkovník, přišel k němu a nenalezl na něm nic než jen listí a řekl mu: Ať na tobě od nynějška neroste ovoce na věky. A zanedlouho fíkovník uschl.
20 Když to učedníci uviděli, divili se, řkouce: Jak brzy ten fíkovník uschl!
21 Ježíš odpověděl a řekl jim: Amen, pravím vám: Máte-li víru a nepochybujete, učiníte nejen to, co se děje s fíkovníkem, ale také řeknete-li této hoře: Odstup se a buď uvržen do moře; bude to hotovo.
22 A všecko, oč budete prosit v modlitbě, věříce, dostanete.
23 A když vešel do chrámu, přistoupili k němu přední kněží a starší lidu, když učil, a řekli: Jakou mocí to činíš? a kdo ti dal tuto pravomoc?
24 A Ježíš odpověděl a řekl jim: I já se vás zeptám na jednu věc, kterou, když mi to řeknete, i já vám povím, jakou mocí tyto věci činím.
25 Křest Janův, odkud byl? z nebe, nebo z lidí? I uvažovali mezi sebou, řkouce: Řekneme-li: Z nebe; řekne nám: Proč jste mu tedy nevěřili?
26 Řekneme-li však: Z lidí; bojíme se lidí; neboť všichni mají Jana za proroka.
27 Odpověděli Ježíšovi a řekli: To nemůžeme říci. I řekl jim: Ani já vám neřeknu, jakou mocí tyto věci činím.
28 Ale co si myslíte? Jistý muž měl dva syny; I přišel k prvnímu a řekl: Synu, jdi dnes pracovat na mou vinici.
29 Odpověděl a řekl: Nechci, ale potom činil pokání a šel.
30 I přišel k druhému a řekl totéž. A on odpověděl: Jdu, pane, a nešel.

31 Zdaliž z nich dva splnili vůli otce jeho? Řekli jemu: První. Ježíš jim řekl: Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky jdou před vámi do království Božího.
32 Jan přišel k vám po cestě spravedlnosti, a vy jste mu nevěřili, ale celníci a nevěstky mu uvěřili, a vy, když jste to viděli, nečinili jste potom pokání, abyste mu uvěřili.
33 Slyšte jiné podobenství: Byl jeden hospodář, který vysadil vinici, ohradil ji kolem dokola, vykopal v ní lis, postavil věž, pronajal ji vinařům a odešel do daleké země.
34 A když se přiblížil čas ovoce, poslal služebníky své k vinařům, aby přijali ovoce jeho.
35 Vinaři vzali jeho služebníky, jednoho zbili, druhého zabili a jiného ukamenovali.
36 Opět poslal jiné služebníky, více než ty první, a oni jim učinili podobně.
37 Ale naposledy k nim poslal syna svého, řka: Syna mého budou ctít.
38 Když pak vinaři syna uviděli, řekli si mezi sebou: Toto je dědic; pojďme, zabijme ho a chopme se jeho dědictví.
39 Chytili ho, vyvrhli z vinice a zabili.
40 Když tedy přijde pán vinice, co udělá těm vinařům?
41 Řekli mu: Nešťastně zničí ty ničemy a pronajme svou vinici jiným vinařům, kteří mu budou přinášet ovoce ve svých dobách.
42 Ježíš jim řekl: " Nikdy jste nečetli v písmech: Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se hlavou úhlu."
43 Proto vám pravím: Království Boží vám bude odňato a dáno národu, který nese jeho ovoce.
44 A kdokoli padne na tento kámen, bude rozbit; na koho však padne, toho rozdrtí na prach.
45 Když přední kněží a farizeové slyšeli jeho podobenství, poznali, že o nich mluví.
46 Když však na něj chtěli vztáhnout ruce, báli se zástupu, protože ho považovali za proroka.

KAPITOLA 22

1 Ježíš odpověděl a znovu k nim mluvil v podobenstvích a řekl:
2 Království nebeské je podobné jakémusi králi, který uzavřel svatbu svému synovi,
3 A poslal služebníky své, aby zavolali pozvané na svatbu, ale nechtěli přijít.
4 Opět poslal jiné služebníky, řka: Řekněte pozvaným: Hle, připravil jsem svou večeři. Voli moji a krmný dobytek jsou zabiti a vše je připraveno: pojďte na svatbu.
5 Ale oni to zlehčili a odešli, jeden na jeho farmu, jiný za jeho zbožím.
6 Ostatek pak vzal služebníky jeho, úpěnlivě je prosil a zabil je.
7 Když to král uslyšel, rozhněval se a vyslal svá vojska a zahubil ty vrahy a vypálil jejich město.
8 Potom řekl svým služebníkům: "Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli hodni."
9 Jděte tedy na cesty, a kohokoli najdete, přicházejte k svatbě.
10 Sluhové tedy vyšli na cesty a shromáždili všechny, koho našli, zlé i dobré, a svatba byla vybavena hosty.
11 Když král vešel, aby se podíval na hosty, uviděl tam muže, který na sobě neměl svatební roucho.
12 I řekl jemu: Příteli, jak jsi sem přišel, aniž bys měl svatební roucho? A oněměl.
13 Tehdy řekl král služebníkům: Svažte mu ruce i nohy, vezměte ho a uvrhněte ho do vnější temnoty. tam bude pláč a skřípění zubů.
14 Neboť mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.
15 Tehdy šli farizeové a poradili se, jak by ho mohli zaplést do jeho řeči.
16 A poslali k němu své učedníky s herodiány, řkouce: Mistře, víme, že jsi pravdomluvný a cestě Boží v pravdě učíš a nestaráš se o nikoho, neboť nehledíš na osobu člověka.
17 Řekni nám tedy: Co myslíš? Je dovoleno dávat césarovi daň, nebo ne?
18 Ježíš však poznal jejich nešlechetnost a řekl: Proč mě pokoušíte, pokrytci?
19 Ukaž mi peníze za tribut. A přinesli mu groš.
20 I řekl jim: Čí jest tento obraz a nápis?
21 Řekli jemu: Císařův. Potom jim řekl: Dejte tedy císaři, co je císařovo; a Bohu věci, které jsou Boží.
22 Když uslyšeli tato slova, podivili se, opustili ho a odešli.
23 Téhož dne k němu přišli saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení, a zeptali se ho:
24 Řekl Mojžíš: Mistře, řekl Mojžíš: Zemře-li muž bez dětí, jeho bratr se ožení s jeho manželkou a vzbudí svému bratru símě.
25 Bylo s námi sedm bratří, a první, když si vzal ženu, zemřel, a neměl potomka, zanechal manželku svému bratru.
26 Podobně také druhý a třetí až sedmý.
27 A naposledy zemřela i žena.
28 Čí tedy bude při vzkříšení manželkou z těch sedmi? protože ji měli všichni.
29 Ježíš odpověděl a řekl jim: Bloudíte, neznáte Písma ani moc Boží.
30 Neboť při vzkříšení se nežení ani nevdávají, ale jsou jako andělé Boží v nebi.
31 Ale co se týká vzkříšení mrtvých, nečetli jste to, co vám bylo řečeno od Boha, řka:
32 Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův? Bůh není Bohem mrtvých, ale živých.
33 A když to zástup slyšel, žasli nad jeho učením.
34 Když však farizeové uslyšeli, že umlčel saduceje, shromáždili se.
35 Jeden z nich, právník, se ho na něco zeptal, pokoušel ho a řekl:
36 Mistře, které je velké přikázání v zákoně?
37 Ježíš mu řekl: Milovat budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, z celé duše své a z celé mysli své.
38 Toto je první a velké přikázání.
39 A druhé je mu podobné: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.
40 Na těchto dvou přikázáních spočívá celý zákon i proroci.
41 Když se farizeové shromáždili, Ježíš se jich zeptal:
42 Řka: Co si myslíte o Kristu? čí je syn? Řekli jemu: Syn Davidův.
43 Řekl jim: Jak ho tedy David v duchu nazývá Pánem, když říká:
44 Řekl Hospodin Pánu mému: Seď po mé pravici, dokud nepoložím nepřátel tvých za podnož tvých?
45 Jestliže ho tedy David nazývá Hospodinem, jak je to jeho syn?
46 A nikdo mu nedokázal odpovědět ani slovo, ani se nikdo neodvážil od toho dne se ho na něco více ptát.

KAPITOLA 23

1 Potom promluvil Ježíš k zástupu a k jeho učedníkům:
2Říkali: Zákoníci a farizeové sedí na Mojžíšově stolci:
3 Všecko tedy, cokoli ti poroučí, zachovávej, dodržuj a dělej; ale nečiňte podle skutků jejich; nebo říkají, a nečiní.
4 Svazují těžká a těžká břemena, která mají nést, a kladou je lidem na ramena; ale oni sami jimi nepohnou ani jedním prstem.
5 Ale všechna svá díla dělají proto, aby je lidé viděli: rozšiřují své štíty a rozšiřují okraje svých šatů,
6 A milujte nejvyšší místnosti o hostinách a přední místa v synagógách,
7 A pozdravy na trzích a býti nazýváni lidmi, Rabbi, Rabbi.
8 Vy se však neříkejte Rabbi, neboť jeden je váš Mistr, Kristus; a vy všichni jste bratři.
9 A nikoho nenazývejte svým otcem na zemi, neboť jeden je váš Otec, který je v nebesích.
10 Ani se nenechte nazývat mistry, neboť jeden je váš Mistr, Kristus.
11 Ale kdo je mezi vámi největší, bude vaším služebníkem.
12 A kdokoli se povyšuje, bude ponížen; a kdo se poníží, bude povýšen.
13 Ale běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! neboť zavíráte království nebeské před lidmi, neboť sami do sebe nevcházíte a těm, kdo vcházejí, nedovolíte vejít.
14 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! nebo vy požíráte domy vdov a pro přetvářku se modlíte dlouho; proto přijmete větší zatracení.
15 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! neboť obcházíte moře a zemi, abyste učinili jednoho proselyta, a když bude učiněn, činíte z něj dvakrát větší dítě pekla, než jste sami.
16 Běda vám, vůdcové slepí, kteří říkáte: Kdo by přísahal při chrámu, nic to není; ale kdo by přísahal při chrámovém zlatě, je dlužníkem!
17 Blázni a slepci, co jest větší, zlato, nebo chrám, který posvěcuje zlato?
18 A kdo by přísahal při oltáři, nic to není; ale kdo by přísahal na dar, který je na něm, je vinen.
19 Blázni a slepci, co je větší, dar, nebo oltář, který posvěcuje dar?
20 Kdo by tedy přísahal při oltáři, přísahá při něm i při všem, co je na něm.
21 A kdo by přísahal při chrámu, přísahá při něm a při tom, kdo v něm přebývá.
22 A kdo přísahá při nebi, přísahá při trůnu Božím a při tom, kdo na něm sedí.
23 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! platíte totiž desátek z máty, anýzu a kmínu a vynechali jste závažnější věci zákona, soud, milosrdenství a víru: to jste měli udělat a druhé nenechat bez povšimnutí.
24 Vy slepí vůdcové, kteří cedíte komára a polykáte velbloud.
25 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! nebo vy čistíte zevnějšek číše a mísy, ale uvnitř jsou plné vydírání a přemíry.
26 Slepý farizei, očisti nejprve to, co je uvnitř číše a mísy, aby byl čistý i jejich zevnějšek.
27 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Nebo jste podobni bělostným hrobům, které sice navenek vypadají krásné, ale uvnitř jsou plné kostí mrtvých a veškeré nečistoty.
28 Tak i vy se navenek jevíte lidem jako spravedliví, ale uvnitř jste plni pokrytectví a nepravosti.
29 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! protože stavíte hroby proroků a zdobíte hroby spravedlivých,
30 A rci: Kdybychom byli byli za dnů našich otců, nebyli bychom s nimi účastni v krvi proroků.
31 Pročež sami sobě svědky buďte, že jste synové těch, kteříž zabíjeli proroky.
32 Naplňte tedy míru otců svých.
33 Hadi, pokolení zmijí, jak můžete uniknout zatracení pekla?
34 Pročež, vizte, posílám k vám proroky a mudrce a zákoníky: a některé z nich zabijete a ukřižujete; a některé z nich budete bičovat ve svých synagogách a pronásledovat je od města k městu.
35 Aby na vás přišla všechna spravedlivá krev prolitá na zemi, od krve spravedlivého Ábela až po krev Zachariáše, syna Barachiášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem.
36 Amen, pravím vám, toto všecko přijdou na toto pokolení.
37 Ó Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ je, kteří jsou k tobě posláni, kolikrát bych chtěl shromáždit tvé děti, jako slepice shromažďuje svá kuřata pod svá křídla, a nechtěli jste!
38 Hle, váš dům vám zůstává pustý.
39 Neboť pravím vám: Od nynějška mě neuvidíte, dokud neřeknete: Požehnaný, který přichází ve jménu Páně.

KAPITOLA 24

1 Ježíš vyšel a odešel z chrámu a jeho učedníci k němu přišli, aby mu ukázali chrámové stavby.
2 I řekl jim Ježíš: Což nevidíte všechny tyto věci? Amen, pravím vám: Nezůstane zde kámen na kameni, který by nebyl svržen.
3 A když seděl na hoře Olivetské, přišli k němu učedníci soukromě a řekli: Řekni nám, kdy to bude? a jaké bude znamení tvého příchodu a konce světa?
4 Ježíš odpověděl a řekl jim: Hleďte, aby vás nikdo nesvedl.
5 Nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Já jsem Kristus; a svede mnohé.
6 A uslyšíte o válkách a pověstech o válkách, hleďte, abyste se netrápili, neboť to vše se musí státi, ale ještě není konec.
7 Nebo povstane národ proti národu a království proti království, a na různých místech budou hlady, mory a zemětřesení.
8 To vše je počátek bolestí.
9 Tehdy vás vydají v soužení a zabijí vás, a budete nenáviděni všemi národy pro mé jméno.
10 A tehdy se mnozí urazí a budou se navzájem zrazovat a nenávidět.
11 A povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé.
12 A protože se rozmnoží nepravost, vychladne láska mnohých.
13 Kdo však vytrvá až do konce, ten bude spasen.
14 A toto evangelium království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům; a pak přijde konec.

15 Až tedy uvidíte ohavnost zpustošení, o níž mluvil prorok Daniel, stát na svatém místě (kdo čte, ať rozumí:)
16 Ti, kdo jsou v Judsku, ať utečou do hor.
17 Ten, kdo je na střeše, ať nesestupuje, aby si nic odnášel z domu.
18 Ani ten, kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal šaty.
19 A běda těhotným a kojícím v těch dnech!
20 Modlete se však, aby váš útěk nebyl v zimě ani v sobotu.
21 Neboť tehdy bude veliké soužení, jaké nebylo od počátku světa až do tohoto času, ani již nebude.
22 A nebudou-li zkráceny ty dny, nebude zachráněno žádné tělo; ale pro vyvolené budou zkráceny ty dny.
23 Pakli by vám kdo řekl: Hle, zde jest Kristus aneb tam; nevěř tomu.
24 Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci a budou činit veliká znamení a zázraky; do té míry, že kdyby to bylo možné, oklamali by samé vyvolené.
25 Hle, již jsem vám to řekl.
26 Pročež řeknou-li vám: Hle, jest na poušti; hle, on je v tajných komnatách; nevěř tomu.
27 Nebo jako blesk vychází od východu a svítí až na západ; takový bude i příchod Syna člověka.
28 Neboť kdekoli je tělo, tam se shromáždí orli.
29 Hned po soužení těch dnů se slunce zatmí a měsíc nevydá své světlo a hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti se budou otřásat.
30 A tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi, a tehdy budou truchlit všechny kmeny země a uvidí Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou.
31 A pošle své anděly s velkým zvukem polnice a oni shromáždí jeho vyvolené ze čtyř větrů, od jednoho konce nebe k druhému.
32 Nyní se naučte podobenství o fíkovníku; Když jeho ratolest ještě změkne a vydá listí, víte, že se blíží léto.
33 Tak i vy, až uvidíte všechny tyto věci, vězte, že je blízko, dokonce u dveří.
34 Amen, pravím vám, nepomine toto pokolení, dokud se všechny tyto věci nesplní.
35 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.
36 O tom dni a hodině však nikdo neví, ani nebeští andělé, pouze můj Otec.
37 Ale jako byly dny Noe, tak bude i příchod Syna člověka.
38 Jako ve dnech, které byly před potopou, jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy,
39 A nepoznal, dokud nepřišla potopa a vzala je všechny; takový bude i příchod Syna člověka.
40 Tehdy budou dva na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán.
41 Dvě ženy budou mlít ve mlýně; jeden bude vzat a druhý zanechán.
42 Bděte tedy, neboť nevíte, v kterou hodinu váš Pán přijde.
43 Ale vězte, že kdyby hospodář věděl, v kterou hlídku přijde zloděj, bděl by a nedal by rozbořit svůj dům.
44 Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, v kterou se nenazdáte.
45 Kdo je tedy věrný a moudrý služebník, kterého jeho pán ustanovil za vládce nad svou rodinou, aby jim dával pokrm v pravý čas?
46 Blahoslavený služebník, kterého pán jeho, až přijde, nalezne, že tak činí.
47 Amen, pravím vám, že jej ustanoví panovníkem nade vším svým majetkem.
48 Ale řekne-li ten zlý služebník v srdci svém: Pán můj zdržuje příchod;
49 A začne bít své spolusluhebníky, a jísti a pít s opilci;
50 Pán toho služebníka přijde v den, kdy ho nebude hledat, a v hodinu, o které neví,
51 A rozseká ho a udělí mu podíl jeho s pokrytci; tam bude pláč a skřípění zubů.

KAPITOLA 25

1 Tehdy bude království nebeské přirovnáno k deseti pannám, které vzaly své lampy a vyšly naproti ženichovi.
2 A pět z nich bylo moudrých a pět pošetilých.
3 Pošetilci vzali své lampy a nevzali si s sebou olej.
4 Ale moudří vzali olej do svých nádob s lampami.
5 Zatímco se ženich zdržoval, všichni usnuli a spali.
6 O půlnoci zaznělo: „Hle, ženich přichází; vyjděte mu vstříc.
7 Potom všechny ty panny vstaly a upravily své lampy.
8 I řekli pošetilci moudrým: Dej nám oleje svého; neboť naše lampy zhasly.
9 Ale moudří odpověděli, řkouce: Ne tak; aby nebylo dost pro nás a pro vás, ale jděte raději k těm, kdo prodávají, a kupte si.
10 A když šli nakupovat, přišel ženich; a připraveni vešli s ním na svatbu. I zavřely se dveře.
11 Potom přišly i ostatní panny a řekly: Pane, Pane, otevři nám.
12 On však odpověděl: Amen, pravím vám, neznám vás.
13 Bděte tedy, neboť neznáte dne ani hodiny, kdy přijde Syn člověka.
14 Neboť království nebeské jest jako muž putující do daleké země, který povolal své služebníky a vydal jim svůj majetek.
15 A jednomu dal pět talentů, jinému dva a jinému jeden; každému podle jeho několika schopností; a hned se vydal na cestu.
16 Ten, který dostal těch pět talentů, šel, obchodoval s nimi a vyrobil jim dalších pět talentů.
17 A podobně ten, kdo dostal dva, získal také další dva.
18 Ale ten, který jeden dostal, šel, kopal v zemi a schoval peníze svého pána.
19 Po dlouhé době přichází pán těch služebníků a počítá s nimi.
20 A tak přišel ten, který dostal pět hřiven, přinesl dalších pět hřiven a řekl: "Pane, dal jsi mi pět hřiven."
21 Jeho pán mu řekl: "Výborně, dobrý a věrný služebníku, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi do radosti svého pána."
22 Přistoupil také ten, který dostal dva talenty, a řekl: "Pane, dal jsi mi dva talenty; hle, získal jsem vedle nich ještě dva talenty."
23 Pán jeho řekl jemu: Dobře, služebníku dobrý a věrný; nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým: vejdi do radosti svého pána.
24 Tehdy přišel ten, který dostal jeden talent, a řekl: Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý muž, sklízíš, kde jsi nezasel, a sbíráš, kde jsi neslámal.
25 A bál jsem se, šel jsem a skryl talent tvůj v zemi; aj, tam máš, co jest své.

26 Jeho pán odpověděl a řekl mu: Služebníku zlý a lenivý, věděl jsi, že sklízím, kde jsem nezaséval, a sbírám, kde jsem neslámal.
27 Měl jsi tedy dát mé peníze směnárníkům, a když jsem přišel, měl jsem dostat své s lichvou.
28 Vezmi mu tedy hřivnu a dej ji tomu, kdo má deset hřiven.
29 Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude odňato i to, co má.
30 A neužitečného služebníka uvrhněte do tmy vnější; tam bude pláč a skřípění zubů.
31Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni svatí andělé s ním, tehdy usedne na trůn své slávy.
32 A budou před ním shromážděny všechny národy a on je oddělí jeden od druhého, jako pastýř odděluje své ovce od kozlů.
33 Ovce si postaví po pravici, ale kozly po levici.
34 Tehdy jim král řekne po své pravici: Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je pro vás připraveno od založení světa.
35 Byl jsem totiž hladový, a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a dali jste mi napít, byl jsem cizinec, a přijali jste mě.
36 Nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste ke mně.
37 Tehdy mu spravedliví odpoví: Pane, kdy jsme tě viděli hladového a nasytili jsme tě? nebo žíznivý, a dal jsi napít?
38 Kdy jsme tě jako cizince viděli, a přijali jsme tě? nebo nahý, a oblékl tě?
39 Nebo kdy jsme tě viděli nemocného aneb ve vězení, a přišli jsme k tobě?
40 A král odpoví a řekne jim: Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste učinili.
41 Tehdy řekne i těm po levici: Odejděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům.
42 Byl jsem totiž hladový, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi napít.
43 Byl jsem cizinec, a nepřijali jste mě, nahý, a neoblékli jste mě, nemocný a ve vězení, a nenavštívili jste mě.
44 Tehdy mu také odpoví: Pane, kdy jsme tě viděli hladového nebo žíznivého, nebo cizince, nebo nahého nebo nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?
45 Tehdy jim odpoví, řka: Amen, pravím vám: Cokoli jste neučinili jednomu z těchto nejmenších, mně jste to neučinili.
46 A tito půjdou do věčného trápení, ale spravedliví do života věčného.

KAPITOLA 26

1 A stalo se, když Ježíš dokončil všechna tato slova, řekl svým učedníkům:
2 Víte, že po dvou dnech je beránka a Syn člověka je vydán, aby byl ukřižován.
3 Potom se shromáždili velekněží, zákoníci a starší lidu do paláce velekněze, zvaného Kaifáš,
4 A radili se, aby Ježíše lstí chytili a zabili.
5 Ale oni řekli: Ne ve svátek, aby nebylo mezi lidem pozdvižení.
6 Když byl Ježíš v Betanii, v domě Šimona Malomocného,
7 Přistoupila k němu žena, která měla alabastrovou schránku velmi drahé masti, a vylila mu ji na hlavu, když seděl u stolu.
8 Ale když to uviděli jeho učedníci, rozhořčili se a řekli: K čemu je to odpad?
9 Nebo tato mast mohla býti za mnoho prodána a dána chudým.
10 Když to Ježíš pochopil, řekl jim: Proč tu ženu trápíte? neboť na mně vykonala dobré dílo.
11 Nebo chudé máte vždycky s sebou; ale mě nemáte vždycky.
12 Nebo když vylila tuto mast na mé tělo, učinila to pro můj pohřeb.
13 Amen, pravím vám, kdekoli bude kázáno toto evangelium po celém světě, tam bude také řečeno to, co tato žena učinila, na památku její.
14 Jeden ze dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, šel k velekněžím,
15 A řekl jim: Co mi dáte, a já vám ho vydám? A uzavřeli s ním smlouvu na třicet stříbrných.
16 A od té doby hledal příležitost, aby ho zradil.
17 Prvního dne svátku přesnic přišli učedníci k Ježíšovi a řekli mu: Kde chceš, abychom ti připravili beránka?
18 I řekl: Jdi do města k takovému muži a řekni mu: Mistr praví: Přiblížil se čas můj; Budu slavit velikonočního beránka v tvém domě se svými učedníky.
19 A učedníci učinili, jak jim Ježíš přikázal; a připravili beránka.
20 Když pak nastal večer, posadil se s dvanácti.
21 A když jedli, řekl: Amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí.
22 A oni byli velmi zarmouceni a začali mu každý říkat: Pane, jsem to já?
23 A on odpověděl: Kdo se mnou namočí ruku v míse, ten mne zradí.
24 Syn člověka jde, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zrazuje! pro toho muže bylo dobré, kdyby se nenarodil.
25 Jidáš, který ho zradil, odpověděl: "Mistře, jsem to já?" Řekl jemu: Tys řekl.
26 A když jedli, vzal Ježíš chléb, požehnal jej, lámal a dával učedníkům se slovy: Vezměte, jezte. tohle je moje tělo.
27 Potom vzal kalich, vzdal díky a dal jim, řka: Pijte z něho všichni;
28 Neboť toto je má krev nového zákona, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů.
29 Ale pravím vám, nebudu od nynějška pít z tohoto plodu vinné révy až do dne, kdy jej budu s vámi pít nový v království svého Otce.
30 A když zazpívali chvalozpěv, vyšli na Olivovou horu.
31 Tehdy jim Ježíš řekl: Všickni se na mně této noci pohoršíte, neboť je psáno: Budu bít pastýře, a ovce stáda se rozprchnou.
32 Ale až budu vzkříšen, půjdu před vámi do Galileje.
33 Petr odpověděl a řekl jemu: I kdyby se všichni lidé kvůli tobě pohoršili, já se nikdy nepohorším.
34 Ježíš mu řekl: Amen, pravím tobě, že této noci, než kohout zakokrhá, třikrát mne zapřeš.
35 Petr mu řekl: I kdybych měl s tebou zemřít, přece tě nezapřu. Podobně také řekli všichni učedníci.

36 Potom s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: Posaďte se zde, zatímco já půjdu a pomodlím se támhle.
37 Vzal s sebou Petra a dva Zebedeovy syny a začal být zarmoucen a velmi těžce.
38 Potom jim řekl: Zarmoucená je duše má až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou.
39 A on šel o kousek dál, padl na tvář a modlil se, řka: Ó můj Otče, je-li možné, ať mě mine tento kalich, ale ne jak já chci, ale jak ty chceš.
40 I přišel k učedníkům a nalezl je, jak spí, a řekl Petrovi: Což jste nemohli jednu hodinu bdíti se mnou?
41 Bděte a modlete se, abyste nevešli do pokušení: Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.
42 Podruhé zase odešel a modlil se, řka: Otče můj, nepomine-li mne tento kalich, leč jej vypiji, staň se vůle tvá.
43 I přišel a nalezl je opět spící, neboť oči jejich byly těžké.
44 Nechal je a zase odešel a potřetí se modlil stejnými slovy.
45 Tehdy přišel ke svým učedníkům a řekl jim: " Spěte nyní a odpočiňte si, hle, přiblížila se hodina a Syn člověka je vydán do rukou hříšníků."
46 Vstaň, pojďme, hle, blízko je ten, který mě zrazuje.
47 A když ještě mluvil, hle, přišel Jidáš, jeden ze dvanácti, as ním veliký zástup s meči a kyjmi od velekněží a starších lidu.
48 Ten, který ho zradil, jim dal znamení, řka: Koho bych políbil, to je on.
49 A hned přišel k Ježíšovi a řekl: Buď zdráv, mistře; a políbil ho.
50 Ježíš mu řekl: " Příteli, proč jsi přišel?" Potom přišli, vložili ruce na Ježíše a vzali ho.
51 A hle, jeden z těch, kteří byli s Ježíšem, vztáhl ruku, vytasil meč, udeřil velekněžova služebníka a uťal mu ucho.
52 I řekl jemu Ježíš: Vlož meč svůj na místo jeho; nebo všickni, kteříž meč berou, mečem zahynou.
53 Myslíš, že se nyní nemohu modlit k Otci svému, a on mi dá hned více než dvanáct legií andělů?
54 Ale jak se tedy naplní Písma, že to tak musí být?
55 V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: Vyšli jste jako na zloděje s meči a kyjmi, abyste mě zajali? Denně jsem s vámi sedával a učil v chrámě, a nechytili jste mě.
56 Ale to vše se stalo, aby se naplnila písma proroků. Potom ho všichni učedníci opustili a utekli.
57 Ti, kdo Ježíše chytili, ho odvedli k veleknězi Kaifášovi, kde se shromáždili zákoníci a starší.
58 Petr ho však šel zdaleka do velekněžova paláce, vešel dovnitř, posadil se se služebníky, aby viděl konec.
59 Velekněží a starší a celá ta rada hledali proti Ježíšovi křivé svědectví, aby ho usmrtili.
60 Ale nenalezli žádného, ano, i když přišlo mnoho falešných svědků, nenašli žádného. Nakonec přišli dva falešní svědci,
61 A řekl: Tento řekl: Mohu zbořit chrám Boží a ve třech dnech jej postavit.
62 I vstal velekněz a řekl jemu: Nic neodpovídáš? co tito svědčí proti tobě?
63 Ježíš však mlčel. I odpověděl velekněz a řekl jemu: Zapřísahám tě při Bohu živém, abys nám řekl, jsi-li Kristus, Syn Boží.
64 Ježíš mu řekl : Ty jsi řekl, nicméně pravím tobě: Od té doby uvidíte Syna člověka sedět na pravici moci a přicházet v oblacích nebeských.
65 Tu velekněz roztrhl roucha svá, řka: Rouhal se; co ještě potřebujeme svědky? hle, nyní jste slyšeli jeho rouhání.
66 Co si myslíte? Odpověděli a řekli: Je vinen smrtí.
67 Potom mu plivali do tváře a bili ho; a jiní ho bili dlaněmi,
68 Řka: Prorokuj nám, Kriste, kdo jest ten, kterýž tě bil?
69 Petr pak seděl venku v paláci.
70 On však přede všemi zapřel, řka: Nevím, co pravíš.
71 A když vyšel na předsíň, uviděla ho jiná služebná a řekla těm, kteří tam byli: Tento byl také s Ježíšem Nazaretským.
72 A opět zapřel s přísahou: Neznám toho člověka.
73 A po chvíli k němu přišli ti, kteří tu stáli, a řekli Petrovi: Jistě i ty jsi jeden z nich; neboť tvá řeč tě prozrazuje.
74 Tehdy se začal proklínat a přísahat, řka: Neznám toho člověka. A hned kohoutí osádka.
75 Petr si vzpomněl na slovo Ježíšovo, které mu řeklo: Než kohout zakokrhá, třikrát mne zapřeš. A vyšel ven a hořce plakal.

KAPITOLA 27

1 Když nastalo ráno, všichni velekněží a starší lidu se proti Ježíšovi radili, aby ho usmrtili:
2 A když ho svázali, odvedli ho a vydali místodržiteli Pontskému Pilátovi.
3 Když Jidáš, který ho zradil, viděl, že je odsouzen, činil pokání a přinesl třicet stříbrných opět velekněžím a starším,
4 Řka: Zhřešil jsem tím, že jsem zradil nevinnou krev. A oni řekli: Co je nám do toho? uvidíme se na to.
5 A odhodil stříbra v chrámě, odešel a šel a oběsil se.
6 I vzali velekněží ty stříbrné a řekli: Není dovoleno je vkládat do pokladnice, protože je to cena krve.
7 I poradili se a koupili za ně hrnčířovo pole, aby tam pohřbili cizince.
8 Pročež bylo to pole nazýváno polem krve až do tohoto dne.
9 Tehdy se splnilo, co bylo řečeno ústy proroka Jeremiáše, řka: Vzali třicet stříbrných, cenu toho, kterého si cenili oni ze synů Izraele.
10 A dal je za hrnčířské pole, jak mi Hospodin určil.
11 I stanul Ježíš před vladařem. I otázal se ho vladař, řka: Ty jsi král Židovský? I řekl jemu Ježíš: Ty pravíš.
12 A když byl obviněn předními kněžími a staršími, nic neodpověděl.
13 Tedy řekl jemu Pilát: Neslyšíš, kolika věcí proti tobě svědčí?
14 A on odpověděl jemu nikdy ani slova; tak, že se guvernér velmi divil.
15 O té slavnosti měl guvernér ve zvyku propustit lidu vězně, kterého chtěli.
16 A měli tehdy znamenitého vězně, zvaného Barabáš.
17 Když se tedy shromáždili, řekl jim Pilát: Koho chcete, abych vám propustil? Barabáš, nebo Ježíš, který se nazývá Kristus?
18 Věděl totiž, že ho vysvobodili ze závisti.
19 Když se posadil na soudnou stolici, poslala k němu jeho žena se slovy: Neměj nic společného s tím spravedlivým, neboť jsem dnes ve snu kvůli němu mnoho vytrpěla.

20 Velekněží a starší však přesvědčili zástup, aby požádali Barabáše a Ježíše zahubili.
21 Odpověděl vladař a řekl jim: Chcete-li z těch dvou, kteréž vám propustím? Řekli: Barabáši.
22 Pilát jim řekl: Co tedy mám dělat s Ježíšem, který se nazývá Kristus? Všichni mu řekli: Nechť je ukřižován.
23 I řekl vladař: Proč, co zlého učinil? Ale oni křičeli tím více, řkouce: Nechť je ukřižován.
24 Když Pilát viděl, že nic nemůže přemoci, ale že je spíše vřava, vzal vodu a umyl si ruce před zástupem, řka: Jsem nevinný krví tohoto spravedlivého. Hleďte na to.
25 Tedy odpověděl všecken lid a řekl: Krev jeho na nás a na děti naše.
26 Potom jim propustil Barabáše, a když Ježíše zbičoval, vydal ho, aby byl ukřižován.
27 Vojáci místodržitele tedy vzali Ježíše do společenské síně a shromáždili k němu celou tlupu vojáků.
28 Svlékli ho a oblékli mu šarlatové roucho.
29 A upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu a třtinu do jeho pravé ruky, a sklonili před ním kolena a posmívali se mu: „Buď zdráv, králi židovský!
30 A plivali na něj, vzali třtinu a bili ho do hlavy.
31 A potom se mu posmívali, svlékli z něj to roucho, oblékli ho do jeho vlastního oděvu a odvedli ho, aby ho ukřižovali.
32 A když vycházeli, nalezli muže z Kyrény, jménem Šimon, kterého přinutili nést jeho kříž.
33 A když přišli na místo zvané Golgota, to jest místo lebky,
34 Dali mu pít ocet smíšený se žlučí, a když ho ochutnal, nechtěl pít.
35 A ukřižovali ho, a rozdělili si jeho roucha, losujíce, aby se naplnilo, co bylo řečeno skrze proroka: Rozdělili si moje roucha a o můj oděv losovali.
36 Posadili se a tam ho pozorovali;
37 A vyvěsil nad jeho hlavu napsanou žalobu: TOTO JE JEŽÍŠ, KRÁL ŽIDŮ.
38 Tehdy s ním byli ukřižováni dva zloději, jeden zprava a druhý zleva.
39 A ti, kteří šli kolem, ho zlobili a kroutili hlavami,
40 A řka: Ty, jenž boříš chrám a ve třech dnech jej stavíš, zachraň sám sebe. Jsi-li Syn Boží, sestup z kříže.
41 Podobně se mu posmívali i velekněží spolu se zákoníky a staršími:
42 Jiné zachránil; sám nemůže zachránit. Jestliže je to král Izraele, nechť nyní sestoupí z kříže a my mu uvěříme.
43 Doufal v Boha; ať ho nyní vysvobodí, chce-li ho, neboť řekl: Já jsem Syn Boží.
44 Také zloději, kteří byli s ním ukřižováni, vrhli totéž do zubů jeho.
45 Od šesté hodiny byla po celé zemi tma až do hodiny deváté.
46 A kolem deváté hodiny zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Eli, Eli, lama sabachtani? to znamená: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?
47 Někteří z těch, kteří tam stáli, když to uslyšeli, řekli: Tento volá Eliáše.
48 A hned jeden z nich běžel, vzal houbu, naplnil ji octem, položil na třtinu a dal mu pít.
49 Ostatní řekli: Nechť, uvidíme, zda ho Eliáš přijde zachránit.
50 Když Ježíš znovu zavolal mocným hlasem, vydal ducha.
51 A hle, chrámová opona se roztrhla na dvě části od vrchu až dolů; a země se třásla a skály se roztrhly;
52 A hroby byly otevřeny; a mnoho těl zesnulých svatých povstalo,
53 A po svém vzkříšení vyšel z hrobů a šel do svatého města a ukázal se mnohým.
54 Když pak setník a ti, kteří byli s ním, hlídali Ježíše, viděli zemětřesení a to, co se stalo, velmi se báli a řekli: Opravdu to byl Syn Boží.
55 A bylo tam mnoho žen a dívaly se zdaleka, které následovaly Ježíše z Galileje a sloužily mu:
56 Mezi nimi byla Marie Magdalská a Marie, matka Jakubova a Josese, a matka Zebedeových dětí.
57 Když nastal večer, přišel bohatý muž z Arimatie, jménem Josef, který byl také Ježíšovým učedníkem.
58 Šel k Pilátovi a vyprosil tělo Ježíšovo. Potom Pilát přikázal tělo vydat.
59 Když Josef vzal tělo, zavinul je do čistého plátna,
60 A položil to do svého nového hrobu, který si vytesal ve skále, a přivalil velký kámen ke dveřím hrobu a odešel.
61 A byla tam Marie Magdalena a ta druhá Marie, sedící naproti hrobu.
62 Následujícího dne, který následoval po dni přípravy, se velekněží a farizeové sešli k Pilátovi,
63 Říkajíce: Pane, pamatujeme si, že ten podvodník, když ještě žil, řekl: Po třech dnech vstanu.
64 Přikaž tedy, aby byl hrob zajištěn až do třetího dne, aby jeho učedníci nepřišli v noci, neukradli ho a neřekli lidu: Vstal z mrtvých, takže poslední provinění bude horší než první.
65 Pilát jim řekl: Máte stráž.
66 Šli tedy a zajistili hrob, zapečetili kámen a postavili stráž.

KAPITOLA 28

1 Na konci sabatu, když se začalo svítat k prvnímu dni týdne, přišla Marie Magdalská a druhá Marie, aby viděly hrob.
2 A hle, nastalo veliké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, přišel, odvalil kámen ode dveří a posadil se na něj.
3 Jeho tvář byla jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh.
4 Ze strachu před ním se strážci otřásli a byli jako mrtví.
5 Anděl odpověděl a řekl ženám: Nebojte se, neboť vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován.
6 Není zde, neboť vstal z mrtvých, jak řekl. Pojďte se podívat na místo, kde ležel Pán.
7 A jděte rychle a řekněte jeho učedníkům, že vstal z mrtvých; a hle, jde před tebou do Galileje; tam ho uvidíte: hle, řekl jsem vám.
8 I odešli rychle od hrobu se strachem as velikou radostí; a běžel to oznámit svým učedníkům.
9 A když to šli oznámit jeho učedníkům, hle, Ježíš se s nimi setkal a řekl: „ Buďte zdrávi. I přišli, drželi ho za nohy a klaněli se mu.
10 Ježíš jim řekl: „Nebojte se, jděte a řekněte mým bratřím, že jdou do Galileje, a tam mě uvidí.
11 Když pak odcházeli, hle, někteří ze stráže přišli do města a ukázali velekněžím všecko, co se stalo.
12 A když se shromáždili se staršími a poradili se, dali vojákům velké peníze,

13Říce: Řekni: Jeho učedníci přišli v noci a ukradli ho, když jsme spali.
14 A když to vladařovi uší, přesvědčíme ho a zajistíme vás.
15 Vzali tedy peníze a učinili, jak byli vyučeni, a toto slovo je mezi Židy běžné až dodnes.
16 Potom odešlo jedenáct učedníků do Galileje na horu, kam je Ježíš ustanovil.
17 Když ho uviděli, klaněli se mu, ale někteří pochybovali.
18 A Ježíš přišel a promluvil k nim, řka: Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi.
19 Jděte tedy, učte všechny národy, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého:
20 Učte je zachovávat všecko, co jsem vám přikázal, a hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa. Amen.

Evangelium podle Marka

KAPITOLA 1

1 Počátek evangelia Ježíše Krista, Syna Božího;
2 Jak je psáno v prorocích: Aj, já posílám posla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou.
3 Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte stezky jeho.
4 Jan křtil na poušti a kázal křest pokání na odpuštění hříchů.
5 Vyšla k němu celá judská země i jeruzalémští a všichni byli od něho pokřtěni v řece Jordánu, vyznávajíce své hříchy.
6 Jan byl oděn velbloudí srstí a pásem kůže kolem beder; a jedl kobylky a divoký med;
7 A kázal, řka: Za mnou jde mocnější než já, jehož řemínek u bot nejsem hoden sehnout a rozepnout.
8 Já jsem vás sice křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým.
9 A stalo se v těch dnech, že Ježíš přišel z Nazareta Galilejského a byl pokřtěn od Jana v Jordánu.
10 A hned vystoupil z vody a viděl nebesa otevřená a Ducha jako holubici sestupujícího na něj:
11 A ozval se hlas z nebe, řkoucí: Ty jsi můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení.
12 A hned ho Duch zahání na poušť.
13 A byl tam na poušti čtyřicet dní, pokoušen Satanem; a byl s divokými zvířaty; a andělé mu sloužili.
14 Poté, co byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal evangelium o Božím království,
15 A řekl: Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.
16 Když se procházel kolem Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře, protože byli rybáři.
17 I řekl jim Ježíš: Pojďte za mnou, a učiním vás, abyste se stali rybáři lidí.
18 A hned opustili sítě své, a šli za ním.
19 A když šel kousek odtud, uviděl Jakuba, syna Zebedeova, a jeho bratra Jana, kteří byli také na lodi a spravovali sítě.
20 A hned je zavolal, a oni nechali otce svého Zebedea na lodi s nádeníky a šli za ním.
21 I vešli do Kafarnaum; a hned v den sabatní vešel do synagogy a učil.
22 A žasli nad jeho učením, neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.
23 Byl pak v jejich synagóze muž s duchem nečistým; a vykřikl,
24 Říkajíce: Nechte nás; co my máme s tebou, Ježíši Nazaretský? přišel jsi nás zničit? Znám tě, kdo jsi, Svatý Boží.
25 I pohrozil mu Ježíš, řka: Mlč a vyjdi z něho.
26 A když ho nečistý duch roztrhal a zvolal mocným hlasem, vyšel z něj.
27 A všickni žasli, tak že se ptali mezi sebou, řkouce: Co to jest? co je to za novou doktrínu? neboť i nečistým duchům mocně přikazuje, a oni ho poslouchají.
28 A hned se jeho pověst rozšířila po celém okolí Galileje.
29 A hned, když vyšli ze synagogy, vešli do domu Šimona a Ondřeje s Jakubem a Janem.
30 Matka Šimonovy ženy ležela v horečce a oni mu o ní řekli.
31 I přišel, vzal ji za ruku a zvedl ji; a hned ji horečka opustila a sloužila jim.
32 A večer, když slunce zapadlo, přinášeli k němu všechny nemocné a ty, kteří byli posedlí ďábly.
33 A celé město se shromáždilo u dveří.
34 A uzdravil mnohé nemocné různými nemocemi a vyhnal mnoho ďáblů; a nedali ďáblům mluvit, protože ho znali.
35 A ráno, když vstal dlouho přede dnem, vyšel, odešel na osamělé místo a tam se modlil.
36 Šimon a ti, kteří s ním byli, ho následovali.
37 A když ho našli, řekli jemu: Všichni tě hledají.
38 A řekl jim: Pojďme do dalších měst, ať i tam budu kázat; neboť proto jsem vyšel.
39 A kázal v jejich synagogách po celé Galileji a vymítal démony.
40 I přišel k němu malomocný, prosil ho, poklekl k němu a řekl jemu: Chceš-li, můžeš mě očistit.
41 A Ježíš pohnut soucitem, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl jemu: Chci; buď čistý.
42 A jakmile promluvil, malomocenství ho okamžitě opustilo a byl očištěn.
43 I přikázal mu přísně, a hned ho propustil;
44 A řekl jemu: Hleď, abys nikomu nic neříkal, ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění to, co přikázal Mojžíš, na svědectví jim.
45 Ale on vyšel a počal toho mnoho zveřejňovat a rozkřikovat to, takže Ježíš již nemohl otevřeně vcházet do města, ale byl venku na pustých místech; a přicházeli k němu ze všech stran.

KAPITOLA 2

1 Po několika dnech opět vešel do Kafarnaum; a bylo slyšet, že je v domě.
2 A hned se shromáždili mnozí, tak že nebylo místa, kde by je přijali, ne, ne tolik jako u dveří, a kázal jim slovo.
3 Přišli k němu a přinesli jednoho ochrnutého, který měl čtyři.
4 A když se k němu nemohli přiblížit pro tisk, odkryli střechu, kde byl, a když ji rozbili, spustili lůžko, na němž ležel ochrnutý.
5 Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: Synu, odpouštějí se ti hříchy.
6 Ale seděli tam někteří ze zákoníků a uvažovali v srdci:
7 Proč tento mluví rouhání? kdo může odpouštět hříchy než jen Bůh?
8 A hned, když Ježíš v duchu jeho poznal, že tak uvažují v sobě, řekl jim: Proč přemýšlíte o tom ve svém srdci?
9 Zda je snadnější říci ochrnutému: Odpouštějí se tobě hříchy tvé; nebo říci: Vstaň, vezmi lože své a choď?
10 Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy, (říká ochrnutému:)
11 Pravím tobě: Vstaň, vezmi lože své a jdi do domu svého.

12 A hned vstal, vzal lože a vyšel přede všemi; tak, že všichni byli ohromeni a oslavovali Boha, řkouce: Nikdy jsme to neviděli tímto způsobem.
13 A opět vyšel k moři; I uchýlil se k němu všechen zástup a on je učil.
14 A když šel kolem, uviděl Leviho, syna Alfeova, jak sedí na celnici, a řekl mu: Pojď za mnou. A on vstal a šel za ním.
15 A stalo se, když Ježíš seděl u stolu v jeho domě, sedělo spolu s Ježíšem a jeho učedníky také mnoho celníků a hříšníků; neboť jich bylo mnoho a následovali ho.
16 Když ho zákoníci a farizeové viděli jíst s celníky a hříšníky, řekli jeho učedníkům: Jak to, že jí a pije s celníky a hříšníky?
17 Když to Ježíš uslyšel, řekl jim: Zdraví nepotřebují lékaře, ale nemocní. Nepřišel jsem volat k pokání spravedlivé, ale hříšníky.
18 Učedníci Janovi a farizeové se postili a přišli a řekli mu: Proč se učedníci Janovi a farizeové postí, ale tvoji učedníci se nepostí?
19 Ježíš jim řekl: Mohou se ženichové postit, dokud je s nimi ženich? dokud mají s sebou ženicha, nemohou se postit.
20 Ale přijdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a pak se budou v těch dnech postit.
21 Nikdo také nepřišívá kus nového sukna na staré roucho, jinak nový kus, který ho zaplňuje, odejme starému, a roztržka se ještě zhorší.
22 A nikdo nevlévá nové víno do starých lahví, jinak nové víno roztrhne lahve a víno se rozlije a lahve se pokazí, ale nové víno se musí nalít do nových lahví.
23 I stalo se, že šel přes pole obilí v den sobotní; a jeho učedníci začali, jak šli, trhat klasy.
24 Farizeové mu řekli: "Hle, proč dělají v sobotu to, co není dovoleno?"
25 On jim řekl: " Nikdy jste nečetli, co David udělal, když potřeboval a hladověl on i ti, kteří byli s ním?"
26 Jak vešel do Božího domu za dnů velekněze Ebiatara a jedl chléb předložení, který není dovoleno jíst pouze kněžím, a dával i těm, kteří byli s ním?
27 A řekl jim: Sobota byla učiněna pro člověka, a ne člověk pro sobotu.
28 Proto je Syn člověka Pánem i nad sobotou.

KAPITOLA 3

1 I vešel opět do synagogy; a byl tam muž, který měl uschlou ruku.
2 A pozorovali ho, zda ho uzdraví v sobotu; aby ho mohli obvinit.
3 A řekl muži, který měl uschlou ruku: Vstaň.
4 I řekl jim: Je dovoleno v sobotu činit dobro, nebo zlo? zachránit život, nebo zabít? Ale zachovali klid.
5 A když se na ně s hněvem rozhlédl, zarmoucen pro tvrdost srdce jejich, řekl tomu muži: Vztáhni ruku svou. I vztáhl ji, a jeho ruka byla uzdravena jako druhá.
6 Farizeové vyšli a hned se proti němu radili s herodiány, jak by ho zahubili.
7 Ježíš se však se svými učedníky stáhl k moři a za ním šel velký zástup z Galileje a z Judska,
8 A z Jeruzaléma az Idumaea a zpoza Jordánska; I přišli k němu z Týru a Sidonu, veliký zástup, když slyšeli, jaké veliké věci činil.
9 I mluvil k učedníkům svým, aby na něj čekala malá loď pro zástup, aby ho netlačili.
10 Nebo mnohé uzdravil; tolik, že na něj tlačili, aby se ho dotkli, tolik, kolik měli rány.
11 A nečistí duchové, když ho spatřili, padli před ním na zem a křičeli, řkouce: Ty jsi Syn Boží.
12 A přísně jim přikázal, aby ho nedávali poznat.
13 I vystoupil na horu a zavolal k sobě, koho chtěl, a přišli k němu.
14 A ustanovil dvanáct, aby byli s ním a aby je poslal kázat,
15 A mít moc uzdravovat nemoci a vyhánět démony.
16 Šimona pak nazval Petr;
17 A Jakub, syn Zebedeův, a Jan, bratr Jakubův; a dal jim přízvisko Boanerges, což je Synové hromu:
18 Ondřej, Filip, Bartoloměj, Matouš, Tomáš, Jakub, syn Alfeův, Tadeáš a Šimon Kananejský,
19 I Jidáš Iškariotský, kterýž jej také zradil, a vešli do domu.
20 A opět se shromáždil zástup, takže nemohli ani chleba jísti.
21 Když o tom uslyšeli jeho přátelé, vyšli, aby ho chytili; nebo řekli: Je bez sebe.
22 I řekli zákoníci, kteříž sestoupili z Jeruzaléma: Belzebuba má, a knížetem ďáblů vymítá démony.
23 A zavolal je k sobě a řekl jim v podobenstvích: Jak může Satan vyhánět Satana?
24 A bude-li království rozděleno samo proti sobě, toto království nemůže obstát.
25 A bude-li dům rozdělen proti sobě, ten dům neobstojí.
26 A povstane-li Satan proti sobě a bude rozdělen, nemůže obstát, ale má konec.
27 Nikdo nemůže vejít do domu siláka a zkazit jeho majetek, ledaže toho siláka nejprve sváže; a pak zkazí jeho dům.
28 Amen, pravím vám: Všechny hříchy budou odpuštěny lidským synům a rouhání, kterým se budou rouhat.
29 Kdo se však bude rouhat Duchu svatému, nemá nikdy odpuštění, ale je v nebezpečí věčného zatracení.
30 Nebo řekli: Ducha nečistého má.
31 Tehdy přišli jeho bratři a jeho matka, a stojíce venku poslali k němu a volali ho.
32 I seděl kolem něho zástup a řekli jemu: Hle, matka tvá a bratří tvoji venku tě hledají.
33 Odpověděl jim, řka: Kdo jest matka má nebo bratří moji?
34 A rozhlédl se po těch, kteříž seděli kolem něho, a řekl: Aj, matka má a bratří moji!
35 Neboť kdokoli činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.

KAPITOLA 4

1 I počal opět učiti u moře. I shromáždil se k němu veliký zástup, takže vstoupil na loď a posadil se na moři; a celý zástup byl u moře na zemi.
2 A učil je mnoha věcem v podobenstvích a řekl jim ve svém učení:
3 Poslouchat; Hle, vyšel rozsévač, aby rozséval:
4 A stalo se, když rozséval, někteří padli na cestu, a ptactvo nebeské přišlo a sežralo to.

5 A někteří padli na kamenitou půdu, kde nebylo mnoho země; a hned vzešel, protože neměl hloubku země.
6 Ale když vyšlo slunce, bylo spáleno; a protože neměl kořen, uschl.
7 A někteří padli do trní, a trní vyrostlo a udusilo to, a nepřineslo to žádné ovoce.
8 A jiné padly na dobrou půdu a přinesly ovoce, které vyrostlo a rostlo; a přivedli některé třicet, některé šedesát a některé sto.
9 I řekl jim: Kdo má uši k slyšení, slyš.
10 A když byl sám, zeptali se ho ti, kteří byli kolem něj s dvanácti, na to podobenství.
11 A řekl jim: Vám je dáno znát tajemství Božího království, ale těm, kteří jsou venku, se to všechno děje v podobenstvích.
12 Aby viděli, viděli, a neviděli; a slyšíce mohou slyšet, a nerozumět; aby se někdy neobrátili a jejich hříchy jim nebyly odpuštěny.
13 I řekl jim: Neznáte toto podobenství? a jak tedy poznáte všechna podobenství?
14 Rozsévač rozsévá slovo.
15 A to jsou oni na straně cesty, kde se rozsévá slovo; ale když uslyšeli, satan hned přichází a odnímá slovo, které bylo zaseto do jejich srdcí.
16 A tito jsou podobně, kteříž jsou oseti na zemi kamenité; kteří, když slyšeli slovo, hned je s radostí přijali;
17 A nemají v sobě kořeny, a tak vydrží jen na čas: potom, když přijde soužení nebo pronásledování pro slovo, hned se pohoršují.
18 A to jsou ti, kteříž sejí mezi trní; jako slyšet slovo,
19 A starosti tohoto světa a klam bohatství a žádosti jiných věcí, které vcházejí, dusí slovo, a stane se neplodným.
20 A to jsou ti, kdo jsou zaseti na dobré půdě; kteří slyší slovo a přijímají je a přinášejí úrodu, někteří třicetinásobnou, jiní šedesátinásobnou a jiní stonásobnou.
21 I řekl jim: Přináší se svíce, aby ji položili pod nádobu nebo pod postel? a nebýt nasazený na svícen?
22 Není totiž nic skrytého, co by nemělo být zjeveno; nic nebylo utajováno, ale že by to mělo přijít do zahraničí.
23 Má-li kdo uši k slyšení, slyš.
24 A řekl jim: Hleďte, co slyšíte: jakou mírou měříte, takovou vám bude odměřeno, a vám, kteří slyšíte, bude více dáno.
25 Neboť kdo má, tomu bude dáno, a kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má.
26 A on řekl: Tak jest království Boží, jako by člověk házel semeno do země;
27 A měl by spát a vstávat ve dne i v noci, a semeno by mělo vzejít a vyrůst, on neví jak.
28 Nebo země sama od sebe plodí; nejprve čepel, pak klas, poté plné obilí v klasu.
29 Ale když ovoce přinese ovoce, hned nasadí srp, protože přišla žeň.
30 I řekl: K čemu připodobníme království Boží? nebo s jakým srovnáním to porovnáme?
31 Je jako zrnko hořčice, které, když je zaseto do země, je menší než všechna semena, která jsou v zemi.
32 Ale když se zaseje, vyroste a bude větší než všechny byliny, a vystřelí velké větve; aby se v jeho stínu ubytovalo nebeské ptactvo.
33 A v mnoha takových podobenstvích k nim mluvil slovo, jak je mohli slyšet.
34 Ale bez podobenství k nim nemluvil, a když byli sami, všecko vykládal učedníkům svým.
35 A téhož dne, když nastal večer, řekl jim: Přejděme na druhý břeh.
36 A když propustili zástup, vzali ho tak, jak byl na lodi. A byly s ním i další malé lodě.
37 A strhla se velká bouře větru a vlny udeřily do lodi, takže byla nyní plná.
38 A on byl v zadní části lodi a spal na polštáři. I probudili ho a řekli jemu: Mistře, nevadí ti, že zahyneme?
39 I vstal, pohrozil větru a řekl moři: Pokoj, utiš se. A vítr ustal a nastal velký klid.
40 I řekl jim: Proč se tak bojíte? jak to, že nemáte víru?
41 I báli se náramně a říkali jeden druhému: Co je to za člověka, že ho poslouchají i vítr a moře?

KAPITOLA 5

1 A přešli na druhý břeh moře, do země Gadarenců.
2 A když vystoupil z lodi, hned se s ním setkal z hrobů muž s nečistým duchem,
3 Který měl příbytek mezi hroby; a žádný muž ho nemohl spoutat, ne, ne řetězy:
4 Protože byl často spoután okovy a řetězy, a řetězy byly od něj roztrhány a okovy rozlámány, a nikdo ho nemohl zkrotit.
5 A vždy ve dne v noci byl na horách a v hrobech, plakal a řezal se kamením.
6Když však z dálky spatřil Ježíše, běžel a poklonil se mu,
7 A zvolal mocným hlasem a řekl: Co je mi do tebe, Ježíši, Synu Boha nejvyššího? Zapřísahám tě při Bohu, abys mě netrápil.
8 Nebo řekl jemu: Vyjdi z toho člověka, duch nečistý.
9 I zeptal se ho: Jaké jest jméno tvé? A on odpověděl, řka: Mé jméno jest Legie, neboť je nás mnoho.
10 A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč ze země.
11 Blízko k horám se páslo veliké stádo vepřů.
12 I prosili ho všichni ďáblové, řkouce: Pošli nás do vepřů, ať vejdeme do nich.
13 A hned jim dal Ježíš volno. I vyšli nečistí duchové a vešli do vepřů, a stádo utíkalo prudce dolů po příkrém místě do moře (bylo jich asi dva tisíce) a udusili se v moři.
14 A ti, kteří pásli vepře, utekli a oznámili to ve městě i na venkově. A šli se podívat, co se to stalo.
15 A přišli k Ježíšovi a viděli toho, kterýž byl posedlý ďáblem, a měl legii, sedícího, oděného a zdravého rozumu, a báli se.
16 A ti, kteří to viděli, jim vyprávěli, jak se to přihodilo tomu, který byl posedlý ďáblem, a také o prasatech.
17 A začali ho prosit, aby odešel z jejich končin.
18 A když vstoupil na loď, prosil ho ten, který byl posedlý ďáblem, aby mohl být s ním.
19 Ježíš mu však nedal, ale řekl jemu: Jdi domů k přátelům svým a řekni jim, jak veliké věci ti Pán učinil a slitoval se nad tebou.
20 A on odešel a začal v Dekapoli vypravovat, jak veliké věci mu učinil Ježíš, a všichni lidé se divili.
21 A když Ježíš opět přeplul lodí na druhý břeh, shromáždilo se k němu mnoho lidí, a byl blízko moře.
22 A hle, přichází jeden z představených synagógy, jménem Jairus; a když ho uviděl, padl mu k nohám,

23 A velmi ho prosil, řka: Má malá dcerka leží na prahu smrti. Pojď prosím a vlož na ni ruce své, aby byla uzdravena. a ona bude žít.
24 Ježíš šel s ním; a mnoho lidí ho následovalo a tlačilo se na něj.
25 A jedna žena, která dvanáct let tekla krve,
26 A vytrpěla mnoho věcí od mnoha lékařů a utratila všechno, co měla, a nic se jí nezlepšilo, ale naopak se zhoršilo,
27 Když slyšela o Ježíši, přišla v zástupu zezadu a dotkla se jeho roucha.
28 Nebo řekla: Dotknu-li se jen jeho šatu, budu zdravá.
29 A hned vyschl pramen krve její; a cítila ve svém těle, že je z té rány uzdravena.
30 A Ježíš hned v sobě poznal, že z něho vyšla ctnost, obrátil ho v tisku a řekl: Kdo se dotkl mých šatů?
31 I řekli jemu učedníci jeho: Vidíš, že se na tebe tlačí zástup, a říkáš: Kdo se mě dotkl?
32 A rozhlédl se, aby viděl ji, která to udělala.
33 Žena se však bála a třásla, protože věděla, co se s ní stalo, přišla, padla před ním a řekla mu celou pravdu.
34 I řekl jí: Dcero, víra tvá tě uzdravila; jdi v pokoji a buď celý od rány své.
35 Zatímco on ještě mluvil, přišli od představeného synagógy někteří, kteří řekli: Tvá dcera je mrtvá, proč ještě dále trápíš Mistra?
36 Jakmile Ježíš uslyšel slovo, které bylo řečeno, řekl představenému synagogy: Neboj se, jen věř.
37 A nikomu nedovolil, aby ho následoval, kromě Petra, Jakuba a Jana, bratra Jakubova.
38 A přišel do domu představeného synagógy, a uzřel vřavu a ty, kteříž velmi plakali a naříkali.
39 A když vešel, řekl jim: Proč to děláte a pláčete? dívka neumřela, ale spí.
40 A posmívali se mu. Ale když je všechny vyhnal, vzal otce a matku děvečky i ty, kteří byli s ním, a vešel tam, kde děvečka ležela.
41 A vzal dívku za ruku a řekl jí: Talitha cumi; což je v překladu: Děvče, pravím tobě, vstaň.
42 A hned vstala děvečka a chodila; neboť jí bylo dvanáct let. A byli ohromeni velkým úžasem.
43 I přikázal jim přísně, aby to žádný neznal; a přikázal, aby jí dali něco k jídlu.

KAPITOLA 6

1 Vyšel odtud a přišel do země své; a jeho učedníci ho následují.
2 A když nadešel den sobotní, počal učiti v synagoze. A mnozí, kteříž jej slyšeli, žasli, řkouce: Odkud má tyto věci? a co jest to za moudrost, která jest mu dána, že i tak mocné skutky konají ruce jeho?
3 Což není tento tesař, syn Marie, bratr Jakubův a Josesův, Judův a Šimonův? a nejsou tu s námi jeho sestry? A oni se na něj urazili.
4 Ale Ježíš jim řekl: Prorok není beze cti, ale ve své vlasti, mezi svými příbuznými a ve svém domě.
5 A nemohl tam vykonat žádné mocné dílo, leda že by vložil ruce na několik nemocných a uzdravil je.
6 A divil se jejich nevěře. A chodil po vesnicích a učil.
7 A zavolal k sobě dvanáct a začal je posílat po dvou; a dal jim moc nad nečistými duchy;
8 A přikázal jim, aby si na cestu nic nebrali, leda hůl; bez žaluzie, bez chleba, bez peněz v kabelce:
9 Obujte se však do sandálů; a neobléknout si dva kabáty.
10 A řekl jim: Na kterém místě vejdete do domu, tam zůstaňte, dokud z toho místa neodejdete.
11 A kdož by vás nepřijal a neuslyšel, až budete odtud odcházet, setřeste prach pod nohama na svědectví proti nim. Amen, pravím vám, Sodomě a Gomoře bude v den soudu snesitelnější než tomu městu.
12 A oni vyšli a kázali, aby lidé činili pokání.
13 A vymítali mnoho ďáblů, pomazali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.
14 I uslyšel o něm král Herodes; (neboť jeho jméno bylo rozšířeno:) a řekl: Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto se v něm zjevují mocná díla.
15 Jiní řekli: To je Eliáš. A jiní řekli: Že je to prorok nebo jako jeden z proroků.
16 Když to uslyšel Herodes, řekl: To je Jan, kterého jsem sťal, vstal z mrtvých.
17 Sám Herodes totiž vyslal a chytil Jana a svázal ho do vězení pro Herodiadu, manželku svého bratra Filipa, neboť se s ní oženil.
18 Jan řekl Herodovi: Není dovoleno míti manželku bratra svého.
19 Proto se proti němu Herodias pohádala a chtěla ho zabít; ale nemohla:
20 Herodes se totiž Jana bál, protože věděl, že je to muž spravedlivý a svatý, a pozoroval ho; a když ho uslyšel, mnohé činil a rád ho slyšel.
21 A když nastal příhodný den, Herodes v den svých narozenin uspořádal večeři svým pánům, vrchním hejtmanům a předním galilejským stavům;
22 A když dcera řečené Herodiady vešla a tančila a potěšila Heroda a ty, kteří s ním seděli, řekl král dívce: Žádej ode mne, oč chceš, a dám ti to.
23 A přísahal jí: Začo ode mne budeš prosit, dám tobě do poloviny království mého.
24 A ona vyšla a řekla matce své: Co se mám ptát? A ona řekla: Hlava Jana Křtitele.
25 A hned ve spěchu přišla ke králi a prosila, řka: Chci, abys mi dal na misce hlavu Jana Křtitele.
26 I litoval král velmi; ale pro svou přísahu a pro jejich, kteří s ním seděli, ji neodmítl.
27 Král hned poslal kata a rozkázal přinést jeho hlavu, a on šel a sťal mu hlavu ve vězení
28 A přinesl hlavu jeho na misce a dal ji dívce, a ta dívka ji dala matce své.
29 Když to uslyšeli jeho učedníci, přišli, vzali jeho mrtvolu a položili ji do hrobu.
30 Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a řekli mu všechno, co dělali i co učili.
31 A řekl jim: Pojďte sami na pusté místo a odpočiňte si chvíli, neboť mnozí přicházeli a odcházeli a neměli čas tolik, aby jedli.
32 A odpluli na pusté místo na lodi soukromě.
33 A lid je viděl odcházet, a mnozí ho znali, a běželi tam pěšky ze všech měst, vyšli z nich a sešli se k němu.
34 Když Ježíš vyšel, viděl mnoho lidí a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce, které nemají pastýře, a začal je učit mnoha věcem.
35 A když už byl den dávno pryč, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: Toto je pusté místo a nyní je čas daleko.

36 Pošli je pryč, ať jdou do vůkol a do vesnic a kupují si chleba, protože nemají co jíst.
37 Odpověděl a řekl jim: Vy jim dejte najíst. I řekli jemu: Máme jíti, koupiti chleba za dvě stě haléřů a dáti jim jísti?
38 Řekl jim: Kolik chlebů máte? běž a uvidíš. A když to věděli, řekli: Pět a dvě ryby.
39 A přikázal jim, aby všechny posadili po skupinách na zelenou trávu.
40 A posadili se v řadách po stovkách a po padesáti.
41 A když vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal, lámal chleby a dával je svým učedníkům, aby je předkládali. a ty dvě ryby rozdělil mezi všechny.
42 A jedli všickni, a nasyceni byli.
43 A nabrali plných dvanáct košů úlomků a ryb.
44 Těch, kteří jedli z chlebů, bylo asi pět tisíc mužů.
45 A hned přiměl své učedníky, aby nastoupili na loď a odjeli na druhou stranu dříve do Betsaidy, zatímco on propustí lid.
46 A když je propustil, odešel na horu, aby se modlil.
47 A když nastal večer, byla loď uprostřed moře a on sám na zemi.
48 A viděl je lopotit se ve veslování; Nebo vítr byl proti nim, a kolem čtvrté hlídky noční přišel k nim, kráčel po moři, a chtěl je projít.
49 Když ho však spatřili kráčet po moři, domnívali se, že to byl duch, a zvolali:
50 Všichni ho totiž viděli a znepokojili se. A hned s nimi mluvil a řekl jim: Buďte dobré mysli, to jsem já; neboj se.
51 I vstoupil k nim na loď; a vítr ustal. I byli sami sebou nadmíru ohromeni a divili se.
52 Nebo neuvažovali o zázraku chlebů, neboť jejich srdce se zatvrdilo.
53 A když přešli, přišli do země Genezaretské a přitáhli ke břehu.
54 A když vystoupili z lodi, hned ho poznali,
55 A proběhl celým tím krajem dokola a začal nosit na lůžkách ty nemocné, kde slyšeli, že je.
56 A kamkoli vešel, do vesnic, měst nebo zemí, kladli nemocné na ulice a prosili ho, aby se mohli dotknout, kdyby to bylo jen okraje jeho roucha; a kdo se ho dotkl, uzdravili se.

KAPITOLA 7

1 Tehdy se k němu sešli farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma.
2 A když viděli některé z jeho učedníků jíst chléb poskvrněnýma, to jest neumytýma rukama, našli chybu.
3 Neboť farizeové a všichni Židé nejedí, pokud si často nemyjí ruce, držíce se tradice starších.
4 A když přijdou z trhu, neže se umyjí, nejedí. A ještě mnoho jiných věcí jest, kteréž přijali držeti, jako umývání pohárů a hrnců, měděných nádob a stolů.
5 Tehdy se ho zeptali farizeové a zákoníci: Proč nechodí tvoji učedníci podle tradice starších, ale jedí chléb neumytýma rukama?
6 Odpověděl jim a řekl jim: Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: Tento lid mě ctí svými rty, ale jejich srdce je ode mne daleko.
7 Nadarmo mne však uctívají, učíce naukám přikázáním lidským.
8 Nebo opouštíte přikázání Boží, zachováváte lidskou tradici jako umývání hrnců a pohárů, a mnohé jiné podobné věci děláte.
9 A řekl jim: Dobře, odmítáte přikázání Boží, abyste zachovali svou vlastní tradici.
10 Nebo řekl Mojžíš: Cti otce svého i matku svou; a kdo zlořečí otci nebo matce, ať zemře smrtí.
11 Vy však říkáte: Řekne-li někdo otci nebo matce: Korban to je, to jest dar, v čemkoli, co bys ode mne prospěl; bude svobodný.
12 A nedovolíte mu více, aby činil něco pro otce nebo matku svou;
13 Neučiníte-li slovo Boží, skrze svou tradici, kterou jste vydali, a mnoho podobných věcí činíte.
14 A když k sobě svolal všechen lid, řekl jim: Poslouchejte mě každý z vás a pochopte:
15 Není nic zvenčí člověka, co by ho mohlo poskvrnit, vcházet do něho, ale to, co z něho vychází, to člověka poskvrňuje.
16 Má-li kdo uši k slyšení, slyš.
17 A když vešel od lidu do domu, zeptali se ho jeho učedníci na to podobenství.
18 I řekl jim: Také vy jste tak nerozumní? Což nevíte, že cokoli zvenčí vchází do člověka, nemůže ho poskvrniti;
19 Nebo že nevchází do srdce jeho, ale do břicha, a vylézá do potoka, pročišťuje všeliké pokrmy?
20 I řekl: Co z člověka vychází, to člověka poskvrňuje.
21 Neboť zevnitř, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, cizoložství, smilstva, vraždy,
22 Krádeže, chamtivost, špatnost, lest, chlípnost, zlé oko, rouhání, pýcha, pošetilost:
23 Všechny tyto zlé věci pocházejí zevnitř a poskvrňují člověka.
24 A odtud vstal, šel do končin Týru a Sidonu, a vešel do domu, a nechtěl, aby to nikdo věděl, ale nemohl býti skryt.
25 Uslyšela o něm totiž jedna žena, jejíž dcera měla nečistého ducha, přišla a padla mu k nohám.
26 Ta žena byla Řeka, původem Syrofeničanka; a prosila ho, aby z její dcery vyhnal ďábla.
27 Ale Ježíš jí řekl: Nechť se nejdříve nasytí děti, neboť není vhodné vzít chléb dětem a házet ho psům.
28 Odpověděla a řekla jemu: Ano, Pane, ale psi pod stolem jedí drobky dětí.
29 I řekl jí: Pro tuto řeč jdi; ďábel vyšel z tvé dcery.
30 A když přišla do svého domu, našla ďábla, jak vyšel, a její dcera ležela na lůžku.
31 A opět, když odešel od břehů Týru a Sidonu, přišel ke Galilejskému jezeru přes břehy Dekapole.
32 A přivedli k němu jednoho, který byl hluchý a měl překážku v řeči; a prosí ho, aby na něj vložil ruku.
33 A vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, plival a dotkl se jeho jazyka.
34 A vzhlédl k nebi, povzdechl si a řekl jemu: Effata, to jest: Otevři se.
35 A hned se otevřely jeho uši a rozvázala se mu struna jazyka, a mluvil jasně.
36 A přikázal jim, aby to nikomu neřekli, ale čím více jim přikazoval, tím více to vydávali;
37 A podivili se nad míru, říkouce: Všecko dobře učinil; hluchým dává slyšeti i němým mluviti.

KAPITOLA 8

1 V těch dnech byl zástup velmi veliký a neměl co jíst, zavolal si Ježíš své učedníky a řekl jim:
2 Je mi líto zástupu, protože jsou se mnou tři dny a nemají co jíst.
3 A když je pošlu postit se do jejich domů, omdlí cestou; nebo mnozí z nich přišli zdaleka.
4 A jeho učedníci mu odpověděli: Odkud může člověk nasytit tyto muže chlebem zde na poušti?
5 I zeptal se jich: Kolik máte chlebů? A oni řekli: Sedm.
6 A přikázal lidu, aby se posadili na zem, a vzal těch sedm chlebů, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali. a postavili je před lid.
7 Měli také několik rybiček, a požehnal jim a přikázal jim je postavit.
8 A tak jedli a nasytili se, a nasbírali nalámaného masa, které zbylo, sedm košů.
9 A těch, kteříž jedli, bylo asi čtyři tisíce, a propustil je.
10 A hned vstoupil se svými učedníky na loď a vplul do končin Dalmanutha.
11 Farizeové vystoupili a začali se s ním vyptávat, hledali na něm znamení z nebe a pokoušeli ho.
12 I vzdychl hluboce v duchu svém, a řekl: Proč pokolení toto hledá znamení? Amen, pravím vám: Nebude dáno znamení tomuto pokolení.
13 Opustil je a vstoupil na loď a přeplavil se na druhý břeh.
14 Učedníci si zapomněli vzít chléb a neměli s sebou na lodi víc než jeden chléb.
15 I přikázal jim, řka: Hleďte, varte se kvasu farizeů a kvasu Herodova.
16 I uvažovali mezi sebou, říkouce: To proto, že nemáme chleba.
17 A když to poznal Ježíš, řekl jim: Proč přemýšlíte, že nemáte chleba? ještě nevnímáte, ani nechápete? už máš své srdce zatvrzelé?
18 Oči majíce, nevidíš? a majíce uši, neslyšíš? a nepamatuješ si?
19 Když jsem lámal těch pět chlebů mezi pět tisíc, kolik plných košů úlomků jste nasbírali? Řekli mu: Dvanáct.
20 A když těch sedm mezi čtyřmi tisíci, kolik plných košů úlomků jste nasbírali? A oni řekli: Sedm.
21 I řekl jim: Jak to, že nerozumíte?
22 I přišel do Betsaidy; a přivedli k němu slepého a prosili ho, aby se ho dotkl.
23 I uchopil slepého za ruku a vyvedl ho z města; a když mu plivnul na oči a položil na něj ruce, zeptal se ho, vidí-li něco.
24 A on vzhlédl a řekl: Vidím lidi jako stromy, jak chodí.
25 Potom opět vložil ruce své na oči jeho, a přiměl jej pozdvihnouti oči;
26 A poslal ho do domu svého, řka: Nechoď do města, ani to nikomu z města neříkej.
27 Ježíš pak se svými učedníky vyšel do měst Cesareje Filipovy a cestou se zeptal učedníků svých, řka jim: Za koho mne pokládají lidé?
28 Odpověděli: Jan Křtitel, ale někteří říkají: Eliáši; a jiní, Jeden z proroků.
29 I řekl jim: Ale za koho mne pokládáte vy? I odpověděl Petr a řekl jemu: Ty jsi Kristus.
30 A přikázal jim, aby o něm nikomu neřekli.
31 A začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět a být zavržen od starších, od předních kněží a zákoníků a být zabit a po třech dnech vstát z mrtvých.
32 A řekl to slovo otevřeně. I vzal ho Petr a začal ho kárat.
33 Když se však obrátil a pohlédl na své učedníky, pokáral Petra, řka: Jdi za mnou, satane, neboť nechutnáš tomu, co je Boží, ale co je lidské.
34 A když svolal k sobě lid i se svými učedníky, řekl jim: Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě.
35 Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ztratí jej; ale kdo by ztratil svůj život pro mne a pro evangelium, ten jej zachrání.
36 Nebo co prospěje člověku, získá-li celý svět, a ztratí svou duši?
37 Nebo co dá člověk výměnou za duši svou?
38 Kdo by se tedy styděl za mne a za má slova v tomto cizoložném a hříšném pokolení; za něj se bude stydět i Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly.

KAPITOLA 9

1 A řekl jim: Amen, pravím vám, že někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud neuvidí království Boží přicházet s mocí.
2 A po šesti dnech vzal Ježíš s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, o samotě, a proměnil se před nimi.
3 I rozzářilo se roucho jeho, bílé jako sníh; tak, jak je žádný plnější na zemi nemůže vybělit.
4 I ukázal se jim Eliáš s Mojžíšem a mluvili s Ježíšem.
5 Odpověděl Petr a řekl Ježíšovi: Mistře, dobře jest nám zde býti; a udělejme tři příbytky; jeden pro tebe, jeden pro Mojžíše a jeden pro Eliáše.
6 Nebo nevěděl, co říci; neboť se velmi báli.
7 A byl oblak, který je zastínil, a z oblaku vyšel hlas, říkoucí: Toto jest můj milovaný Syn, poslouchejte ho.
8 A najednou, když se rozhlédli, neviděli už nikoho, kromě Ježíše jen sami se sebou.
9 A když sestupovali z hory, přikázal jim, aby nikomu neříkali, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.
10 A to slovo si ponechali pro sebe a navzájem se ptali, co by mělo znamenat vstávání z mrtvých.
11 I zeptali se ho, říkouce: Proč říkají zákoníci, že nejprve musí přijíti Eliáš?
12 A on odpověděl a řekl jim: Eliáš vpravdě první přijde a napraví všecko; a jak je psáno o Synu člověka, že musí mnoho trpět a být zavržen.
13 Ale pravím vám, že Eliáš skutečně přišel a učinili mu, cokoli chtěli, jak je o něm psáno.
14 A když přišel ke svým učedníkům, viděl kolem nich veliký zástup a zákoníky, kteří se s nimi tázali.
15 A hned všechen lid, když ho uviděl, velmi se podivil a běželi k němu a pozdravili ho.
16 I otázal se zákoníků: Na co se s nimi ptáte?
17 Odpověděl jeden ze zástupu a řekl: Mistře, přivedl jsem k tobě syna svého, kterýž má ducha němého;
18 A kdekoli by ho vzal, trhal jej, a zpěnil se, a skřípěl zuby svými, a chřadl. I mluvil jsem k učedlníkům tvým, aby jej vyhnali; a nemohli.
19 Odpověděl jemu a řekl: Pokolení nevěřící, jak dlouho budu s vámi? jak dlouho tě budu trpět? přiveď ho ke mně.

20 A přivedli ho k němu. a padl na zem a válel se zpěněný.
21 A zeptal se svého otce: Jak je to dávno, co mu to došlo? A on řekl: O dítěti.
22 A často ho uvrhlo do ohně a do vod, aby ho zahubil, ale můžeš-li něco udělat, smiluj se nad námi a pomoz nám.
23 Ježíš mu řekl: Můžeš-li věřit, věřícímu je všechno možné.
24 A hned zvolal otec toho dítěte a řekl se slzami: Pane, věřím; pomoz mi mé nevěře.
25 Když Ježíš viděl, že se lid sbíhá, pokáral ducha nečistého a řekl mu: Duchu němý a hluchý, nařizuji tobě, vyjdi z něho a nevcházej více do něho.
26 I zvolal duch, roztrhl ho a vyšel z něho, a byl jako mrtvý; tolik, že mnozí říkali: Je mrtev.
27 Ježíš ho však uchopil za ruku a zvedl; a vstal.
28 A když vešel do domu, zeptali se ho jeho učedníci v soukromí: Proč jsme ho nemohli vyhnat?
29 A řekl jim: Tento druh nemůže vyjít z ničeho, než z modlitby a půstu.
30 Odešli odtud a prošli Galileou; a nechtěl, aby to někdo věděl.
31 Nebo učil své učedníky a řekl jim: Syn člověka je vydán do rukou lidí a zabijí ho; a potom bude zabit, třetího dne vstane.
32 Oni však tomu slovu nerozuměli a báli se ho zeptat.
33 I přišel do Kafarnaum, a byl v domě, zeptal se jich: O čem jste se mezi sebou na cestě hádali?
34 Oni však mlčeli, neboť cestou se mezi sebou přeli, kdo by byl největší.
35 A on se posadil, zavolal těch dvanáct a řekl jim: Chce-li kdo býti první, ten bude poslední ze všech a služebník všech.
36 Vzal dítě a postavil ho doprostřed nich, a když ho vzal do náručí, řekl jim:
37 Kdokoli přijme jedno z takových dětí ve jménu mém, přijímá mne, a kdož přijme mne, nepřijímá mne, ale toho, kterýž mne poslal.
38 Jan mu odpověděl, řka: Mistře, viděli jsme jednoho, jak ve tvém jménu vyhání démony, a nenásleduje nás, a bránili jsme mu, protože nás nenásleduje.
39 Ježíš však řekl: Nebraňte mu, neboť není nikoho, kdo by učinil zázraky ve jménu mém, kdo by o mně mluvil zle.
40 Neboť kdo není proti nám, je s námi.
41 Neboť kdokoli by vám dal pít pohár vody ve jménu mém, protože patříte Kristu, vpravdě vám pravím, neztratí svou odměnu.
42 A kdo by urazil jednoho z těchto maličkých, kteří ve mne věří, pro toho je lépe, aby mu byl pověšen mlýnský kámen na krk a byl uvržen do moře.
43 Uráží-li tě ruka tvá, utni ji; je pro tebe lépe vejít do života zmrzačený, než mít dvě ruce, abys šel do pekla, do ohně, který nikdy neuhasí.
44 Kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.
45 Jestliže tě noha tvá pohoršuje, utni ji; lépe je pro tebe vejít do života a zastavit se, než mít dvě nohy a být uvržen do pekla, do ohně, který nikdy neuhasí.
46 Kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.
47 Jestliže tě tvé oko pohoršuje, vyloupni je; lépe je pro tebe vejít do království Božího jednookým, než mít dvě oči a být uvržen do pekelného ohně.
48 Kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.
49 Neboť každý bude osolen ohněm a každá oběť bude osolena solí.
50 Sůl je dobrá, ale jestliže sůl ztratila svou sůl, čím ji osolíte? Mějte v sobě sůl a mějte mezi sebou pokoj.

KAPITOLA 10

1 I vstal odtud a přišel do končin Judských za Jordánem; a jak byl zvyklý, učil je znovu.
2 Přistoupili k němu farizeové a zeptali se ho: Je dovoleno muži propustit manželku? pokoušet ho.
3 On odpověděl a řekl jim: Co vám přikázal Mojžíš?
4 Odpověděli: Mojžíš dovolil sepsati rozlukový list a propustiti ji.
5 Ježíš odpověděl a řekl jim: Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto nařízení.
6 Ale od počátku stvoření je Bůh učinil mužem a ženou.
7 Proto opustí muž otce i matku a přilne ke své manželce;
8 A ti dva budou jedno tělo, takže již nejsou dva, ale jedno tělo.
9 Co tedy Bůh spojil, člověk nerozlučuj.
10 A v domě se ho jeho učedníci znovu zeptali na totéž.
11 I řekl jim: Kdokoli propustí manželku svou a ožení se s jinou, cizoloží proti ní.
12 A jestliže žena propustí svého muže a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.
13 A přinášeli k němu malé děti, aby se jich dotýkal, a jeho učedníci kárali ty, kteří je přinášeli.
14 Ale když to Ježíš uviděl, velmi se rozlítil a řekl jim: Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takových je království Boží.
15 Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako dítě, nevejde do něho.
16 Vzal je do náručí, vložil na ně ruce a požehnal jim.
17 A když vyšel na cestu, přiběhl jeden, poklekl k němu a zeptal se ho: Dobrý mistře, co mám dělat, abych zdědil život věčný?
18 Ježíš mu řekl: " Proč mě nazýváš dobrým?" není nic jiného než jedno, to jest Bůh.
19 Znáš přikázání: Nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nevydáš křivého svědectví, nepodvedeš, cti otce i matku.
20 A on odpověděl a řekl jemu: Mistře, to všecko jsem pozoroval od mládí svého.
21 Když ho Ježíš spatřil, zamiloval si ho a řekl mu: Jedna věc ti chybí: jdi, prodej, co máš, rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a pojď, vezmi kříž a následuj mě.
22 I zarmoucen byl nad tou řečí a odešel zarmoucen, neboť měl velký majetek.
23 Ježíš se rozhlédl a řekl svým učedníkům: Jak těžko vejdou ti, kdo mají bohatství, do království Božího!
24 A učedníci žasli nad jeho slovy. Ale Ježíš opět odpověděl a řekl jim: Děti, jak těžko vejdou do království Božího ti, kdo doufají v bohatství!
25 Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do království Božího.
26 A podivili se nad míru, říkouce mezi sebou: Kdo tedy může býti spasen?
27 A pohleděv Ježíš na ně, řekl: U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; neboť u Boha je možné všechno.
28 Petr mu začal říkat: Hle, my jsme opustili vše a šli jsme za tebou.

29 A Ježíš odpověděl a řekl: Amen, pravím vám, není nikdo, kdo by opustil dům nebo bratry nebo sestry nebo otce nebo matku nebo manželku nebo děti nebo pozemky kvůli mně a kvůli evangeliu. ,
30 Ale on nyní v tomto čase dostane stonásobně, domy a bratří a sestry, a matky a děti a země s pronásledováním; a v budoucím světě život věčný.
31 Ale mnozí první budou poslední; a poslední první.
32 A byli na cestě, jdouce do Jeruzaléma; I šel Ježíš před nimi. a jak šli za ním, báli se. A vzal znovu těch dvanáct a začal jim vyprávět, co by se mu mělo stát,
33 Říkajíce: Aj, jdeme do Jeruzaléma; a Syn člověka bude vydán předním kněžím a zákoníkům; a odsoudí ho k smrti a vydají pohanům.
34 Budou se mu posmívat, budou ho bičovat, plivat na něj a zabít ho, a třetího dne vstane z mrtvých.
35 Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, se slovy: Mistře, chtěli bychom, abys pro nás učinil, cokoli si přejeme.
36 I řekl jim: Co chcete, abych pro vás učinil?
37 Řekli mu: Dej nám, abychom seděli jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici v tvé slávě.
38 Ježíš jim však řekl: " Nevíte, co žádáte: můžete pít z kalicha, který piju já?" a být pokřtěn křtem, kterým jsem já pokřtěn?
39 I řekli jemu: Můžeme. I řekl jim Ježíš: Zajisté budete pít z kalicha, který já piji; a křtem, kterým jsem já pokřtěn, budete pokřtěni i vy.
40 Ale seděti po mé pravici a po mé levici mi nepřísluší; ale bude dáno těm, pro které je připraveno.
41 Když to těch deset uslyšelo, začali být na Jakuba a Jana velmi nelibě.
42 Ale Ježíš je zavolal k sobě a řekl jim: Víte, že ti, kteří jsou považováni za vládce nad pohany, panují nad nimi; a jejich velcí nad nimi vykonávají autoritu.
43 Ale tak nebude mezi vámi, ale kdo bude mezi vámi velký, bude vaším služebníkem.
44 A kdokoli z vás bude přední, bude služebníkem všech.
45 Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.
46 Přišli do Jericha, a když vycházel z Jericha se svými učedníky a velkým množstvím lidu, slepý Bartimaeus, syn Timaiův, seděl u silnice a žebral.
47 A když uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat a říkat: Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou.
48 A mnozí mu přikazovali, aby mlčel, ale on tím více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou.
49 Ježíš se zastavil a rozkázal, aby ho zavolali. I zavolají slepého, říkouce jemu: Potěš se, vstaň; volá tě.
50 A on odhodil své roucho, vstal a přišel k Ježíšovi.
51 Ježíš odpověděl a řekl jemu: Co chceš, abych ti učinil? Slepý mu řekl: Pane, abych prohlédl.
52 I řekl jemu Ježíš: Jdi; tvá víra tě uzdravila. A hned prohlédl a šel za Ježíšem po cestě.

KAPITOLA 11

1 Když se přiblížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii, na hoře Olivetské, poslal dva ze svých učedníků,
2 A řekl jim: Jděte do vesnice proti vám. pusťte ho a přiveďte.
3 A řekl-li by vám někdo: Proč to děláte? řekněte, že ho Pán potřebuje; a hned ho sem pošle.
4 I odešli a nalezli oslátko přivázané u dveří venku na místě, kde se stýkaly dvě cesty; a ztratí ho.
5 Někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: Co děláte, že odvazujete oslátko?
6 I řekli jim, jakž přikázal Ježíš, a propustili je.
7 Přivedli oslátko k Ježíšovi a vhodili na něj roucha svá; a posadil se na něj.
8 A mnozí rozprostřeli roucho své na cestu, a jiní káceli větve ze stromů a slámovali je na cestu.
9 A ti, kteří šli před tím, i ti, kteří je následovali, křičeli: Hosanna; Požehnaný, který přichází ve jménu Páně:
10 Požehnané království našeho otce Davida, které přichází ve jménu Páně: Hosanna na výsostech.
11 Ježíš vešel do Jeruzaléma a do chrámu, a když se rozhlédl po všech věcech, a nyní nastala večerka, vyšel s dvanácti do Betanie.
12 A nazítří, když přišli z Betanie, měl hlad.
13 A vida zdaleka fíkovník, který má listí, přišel, snad by na něm něco našel. A když k němu přišel, nenašel nic než listí; neboť čas fíků ještě nebyl.
14 Odpověděl Ježíš a řekl jemu: Nikdo z tebe nejez ovoce na věky. A jeho učedníci to slyšeli.
15 A přišli do Jeruzaléma, a Ježíš vešel do chrámu a počal vymítati ty, kteříž prodávali a kupovali v chrámě, a převracel stoly směnárníků a stolice prodavačů holubů.
16 A nedovolil by, aby někdo nesl nějakou nádobu chrámem.
17 A učil je, řka: Zdaliž není psáno: Dům můj bude ze všech národů nazýván domem modlitby? ale vy jste z něj udělali doupě zlodějů.
18 Uslyšeli to zákoníci a velekněží a hledali, jak by ho mohli zahubit, neboť se ho báli, protože všechen lid žasl nad jeho učením.
19 A když byl večer, vyšel z města.
20 A ráno, když šli kolem, viděli fíkovník uschlý od kořenů.
21 Petr volal k památce a řekl jemu: Mistře, aj, fíkovník, který jsi proklel, uschl.
22 A odpověděv Ježíš, řekl jim: Věřte v Boha.
23 Neboť vpravdě pravím vám, že kdokoli by řekl této hoře: Vrať se a vrhni se do moře; a nebude pochybovat ve svém srdci, ale bude věřit, že to, co říká, se stane; bude mít, cokoli řekne.
24 Proto vám pravím: Cokoli si přejete, když se modlíte, věřte, že to přijímáte, a budete je mít.
25 A když stojíte a modlíte se, odpouštějte, máte-li proti komu něco, aby i Otec váš, kterýž jest v nebesích, vám odpustil přestoupení vaše.
26 Jestliže však vy neodpustíte, ani váš Otec, který je v nebesích, neodpustí vaše přestoupení.
27 Přišli opět do Jeruzaléma, a když se procházel v chrámu, přišli k němu velekněží, zákoníci a starší,
28 A rci jemu: Jakou mocí činíš tyto věci? a kdo tobě dal tu moc činit tyto věci?
29 A Ježíš odpověděl a řekl jim: I já se vás zeptám na jednu otázku a odpovězte mi, a povím vám, jakou mocí tyto věci činím.
30 Janův křest byl z nebe, nebo z lidí? odpověz mi.
31 I uvažovali mezi sebou, říkouce: Řekneme-li: Z nebe; řekne: Proč jste mu tedy nevěřili?

32 Řekneme-li však: Z lidí; báli se lidu; nebo všickni muži počítali Jana, že jest vskutku prorokem.
33 A oni odpověděli a řekli Ježíšovi: To nemůžeme říci. A Ježíš odpověděv, řekl jim: Ani já vám neříkám, jakou mocí tyto věci činím.

KAPITOLA 12

1 A začal k nim mluvit v podobenstvích. Nějaký muž vysadil vinici, ohradil ji plotem, vykopal místo pro sádlo, postavil věž, pronajal ji vinařům a odešel do daleké země.
2 A v pravý čas poslal k vinařům služebníka, aby od vinařů přijal úrodu vinice.
3 I chytili ho, zbili a poslali prázdného.
4 A opět k nim poslal jiného služebníka; a házeli na něj kameny, ranili ho na hlavě a poslali ho pryč s hanbou.
5 A opět poslal jiného; a jeho zabili a mnoho dalších; některé porazit a některé zabít.
6 Protož ještě jednoho syna, milého svého, poslal k nim posledního, řka: Syna mého budou mít v úctě.
7 Ti vinaři si však řekli: Toto je dědic; pojďme, zabijme ho a dědictví bude naše.
8 I vzali ho, zabili a vyhodili z vinice.
9 Co tedy učiní pán vinice? přijde a zničí vinaře a vinici dá jiným.
10 A nečetli jste toto písmo; Kámen, který stavitelé zavrhli, se stal hlavou rohu:
11 Toto učinil Hospodin a je to podivuhodné v našich očích?
12 A hledali, aby se ho zmocnili, ale báli se lidu, neboť poznali, že podobenství mluvil proti nim, a opustili ho a odešli.
13 Poslali k němu některé z farizeů a herodiánů, aby ho přistihli v jeho slovech.
14 A když přišli, řekli mu: Mistře, víme, že jsi pravdivý a nestaráš se o nikoho; neboť nehledíš na osobu člověka, ale v pravdě učíš cestě Boží: Je dovoleno dávat hold Caesarovi, nebo ne?
15 Dáme, nebo nedáme? On však znal jejich pokrytectví a řekl jim: Proč mě pokoušíte? přines mi groš, ať to uvidím.
16 A přinesli. I řekl jim: Čí jest tento obraz a nápis? I řekli jemu: Císařův.
17 Odpovídaje Ježíš, řekl jim: Co je císařovo, dejte císaři, a co je Boží, Bohu. A divili se mu.
18 Tehdy k němu přišli saduceové, kteří říkají, že není vzkříšení; a zeptali se ho:
19 Mistře, Mojžíš nám napsal: Jestliže bratr člověka zemře a opustí svou ženu a nezanechá žádné děti, ať si jeho bratr vezme manželku a vzbudí svému bratrovi semeno.
20 A bylo sedm bratří, a první vzal si ženu, a po smrti nezůstalo semeno.
21 I vzal ji druhý a zemřel, aniž nezanechal semene, a třetí podobně.
22 A těch sedm ji mělo a nezanechalo semene; naposledy zemřela také žena.
23 Při vzkříšení tedy, až vstanou, čí z nich bude manželkou? neboť těch sedm ji mělo za ženu.
24 A Ježíš odpověděv, řekl jim: Nebloudíte tedy, že neznáte Písma ani moc Boží?
25 Když vstanou z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat; ale jsou jako andělé v nebi.
26 A když se dotýkáte mrtvých, že vstávají: nečetli jste v knize Mojžíšově, jak k němu Bůh v keři mluvil, řka: Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův? ?
27 On není Bůh mrtvých, ale Bůh živých, proto velmi bloudíte.
28 Přišel jeden ze zákoníků, slyšel je, jak se spolu dohadují, a uviděl, že jim dobře odpověděl, zeptal se ho: Které je první přikázání ze všech?
29 Ježíš mu odpověděl: " První ze všech přikázání je: Slyš, Izraeli." Hospodin, náš Bůh, je jeden Pán:
30 A milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a z celé duše své, a ze vší mysli své, a ze vší síly své; to jest první přikázání.
31 A druhé je podobné, totiž toto: Milovati budeš bližního svého jako sám sebe. Není žádné jiné větší přikázání než tato.
32 I řekl jemu zákoník: Dobře, mistře, řekl jsi pravdu; nebo jest jeden Bůh; a není nikdo jiný než on:
33 A milovati ho z celého srdce a ze vší rozumnosti, z celé duše a ze vší síly a milovat bližního jako sebe samého je více než všechny zápalné oběti a oběti.
34 A když Ježíš viděl, že odpověděl rozvážně, řekl jemu: Nejsi daleko od království Božího. A žádný muž se ho poté neodvážil na nic zeptat.
35 Ježíš odpověděl a řekl, když učil v chrámě: Jak říkají zákoníci, že Kristus je Syn Davidův?
36 Neboť sám David řekl skrze Ducha svatého: Řekl Hospodin Pánu mému: Seď po mé pravici, dokud nepoložím nepřátel tvých za podnož tvých.
37 Sám ho tedy David nazývá Pánem; a odkud je potom jeho syn? A prostý lid ho rád slyšel.
38 A řekl jim ve své nauce: Dejte si pozor na zákoníky, kteří rádi chodí v dlouhých šatech a milují pozdravy na tržištích,
39 A přední místa v synagógách a nejvyšší místnosti o hostinách:
40 Kteříž požírají domy vdov a pod záminkou dlouhé modlitby: tito dostanou větší zatracení.
41 Ježíš se posadil naproti pokladnici a hleděl, jak lid hází peníze do pokladnice, a mnozí bohatí vhazují mnoho.
42 A přišla jedna chudá vdova, a přihodila dva roztoče, což je halíř.
43 A zavolal k sobě své učedníky a řekl jim: Amen, pravím vám, že tato chudá vdova vhodila více než všichni, kteří házeli do pokladnice.
44 Neboť všecko vrhli ze svého množství; ale ona ze své potřeby dala všechno, co měla, dokonce i celý svůj život.

KAPITOLA 13

1 A když vycházel z chrámu, řekl mu jeden z jeho učedníků: Mistře, podívej se, jaké kameny a jaké stavby jsou zde!
2 I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Vidíš tyto veliké stavby? nezůstane kámen na kameni, který nebude svržen.
3 A když seděl na Olivové hoře proti chrámu, zeptali se ho Petr, Jakub, Jan a Ondřej v soukromí:
4 Řekni nám, kdy to bude? a jaké bude znamení, až se to všecko naplní?
5 Ježíš jim odpověděl a začal říkat: " Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl."

6 Nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Já jsem Kristus; a svede mnohé.
7 A když uslyšíte o válkách a pověstech o válkách, nestrachujte se; nebo takové věci musí býti; ale konec ještě nebude.
8 Povstane totiž národ proti národu a království proti království, a na různých místech budou zemětřesení, budou hlady a úzkosti: to jsou počátky bolestí.
9 Ale mějte se na pozoru, neboť vás budou vydávat radám; a v synagógách budete biti, a budete vedeni před knížata a krále pro mne, na svědectví proti nim.
10 A evangelium musí být nejprve zveřejněno mezi všemi národy.
11 Když vás však povedou a vydají, nepřemýšlejte předem o tom, co budete mluvit, ani nepředmýšlejte, ale cokoli vám bude dáno v tu hodinu, mluvte, protože to nemluvíte vy, ale Duch svatý.
12 Nyní bratr vydá bratra na smrt a otec syna; a děti povstanou proti svým rodičům a usmrtí je.
13 A budete nenáviděni všemi lidmi pro jméno mé, ale kdo vytrvá až do konce, ten bude spasen.
14 Ale až uvidíte ohavnost zpustošení, o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí tam, kde by neměla (kdo čte, ať rozumí), tehdy ti, kdo jsou v Judsku, ať utečou do hor.
15 A ten, kdo je na střeše, ať nesestupuje do domu, ani do něj nevstupuje, aby si něco odnesl z domu.
16 Kdo je na poli, ať se nevrací, aby si vzal roucho.
17 Ale běda těhotným a kojícím v oněch dnech!
18 A modlete se, aby váš útěk nebyl v zimě.
19 Neboť v těch dnech bude soužení, jaké nebylo od počátku stvoření, které Bůh stvořil, až do tohoto času, ani nebude.
20 A kromě toho, že by Hospodin zkrátil ty dny, nemělo by být spaseno žádné tělo; ale pro vyvolené, které si vyvolil, zkrátil dny.
21 Pakli by vám kdo řekl: Aj, zde jest Kristus; nebo, hle, je tam; nevěř mu:
22 Neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci a budou činit znamení a zázraky, aby svedli, kdyby to bylo možné, i vyvolené.
23 Ale mějte se na pozoru, hle, všecko jsem vám předpověděl.
24 Ale v těch dnech, po tom soužení, slunce se zatmí a měsíc nevydá své světlo,
25 A hvězdy nebeské padnou a mocnosti na nebi se budou otřásat.
26 A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou.
27 A pak pošle své anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř větrů, od nejzazší části země až po nejzazší část nebe.
28 Nyní se naučte podobenství o fíkovníku; Když její ratolest ještě změkne a vyrazí listí, víte, že léto je blízko.
29 Tak i vy podobně, až uvidíte, že se to děje, vězte, že je blízko, dokonce přede dveřmi.
30 Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, dokud se všechny tyto věci nestane.
31 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.
32 Ale o tom dni a té hodině nezná nikdo, ani andělé v nebesích, ani Syn, ale Otec.
33 Mějte se na pozoru, bděte a modlete se, neboť nevíte, kdy je ten čas.
34 Syn člověka je totiž jako člověk, který dalece cestuje, který opustil svůj dům a dal moc svým služebníkům a každému jeho práci a vrátnému přikázal bdít.
35 Bděte tedy, neboť nevíte, kdy přijde pán domu, zda večer, nebo o půlnoci, nebo za kokrhání nebo ráno.
36 Aby tě nenašel spát náhle.
37 A co pravím vám, říkám všem: Bděte.

KAPITOLA 14

1 Po dvou dnech byl svátek velikonoční a nekvašených chlebů. Velekněží a zákoníci hledali, jak by ho mohli chytit a usmrtit.
2 Ale oni řekli: Ne ve svátek, aby nebylo pobouření lidu.
3 A když byl v Betanii v domě Šimona malomocného, když seděl u stolu, přišla žena, která měla alabastrovou nádobu s velmi vzácnou nardovou mastí; a rozbila krabici a vylila mu ji na hlavu.
4 Byli pak někteří, kteříž byli v sobě rozhořčeni, a řekli: Proč se to mrhání mastí stalo?
5 Mohlo se totiž prodat za více než tři sta pencí a rozdat chudým. A reptali proti ní.
6 Ježíš řekl: Nechte ji; proč ji trápíš? udělala na mně dobrou práci.
7 Nebo chudé máte vždy s sebou, a kdykoli chcete, čiňte jim dobře, ale mne vždy nemáte.
8 Udělala, co mohla, přišla, aby pomazala tělo mé k pohřbu.
9 Amen, pravím vám: Kdekoli bude kázáno toto evangelium po celém světě, bude se také mluvit o tom, co ona učinila, na památku její.
10 Jidáš Iškariotský, jeden z dvanácti, šel k velekněžím, aby jim ho zradil.
11 Když to uslyšeli, zaradovali se a slíbili, že mu dají peníze. A hledal, jak by ho mohl pohodlně zradit.
12 A prvního dne nekvašených chlebů, když zabili velikonočního beránka, řekli jemu jeho učedníci: Kam chceš, abychom šli a připravili, abys jedl beránka?
13 Poslal pak dva ze svých učedníků a řekl jim: Jděte do města, a potká vás muž, který nese džbán vody; jděte za ním.
14 A kamkoli vejde, řekněte hospodáři: Mistr praví: Kde je hostinec, kde budu jíst beránka se svými učedníky?
15 A ukáže vám velkou horní síň zařízenou a připravenou: tam nám připravte.
16 Učedlníci jeho vyšli a přišli do města a našli, jak jim řekl, a připravili velikonočního beránka.
17 A večer přišel se dvanácti.
18 A když seděli a jedli, řekl Ježíš: Amen, pravím vám, jeden z vás, kterýž se mnou jí, mne zradí.
19 Začali se rmoutit a jeden po druhém mu říkat: Jsem to já? a jiný řekl: Jsem to já?
20 On jim odpověděl: " Je to jeden z dvanácti, který se mnou máčí v misce."
21 Syn člověka sice jde, jak je o něm psáno, ale běda tomu člověku, který Syna člověka zrazuje! bylo pro toho muže dobré, kdyby se nikdy nenarodil.
22 A když jedli, vzal Ježíš chléb, dobrořečil, lámal a dával jim se slovy: Vezměte, jezte, toto je mé tělo.
23 Vzal kalich, vzdal díky, dal jim ho a všichni z něj pili.
24 A řekl jim: Toto je má krev Nového zákona, která se prolévá za mnohé.

25 Amen, pravím vám, již nebudu pít z plodu vinné révy až do toho dne, kdy jej budu pít nový v království Božím.
26 A když zazpívali chvalozpěv, vyšli na Olivovou horu.
27 Ježíš jim řekl: Všickni se na mně této noci pohoršíte, neboť je psáno: Budu bít pastýře a ovce se rozprchnou.
28 Potom však vstanu z mrtvých a půjdu před vámi do Galileje.
29 Ale Petr mu řekl: I když se všichni pohorší, já neučiním.
30 I řekl jemu Ježíš: Amen, pravím tobě, že dnes, ještě této noci, než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mne zapřeš.
31 Ale on mluvil tím silněji: Kdybych měl s tebou zemřít, v ničem tě nezapřu. Podobně také řekli všichni.
32 A přišli na místo, kteréž se jmenovalo Getsemanské, a řekl učedníkům svým: Posaďte se zde, dokud se pomodlím.
33 Vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a začal se velmi divit a být velmi těžký;
34 A řekl jim: Zarmoucená jest duše má k smrti; zůstaňte zde a bděte.
35 Trochu popošel, padl na zem a modlil se, aby, bylo-li to možné, odešla od něj ta hodina.
36 I řekl: Abba, Otče, tobě jest všecko možné; vezmi ode mne tento kalich, ale ne co já chci, ale co ty chceš.
37 I přišel a nalezl je spící, a řekl Petrovi: Šimone, spíš? nemohl bys hlídat hodinu?
38 Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je skutečně připraven, ale tělo je slabé.
39 A opět odešel, modlil se a mluvil táž slova.
40 A když se vrátil, nalezl je opět spící, (neboť oči jejich byly ztížené), ani nevěděli, co mu odpověděti.
41 I přišel potřetí a řekl jim: Spěte nyní a odpočiňte si. Dost jest, přišla hodina; hle, Syn člověka je vydán do rukou hříšníků.
42 Vstaň, pojďme; hle, ten, kdo mne zrazuje, je blízko.
43 A hned, když ještě mluvil, přišel Jidáš, jeden z Dvanácti, as ním veliký zástup s meči a holemi od velekněží, zákoníků a starších.
44 A ten, který ho zradil, dal jim znamení, řka: Koho bych políbil, ten jest; vezmi ho a bezpečně odveď.
45 A když přišel, hned jde k němu a říká: Mistře, mistře; a políbil ho.
46 Vložili na něj ruce a vzali ho.
47 A jeden z těch, kteří tu stáli, vytasil meč, udeřil služebníka nejvyššího kněze a uťal mu ucho.
48 Odpověděl Ježíš a řekl jim: Vyšli jste jako na zloděje s meči as holemi, abyste mne vzali?
49 Každý den jsem byl s vámi v chrámě a učil, a nevzali jste mě, ale musí se naplnit Písma.
50 Všichni ho opustili a utekli.
51 Šel za ním jakýsi mládenec, který měl kolem nahého těla lněné plátno; a mladíci ho chytili:
52 A nechal plátno a utekl od nich nahý.
53 A odvedli Ježíše k veleknězi, as ním se shromáždili všichni velekněží a starší a zákoníci.
54 Petr pak šel za ním zdaleka, až do paláce nejvyššího kněze, a posadil se s služebníky a ohříval se u ohně.
55 I hledali přední kněží a všecka rada svědectví proti Ježíšovi, aby ho usmrtili; a žádný nenašel.
56 Mnozí totiž proti němu křivě svědčili, ale jejich svědci se neshodli.
57 A povstali někteří, kteří proti němu křivě svědčili, řkouce:
58 Slyšeli jsme, jak říká: Zbořím tento chrám, který je udělaný rukama, a do tří dnů postavím jiný, vyrobený bez rukou.
59 Ale ani jejich svědci se neshodli.
60 I vstal velekněz doprostřed a zeptal se Ježíše, řka: Nic neodpovídáš? co tito svědčí proti tobě?
61 On však mlčel a nic neodpovídal. Znovu se ho velekněz zeptal a řekl mu: Ty jsi Kristus, Syn Požehnaného?
62 A Ježíš řekl: Já jsem, a uvidíte Syna člověka sedět na pravici moci a přicházet v oblacích nebeských.
63 Tu velekněz roztrhl roucho a řekl: Co potřebujeme dalších svědků?
64 Slyšeli jste rouhání, co se vám zdá? A všichni ho odsoudili k smrti.
65 A někteří začali na něj plivat a zakrývat mu tvář, bili ho a říkali mu: Prorokuj, a služebníci ho bili dlaněmi svých rukou.
66 A když byl Petr dole v paláci, přišla jedna ze služebnic velekněze:
67 A když viděla Petra, jak se zahřívá, pohlédla na něj a řekla: A ty jsi také byl s Ježíšem Nazaretským.
68 On však zapřel, řka: Nevím, ani nerozumím, co pravíš. A vyšel na verandu; a kohoutí osádka.
69 A jedna služebná ho znovu uviděla a začala říkat těm, kteří tam stáli: Toto je jeden z nich.
70 A on to znovu zapřel. A za chvíli ti, kteří tu stáli, znovu řekli Petrovi: Jsi jistě jeden z nich, neboť jsi Galilejec a tvá řeč tomu odpovídá.
71 On se však začal proklínat a přísahat, řka: Neznám tohoto muže, o kterém mluvíte.
72 A podruhé kohoutí posádka. A Petr si vzpomněl na slovo, které mu Ježíš řekl: Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mne zapřeš. A když na to pomyslel, rozplakal se.

KAPITOLA 15

1 Hned ráno se velekněží poradili se staršími a zákoníky a celou radou, svázali Ježíše, odnesli ho a vydali Pilátovi.
2 Pilát se ho zeptal: Ty jsi král Židovský? A on odpověděv, řekl jemu: Ty to pravíš.
3 Velekněží ho obviňovali z mnoha věcí, ale on nic neodpovídal.
4 Pilát se ho znovu zeptal, řka: Nic neodpovídáš? hle, kolika věcí proti tobě svědčí.
5 Ale Ježíš nic neodpověděl; tak se Pilát divil.
6 O té slavnosti jim propustil jednoho vězně, kterého si přáli.
7 A byl tam jeden jménem Barabáš, který ležel svázán s těmi, kdo s ním vzbouřili vzpouru, a spáchal v tom povstání vraždu.
8 A zástup hlasitě křičel po něm začal toužit, aby udělal, co kdy dělal jim.
9 Pilát jim však odpověděl: "Chcete, abych vám propustil židovského krále?"
10 Věděl totiž, že ho velekněží vydali ze závisti.
11 Velekněží však popudili lid, aby jim raději propustil Barabáše.
12 Pilát odpověděl a řekl jim znovu: Co tedy chcete, abych učinil tomu, kterého nazýváte králem Židů?
13 A oni znovu volali: Ukřižuj ho.
14 Tedy řekl jim Pilát: Proč, co zlého učinil? A oni křičeli tím více: Ukřižuj ho.

15 A tak Pilát, ochoten uspokojit lid, propustil jim Barabáše a vydal Ježíše, když ho zbičoval, aby byl ukřižován.
16 Vojáci ho odvedli do síně zvané Praetorium; a svolávají celou kapelu.
17 Oblékli ho do purpuru, upletli trnovou korunu a položili mu ji na hlavu,
18 A začali ho zdravit: Buď zdráv, králi židovský!
19 A bili ho rákosem do hlavy, plivali na něj a klaněli se mu na kolena.
20 A když se mu posmívali, svlékli mu purpur, oblékli ho do jeho šatů a vyvedli ho, aby ho ukřižovali.
21 A přiměli jednoho Šimona Kyrénského, který šel kolem, vycházející ze země, otce Alexandra a Rufa, aby nesl jeho kříž.
22 A přivedli ho na místo Golgota, což jest v překladu: Místo lebky.
23 A dali mu pít víno smíchané s myrhou, ale on ho nedostal.
24 A když ho ukřižovali, rozdělili si jeho roucha a hodili o ně los, co si má každý vzít.
25 A byla třetí hodina, a ukřižovali ho.
26 A nápis jeho žaloby byl přepsán: KRÁL ŽIDOVSKÝ.
27 A s ním ukřižují dva zloděje; jeden po jeho pravé ruce a druhý po jeho levé.
28 A naplnilo se Písmo, které praví: A byl počítán k nevěrníkům.
29 Ti, kteří šli kolem, se mu smáli, kroutili hlavami a říkali: „Ach, ty, který boříš chrám a ve třech dnech ho stavíš,
30 Zachraň sám sebe a sestup z kříže.
31 Podobně i přední kněží posmívali se mezi sebou se zákoníky: Jiné zachránil; sám nemůže zachránit.
32 Nechť nyní Kristus, král Izraelský, sestoupí z kříže, abychom viděli a uvěřili. A ti, kteří byli s ním ukřižováni, mu zlořečili.
33 A když přišla hodina šestá, nastala tma po celé zemi až do hodiny deváté.
34 A v hodinu devátou zvolal Ježíš hlasem velikým, řka: Eloi, Eloi, lama sabachtani? což je přeloženo: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?
35 A někteří z těch, kteří tam stáli, když to uslyšeli, řekli: Aj, volá Eliáše.
36 A jeden běžel, naplnil špongii octem, položil ji na třtinu a dal mu napít se slovy: Nechej! uvidíme, zda ho Eliáš přijde sundat.
37 A Ježíš zvolal mocným hlasem a vydal ducha.
38 A chrámová opona se roztrhla na dvě části od vrchu až dolů.
39 A když setník, který stál proti němu, viděl, že tak křičel a vzdal ducha, řekl: Tento člověk byl opravdu Syn Boží.
40 Byly tam také ženy z dálky, mezi nimiž byla Marie Magdalská a Marie, matka Jakuba menšího a Josese, a Salome;
41 (které také, když byl v Galileji, následovaly ho a sloužily mu;) a mnoho jiných žen, které s ním přišly do Jeruzaléma.
42 A nyní, když nastal večer, protože to byla příprava, to jest den před sabatem,
43 Přišel Josef z Arimatie, počestný rádce, který také očekával království Boží, a směle vešel k Pilátovi a toužil po těle Ježíšově.
44 Pilát se divil, je-li již mrtev, a zavolav k sobě setníka, zeptal se ho, byl-li již mrtvý.
45 A když to poznal o setníkovi, dal tělo Josefovi.
46 A koupil jemné plátno, sundal ho, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke dveřím hrobu přivalil kámen.
47 Marie Magdalská a Marie, matka Josesova, uviděly, kde byl uložen.

KAPITOLA 16

1 A když skončila sobota, Marie Magdalská a Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné věci, aby ho mohly přijít pomazat.
2 A velmi časně ráno prvního dne v týdnu přišli k hrobu při východu slunce.
3 I řekli mezi sebou: Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobu?
4 A když se podívali, viděli, že kámen je odvalen, neboť byl velmi veliký.
5 A vcházejíce do hrobu, spatřili mladého muže sedícího po pravé straně, oděného dlouhým bílým rouchem; a byli vyděšení.
6 I řekl jim: Nebojte se, hledáte Ježíše Nazaretského, kterýž byl ukřižován; není zde: hle, místo, kde ho položili.
7 Ale jděte, řekněte jeho učedníkům a Petrovi, že jde před vámi do Galileje; tam ho uvidíte, jak vám řekl.
8 I vyšli rychle, a utekli od hrobu; Nebo se třásli a žasli. A nikomu nic neřekli; neboť se báli.
9 Když Ježíš vstal z mrtvých, prvního dne v týdnu, ukázal se nejprve Marii Magdaléně, z níž vyhnal sedm démonů.
10 Šla a pověděla to těm, kteří byli s ním, zatímco oni truchlili a plakali.
11 A oni, když slyšeli, že je naživu, a viděli ji, nevěřili.
12 Potom se ukázal v jiné podobě dvěma z nich, když šli, a šli do země.
13 A oni šli a oznámili to ostatním, ani jim nevěřili.
14 Potom se ukázal jedenácti, když seděli u stolu, a vyčítal jim jejich nevěru a tvrdost srdce, protože nevěřili těm, kteří ho viděli po jeho vzkříšení.
15 A řekl jim: Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.
16 Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen; ale kdo neuvěří, bude zatracen.
17 A tato znamení budou následovat ty, kdo věří; V mém jménu budou vymítat démony; budou mluvit novými jazyky;
18 Budou brát hady; a vypijí-li nějakou smrtící věc, neublíží jim to; budou vkládat ruce na nemocné a oni se uzdraví.
19 Poté, co k nim Pán promluvil, byl přijat do nebe a posadil se po pravici Boží.
20 A oni vyšli a kázali všude, přičemž Pán s nimi pracoval a potvrzoval slovo následujícími znameními. Amen.

Luke

KAPITOLA 1

1 Protože mnozí vzali do rukou, aby vydali prohlášení o tom, čemu mezi námi nanejvýš věří,
2 Když nám je vydávali, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova;
3 Také se mi zdálo dobré, když jsem od počátku všemu dokonale rozuměl, napsat ti popořádku, nejznamenitější Theofile,
4 Abys poznal jistotu těch věcí, v nichž jsi byl poučen.
5 Za dnů judského krále Heroda byl kněz, jménem Zachariáš, z kmene Abia, a jeho manželka byla z dcer Áronových a jmenovala se Alžběta.
6 A oba byli před Bohem spravedliví, chodili bez úhony ve všech přikázáních a nařízeních Páně.
7 A neměli žádné dítě, protože Alžběta byla neplodná a oba byli nyní ve svých létech dobře postiženi.
8 A stalo se, že zatímco vykonával kněžský úřad před Bohem v pořadí svého běhu,
9 Podle zvyku kněžského úřadu bylo jeho údělem pálit kadidlo, když vešel do Hospodinova chrámu.
10 A celý zástup lidu se modlil venku v čas kadidla.
11 A ukázal se mu anděl Páně stojící na pravé straně kadidlového oltáře.
12 Když ho Zachariáš uviděl, zděsil se a padl na něj strach.
13 Ale anděl řekl jemu: Neboj se, Zachariáši, nebo modlitba tvá je vyslyšena; a manželka tvá Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan.
14 A budeš mít radost a veselí; a mnozí se budou radovat z jeho narození.
15 Neboť bude veliký v očích Hospodinových a nebude pít víno ani opojný nápoj; a bude naplněn Duchem svatým již od lůna své matky.
16 A mnohé ze synů Izraele obrátí k Hospodinu, jejich Bohu.
17 A půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a neposlušné k moudrosti spravedlivých; připravit lid připravený pro Hospodina.
18 I řekl Zachariáš andělu: Podle čeho to poznám? neboť jsem starý muž a má žena již léty sražená.
19 Anděl odpověděl jemu: Já jsem Gabriel, který stojím před Boží tváří; a jsem poslán, abych k tobě promluvil a oznámil ti tuto radostnou zvěst.
20 A hle, budeš němý a nebudeš moci mluvit až do dne, kdy se to stane, protože nevěříš mým slovům, která se naplní v jejich čas.
21 A lid čekal na Zachariáše a divil se, že se zdržel tak dlouho v chrámu.
22 A když vyšel, nemohl k nim mluviti, a poznali, že měl vidění v chrámě; nebo pokynul jim a zůstal němý.
23 A stalo se, že jakmile se naplnily dny jeho služby, odešel do svého domu.
24 A po těch dnech jeho žena Alžběta počala a pět měsíců se skrývala a říkala:
25 Takto se mnou naložil Hospodin ve dnech, v nichž na mne spatřil, aby sňal mou potupu mezi lidmi.
26 A v šestém měsíci byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města jménem Nazaret,
27 Panně zasnoubené s mužem jménem Josef z rodu Davidova; a ta panna se jmenovala Marie.
28 Anděl k ní vešel a řekl: „Buď zdráva, milostivá, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami.
29 Když ho spatřila, znepokojila se jeho slova a v duchu si uvažovala, jaký by to měl být pozdrav.
30 Anděl jí řekl: Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha.
31 A hle, počneš v životě svém a porodíš syna a dáš mu jméno JEŽÍŠ.
32 Bude veliký a bude nazýván Synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida.
33 A bude kralovati nad domem Jákobovým na věky; a jeho království nebude konce.
34 Tedy řekla Maria andělovi: Jak se to stane, když člověka neznám?
35 Anděl odpověděl a řekl jí: Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní.
36 A hle, tvá sestřenice Alžběta, také počala syna ve stáří, a toto je šestý měsíc s ní, která se nazývá neplodná.
37 Neboť u Boha nebude nic nemožného.
38 Maria řekla: Aj, služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova. A anděl od ní odešel.
39 Maria vstala v těch dnech a spěchala do hor, do města Judského;
40 A vešel do domu Zachariášova a pozdravil Elisabeth.
41 A stalo se, že když Alžběta uslyšela pozdrav Marie, poskočilo nemluvně v jejím lůně; a Elisabeth byla naplněna Duchem svatým:
42 I promluvila hlasem velikým a řekla: Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého.
43 A odkud mi to je, že matka Pána mého přichází ke mně?
44 Nebo hle, jakmile zazněl v mých uších hlas tvého pozdravu, poskočilo děťátko v mém lůně radostí.
45 A blahoslavená, která uvěřila, neboť se naplní to, co jí bylo řečeno od Pána.
46 Maria řekla: Velebí má duše Pána,
47 A jásal duch můj v Bohu, Spasiteli mém.
48 Nebo hleděl na ponížení služebnice své, neboť aj, od nynějška blahoslavit mne budou všechna pokolení.
49 Neboť veliké věci mi učinil ten, kterýž jest mocný; a svaté je jeho jméno.
50 A jeho milosrdenství je z pokolení na pokolení s těmi, kdo se ho bojí.
51 Ukázal sílu paží svou; rozptýlil pyšné v představách srdcí jejich.
52 Mocné svrhl s jejich stolice, a povýšil je ponížené.
53 Hladové nasytil dobrými věcmi; a bohaté poslal s prázdnou.
54 Na památku milosrdenství svého naplnil služebníka svého Izraele;
55 Jak mluvil k našim otcům, Abrahamovi a jeho semeni navěky.
56 A Marie zůstala s ní asi tři měsíce a vrátila se do svého domu.
57 Nyní nadešel Alžbětin čas, aby byla vysvobozena; a porodila syna.
58 A její sousedé a její bratranci slyšeli, jak jí Hospodin prokázal veliké milosrdenství; a radovali se s ní.
59 A stalo se, že osmého dne přišli obřezat dítě; a říkali mu Zachariáš podle jména otce jeho.
60 Matka jeho odpověděla a řekla: Ne tak; ale bude se jmenovat Jan.

61 I řekli jí: Nikdo z tvého příbuzenstva není nazván tímto jménem.
62 I učinili znamení otci jeho, jak ho chce povolati.
63 I požádal o psací stůl a napsal, řka: Jmenuje se Jan. A všichni se divili.
64 A hned se otevřela ústa jeho, a jazyk jeho se rozvázal, a mluvil a chválil Boha.
65 I přišla bázeň na všecky, kteříž bydleli vůkol nich, a všecka tato slova zněla po celém judském pohoří.
66 A všickni, kteříž je slyšeli, ukládali je v srdci svém, říkouce: Jaké to bude dítě? A ruka Hospodinova byla s ním.
67 A jeho otec Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a prorokoval:
68 Požehnán buď Hospodin Bůh Izraelský; neboť navštívil a vykoupil svůj lid,
69 A vztyčil nám roh spasení v domě Davida služebníka svého;
70 Když mluvil ústy svých svatých proroků, což je od počátku světa:
71 Abychom byli zachráněni před svými nepřáteli a z ruky všech, kteří nás nenávidí;
72 Aby vykonal milosrdenství zaslíbené našim otcům a pamatoval na svou svatou smlouvu;
73 Přísahu, kterou složil našemu otci Abrahamovi,
74 Aby nám dal, abychom, když jsme byli vysvobozeni z rukou svých nepřátel, mohli mu beze strachu sloužit,
75 Ve svatosti a spravedlnosti před ním po všechny dny našeho života.
76 A ty, dítě, budeš nazýván prorokem Nejvyššího; nebo půjdeš před tváří Hospodinovou připravit mu cesty;
77 Aby dal svému lidu poznání o spasení odpuštěním jeho hříchů,
78 Skrze něžné milosrdenství Boha našeho; kdy nás navštívilo jaro z výsosti,
79 Dát světlo těm, kteří sedí ve tmě a ve stínu smrti, aby vedl naše nohy na cestu pokoje.
80 A dítě rostlo a sílilo na duchu a bylo na pustinách až do dne, kdy se ukázal Izraeli.

KAPITOLA 2

1 A stalo se v těch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl celý svět zdaněn.
2 (A toto zdanění bylo poprvé provedeno, když byl Cyrenius místodržitelem Sýrie.)
3 A všichni šli, aby byli zdaněni, každý do svého města.
4 Také Josef vystoupil z Galileje, z města Nazaret, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém; (protože byl z Davidova rodu a rodu:)
5 Být poplatný Marii, jeho zasnoubené manželce, která je plodná.
6 A tak se stalo, že když tam byli, naplnily se dny, kdy měla být vysvobozena.
7 A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí; protože v hostinci pro ně nebylo místo.
8 V téže krajině byli pastýři na poli a bděli v noci nad svým stádem.
9 A hle, anděl Páně přišel na ně a sláva Páně je zazářila, a velmi se báli.
10 Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude všem lidem."
11 Nebo narodil se vám dnes v městě Davidově Spasitel, jímž jest Kristus Pán.
12 A toto vám bude znamením; Naleznete nemluvně zavinuté do plének, jak leží v jeslích.
13 A najednou bylo s andělem množství nebeských zástupů, kteří chválili Boha a říkali:
14 Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.
15 A stalo se, když andělé od nich odcházeli do nebe, řekli pastýři jeden druhému: Pojďme nyní až do Betléma a podívejme se na to, co se stalo, což Pán dal poznat nás.
16 A spěšně přišli a našli Marii, Josefa a nemluvně ležící v jeslích.
17 A když to viděli, oznámili v zahraničí slovo, které jim bylo řečeno o tomto dítěti.
18 A všichni, kteří to slyšeli, žasli nad tím, co jim bylo řečeno od pastýřů.
19 Maria však toto všechno zachovávala a přemýšlela o tom ve svém srdci.
20 A pastýři se vrátili, oslavujíce a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim bylo řečeno.
21 A když se naplnilo osm dní k obřezání dítěte, bylo nazváno jeho jméno JEŽÍŠ, což bylo tak pojmenováno od anděla, než bylo počato v lůně.
22 A když se naplnily dny jejího očišťování podle zákona Mojžíšova, přivedli ho do Jeruzaléma, aby ho představili Hospodinu;
23 (Jak je psáno v zákoně Páně: Každý mužského pohlaví, který otevírá lůno, bude Hospodinu svatým.)
24 A přinášet oběť podle toho, co je řečeno v zákoně Páně: Pár hrdliček nebo dvě holoubata.
25 A hle, byl muž v Jeruzalémě, jménem Simeon; a tentýž muž byl spravedlivý a zbožný, čekajíc na útěchu Izraele, a Duch svatý byl nad ním.
26 A bylo mu zjeveno Duchem Svatým, že neuvidí smrt, dříve než uviděl Krista Páně.
27 A on přišel skrze Ducha do chrámu, a když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby pro něj učinili podle obyčeje zákona,
28 Potom ho vzal do náručí, dobrořečil Bohu a řekl:
29 Nyní, Pane, nech svého služebníka odejít v pokoji podle svého slova.
30 Neboť mé oči viděly tvou spásu,
31 Kteréž jsi připravil před tváří všeho lidu;
32 Světlo k osvětlení pohanů a sláva tvého lidu Izraele.
33 A Josef a jeho matka žasli nad tím, co se o něm mluvilo.
34 Simeon jim požehnal a řekl Marii své matce: Hle, toto dítě je připraveno k pádu a vzkříšení mnoha v Izraeli; a za znamení, proti kterému se bude mluvit;
35 (Ano, i tvou vlastní duši pronikne meč), aby byly zjeveny myšlenky mnohých srdcí.
36 Byla pak jedna Anna, prorokyně, dcera Fanuelova, z pokolení Aserova; byla ve vysokém věku a žila s mužem sedm let od panenství svého;
37 Byla to vdova asi v osmdesáti čtyřech letech, která nevycházela z chrámu, ale sloužila Bohu posty a modlitbami dnem i nocí.
38 A ona přišla v tom okamžiku podobně děkovala Pánu a mluvila o něm ke všem, kdo očekávali vykoupení v Jeruzalémě.

39 A když vykonali všechny věci podle zákona Hospodinova, vrátili se do Galileje, do svého města Nazaret.
40 A dítě rostlo a sílilo na duchu, naplněno moudrostí, a milost Boží byla na něm.
41 Jeho rodiče pak chodili do Jeruzaléma každý rok o velikonočním svátku.
42 A když mu bylo dvanáct let, odešli do Jeruzaléma podle zvyku svátku.
43 A když naplnili dny, když se vraceli, zůstalo dítě Ježíš v Jeruzalémě; Josef a jeho matka o tom nevěděli.
44 Ale oni, domnívajíce se, že byl ve společnosti, šli den cesty; a hledali ho mezi svými příbuznými a známými.
45 A když ho nenalezli, vrátili se zpět do Jeruzaléma a hledali ho.
46 A stalo se, že po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed lékařů, jak je poslouchá, tak se jich ptá.
47 A všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho rozumem a odpověďmi.
48 Když ho uviděli, užasli. Jeho matka mu řekla: "Synu, proč jsi nám to udělal?" hle, tvůj otec a já jsme tě s bolestí hledali.
49 I řekl jim: Jak to, že jste mne hledali? Cožpak jste nevěděli, že musím být o věci svého Otce?
50 A oni nerozuměli řeči, kterou k nim mluvil.
51 I sestoupil s nimi, přišel do Nazareta a byl jim poddán, ale jeho matka zachovala všechna tato slova v srdci svém.
52 A Ježíš rostl v moudrosti a vzrůstu a v přízni u Boha i u lidí.

KAPITOLA 3

1 V patnáctém roce vlády Tiberia Caesara, Pontský Pilát byl místodržitelem Judeje a Herodes byl tetrarchou v Galileji a jeho bratr Filip tetrarcha z Ituraea a oblasti Trachonitis a Lysaniáš, tetrarcha z Abilene,
2 Annáš a Kaifáš byli velekněží a stalo se slovo Boží k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti.
3 I přišel do celé země kolem Jordánu a kázal křest pokání na odpuštění hříchů;
4 Jak je psáno v knize slov proroka Izaiáše, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte stezky jeho.
5 Každé údolí bude naplněno a každá hora a pahorek budou sníženy; a křivé budou rovné a hrubé cesty hladké;
6 A každé tělo uzří spasení Boží.
7 Tehdy řekl zástupu, který vyšel, aby se od něho dal pokřtít: Ó pokolení zmijí, kdo vás varoval, abyste utekli před nadcházejícím hněvem?
8 Přineste tedy ovoce hodné pokání a nezačněte v sobě říkat: Otci máme Abrahama, neboť pravím vám, že Bůh je schopen z těchto kamenů vzbudit Abrahamovi děti.
9 A nyní jest také sekera přiložena ke kořeni stromů; proto každý strom, který nenese dobré ovoce, je vyťat a uvržen do ohně.
10 Lid se ho zeptal: Co tedy uděláme?
11 Odpověděl a řekl jim: Kdo má dvoje sukně, dej tomu, kdo nemá; a kdo má pokrm, nechť učiní podobně.
12 Tehdy přišli i celníci, aby se dali pokřtít, a řekli jemu: Mistře, co máme dělat?
13 A řekl jim: Neuvádějte více, než co je vám určeno.
14 Vojáci se ho také dožadovali, řkouce: A co budeme dělat? I řekl jim: Nečiňte násilí na žádném, ani neobviňujte křivě; a buďte spokojeni se svou mzdou.
15 A jak byl lid v očekávání, a všichni lidé dumali v srdcích svých o Janovi, zdali jest Kristus, či ne;
16 Odpověděl Jan, řka jim všem: Já vás křtím vodou; ale přichází mocnější, než jsem já, jehož řemínek u bot nejsem hoden rozepnout: bude vás křtít Duchem svatým a ohněm.
17 Jehož vějíř má v ruce, a důkladně vyčistí podlahu svou, a shromáždí pšenici do své sýpky; ale plevy spálí neuhasitelným ohněm.
18 A mnoho dalších věcí ve svém nabádání kázal lidu.
19 Ale tetrarcha Herodes byl od něho pokárán za Herodiadu, manželku svého bratra Filipa, a za všechna zla, která Herodes napáchal,
20 K tomu přidal především to, že zavřel Jana do vězení.
21 Když byl pak všechen lid pokřtěn, stalo se, že i Ježíš byl pokřtěn a modlil se, otevřelo se nebe,
22 A Duch Svatý sestoupil v tělesné podobě jako holubice na něj a z nebe se ozval hlas, který řekl: Ty jsi můj milovaný Syn; v tobě mám radost.
23 A samotnému Ježíši začalo být kolem třiceti let, protože byl (jak se předpokládalo) synem Josefa, který byl synem Heliho,
24 Což byl syn Matthata, který byl synem Léviho, který byl synem Melchiho, který byl synem Janny, což byl syn Josefův,
25 Který byl syn Matatiáše, který byl synem Amose, což byl syn Nauma, který byl synem Esliho, což byl syn Naggeho,
26 Který byl syn Maat, což byl syn Matatiášův, což byl syn Semei, který byl synem Josefa, což byl syn Judův,
27 Který byl synem Joanny, která byla synem Rhesy, která byla synem Zorobábela, který byl synem Salathiela, což byl syn Neriho,
28 Což byl syn Melchiho, což byl syn Addiho, což byl syn Cosamův, který byl synem Elmodama, což byl syn Erův,
29 Což byl syn Jose, což byl syn Eliezerův, který byl synem Jorima, což byl syn Matthata, který byl synem Léviho,
30 Což byl syn Simeona, který byl synem Judy, který byl synem Josefa, který byl synem Jonana, což byl syn Eliakimův,
31 Což byl syn Melea, který byl synem Menana, který byl synem Mattaty, který byl synem Nátana, který byl synem Davidovým,
32 Který byl synem Izaiho, který byl synem Obeda, což byl syn Boozův, což byl syn Salmonův, což byl syn Naassonův,
33 Což byl syn Aminadaba, syna Aramova, který byl synem Esroma, který byl synem Fáresa, který byl synem Judovým,
34 Což byl syn Jákoba, který byl synem Izáka, který byl synem Abrahama, který byl synem Thary, který byl synem Nachorovým,
35 Který byl syn Saruch, který byl synem Ragaua, který byl synem Faleka, který byl synem Hebera, což byl syn Sala,
36 Což byl syn Kainana, který byl synem Arfaxadovým, který byl synem Sema, který byl synem Noeho, který byl synem Lámechovým,

37 Který byl syn Mathusala, který byl synem Enocha, což byl syn Jaredův, což byl syn Maleleel, který byl synem Kainanova,
38 Což byl syn Enose, který byl synem Seta, který byl synem Adama, který byl synem Božím.

KAPITOLA 4

1 A Ježíš plný Ducha svatého se vrátil z Jordánu a byl veden Duchem na poušť,
2 Čtyřicet dní pokoušen od ďábla. A v těch dnech nic nejedl, a když skončili, hladověl potom.
3 I řekl jemu ďábel: Jsi-li Syn Boží, přikaž tomuto kameni, aby se stal chlebem.
4 Ježíš mu odpověděl: " Je psáno: Ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým slovem Božím."
5 A ďábel vzal ho na vysokou horu a ukázal mu všechna království světa v okamžiku.
6 I řekl jemu ďábel: Všecku tuto moc dám tobě a slávu jejich; a komu chci, tomu dám.
7 Budeš-li se mi tedy klanět, všechno bude tvé.
8 Ježíš odpověděl a řekl jemu: Jdi za mnou, Satane, neboť je psáno: Pánu svému Bohu se budeš klanět a jedině jemu budeš sloužit.
9 A přivedl ho do Jeruzaléma, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: Jsi-li Syn Boží, vrhni se odtud dolů.
10 Neboť je psáno: Svým andělům dá o tobě příkaz, aby tě chránili:
11 A v rukou svých ponesou tě, abys nikdy nenarazil nohou svou o kámen.
12 I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Je řečeno: Nebudeš pokoušet Pána Boha svého.
13 A když ďábel ukončil všechno pokušení, odešel od něj na čas.
14 A vrátil se Ježíš v moci Ducha do Galileje, a roznesla se o něm pověst po celém okolí.
15 A učil v jejich synagógách, oslaven ode všech.
16 A přišel do Nazaretu, kde byl vychován, a podle svého zvyku vešel v sobotu do synagogy a vstal, aby četl.
17 A byla mu vydána kniha proroka Izaiáše. A když otevřel knihu, našel místo, kde bylo napsáno,
18 Duch Páně je nade mnou, protože mě pomazal, abych kázal evangelium chudým; poslal mě, abych uzdravil ty, kdo mají zlomené srdce, abych kázal zajatým vysvobození a slepým navrácení zraku, abych propustil zhmožděné,
19 Hlásat milostivý rok Páně.
20 A zavřel knihu, podal ji zase kazateli a posadil se. A oči všech, kteří byli v synagóze, byli upřeni na něj.
21 A začal jim říkat: Dnes se naplnilo toto Písmo ve vašich uších.
22 A všichni mu vydávali svědectví a divili se milostivým slovům, která vycházela z jeho úst. I řekli: Není to syn Jozefův?
23 I řekl jim: Zajisté mi povíte toto přísloví: Lékaři, uzdrav se; cokoli jsme slyšeli dělat v Kafarnaum, učiň i zde ve své zemi.
24 A on řekl: Amen, pravím vám, žádný prorok není přijat ve své vlasti.
25 Pravdu vám však říkám, že mnoho vdov bylo v Izraeli za dnů Eliášových, když se nebe uzavřelo na tři roky a šest měsíců, když byl po celé zemi velký hlad;
26 Ale k žádnému z nich nebyl Eliáš poslán, kromě Sarepty, města Sidonu, k ženě, která byla vdova.
27 A mnoho malomocných bylo v Izraeli za časů proroka Elizea; a žádný z nich nebyl očištěn, zachránil se Náman Syrský.
28 A všichni v synagoze, když to uslyšeli, byli naplněni hněvem,
29 A vstal, vystrčil ho z města a vedl ho na úbočí kopce, na kterém bylo jejich město postaveno, aby ho svrhli po hlavě dolů.
30 Když však prošel jejich středem, vydal se svou cestou,
31 A sestoupil do Kafarnaum, galilejského města, a učil je o sabatních dnech.
32 A žasli nad učením jeho, neboť jeho slovo mělo moc.
33 A v synagoze byl muž, který měl ducha nečistého ďábla a křičel mocným hlasem:
34 Řka: Nechte nás; co my máme s tebou, Ježíši Nazaretský? přišel jsi nás zničit? Znám tě, kdo jsi; Svatý Boží.
35 I pohrozil mu Ježíš, řka: Mlč a vyjdi z něho. A když ho ďábel hodil doprostřed, vyšel z něho a neublížil mu.
36 A všickni užasli se, a mluvili mezi sebou, říkouce: Co je to za slovo? neboť mocí a mocí nečistým duchům přikazuje, aby vyšli.
37 A pověst o něm se roznesla do všech míst okolní krajiny.
38 I vstal ze synagogy a vešel do Šimonova domu. A matku Šimonovy ženy postihla velká horečka; a prosili ho za ni.
39 A on stál nad ní a přimlouval horečce; a ona hned vstala a sloužila jim.
40 Když pak slunce zapadalo, přiváděli je k němu všickni nemocní různými nemocemi; I vložil ruce na každého z nich a uzdravil je.
41 I vycházeli z mnohých démoni, křičeli a říkali: Ty jsi Kristus, Syn Boží. A káral je, dovolil jim nemluviti, neboť věděli, že on jest Kristus.
42 A když byl den, odešel a šel na pusté místo; a lid ho hledal, a přišli k němu a zdrželi ho, aby od nich neodcházel.
43 A řekl jim: Musím kázati království Boží i jiným městům, neboť proto jsem poslán.
44 A kázal v galilejských synagogách.

KAPITOLA 5

1 A stalo se, že když se na něj lid tlačil, aby slyšel slovo Boží, stál u Genezaretského jezera,
2 A viděl dvě lodě stojící u jezera, ale rybáři z nich vyšli a prali sítě své.
3 A vstoupil na jednu z lodí, která byla Šimonova, a prosil ho, aby trochu vystrčil ze země. A on se posadil a vyučoval lid z lodi.
4 Když pak přestal mluvit, řekl Šimonovi: Vyjdi na hlubinu a spusť své sítě na průvan.
5 Šimon mu odpověděl: "Mistře, celou noc jsme se namáhali a nic jsme nevzali, ale na tvé slovo spustím síť."
6 A když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, a síť jejich se roztrhla.
7 A pokynuli svým společníkům, kteří byli na druhé lodi, aby přišli a pomohli jim. I přišli a naplnili obě lodě, takže se začaly potápět.
8 Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi na kolena a řekl: Odejdi ode mne! neboť jsem hříšný člověk, Hospodine.

9 Neboť žasl i všichni, kdo byli s ním, nad výlovem ryb, které ulovili.
10 Stejně tak Jakub a Jan, synové Zebedeovi, kteří byli Šimonovými společníky. I řekl Ježíš Šimonovi: Neboj se; od nynějška budeš chytat muže.
11 A když přivedli své lodě na pevninu, opustili všecko a šli za ním.
12 A stalo se, když byl v jednom městě, aj, muž plný malomocenství, kterýž uzřel Ježíše, padl na tvář svou, a prosil ho, řka: Pane, chceš-li, můžeš mne očistiti.
13 I vztáhl ruku, dotkl se ho, řka : Chci, buď čistý. A hned od něho malomocenství odešlo.
14 Přikázal mu, aby to nikomu neříkal, ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, jak přikázal Mojžíš, na svědectví jim.
15 Ale tím více se o něm šířila pověst, a scházely se velké zástupy, aby slyšely a aby se od něho uzdravily ze svých slabostí.
16 Odebral se na poušť a modlil se.
17 A stalo se jednoho dne, když učil, že tam seděli farizeové a učitelé Zákona, kteří přišli ze všech měst Galileje, Judska a Jeruzaléma, a moc Hospodinova byl přítomen, aby je uzdravil.
18 A hle, muži přinesli na lůžku ochrnutého muže a hledali, jak by ho přivedli a položili před něj.
19 A když pro zástup nemohli najít, kudy by ho mohli přivést, šli na střechu domu a spustili ho přes dláždění s jeho gaučem doprostřed před Ježíše.
20 A vida jejich víru, řekl jemu: Člověče, odpouštějí se tobě hříchové tvé.
21 Zákoníci a farizeové začali uvažovat, říkouce: Kdo je to, kdo mluví rouhání? Kdo může odpouštět hříchy než sám Bůh?
22 Ale Ježíš uzřev myšlenky jejich, odpověděv, řekl jim: Co si myslíte v srdcích svých?
23 Je-li snazší říci: Odpouštějí se tobě hříchové tvé; nebo říci: Vstaň a choď?
24 Ale abyste věděli, že Syn člověka má na zemi moc odpouštět hříchy, (řekl ochrnutému:) Říkám tobě: Vstaň, vezmi si lože a jdi do svého domu.
25 A hned vstal před nimi, vzal to, na čem ležel, a odešel do svého domu, oslavujíc Boha.
26 A všichni žasli, oslavovali Boha a byli naplněni bázní a říkali: Dnes jsme viděli podivné věci.
27 Potom vyšel a uviděl celníka jménem Lévi, jak sedí na celnici, a řekl jemu: Pojď za mnou.
28 A on vše opustil, vstal a šel za ním.
29 I uspořádal jemu Levi velikou hostinu v domě svém, a seděla s nimi velká společnost celníků a jiných.
30 Ale jejich zákoníci a farizeové reptali proti jeho učedníkům, říkouce: Proč jíte a pijete s celníky a hříšníky?
31 Odpovídaje Ježíš, řekl jim: Zdraví nepotřebují lékaře; ale ti, kteří jsou nemocní.
32 Nepřišel jsem volat spravedlivé, ale hříšníky k pokání.
33 Řekli jemu: Proč se Janovi učedníci často postí a modlí, a podobně i učedníci farizeů? ale tvůj jíš a piješ?
34 I řekl jim: Můžete přimět syny ženicha, aby se postily, dokud je ženich s nimi?
35 Ale přijdou dny, kdy jim bude ženich vzat, a pak se budou v těch dnech postit.
36 I mluvil k nim podobenství; Žádný člověk nenavléká kus nového oděvu na starý; je-li jinak, pak jak nový činí nájem, a kus, který byl vyňat z nového, nesouhlasí se starým.
37 A nikdo nevlévá nové víno do starých měchů; jinak nové víno roztrhne láhve a rozlije se, a láhve zahynou.
38 Ale nové víno se musí nalévat do nových lahví; a oba jsou zachovány.
39 Nikdo, kdo se hned napil starého vína, netouží po novém, neboť říká: Staré je lepší.

KAPITOLA 6

1 I stalo se v sobotu druhou po první, že šel přes obilná pole; a jeho učedníci trhali klasy a jedli, třeli je v rukou.
2 Někteří z farizeů jim řekli: Proč děláte to, co není dovoleno dělat v sobotu?
3 Odpověděl jim Ježíš a řekl: Což jste tolik nečetli, co učinil David, když hladověl sám i ti, kteříž byli s ním;
4 Jak vešel do domu Božího, vzal a snědl chleby předložení a dal také těm, kteří byli s ním; které není dovoleno jíst, ale pouze kněžím?
5 A řekl jim: Syn člověka je Pánem i nad sobotou.
6 A stalo se také v jinou sobotu, že vešel do synagogy a učil, a byl tam muž, jehož pravice uschla.
7 Zákoníci a farizeové ho pozorovali, bude-li v sobotu uzdravovat; aby proti němu našli obvinění.
8 On však znal jejich myšlenky a řekl muži, který měl uschlou ruku: Vstaň a postav se doprostřed. A on vstal a postavil se.
9 Tedy řekl jim Ježíš: Zeptám se vás na jednu věc; Je dovoleno v sobotu konat dobro, nebo zlo? zachránit život, nebo ho zničit?
10 A rozhlédl se po všech, řekl člověku: Vztáhni ruku svou. A on tak učinil: a jeho ruka byla uzdravena jako druhá.
11 A byli naplněni šílenstvím; a rozmlouvali jeden s druhým, co by mohli udělat Ježíši.
12 A stalo se v těch dnech, že vyšel na horu, aby se modlil, a zůstal celou noc v modlitbě k Bohu.
13 A když byl den, zavolal k sobě učedníky své, a vyvolil z nich dvanáct, kteréž také nazval apoštoly;
14 Šimon (kterému dal také jméno Petr) a jeho bratr Ondřej, Jakub a Jan, Filip a Bartoloměj,
15 Matouš a Tomáš, Jakub, syn Alfeův, a Šimon zvaný Zelotes,
16 A Jidáš, bratr Jakubův, a Jidáš Iškariotský, který byl také zrádcem.
17 Sestoupil s nimi a postavil se na rovinu a společnost jeho učedníků a velké množství lidu z celé Judeje a Jeruzaléma a z mořského pobřeží Týru a Sidonu, kteří ho přišli slyšet, a aby byli uzdraveni ze svých nemocí;
18 A ti, kteří byli sužováni nečistými duchy, a byli uzdraveni.
19 A celý zástup hledal, aby se ho dotkl, neboť z něho vyšla ctnost a všechny uzdravila.
20 A pozdvihl očí svých na učedníky své, řekl: Blahoslavení chudí, neboť vaše je království Boží.
21 Blahoslavení, kteří nyní hladovíte, neboť nasyceni budete. Blahoslavení, kteří nyní pláčete, neboť se budete smát.
22 Blahoslavení jste, když vás lidé budou nenávidět, a když vás odloučí od své společnosti, a budou vás hanět a vyvrhovat jméno vaše jako zlé pro Syna člověka.

23 Radujte se v ten den a jásejte, neboť hle, vaše odměna je hojná v nebi, neboť podobně činili jejich otcové prorokům.
24 Ale běda vám bohatým! neboť jste přijali svou útěchu.
25 Běda vám, kteří jste nasyceni! neboť budete hladovět. Běda vám, kteří se teď smějete! neboť budete truchlit a plakat.
26 Běda vám, když o vás budou všichni dobře mluvit! neboť tak činili jejich otcové falešným prorokům.
27 Ale pravím vám, kteří slyšíte: Milujte své nepřátele, čiňte dobře těm, kteří vás nenávidí,
28 Požehnej těm, kdo tě proklínají, a modli se za ty, kteří tě urážejí.
29 A tomu, kdo tě bije do jedné tváře, obětuj i druhou; a tomu, kdo snímá tvůj plášť, zabraň nebrat také plášť tvůj.
30 Dej každému, kdo tě prosí; a od toho, kdo odnímá tvé zboží, se více nežádej.
31 A jak chcete, aby lidé činili vám, čiňte i vy jim podobně.
32 Milujete-li ty, kteří milují vás, za co vám děkuje? neboť i hříšníci milují ty, kteří je milují.
33 A činíte-li dobře těm, kteříž činí dobře vám, za co vám děkuje? neboť i hříšníci dělají totéž.
34 A půjčujete-li těm, od nichž doufáte, že je přijmete, čemu děkujete? neboť hříšníci také půjčují hříšníkům, aby zase tolik dostali.
35 Vy však milujte své nepřátele, konejte dobro a půjčujte, opět v nic nedoufejte; a vaše odměna bude veliká, a vy budete syny Nejvyššího, neboť on je laskavý k nevděčným a zlým.
36 Buďte tedy milosrdní, jako je milosrdný i váš Otec.
37 Nesuďte a nebudete souzeni; neodsuzujte a nebudete odsouzeni; odpouštějte a bude vám odpuštěno.
38 Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, přitlačena a otřesena a přeběhnuta, dají ti lidé do lůna tvého. Neboť stejnou měrou, jakou měříte vy, takovou bude naměřeno i vám.
39 A promluvil k nim podobenství: Může slepý vést slepého? nespadnou oba do příkopu?
40 Učedlník není nad svého mistra, ale každý dokonalý bude jako jeho mistr.
41 A proč vidíš třísku, která je v oku bratra svého, ale trámu ve vlastním oku nevidíš?
42 Buď jak můžeš říci svému bratru: Bratře, dovol, abych ti vytrhl třísku v oku, když ty sám nevidíš trám, který je ve svém oku? Pokrytče, vyhoď nejprve trám ze svého oka, a pak prohlédneš, abys vytáhl třísku, která je v oku svého bratra.
43 Nebo strom dobrý nenese ovoce špatné; ani zkažený strom nenese dobré ovoce.
44 Neboť každý strom se pozná po ovoci. Nebo z trní nesbírají fíky, z ostružiníku hrozny nesbírají.
45 Dobrý člověk z dobrého pokladu srdce svého vynáší, co jest dobré; a zlý člověk ze zlého pokladu srdce svého vynáší to, co je zlé; nebo o hojnosti srdce mluví ústa jeho.
46 A proč mne voláte, Pane, Pane, a nečiníte to, co já říkám?
47 Kdokoli ke mně přichází a slyší má slova a činí je, ukážu vám, komu je podobný:
48 Je jako muž, který postavil dům, kopal hluboko a položil základy na skále; a když přišla povodeň, proud na ten dům prudce udeřil a nemohl jím otřást, protože byl založen na skále. .
49 Kdo však slyší a nečiní, podobá se člověku, který bez základu postavil dům na zemi; proti kterému proud vehementně narážel a hned spadl; a zkáza toho domu byla veliká.

KAPITOLA 7

1 Když pak dokončil všechna svá slova v publiku lidu, vešel do Kafarnaum.
2 A služebník jistého setníka, který mu byl drahý, byl nemocen a připraven zemřít.
3 A když uslyšel o Ježíši, poslal k němu židovské starší s prosbou, aby přišel a uzdravil jeho služebníka.
4 A když přišli k Ježíšovi, hned ho prosili, řkouce: Je hoden toho, pro koho to má udělat.
5 Nebo miluje náš národ, a postavil nám synagogu.
6 Ježíš šel s nimi. A když už byl nedaleko od domu, poslal k němu setník přátele se slovy: Pane, neznepokojuj se, neboť nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu.
7 Pročež ani já sám jsem si nemyslel, že jsem hoden přijít k tobě, ale řekni slovem a můj služebník bude uzdraven.
8 Nebo i já jsem muž podřízený, majíce pod sebou vojáky, a říkám jednomu: Jdi, a jde; a jinému: Pojď, a přijde; a mému služebníku: Udělej to, a on to udělá.
9 Když to Ježíš uslyšel, podivil se mu, otočil ho a řekl lidu, který ho následoval: Říkám vám, nenalezl jsem tak velkou víru, ne, ne v Izraeli.
10 A ti, kteří byli posláni, vraceli se do domu, nalezli služebníka, kterýž byl nemocen, zdravého.
11 A stalo se následujícího dne, že vešel do města zvaného Nain; a šli s ním mnozí z jeho učedníků a mnoho lidí.
12 Když se pak přiblížil k bráně města, aj, vynášeli mrtvého muže, jediného syna matky jeho, a ta byla vdovou, a bylo s ní mnoho lidu města.
13 A když ji Pán uviděl, slitoval se jí a řekl jí: Neplač.
14 Přišel a dotkl se már, a ti, kteří ho nosili, zůstali stát. A on řekl: Mladý muži, pravím tobě: Vstaň.
15 Mrtvý se posadil a začal mluvit. A předal ho jeho matce.
16 I přišel strach na všechny, a oslavovali Boha, řkouce: Prorok veliký povstal mezi námi; a že Bůh navštívil svůj lid.
17 A tato pověst o něm se rozšířila po celém Judsku a po celém okolí.
18 A učedníci Janovi ukázali mu to všecko.
19 A Jan zavolaje k sobě dva ze svých učedníků, poslal je k Ježíšovi se slovy: Ty jsi ten, který má přijít? nebo hledáme jinou?
20 Když ti muži přišli k němu, řekli: Jan Křtitel nás k tobě poslal se slovy: Ty jsi ten, který má přijít? nebo hledáme jinou?
21 A v tu hodinu uzdravil mnohé z jejich nemocí a ran a od zlých duchů; a mnohým slepým dal zrak.
22 Tedy odpověděv Ježíš, řekl jim: Jděte, a řekněte Janovi, co jste viděli a slyšeli; jak slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se káže evangelium.
23 A blahoslavený, kdo se na mně nepohorší.
24 A když poslové Janovi odešli, počal mluviti k lidu o Janovi: Co jste vyšli na poušť viděti? Rákos otřesená větrem?

25 Ale co jste vyšli vidět? Muž oděný v měkkém rouchu? Hle, ti, kteří jsou nádherně oděni a žijí něžně, jsou na královských dvorech.
26 Ale co jste vyšli vidět? Prorok? Ano, pravím vám, a mnohem více než prorok.
27 To je ten, o němž je psáno: Hle, posílám posla svého před tvou tváří, který připraví cestu tvou před tebou.
28 Říkám vám, že mezi těmi, kdo se narodili z žen, není větší prorok než Jan Křtitel, ale ten, kdo je v Božím království nejmenší, je větší než on.
29 A všechen lid, který ho slyšel, i celníci ospravedlňovali Boha tím, že byli pokřtěni křtem Janovým.
30 Ale farizeové a zákoníci odmítli Boží radu proti sobě, protože se od něho nedali pokřtít.
31 I řekl Hospodin: K čemu tedy připodobním muže tohoto pokolení? a jaké jsou?
32 Jsou jako děti, které sedí na tržišti a volají jedny na druhé a říkají: Pískáme vám, a vy jste netancovali; truchlili jsme pro vás, a vy jste neplakali.
33 Jan Křtitel totiž přišel, nejí chleba ani nepije víno; a vy říkáte: Má ďábla.
34 Přišel Syn člověka, jí a pije; a vy říkáte: Aj, žrout a pijan, přítel celníků a hříšníků!
35 Ale moudrost je ospravedlněna ode všech svých dětí.
36 Jeden z farizeů ho požádal, aby s ním jedl. I vešel do domu farizeova a posadil se k jídlu.
37 A hle, jedna žena ve městě, která byla hříšná, když věděla, že Ježíš sedí u stolu v domě farizea, přinesla alabastrovou krabičku masti,
38 A postavil se k jeho nohám za ním s pláčem a začal mu umývat nohy slzami, otřel je vlasy své hlavy, líbal jeho nohy a namazal je mastí.
39 Když to viděl farizeus, který ho pozval, promluvil v sobě, řka: Tento muž, kdyby byl prorok, by věděl, kdo a jaká je to žena, která se ho dotýká, neboť je hříšnice.
40 I odpověděv Ježíš, řekl jemu: Šimone, něco bych ti řekl. A on řekl: Mistře, řekni dál.
41 Byl jeden věřitel, který měl dva dlužníky: jeden dlužil pět set haléřů a druhý padesát.
42 A když neměli čím zaplatit, upřímně jim oběma odpustil. Řekni mi tedy, kdo z nich ho bude milovat nejvíc?
43 Šimon odpověděl: Myslím, že on, kterému nejvíce odpustil. I řekl jemu: Správně jsi usoudil.
44 I obrátil se k ženě a řekl Šimonovi: Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do tvého domu, nedal jsi mi vody na nohy, ale ona mi slzami umyla nohy a vytřela je vlasy své hlavy.
45 Nepolíbil jsi mě, ale tato žena od té doby, co jsem vešel, nepřestala líbat nohy mé.
46 Hlavu mou olejem jsi nepomazal, ale tato žena pomazala nohy mé mastí.
47 Pročež pravím tobě: Odpuštěny jsou její hříchy, kterých je mnoho; neboť ona mnoho milovala, ale komu se málo odpouští, ten málo miluje.
48 A řekl jí: Odpouštějí se ti hříchy.
49 A ti, kteří s ním seděli u stolu, začali si říkat: Kdo je to ten, který také odpouští hříchy?
50 I řekl ženě: Víra tvá tě zachránila; jít v klidu.

KAPITOLA 8

1 A stalo se potom, že chodil po všech městech a vesnicích, kázal a zvěstoval radostnou zvěst o království Božím, a těch dvanáct bylo s ním,
2 A některé ženy, které byly uzdraveny od zlých duchů a nemocí, Marie zvaná Magdaléna, z níž vyšlo sedm ďáblů,
3 Joanna, manželka Chuzy, správce Herodova, a Zuzana a mnozí jiní, kteří mu sloužili ze svého majetku.
4 A když se shromáždilo mnoho lidu a přicházelo k němu ze všech měst, promluvil v podobenství:
5 Vyšel rozsévač, aby rozséval semeno své, a když zasel, někteří padli na cestu; a bylo pošlapáno a vzdušné ptactvo ho sežralo.
6 A někteří padli na skálu; a jakmile vyrostla, uschla, protože jí chyběla vláha.
7 A někteří padli do trní; a trní vyskočilo s ním a udusilo ho.
8 Jiné padlo na dobrou zem, vzešlo a přineslo stonásobné ovoce. A když to řekl, zvolal: Kdo má uši k slyšení, slyš.
9 I zeptali se ho jeho učedníci, řkouce: Jaké jest to podobenství?
10 A řekl: Vám je dáno znáti tajemství království Božího, ale jiným v podobenstvích; že když vidí, nemusí vidět, a když slyší, nemusí rozumět.
11 Podobenství je toto: Semeno je slovo Boží.
12 Na straně cesty jsou ti, kteří slyší; tehdy přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli spaseni.
13 Na skále jsou ti, kteří slyšíce slovo s radostí přijímají; a tito nemají kořen, kteří na chvíli uvěří a v čas pokušení odpadnou.
14 A to, co padlo do trní, jsou oni, kteří, když uslyší, vycházejí a jsou udušeni starostmi, bohatstvím a rozkoší tohoto života a nepřinášejí žádné ovoce k dokonalosti.
15 Ale na dobré půdě jsou ti, kteří v upřímném a dobrém srdci, slyšíce slovo, zachovávají je a s trpělivostí přinášejí ovoce.
16 Nikdo, když zapálí svíčku, nepřikryje ji nádobou, ani ji nedá pod postel; ale postaví na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo.
17 Nic totiž není tajné, co nebude zjeveno; ani se nic neskrylo, co se nepozná a nepřijde.
18 Hleďte tedy, jak slyšíte: nebo kdo má, tomu bude dáno; a kdo nemá, tomu bude vzato i to, o čem se zdá, že má.
19 Tehdy k němu přišla jeho matka a jeho bratři a nemohli k němu přijít pro tisk.
20 A bylo mu oznámeno od jistých, kteří řekli: Matka tvá a bratří tvoji stojí venku, chtějíce tě viděti.
21 A on odpověděl a řekl jim: Matka má a bratří moji jsou ti, kteříž slyší slovo Boží a činí je.
22 Stalo se pak jednoho dne, že vstoupil se svými učedníky na loď a řekl jim: Přeplavme se na druhou stranu jezera. A vyrazili.
23 Ale když se plavili, on usnul; a strhla se bouře větru na jezero; a byli naplněni vodou a byli v nebezpečí.
24 I přišli k němu a probudili ho, řkouce: Mistře, mistře, hyneme. Potom vstal a pohrozil větru a běsnění vod, a přestali a nastalo ticho.
25 I řekl jim: Kde jest víra vaše? A oni se báli divili se, říkali jeden druhému: Co je to za člověka? neboť přikazuje i větrům a vodám, a poslouchají ho.
26 A dorazili do země Gadarenců, která je naproti Galileji.

27 A když vyšel na přistání, potkal jej z města muž jakýsi, kterýž měl od dávných časů ďábla, a nenosil šat, ani nebydlel v žádném domě, než v hrobech.
28 Když uviděl Ježíše, vykřikl, padl před ním na zem a mocným hlasem řekl: Co je mi do tebe, Ježíši, Synu Boží nejvyšší? Prosím tě, netrap mě.
29 (Nečistému duchu totiž přikázal, aby z toho člověka vyšel. Často ho to totiž chytilo: a byl spoutaný řetězy a okovy, přetrhl pouta a byl zahnán ďáblem na poušť.)
30 I zeptal se ho Ježíš, řka: Jaké jest jméno tvé? A on řekl: Legie, protože do něho vešlo mnoho ďáblů.
31 A prosili ho, aby jim nepřikazoval, aby vycházeli na hlubinu.
32 Na hoře se páslo stádo mnoha vepřů a prosili ho, aby jim dovolil vejít do nich. A on je trpěl.
33 Potom vyšli ďáblové z člověka a vešli do vepřů.
34 Když ti, kdo je krmili, viděli, co se stalo, utekli a šli a oznámili to ve městě i na venkově.
35 Potom vyšli, aby viděli, co se stalo; a přišli k Ježíšovi a nalezli muže, z něhož vyšli ďáblové, jak sedí u nohou Ježíšových, oděný a při zdravém rozumu, a báli se.
36 Ti, kteří to viděli, jim také řekli, jak byl uzdraven ten, kdo byl posedlý ďábly.
37 Celé množství okolní země Gadarenců ho prosilo, aby od nich odešel; I vstoupil na loď a zase se navrátil.
38 Muž, z něhož vyšli démoni, ho prosil, aby mohl být s ním, ale Ježíš ho poslal pryč se slovy:
39 Vrať se do svého domu a ukaž, jak veliké věci ti Bůh učinil. A šel svou cestou a po celém městě rozhlašoval, jak veliké věci mu učinil Ježíš.
40 A stalo se, že když se Ježíš vrátil, lid ho s radostí přijal, neboť na něj všichni čekali.
41 A hle, přišel muž jménem Jairus, který byl představeným synagogy, a padl k nohám Ježíšovým a prosil ho, aby vešel do jeho domu.
42 Měl totiž jedinou dceru, asi dvanáctiletou, která umírala. Ale jak šel, lidé se na něj tlačili.
43 A žena, která dvanáct let tekla krev a která celý svůj život strávila na lékařích, nemohla být od nikoho uzdravena,
44 Přišla zezadu a dotkla se okraje jeho roucha, a hned se zastavil její výtok krve.
45 Ježíš řekl: Kdo se mě dotkl? Když všichni zapírali, řekl Petr a ti, kteří byli s ním: Mistře, zástup tě tlačí a tlačí na tebe, a říkáš: Kdo se mě dotkl?
46 Ježíš řekl: Někdo se mě dotkl, neboť jsem poznal, že ode mě vyšla ctnost.
47 A když žena viděla, že není skryta, přišla třesoucí se a padla před ním, oznámila mu přede vším lidem, pro jakou příčinu se ho dotkla, a jak byla okamžitě uzdravena.
48 I řekl jí: Dcero, potěš se, víra tvá tě uzdravila; jít v klidu.
49 Zatímco on ještě mluvil, přišel jeden z představeného synagógy a řekl mu: Tvá dcera umřela; potíže, ne Mistr.
50 Ale když to Ježíš uslyšel, odpověděl mu: Neboj se, jen věř, a bude uzdravena.
51 A když vešel do domu, nedovolil nikomu vejít, kromě Petra, Jakuba a Jana a otce a matky dívky.
52 A všickni plakali a naříkali nad ní, ale on řekl: Neplač; není mrtvá, ale spí.
53 A posmívali se mu, protože věděli, že je mrtvá.
54 I vyhnal je všechny, vzal ji za ruku a zavolal, řka: Služko, vstaň.
55 I navrátil se duch její, a hned vstala, a rozkázal jí dáti pokrm.
56 Její rodiče se divili, ale on jim přikázal, aby nikomu neříkali, co se stalo.

KAPITOLA 9

1 Potom svolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc a moc nade všemi ďábly a léčit nemoci.
2 A poslal je kázat království Boží a uzdravovat nemocné.
3 Řekl jim: Neberte si na cestu nic, ani hole, ani mošnu, ani chléb, ani peníze; ani nemají dva kabáty za kus.
4 A do kteréhokoli domu vejdete, tam zůstaňte a odtud odejděte.
5 A kdokoli vás nepřijme, až vyjdete z toho města, setřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.
6 A oni odešli, procházeli města, kázali evangelium a všude uzdravovali.
7 Tetrarcha Herodes uslyšel o všem, co učinil, a byl zmaten, protože se o některých říkalo, že Jan vstal z mrtvých;
8 A o některých, že se zjevil Eliáš; a o jiných, že jeden ze starých proroků vstal z mrtvých.
9 I řekl Herodes: Jana jsem sťal, ale kdo jest to, o kom takové věci slyším? A chtěl ho vidět.
10 Když se apoštolové vrátili, řekli mu všechno, co udělali. A vzal je a odešel soukromě stranou na pusté místo, které patřilo městu zvanému Betsaida.
11 A lid, když to poznal, šel za ním; a on je přijal a mluvil k nim o království Božím a uzdravoval ty, kteří potřebovali uzdravení.
12 A když se den začal chátrat, přišlo těch Dvanáct a řekli mu: Pošli zástup pryč, ať jdou do okolních měst a zemí, ubytují se a najdou potraviny, neboť jsme zde v pouštní místo.
13 Ale on jim řekl: Vy jim dejte najíst. A oni řekli: Nemáme více než pět chlebů a dvě ryby; kromě toho, že bychom měli jít a koupit maso pro všechny tyhle lidi.
14 Bylo to totiž kolem pěti tisíc mužů. I řekl svým učedníkům: Posaďte je po padesáti ve skupině.
15 Učinili tak a posadili je všechny.
16 Potom vzal těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, požehnal je, lámal a dával učedníkům, aby je předkládali zástupu.
17 A jedli a nasytili se všickni, a z úlomků, které jim zbyly, sebralo dvanáct košů.
18 A stalo se, když se sám modlil, byli s ním jeho učedníci. I otázal se jich, řka: Za koho mne pokládají lidé?
19 Odpověděli, řekli: Jan Křtitel; ale někteří říkají: Eliáši; a jiní říkají, že jeden ze starých proroků vstal z mrtvých.
20 Řekl jim: Ale za koho mne pokládáte vy? Petr odpověděv, řekl: Kristus Boží.
21 A přísně jim přikázal a přikázal jim, aby to nikomu neříkali;
22 Říká: Syn člověka musí mnoho trpět a být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vstát z mrtvých.
23 I řekl jim všem: Chce-li kdo za mnou jíti, zapři sám sebe, vezmi na každý den kříž svůj a následuj mne.
24 Neboť kdokoli by chtěl zachránit svůj život, ztratí jej; kdo však ztratí svůj život pro mě, ten si jej zachrání.
25 Nebo co prospěje člověku, získá-li celý svět, a sám sebe ztratí, nebo bude zavržen?

26 Neboť kdo by se styděl za mne a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde ve své vlastní slávě a ve slávě svého Otce a svatých andělů.
27 Pravdu vám však říkám: Někteří zde stojí, kteří neokusí smrti, dokud nespatří království Boží.
28 A stalo se asi osm dní po těchto slovech, vzal Petra, Jana a Jakuba a vystoupil na horu, aby se modlil.
29 A když se modlil, změnil se způsob jeho tváře a jeho roucho bylo bílé a lesklo se.
30 A hle, mluvili s ním dva muži, kteří byli Mojžíš a Eliáš:
31 Který se zjevil ve slávě a mluvil o své smrti, kterou měl vykonat v Jeruzalémě.
32 Ale Petr a ti, kteří byli s ním, byli obtíženi spánkem, a když se probudili, uviděli jeho slávu a dva muže, kteří stáli s ním.
33 A stalo se, když od něho odcházeli, řekl Petr Ježíši: Mistře, dobře jest nám zde býti; a udělejme tři příbytky; jeden pro tebe a jeden pro Mojžíše a jeden pro Eliáše, aniž by věděl, co řekl.
34 Zatímco on takto mluvil, přišel oblak a zastínil je, a když vcházeli do oblaku, báli se.
35 A z oblaku zazněl hlas, řkoucí: Toto jest můj milovaný Syn, poslouchejte ho.
36 A když hlas pominul, byl Ježíš nalezen sám. A drželi to blízko a neřekli nikomu v těch dnech nic z toho, co viděli.
37 A stalo se, že druhého dne, když sestupovali z kopce, potkalo ho mnoho lidí.
38 A hle, muž ze zástupu vykřikl, řka: Mistře, prosím, pohleď na syna mého, neboť jest jediné dítě mé.
39 A hle, duch ho uchopí, a on náhle zvolá; a trhá ho, že opět pění, a pohmožděniny od něho sotva odcházejí.
40 I prosil jsem učedlníky tvé, aby ho vyhnali; a nemohli.
41 A Ježíš odpověděv, řekl: Pokolení nevěrné a převrácené, jak dlouho budu s vámi a trpěti vás? Přiveď sem svého syna.
42 A když ještě přicházel, svrhl ho ďábel a roztrhl ho. I pokáral Ježíš nečistého ducha, uzdravil dítě a vydal je zase jeho otci.
43 A všichni žasli nad mocnou Boží mocí. Zatímco se však všichni divili všemu, co Ježíš dělal, řekl svým učedníkům:
44 Nechte tato slova zapadnout do vašich uší, neboť Syn člověka bude vydán do rukou lidí.
45 Ale oni nerozuměli tomu slovu, a bylo jim skryto, že to nepostřehli, a báli se ho na to slovo zeptat.
46 Tehdy mezi nimi vznikla úvaha, kdo z nich má být největší.
47 Když Ježíš postřehl myšlenku jejich srdce, vzal dítě a postavil je vedle sebe,
48 A řekl jim: Kdokoli přijme toto dítě ve jménu mém, přijímá mne, a kdož přijme mne, přijímá toho, kterýž mne poslal; neboť kdo je mezi vámi všemi nejmenší, ten bude veliký.
49 Odpověděl Jan a řekl: Mistře, viděli jsme jednoho, jak ve jménu tvém vymítá démony; a my jsme mu zabránili, protože nechodí s námi.
50 Ježíš mu řekl: Nebraň mu, neboť kdo není proti nám, je za nás.
51 A stalo se, když nadešel čas, aby byl vzat vzhůru, pevně nastavil tvář svou, aby šel do Jeruzaléma,
52 A poslal posly před tváří svou, a ti šli a vešli do vesnice Samaritánů, aby mu připravili.
53 A nepřijali ho, protože jeho tvář byla, jako by chtěl jít do Jeruzaléma.
54 A když to viděli jeho učedníci Jakub a Jan, řekli: Pane, chceš, abychom přikázali ohni, aby sestoupil z nebe a zničil je, jako to učinil Eliáš?
55 On se však obrátil, pokáral je a řekl: Nevíte, jakého jste ducha.
56 Syn člověka totiž nepřišel lidské životy zahubit, ale zachránit. A šli do jiné vesnice.
57 A stalo se, že když šli cestou, řekl jemu jakýsi muž: Pane, půjdu za tebou, kamkoli půjdeš.
58 I řekl jemu Ježíš: Lišky mají doupata a ptáci hnízda; ale Syn člověka nemá, kde by hlavu sklonil.
59 A řekl jinému: Pojď za mnou. Ale on řekl: Pane, dovol mi nejprve jít a pohřbít svého otce.
60 Ježíš mu řekl: " Nech mrtvé, ať pochovávají své mrtvé, ale ty jdi a kaž království Boží."
61 Jiný také řekl: Pane, půjdu za tebou; ale nejdřív mě dovol rozloučit se s nimi, kteří jsou doma u mě doma.
62 A Ježíš mu řekl: Žádný člověk, který položil ruku na pluh a ohlédl se, není způsobilý pro království Boží.

KAPITOLA 10

1 Po těchto věcech ustanovil Hospodin ještě dalších sedmdesát a poslal je dva a dva před svou tváří do každého města a místa, kam sám chtěl přijít.
2 Proto jim řekl: Žeň je vskutku veliká, ale dělníků málo. Modlete se tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.
3 Jděte svými cestami, hle, posílám vás jako beránky mezi vlky.
4 Nenoste ani měšec, ani mošnu ani obuv, a nikoho cestou nepozdravujte.
5 A do kteréhokoli domu vejdete, nejprve řekněte: Pokoj tomuto domu.
6 A bude-li tam syn pokoje, pokoj váš spočine na něm, jestliže ne, obrátí se zase k vám.
7 A v tom domě zůstaňte, jezte a pijte, co dávají, neboť dělník je hoden své mzdy. Nechoďte od domu k domu.
8 A do kteréhokoli města vejdete a přijmou vás, jezte, co vám předloží:
9 A uzdravujte nemocné, kteří jsou v něm, a řekněte jim: Přiblížilo se vám království Boží.
10 Ale do kteréhokoli města vejdete, a nepřijmou vás, vyjděte do jeho ulic a řekněte:
11 I prach z města tvého, který na nás ulpívá, setřeme proti tobě; a přesto si tím buď jist, že se k tobě přiblížilo království Boží.
12 Ale pravím vám, že Sodomě bude v ten den snesitelnější než tomu městu.
13 Běda tobě, Chorazine! běda tobě, Betsaido! neboť kdyby se v Týru a Sidonu byly staly ty mocné skutky, které se staly ve vás, dávno by činili pokání, sedíce v žíni a popelu.
14 Ale Týru a Sidonu bude při soudu snesitelnější než vám.
15 A ty, Kafarnaum, které jsi vyvýšen do nebe, budeš svržen do pekla.
16 Kdo vás slyší, mne slyší; a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá; a kdo mnou pohrdá, pohrdá tím, který mě poslal.
17 A těch sedmdesát se vrátilo s radostí a řekli: Pane, i ďáblové jsou nám poddáni ve jménu tvém.
18 A on jim řekl: Viděl jsem Satana, jak padá z nebe blesk.

19 Hle, dávám vám moc šlapat po hadech a štírech a po vší moci nepřítele a nic vám neublíží.
20 Neradujte se však z toho, že se vám poddávají duchové; ale radujte se, protože vaše jména jsou zapsána v nebi.
21 V tu hodinu se Ježíš zaradoval v duchu a řekl: Děkuji ti, Otče, Pane nebe i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. neboť tak se ti to zdálo dobré.
22 Všechno je mi dáno od Otce mého, a nikdo neví, kdo je Syn, než Otec; a kdo je Otec, nežli Syn a ten, komu to Syn zjeví.
23 A obrátil ho ke svým učedníkům a řekl v soukromí: Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte.
24 Neboť pravím vám, že mnozí proroci a králové chtěli vidět věci, které vy vidíte, a neviděli je; a slyšet to, co slyšíte, a neslyšeli jste.
25 A hle, jeden zákoník vstal a pokoušel ho, řka: Mistře, co mám dělat, abych se stal dědicem života věčného?
26 Řekl jemu: Co je psáno v zákoně? jak čteš?
27 A on odpověděv, řekl: Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vší duše své, a ze vší síly své a ze vší mysli své; a bližního svého jako sebe samého.
28 A on řekl jemu: Správně jsi odpověděl: toto učiň, a budeš živ.
29 On však chtěl se ospravedlnit a řekl Ježíšovi: A kdo je můj bližní?
30 A Ježíš odpověděv, řekl: Jistý muž sestoupil z Jeruzaléma do Jericha a upadl mezi zloděje, kteří ho svlékli z oděvu, a zranili jej, a odešel, zanechav ho polomrtvého.
31 Náhodou sestoupil tudy jeden kněz, a když ho uviděl, šel z druhé strany.
32 A podobně levita, když byl na tom místě, přišel, podíval se na něj a prošel kolem.
33 Jakýsi Samaritán, když šel, přišel tam, kde byl, a když ho uviděl, bylo mu ho líto,
34 A šel k němu, obvázal mu rány olejem a vínem, posadil ho na své zvíře, přivedl ho do hostince a postaral se o něj.
35 A nazítří, když odcházel, vzal dvě pence, dal je hostiteli a řekl jemu: Postarej se o něj; a cokoli utratíš více, až zase přijdu, odplatím tobě.
36 Kdo z těchto tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi zloděje?
37 A on řekl: Ten, kterýž se smiloval nad ním. Tehdy mu Ježíš řekl: Jdi a čiň i ty podobně.
38 Stalo se pak, když šli, že vešel do jakési vesnice, a jedna žena jménem Marta přijala jej do domu svého.
39 Měla sestru Marii, která také seděla u nohou Ježíšových a slyšela jeho slovo.
40 Ale Marta byla ztížena velikou službou, přišla k němu a řekla: Pane, nedbáš, že mě sestra má nechala, abych sloužil samotnou? požádejte ji proto, aby mi pomohla.
41 Ježíš odpověděl a řekl jí: Marto, Marto, jsi opatrná a trápíš se pro mnoho věcí.
42 Ale jedna věc je potřebná: a Maria vyvolila ten dobrý díl, který jí nebude odňat.

KAPITOLA 11

1 A stalo se, když se na jednom místě modlil, když přestal, řekl mu jeden z učedníků jeho: Pane, nauč nás modliti se, jakož i Jan učil své učedníky.
2 I řekl jim: Když se modlíte, říkejte: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi.
3 Chléb náš vezdejší dej nám každý den.
4 A odpusť nám naše hříchy; neboť i my odpouštíme každému, kdo je nám dlužen. A neuveď nás v pokušení; ale zbav nás od zlého.
5 I řekl jim: Kdo z vás bude míti přítele, a půjde k němu o půlnoci a řekne mu: Příteli, půjč mi tři chleby;
6 Nebo přišel ke mně přítel můj na cestě, a já nemám, co bych mu předložil?
7 A on zevnitř odpoví a řekne: Neobtěžuj mě. Dveře jsou nyní zavřené a mé děti jsou se mnou na lůžku. Nemohu vstát a dát ti.
8 Říkám vám: I když nevstane a nedá mu, protože je jeho přítelem, pro jeho nedbalost vstane a dá mu, kolik potřebuje.
9 A pravím vám: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno.
10 Neboť každý, kdo prosí, dostává; a kdo hledá, nalézá; a tomu, kdo tluče, bude otevřeno.
11 Požádá-li syn někoho z vás, kdo je otcem, o chléb, dá mu kámen? Nebo když požádá o rybu, dá mu za rybu hada?
12 Nebo když požádá o vejce, nabídne mu štíra?
13 Jestliže tedy vy, jsouce zlí, umíte dávat dobré dary svým dětem, čím spíše dá váš nebeský Otec Ducha svatého těm, kdo ho prosí?
14 A vyháněl ďábla, a byl němý. A stalo se, když ďábel vyšel, němý mluvil; a lidé se divili.
15 Ale někteří z nich řekli: Vyhání démony skrze Belzebuba, vůdce ďáblů.
16 Jiní ho pokoušeli a hledali od něj znamení z nebe.
17 On však znal jejich smýšlení a řekl jim: Každé království rozdělené samo proti sobě zpustoší; a dům rozdělený proti domu padá.
18 Jestliže i Satan bude rozdělen sám proti sobě, jak obstojí jeho království? nebo říkáte, že vymítám ďábly skrze Belzebuba.
19 A jestliže já skrze Belzebuba vymítám démony, kým je vymítají vaši synové? proto budou vašimi soudci.
20 Jestliže však vymítám ďábly prstem Božím, bezpochyby k vám přišlo království Boží.
21 Když silný ozbrojený muž střeží svůj palác, jeho majetek je v pokoji.
22 Když však na něj přijde silnější než on a přemůže ho, vezme mu všechnu jeho zbroj, na kterou doufal, a rozdělí kořist jeho.
23 Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje.
24 Když nečistý duch vyjde z člověka, chodí po suchých místech a hledá odpočinek; a nenalezne, dí: Navrátím se do domu svého, odkud jsem vyšel.
25 A když přijde, shledá, že je zameteno a ozdobeno.
26 Potom jde a vezme si k sobě sedm jiných duchů horších než je on sám; a vejdou dovnitř a bydlí tam. A poslední stav toho člověka je horší než první.
27 A stalo se, když mluvil tyto věci, pozdvihla jedna žena ze zástupu svůj hlas a řekla jemu: Požehnané lůno, které tě nosilo, a prsa, která jsi sál.
28 On však řekl: Spíše, blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je.

29 A když se lid shromáždil, začal říkat: Toto je pokolení zlé; hledají znamení; a nebude dáno znamení, leč znamení proroka Jonáše.
30 Nebo jako byl Jonáš znamením Ninivským, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení.
31 Královna jihu povstane na soudu s muži tohoto pokolení a odsoudí je, neboť přišla z končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu. a hle, je tu větší než Šalomoun.
32 Muži Ninivští povstanou na soudu s tímto pokolením a odsoudí je; nebo činili pokání při kázání Jonášově; a hle, je tu větší než Jonáš.
33 Žádný člověk, když zapálí svíčku, nestaví ji na skrýš, ani pod nádobu, ale na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli světlo.
34 Světlo těla jest oko; když jest tedy oko tvé jednoduché, i celé tělo tvé jest plné světla; ale když je tvé oko zlé, i tvé tělo je plné tmy.
35 Hleď tedy, aby světlo, které je v tobě, nebylo tmou.
36 Bude-li tedy celé tvé tělo plné světla, bez části temné, celé bude plné světla, jako když tě osvětluje jasný svit svíce.
37 A když mluvil, prosil ho jakýsi farizeus, aby s ním povečeřel, a on vešel a posadil se k jídlu.
38 Když to farizeus viděl, divil se, že se před večeří nejprve neumyl.
39 I řekl jemu Hospodin: Nyní vy farizeové čistíte zevnějšek číše a mísy; ale vaše nitro je plné dravosti a špatnosti.
40 Blázni, neučinil ten, kterýž učinil to, co jest vně, i to, co jest uvnitř?
41 Ale raději dávejte almužny z toho, co máte; a hle, všecko je vám čisté.
42 Ale běda vám, farizeové! Nebo desátky dáváte z máty a routy a všelijakých bylin, a míjíte soud a Boží lásku.
43 Běda vám, farizeové! nebo milujete nejvyšší místa v synagógách a pozdravy na trzích.
44 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! nebo vy jste jako hroby, které se nezdají, a muži, kteříž po nich chodí, si jich neuvědomují.
45 Tedy odpověděl jeden ze zákoníků a řekl jemu: Mistře, takto pravíš, že i nás potupuješ.
46 I řekl: Běda i vám, zákoníci! nebo nakládáte lidi břemeny těžkými, které je třeba nést, a sami se nedotýkáte břemen ani jedním prstem svých.
47 Běda vám! nebo vy stavíte hroby proroků, a otcové vaši je zabili.
48 Vpravdě dosvědčujete, že dopouštíte skutky otců svých; nebo oni je zabili, a vy stavíte jejich hroby.
49 Proto také pravila moudrost Boží: Pošlu k nim proroky a apoštoly a některé z nich zabijí a pronásledují.
50 Aby krev všech proroků, která byla prolita od založení světa, byla požadována od tohoto pokolení;
51 Od krve Ábelovy až po krev Zachariáše, která zahynula mezi oltářem a chrámem: Amen, pravím vám, bude to požadováno od tohoto pokolení.
52 Běda vám, právníci! nebo klíč vědění jste vzali; sami jste nevešli, a těm, kteříž vcházeli, jste překáželi.
53 A když jim tyto věci řekl, zákoníci a farizeové na něj začali vehementně naléhat a provokovat ho, aby mluvil o mnoha věcech:
54 Čekajíce na něj a snažíce se vylovit mu něco z úst, aby ho mohli obvinit.

KAPITOLA 12

1 Mezitím, když se shromáždilo nesčíslné množství lidí, natolik, že šlapali jeden po druhém, začal svým učedníkům říkat především: Dejte si pozor na kvas farizeů, což je pokrytectví.
2 Nic totiž není přikryto, co nebude odhaleno; ani se neskrýval, to se nepozná.
3 Proto vše, co jste mluvili ve tmě, bude slyšeno ve světle; a to, co jste mluvili do ucha ve skříních, bude hlásáno na střechách domů.
4 A pravím vám, přátelé moji: Nebojte se těch, kdož zabíjejí tělo, a potom už nemají co dělat.
5 Ale varuji vás, koho se budete bát: Bojte se ho, kterýž po zabití má moc uvrhnouti do pekla; ano, pravím vám, bojte se ho.
6 Což není pět vrabců prodáno za dva haléře a ani jeden z nich není zapomenut před Bohem?
7 Ale i samotné vlasy tvé hlavy jsou sečteny. Nebojte se tedy: jste cennější než mnoho vrabců.
8 Také vám pravím: Kdokoli mě vyzná před lidmi, toho vyzná i Syn člověka před anděly Božími:
9 Kdo mě však před lidmi zapře, bude zapřen před Božími anděly.
10 A kdokoli by řekl slovo proti Synu člověka, bude mu odpuštěno, ale tomu, kdo se rouhá Duchu Svatému, nebude odpuštěno.
11 A když vás přivedou do synagog, k rychtářům a mocnostem, nepřemýšlejte, jak nebo co odpovíte nebo co řeknete.
12 Neboť Duch Svatý vás v tu hodinu naučí, co byste měli říkat.
13 Jeden ze zástupu mu řekl: "Mistře, mluv s mým bratrem, aby se mnou podělil o dědictví."
14 I řekl jemu: Člověče, kdo mne učinil soudcem nebo děličem nad tebou?
15 I řekl jim: Hleďte a střezte se lakomství, neboť život člověka nespočívá v hojnosti věcí, které má.
16 A promluvil k nim podobenství, řka: Půda jednoho bohatého muže rodila hojně.
17 Pomyslel si v sobě a řekl: Co mám dělat, protože nemám místo, kde bych dával své ovoce?
18 A řekl: Toto učiním: Zbořím své stodoly, a vystavím větší; a tam dám všechno své ovoce a svůj majetek.
19 A řeknu duši své: Duše, máš mnoho majetku schovaného na mnoho let; uklidni se, jez, pij a vesel se.
20 Ale Bůh řekl jemu: Blázne, této noci bude od tebe duše tvá vyžádána;
21 Tak je tomu s tím, kdo si shromažďuje poklady a není bohatý před Bohem.
22 A řekl svým učedníkům: Proto vám pravím: Nemyslete na svůj život, co budete jíst; ani za tělo, co si obléknete.
23 Život je víc než maso a tělo víc než oděv.
24 Pohleďte na havrany, neboť nesejí ani nežnou; které nemají sklad ani stodolu; a Bůh je pase. Oč více jste lepší než ptactvo?
25 A kdo z vás může při přemýšlení přidat ke své postavě jeden loket?
26 Jestliže tedy nemůžete udělat to nejmenší, proč byste měli myslet na ostatní?

27 Pohleď na lilie, jak rostou: nenamáhají se, nepředou; a přece vám pravím, že Šalomoun v celé své slávě nebyl oděn jako jedna z těchto.
28 Jestliže tedy Bůh tak oblékne trávu, která je dnes na poli a zítra se hodí do pece; čím více vás oblékne, vy malověrní?
29 A nehledejte, co budete jíst a co pít, ani nebuďte pochybovační.
30 Neboť toho všeho hledají národové světa, a Otec váš ví, že to potřebujete.
31 Ale raději hledejte království Boží; a všechny tyto věci vám budou přidány.
32 Neboj se, malé stádo; neboť se zalíbilo vašemu Otci dát vám království.
33 Prodejte, co máte, a dejte almužnu; opatřete si měšce, které nezestárnou, poklad v nebesích, který neochabuje, kam se neblíží zloděj, ani mol nekazí.
34 Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.
35 Bedra tvá ať jsou přepásána a světla tvá hoří;
36 A vy sami jste jako muži, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby; aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče.
37 Blahoslavení služebníci, které pán při svém příchodu nalezne bdít. Amen, pravím vám, že se opásá a přiměje je, aby seděli k jídlu, a vystoupí a bude jim sloužit.
38 Přijde-li při druhé hlídce nebo při třetí hlídce a nalezne je tak, blahoslavení jsou tito služebníci.
39 A to vězte, že kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, bděl by a nedal by se prolomit jeho dům.
40 Buďte tedy i vy připraveni, neboť Syn člověka přichází v hodinu, kdy se nenazdáte.
41 Petr mu řekl: Pane, mluvíš toto podobenství k nám, nebo dokonce ke všem?
42 A Hospodin řekl: Kdo je tedy ten věrný a moudrý správce, kterého jeho pán ustanoví vládcem nad svou rodinou, aby jim dával jejich díl masa v pravý čas?
43 Blahoslavený služebník, kterého pán jeho, až přijde, nalezne, že tak činí.
44 Po pravdě, pravím vám, že jej učiní vládcem nade vším, co má.
45 A řekl-li by ten služebník v srdci svém: Pán můj zdržuje příchod; a začne bít služebníky a panny, jíst a pít a opíjet se;
46 Pán toho služebníka přijde v den, kdy ho nebude ohlížet, a v hodinu, kdy si toho nebude vědom, a rozsekne ho a udělí mu svůj podíl s nevěřícími.
47 A ten služebník, který znal vůli svého pána a nepřipravil se, ani nejednal podle své vůle, bude bit mnoha ranami.
48 Kdo však neznal a dopustil se věcí hodných ran, bude zbit málo ranami. Neboť komu je mnoho dáno, od toho se bude mnoho vyžadovat; a komu mnoho svěřili, od toho budou více žádat.
49 Přišel jsem, abych seslal oheň na zemi; a co budu já, když už je zapálený?
50 Ale já mám křest, kterým mám být pokřtěn; a jak jsem napjatý, než se to podaří!
51 Myslíte si, že jsem přišel dát pokoj na zemi? Říkám ti, Ne; ale spíše rozdělení:
52 Neboť od nynějška bude pět v jednom domě rozděleno, tři proti dvěma a dva proti třem.
53 Rozdělí se otec proti synovi a syn proti otci; matka proti dceři a dcera proti matce; tchyně proti své snaše a snacha proti své tchyni.
54 A řekl také lidu: Když uzříte, že od západu vystupuje oblak, hned říkáte: Přichází déšť. a tak to je.
55 A když vidíte, že vane jižní vítr, říkáte: Bude horko; a stane se.
56 Pokrytci, tvář nebe i země můžete rozeznat; ale jak to, že nerozeznáte tento čas?
57 Ano, a proč i sami ze sebe nesoudíte, co je správné?
58 Když půjdeš se svým protivníkem k rychtáři, jako jsi v cestě, snaž se, abys byl od něho vysvobozen; aby tě nezavlekl k soudci a soudce tě nevydal úředníkovi a úředník tě neuvrhl do vězení.
59 Pravím ti, neodejdeš odtud, dokud nezaplatíš do posledního roztoče.

KAPITOLA 13

1 V tu dobu byli přítomni někteří, kteří mu vyprávěli o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s jejich oběťmi.
2 A Ježíš odpověděv, řekl jim: Co myslíte, že tito Galilejští byli hříšníci nade všecky Galilejské, protože takové věci vytrpěli?
3 Říkám vám: Ne, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.
4 Nebo těch osmnáct, na které spadla věž v Siloe a zabila je, myslíte si, že byli hříšníci nade všechny lidi, kteří žili v Jeruzalémě?
5 Říkám vám: Ne, ale nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.
6 Řekl také toto podobenství; Jeden muž dal zasadit fíkovník na své vinici; a přišel a hledal na něm ovoce, ale nenašel.
7 Potom řekl zpracovateli své vinice: Hle, tato tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nenalézám. proč to zatěžuje zem?
8 On mu odpověděl: "Pane, nech to být i letos, dokud to nevykopu a vykašlu."
9 A nese-li ovoce, dobře, a když ne, potom jej vysekáš.
10 A v sobotu učil v jedné ze synagog.
11 A hle, byla tam žena, která měla osmnáct let ducha nemoci a byla skloněna a nemohla se nijak pozvednout.
12 A když ji Ježíš uviděl, zavolal ji k sobě a řekl jí: Ženo, jsi vysvobozena ze své slabosti.
13 A on na ni vložil ruce, a hned se narovnala a oslavila Boha.
14 A představený synagogy odpověděl s rozhořčením, protože Ježíš uzdravil v sobotu, a řekl lidu: Je šest dní, ve kterých by lidé měli pracovat; v nich tedy přicházejte a buďte uzdraveni, a ne v den sabatní den.
15 Hospodin mu odpověděl: Pokrytče, cožpak každý z vás v sobotu nevyvazuje z chléva vola nebo osla a nevede ho k napájení?
16 A tato žena, dcera Abrahamova, kterou satan svázal, hle, těchto osmnáct let, nemá být osvobozena z tohoto pouta v den sabatu?
17 A když to řekl, zastyděli se všichni protivníci jeho, a všecken lid se radoval ze všech těch slavných věcí, které učinil.
18 Tedy řekl: Čemu se podobá království Boží? a kde se tomu budu podobat?
19 Podobá se hořčičnému zrnu, které člověk vzal a hodil do své zahrady; a vyrostla a vyrostla ve strom veliký; a v jeho větvích se usadilo nebeské ptactvo.
20 A opět řekl: K čemu připodobním království Boží?

21 Je jako kvas, který žena vzala a schovala do tří měřic mouky, až vše zkvasilo.
22 A procházel městy a vesnicemi, učil a cestoval do Jeruzaléma.
23 Jeden mu řekl: Pane, je málo těch, kdo budou spaseni? A řekl jim:
24 Snažte se vejít těsnou bránou, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou moci.
25 Až jednou pán domu vstane a zavře dveře, a vy začnete stát venku a klepat na dveře a říkat: Pane, Pane, otevři nám; a on odpoví a řekne vám: Neznám vás, odkud jste.
26 Tehdy počnete říkat: Jedli jsme a pili před tebou, a ty jsi učil na našich ulicích.
27 On však řekne: Pravím vám: Neznám vás, odkud jste; odejděte ode mne, všichni činitelé nepravosti.
28 Tam bude pláč a skřípění zubů, až uzříte Abrahama, Izáka, Jákoba a všechny proroky v Božím království, a vy sami vyhnáni.
29 A přijdou od východu, od západu, od severu a od jihu, a usednou v království Božím.
30 A hle, jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední.
31 Téhož dne přišli někteří z farizeů a řekli jemu: Vyjdi a odejdi odtud, neboť Herodes tě zabije.
32 I řekl jim: Jděte a řekněte té lišce: Hle, vymítám démony a dnes i zítra léčím, a třetího dne budu dokonalý.
33 Musím však chodit dnes, zítra i následujícího dne, neboť se nemůže stát, že by prorok zahynul z Jeruzaléma.
34 Jeruzaléme, Jeruzaléme, který zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou k tobě posláni; kolikrát bych byl shromáždil tvé děti, jako slepice shromažďuje své potomstvo pod křídla, a vy jste nechtěli!
35 Hle, váš dům je vám ponechán pustý, a vpravdě vám pravím: Neuvidíte mě, dokud nepřijde čas, kdy řeknete: Požehnaný, který přichází ve jménu Páně.

KAPITOLA 14

1 A stalo se, když vešel do domu jednoho z předních farizeů, aby jedl chléb v sobotu, že ho sledovali.
2 A hle, byl před ním jakýsi muž, který měl vodnatelnost.
3 A Ježíš odpověděv, promluvil k zákoníkům a farizeům, řka: Je dovoleno v sobotu uzdravovat?
4 A oni mlčeli. I vzal ho, uzdravil ho a propustil;
5 Odpověděl jim, řka: Komu z vás spadne osel nebo vůl do jámy, a nevytáhne ho hned v sobotu?
6 A nemohli mu na tyto věci znovu odpovědět.
7 Pozvaným přednesl podobenství, když označil, jak si vybírali přední pokoje; říkat jim,
8 Když budeš z nějakého muže pozván na svatbu, nesedej v nejvyšší místnosti; aby od něho nebyl požádán počestnější muž, než jsi ty;
9 A ten, kterýž řekl tobě a jemu, přijď a řekl tobě: Dej tomuto člověku místo; a ty začneš s hanbou vzít si nejnižší místnost.
10 Ale když budeš vyzván, jdi a posaď se v nejnižší místnosti; aby ti řekl: Příteli, jdi výš, až přijde ten, kdo ti řekl, pak se budeš klanět před těmi, kdo s tebou sedí u stolu.
11 Neboť kdokoli se povyšuje, bude ponížen; a kdo se poníží, bude povýšen.
12 I řekl tomu, kterýž jemu přikázal: Když budeš dělat večeři nebo večeři, nevolej svých přátel ani svých bratří, ani svých příbuzných, ani svých bohatých sousedů; aby tě také nepožádali, a odplata tobě nebude dána.
13 Ale když budeš pořádat hostinu, zavolej chudé, zmrzačené, chromé, slepé.
14 A budeš požehnán; nebo odplatiti tobě nemohou; nebo odplacen budeš při vzkříšení spravedlivých.
15 Když to uslyšel jeden z těch, kdo s ním seděli u stolu, řekl jemu: Blahoslavený, kdo bude jíst chléb v království Božím.
16 Potom mu řekl: Jistý muž připravil velkou večeři a mnohým nařídil:
17 A poslal služebníka svého v čas večeře, aby řekl pozvaným: Pojďte; neboť všechny věci jsou nyní připraveny.
18 A všichni s jedním souhlasem se začali omlouvat. První mu řekl: Koupil jsem kus půdy a musím se tam jít podívat: Prosím tě, omluv mě.
19 A jiný řekl: Koupil jsem pět spřežení volů a jdu je zkoušet. Prosím, omluv mě.
20 Jiný řekl: Oženil jsem se s manželkou, a proto nemohu přijít.
21 Ten služebník tedy přišel a ukázal svému pánu tyto věci. Tu rozhněval se hospodář svému služebníku: Vyjdi rychle do ulic a uliček města a přiveď sem chudé a zmrzačené, zastavené a slepé.
22 Služebník řekl: Pane, stalo se, jak jsi přikázal, a ještě je místo.
23 I řekl pán služebníku: Vyjdi na cesty a ploty a přinuť je, aby vešli, aby se naplnil dům můj.
24 Neboť pravím vám, že žádný z mužů pozvaných neochutná večeři mé.
25 A šly s ním veliké zástupy, a on se obrátil a řekl jim:
26 Přichází-li někdo ke mně a nemá v nenávisti svého otce a matku, ženu a děti, bratry a sestry, ano, i svůj vlastní život, nemůže být mým učedníkem.
27 A kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.
28 Nebo kdo z vás chce postavit věž, nesedne si první a nespočítá náklady, zda má dost na její dokončení?
29 Aby se mu snad nezačali posmívat všichni, kdo to vidí, když položí základ a nebude ho moci dokončit,
30 Říkal: Tento muž začal stavět, a nemohl dokončit.
31 Nebo který král, jdouce do války proti králi jinému, nesedne první a radí se, zda by mohl s deseti tisíci vyjít vstříc tomu, který proti němu přichází s dvaceti tisíci?
32 Nebo když je ten druhý ještě daleko, posílá vyslance a touží po podmínkách pokoje.
33 Stejně tak kdokoli z vás, kdo neopouští všechno, co má, nemůže být mým učedníkem.
34 Sůl je dobrá, ale ztratila-li sůl chuť, čím bude ochucena?
35 Nehodí se ani do země, ani do hnojiště; ale muži to vyhnali. Kdo má uši k slyšení, slyš.

KAPITOLA 15

1 Tehdy se k němu přiblížili všichni celníci a hříšníci, aby ho slyšeli.
2 Farizeové a zákoníci reptali, řkouce: Tento přijímá hříšníky a jí s nimi.
3 A promluvil k nim toto podobenství, řka:

4 Který z vás má sto ovcí a ztratí-li jednu z nich, nenechá těch devadesát devět na poušti a nepůjde za ztracenou, dokud ji nenajde?
5 A když ji nalezl, položí si ji na ramena a raduje se.
6 A když přijde domů, svolá přátele a sousedy své, řka jim: Radujte se se mnou; neboť jsem našel svou ovci, která se ztratila.
7 Říkám vám, že podobně bude v nebi radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, větší než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.
8 Která žena, která má deset stříbrných, ztratí-li jeden kousíček, nezapálí svíčku, nevymete dům a nehledá pilně, dokud ho nenajde?
9 A když to nalezla, svolala přátele své a sousedy své, řka: Radujte se se mnou; neboť jsem našel kus, který jsem ztratil.
10 Podobně vám pravím, že v přítomnosti andělů Božích je radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání.
11 A on řekl: Jeden muž měl dva syny.
12 Mladší z nich řekl otci: Otče, dej mi díl majetku, který mi připadá. A rozdělil jim své živobytí.
13 A ne mnoho dní poté, co mladší syn shromáždil všechny, vydal se na cestu do daleké země a tam promarnil svůj majetek bujarým životem.
14 A když všecko utratil, nastal v té zemi veliký hlad; a začal být v nouzi.
15 I šel a připojil se k občanu té země; a poslal ho na jeho pole pást vepře.
16 A on by omdlel, naplnil břicho své plevami, které sežraly vepře, a nikdo mu nedal.
17 A když přišel k sobě, řekl: Kolik nádeníků mého otce má chleba dost a nazbyt, a já hynu hladem!
18 Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou,
19 A nejsem již hoden nazývat se synem tvým, učiň mě jako jednoho ze svých nádeníků.
20 I vstal a přišel k otci svému. Ale když byl ještě hodně daleko, uviděl ho jeho otec, slitoval se, přiběhl, padl mu kolem krku a políbil ho.
21 Syn mu řekl: Otče, zhřešil jsem proti nebi i před tebou a nejsem již hoden nazývat se tvým synem.
22 Ale otec řekl služebníkům svým: Přineste nejlepší roucho a oblečte ho; a navlékni mu na ruku prsten a na nohy boty:
23 A přiveďte sem vykrmené tele a zabijte je; a jezme a veselme se:
24 Pro to byl můj syn mrtev, a ožil; byl ztracen a je nalezen. A začali být veselí.
25 Jeho starší syn byl na poli, a když přišel a přiblížil se k domu, slyšel hudbu a tanec.
26 Zavolal si jednoho ze služebníků a zeptal se, co to znamená.
27 I řekl jemu: Přišel bratr tvůj; a tvůj otec zabil vykrmené tele, protože ho přijal zdravého a zdravého.
28 I rozhněval se a nechtěl vejíti. Protož vyšel otec jeho, a prosil ho.
29 A on odpověděl otci svému: Aj, tolik let sloužím tobě a nikdy jsem nepřestoupil tvé přikázání, a přesto jsi mi nikdy nedal kůzlátka, abych se pobavil se svými přáteli.
30 Jakmile však přišel tento tvůj syn, který sežral tvůj život s nevěstkami, zabil jsi pro něj vykrmené tele.
31 I řekl jemu: Synu, ty jsi stále se mnou, a všechno, co mám, je tvé.
32 Bylo vhodné, abychom se veselili a radovali; nebo tento bratr tvůj umřel, a ožil; a byl ztracen a je nalezen.

KAPITOLA 16

1 Řekl také svým učedníkům: Byl jeden bohatý muž, který měl správce; a ten byl obviněn jemu, že promarnil svůj majetek.
2 I zavolal ho a řekl jemu: Jak to, že to o tobě slyším? vydej počet ze svého správcovství; neboť již nemůžeš býti správcem.
3 Tu si správce řekl v sobě: Co mám dělat? nebo pán můj odnímá mi správcovství, nemohu kopat; prosit stydím se.
4 Jsem rozhodnut, co mám dělat, aby mě přijali do svých domů, až budu vyloučen ze správy.
5 Zavolal tedy každého dlužníka svého pána k sobě a řekl prvnímu: Kolik jsi dlužen mému pánu?
6 A on řekl: Sto měr oleje. I řekl jemu: Vezmi svůj účet, rychle se posaď a napiš padesát.
7 I řekl druhému: A kolik jsi dlužen? I řekl:Sto měřic pšenice. I řekl jemu: Vezmi svůj účet a napiš osmdesát.
8 A pán pochválil nespravedlivého správce, protože jednal moudře, neboť synové tohoto světa jsou ve svém pokolení moudřejší než synové světla.
9 A pravím vám: Učiňte si přáteli mamonu nepravosti; aby vás, když selžete, přijali do příbytků věčných.
10 Kdo je věrný v nejmenším, je věrný i ve velkém, a kdo je nespravedlivý v nejmenším, je nespravedlivý i ve velkém.
11 Jestliže jste tedy nebyli věrní v nespravedlivé mamonu, kdo vám svěří pravé bohatství?
12 A jestliže jste nebyli věrní v tom, co je cizí, kdo vám dá to, co je vaše?
13 Žádný služebník nemůže sloužit dvěma pánům, neboť buď jednoho bude nenávidět, a druhého milovat; jinak se bude jednoho držet a druhým opovrhovat. Nemůžete sloužit Bohu a mamonu.
14 To vše slyšeli i farizeové, kteří byli lakomí, a posmívali se mu.
15 I řekl jim: Vy jste, kteříž se před lidmi ospravedlňujete; Bůh však zná vaše srdce, neboť to, co je mezi lidmi velmi vážené, je ohavností před Bohem.
16 Zákon a proroci byli až do Jana, od té doby se zvěstuje království Boží a každý se do něj tlačí.
17 A snáze pomine nebe a země, než aby selhal jediný díl zákona.
18 Kdokoli propustí manželku a vezme si jinou, cizoloží, a kdožkoli si vezme propuštěnou od manžela, cizoloží.
19 Byl jeden bohatý muž, který byl oděn purpurem a jemným plátnem a každý den se mu dařilo přepychově:
20 A byl jakýsi žebrák jménem Lazar, který ležel u jeho brány, plný boláků,
21 A s touhou nasytit se drobky, které spadly z boháčova stolu, navíc přišli psi a olizovali jeho boláky.
22 A stalo se, že žebrák zemřel a andělé jej nesli do lůna Abrahamova.
23 A v pekle pozdvihl očí svých, v mukách, a spatřil Abrahama zdaleka a Lazara v lůnu jeho.

24 A zvolal: Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, aby omočil konec prstu ve vodě a ochladil můj jazyk. neboť jsem mučen v tomto plameni.
25 Abraham však řekl: „Synu, pamatuj, že ty jsi za svého života přijal své dobré věci a podobně Lazar zlé věci.
26 A kromě toho všeho mezi námi a vámi jest pevná propast veliká, takže ti, kteříž odsud k vám chtějí přejíti, nemohou; ani k nám nemohou přejít, to by přišlo odtud.
27 Potom řekl: Prosím tě, otče, abys ho poslal do domu mého otce.
28 Nebo mám pět bratří; aby jim vydal svědectví, aby i oni nepřišli na toto místo muk.
29 Abraham řekl jemu: Mají Mojžíše a proroky; ať je slyší.
30 A on řekl: Nikoli, otče Abrahame, ale kdyby k nim někdo šel z mrtvých, budou činit pokání.
31 A řekl jemu: Neslyší-li Mojžíše a proroky, nedají se přesvědčiti, i kdyby jeden vstal z mrtvých.

KAPITOLA 17

1 Potom řekl učedníkům: Není možné, aby přišly pohoršení, ale běda tomu, skrze koho přicházejí!
2 Bylo pro něj lépe, aby mu na krk pověsili mlýnský kámen a vrhli jej do moře, než aby urazil jednoho z těchto maličkých.
3 Mějte se na pozoru: Zhřeší-li bratr tvůj proti tobě, potrestej ho; a bude-li činit pokání, odpusť mu.
4 A jestliže se prohřeší proti tobě sedmkrát za den, a sedmkrát za den se k tobě obrátí, řka: Činím pokání; odpustíš mu.
5 Apoštolové řekli Pánu: Rozmnož naši víru.
6 I řekl Pán: Kdybyste měli víru jako zrnko hořčičné, řekli byste této plataně: Vytrhni se s kořenem a přesaď se do moře; a mělo by tě poslouchat.
7 Ale kdo z vás, majíc služebníka, který orá nebo pase dobytek, mu občas řekne, až přijde z pole: Jdi si sednout k jídlu?
8 A raději mu neřekne: Připrav, čím bych mohl večeřet, a přepásej se a služ mi, dokud se nenajím a nenapiju; a potom budeš jíst a pít?
9 Děkuje tomu služebníku, že učinil věci, které mu byly přikázány? Já ne.
10 Stejně tak i vy, až uděláte vše, co vám bylo přikázáno, řekněte: Jsme neužiteční služebníci. Udělali jsme, co bylo naší povinností.
11 A stalo se, když šel do Jeruzaléma, že prošel středem Samaří a Galileje.
12 A když vcházel do jakési vesnice, potkalo ho deset malomocných mužů, kteří stáli opodál.
13 A oni pozdvihli hlasu svého a řekli: Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi.
14 A uzřev je, řekl jim: Jděte, ukažte se kněžím. A stalo se, že když šli, byli očištěni.
15 A jeden z nich, když viděl, že je uzdraven, obrátil se a mocným hlasem oslavoval Boha,
16 A padl na tvář svou k nohám jeho, děkuje mu, a byl Samaritán.
17 Ježíš odpověděv, řekl: Nebylo jich deset očištěných? ale kde je těch devět?
18 Nebyli nalezeni, kdo se vrátili, aby vzdali slávu Bohu, kromě tohoto cizince.
19 I řekl jemu: Vstaň, jdi, víra tvá tě uzdravila.
20 A když byl tázán od farizeů, až přijde království Boží, odpověděl jim a řekl: Království Boží nepřichází s pozorováním.
21 Ani neřeknou: Aj, tady! nebo, hele! neboť hle, království Boží je ve vás.
22 A řekl učedníkům: Přijdou dny, kdy si budete přát vidět jeden z dnů Syna člověka, a neuvidíte.
23 A řeknou vám: Viz zde; nebo, viz tam: nechoďte za nimi, ani za nimi nenásledujte.
24 Nebo jako blesk, kterýž se osvěcuje z jedné části pod nebem, září do druhé části pod nebem; tak bude i Syn člověka ve svém dni.
25 Nejprve však musí mnoho trpět a být zavržen od tohoto pokolení.
26 A jako bylo za dnů Noeho, tak bude i za dnů Syna člověka.
27 Jedli, pili, brali si manželky, vdávali se až do dne, kdy Noe vstoupil do archy a přišla potopa a všechny je zahubila.
28 Stejně jako bylo za dnů Lotových; jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli, stavěli;
29 Ale téhož dne, kdy Lot vyšel ze Sodomy, prželo z nebe oheň a síra a všechny je zničil.
30 Tak bude i v den, kdy se zjeví Syn člověka.
31 V ten den, kdo bude na střeše a jeho věci v domě, ať nesestupuje, aby si to vzal; a kdo je na poli, ať se také nevrací zpět.
32 Pamatuj na Lotovu ženu.
33 Kdo by se snažil zachránit svůj život, ztratí jej; a kdo ztratí svůj život, zachová jej.
34 Pravím vám: Té noci budou dva muži na jednom loži; jeden bude vzat a druhý zanechán.
35 Dvě ženy budou spolu mlít; jeden bude vzat a druhý zanechán.
36 Dva muži budou na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán.
37 Odpověděli a řekli jemu: Kde, Pane? I řekl jim: Kdekoli je tělo, tam budou orli shromážděni.

KAPITOLA 18

1 K tomu jim řekl podobenství, že lidé se mají stále modlit a neomdlévat;
2Řekl: V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a na člověka nevzhlížel.
3 A byla vdova v tom městě; I přišla k němu, řka: Pomsti mne na protivníku mém.
4 A nechtěl za chvíli, ale potom řekl v sobě: Ač se Boha nebojím, ani člověka nehledím;
5 Ale protože mě tato vdova trápí, pomstím ji, aby mě neunavila svým neustálým příchodem.
6 I řekl Hospodin: Slyšte, co praví ten nespravedlivý soudce.
7 A copak Bůh nepomstí své vyvolené, kteří k němu dnem i nocí volají, ačkoli s nimi dlouho snáší?
8 Říkám vám, že je rychle pomstí. Avšak až přijde Syn člověka, nalezne víru na zemi?
9 A mluvil toto podobenství k jistým, kteří v sebe důvěřovali, že jsou spravedliví, a jinými pohrdali:
10 Dva muži vystoupili do chrámu, aby se modlili; jeden farizeus a druhý celník.

11 Farizeus se postavil a takto se v sobě modlil: Bože, děkuji ti, že nejsem jako jiní lidé, vyděrači, nespravedliví, cizoložníci, nebo dokonce jako tento celník.
12 Postím se dvakrát v týdnu, dávám desátky ze všeho, co mám.
13 A celník, stojící zdaleka, nechtěl ani oči k nebi pozdvihnouti, ale bil se do prsou, řka: Bože buď milostiv mně hříšnému.
14 Pravím vám, že tento sestoupil do domu svého ospravedlněn spíše než ten druhý; nebo každý, kdo se povyšuje, bude ponížen; a kdo se poníží, bude povýšen.
15 A přinášeli k němu i nemluvňata, aby se jich dotýkal, ale když to viděli jeho učedníci, kárali je.
16 Ale Ježíš je zavolal k sobě a řekl: Nechejte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takových je království Boží.
17 Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako malé dítě, v žádném případě do něho nevejde.
18 I zeptal se ho jakýsi vladař, řka: Dobrý mistře, co mám dělat, abych se stal dědicem života věčného?
19 I řekl jemu Ježíš: Proč mne nazýváš dobrým? nikdo není dobrý, kromě jednoho, tedy Boha.
20 Znáš přikázání: Nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nevydáš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou.
21 I řekl: To všecko jsem zachovával od mládí svého.
22 Když to Ježíš uslyšel, řekl mu: Jedno ti však chybí: prodej vše, co máš, a rozdej chudým, a budeš mít poklad v nebi, a pojď, následuj mě.
23 A když to uslyšel, velmi se zarmoutil, neboť byl velmi bohatý.
24 A když Ježíš viděl, že je velmi zarmoucen, řekl: Jak těžko vejdou ti, kdo mají bohatství, do království Božího!
25 Neboť snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do království Božího.
26 A ti, kteříž to slyšeli, řekli: Kdo tedy může býti spasen?
27 A on řekl: Co je nemožné u lidí, je možné u Boha.
28 Petr řekl: Aj, my jsme opustili všecko a šli jsme za tebou.
29 A řekl jim: Amen, pravím vám, není žádného muže, který opustil dům nebo rodiče nebo bratry nebo manželku nebo děti pro Boží království,
30 Kdo neobdrží mnohonásobně více v tomto přítomném čase a v budoucím světě života věčného.
31 Potom vzal k sobě těch dvanáct a řekl jim: Hle, vystupujeme do Jeruzaléma a splní se vše, co je psáno od proroků o Synu člověka.
32 Neboť bude vydán pohanům, bude se mu posmívat, bude ho mrzet a plivat na něj.
33 A zbičují ho a usmrtí, a třetího dne vstane z mrtvých.
34 A oni ničemu z toho nerozuměli, a ta řeč jim byla skryta, aniž věděli, co se mluvilo.
35 A stalo se, že když se blížil k Jerichu, seděl u cesty jakýsi slepec a žebral:
36 Když tu zástup procházel, zeptal se, co to znamená.
37 I řekli jemu, že Ježíš Nazaretský jde tudy.
38 A zvolal, řka: Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou.
39 A ti, kteří šli před ním, domlouvali mu, aby mlčel, on však tím více volal: Synu Davidův, smiluj se nade mnou.
40 Ježíš se postavil a přikázal, aby ho k němu přivedli, a když se přiblížil, zeptal se ho:
41 Říkajíce: Co chceš, abych tobě učinil? I řekl: Pane, abych prozřel.
42 I řekl jemu Ježíš: Prohlédni, víra tvá tě zachránila.
43 A hned prozřel a šel za ním, oslavujíce Boha, a všecken lid, když to viděl, chválil Boha.

KAPITOLA 19

1 Ježíš vstoupil a prošel Jerichem.
2 A hle, byl tam muž jménem Zacheus, který byl předním mezi celníky, a byl bohatý.
3 I hledal Ježíše, kdo jest; a nemohl pro tisk, protože byl malého vzrůstu.
4 A běžel napřed a vylezl na platan, aby ho uviděl, neboť tudy měl jíti.
5 A když Ježíš přišel k tomu místu, vzhlédl, uviděl ho, a řekl jemu: Zachee, pospěš si a sestup dolů; neboť dnes musím zůstat v tvém domě.
6 I pospíšil, sestoupil a přijal ho s radostí.
7 A když to uviděli, všichni reptali, říkouce: Šel, aby hostoval u muže hříšného.
8 I postavil se Zacheus a řekl Hospodinu; Hle, Pane, polovinu svého majetku dávám chudým; a jestliže jsem od někoho něco vzal křivým obviněním, vrátím mu to čtyřnásobně.
9 A Ježíš mu řekl: Dnes je spása, která přišla do tohoto domu, protože je také synem Abrahamovým.
10 Syn člověka totiž přišel hledat a spasit, co bylo ztraceno.
11 A když to slyšeli, dodal a řekl podobenství, protože byl blízko Jeruzaléma a protože se domnívali, že se hned objeví království Boží.
12 Řekl tedy: Jistý šlechtic odešel do daleké země, aby získal království a vrátil se.
13 A zavolal svých deset služebníků, dal jim deset liber a řekl jim: Okupujte, dokud nepřijdu.
14 Ale jeho občané ho nenáviděli a poslali za ním poselství: Nebudeme mít tohoto muže, aby nad námi kraloval.
15 A stalo se, že když se vrátil, když přijal království, přikázal, aby k němu byli povoláni tito služebníci, kterým dal peníze, aby mohl vědět, kolik každý získal obchodováním.
16 Tehdy přišel první a řekl: Pane, tvá libra přibrala deset liber.
17 I řekl jemu: Dobře, služebníku dobrý, poněvadž jsi byl věrný v málu, vládni nad deseti městy.
18 Přišel druhý a řekl: Pane, tvá libra přibrala pět liber.
19 I řekl jemu podobně: Buď i ty nad pěti městy.
20 A jiný přišel a řekl: Pane, hle, tady je tvá libra, kterou mám uloženou v ubrousku.
21 Bál jsem se tě, protože jsi přísný člověk: bereš, co jsi nepoložil, a sklízíš, co jsi nezasel.
22 I řekl jemu: Z úst tvých budu tě souditi, služebníku zlý. Věděl jsi, že jsem přísný muž, beru, co jsem nepoložil, a sklízím, co jsem nezasel.
23 Proč jsi tedy nedal mé peníze do banky, abych při mém příchodu mohl požadovat své s lichvou?
24 I řekl těm, kteříž stáli: Vezměte od něho tu libru a dejte tomu, kdo má deset liber.
25 (A řekli mu: Pane, má deset liber.)
26 Nebo pravím vám: Každému, kdo má, bude dáno; a od toho, kdo nemá, bude odňato i to, co má.

27 Ale ty mé nepřátele, kteří nechtěli, abych nad nimi kraloval, přiveďte sem a pobijte je přede mnou.
28 A když to řekl, šel napřed a vystoupil do Jeruzaléma.
29 A stalo se, když se přiblížil k Betfage a Betanii, na hoře zvané Olivová, poslal dva ze svých učedníků,
30 Řka: Jděte do vesnice proti vám; v němž, když vstoupíš, najdeš přivázané oslátko, na kterém ještě nikdy člověk neseděl: rozvaž ho a přiveď ho sem.
31 Zeptá-li se vás někdo: Proč ho ztrácíte? takto mu řeknete: Protože ho Pán potřebuje.
32 A ti, kteří byli posláni, šli svou cestou a našli, jak jim řekl.
33 A když oslátko odvazovali, řekli jim jeho majitelé: Proč odvazujete oslátko?
34 Odpověděli: Hospodin ho potřebuje.
35 A přivedli ho k Ježíšovi, a vhodili svá roucha na oslátko a posadili na něj Ježíše.
36 A když šel, rozprostřeli své šaty na cestu.
37 A když se přiblížil, ještě nyní při sestupu z hory Olivetské, začalo se celé množství učedníků radovat a mocným hlasem chválit Boha za všechna mocná díla, která viděli;
38 Požehnán buď král, který přichází ve jménu Páně: pokoj na nebi a sláva na výsostech.
39 Někteří z farizeů ze zástupu mu řekli: "Mistře, pokárej své učedníky."
40 A on odpověděl a řekl jim: Pravím vám, že kdyby tito mlčeli, kameny by hned křičely.
41 A když se přiblížil, spatřil město a plakal nad ním,
42 Řka: Kdybys byl znal, alespoň v tento den, to, co patří k tvému pokoji! ale nyní jsou skryty před tvýma očima.
43 Neboť přijdou na tebe dny, kdy tvoji nepřátelé uvrhnou kolem tebe příkop, obklíčí tě a budou tě držet ze všech stran,
44 A srovná tě se zemí a syny tvé v tobě; a nenechají v tobě kámen na kameni; protože jsi neznal čas svého navštívení.
45 I vešel do chrámu a počal vymítati prodavače v něm i kupce;
46 Říkajíce jim: Je psáno: Dům můj je domem modlitby, ale vy jste z něj udělali doupě zlodějů.
47 A učil denně v chrámě. Velekněží, zákoníci a náčelníci lidu se ho však snažili zahubit,
48 Nemohli najít, co by mohli dělat, neboť všechen lid byl velmi pozorný, aby ho slyšel.

KAPITOLA 20

1 A stalo se jednoho z těch dnů, když učil lid v chrámě a kázal evangelium, přišli na něj velekněží a zákoníci se staršími,
2 A mluvil k němu, řka: Pověz nám, jakou mocí to činíš? aneb kdo jest ten, kterýž dal tobě moc tuto?
3 A on odpověděl a řekl jim: I já se vás zeptám na jednu věc; a odpověz mi:
4 Janův křest byl z nebe, nebo z lidí?
5 I uvažovali mezi sebou, říkouce: Řekneme-li: Z nebe; řekne: Proč jste mu tedy nevěřili?
6 Řekneme-li však: Z lidí; všechen lid nás bude kamenovat, neboť budou přesvědčeni, že Jan byl prorok.
7 Odpověděli, že nevědí, odkud jest.
8 Ježíš jim řekl: Ani já vám neřeknu, jakou mocí tyto věci činím.
9 Potom začal mluvit k lidu toto podobenství; Jeden muž vysadil vinici a propustil ji vinařům a odešel do daleké země na dlouhý čas.
10 V pravý čas poslal služebníka k vinařům, aby mu dali z úrody vinice, ale vinaři ho zbili a poslali prázdného.
11 A opět poslal jiného služebníka, i jeho zbili, a hanebně ho prosili a poslali ho pryč prázdného.
12 A opět poslal třetího, i jeho ranili a vyhnali.
13 I řekl pán vinice: Co mám dělat? Pošlu svého milovaného syna: možná ho budou ctít, až ho uvidí.
14 Když ho však vinaři uviděli, uvažovali mezi sebou, říkouce: Toto je dědic. Pojďte, zabijme ho, ať je naše dědictví.
15 Vyhnali ho tedy z vinice a zabili. Co jim tedy učiní pán vinice?
16 Přijde a zničí tyto vinaře a vinici dá jiným. A když to uslyšeli, řekli: Chraň Bůh.
17 I uzřel je a řekl: Co jest tedy to, co jest psáno: Kámen, kterýž zavrhli stavitelé, stal se hlavou úhlovou?
18 Kdokoli padne na ten kámen, bude rozbit; ale na koho padne, toho rozdrtí na prach.
19 I hledali přední kněží a zákoníci v tu hodinu na něho vztáhnout ruce; a báli se lidu, neboť poznali, že mluvil toto podobenství proti nim.
20 A sledovali ho a vyslali vyzvědače, kteří se měli vydávat za spravedlivé, aby se chopili jeho slov, aby ho mohli vydat do moci a pravomoci místodržitele.
21 Zeptali se ho: Mistře, víme, že správně říkáš a učíš, ani nikoho nepřijímáš, ale pravdivě učíš cestě Boží.
22 Je dovoleno dávat císaři daň, nebo ne?
23 On však poznal jejich lstivost a řekl jim: Proč mě pokoušíte?
24 Ukaž mi groš. Čí obrázek a nápis to má? Odpověděli a řekli: Caesarův.
25 A řekl jim: Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.
26 A oni nemohli pojmout slova jeho před lidem, a divili se odpovědi jeho, a mlčeli.
27 Tehdy k němu přišli někteří ze saduceů, kteří popírají, že by bylo vzkříšení; a zeptali se ho,
28 Řekl nám, mistře, Mojžíš nám napsal: Pokud by komu zemřel bratr, který by měl ženu, a zemřel by bez dětí, ať si bratr jeho vezme manželku a vzbudí bratru svému semeno.
29 Bylo tedy sedm bratří. První si vzal ženu a zemřel bez dětí.
30 Druhý si ji vzal za ženu a zemřel bezdětný.
31 A třetí ji vzal; a podobně i sedm. A nezanechali dětí a zemřeli.
32 Naposled zemřela i žena.
33 Čí je tedy při vzkříšení jejich manželka? neboť sedm ji mělo za manželku.
34 A Ježíš odpověděv, řekl jim: Synové tohoto světa se žení a vdávají.
35 Ale ti, kteří budou uznáni za hodné získat onen svět a vzkříšení z mrtvých, se nežení ani nevdávají.
36 Nemohou již více zemříti, neboť jsou rovni andělům; a jsou syny Božími, jsouce syny vzkříšení.
37 Nyní, když mrtví vstali, ukázal i Mojžíš u keře, když nazývá Hospodina Bohem Abrahamovým, Bohem Izákovým a Bohem Jákobovým.

38 Neboť není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni pro něj žijí.
39 Někteří ze zákoníků odpověděli: "Mistře, dobře jsi to řekl."
40 A potom se ho neodvážili vůbec na nic zeptat.
41 I řekl jim: Jak říkají, že Kristus je syn Davidův?
42 Sám David v knize Žalmů řekl: "Hospodin řekl mému Pánu: Seď po mé pravici."
43 Dokud nepoložím nepřátely tvé za podnožku nohou tvých.
44 David ho tedy nazývá Pánem, jak je tedy jeho synem?
45 Potom v publiku všeho lidu řekl svým učedníkům:
46 Mějte se na pozoru před zákoníky, kteří touží chodit v dlouhých rouchách a milují pozdravy na trzích, nejvyšší stolice v synagógách a hlavní místnosti při hostinách;
47 Kteříž požírají domy vdov, a na ukázku se modlí dlouhé; tito přijmou větší zatracení.

KAPITOLA 21

1 Když vzhlédl, uviděl boháče, jak vhazují své dary do pokladnice.
2 A viděl také jakousi chudou vdovu, jak tam hází dva roztoče.
3 A on řekl: Amen, pravím vám, že tato chudá vdova dala víc než oni všichni.
4 Všickni ti zajisté vhodili ze své hojnosti do obětí Božích, ale ona ze své nouze uvrhla všecko živé, co měla.
5 A když někteří mluvili o chrámu, jak byl ozdoben krásnými kameny a dary, řekl:
6 Pokud jde o tyto věci, které vidíte, přijdou dny, v nichž nezůstane kámen na kameni, který nebude svržen.
7 I zeptali se ho, řkouce: Mistře, ale kdy to bude? a jaké bude znamení, až se tyto věci stanou?
8 I řekl: Hleďte, abyste se nedali svést; nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Já jsem Kristus; a čas se blíží. Nechoďte tedy za nimi.
9 Ale když uslyšíte o válkách a nepokojích, neděste se; ale konec není čas od času.
10 Tehdy jim řekl: Povstane národ proti národu a království proti království.
11 Na různých místech budou velká zemětřesení, hlad a mory; a z nebe budou strašné pohledy a velká znamení.
12 Před tím vším však na vás vloží ruce a budou vás pronásledovat, vydávajíce vás do synagog a do žalářů, před krále a knížata pro mé jméno.
13 A obrátí se k vám za svědectví.
14 Uložte si tedy ve svých srdcích, abyste nepřemýšleli před tím, co odpovíte:
15 Dám vám totiž ústa a moudrost, které nebudou moci vzdorovat ani odporovat všichni vaši protivníci.
16 A budete zrazeni jak od rodičů, tak od bratří, od příbuzných a od přátel; a někteří z vás způsobí smrt.
17 A budete nenáviděni ode všech lidí pro jméno mé.
18 Ale ani vlas na hlavě ti nezhyne.
19 Ve své trpělivosti vlastníte své duše.
20 A když uzříte Jeruzalém obklíčený vojsky, vězte, že se přiblížilo jeho zpustošení.
21 Ti, kdo jsou v Judsku, ať utečou do hor; a ti, kteří jsou uprostřed toho, ať odejdou; a ti, kteří jsou v zemích, ať do nich nevstupují.
22 Neboť toto jsou dny pomsty, aby se splnilo vše, co je psáno.
23 Běda však těhotným a kojícím v oněch dnech! neboť v zemi bude velká úzkost a hněv na tento lid.
24 Padnou ostřím meče a budou zajati mezi všechny národy a Jeruzalém bude šlapán od pohanů, dokud se nenaplní časy pohanů.
25 A budou znamení na slunci, na měsíci a na hvězdách; a na zemi tíseň národů se zmatkem; moře a hučící vlny;
26 Lidská srdce ochabují strachem a hleděním toho, co přichází na zemi, neboť nebeské mocnosti se budou otřásat.
27 A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou.
28 A až se to začne dít, vzhlédni a pozdvihni hlavy své; neboť se blíží tvé vykoupení.
29 A mluvil k nim podobenství; Hle, fíkovník a všechny stromy;
30 Když nyní vystřelí, sami o sobě vidíte a víte, že léto je již blízko.
31 Tak i vy, až uvidíte, že se tyto věci dějí, vězte, že se přiblížilo království Boží.
32 Amen, pravím vám, nepomine toto pokolení, dokud se všecko nenaplní.
33 Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.
34 A dejte si na sebe pozor, aby vaše srdce nebyla přetížena přeháněním, opilstvím a starostmi o tento život, a tak na vás nepozorovaně nepřišel ten den.
35 Neboť jako léčka dopadne na všechny, kteří přebývají na tváři celé země.
36 Bděte tedy a modlete se stále, abyste byli uznáni za hodnými uniknout všemu tomu, co se má stát, a postavit se před Syna člověka.
37 A ve dne učil v chrámě; a v noci vyšel a zůstal na hoře, která se nazývá hora Olivová.
38 Všechen lid přicházel časně ráno k němu do chrámu, aby ho slyšel.

KAPITOLA 22

1 Nyní se přiblížil svátek nekvašených chlebů, který se nazývá velikonoce.
2 I hledali přední kněží a zákoníci, jak by ho zabili; neboť se báli lidu.
3 Potom vstoupil Satan do Jidáše jménem Iškariotský, který byl z počtu dvanácti.
4 I šel svou cestou a rozmlouval s předními kněžími a hejtmany, jak by jim ho mohl zradit.
5 A zaradovali se a zavázali se, že mu dají peníze.
6 A slíbil a hledal příležitost, aby jim ho zradil v nepřítomnosti zástupu.
7 Potom přišel den nekvašených chlebů, kdy musí být zabit beránka.
8 I poslal Petra a Jana se slovy: Jděte a připravte nám beránka, abychom se najedli.
9 I řekli jemu: Kde chceš, abychom připravili?
10 I řekl jim: Aj, když vejdete do města, potká vás muž, který ponese džbán vody; následujte ho do domu, kam vchází.
11 A řeknete hospodáři: Mistr ti praví: Kde je hostinec, kde budu jíst beránka se svými učedníky?
12 A ukáže vám velký horní pokoj vybavený; tam připravte.

13 A oni šli a našli, jak jim řekl, a připravili beránka.
14 A když přišla hodina, posadil se a dvanáct apoštolů s ním.
15 A řekl jim: Touhou jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, než budu trpět.
16 Neboť pravím vám, nebudu již z toho jísti, dokud se nenaplní v království Božím.
17 Vzal kalich, vzdal díky a řekl: Vezměte tento a rozdělte si to mezi sebou.
18 Neboť pravím vám, nebudu pít z plodu vinné révy, dokud nepřijde království Boží.
19 Vzal chléb, vzdal díky, lámal a dával jim, řka: Toto je mé tělo, které se za vás vydává. To čiňte na mou památku.
20 Podobně i kalich po večeři, řka: Tento kalich je nová smlouva v mé krvi, která se za vás prolévá.
21 Ale hle, ruka toho, který mě zrazuje, je se mnou na stole.
22 A Syn člověka zajisté jde, jak bylo určeno, ale běda tomu člověku, kterýž jest zrazen!
23 A začali se mezi sebou vyptávat, kdo z nich by to měl udělat.
24 A také mezi nimi byl spor, kdo z nich by měl být považován za největší.
25 I řekl jim: Králové pohanů panují nad nimi; a ti, kteří nad nimi vykonávají pravomoc, se nazývají dobrodinci.
26 Vy však tak nebudete; ale kdo je mezi vámi největší, ať je jako mladší; a kdo jest přední, jako ten, kdo slouží.
27 Nebo jest-li větší ten, kdo sedí u stolu, nebo ten, kdo slouží? Zdaliž on nesedí u masa? ale já jsem mezi vámi jako ten, kdo slouží.
28 Vy jste ti, kteříž se mnou zůstávali v pokušeních mých.
29 A ustanovuji vám království, jak mi ustanovil Otec můj;
30 Abyste jedli a pili u mého stolu v mém království a seděli na trůnech a soudili dvanáct izraelských kmenů.
31 Hospodin řekl: Šimone, Šimone, hle, satan si vás přál, aby vás proséval jako pšenici.
32 Modlil jsem se však za tebe, aby nezklamala víra tvá, a až se obrátíš, posiluj bratří své.
33 A řekl jemu: Pane, jsem připraven jít s tebou do vězení i na smrt.
34 I řekl: Pravím tobě, Petře, dnes kohout nezakokrhá, předtím třikrát zapřeš, že mě znáš.
35 I řekl jim: Když jsem vás poslal bez měšce, mošny a obuvi, scházelo vám něco? A oni řekli: Nic.
36 I řekl jim: Ale nyní, kdo má měšec, ať si jej vezme, a podobně i mošnu, a kdo nemá meč, ať prodá roucho a koupí.
37 Neboť pravím vám, že to, co jest psáno, musí se na mně ještě naplnit, a byl počítán mezi nevěrníky, neboť věci týkající se mne mají konec.
38 A oni řekli: Pane, hle, zde jsou dva meče. I řekl jim: Dost.
39 I vyšel a šel, jak býval, na horu Olivetskou; a jeho učedníci ho následovali.
40 A když byl na tom místě, řekl jim: Modlete se, abyste nevešli v pokušení.
41 A byl od nich odtažen, když padl kámen, poklekl a modlil se:
42 Řka: Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, ale tvá vůle se staň.
43 A ukázal se mu anděl z nebe a posiloval ho.
44 A v mukách se modlil vroucněji, a jeho pot byl jako velké krůpěje krve stékající na zem.
45 A když vstal od modlitby a přišel ke svým učedníkům, našel je spí zármutkem,
46 A řekl jim: Proč spíte? vstaňte a modlete se, abyste neupadli do pokušení.
47 A zatímco ještě mluvil, hle, zástup, a ten, který se jmenoval Jidáš, jeden z Dvanácti, šel před nimi a přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil.
48 Ale Ježíš řekl jemu: Jidáši, polibkem zrazuješ Syna člověka?
49 Když ti, kteří byli kolem něj, viděli, co bude následovat, řekli mu: Pane, máme bít mečem?
50 Jeden z nich udeřil služebníka velekněze a uťal mu pravé ucho.
51 Odpověděl Ježíš a řekl: Nechte až dosud. A dotkl se jeho ucha a uzdravil ho.
52 Tedy řekl Ježíš předním kněžím, velitelům chrámu a starším, kteří k němu přišli: Vyšli jste jako na zloděje s meči a holemi?
53 Když jsem byl každý den s vámi v chrámě, nevztahovali jste na mne ruce, ale toto je vaše hodina a moc temnoty.
54 Potom ho vzali, vedli a přivedli do velekněžova domu. A Petr ho zpovzdálí následoval.
55 A když uprostřed síně zapálili oheň a posadili se spolu, posadil se mezi ně Petr.
56 Ale jakási služebná ho spatřila, jak seděl u ohně, a upřeně na něho pohlédla a řekla: I tento byl s ním.
57 I zapřel ho, řka: Ženo, neznám ho.
58 A po malé chvíli ho uviděl jiný a řekl: I ty jsi z nich. A Petr řekl: Člověče, nejsem.
59 A asi jednu hodinu za druhou s jistotou přitvrdil, řka: Vpravdě byl s ním i tento, neboť jest Galilejec.
60 Petr řekl: Člověče, nevím, co pravíš. A hned, když ještě mluvil, kohouti.
61 Pán se obrátil a pohlédl na Petra. I rozpomenul se Petr na slovo Páně, jak mu řekl: Než kohout zakokrhá, třikrát mne zapřeš.
62 Petr vyšel a hořce plakal.
63 Muži, kteříž drželi Ježíše, posmívali se mu a bili ho.
64 A když mu zavázali oči, udeřili ho do tváře a zeptali se ho: Prorokuj, kdo tě uhodil?
65 A mnoho jiných věcí proti němu rouhavě mluvili.
66 A jakmile nastal den, sešli se starší lidu a velekněží a zákoníci a vedli ho do své rady a řekli:
67 Ty jsi Kristus? řekněte nám. I řekl jim: Řeknu-li vám, neuvěříte.
68 A když se vás také zeptám, neodpovíte mi, ani mě nepustíte.
69 Potom bude Syn člověka sedět po pravici Boží moci.
70 I řekli všichni: Ty jsi tedy Syn Boží? I řekl jim: Vy pravíte, že já jsem.
71 A oni řekli: Co ještě potřebujeme svědectví? nebo sami jsme slyšeli z úst jeho.

KAPITOLA 23

1 I vstalo všecko jejich množství a vedli ho k Pilátovi.
2 A začali ho obviňovat, řkouce: Našli jsme tohoto člověka, jak převrací národ a zakazuje dávat daň císaři, když říká, že on sám je Kristus Král.
3 I zeptal se ho Pilát, řka: Ty jsi král Židovský? A on odpověděl jemu a řekl: Ty to pravíš.

4 Pilát řekl velekněžím a lidu: Na tomto muži nenalézám žádnou vinu.
5 A tím prudčeji říkali: On podněcuje lid, učíce po celém Židovství, počínaje od Galileje až po toto místo.
6 Když Pilát uslyšel o Galileji, zeptal se, zda je ten muž Galilejec.
7 A jakmile poznal, že patří pod Herodovu jurisdikci, poslal ho k Herodovi, který byl v té době také v Jeruzalémě.
8 A když Herodes spatřil Ježíše, velmi se zaradoval, neboť si přál jej dlouho vidět, protože o něm mnoho slyšel; a doufal, že viděl nějaký zázrak, který udělal on.
9 Potom se s ním mnoha slovy vyptával; ale nic mu neodpověděl.
10 A stáli přední kněží a zákoníci a vehementně ho obviňovali.
11 Herodes se svými bojovníky ho zavrhl, posmíval se mu, oblékl ho do nádherného roucho a poslal ho zase k Pilátovi.
12 Téhož dne se Pilát a Herodes spřátelili, neboť předtím byli mezi sebou v nepřátelství.
13 A Pilát, když svolal velekněze, přední knížata a lid,
14 Řekli jim: Přivedli jste ke mně tohoto muže jako převracejícího lid, a hle, já, když jsem ho před vámi prozkoumal, nenašel jsem na tomto muži žádnou vinu, že se dotýká věcí, z nichž ho obviňujete.
15 Ne, ani Herodes; nebo já jsem tě k němu poslal; a hle, nestalo se mu nic hodného smrti.
16 Proto ho potrestám a propustím.
17 (Neboť musí jim jednoho propustit na hostinu.)
18 A zvolali všichni najednou, řkouce: Pryč s tímto mužem a propusťte nám Barabáše.
19 (Který byl uvržen do vězení pro určitou vzpouru ve městě a pro vraždu.)
20 Pilát tedy chtěl Ježíše propustit a znovu k nim promluvil.
21 Oni však volali, řkouce: Ukřižuj ho, ukřižuj.
22 I řekl jim potřetí: Proč, co zlého učinil? Nenalezl jsem u něho příčinu smrti, proto ho potrestám a propustím.
23 Okamžitě se ozvali mocnými hlasy a požadovali, aby mohl být ukřižován. A hlasy jejich i předních kněží zvítězily.
24 Pilát rozkázal, aby se stalo, jak požadovali.
25 A propustil jim toho, který pro vzpouru a vraždu byl uvržen do vězení, kterého si přáli; ale vydal Ježíše jejich vůli.
26 A když ho odváděli, chytili jednoho Šimona, Kyrénského, vycházejícího ze země, a položili na něj kříž, aby jej nesl za Ježíšem.
27 A šla za ním velká skupina lidí a žen, které ho také naříkaly a naříkaly.
28 Ježíš se k nim obrátil a řekl: " Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svými dětmi."
29 Nebo aj, dnové přicházejí, v nichž řeknou: Blahoslavená neplodná a lůna, která nerodila, a lůna, která nikdy nesála.
30 Tehdy začnou říkat horám: Padněte na nás; a do kopců, přikryj nás.
31 Když to budou dělat na zeleném stromě, co se bude dít na suchu?
32 A byli s ním přivedeni ještě další dva zločinci, aby byli usmrceni.
33 A když přišli na místo, kteréž se nazývá Golgota, tam ho ukřižovali i ty zločince, jednoho zprava a druhého zleva.
34 Tedy řekl Ježíš: Otče, odpusť jim; neboť nevědí, co činí. A rozdělili jeho roucho a hodili los.
35 A lid stál a hleděl. A knížata s nimi se mu posmívali, řkouce: Jiné zachránil; ať se zachrání, je-li Kristus, Boží vyvolený.
36 I vojáci se mu posmívali, přicházeli k němu a podávali mu ocet,
37 A řekl: Jsi-li král Židovský, zachraň se.
38 A byl nad ním napsán také nápis písmeny řeckými, latinskými a hebrejskými: Toto je král Židů.
39 Jeden ze zločinců, kteří byli pověšeni, se mu posmíval, řka: Jsi-li Kristus, zachraň sebe i nás.
40 Ale ten druhý, odpověděv, káral ho, řka: Nebojíš se Boha, když jsi v tom samém odsouzení?
41 A my skutečně spravedlivě; nebo my dostáváme slušnou odměnu za své skutky, ale tento nic špatného neudělal.
42 A řekl Ježíšovi: Pane, pamatuj na mne, až přijdeš do království svého.
43 A Ježíš řekl jemu: Amen, pravím tobě, dnes budeš se mnou v ráji.
44 A bylo kolem šesté hodiny a nastala tma po celé zemi až do hodiny deváté.
45 Slunce se zatmělo a chrámová opona se roztrhla uprostřed.
46 A když Ježíš zvolal mocným hlasem, řekl: Otče, do tvých rukou poroučím ducha svého .
47 Když pak setník viděl, co se stalo, oslavil Boha a řekl: Jistě to byl muž spravedlivý.
48 A všechen lid, který se k tomu pohledu shromáždil, viděl, co se stalo, bil se v prsa a vrátil se.
49 A všichni jeho známí a ženy, které ho následovaly z Galileje, stály opodál a hleděly na to.
50 A hle, byl tam muž jménem Josef, rádce; a byl to dobrý muž a spravedlivý:
51 (Ten nesouhlasil s radou a skutkem jejich;) byl z Arimateje, města židovského, který také sám očekával království Boží.
52 Tento muž šel k Pilátovi a vyprosil tělo Ježíšovo.
53 A sundal to, zavinul to do plátna a uložil do hrobu vytesaného do kamene, do něhož nebyl nikdy položen člověk.
54 A ten den byla příprava a nastala sobota.
55 A ženy, které s ním přišly z Galileje, šly za ním a viděly hrob a jak bylo jeho tělo uloženo.
56 Navrátili se a připravili vonné věci a masti; a odpočívali v sobotu podle přikázání.

KAPITOLA 24

1 Prvního dne v týdnu, velmi časně ráno, přišli k hrobu a přinesli vonné věci, které si připravili, a některé další s sebou.
2 A našli kámen odvalený od hrobu.
3 A vešli dovnitř, ale nenalezli tělo Pána Ježíše.
4 A když z toho byli velmi zmateni, hle, stáli u nich dva muži v zářících šatech:
5 A když se báli, skláněli tváře své k zemi, řekli jim: Proč hledáte živého mezi mrtvými?
6 Není zde, ale vstal z mrtvých; vzpomeňte si, jak k vám mluvil, když byl ještě v Galileji,

7 Řka: Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí a ukřižován a třetího dne vstane z mrtvých.
8 A oni si vzpomněli na jeho slova,
9 A vrátil se od hrobu a řekl všecko toto jedenácti a všem ostatním.
10 Byly to Marie Magdalská, Joanna a Marie, matka Jakubova, a další ženy, které byly s nimi, které řekly tyto věci apoštolům.
11 A jejich slova se jim zdála jako plané pohádky, a nevěřili jim.
12 Tehdy vstal Petr a běžel k hrobu; Skloniv se, spatřil lněné šaty, které byly samy položené, a odešel, žasl v sobě, co se stalo.
13 A hle, dva z nich šli téhož dne do vesnice jménem Emauzy, která byla od Jeruzaléma asi šedesát honů.
14 A mluvili spolu o všech těch věcech, které se staly.
15 A stalo se, že když spolu rozmlouvali a dohadovali se, přiblížil se sám Ježíš a šel s nimi.
16 Ale jejich oči byly upřeny, aby ho nepoznali.
17 I řekl jim: Jakým způsobem se mezi sebou domlouváte, když chodíte a jste smutní?
18 A ten z nich, jehož jméno bylo Kleofáš, odpověděl jemu: Jsi-li jen cizinec v Jeruzalémě, a neznal jsi, co se tam v těchto dnech stalo?
19 I řekl jim: Jaké věci? Řekli mu: O Ježíši Nazaretském, který byl prorokem mocným v skutcích i slovech před Bohem a před vším lidem:
20 A jak ho velekněží a naši knížata vydali, aby byl odsouzen k smrti, a ukřižovali ho.
21 Ale my jsme důvěřovali, že to byl on, kdo měl vykoupit Izraele, a kromě toho všeho je dnes třetí den, co se to stalo.
22 Ano, a také některé ženy z naší společnosti nás ohromily, které byly brzy u hrobu;
23 A když nenalezli jeho tělo, přišli a řekli, že také viděli vidění andělů, kteří říkali, že je naživu.
24 A někteří z těch, kteří byli s námi, šli k hrobu a našli to tak, jak ženy řekly, ale jeho neviděli.
25 Potom jim řekl: Blázni a pomalým srdcem, abyste uvěřili všemu, co mluvili proroci.
26 Což neměl Kristus trpět tyto věci a vejít do své slávy?
27 A počínaje od Mojžíše a všech proroků, vykládal jim ve všech písmech věci, které se ho týkaly.
28 A přiblížili se k vesnici, kam šli, a on dělal, jako by chtěl jíti dále.
29 Ale oni ho přinutili, řkouce: Zůstaň s námi, neboť se schylovalo k večeru a den je již daleko. A vešel dovnitř, aby s nimi zůstal.
30 A stalo se, když s nimi seděl u stolu, vzal chléb, požehnal jej, lámal a dával jim.
31 A otevřely se oči jejich, a poznali ho; a zmizel jim z dohledu.
32 A řekli si jeden druhému: Nehořelo v nás srdce naše, když s námi cestou mluvil a když nám otevíral Písma?
33 A v tu hodinu vstali, vrátili se do Jeruzaléma a našli jedenáct shromážděných a ty, kteří byli s nimi,
34 Řka: Pán skutečně vstal a ukázal se Šimonovi.
35 A vypravovali, co se stalo na cestě a jak se o nich poznal při lámání chleba.
36 A když tak mluvili, sám Ježíš stál uprostřed nich a řekl jim: Pokoj vám.
37 Ale byli vyděšení a vyděšení a domnívali se, že viděli ducha.
38 I řekl jim: Proč se trápíte? a proč se ve vašich srdcích objevují myšlenky?
39 Hle, ruce mé a nohy mé, že jsem to já; nebo duch nemá maso a kosti, jak mne vidíte míti.
40 A když to řekl, ukázal jim ruce a nohy své.
41 A když ještě nevěřili pro radost a divili se, řekl jim: Máte zde nějaké jídlo?
42 A dali mu kus pečené ryby a plástu.
43 Vzal to a jedl před nimi.
44 A řekl jim: Toto jsou slova, která jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl s vámi, že se musí splnit všecko, co bylo napsáno v zákoně Mojžíšově, v prorocích a v žalmech, týkající se mě.
45 Tehdy jim otevřel rozum, aby rozuměli písmům,
46 A řekl jim: Tak je psáno, a tak musel Kristus trpět a třetího dne vstát z mrtvých.
47 A aby pokání a odpuštění hříchů bylo kázáno v jeho jménu mezi všemi národy, počínaje Jeruzalémem.
48 A vy jste svědkové těchto věcí.
49 A hle, posílám na vás zaslíbení svého Otce, ale zůstaňte v městě Jeruzalémě, dokud nebudete vybaveni mocí z výsosti.
50 A vyvedl je až do Betanie, pozvedl ruce a požehnal jim.
51 A stalo se, když jim žehnal, byl od nich oddělen a vynesen do nebe.
52 Poklonili se mu a s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma.
53 A byli neustále v chrámu a chválili Boha a dobrořečili mu. Amen.

Jan

KAPITOLA 1

1 Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh.
2 Totéž bylo na počátku u Boha.
3 Všechny věci učinil on; a bez něj nevzniklo nic, co bylo stvořeno.
4 V něm byl život; a život byl světlem lidí.
5 A světlo svítí ve tmě; a temnota to nepochopila.
6 Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan.
7 Ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, aby všichni lidé skrze něho uvěřili.
8 Nebyl tím Světlem, ale byl poslán, aby o tom Světle svědčil.
9 To bylo pravé Světlo, které osvěcuje každého člověka, který přichází na svět.
10 Byl ve světě a svět byl stvořen jím, a svět ho neznal.
11 Přišel do svého, a jeho vlastní ho nepřijali.
12 Ale těm, kteří ho přijali, dal moc stát se syny Božími, těm, kdo věří v jeho jméno.
13 Kteří se nenarodili z krve, ani z vůle těla, ani z vůle lidské, ale z Boha.
14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (a my jsme viděli jeho slávu, slávu jako jednorozeného od Otce), plné milosti a pravdy.
15 Jan o něm vydal svědectví a zvolal, řka: To je ten, o kterém jsem mluvil: Ten, který přichází po mně, má přednost přede mnou, neboť byl přede mnou.
16 A z jeho plnosti jsme dostali všecko, a to milost za milost.
17 Zákon byl dán od Mojžíše, ale milost a pravda přišla skrze Ježíše Krista.
18 Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v lůnu Otcově, o něm prohlásil.
19 A toto je záznam o Janovi, když Židé poslali kněze a levity z Jeruzaléma, aby se ho zeptali: Kdo jsi?
20 A vyznal se, a nezapřel; ale vyznal se, že nejsem Kristus.
21 I zeptali se ho: Co tedy? Ty jsi Elias? A on říká: Nejsem. Ty jsi ten prorok? A on odpověděl: Ne.
22 I řekli jemu: Kdo jsi? abychom mohli dát odpověď těm, kteří nás poslali. Co o sobě říkáš?
23 Řekl: Já jsem hlas volajícího na poušti: Vyrovnejte cestu Páně, jak řekl prorok Izaiáš.
24 A ti, kteří byli posláni, byli z farizeů.
25 I zeptali se ho a řekli jemu: Proč tedy křtíš, když nejsi ten Kristus, ani Eliáš, ani ten prorok?
26 Jan jim odpověděl, řka: Já křtím vodou, ale mezi vámi stojí jeden, kterého neznáte;
27 Je to on, kdo přichází za mnou, je přede mnou přednostní, jehož řemínek u boty nejsem hoden rozepnout.
28 To se stalo v Bethabaře za Jordánem, kde Jan křtil.
29 Druhého dne viděl Jan Ježíše, jak k němu přichází, a řekl: Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.
30 To je ten, o kterém jsem řekl: Po mně přichází muž, který je přede mnou přednostnější, neboť byl přede mnou.
31 A neznal jsem ho, ale aby byl zjeven Izraeli, proto přicházím křtít vodou.
32 A Jan vydal svědectví, řka: Viděl jsem Ducha, jak sestupuje z nebe jako holubice, a zůstal na něm.
33 A neznal jsem ho, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: Na koho uvidíš sestupovat Ducha a setrvávat na něm, to je ten, kdo křtí Duchem svatým.
34 A viděl jsem a vydal jsem svědectví, že toto je Syn Boží.
35 Opět druhého dne, když stál Jan a dva z jeho učedníků;
36 A pohlédl na Ježíše, jak kráčel, a řekl: Aj, Beránek Boží!
37 Ti dva učedníci ho slyšeli mluvit a šli za Ježíšem.
38 Potom se Ježíš obrátil a viděl, že jdou za ním, a řekl jim: Co hledáte? Řekli jemu: Rabbi, (což jest přeloženo, Mistře), kde bydlíš?
39 Řekl jim: Pojďte a vizte. Přišli, viděli, kde přebýval, a zůstali u něho toho dne, neboť bylo kolem desáté hodiny.
40 Jedním z těch dvou, kteří slyšeli Jana mluvit a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra.
41 Nalezl nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: Našli jsme Mesiáše, což je v překladu Kristus.
42 A přivedl ho k Ježíšovi. A když ho Ježíš uviděl, řekl: Ty jsi Šimon, syn Jonův. Budeš se jmenovat Kéfas, což je v překladu kámen.
43 Následujícího dne měl Ježíš vyjít do Galileje a našel Filipa a řekl mu: Pojď za mnou.
44 Filip byl z Betsaidy, města Ondřejova a Petrova.
45 Filip nalezl Natanaela a řekl jemu: Našli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně a proroci, Ježíše Nazaretského, syna Josefova.
46 I řekl jemu Natanael: Může býti něco dobrého z Nazareta? Řekl jemu Filip: Pojď a viz.
47 Ježíš viděl Natanaela, jak k němu přichází, a řekl o něm: Hle, pravý Izraelita, v němž není lsti!
48 Řekl jemu Natanael: Odkud mě znáš? Ježíš odpověděl a řekl jemu: Než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem, viděl jsem tě.
49 Odpověděl Natanael a řekl jemu: Rabbi, ty jsi Syn Boží; ty jsi král Izraele.
50 Ježíš odpověděl a řekl jemu: Protože jsem ti řekl: Viděl jsem tě pod fíkovníkem, věříš? uvidíš větší věci než tyto.
51 A řekl jemu: Amen, amen, pravím tobě, od nynějška uvidíte nebe otevřené a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.

KAPITOLA 2

1 Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské; a byla tam Ježíšova matka:
2 A jak Ježíš, tak i jeho učedníci byli povoláni ke svatbě.
3 A když chtěli víno, řekla jemu matka Ježíšova: Nemají vína.
4 Řekl jí Ježíš: Ženo, co já mám s tebou? moje hodina ještě nepřišla.
5 Jeho matka řekla služebníkům: Cokoli vám řekne, udělejte to.
6 A bylo tam postaveno šest kamenných nádob na vodu podle způsobu očišťování Židů, v nichž byly vždy dvě nebo tři firkiny.
7 Ježíš jim řekl: Naplňte nádoby vodou. A naplnili je až po okraj.
8 I řekl jim: Vytáhněte nyní a neste správci svátku. A odnesli to.
9 Když vládce svátku ochutnal vodu, z níž bylo vyrobeno víno, a nevěděl, odkud je: (ale věděli to služebníci, kteří vodu čerpali;) správce svátku zavolal ženicha,

10 A řekl jemu: Každý na počátku dobré víno vydává; a když se lidé dobře napili, pak to, co je horší, ale dobré víno jsi zachoval až dosud.
11 Tento počátek zázraků učinil Ježíš v Káně Galilejské a zjevil svou slávu; a jeho učedníci v něj uvěřili.
12 Potom sestoupil do Kafarnaum, on, jeho matka, jeho bratři a jeho učedníci, a zůstali tam ne mnoho dní.
13 A přiblížil se židovský velikonoční beránek a Ježíš vystoupil do Jeruzaléma,
14 A našli v chrámu ty, kteří prodávali voly, ovce a holuby, a směnárníky sedící:
15 A když udělal bič z malých provázků, vyhnal je všechny z chrámu, i ovce a voly; a vylil peníze směnárníků a převrátil stoly;
16 A řekl těm, kteří prodávali holubice: Vezměte tyto věci odtud; nedělejte z domu mého Otce dům obchodu.
17 Jeho učedníci si vzpomněli, že je psáno: Horlivost domu tvého mě sežrala.
18 Odpověděli Židé a řekli jemu: Jaké znamení nám ukazuješ, když ty věci činíš?
19 Ježíš odpověděl a řekl jim: Zbořte tento chrám a ve třech dnech jej postavím.
20 Tehdy řekli Židé: Čtyřicet šest let se stavěl tento chrám, a ty ho ve třech dnech postavíš?
21 On však mluvil o chrámu svého těla.
22 Když tedy vstal z mrtvých, jeho učedníci si vzpomněli, že jim to řekl; a uvěřili Písmu a slovu, které Ježíš řekl.
23 Když pak byl v Jeruzalémě o velikonocích v den svátku, mnozí uvěřili v jeho jméno, když viděli zázraky, které činil.
24 Ale Ježíš se jim nesvěřil, protože znal všechny lidi,
25 A nepotřeboval, aby někdo svědčil o člověku, neboť věděl, co je v člověku.

KAPITOLA 3

1 Byl jeden muž z farizeů, jménem Nikodém, židovský vládce:
2 Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: Rabbi, víme, že jsi učitel od Boha, neboť nikdo nemůže činit takové zázraky, které činíš ty, ledaže Bůh s ním.
3 Ježíš odpověděl a řekl jemu: Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.
4 Nikodém mu řekl: "Jak se může člověk narodit, když je starý?" může podruhé vstoupit do lůna své matky a narodit se?
5 Ježíš odpověděl: Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejíti do království Božího.
6 Co se narodilo z těla, je tělo; a co se narodilo z Ducha, je duch.
7 Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se znovu narodit.
8 Vítr vane, kam chce, a ty slyšíš jeho zvuk, ale nevíš, odkud přichází a kam jde, tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha.
9 Nikodém odpověděl a řekl jemu: Jak se to může stát?
10 Ježíš odpověděl a řekl jemu: Ty jsi pánem Izraele, a ty věci nevíš?
11 Amen, amen, pravím tobě: Mluvíme, co víme, a svědčíme, že jsme viděli; a nepřijímáte našeho svědectví.
12 Jestliže jsem vám řekl pozemské věci, a vy nevěříte, jak uvěříte, když vám povím o nebeských věcech?
13 A nikdo nevystoupil do nebe, kromě toho, který sestoupil z nebe, Syn člověka, který je v nebi.
14 A jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen i Syn člověka.
15 Aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.
16 Neboť Bůh tak miloval svět, že svého jednorozeného Syna dal, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.
17 Nebo neposlal Bůh Syna svého na svět, aby svět odsoudil; ale aby byl svět skrze něho spasen.
18 Kdo v něho věří, není odsouzen, ale kdo nevěří, je již odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.
19 A to je ten odsouzení, že světlo přišlo na svět a lidé milovali spíše tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé.
20 Neboť každý, kdo činí zlo, nenávidí světlo, a nejde k světlu, aby nebyly pokárány jeho skutky.
21 Kdo však činí pravdu, přichází na světlo, aby byly zjeveny skutky jeho, že jsou vykonány v Bohu.
22 Potom přišel Ježíš a jeho učedníci do země Judské; a tam zůstal s nimi a křtil.
23 Jan také křtil v Aenonu blízko Salima, protože tam bylo mnoho vody, a oni přišli a byli pokřtěni.
24 Jan totiž ještě nebyl uvržen do vězení.
25 Mezi některými Janovými učedníky a Židy pak vznikla otázka o očišťování.
26 I přišli k Janovi a řekli jemu: Rabbi, ten, kterýž byl s tebou za Jordánem, jemuž vydáváš svědectví, hle, ten křtí, a všichni k němu přicházejí.
27 Jan odpověděl a řekl: Člověk nemůže přijmout nic, leč by mu to bylo dáno z nebe.
28 Vy sami mi svědčíte, že jsem řekl: Nejsem Kristus, ale že jsem poslán před ním.
29 Ten, kdo má nevěstu, je ženich, ale přítel ženicha, který stojí a slyší ho, se velmi raduje z hlasu ženichova. Tato má radost se tedy naplnila.
30 On se musí zvětšovat, ale já se musím zmenšovat.
31 Kdo přichází shůry, je nade vše, kdo je ze země, je pozemský, a mluví ze země, kdo přichází z nebe, je nade vše.
32 A co viděl a slyšel, to svědčí; a nikdo nepřijímá jeho svědectví.
33 Kdo přijal jeho svědectví, potvrdil svou pečetí, že Bůh je pravdivý.
34 Neboť ten, kterého poslal Bůh, mluví slova Boží, neboť Bůh mu nedává Ducha podle míry.
35 Otec miluje Syna a všechno mu dal do rukou.
36 Kdo věří v Syna, má život věčný, a kdo Synu nevěří, neuzří života; ale hněv Boží na něm zůstává.

KAPITOLA 4

1 Když tedy Pán věděl, jak se farizeové doslechli, že Ježíš získával a křtil více učedníků než Jan,
2 (Ačkoli nekřtil sám Ježíš, ale jeho učedníci,)
3 Opustil Judeu a odešel znovu do Galileje.
4 A musí jít přes Samaří.
5 Potom přišel do města Samaří, které se jmenuje Sychar, blízko pozemku, který dal Jákob svému synu Josefovi.

6 Byla tam Jákobova studna. Ježíš tedy, unaven cestou svou, posadil se takto na studni, a bylo kolem šesté hodiny.
7 Přišla žena ze Samaří čerpat vodu, řekl jí Ježíš: Dej mi napít.
8 (Jeho učedníci totiž odešli do města nakoupit maso.)
9 I řekla jemu žena Samařská: Jak to, že ty, Žid jsi, žádáš o pití ode mne, kteráž jsem žena Samařská? neboť Židé nemají žádný styk se Samaritány.
10 Odpověděl Ježíš a řekl jí: Kdybys znala dar Boží a kdo jest, kterýž tobě praví: Dej mi napíti; ty bys ho prosil, a on by ti dal živou vodu.
11 Žena mu řekla: Pane, nemáš čím čerpat, a studna je hluboká. Odkud tedy máš tu živou vodu?
12 Zdaliž jsi větší než otec náš Jákob, kterýž nám dal studnu a sám z ní pil, i děti jeho i dobytek jeho?
13Ježíš odpověděl a řekl jí: Kdo se napije této vody, bude znovu žíznit.
14 Kdo se však napije z vody, kterou mu dám, nebude žíznit navěky; ale voda, kterou mu dám, bude v něm studnicí vody vyvěrající do života věčného.
15 Žena jemu řekla: Pane, dej mi této vody, abych nežíznil a abych sem nepřišel čerpat.
16 Ježíš jí řekl: Jdi, zavolej svého muže a pojď sem.
17 Žena odpověděla a řekla: Nemám muže. Ježíš jí řekl: Dobře jsi řekla: Nemám muže.
18 Měla jsi totiž pět mužů; a ten, kterého nyní máš, není tvůj manžel. To jsi vpravdě řekl.
19 Žena jemu řekla: Pane, poznala jsem, že jsi prorok.
20 Naši otcové se klaněli na této hoře; a vy říkáte, že v Jeruzalémě je místo, kde se mají lidé klanět.
21 Ježíš jí řekl: Ženo, věř mi, přichází hodina, kdy se nebudete klanět Otci ani na této hoře, ani v Jeruzalémě.
22 Vy se klaníte, nevíte čemu; víme, čemu se klaníme, neboť spása je ze Židů.
23 Ale přichází hodina, a nyní jest, kdy praví ctitelé budou uctívat Otce v duchu a v pravdě; nebo Otec hledá takové, aby se mu klaněli.
24 Bůh je Duch, a ti, kdo ho uctívají, musí se mu klanět v duchu a v pravdě.
25 Žena mu řekla: Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Až přijde, oznámí nám všecko.
26 Ježíš jí řekl: To jsem já, který mluvím k tobě.
27 A na to přišli jeho učedníci a divili se, že mluvil s tou ženou, ale žádný muž neřekl: Co hledáš? nebo: Proč s ní mluvíš?
28 Žena tedy opustila svůj hrnek a odešla do města a řekla mužům:
29 Pojďte, vizte muže, který mi řekl všecko, co jsem kdy činil: Není to Kristus?
30 Potom vyšli z města a přišli k němu.
31 Mezitím se ho jeho učedníci modlili: "Mistře, jez."
32 Ale on jim řekl: Mám k jídlu maso, o kterém vy neznáte.
33 Řekli tedy učedníci jeden druhému: Má-li ho někdo přinést k jídlu?
34 Ježíš jim řekl: Mým pokrmem je činit vůli toho, který mě poslal, a dokončit jeho dílo.
35 Neříkejte: Ještě čtyři měsíce, a pak přijde žeň? Aj, pravím vám: Pozdvihněte očí svých a pohleďte na pole; neboť jsou již bílí ke sklizni.
36 A kdo žne, dostává mzdu a sbírá úrodu k životu věčnému, aby se spolu radoval ten, kdo seje, i ten, kdo žne.
37 A zde je pravdivé rčení: Jeden rozsévá a jiný sklízí.
38 Poslal jsem vás sklízet to, na čem jste nepracovali: jiní pracovali, a vy jste vstoupili do jejich práce.
39 A mnozí ze Samaritánů toho města v něho uvěřili pro řeč ženy, která svědčila: Řekl mi všecko, co jsem kdy činil.
40 Když k němu Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal, a zůstal tam dva dny.
41 A mnozí další uvěřili pro jeho vlastní slovo;
42 A řekl ženě: Nyní věříme, ne pro tvé slovo; nebo sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je skutečně Kristus, Spasitel světa.
43 Po dvou dnech odešel odtud a odešel do Galileje.
44 Sám Ježíš totiž svědčil, že prorok nemá ve své zemi žádnou čest.
45 Když pak přišel do Galileje, přijali ho Galilejští, když viděli všecko, co činil v Jeruzalémě o slavnosti, neboť i oni šli na slavnost.
46 Ježíš tedy znovu přišel do Kány Galilejské, kde udělal z vody víno. A byl jeden šlechtic, jehož syn byl nemocen v Kafarnaum.
47 Když uslyšel, že Ježíš vyšel z Judska do Galileje, šel k němu a prosil ho, aby sestoupil a uzdravil jeho syna, neboť byl na pokraji smrti.
48 Tedy řekl jemu Ježíš: Neuvidíte-li znamení a zázraky, neuvěříte.
49 Šlechtic mu řekl: Pane, sestup, než zemře mé dítě.
50 Dí jemu Ježíš: Jdi; tvůj syn žije. A ten muž uvěřil slovu, které k němu Ježíš mluvil, a šel svou cestou.
51 A když nyní sestupoval, setkali se s ním služebníci jeho, a řekli jemu, řkouce: Syn tvůj živ jest.
52 Potom se jich zeptal na hodinu, kdy se začal opravovat. I řekli jemu: Včera v sedmou hodinu ho horečka opustila.
53 I poznal otec, že to bylo v tu hodinu, v kterouž řekl jemu Ježíš: Syn tvůj žije, a uvěřil sám i celý dům jeho.
54 Toto je opět druhý zázrak, který Ježíš učinil, když vyšel z Judska do Galileje.

KAPITOLA 5

1 Potom byl svátek Židů; a Ježíš vystoupil do Jeruzaléma.
2 Nyní je v Jeruzalémě u ovčího trhu jezírko, které se hebrejsky nazývá Bethesda a má pět verand.
3 V nich leželo velké množství bezmocných lidí, slepých, zastavených, vyschlých, čekajících na pohyb vody.
4 Nebo anděl sestoupil v určitou dobu do rybníka a zneklidnil vodu; kdo tedy první po zbouření vody vstoupil, uzdravil se z každé nemoci, kterou měl.
5 Byl tam jeden muž, který byl nemocný třicet osm let.
6 Když ho Ježíš uviděl ležet, a poznal, že už je v tom případě dlouho, řekl mu: Chceš být uzdraven?
7 Nemohu mu odpověděl: Pane, nemám nikoho, kdo by mě vložil do rybníka, když se rozbouří voda.
8 Řekl jemu Ježíš: Vstaň, vezmi lože své a choď.
9 A hned uzdraven byl muž, vzal své lože a chodil, a téhož dne byla sobota.
10 Židé tedy uzdravenému řekli: Je sobotní den, není ti dovoleno nosit lože své.
11 Odpověděl jim: Ten, kterýž mne uzdravil, mi řekl: Vezmi své lože a choď.
12 Tehdy se ho zeptali: Který je to člověk, který ti řekl: Vezmi své lože a choď?
13 A ten, kdo byl uzdraven, nevěděl, kdo to byl; neboť Ježíš se odvedl, zástup byl na tom místě.

14 Potom ho Ježíš nalezl v chrámu a řekl mu: Hle, uzdraven jsi, už nehřeš, aby se ti nestalo něco horšího.
15 Ten muž odešel a řekl Židům, že to byl Ježíš, který ho uzdravil.
16 A proto Židé pronásledovali Ježíše a snažili se ho zabít, protože to činil v sobotu.
17 Ale Ježíš jim odpověděl: Můj Otec až dosud pracuje a já pracuji.
18 Židé se ho proto snažili zabít tím více, že nejen porušil sobotu, ale také řekl, že Bůh je jeho Otec, a činí se rovným Bohu.
19 Ježíš jim odpověděl: Amen, amen, pravím vám, Syn nemůže dělat nic sám od sebe, leč to, co vidí činit Otce.
20 Nebo Otec miluje Syna a ukazuje mu všecko, co sám činí, a ukáže mu větší skutky než tyto, abyste se divili.
21 Nebo jako Otec křísí mrtvé a obživuje je; tak i Syn obživuje, koho chce.
22 Otec totiž nikoho nesoudí, ale všechen soud svěřil Synu.
23 Aby všichni lidé ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, který ho poslal.
24 Amen, amen, pravím vám, kdo slyší slovo mé a věří v toho, který mě poslal, má život věčný a nepřijde k soudu; ale přechází ze smrti do života.
25 Amen, amen, pravím vám: Přichází hodina, a nyní jest, kdy mrtví uslyší hlas Syna Božího, a ti, kteříž slyší, budou žíti.
26 Nebo jako Otec má život sám v sobě; tak dal Synu, aby měl v sobě život;
27 A dal mu moc vykonávat také soud, protože je Syn člověka.
28Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, v níž všichni, kdo jsou v hrobech, uslyší jeho hlas,
29 A vyjde; ti, kteří činili dobro, ke vzkříšení života; a ti, kteří páchali zlo, ke vzkříšení k zatracení.
30 Sám od sebe nemohu nic dělat, jak slyším, soudím, a můj soud je spravedlivý; protože nehledám svou vůli, ale vůli Otce, který mě poslal.
31 Vydávám-li svědectví o sobě, mé svědectví není pravdivé.
32 Jiný jest, kterýž vydává svědectví o mně; a vím, že svědectví, které o mně vydává, je pravdivé.
33 Poslali jste k Janovi, a on vydal svědectví pravdě.
34 Ale svědectví od člověka nepřijímám, ale toto říkám, abyste spaseni byli.
35 On byl hořící a zářící světlo, a vy jste byli ochotni na čas radovat se v jeho světle.
36 Ale já mám větší svědectví než Janovo: neboť skutky, které mi dal Otec dokončit, tytéž skutky, které já činím, svědčí o mně, že mě poslal Otec.
37 Svědectví o mně vydal sám Otec, který mě poslal. Nikdy jste neslyšeli jeho hlas, ani jste neviděli jeho tvar.
38 A slovo jeho v sobě nemáte; pro koho on poslal, tomu nevěříte.
39 Hledejte v písmech; nebo se domníváte, že v nich máte život věčný, a oni svědčí o mně.
40 A nepřijdete ke mně, abyste měli život.
41 Nepřijímám cti od lidí.
42 Ale znám vás, že nemáte v sobě lásky Boží.
43 Přišel jsem ve jménu svého Otce, a nepřijímáte mě; přijde-li jiný ve jménu svém, toho přijmete.
44 Jak můžete věřit vy, kteří se navzájem ctíte, a nehledáte slávy, která přichází od Boha?
45 Nedomnívejte se, že já na vás budu žalovati u Otce. Žaluje vás někdo, Mojžíš, v něhož doufáte.
46 Nebo kdybyste věřili Mojžíšovi, byli byste věřili mně, neboť psal o mně.
47 Jestliže však nevěříte spisům jeho, jak uvěříte slovům mým?

KAPITOLA 6

1Po těchto věcech Ježíš přešel přes Galilejské moře, které je Tiberiadským mořem.
2 Šel za ním veliký zástup, protože viděli jeho zázraky, které činil na nemocných.
3 Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky.
4 Blížil se velikonoční beránek, svátek Židů.
5 Když Ježíš pozdvihl oči a viděl, že k němu přichází velká skupina, řekl Filipovi: " Kde nakoupíme chleba, aby se tito najedli?"
6 A to řekl, aby ho vyzkoušel: neboť sám věděl, co udělá.
7 Filip mu odpověděl: Dvě stě haléřů chleba jim nestačí, aby si každý trochu vzal.
8 Jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra, mu řekl:
9 Je tu mládenec, který má pět ječných chlebů a dvě rybičky, ale co jsou mezi tolika?
10 Ježíš řekl: Posaďte ty muže. Teď tam bylo hodně trávy. Muži se tedy posadili, v počtu kolem pěti tisíc.
11 Ježíš vzal chleby; a když vzdal díky, rozdával učedníkům a učedníci sedícím; a stejně tak o rybách, jak by chtěli.
12 Když se naplnili, řekl svým učedníkům: „ Seberte zbytky, aby se nic neztratilo.
13 Proto je shromáždili a naplnili dvanáct košů úlomky pěti ječných chlebů, které zůstaly nad nimi těm, kdo jedli.
14 Tehdy ti muži, když viděli zázrak, který učinil Ježíš, řekli: To je pravda, ten prorok, který měl přijít na svět.
15 Když tedy Ježíš poznal, že přijdou a vezmou ho násilím, aby ho učinili králem, odešel opět sám na horu.
16 A když nyní nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři,
17 A vstoupili na loď a přeplavili se přes moře do Kafarnaum. A nyní byla tma a Ježíš k nim nepřišel.
18 A moře povstalo od velikého větru, který vál.
19 Když tedy veslovali kolem pětadvaceti nebo třiceti honů, viděli Ježíše, jak kráčí po moři a přibližuje se k lodi, a báli se.
20 Ale on řekl jim: Já jsem; neboj se.
21 Potom ho ochotně přijali na loď, a hned byla loď u země, do níž vpluli.
22 Následujícího dne, když lidé, kteří stáli na druhém břehu moře, viděli, že tam není žádná jiná loď, kromě té, na kterou se vešlo jeho učedníkům, a že Ježíš nenastoupil se svými učedníky na loď, ale že jeho učedníci odešli sami;
23 (Avšak z Tiberiady připluly jiné lodě blízko k místu, kde jedli chléb, poté, co Hospodin vzdal díky:)
24 Když tedy lid viděl, že tam není Ježíš ani jeho učedníci, nalodili se také a přišli do Kafarnaum, aby Ježíše hledali.
25 A když ho našli na druhé straně moře, řekli jemu: Rabbi, kdy jsi sem přišel?

26 Ježíš jim odpověděl a řekl: Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne proto, že jste viděli zázraky, ale proto, že jste jedli z chlebů a nasyceni jste.
27 Nepracujte pro maso, které hyne, ale pro pokrm, který zůstává k životu věčnému, který vám dá Syn člověka, neboť jej Bůh Otec zpečetil.
28 Řekli jemu: Co máme dělat, abychom konali skutky Boží?
29 Ježíš odpověděl a řekl jim: Toto je dílo Boží, abyste věřili v toho, kterého on poslal.
30 Řekli mu tedy: Jaké znamení tedy ukazuješ, abychom viděli a věřili ti? co děláš?
31 Naši otcové jedli manu na poušti; jak je psáno, dal jim jíst chléb z nebe.
32 Ježíš jim řekl: Amen, amen, pravím vám, že Mojžíš vám nedal ten chléb z nebe; ale můj Otec vám dává pravý chléb z nebe.
33 Neboť chléb Boží jest ten, který sestupuje z nebe a dává světu život.
34 Řekli mu: Pane, dej nám na věky tento chléb.
35 Ježíš jim řekl: Já jsem chléb života. a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.
36 Ale řekl jsem vám: I vy jste mne viděli, a nevěříte.
37 Všechno, co mi dává Otec, přijde ke mně; a toho, kdož ke mně přichází, nevyženu ven.
38 Sestoupil jsem z nebe, ne abych činil vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal.
39 A toto je vůle Otcova, který mě poslal, abych ze všeho, co mi dal, nic neztratil, ale vzkřísil to v poslední den.
40 A toto je vůle toho, který mě poslal, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný. A já ho vzkřísím v poslední den.
41 Židé na něj reptali, protože řekl: Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.
42 A řekli: Není to ten Ježíš, syn Josefův, jehož otce a matku známe? Jak to tedy, že říká: Sestoupil jsem z nebe?
43 Tedy odpověděl Ježíš a řekl jim: Nereptejte mezi sebou.
44 Nikdo nemůže přijít ke mně, leč by ho nepřitáhl Otec, který mě poslal, a já ho vzkřísím v poslední den.
45 V prorocích je psáno: A všichni budou učeni od Boha. Každý tedy, kdo slyšel a učil se od Otce, přichází ke mně.
46 Ne že by někdo viděl Otce, kromě toho, který je z Boha, ten viděl Otce.
47 Amen, amen, pravím vám, kdo věří ve mne, má život věčný.
48 Já jsem ten chléb života.
49 Vaši otcové jedli mannu na poušti a zemřeli.
50 Toto je ten chléb, který sestupuje z nebe, aby z něj člověk jedl a nezemřel.
51 Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Jí-li kdo z tohoto chleba, živ bude na věky, a chléb, který já dám, je mé tělo, které dám za život světa.
52 Židé se mezi sebou hádali a říkali: Jak nám tento může dát jíst své tělo?
53 Tehdy jim Ježíš řekl: Amen, amen, pravím vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.
54 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný; a vzkřísím ho v poslední den.
55 Neboť mé tělo jest pravý pokrm a má krev pravý nápoj.
56 Kdo jí mé tělo a pije mou krev, přebývá ve mně a já v něm.
57 Jakož mne poslal živý Otec, a já žiji skrze Otce, tak i ten, kdož mne jí, skrze mne živ bude.
58 Toto je ten chléb, který sestoupil z nebe: ne jako vaši otcové jedli manu a zemřeli; kdo jí z tohoto chleba, bude živ na věky.
59 Toto řekl v synagoze, když učil v Kafarnaum.
60 Mnozí z učedníků jeho, když to slyšeli, řekli: To je tvrdá řeč; kdo to může slyšet?
61 Když Ježíš v sobě poznal, že jeho učedníci na to reptali, řekl jim: Uráží vás to?
62 Co a jestli spatříte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve?
63 Je to duch, který obživuje; Tělo nic neprospívá, slova, která k vám mluvím, jsou duch a jsou život.
64 Ale někteří z vás nevěří. Ježíš totiž od počátku věděl, kdo jsou nevěřící a kdo by ho měl zradit.
65 A řekl: Proto jsem vám řekl, že žádný nemůže přijíti ke mně, ledaže by mu to bylo dáno od Otce mého.
66 Od té doby se mnoho z jeho učedníků vrátilo a už s ním nechodili.
67 Tedy řekl Ježíš Dvanácti: Chcete i vy odejít?
68 Šimon Petr mu odpověděl: Pane, ke komu půjdeme? máš slova věčného života.
69 A my věříme a jsme si jisti, že ty jsi Kristus, Syn Boha živého.
70 Ježíš jim odpověděl: Zdaliž jsem vás nevyvolil dvanáct, a jeden z vás je ďábel?
71 Mluvil o Jidášovi Iškariotském, synu Šimonovu, neboť to byl on, kdo ho měl zradit, jako jeden z dvanácti.

KAPITOLA 7

1 Po těchto věcech chodil Ježíš po Galileji, protože nechtěl chodit v židovství, protože ho Židé chtěli zabít.
2 Nyní se blížila židovská slavnost stánků.
3 Jeho bratři mu tedy řekli: Odejdi odtud a jdi do Judska, aby i tvoji učedníci viděli skutky, které činíš.
4 Neboť není nikoho, kdo by něco dělal tajně, a sám se snaží být znám. Činíš-li tyto věci, ukaž se světu.
5 Nebo ani jeho bratří v něho nevěřili.
6 Ježíš jim řekl: Můj čas ještě nepřišel, ale váš čas je vždy připraven.
7 Svět tě nemůže nenávidět; mne však nenávidí, protože o tom svědčím, že skutky jeho jsou zlé.
8 Jděte na tento svátek, já ještě nevstupuji na tento svátek; neboť můj čas ještě není naplněn.
9 Když jim tato slova řekl, zůstal ještě v Galileji.
10 Když však jeho bratři vystoupili, vyšel i on na slavnost, ne zjevně, ale jakoby skrytě.
11 Tedy hledali ho Židé o slavnosti, a řekli: Kde je?
12 I bylo mezi lidem mnoho reptání o něm; nebo jedni říkali: Dobrý jest, jiní říkali: Nikoli; ale klame lid.
13 Nikdo však o něm nemluvil otevřeně ze strachu před Židy.
14 Uprostřed svátku vystoupil Ježíš do chrámu a učil.
15 Židé se divili, řkouce: Jak zná tento muž písmena, když se neučil?
16 Ježíš jim odpověděl a řekl: Moje učení není moje, ale toho, který mě poslal.
17 Bude-li kdo činit jeho vůli, bude vědět o nauce, zda je z Boha, nebo zda mluvím sám od sebe.

18 Kdo o sobě mluví, hledá svou slávu, ale kdo hledá jeho slávu, který ho poslal, to je pravda a není v něm žádná nepravost.
19 Což vám Mojžíš nedal zákon, a přesto žádný z vás zákon nezachovává? Proč se mě chystáš zabít?
20 Odpověděl lid a řekl: Máš ďábla, kdo tě zabije?
21 Ježíš odpověděl a řekl jim: Udělal jsem jedno dílo a všichni se divíte.
22 Mojžíš vám tedy dal obřízku; (ne proto, že je to od Mojžíše, ale od otců;) a vy v sobotu obřezávejte člověka.
23 Přijme-li někdo v den sabatu obřízku, aby zákon Mojžíšův nebyl porušen; Hněváte se na mne, že jsem uzdravil člověka v sobotu?
24 Nesuďte podle vzhledu, ale suďte spravedlivým soudem.
25 Někteří z nich z Jeruzaléma řekli: Není to on, kterého chtějí zabít?
26 Ale hle, on směle mluví, a nic mu neříkají. Vědí skutečně vládcové, že toto je právě Kristus?
27 My však víme, odkud jest, ale když Kristus přijde, nikdo neví, odkud je.
28 Tehdy zvolal Ježíš v chrámě, když učil, řka : Oba mne znáte, i víte, odkud jsem.
29 Ale já ho znám, neboť jsem od něho, a on mě poslal.
30 Chtěli ho tedy zajmout, ale nikdo na něj nevztáhl ruku, protože ještě nepřišla jeho hodina.
31 A mnozí z lidu uvěřili v něho a řekli: Až přijde Kristus, zdali více zázraků učinil, nežli ty, které učinil tento?
32 Farizeové slyšeli, že si lid o něm takové věci reptal; Farizeové a velekněží poslali služebníky, aby ho zajali.
33 Tehdy jim Ježíš řekl: Ještě chvíli jsem s vámi, a pak půjdu k tomu, který mě poslal.
34 Budete mne hledat, a nenaleznete mne, a kde jsem já, tam nemůžete přijíti.
35 I řekli si Židé mezi sebou: Kam půjde, že ho nenajdeme? půjde k rozptýleným mezi pohany a bude učit pohany?
36 Co jest to za řeči, že řekl: Budete mne hledati, a nenaleznete mne, a kde jsem já, tam nemůžete přijíti?
37 V poslední den, ten veliký den svátku, Ježíš stál a volal: Žízní-li kdo, ať přijde ke mně a pije.
38 Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, z jeho břicha potečou řeky živé vody.
39 (To však řekl o Duchu, kterého mají přijmout ti, kteří v něho věří, neboť Duch svatý ještě nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.)
40 Proto mnozí z lidu, když slyšeli toto slovo, řekli: Toť jest vskutku Prorok.
41 Jiní řekli: Toto je Kristus. Ale někteří řekli: Má-li Kristus vyjíti z Galileje?
42 Což neříkalo Písmo: Že Kristus pochází ze semene Davidova, az města Betléma, kdež byl David?
43 A tak kvůli němu došlo k rozdělení mezi lidem.
44 A někteří z nich by ho byli vzali; ale nikdo na něj nevztáhl ruce.
45 Tedy přišli služebníci k velekněžím a farizeům; I řekli jim: Proč jste ho nepřivedli?
46 Důstojníci odpověděli: Nikdy člověk nemluvil jako tento.
47 Tedy odpověděli jim farizeové: I vy jste oklamáni?
48 Uvěřil v něj někdo z předních nebo z farizeů?
49 Ale tento lid, který nezná zákona, je proklet.
50 Nikodém jim řekl: (Ten, který přišel k Ježíšovi v noci, byl jedním z nich):
51 Zdaliž zákon náš soudí někoho, dříve než jej vyslyší, a ví, co činí?
52 Odpověděli a řekli jemu: I ty jsi z Galileje? Hledejte a hledejte, neboť z Galileje nepovstává žádný prorok.
53 A šel každý do svého domu.

KAPITOLA 8

1 Ježíš odešel na Olivovou horu.
2 A časně ráno zase přišel do chrámu a všecken lid přicházel k němu; a on se posadil a učil je.
3 I přivedli k němu zákoníci a farizeové ženu přistiženou při cizoložství; a když ji postavili doprostřed,
4 Řekli mu: Mistře, tato žena byla přistižena při cizoložství přímo při činu.
5 Mojžíš nám v Zákoně přikázal, abychom takové kamenovali, ale co ty říkáš?
6 To řekli, pokoušejíce ho, aby ho mohli obvinit. Ježíš se však sklonil a prstem psal po zemi, jako by je neslyšel.
7 Když se ho tedy dál ptali, zvedl se a řekl jim: Kdo z vás je bez hříchu, nechť po ní nejprve hodí kamenem.
8 A opět se sehnul a psal po zemi.
9 A ti, kteří to slyšeli, usvědčeni svým vlastním svědomím, vycházeli jeden po druhém, počínaje nejstarším, až do posledního; a Ježíš zůstal sám a žena stála uprostřed.
10 Když se Ježíš pozdvihl a neviděl nikoho než tu ženu, řekl jí: Ženo, kde jsou ti, kdo jsou tví žalobci? Zdaliž tě nikdo neodsoudil?
11 Řekla: Žádný člověk, Pane. A Ježíš jí řekl: Ani já tě neodsuzuji, jdi a už nehřeš.
12 Potom k nim Ježíš znovu promluvil, řka: Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.
13 Tedy řekli jemu farizeové: Svědčíš o sobě; tvůj záznam není pravdivý.
14 Ježíš odpověděl a řekl jim: I když svědectví vydávám sám o sobě, svědectví mé jest pravdivé; neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu; ale nemůžete říci, odkud přicházím a kam jdu.
15 Soudíte podle těla; Nesoudím žádného člověka.
16 Jestliže však soudím, můj soud je pravdivý, neboť nejsem sám, ale já a Otec, který mě poslal.
17 I ve vašem zákoně je psáno, že svědectví dvou mužů je pravdivé.
18 Já jsem ten, který vydávám svědectví o sobě, a Otec, který mě poslal, vydává svědectví o mně.
19 I řekli jemu: Kde jest Otec tvůj? Ježíš odpověděl: Neznáte mne ani Otce mého. Kdybyste mne znali, znali byste i Otce mého.
20 Tato slova mluvil Ježíš v pokladnici, když učil v chrámě, a nikdo na něj nevztáhl ruce; neboť ještě nepřišla jeho hodina.
21 I řekl jim Ježíš znovu: Jdu svou cestou, a budete mne hledat, a zemřete ve svých hříších; kam já jdu, tam vy nemůžete přijíti.
22 Židé řekli: Zabije se? nebo řekl: Kam já jdu, vy nemůžete přijíti.
23 I řekl jim: Vy jste zdola; Já jsem shůry: vy jste z tohoto světa; Nejsem z tohoto světa.
24 Řekl jsem vám tedy, že zemřete ve svých hříších, neboť neuvěříte-li, že já jsem, zemřete ve svých hříších.

25 I řekli jemu: Kdo jsi? I řekl jim Ježíš: Totéž, co jsem vám řekl od počátku.
26 Mnoho bych vám chtěl říci a soudit, ale ten, který mě poslal, je pravdivý; a mluvím světu o tom, co jsem o něm slyšel.
27 Nerozuměli, že k nim mluvil o Otci.
28 Tedy řekl jim Ježíš: Až vyzdvihnete Syna člověka, tehdy poznáte, že já jsem a že sám od sebe nic nečiním; ale jak mne naučil Otec můj, mluvím tyto věci.
29 A ten, který mě poslal, je se mnou. Otec mě nenechal samotného; vždyť dělám věci, které se mu líbí.
30 Když tato slova mluvil, mnozí v něj uvěřili.
31 Tehdy řekl Ježíš Židům, kteří v něho uvěřili: Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky;
32 A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí.
33 Odpověděli jemu: Sémě Abrahamovo jsme, a nikdy jsme nebyli nikomu v otroctví. Jak pravíš: Osvobozeni budete?
34 Ježíš jim odpověděl: Amen, amen, pravím vám: Každý, kdo páchá hřích, je služebníkem hříchu.
35 A služebník nezůstává v domě na věky, ale Syn zůstává na věky.
36 Jestliže vás tedy Syn vysvobodí, budete skutečně svobodní.
37 Vím, že jste sémě Abrahamovo; ale hledáte mne zabíti, nebo slovo mé u vás nemá místa.
38 Já mluvím, což jsem viděl u Otce svého, a vy činíte, co jste viděli u otce svého.
39 Odpověděli a řekli jemu: Abraham je náš otec. Ježíš jim řekl: Kdybyste byli dětmi Abrahamovými, činili byste skutky Abrahamovy.
40 Nyní však hledáte mne zabíti, muže, kterýž mluvil vám pravdu, kterouž jsem slyšel od Boha;
41 Činíte skutky svého otce. I řekli jemu: Nenarodili jsme se ze smilstva; máme jednoho Otce, dokonce Boha.
42 Ježíš jim řekl: Kdyby Bůh byl váš Otec, milovali byste mě; ani já jsem nepřišel sám od sebe, ale on mě poslal.
43 Proč nerozumíte řeči mé? i proto, že nemůžete slyšet mé slovo.
44 Vy jste z otce svého ďábla a žádosti otce svého budete činit. Byl vrahem od počátku a nezůstal v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví ze svého, neboť je lhář a její otec.
45 A protože vám pravím pravdu, nevěříte mi.
46 Kdo z vás mě přesvědčí o hříchu? A když říkám pravdu, proč mi nevěříte?
47 Kdo je z Boha, slyší slova Boží, vy je tedy neslyšíte, protože nejste z Boha.
48 Tedy odpověděli Židé a řekli jemu: Neříkáme dobře, že jsi Samaritán a máš ďábla?
49 Ježíš odpověděl: Nemám ďábla; já však ctím svého Otce, a vy mne zneuctíte.
50 A nehledám své vlastní slávy, je ten, kdo hledá a soudí.
51 Amen, amen, pravím vám: Bude-li člověk zachovávat mé slovo, nikdy neuvidí smrt.
52 Tedy řekli jemu Židé: Nyní víme, že máš ďábla. Abraham je mrtev a proroci; a ty říkáš: Zachová-li kdo slovo mé, neokusí smrti na věky.
53 Jsi snad větší než otec náš Abraham, kterýž umřel? a proroci jsou mrtví. Koho si děláš?
54 Ježíš odpověděl: Ctím-li sám sebe, není ctí má; Otec můj ctí mne; o kterém vy říkáte, že on je váš Bůh.
55 Vy jste ho však neznali; ale já ho znám, a kdybych řekl: Neznám ho, budu lhář jako vy; ale znám ho a zachovávám jeho slova.
56 Otec tvůj Abraham se radoval, že uvidí můj den, a viděl to a zaradoval se.
57 Tedy řekli jemu Židé: Ještě ti není padesát let, a viděl jsi Abrahama?
58 Ježíš jim řekl: Amen, amen pravím vám: Než byl Abraham, já jsem.
59 Potom sebrali kamení, aby je házeli, ale Ježíš se skryl a vyšel z chrámu, prošel jejich středem, a tak prošel.

KAPITOLA 9

1 Když Ježíš šel kolem, uviděl člověka, který byl od narození slepý.
2 Jeho učedníci se ho zeptali: Mistře, kdo zhřešil, on nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?
3 Ježíš odpověděl: Ani tento nezhřešil, ani jeho rodiče, ale aby se na něm zjevily skutky Boží.
4 Musím konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den; přichází noc, kdy nikdo nemůže pracovat.
5 Dokud jsem na světě, jsem světlo světa.
6 Když to řekl, plivl na zem, udělal ze slin hlínu a pomazal jím oči slepého,
7 A řekl jemu: Jdi, umyj se v jezírku Siloe, (což jest ve výkladu Poslaný.) Odešel tedy, umyl se, a viděl.
8 Řekli tedy sousedé, a ti, kteříž ho předtím viděli, že je slepý: Není to ten, který seděl a žebral?
9 Někteří říkali: To je on, jiní říkali: Je mu podobný, ale on řekl: To jsem já.
10 I řekli jemu: Jak se otevřely oči tvé?
11 Odpověděl a řekl: Člověk, kterýž se jmenuje Ježíš, udělal hlínu, pomazal mi oči a řekl mi: Jdi k rybníku Siloe a umyj se.
12 I řekli jemu: Kde jest? Řekl: Nevím.
13 Přivedli k farizeům toho, který byl dříve slepý.
14 A byla sobota, když Ježíš udělal hlínu a otevřel oči.
15 Potom se ho také farizeové zeptali, jak prohlédl. Řekl jim: Dal mi hlínu na oči, umyl jsem se a vidím.
16 Proto řekli někteří z farizeů: Tento člověk není z Boha, protože nezachovává sobotu. Jiní říkali: Jak může hříšník dělat takové zázraky? A došlo mezi nimi k rozdělení.
17 Znovu řekli slepému: Co o něm říkáš, že ti otevřel oči? Řekl: On je prorok.
18 Židé však o něm neuvěřili, že byl slepý a prohlédl, dokud nezavolali rodiče toho, kdo prohlédl.
19 I zeptali se jich, řkouce: Jest-li to syn váš, o němž vy říkáte, že se slepý narodil? jak tedy nyní vidí?
20 Jeho rodiče jim odpověděli a řekli: Víme, že to je náš syn a že se narodil slepý.
21 Ale jakým způsobem nyní vidí, nevíme; aneb kdo otevřel oči své, nevíme: jest plnoletý; zeptej se ho: bude mluvit sám za sebe.
22 Tato slova mluvili jeho rodiče, protože se báli Židů, neboť Židé se již shodli, že pokud někdo vyzná, že je Kristus, bude vyloučen ze synagogy.
23 Proto řekli rodiče jeho: Je dospělý; zeptej se ho.
24 Potom znovu zavolali toho člověka, který byl slepý, a řekli jemu: Chválu vzdej Bohu, víme, že ten člověk je hříšník.

25 Odpověděl a řekl: Zda je hříšník, či ne, nevím; jedno vím, že ačkoli jsem byl slepý, nyní vidím.
26 I řekli jemu znovu: Co ti učinil? jak ti otevřel oči?
27 Odpověděl jim: Už jsem vám to řekl, a vy jste neslyšeli, proč to chcete znovu slyšet? budete i vy jeho učedníky?
28 Tu zlořečili jemu a řekli: Ty jsi jeho učedník; ale my jsme Mojžíšovi učedníci.
29 Víme, že Bůh mluvil k Mojžíšovi; pokud jde o tohoto, nevíme, odkud je.
30 Odpověděl muž a řekl jim: Proč je to divná věc, že nevíte, odkud je, a přece mi otevřel oči.
31 Nyní víme, že Bůh neslyší hříšníky, ale jestliže kdo ctí Boha a plní vůli jeho, toho slyší.
32 Od počátku světa nebylo slyšet, že by někdo otevřel oči slepému od narození.
33 Kdyby tento člověk nebyl z Boha, nemohl by nic dělat.
34 Odpověděli a řekli jemu: Ty ses celý v hříších narodil, a ty nás učíš? A vyhnali ho.
35 Ježíš uslyšel, že ho vyhnali; a když ho nalezl, řekl jemu: Věříš v Syna Božího?
36 Odpověděl a řekl: Kdo to je, Pane, abych v něho uvěřil?
37 Ježíš mu řekl: " Ty jsi ho viděl, a je to ten, kdo s tebou mluví."
38 A on řekl: Pane, věřím. A on ho uctíval.
39 Ježíš řekl: K soudu jsem přišel na tento svět, aby viděli, kdo nevidí; a aby ti, kteří vidí, byli slepí.
40 A někteří z farizeů, kteří byli s ním, slyšeli tato slova a řekli jemu: Jsme také slepí?
41 Ježíš jim řekl: Kdybyste byli slepí, neměli byste hříchu, ale nyní říkáte: Vidíme; proto tvůj hřích zůstává.

KAPITOLA 10

1 Amen, amen, pravím vám, kdo nevchází dveřmi do ovčince, ale šplhá jinou cestou, ten jest zloděj a lupič.
2 Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí.
3 Otvírá mu vrátný; a ovce slyší jeho hlas, a on volá své ovce jménem a vyvádí je.
4 A když vydává své ovce, jde před nimi a ovce ho následují, neboť znají jeho hlas.
5 A za cizím nepůjdou, ale utečou od něho; nebo neznají hlasu cizích.
6 Toto podobenství k nim mluvil Ježíš, ale oni nechápali, co jsou zač, co k nim mluvil.
7 Potom jim Ježíš znovu řekl: Amen, amen, pravím vám, já jsem dveře ovcí.
8 Všichni, kdož přede mnou přišli, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neslyšely.
9 Já jsem dveře: skrze mne, kdo vstoupí, bude zachráněn, bude vcházet i vycházet a najde pastvu.
10 Zloděj nepřichází, ale aby kradl, zabíjel a hubil. Já jsem přišel, aby měli život, a aby ho měli hojněji.
11 Já jsem dobrý pastýř, dobrý pastýř dává život za ovce.
12 Nájemník, a ne pastýř, jemuž ovce nepatří, vidí vlka přicházet, opouští ovce a prchá, a vlk je chytá a ovce rozhání.
13 Nájemník utíká, protože je nájemník a o ovce se nestará.
14 Já jsem ten dobrý pastýř a znám své ovce a znám mě i můj.
15 Jakož mě zná Otec, tak i já znám Otce, a život svůj pokládám za ovce.
16 Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince: i ty musím přivést, a uslyší můj hlas; a bude jeden ovčinec a jeden pastýř.
17 Proto mě Otec můj miluje, že pokládám svůj život, abych jej zase vzal.
18 Nikdo mi to nebere, ale já to odkládám sám od sebe. Mám moc to položit a mám moc to znovu vzít. Toto přikázání jsem přijal od svého Otce.
19 Pro tato slova tedy opět došlo mezi Židy k roztržce.
20 A mnozí z nich řekli: Má ďábla a je šílený; proč ho slyšíš?
21 Jiní řekli: To nejsou slova toho, kdo má ďábla. Může ďábel otevřít oči slepým?
22 A byl v Jeruzalémě svátek zasvěcení a byla zima.
23 Ježíš se procházel v chrámu v Šalomounově síni.
24 Tedy obcházeli ho Židé a řekli jemu: Jak dlouho nás nutíš pochybovati? Jsi-li Kristus, řekni nám to jasně.
25 Ježíš jim odpověděl: Řekl jsem vám, a neuvěřili jste: Skutky, které činím ve jménu Otce svého, o mně svědčí.
26 Vy však nevěříte, protože nejste z mých ovcí, jak jsem vám řekl.
27 Moje ovce slyší můj hlas, já je znám a následují mě.
28 A dávám jim život věčný; a nezahynou na věky, aniž je kdo vyrve z ruky mé.
29 Můj Otec, který mi dal, je větší než všichni; a nikdo je nemůže vyrvat z ruky mého Otce.
30 Já a můj Otec jsme jedno.
31 Židé pak znovu zvedli kameny, aby ho kamenovali.
32 Ježíš jim odpověděl: Mnoho dobrých skutků jsem vám ukázal od svého Otce; pro které z těch skutků mě kamenujete?
33 Odpověděli mu Židé, řkouce: Pro dobrý skutek tě nekamenujeme; ale za rouhání; a protože ty, člověk, děláš ze sebe Boha.
34 Ježíš jim odpověděl: Není psáno ve vašem zákoně: Řekl jsem: Jste bohové?
35 Jestliže je nazval bohy, k nimž se stalo slovo Boží, a Písmo nemůže být porušeno;
36 O tom, kterého Otec posvětil a poslal na svět, řekněte: Rouháš se; nebo jsem řekl: Syn Boží jsem?
37 Jestliže nečiním skutky svého Otce, nevěřte mi.
38 Jestliže však činím, ačkoli mi nevěříte, věřte skutkům, abyste poznali a věřili, že Otec je ve mně a já v něm.
39 Proto ho znovu hledali, ale on se jim vymkl z ruky,
40 A odešel zase za Jordán na místo, kde Jan nejprve křtil; a tam zůstal.
41 Mnozí se k němu uchýlili a řekli: Jan neudělal žádný zázrak, ale všechno, co Jan o tomto muži mluvil, byla pravda.
42 A mnozí tam v něho uvěřili.

KAPITOLA 11

1 Onemocněl jeden muž, jménem Lazar, z Betanie, města Marie a její sestry Marty.
2 (Byla to ta Maria, která pomazala Pána mastí a otřela mu nohy svými vlasy, jejíž bratr Lazar byl nemocný.)
3 Proto k němu jeho sestry poslaly: "Pane, hle, ten, kterého miluješ, je nemocný."
4 Když to Ježíš uslyšel, řekl: Tato nemoc není k smrti, ale ke slávě Boží, aby tím byl oslaven Syn Boží.
5 Ježíš miloval Martu a její sestru a Lazara.

6 Když tedy uslyšel, že je nemocný, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl.
7 Potom řekl svým učedníkům: Pojďme znovu do Judska.
8 Jeho učedníci mu řekli: "Mistře, Židé tě v poslední době chtěli ukamenovat." a jdeš tam znovu?
9 Ježíš odpověděl: Není snad dvanáct hodin den? Chodí-li kdo ve dne, neklopýtá, protože vidí světlo světa.
10 Ale chodí-li člověk v noci, klopýtá, protože v něm není světla.
11 Toto řekl: A potom jim řekl: Náš přítel Lazar spí; ale jdu, abych ho probudil ze spánku.
12 Tehdy řekli jeho učedníci: Pane, bude-li spát, dobře se mu povede.
13 Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni se domnívali, že mluvil o odpočinku ve spánku.
14 Ježíš jim řekl jasně: Lazar je mrtev.
15 A raduji se kvůli vám, že jsem tam nebyl, abyste uvěřili; nicméně pojďme k němu.
16 Tehdy řekl Tomáš, zvaný Didymus, svým spoluučedníkům: Pojďme také, ať zemřeme s ním.
17 Když Ježíš přišel, zjistil, že už čtyři dny leží v hrobě.
18 Bethany byla blízko Jeruzaléma, asi patnáct holí.
19 A mnozí ze Židů přišli k Martě a Marii, aby je potěšili ohledně jejich bratra.
20 Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. Marie však seděla v domě.
21 Marta řekla Ježíšovi: Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel.
22 Ale vím, že i nyní, oč bys Boha žádal, Bůh ti dá.
23 Řekl jí Ježíš: Bratr tvůj vstane.
24 Řekla mu Marta: Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.
25 Ježíš jí řekl: Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby byl mrtev, bude žít.
26 A kdokoli žije a věří ve mne, nezemře navěky. Tomu věříš?
27 Řekla jemu: Ano, Pane, věřím, že ty jsi Kristus, Syn Boží, který má přijíti na svět.
28 A když to řekla, odešla a zavolala tajně Marii sestru svou, řka: Přišel Mistr a volá tě.
29 Jakmile to uslyšela, rychle vstala a přišla k němu.
30 Ježíš ještě nepřišel do města, ale byl na místě, kde se s ním Marta setkala.
31 Židé, kteří s ní byli v domě a potěšili ji, když viděli Marii, že rychle vstala a vyšla, šli za ní a řekli: Jde do hrobu, aby tam plakala.
32 Když pak Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, padla k jeho nohám a řekla mu: Pane, kdybys tu byl, můj bratr by nezemřel.
33 Když tedy Ježíš viděl, jak pláče, a také plačící Židy, kteří přišli s ní, zaúpěl v duchu a zděsil se,
34 A řekl: Kam jste ho položili? Řekli mu: Pane, pojď se podívat.
35 Ježíš plakal.
36 Židé řekli: Hle, jak ho miloval!
37 Někteří z nich řekli: Nemohl tento, který otevřel oči slepým, způsobit, že ani tento neměl zemřít?
38 Ježíš tedy znovu sténaje v sobě přichází do hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen.
39 Ježíš řekl: Odneste kámen. Marta, sestra toho mrtvého, řekla jemu: Pane, již páchne, nebo jest čtyři dny mrtev.
40 Ježíš jí řekl: Neřekl jsem ti, že chceš-li věřit, uvidíš slávu Boží?
41 Potom odnesli kámen z místa, kde byl položen mrtvý. A Ježíš pozdvihl očí svých, řekl: Otče, děkuji tobě, že jsi mne vyslyšel.
42 A věděl jsem, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli lidu, který tam stojí, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.
43 A když to řekl, zvolal mocným hlasem: Lazare, pojď ven!
44 A mrtvý vyšel, svázané ruce i nohy náhrobky, a tvář jeho obvázaná ubrouskem. Ježíš jim řekl: Rozepněte ho a nechte ho jít.
45 Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš dělal, v něj uvěřili.
46 Někteří z nich však odešli k farizeům a řekli jim, co Ježíš udělal.
47 Tehdy svolali velekněží a farizeové radu a řekli: Co děláme? neboť tento člověk činí mnoho zázraků.
48 Necháme-li ho tak, všichni v něho uvěří, a přijdou Římané a vezmou nám místo i národ.
49 A jeden z nich, jménem Kaifáš, byl toho roku nejvyšším knězem, řekl jim: Vy vůbec nic nevíte,
50 Ani nepovažujte za prospěšné, aby jeden člověk zemřel za lid a aby nezahynul celý národ.
51 A to nemluvil o sobě, ale jako velekněz toho roku prorokoval, že Ježíš zemře za ten národ;
52 A nejen pro ten národ, ale aby také shromáždil v jedno děti Boží, které byly rozptýleny.
53 Od toho dne se spolu radili, aby ho usmrtili.
54 Ježíš tedy již nechodil otevřeně mezi Židy; ale odešel odtud do země blízko pouště, do města zvaného Efraim, a tam pokračoval se svými učedníky.
55 A přiblížil se velikonoční beránek Židů, a mnozí před velikonocemi vyšli ze země do Jeruzaléma, aby se očistili.
56 Tedy hledali Ježíše, a mluvili mezi sebou, když stáli v chrámě: Co myslíte, že nepřijde na slavnost?
57 Velekněží i farizeové dali přikázání, aby kdo věděl, kde je, oznámil, aby ho zajali.

KAPITOLA 12

1 Šest dní před velikonocemi přišel Ježíš do Betanie, kde byl Lazar, který byl mrtvý a kterého vzkřísil z mrtvých.
2 Tam mu připravili večeři; a Marta sloužila, ale Lazar byl jedním z těch, kteří s ním seděli u stolu.
3 Potom vzala Marie libru nardové masti, velmi drahé, a pomazala nohy Ježíšovy, a otřela nohy jeho svými vlasy, a dům se naplnil vůní masti.
4 Tehdy řekl jeden z jeho učedníků, Jidáš Iškariotský, syn Šimonův, který by ho měl zradit:
5 Proč nebyla tato mast prodána za tři sta pencí a dána chudým?
6 To řekl, ne že by se staral o chudé; ale proto, že byl zloděj, měl měšec a nesl, co bylo do něj vloženo.
7 I řekl Ježíš: Nechte ji; do dne mého pohřbu toto zachovala.
8 Nebo chudé vždycky máte s sebou; ale mě nemáte vždycky.
9 Mnoho Židů tedy vědělo, že je tam, a nepřišli jen kvůli Ježíši, ale aby viděli i Lazara, kterého vzkřísil z mrtvých.
10 Ale velekněží se radili, aby usmrtili i Lazara;
11 Protože kvůli němu mnozí Židé odešli a uvěřili v Ježíše.

12 Druhého dne přišlo mnoho lidí na slavnost, když slyšeli, že Ježíš přichází do Jeruzaléma,
13 Vzal palmové ratolesti, vyšli mu naproti a zvolali: Hosanna: Požehnaný král Izraele, který přichází ve jménu Hospodinově.
14 A když Ježíš nalezl osla, posadil se na něj; jak se píše,
15 Neboj se, dcero Sionská, aj, král tvůj přichází, sedíc na oslátku.
16 Tomu jeho učedníci nejprve nerozuměli, ale když byl Ježíš oslaven, tehdy si vzpomněli, že to bylo napsáno o něm a že mu to učinili.
17 Lid, který byl s ním, když povolal Lazara z hrobu a vzkřísil ho z mrtvých, vydal svědectví.
18 I proto se s ním lid setkal, protože slyšel, že učinil tento zázrak.
19 Farizeové si řekli mezi sebou: Vidíte, že nic nezvítězíte? hle, svět je pryč za ním.
20 Byli mezi nimi i někteří Řekové, kteří se přišli poklonit o svátku:
21 Ten přišel k Filipovi, který byl z Betsaidy Galilejské, a prosil ho, řka: Pane, chtěli bychom vidět Ježíše.
22 Přišel Filip a řekl to Ondřejovi, a Ondřej a Filip to znovu řekli Ježíšovi.
23 Odpověděl jim Ježíš, řka: Přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka.
24 Amen, amen, pravím vám: Nepadne-li pšeničné zrno do země a nezemře, zůstane samo, ale zemře-li, přinese mnoho ovoce.
25 Kdo miluje život svůj, ztratí jej; a kdo nenávidí svůj život na tomto světě, zachová jej k životu věčnému.
26 Kdo mi slouží, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, toho bude ctít Otec můj.
27 Nyní jest zarmoucena duše má; a co mám říct? Otče, vysvoboď mě z této hodiny, ale proto jsem přišel do této hodiny.
28 Otče, oslav své jméno. Tu zazněl hlas z nebe, který řekl: Oslavil jsem to a ještě oslavím.
29 Lid, který tam stál a slyšel to, řekl, že zahřmělo, jiní řekli: Anděl k němu promluvil.
30 Ježíš odpověděl a řekl: Tento hlas nezazněl kvůli mně, ale kvůli vám.
31 Nyní je soud tohoto světa, nyní bude kníže tohoto světa vyvržen ven.
32 A já, budu-li vyvýšen ze země, přitáhnu k sobě všechny lidi.
33 To řekl na znamení, jakou smrtí má zemřít.
34 Zástup mu odpověděl: "Slyšeli jsme ze zákona, že Kristus zůstává na věky." kdo je tento Syn člověka?
35 Tedy řekl jim Ježíš: Ještě malý čas jest světlo s vámi. Choďte, dokud máte světlo, aby na vás nepřišla tma; neboť kdo chodí ve tmě, neví, kam jde.
36 Dokud máte světlo, věřte v světlo, abyste byli syny světla. To řekl Ježíš a odešel a skryl se před nimi.
37 Ale ačkoli před nimi učinil tolik zázraků, oni v něj neuvěřili.
38 Aby se naplnilo slovo proroka Izaiáše, které řekl: Pane, kdo uvěřil zprávě naší? A komu se zjevila paže Páně?
39 Proto nemohli uvěřit, protože Ezaiáš znovu řekl:
40 Oslepil jim oči a zatvrdil srdce jejich; aby neviděli svýma očima, ani rozuměli srdcem svým a neobrátili se a já je uzdravil.
41 To řekl Izaiáš, když uzřel slávu jeho, a mluvil o něm.
42 Ale i mezi předními knížaty v něho mnozí uvěřili; ale kvůli farizeům ho nevyznali, aby nebyli vyhnáni ze synagogy.
43 Milovali totiž lidskou chválu více než chválu Boží.
44 Ježíš zvolal a řekl: Kdo věří ve mne, ne ve mne věří, ale v toho, který mě poslal.
45 A kdo mě vidí, vidí toho, který mě poslal.
46 Já jsem přišel světlo na svět, aby žádný, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.
47 Slyší-li pak kdo slova má, a nevěří, nesoudím ho, neboť jsem nepřišel svět soudit, ale svět spasit.
48 Kdo mne odmítá a nepřijímá má slova, má toho, kdo ho soudí: slovo, které jsem mluvil, ho bude soudit v poslední den.
49 Neboť jsem o sobě nemluvil; ale Otec, který mě poslal, ten mi dal přikázání, co mám říkat a co mluvit.
50 A vím, že jeho přikázání je život věčný: cokoli tedy mluvím, jakož mi řekl Otec, tak mluvím.

KAPITOLA 13

1 Nyní před svátkem velikonočním, když Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby odešel z tohoto světa k Otci, protože miloval své, kteří byli ve světě, miloval je až do konce.
2 A večeře skončila, ďábel nyní vložil do srdce Jidáše Iškariotského, syna Šimonova, aby ho zradil;
3 Ježíš věděl, že mu Otec dal vše do rukou a že přišel od Boha a šel k Bohu;
4 Vstal od večeře a odložil roucha svá; a vzal ručník a opásal se.
5 Potom nalil vodu do mísy a začal učedníkům umývat nohy a utírat je ručníkem, kterým byl přepásán.
6 Potom přišel k Šimonovi Petrovi a Petr mu řekl: Pane, ty mi myješ nohy?
7 Ježíš odpověděl a řekl jemu: Co já dělám, ty teď nevíš; ale budeš vědět dále.
8 Petr mu řekl: Nikdy mi nebudeš mýt nohy. Ježíš mu odpověděl: Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.
9 Řekl jemu Šimon Petr: Pane, nejen nohy mé, ale i ruce mé a hlava má.
10 Dí jemu Ježíš: Kdo se umývá, nepotřebuje si umýt nohy, ale je čistý ve všem, i vy jste čistí, ale ne všichni.
11 Věděl totiž, kdo by ho měl zradit; proto řekl: Nejste všickni čistí.
12 Když jim tedy umyl nohy, vzal svá roucha a zase se posadil, řekl jim: Víte, co jsem vám udělal?
13 Říkáte mi Mistrem a Panem, a dobře říkáte; protože to jsem já.
14 Jestliže tedy já, Pán a Mistr váš, umyl jsem vám nohy; i vy máte jeden druhému nohy umývat.
15 Dal jsem vám totiž příklad, abyste i vy činili, jako jsem já učinil vám.
16 Amen, amen, pravím vám: Služebník není větší než jeho pán; ani ten, který je poslán, větší než ten, který ho poslal.
17 Jestliže to víte, blahoslavení jste, když je činíte.
18 Nemluvím o vás všech, vím, koho jsem vyvolil, ale aby se naplnilo Písmo: Kdo se mnou jí chléb, pozdvihl proti mně patu.

19 Nyní vám pravím, než to přijde, abyste, až se to stane, uvěřili, že já jsem to.
20 Amen, amen, pravím vám: Kdo přijímá toho, koho já posílám, přijímá mne; a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mne poslal.
21 Když to Ježíš řekl, zalekl se v duchu a vydal svědectví: Amen, amen, pravím vám, že jeden z vás mě zradí.
22 Učedníci se podívali jeden na druhého a pochybovali, o kom to mluvil.
23 O Ježíšovo lůno se opíral jeden z jeho učedníků, kterého Ježíš miloval.
24 Šimon Petr mu tedy pokynul, aby se zeptal, kdo to má být, o kom mluvil.
25 On pak ležel na prsou Ježíšových, řekl jemu: Pane, kdo to jest?
26 Ježíš odpověděl: To je on, komu dám polévku, až ji namočím. A když namočil mýdlo, dal ho Jidášovi Iškariotskému, synovi Šimona.
27 A po polévce vstoupil do něho Satan. Tedy řekl jemu Ježíš: To, co činíš, učiň rychle.
28 Žádný muž u stolu nevěděl, s jakým úmyslem mu to řekl.
29 Někteří z nich si totiž mysleli, že Jidáš měl měšec, že mu Ježíš řekl: "Kupte si, co potřebujeme proti svátku." nebo že by měl něco dát chudým.
30 On pak, když vzal sopku, hned vyšel, a byla noc.
31 Když tedy Ježíš vyšel, řekl: Nyní je Syn člověka oslaven a Bůh je oslaven v něm.
32 Bude-li v něm oslaven Bůh, oslaví jej Bůh i v sobě samém a hned ho oslaví.
33 Dítka, ještě malou chvíli jsem s vámi. Budete mě hledat, a jak jsem řekl Židům: Kam já jdu, nemůžete přijít; tak teď ti říkám.
34 Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako jsem já miloval vás, abyste se i vy navzájem milovali.
35 Podle toho poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.
36 Šimon Petr řekl jemu: Pane, kam jdeš? Ježíš mu odpověděl: Kam jdu, nemůžeš mě nyní následovat; ale potom mě budeš následovat.
37 Petr mu řekl: Pane, proč tě nyní nemohu následovat? Položím svůj život pro tebe.
38 Ježíš mu odpověděl: Chceš-li položit svůj život pro mne? Amen, amen, pravím tobě: Kohout nezakokrhá, dokud mě třikrát nezapřeš.

KAPITOLA 14

1 Nechť se srdce vaše netrápí: věříte v Boha, věřte i ve mne.
2 V domě mého Otce je mnoho příbytků, kdyby tomu tak nebylo, byl bych vám to řekl. Jdu vám připravit místo.
3 A odejdu-li a připravím vám místo, zase přijdu a přijmu vás k sobě; že kde jsem já, tam můžete být i vy.
4 A kam jdu, vy víte, i cestu znáte.
5 Řekl jemu Tomáš: Pane, nevíme, kam jdeš; a jak můžeme znát cestu?
6 Dí jemu Ježíš: Já jsem ta cesta, pravda i život; nikdo nepřichází k Otci, než skrze mne.
7 Kdybyste mne znali, znali byste i Otce mého; a od této chvíle jej znáte a viděli jste.
8 Řekl jemu Filip: Pane, ukaž nám Otce, a to nám postačí.
9 Ježíš mu řekl: Tak dlouho jsem s tebou, a ty jsi mě nepoznal, Filipe? kdo viděl mne, viděl Otce; a kterak tedy pravíš: Ukaž nám Otce?
10 Což nevěříš, že já jsem v Otci a Otec ve mně? slova, která k vám mluvím, nemluvím sám od sebe, ale Otec, který ve mně přebývá, ten činí skutky.
11 Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně, jinak mi věřte pro samé skutky.
12 Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, skutky, které já činím, bude také činit; a větší skutky než tyto bude konat; protože jdu ke svému Otci.
13 A cokoli budete prosit ve jménu mém, to učiním, aby byl Otec oslaven v Synu.
14 Budete-li o něco prosit ve jménu mém, učiním to.
15 Milujete-li mě, zachovávejte má přikázání.
16 A já budu prosit Otce, a on vám dá jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal na věky;
17 Dokonce i Duch pravdy; kterého svět nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná, ale vy ho znáte; neboť s vámi přebývá a bude ve vás.
18 Nenechám vás bez útěchy, přijdu k vám.
19 Ještě maličko, a svět mě již nespatří; ale vy mě vidíte, protože já žiju, i vy budete žít.
20 V ten den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás.
21 Kdo má přikázání má a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, bude milován od mého Otce, a já ho budu milovat a ukážu se mu.
22 Řekl jemu Jidáš, ne Iškariotský: Pane, jak to, že se nám zjevíš, a ne světu?
23 Ježíš odpověděl a řekl jemu: Miluje-li mě někdo, bude zachovávat má slova, a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.
24 Kdo mě miluje, nezachovává má slova, a slovo, které slyšíte, není moje, ale Otcovo, který mě poslal.
25 Tyto věci jsem k vám mluvil, když jsem ještě byl u vás.
26 Ale Utěšitel, který je Duch Svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, cokoli jsem vám řekl.
27 Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako svět dává, já vám dávám. Ať se vaše srdce netrápí, ať se nebojí.
28 Slyšeli jste, jak jsem vám řekl: Odcházím a zase se k vám vracím. Kdybyste mě milovali, radovali byste se, protože jsem řekl: Jdu k Otci, neboť můj Otec je větší než já.
29 A nyní jsem vám řekl, než se to stane, abyste, až se to stane, uvěřili.
30 Od té doby s vámi nebudu mnoho mluvit, neboť přichází kníže tohoto světa a nemá ve mně nic.
31 Ale aby svět poznal, že miluji Otce; a jak mi dal Otec přikázání, tak činím. Vstaň, pojďme odtud.

KAPITOLA 15

1 Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař.
2 Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odnímá, a každou ratolest, která nese ovoce, čistí, aby nesla více ovoce.
3 Nyní jste čistí skrze slovo, které jsem k vám mluvil.

4 Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, pokud nezůstane na vinném kmeni; více nemůžete, nezůstanete-li ve mně.
5 Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti: Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete nic dělat.
6 Nezůstane-li kdo ve mně, bude vyvržen jako ratolest a uschne; a lidé je shromáždí a hodí do ohně, a spálí se.
7 Zůstanete-li ve mně a slova má ve vás zůstanou, proste, oč chcete, a stane se vám.
8 V tom jest oslaven Otec můj, že nesete ovoce hojné; tak budete mými učedníky.
9 Jako mě miloval Otec, tak jsem já miloval vás; zůstaňte v mé lásce.
10 Budete-li zachovávat má přikázání, zůstanete v mé lásce; jakož i já zachovávám přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce.
11 Toto jsem k vám mluvil, aby má radost ve vás zůstala a vaše radost byla plná.
12 Toto je mé přikázání, abyste se navzájem milovali, jako jsem já miloval vás.
13 Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.
14 Vy jste moji přátelé, učiníte-li to, co vám přikážu.
15 Od nynějška vás nenazývám služebníky; nebo služebník neví, co činí pán jeho, ale nazval jsem vás přáteli; neboť všechno, co jsem slyšel o svém Otci, jsem vám oznámil.
16Ne vy jste si vyvolili mě, ale já jsem si vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce zůstalo, aby vám dal Otce, oč budete prosit v mém jménu. .
17 Toto vám přikazuji, abyste se navzájem milovali.
18 Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že mě nenáviděl dříve, než vás.
19 Kdybyste byli ze světa, svět by miloval, co je jeho, ale protože nejste ze světa, ale já jsem si vás ze světa vyvolil, proto vás svět nenávidí.
20 Pamatujte na slovo, které jsem vám řekl: Služebník není větší než jeho pán. Jestliže mne pronásledovali, budou pronásledovat i vás; jestliže zachovali mé slovo, zachovají i tvé.
21 Ale to všechno vám udělají pro mé jméno, protože neznají toho, který mě poslal.
22 Kdybych nepřišel a nemluvil k nim, neměli by hřích, ale nyní nemají pro hřích svůj plášť.
23 Kdo mě nenávidí, nenávidí i mého Otce.
24 Kdybych nebyl mezi nimi činil skutky, které nikdo jiný nečinil, neměli hříchu, ale nyní viděli i nenáviděli i mne i Otce mého.
25 Ale to se stalo, aby se naplnilo slovo, které je napsáno v jejich zákoně: Nenáviděli mě bez příčiny.
26 Ale až přijde Utěšitel, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, který vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví.
27 A vy také vydáte svědectví, protože jste se mnou od počátku.

KAPITOLA 16

1 Toto jsem vám mluvil, abyste se nepohoršovali.
2 Vyženou vás ze synagog, ano, přichází čas, že kdokoli vás zabije, bude si myslet, že slouží Bohu.
3 A tyto věci vám učiní, protože nepoznali Otce ani mne.
4 Ale tyto věci jsem vám řekl, abyste si vzpomněli, až přijde čas, že jsem vám o nich řekl. A tyto věci jsem vám na počátku neřekl, protože jsem byl s vámi.
5 Nyní však jdu k tomu, který mě poslal; a nikdo z vás se mě neptá: Kam jdeš?
6 Ale protože jsem vám to řekl, zármutek naplnil vaše srdce.
7 Nicméně pravím vám pravdu; Je pro vás vhodné, abych odešel, neboť neodejdu-li, Utěšitel k vám nepřijde; ale odejdu-li, pošlu ho k vám.
8 A až přijde, bude kárat svět hříchu, spravedlnosti a soudu:
9 Hříchu, protože nevěří ve mne;
10 Spravedlnosti, protože jdu k Otci svému, a již mě nevidíte;
11 Soudu, neboť kníže tohoto světa je souzeno.
12 Ještě mnoho bych vám chtěl říci, ale nyní to nemůžete snést.
13 Když však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám od sebe; ale cokoli uslyší, to bude mluviti, a oznámí vám věci budoucí.
14 On mě oslaví, neboť z mého přijme a vám to ukáže.
15 Všechno, co má Otec, je mé, proto jsem řekl, že z mého vezme a ukáže vám.
16 Zanedlouho, a neuzříte mě, a zase za malou chvíli, a uzříte mě, protože jdu k Otci.
17 Tehdy si někteří z jeho učedníků mezi sebou řekli: Co je to, co nám říká: Ještě chvíli, a neuvidíte mě, a ještě chvíli, a uvidíte mě, a: Protože jdu Otec?
18 Řekli tedy: Co je to, že říká: Ještě chvíli? nemůžeme říct, co říká.
19 Ježíš nyní poznal, že se ho chtějí zeptat, a řekl jim: Ptejte se sami mezi sebou na to, co jsem řekl: Ještě chvíli, a neuvidíte mě, a zase za chvíli a uvidíte mě ?
20 Amen, amen, pravím vám, že vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat, a vy budete zarmouceni, ale váš zármutek se promění v radost.
21 Žena, když porodí, má zármutek, protože přišla její hodina, ale jakmile porodí dítě, nevzpomíná již na úzkost, pro radost, že se na svět narodil muž.
22 A vy nyní máte zármutek, ale znovu vás uvidím, a bude se radovat vaše srdce, a vaši radost vám nikdo nevezme.
23 A v ten den se mě nebudete na nic ptát. Amen, amen, pravím vám: O cokoli budete prosit Otce ve jménu mém, dá vám to.
24 Až dosud jste o nic neprosili ve jménu mém. Proste, a dostanete, aby vaše radost byla plná.
25 Tyto věci jsem k vám mluvil v příslovích: ale přichází čas, kdy k vám již nebudu mluvit v příslovích, ale zjevím vám Otce.
26 V ten den budete prosit ve jménu mém, a neříkám vám, že budu prosit Otce za vás:
27 Neboť sám Otec vás miluje, protože vy jste milovali mne a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha.
28 Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět, opět opouštím svět a jdu k Otci.
29 Jeho učedníci mu řekli: Hle, nyní mluvíš jasně a nemluvíš žádné přísloví.
30 Nyní jsme si jisti, že víš všechno, a nepotřebuješ, aby se tě někdo tázal; podle toho věříme, že jsi vyšel od Boha.
31 Ježíš jim odpověděl: Věříte nyní?

32 Hle, přichází hodina, ano, nyní přišla, že se rozptýlíte každý podle svého a necháte mě samotného, a přesto nejsem sám, protože Otec je se mnou.
33 Toto jsem k vám mluvil, abyste ve mně měli pokoj. Ve světě budete mít soužení, ale buďte dobré mysli; Překonal jsem svět.

KAPITOLA 17

1 Tato slova mluvil Ježíš, pozdvihl očí svých k nebi a řekl: Otče, přišla hodina; oslav svého Syna, aby i tvůj Syn oslavil tebe:
2 Jakož jsi mu dal moc nade vším tělem, aby dal život věčný všem, které jsi mu dal.
3 A to je život věčný, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a kterého jsi poslal, Ježíše Krista.
4 Oslavil jsem tě na zemi, dokončil jsem dílo, které jsi mi dal konat.
5 A nyní, Otče, oslav mě sám u sebe slávou, kterou jsem měl u tebe dříve, než byl svět.
6 Zjevil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal ze světa; a dodrželi tvé slovo.
7 Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe.
8 Nebo slova, která jsi mi dal, dal jsem jim; a oni je přijali a poznali jistě, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal.
9 Modlím se za ně, ne za svět, ale za ty, které jsi mi dal; neboť jsou tvé.
10 A všickni moji jsou tvoji, a tvoji jsou moji; a jsem v nich oslaven.
11 A nyní již nejsem na světě, ale tito jsou ve světě a já jdu k tobě. Svatý otče, zachovej svým jménem ty, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my.
12 Dokud jsem byl s nimi na světě, zachoval jsem je ve jménu tvém. Ty, které jsi mi dal, jsem zachoval, a žádný z nich není ztracen, leč syn zatracení; aby se písmo naplnilo.
13 A nyní přijdu k tobě; a tyto věci mluvím ve světě, aby v sobě naplnily radost mou.
14 Dal jsem jim slovo tvé; a svět je nenáviděl, protože nejsou ze světa, jako já nejsem ze světa.
15 Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je chránil od zlého.
16 Nejsou ze světa, jako já nejsem ze světa.
17 Posvěť je pravdou svou, slovo tvé je pravda.
18 Jako jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa.
19 A pro ně se posvěcuji, aby i oni byli posvěceni pravdou.
20 Neprosím ani za ně samotné, ale i za ty, kteří ve mne uvěří skrze jejich slovo;
21 Aby všichni byli jedno; jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás jedno, aby svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.
22 A slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim; aby byli jedno, stejně jako my jsme jedno:
23 Já v nich a ty ve mně, aby v jedno byli dokonalí; a aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a že jsi je miloval, jako jsi miloval mne.
24 Otče, chci, aby i oni, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval před založením světa.
25 Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a tito poznali, že jsi mě poslal.
26 A oznámil jsem jim jméno tvé a oznámím je, aby láska, kterou jsi mne miloval, byla v nich a já v nich.

KAPITOLA 18

1 Když Ježíš promluvil tato slova, vyšel se svými učedníky přes potok Cedron, kde byla zahrada, do které vešel on i jeho učedníci.
2 I Jidáš, který ho zradil, znal to místo, protože se tam Ježíš často uchýlil se svými učedníky.
3 Jidáš přijal tlupu mužů a úředníků od velekněží a farizeů a přišel tam s lucernami, pochodněmi a zbraněmi.
4 Ježíš tedy znal všechno, co na něj mělo přijít, vyšel a řekl jim: Koho hledáte?
5 Odpověděli mu: Ježíš Nazaretský. Ježíš jim řekl: Já jsem to. A stál s nimi i Jidáš, který ho zradil.
6 Jakmile jim řekl: Já jsem to, ustoupili a padli na zem.
7 Znovu se jich zeptal: Koho hledáte? A oni řekli: Ježíš Nazaretský.
8 Ježíš odpověděl: Řekl jsem vám, že jsem to já. Jestliže mě tedy hledáte, ať jdou svou cestou.
9 Aby se naplnilo slovo, které řekl: Z těch, které jsi mi dal, jsem nikoho neztratil.
10 Šimon Petr s mečem vytasil jej, udeřil služebníka velekněžova a uťal mu pravé ucho. Sluha se jmenoval Malchus.
11 Tedy řekl Ježíš Petrovi: Slož svůj meč do pochvy, kalich, který mi dal Otec můj, nemám pít?
12 Skupina, hejtman a židovští úředníci Ježíše vzali a svázali ho,
13 A vedl jej nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl téhož roku nejvyšším knězem.
14 Byl to pak Kaifáš, který dal Židům radu, že je vhodné, aby jeden muž zemřel za lid.
15 Šimon Petr šel za Ježíšem a jiný učedník také: ten učedník byl znám velekněži a vešel s Ježíšem do velekněžova paláce.
16 Ale Petr stál venku u dveří. Potom vyšla ta druhá učednice, která byla známá velekněži, a promluvila k té, která strážila dveře, a přivedla Petra.
17 Tedy dí děvečka, která strážila dveře Petrovi: Nejsi i ty jedním z učedníků tohoto muže? On říká, nejsem.
18 Stáli tam služebníci a úředníci, kteří rozdělali oheň; Nebo byla zima, a zahřáli se. A Petr stál s nimi a zahřál se.
19 Velekněz se pak zeptal Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení.
20 Ježíš mu odpověděl: Otevřeně jsem mluvil světu; Vždy jsem učil v synagoze a v chrámu, kam se Židé vždy uchylují; a tajně jsem nic neřekl.
21 Proč se mě ptáš? zeptejte se těch, kteří mě slyšeli, co jsem jim řekl: aj, oni vědí, co jsem řekl.
22 A když to řekl, udeřil jeden ze služebníků, kteří tu stáli, Ježíše dlaní své ruky, řka: Odpovídáš tak velekněži?
23 Ježíš mu odpověděl: Mluvil-li jsem zle, vydej o tom zlém svědectví, ale jestliže dobře, proč mě biješ?
24 Annáš jej poslal svázaného k velekněži Kaifášovi.
25 Šimon Petr se postavil a zahřál se. Řekli mu tedy: Nejsi i ty z jeho učedníků? On to popřel a řekl: Nejsem.
26 Jeden ze služebníků velekněze, příbuzný jeho, jemuž Petr uťal ucho, řekl: "Neviděl jsem tě s ním v zahradě?"
27 Petr opět zapřel a hned kohoutek.

28 Potom vedli Ježíše od Kaifáše do síně soudu. a sami nešli do soudní síně, aby nebyli poskvrněni; ale aby jedli beránka.
29 Pilát pak vyšel k nim a řekl: Jakou žalobu vznášíte proti tomuto muži?
30 Odpověděli a řekli jemu: Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.
31 Pilát jim řekl: „Vezměte si ho a suďte ho podle svého zákona. Židé mu tedy řekli: Není nám dovoleno nikoho usmrtit.
32 Aby se naplnilo slovo Ježíšovo, které pronesl na znamení, jakou smrtí má zemřít.
33 Pilát pak znovu vešel do soudní síně, zavolal Ježíše a řekl mu: Ty jsi král židovský?
34 Ježíš mu odpověděl: Říkáš to o sobě, nebo ti to o mně řekli jiní?
35 Pilát odpověděl: Jsem snad Žid? Tvůj vlastní národ a přední kněží mi tě vydali. Co jsi to udělal?
36 Ježíš odpověděl: Mé království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, pak by moji služebníci bojovali, abych nebyl vydán Židům, ale nyní není mé království odtud.
37 Tedy řekl jemu Pilát: Ty jsi tedy král? Ježíš odpověděl: Ty pravíš, že jsem král. K tomu účelu jsem se narodil, a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.
38 Dí jemu Pilát: Co jest pravda? A když to řekl, vyšel opět k Židům a řekl jim: Neshledávám na něm žádnou vinu.
39 Vy však máte obyčej, že vám o velikonocích propustím jednoho; chcete tedy, abych vám propustil krále Židovského?
40 Potom znovu zvolali všichni, řkouce: Ne tento, ale Barabáš. Nyní byl Barabáš lupičem.

KAPITOLA 19

1 Pilát tedy vzal Ježíše a zbičoval ho.
2 Vojáci upletli trnovou korunu, nasadili mu ji na hlavu a oblékli ho do purpurového pláště,
3 A řekl: Buď zdráv, králi židovský! a bili ho rukama.
4 Pilát tedy znovu vyšel a řekl jim: Hle, přivedu vám ho, abyste věděli, že na něm neshledávám žádnou vinu.
5 Potom vyšel Ježíš v trnové koruně a v purpurovém rouchu. I řekl jim Pilát: Aj, ten muž!
6 Když ho tedy uviděli velekněží a úředníci, zvolali: Ukřižuj ho, ukřižuj. Pilát jim řekl: „Vezměte ho a ukřižujte ho, neboť na něm nenalézám žádnou vinu.
7 Židé mu odpověděli: My máme zákon a podle našeho zákona má zemřít, protože se stal Synem Božím.
8 Když Pilát uslyšel to slovo, tím více se bál;
9 A šel opět do soudní síně a řekl Ježíšovi: Odkud jsi? Ježíš mu však neodpověděl.
10 I řekl jemu Pilát: Nemluvíš ke mně? nevíš, že mám moc tě ukřižovat a mám moc tě propustit?
11 Ježíš odpověděl: Nemůžeš míti proti mně žádnou moc, ledaže by ti to bylo dáno shůry. Proto ten, kdo mě vydal tobě, má větší hřích.
12 A od nynějška ho Pilát hledal propustit, ale Židé křičeli, řkouce: Propustíš-li toho muže, nejsi přítel císařův;
13 Když Pilát uslyšel to slovo, vyvedl Ježíše a posadil se na soudnou stolici na místě, které se nazývá Dlažba, ale hebrejsky Gabbatha.
14 A byla příprava velikonočního beránka a kolem šesté hodiny. I řekl Židům: Aj, váš král!
15 Oni však volali: Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho. Pilát jim řekl: Mám ukřižovat vašeho krále? Velekněží odpověděli: Nemáme krále než císaře.
16 Potom jim ho tedy vydal, aby byl ukřižován. I vzali Ježíše a odvedli ho.
17 A on nesl svůj kříž a vyšel na místo zvané místo lebky, které se hebrejsky nazývá Golgota.
18Kde ho ukřižovali a s ním další dva po obou stranách a Ježíše uprostřed.
19 Pilát napsal titul a dal jej na kříž. A bylo napsáno: JEŽÍŠ NAZARETSKÝ KRÁL ŽIDOVSKÝ.
20 Tento titul pak znělo mnoho Židů, neboť místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města, a bylo napsáno hebrejsky, řecky a latinsky.
21 Tehdy řekli velekněží židovští Pilátovi: Nepiš, králi židovský; ale že řekl: Já jsem král Židovský.
22 Pilát odpověděl: Co jsem napsal, napsal jsem.
23 Když pak vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho roucha a udělali čtyři díly, každému vojákovi díl. a také jeho kabát: nyní byl kabát bez švu, svrchu tkaný.
24 Řekli si tedy mezi sebou: Netrhejme ji, ale losujme o ni, čí to bude, aby se naplnilo Písmo, které praví: Rozdělili si roucho mé, a o můj oděv losovali. Tyto věci proto vojáci dělali.
25 U Ježíšova kříže stála jeho matka a sestra jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská.
26 Když tedy Ježíš uviděl svou matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: Ženo, hle, tvůj syn!
27 Potom řekl učedníkovi: Hle, tvá matka! A od té hodiny si ji ten učedník vzal k sobě domů.
28 Potom Ježíš věděl, že je již vše dokonáno, aby se naplnilo Písmo, řekl: Žízním.
29 Potom byla postavena nádoba plná octa, a naplnili špongii octem, položili ji na yzop a přiložili k jeho ústům.
30 Když tedy Ježíš přijal ocet, řekl: Dokonáno jest .
31 Židé proto, protože to byla příprava, aby těla nezůstávala v sobotu na kříži (neboť ten sobotní den byl vysoký den), prosili Piláta, aby jim byly zlomeny nohy a aby mohly být odebráno.
32 Tehdy přišli vojáci a zlámali nohy prvnímu i druhému, který byl s ním ukřižován.
33 Když však přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, nohy mu nezlomili.
34 Jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned tam vyšla krev a voda.
35 A ten, kdo to viděl, vydal svědectví, a jeho svědectví je pravdivé; a ví, že pravdu říká, abyste uvěřili.
36 Tyto věci se staly, aby se naplnilo Písmo: Nebudou mu zlomeny kosti.
37 A zase jiné písmo říká: Budou hledět na toho, kterého probodli.
38 Potom Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale tajně ze strachu před Židy, prosil Piláta, aby sňal tělo Ježíšovo, a Pilát mu dovolil. Přišel tedy a vzal tělo Ježíšovo.
39 A přišel také Nikodém, který přišel k Ježíšovi nejprve v noci a přinesl směs myrhy a aloe, asi sto liber.
40 Potom vzali Ježíšovo tělo a zavinuli je do plátěných šatů s vonnými látkami, jak je u Židů zvykem pohřbívat.
41 Na místě, kde byl ukřižován, byla zahrada; a v zahradě nový hrob, v němž ještě nebyl člověk položen.

42 Položili tam tedy Ježíše pro den přípravy Židů; neboť hrob byl blízko.

KAPITOLA 20

1 Prvního dne v týdnu přichází Marie Magdalská časně, ještě za tmy, k hrobu a vidí, jak je kámen z hrobu odvalen.
2 Potom běžela a přišla k Šimonu Petrovi a k druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.
3 Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a přišli k hrobu.
4 Běželi tedy oba spolu, a ten druhý učedník předběhl Petra a přišel první k hrobu.
5 A když se skloniv, podíval se dovnitř, spatřil ležet lněné šaty; přesto nešel dovnitř.
6 Tehdy za ním přišel Šimon Petr, vešel do hrobu a viděl, jak lněné šaty leží,
7 A ubrousek, který byl kolem jeho hlavy, neležel s lněným oděvem, ale zavinul se na samostatném místě.
8 Tehdy vešel i ten druhý učedník, který přišel první k hrobu, a viděl a uvěřil.
9 Vždyť ještě neznali Písmo, že musí vstát z mrtvých.
10 Potom učedníci odešli znovu do svého domova.
11 Maria však stála venku u hrobu a plakala, a když plakala, sklonila se a pohlédla do hrobu,
12 A vidí dva anděly v bílém sedět, jednoho u hlavy a druhého u nohou, kde leželo tělo Ježíšovo.
13 Řekli jí: Ženo, proč pláčeš? Řekla jim: Protože vzali mého Pána, a nevím, kam ho položili.
14 A když to řekla, obrátila se a spatřila Ježíše stát, a nevěděla, že je to Ježíš.
15 Řekl jí Ježíš: Ženo, proč pláčeš? koho hledáš? Ona se domnívala, že je to zahradník, a řekla mu: Pane, jestli jsi ho odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já ho vezmu.
16 Ježíš jí řekl: Maria. Otočila se a řekla jemu: Rabboni; což znamená, Mistře.
17 Dí jí Ježíš: Nedotýkej se mne; neboť jsem ještě nevystoupil k Otci svému. Jděte však k mým bratřím a řekněte jim: Vystupuji k Otci svému a Otci vašemu; a mému Bohu a vašemu Bohu.
18 Marie Magdalská přišla a řekla učedníkům, že viděla Pána a že jí to řekl.
19 Potom téhož dne večer, prvního dne v týdnu, když se zavřely dveře, kde se učedníci ze strachu před Židy shromáždili, přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: Pokoj vám.
20 A když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Tehdy se radovali učedníci, když viděli Pána.
21 Ježíš jim opět řekl: " Pokoj vám, jako mne poslal Otec můj, tak i já posílám vás."
22 A když to řekl, dechl na ně a řekl jim: Přijměte Ducha svatého.
23 Komu odpustíte hříchy, budou jim odpuštěny; a komu zadržíte hříchy, budou zadrženy.
24 Ale Tomáš, jeden z dvanácti, zvaný Didymus, nebyl s nimi, když Ježíš přišel.
25 Ostatní učedníci mu tedy řekli: Viděli jsme Pána. Ale on jim řekl: Pokud neuvidím na jeho rukou otisk hřebů a nevložím svůj prst do otisku hřebů a nevrazím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.
26 A po osmi dnech byli jeho učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Tehdy přišel Ježíš, dveře zavřené, a postavil se doprostřed a řekl: Pokoj vám.
27 Potom řekl Tomášovi: Vlož sem prst svůj, a pohleď na ruce mé; a vztáhni ruku svou a vlož ji v bok můj, a nebuď nevěrný, ale věřící.
28 Odpověděl Tomáš a řekl jemu: Pane můj a Bůh můj.
29 Ježíš mu řekl: Tomáši, protože jsi mě viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli, a přesto uvěřili.
30 A mnohá jiná znamení skutečně učinil Ježíš před svými učedníky, která nejsou zapsána v této knize:
31 Ale tato jsou napsána, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží; a abyste věřili, že máte život skrze jméno jeho.

KAPITOLA 21

1 Po těchto věcech se Ježíš znovu ukázal učedníkům u Tiberiadského moře; a na toto moudro ukázal sám sebe.
2 Byli spolu Šimon Petr a Tomáš zvaný Didymus a Natanael z Kány Galilejské a synové Zebedeovi a další dva z jeho učedníků.
3 Šimon Petr jim řekl: "Jdu lovit." Řekli jemu: I my jdeme s tebou. Vyšli a hned vstoupili na loď; a tu noc nic nechytili.
4 Ale když už bylo jitro, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to Ježíš.
5 Tedy řekl jim Ježíš: Děti, máte nějaké jídlo? Odpověděli mu: Ne.
6 I řekl jim: Hoďte síť na pravou stranu lodi, a naleznete. Házeli tedy, a nyní nebyli schopni jej natáhnout pro množství ryb.
7 Proto ten učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: To je Pán. Když Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přepásl mu svůj rybářský plášť (neboť byl nahý) a vrhl se do moře.
8 Ostatní učedníci přišli na malé lodi; (neboť nebyli daleko od země, ale jakoby dvě stě loket,) vláčeli síť s rybami.
9 Jakmile přišli na pevninu, uviděli tam oheň z uhlí a na něm položené ryby a chléb.
10 Ježíš jim řekl: Přineste z ryb, které jste nyní chytili.
11 Šimon Petr vytáhl a vytáhl síť na pevninu plnou velkých ryb, sto padesát tři;
12 Řekl jim Ježíš: Pojďte a povečeřete. A žádný z učedníků se ho neodvážil zeptat: Kdo jsi? s vědomím, že to byl Pán.
13 Ježíš tedy přichází, bere chléb a dává jim, stejně jako ryby.
14 To je nyní potřetí, co se Ježíš ukázal svým učedníkům, poté vstal z mrtvých.
15 Když tedy povečeřeli, řekl Ježíš Šimonu Petrovi: Šimone, synu Jonášův, miluješ mě víc než tito? Řekl jemu: Ano, Pane; ty víš, že tě miluji. Řekl jemu: Pas beránky mé.
16 Znovu mu řekl: Šimone, synu Jonášův, miluješ mě? Řekl jemu: Ano, Pane; ty víš, že tě miluji. Řekl mu: Pas mé ovce.
17 Řekl jemu potřetí: Šimone, synu Jonášův, miluješ mě? Petr byl zarmoucen, protože mu řekl potřetí: Miluješ mě? I řekl jemu: Pane, ty víš všechno; ty víš, že tě miluji. Ježíš mu řekl: Pas mé ovce.
18 Amen, amen, pravím ti: Když jsi byl mladý, opásal ses a chodil jsi, kam jsi chtěl, ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě opásá a ponese, kam snad ne.
19 To promluvil a naznačil, jakou smrtí má oslavit Boha. A když to řekl, řekl jemu: Pojď za mnou.

20 Petr se obrátil a spatřil, jak jde za ním učedník, kterého Ježíš miloval; který se také při večeři opřel o jeho hruď a řekl: Pane, kdo tě zrazuje?
21 Když ho Petr viděl, řekl Ježíšovi: Pane, a co má tento dělat?
22 Řekl jemu Ježíš: Chci-li, aby zůstal, dokud nepřijdu, co tobě? následuj mě.
23 Tehdy se mezi bratřími rozneslo toto slovo, aby ten učedník nezemřel. Ježíš mu však neřekl: Neumře; Ale chci-li, aby počkal, dokud nepřijdu, co tobě?
24 To je ten učedník, který o těchto věcech vydává svědectví a toto psal, a víme, že jeho svědectví je pravdivé.
25 A je také mnoho jiných věcí, které Ježíš udělal, které, kdyby byly všechny napsány, předpokládám, že ani svět sám by nemohl obsahovat knihy, které by měly být napsány. Amen.

Skutky Apoštolů

KAPITOLA 1

1 Předchozí pojednání jsem učinil, ó Theofile, o všem, co Ježíš začal dělat a učit,
2 Až do dne, kdy byl vzat vzhůru, potom skrze Ducha Svatého dával přikázání apoštolům, které si vyvolil:
3 Jemuž se také ukázal naživu po svém umučení mnoha neomylnými důkazy, byl o nich viděn čtyřicet dní a mluvil o věcech Božího království:
4 A shromáždiv se s nimi, přikázal jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma, ale čekali na zaslíbení Otcovo, o kterém jste, praví, ode mne slyšeli.
5 Jan totiž skutečně křtil vodou; ale vy budete pokřtěni Duchem svatým ne za mnoho dní.
6 Když se tedy sešli, zeptali se ho, řkouce: Pane, chceš v tomto čase navrátit Izraeli království?
7 I řekl jim: Není na vás, abyste znali časy a doby, které Otec dal ve své vlastní moci.
8 Ale přijmete moc poté, co na vás sestoupí Duch Svatý, a budete mi svědky jak v Jeruzalémě, tak v celé Judeji, i v Samaří a až do nejzazších končin země.
9 A když to řekl, zatímco oni viděli, byl vzat vzhůru; a oblak ho vzal z jejich očí.
10 A když upřeně hleděli k nebi, když vystupoval, hle, stáli u nich dva muži v bílém rouchu;
11 Kteříž také řekli: Muži Galilejští, proč stojíte a hledíte k nebi? tentýž Ježíš, který je od vás vzat nahoru do nebe, přijde tak, jak jste ho viděli odcházet do nebe.
12 Potom se vrátili do Jeruzaléma z hory zvané Olivetská, která je z Jeruzaléma cesta v sobotu.
13 A když vešli, vystoupili do horní místnosti, kde přebývali Petr, Jakub a Jan, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub, syn Alfeův, a Šimon Zélotes, a Jidáš, bratr Jakubův.
14 Ti všichni setrvali jednomyslně v modlitbě a prosbě se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratřími.
15 V těch dnech vstal Petr uprostřed učedníků a řekl: (počet jmen dohromady byl asi sto dvacet,)
16 Muži a bratři, muselo se naplnit toto písmo, které předtím řekl Duch Svatý ústy Davidovými o Jidášovi, který byl průvodcem k těm, kteří vzali Ježíše.
17 Byl totiž počítán k nám a získal část této služby.
18 Tento pak koupil pole za odměnu nepravosti; a padl střemhlav, roztrhl se uprostřed a všechna jeho útroby vytryskla ven.
19 A bylo to známo všem obyvatelům Jeruzaléma; natolik, že se tomu poli v jejich vlastním jazyce říká Aceldama, to jest Pole krve.
20 Nebo psáno jest v knize žalmů: Nechť jest příbytek jeho pustý, a ať v něm nikdo nebydlí, a biskupství jeho ať vezme jiný.
21 Pročež z těchto mužů, kteří byli s námi po celou dobu, co Pán Ježíš mezi nás vcházel a vycházel,
22 Počínaje Janovým křtem až do toho dne, kdy byl od nás vzat, musí být jeden vysvěcen, aby byl s námi svědkem jeho vzkříšení.
23 A ustanovili dva, Josefa jménem Barsabas, který měl příjmení Justus, a Matyáše.
24 A oni se modlili a řekli: Ty, Pane, který znáš srdce všech lidí, ukaž, zda jsi z těchto dvou vyvolil,
25 Aby se zúčastnil této služby a apoštolství, z nichž Jidáš proviněním vypadl, aby mohl jít na své místo.
26 I vydali losy své; a los padl na Matyáše; a byl počítán s jedenácti apoštoly.

KAPITOLA 2

1 A když nadešel den letnic, byli všichni jednomyslně na jednom místě.
2 A najednou přišel zvuk z nebe jako spěchající silný vítr a naplnil celý dům, kde seděli.
3 A ukázaly se jim rozštěpené jazyky jako ohnivé, a sedělo na každém z nich.
4 A všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.
5 A v Jeruzalémě bydleli Židé, zbožní muži, ze všech národů pod nebem.
6 Když se to rozeznělo, sešel se zástup a styděl se, protože je každý slyšel mluvit svou vlastní řečí.
7 A všickni žasli a žasli, říkali jeden druhému: Hle, nejsou všichni ti, kdo mluví, Galilejci?
8 A jak slyšíme každý ve svém jazyce, v němž jsme se narodili?
9 Parthové, Médové a Elamité a obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie,
10 Frygie a Pamfylie v Egyptě a v částech Libye kolem Kyrény a cizinci v Římě, Židé a proselyté,
11 Kréty a Araby, slyšíme je mluvit našimi jazyky o úžasných dílech Božích.
12 A všickni žasli a pochybovali, říkali jeden druhému: Co to znamená?
13 Jiní se posmívali: "Tito jsou plní vína."
14 Ale Petr vstal s jedenácti, pozvedl hlas a řekl jim: Muži Judští a vy všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám dejte vědět a poslouchejte má slova:
15 Tito nejsou opilí, jak se domníváte, neboť je teprve třetí hodina dne.
16 Ale to je to, co bylo řečeno od proroka Joela;
17 A stane se v posledních dnech, praví Bůh, vyleji ze svého Ducha na každé tělo: a vaši synové a vaše dcery budou prorokovat a vaši mládenci budou vidět vidění a vaši starci budou snít sny. :
18 A na své služebníky a na své služebnice vyleji v těch dnech svého Ducha; a budou prorokovat:
19 A učiním zázraky nahoře na nebi a znamení na zemi dole; krev, oheň a pára kouře:
20 Slunce se promění v temnotu a měsíc v krev, než přijde onen velký a významný den Páně:
21 A stane se, že kdokoli bude vzývat jméno Páně, bude spasen.
22 Muži Izraelští, slyšte tato slova; Ježíš Nazaretský, muž, který mezi vámi schvaloval Boha zázraky, divy a znameními, které Bůh skrze něj činil mezi vámi, jak sami víte:
23 Vy jste ho vysvobozeni danou radou a předzvěděním Božím vzali a bezbožnýma rukama ukřižovali a zabíjeli.
24 Kteréhož vzkřísil Bůh, když uvolnil bolesti smrti, protože nebylo možné, aby byl zadržen.
25 David o něm totiž mluví: Předvídal jsem Hospodina vždy před svou tváří, neboť je po mé pravici, abych se nepohnul.

26 Proto zajásalo srdce mé, a jásal jazyk můj; navíc i mé tělo spočine v naději:
27 Protože nenecháš mou duši v pekle, ani nedovolíš, aby tvůj Svatý viděl porušení.
28 Oznámil jsi mi cesty života; rozveselíš mě svou tváří.
29 Muži a bratři, dovolte mi, abych vám otevřeně promluvil o patriarchovi Davidovi, že je mrtvý i pohřbený a jeho hrob je s námi až do tohoto dne.
30 Protože je prorokem a ví, že se mu Bůh zavázal přísahou, že ovoce jeho beder, podle těla, vzbudí Krista, aby seděl na jeho trůnu;
31 Když to viděl dříve, než mluvil o vzkříšení Kristově, že jeho duše nezůstala v pekle, ani jeho tělo nevidělo porušení.
32 Tohoto Ježíše vzkřísil Bůh, čehož my všichni jsme svědky.
33 Proto, povýšen pravicí Boží, a když přijal od Otce zaslíbení Ducha Svatého, vydal toto, což nyní vidíte a slyšíte.
34 David totiž nevystoupil na nebesa, ale říká si: Hospodin řekl mému Pánu: Seď po mé pravici,
35 Dokud nepoložím tvé nepřátele za podnožku tvých nohou.
36 Nechť tedy s jistotou ví celý dům Izraele, že toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali, učinil Bůh Pánem i Kristem.
37 Když to uslyšeli, bodlo je srdce a řekli Petrovi a ostatním apoštolům: Muži a bratři, co máme dělat?
38 Tehdy jim Petr řekl: Čiňte pokání a dejte se každý z vás pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého.
39 Zaslíbení je vám a vašim dětem a všem, kdo jsou daleko, všem, které povolá Pán, náš Bůh.
40 A mnoha jinými slovy svědčil a napomínal, řka: Zachraňte se od tohoto pokolení nepřítomného.
41 Ti, kteří s radostí přijali jeho slovo, byli pokřtěni a téhož dne se k nim přidalo asi tři tisíce duší.
42 A zůstali neochvějně v učení apoštolů a ve společenství, v lámání chleba a v modlitbách.
43 A strach přišel na každou duši, a mnoho divů a znamení učinili apoštolové.
44 A všickni, kteříž uvěřili, byli pospolu a měli všecko společné;
45 A prodali jejich majetky a statky a rozdělili je se všemi lidmi, jak každý potřeboval.
46 A zůstávali den co den jednomyslně v chrámu a lámali chléb dům od domu, jedli své maso s radostí a s čistým srdcem,
47 Chválit Boha a mít milost u všeho lidu. A Pán přidával církvi denně ty, kteří mají být spaseni.

KAPITOLA 3

1 Petr a Jan vystoupili společně do chrámu v hodinu modlitby, která byla devátou hodinou.
2 A byl odnesen jakýsi chromý z lůna své matky, kterého denně pokládali u brány chrámu, který se nazývá Krásný, aby prosil o almužnu těch, kteří vcházeli do chrámu;
3 Kdo viděl Petra a Jana, jak se chystají jít do chrámu, prosil o almužnu.
4 Petr pak s Janem upřel na něj oči a řekl: Pohleď na nás.
5 A dával na ně pozor a očekával, že od nich něco přijme.
6 Petr řekl: Stříbra a zlata nemám; ale co mám, tobě dávám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a choď.
7 I uchopil ho za pravou ruku a zvedl, a hned nabyly síly jeho nohy a hlezenní kosti.
8 A on vyskočil, vstal a šel, a vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal a chválil Boha.
9 A všechen lid ho viděl chodit a chválit Boha:
10 A poznali, že to byl on, kdo seděl za almužnu u Krásné brány chrámu, a byli naplněni úžasem a úžasem nad tím, co se mu stalo.
11 A když uzdravený chromý držel Petra a Jana, seběhl se k nim všechen lid ve síni, která se nazývá Šalomounova, a velmi se divili.
12 A když to viděl Petr, odpověděl lidu: Muži Izraelští, proč se tomu divíte? Nebo proč se na nás díváte tak vážně, jako bychom svou vlastní silou nebo svatostí přiměli tohoto muže chodit?
13 Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, Bůh otců našich, oslavil Syna svého Ježíše; kterého jste vydali a zapřeli jste ho před Pilátem, když byl rozhodnut ho propustit.
14 Vy jste však zapřeli Svatého a Spravedlivého a žádali jste, aby vám byl darován vrah;
15 A zabil knížete života, kterého Bůh vzkřísil z mrtvých; čehož jsme svědky.
16 A jeho jméno skrze víru v jeho jméno posílilo tohoto muže, kterého vidíte a znáte; ano, víra, která je skrze něj, mu dala tuto dokonalou zdravost před vámi všemi.
17 A nyní, bratří, viděl jsem, že jste to udělali z nevědomosti, stejně jako vaši vládcové.
18 Ale to, co Bůh předtím ukázal ústy všech svých proroků, že má Kristus trpět, tak splnil.
19 Čiňte tedy pokání a obraťte se, aby vaše hříchy byly smazány, až přijdou časy osvěžení od přítomnosti Páně;
20 A pošle Ježíše Krista, který vám byl kázán dříve:
21 Kteréhožto nebesa musí přijmouti až do časů napravení všech věcí, o nichž Bůh mluvil ústy všech svých svatých proroků od počátku světa.
22 Mojžíš zajisté řekl otcům: Proroka vám vzbudí Hospodin Bůh váš z bratří vašich, jako mně; toho uslyšíte ve všem, cokoli vám řekne.
23 A stane se, že každá duše, která toho proroka neuslyší, bude vyhlazena z lidu.
24 Ano, a všichni proroci od Samuela a ti, kteří následují po něm, mnozí, kteří mluvili, rovněž předpověděli o těchto dnech.
25 Vy jste synové proroků a smlouvy, kterou Bůh učinil s otci našimi, řka Abrahamovi: A v semeni tvém požehnána budou všechna pokolení země.
26 Nejprve k vám Bůh vzkřísil svého Syna Ježíše a poslal ho, aby vám požehnal a odvrátil každého z vás od jeho nepravostí.

KAPITOLA 4

1 A když mluvili k lidu, přišli na ně kněží, velitel chrámu a saduceové,
2 Byli zarmouceni, že učili lid a kázali skrze Ježíše vzkříšení z mrtvých.
3 Vložili na ně ruce a drželi je až do druhého dne, neboť byl večer.
4 Ale mnozí z těch, kteří slyšeli slovo, uvěřili; a počet mužů byl asi pět tisíc.
5 A stalo se nazítří, že jejich vládcové, starší a zákoníci,

6 Annáš velekněz, Kaifáš, Jan a Alexandr a všichni, kdo byli z veleknězova rodu, se shromáždili v Jeruzalémě.
7 A když je postavili doprostřed, zeptali se: Jakou mocí nebo jakým jménem jste to učinili?
8 Tehdy jim Petr, naplněn Duchem svatým, řekl: Vůdcové lidu a starší Izraele,
9 Budeme-li dnes zkoumáni, jaký dobrý skutek byl vykonán bezmocnému člověku, jakým způsobem je uzdraven;
10 Budiž známo vám všem a všemu lidu Izraelskému, že ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, jehož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze něho stojí tento muž zde před vámi zdravý.
11 Toto je ten kámen, který jste vy, stavitelé, nepozastavili, který se stal hlavou rohu.
12 A v nikom jiném není spásy, neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být spaseni.
13 Když pak viděli smělost Petra a Jana a poznali, že jsou to lidé neučení a nevědomí, divili se; a poznali o nich, že byli s Ježíšem.
14 A když spatřili muže, který byl uzdraven, jak stojí s nimi, nemohli proti tomu nic říci.
15 Když jim však přikázali, aby odešli z rady, poradili se mezi sebou,
16 Říkajíce: Co uděláme těm mužům? nebo že se od nich skutečně stal pozoruhodný zázrak, je zjevný všem, kteří přebývají v Jeruzalémě; a nemůžeme to popřít.
17 Ale že se to mezi lidmi dále nerozšířilo, pohrozme jim přísně, že od nynějška nemluví s žádným člověkem v tomto jménu.
18 Zavolali je a přikázali jim, aby vůbec nemluvili a neučili ve jménu Ježíšově.
19 Ale Petr a Jan odpověděli a řekli jim: Posuďte vy, zda je správné před Bohem poslouchat vás více než Boha.
20Nemůžeme nemluvit to, co jsme viděli a slyšeli.
21 Když jim tedy ještě více vyhrožovali, propustili je, protože nenašli nic, jak by je mohli potrestat, kvůli lidu, protože všichni lidé oslavovali Boha za to, co se stalo.
22 Bylo mu totiž přes čtyřicet let, na němž se ukázal zázrak uzdravení.
23 A když byli propuštěni, odešli ke své družině a oznámili vše, co jim řekli velekněží a starší.
24 A když to uslyšeli, jednomyslně pozdvihli hlas k Bohu a řekli: Pane, ty jsi Bůh, který jsi učinil nebe, zemi i moře a vše, co je v nich.
25 Kdo řekl ústy služebníka tvého Davida: Proč se hněvali pohané, a lid si marně myslí?
26 Králové země povstali a knížata se shromáždila proti Hospodinu a proti jeho Kristu.
27 Neboť pro pravdu proti tvému svatému dítěti Ježíši, kterého jsi pomazal, se shromáždili Herodes i Pontský Pilát s pohany a lid Izraelský,
28 Nebo učiň, cokoli ruka tvá a rada tvá předem určila, aby bylo učiněno.
29 A nyní, Pane, pohleď na jejich hrozby a dej svým služebníkům, aby se vší smělostí mohli mluvit tvé slovo,
30 Vztáhneš ruku svou k uzdravení; a aby se ve jménu tvého svatého dítěte Ježíše děla znamení a zázraky.
31 A když se pomodlili, otřáslo se místo, kde byli shromážděni; a všichni byli naplněni Duchem Svatým a směle mluvili slovo Boží.
32 A množství věřících bylo jednoho srdce a jedné duše. ale všechno měli společné.
33 A s velikou mocí vydávali apoštolům svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše, a velká milost byla na nich všech.
34 Nebyl mezi nimi nikdo, kdo by měl nedostatek, protože všichni, kdo měli pozemky nebo domy, je prodali a přinesli ceny prodávaných věcí,
35 A položil je k nohám apoštolů, a rozděleno bylo každému podle toho, jak potřeboval.
36 A Joses, který dostal od apoštolů přízvisko Barnabáš, což je v překladu Syn útěchy, Levita z Kypru,
37 Když měl půdu, prodal ji, přinesl peníze a položil je k nohám apoštolů.

KAPITOLA 5

1 Ale jistý muž jménem Ananiáš se Safirou, jeho ženou, prodali majetek,
2 A nechal si část ceny, i jeho žena byla do toho zasvěcena, přinesla část a položila ji k nohám apoštolů.
3 Petr však řekl: Ananiáši, proč Satan naplnil tvé srdce, abys lhal Duchu svatému a zadržoval část ceny země?
4 Dokud to zůstalo, nebylo to tvé? a když to bylo prodáno, nebylo to v tvé moci? Proč jsi to počal v srdci svém? nelhal jsi lidem, ale Bohu.
5 Když Ananiáš uslyšel tato slova, padl na zem a vydal ducha. I přišel velký strach na všechny, kteří to slyšeli.
6 Mládenci vstali, svinuli ho, vynesli a pohřbili.
7 A bylo to asi za tři hodiny, když vešla jeho žena, která nevěděla, co se stalo.
8 Petr jí odpověděl: Pověz mi, zda jsi tu zemi prodal za tolik? A ona řekla: Ano, za tolik.
9 Petr jí řekl: Jak to, že jste se dohodli, že budete pokoušet Ducha Páně? hle, nohy těch, kteří pochovali tvého muže, jsou u dveří a vynesou tě ven.
10 Tu padla hned k jeho nohám a vydala ducha. A vešli mládenci, našli ji mrtvou, vynesli ji a pochovali ji s manželem jejím.
11 A velký strach přišel na celou církev a na všechny, kdo to slyšeli.
12 Rukama apoštolů byla mezi lidem učiněna mnohá znamení a zázraky; (a všichni byli jednomyslně na Šalomounově verandě.
13 A z ostatních se nikdo neodvážil připojit se k nim, ale lid je zveleboval.
14 A tím více se přidávalo Pánu věřících, zástupy mužů i žen.)
15 Tak že vyváděli nemocné na ulice a ukládali je na lůžka a lehátka, aby alespoň některé z nich zastínil procházející Petrův stín.
16 Také přišlo množství z okolních měst do Jeruzaléma a přinášelo nemocné a ty, kteří byli sužováni nečistými duchy, a všichni byli uzdraveni.
17 Tu povstal velekněz a všichni, kteří byli s ním, což je sekta saduceů, a byli naplněni rozhořčením,
18 A vložili ruce své na apoštoly a vsadili je do společného vězení.
19 Ale anděl Páně v noci otevřel dveře vězení, vyvedl je ven a řekl:
20 Jdi, postav se a mluv v chrámu k lidu všechna slova tohoto života.

21 Když to uslyšeli, vešli časně ráno do chrámu a učili. Ale přišel velekněz a ti, kteří byli s ním, svolali radu a všechen senát synů Izraelských a poslali do vězení, aby je přivedli.
22 Když však úředníci přišli a nenašli je ve vězení, vrátili se a řekli:
23 Říkajíce: Vězení jsme skutečně našli, zavřeli jsme se vší bezpečností a strážci stáli venku přede dveřmi, ale když jsme otevřeli, nenašli jsme uvnitř žádného člověka.
24 Když pak velekněz a velitel chrámu a velekněží slyšeli tyto věci, pochybovali o nich, k čemu to poroste.
25 Tu přišel jeden a řekl jim, řka: Aj, muži, kteréž jste dali do vězení, stojí v chrámě a učí lid.
26 Potom šel hejtman s důstojníky a přivedl je bez násilí; nebo se báli lidu, aby nebyli ukamenováni.
27 Když je přinesli, postavili je před veleradu a velekněz se jich zeptal:
28 Říkajíce: Nepřikázali jsme vám přísně, abyste neučili v tomto jménu? a hle, naplnili jste Jeruzalém svým učením a chcete na nás uvést krev tohoto muže.
29 Petr a ostatní apoštolové odpověděli a řekli: Více máme poslouchat Boha než lidi.
30 Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, kterého jste vy zabili a pověsili na dřevo.
31 Toho Bůh vyvýšil svou pravicí, aby byl knížetem a Spasitelem, aby dal Izraeli pokání a odpuštění hříchů.
32 A my jsme jeho svědky těchto věcí; a také Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.
33 Když to uslyšeli, zasáhli je do srdce a rozhodli se je zabít.
34 Potom se tam postavil jeden v radě, farizeus, jménem Gamaliel, učitel zákona, který měl pověst mezi vším lidem, a přikázal, aby nechali apoštoly trochu místa;
35 A řekl jim: Muži Izraelští, dávejte na sebe pozor, co zamýšlíte učinit, aby se dotkli těchto mužů.
36 Neboť před těmito dny povstal Theudas a chlubil se, že je někdo; k nimž se připojilo množství mužů, asi čtyři sta: který byl zabit; a všichni, kteří ho uposlechli, byli rozptýleni a zničeni.
37 Potom povstal muž tento Juda Galilejský ve dnech zdanění a strhl za sebou mnoho lidu; a všichni, dokonce i ti, kdo ho uposlechli, byli rozptýleni.
38 A nyní vám pravím: Vyhýbejte se těmto mužům a nechte je být, neboť jestliže tato rada nebo toto dílo bude od lidí, přijde vniveč.
39 Je-li však z Boha, nemůžete jej svrhnout; abyste snad nebyli nalezeni k boji proti Bohu.
40 I souhlasili s ním, a když zavolali apoštoly a zbili je, přikázali, aby nemluvili ve jménu Ježíšově, a propustili je.
41 A odešli z přítomnosti rady, radujíce se, že byli uznáni za hodné trpět hanbou pro jeho jméno.
42 A denně v chrámu a v každém domě nepřestávali učit a kázat Ježíše Krista.

KAPITOLA 6

1 A v těch dnech, když se počet učedníků rozmnožil, povstalo reptání Řeků proti Hebrejům, protože jejich vdovy byly zanedbávány při každodenní službě.
2 Dvanáct svolalo k sobě množství učedníků a řeklo: "Není důvod, abychom opustili Boží slovo a obsluhovali stoly."
3 Pročež, bratři, hledejte mezi sebou sedm mužů poctivé zprávy, plných Ducha Svatého a moudrosti, které můžeme jmenovati pro tuto záležitost.
4 My se však budeme ustavičně oddávat modlitbě a službě slova.
5 A ta řeč se zalíbila celému zástupu, a zvolili Štěpána, muže plného víry a Ducha svatého, a Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parmenase a Mikuláše, proselytu z Antiochie.
6 Kteréž postavili před apoštoly, a když se pomodlili, vložili na ně ruce své.
7 A slovo Boží přibývalo; I rozmnožil se počet učedníků v Jeruzalémě velmi; a velká skupina kněží byla poslušná víře.
8 A Štěpán, plný víry a moci, činil mezi lidem veliké divy a zázraky.
9 Tehdy povstali někteří ze synagogy, která se nazývá synagogou libertinských, kyrenských a alexandrijských a z Kilikie a z Asie, do sporu se Štěpánem.
10 A nemohli odolat moudrosti a duchu, kterým mluvil.
11 Tedy podřídili si muže, kteří říkali: Slyšeli jsme ho mluvit rouhavá slova proti Mojžíšovi a proti Bohu.
12 A pobouřili lid, starší a zákoníky, přišli na něj, chytili ho a přivedli do rady,
13 A ustanovte falešné svědky, kteří říkali: Tento člověk nepřestává mluvit rouhavých slov proti tomuto svatému místu a zákonu.
14 Slyšeli jsme ho totiž říkat, že tento Ježíš Nazaretský zničí toto místo a změní zvyky, které nám dal Mojžíš.
15 A všichni, kdo seděli v radě, upřeně na něj hleděli, viděli jeho tvář jako tvář anděla.

KAPITOLA 7

1 Tu řekl velekněz: Je tomu tak?
2 I řekl: Muži, bratří a otcové, slyšte; Bůh slávy se zjevil našemu otci Abrahamovi, když byl v Mezopotámii, než bydlel v Charranu,
3 A řekl jemu: Odejdi ze země své a ze svého příbuzenstva a pojď do země, kterou ti ukážu.
4 Potom vyšel z země Chaldejské a usadil se v Charran; a odtud, když zemřel otec jeho, přenesl jej do země této, v níž nyní bydlíte.
5 A nedal mu v ní žádné dědictví, ani na to, aby na ni nastoupil, ale slíbil, že ji dá jemu do vlastnictví a jeho semeni po něm, když ještě neměl dítě. .
6 I mluvil Bůh takto: Aby semeno jeho pobývalo v cizí zemi; a aby je uvedli do otroctví a čtyři sta let zle prosili.
7 A národ, kterému budou v otroctví, budu soudit, řekl Bůh, a potom vyjdou a budou mi sloužit na tomto místě.
8 A dal jemu smlouvu obřízky. I zplodil Abraham Izáka a obřezal ho dne osmého. a Izák zplodil Jákoba; a Jákob zplodil dvanáct patriarchů.
9 Patriarchové pohnuti závistí prodali Josefa do Egypta, ale Bůh byl s ním,
10 A vysvobodil ho ze všech jeho útrap a dal mu přízeň a moudrost v očích faraona, krále egyptského. a učinil jej místodržitelem nad Egyptem a celým svým domem.
11 Nastala pak bída po celé zemi Egyptské a Chanaanské a soužení veliké, a otcové naši nenalezli obživy.
12 Když Jákob uslyšel, že je v Egyptě obilí, vyslal nejprve naše otce.

13 A podruhé oznámen byl Josef svým bratřím; a Josefovo příbuzní bylo oznámeno faraonovi.
14 Potom poslal Josefa a zavolal k sobě svého otce Jákoba a všechnu jeho příbuzenství, šedesát patnáct duší.
15 Jákob tedy sestoupil do Egypta a zemřel, on i naši otcové,
16 A byli přeneseni do Sichemu a uloženi v hrobě, který Abraham koupil za peníze synů Emmora, otce Sichema.
17 Když se však přiblížil čas zaslíbení, které Bůh zapřisáhl Abrahamovi, lid v Egyptě rostl a množil se,
18 Dokud nepovstal jiný král, který neznal Josefa.
19 Týž jednal lstivě s naším příbuzenstvím a zlo prosil naše otce, aby vyhnali své malé děti, až by nemuseli žít.
20 V té době se Mojžíš narodil a byl velmi krásný a tři měsíce se živil v domě svého otce.
21 A když byl vyhnán, ujala se ho dcera faraonova a živila ho pro svého syna.
22 A Mojžíš byl učen ve vší moudrosti Egypťanů a byl mocný ve slovech i skutcích.
23 A když mu bylo plných čtyřicet let, napadlo ho navštívit své bratry, syny Izraele.
24 A když viděl, že jeden z nich trpí křivdou, zastal se ho, pomstil toho, kdo byl utlačován, a zabil Egypťana.
25 Domníval se totiž, že jeho bratři pochopí, jak je Bůh skrze jeho ruku vysvobodí, ale oni nerozuměli.
26 A druhého dne ukázal se jim, jak se hádali, a chtěl je zase postaviti k sobě, řka: Pánové, vy jste bratři; proč si navzájem křivdíte?
27 Ale ten, který křivdil bližnímu svému, odstrčil ho pryč, řka: Kdo tě ustanovil nad námi vládcem a soudcem?
28 Zabiješ mě, jako jsi včera Egypťana?
29 Potom Mojžíš uprchl pro toto slovo a byl cizincem v zemi Madian, kde zplodil dva syny.
30 A když uplynulo čtyřicet let, ukázal se mu na poušti hory Sina anděl Páně v plameni ohně v keři.
31 Když to Mojžíš uviděl, divil se tomu pohledu, a když se přiblížil, aby to viděl, ozval se k němu hlas Hospodinův,
32 Řka: Já jsem Bůh otců tvých, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův. Tehdy se Mojžíš zachvěl a neodvážil se spatřit.
33 Hospodin mu řekl: Zuj si boty z nohou, protože místo, kde stojíš, je svatá půda.
34 Viděl jsem, viděl jsem soužení svého lidu, které je v Egyptě, a slyšel jsem jeho vzdychání, a sestoupil jsem, abych je vysvobodil. A nyní pojď, pošlu tě do Egypta.
35 Toho Mojžíše, kterého odepřeli, řkouce: Kdo tě ustanovil vládcem a soudcem? totéž poslal Bůh, aby byl vládcem a vysvoboditelem rukou anděla, který se mu ukázal v keři.
36 Vyvedl je ven, potom ukázal zázraky a znamení v egyptské zemi, v Rudém moři a na poušti čtyřicet let.
37 To je ten Mojžíš, který řekl synům Izraele: Proroka vám vzbudí Hospodin Bůh váš z bratří vašich, jako jsem já; jeho uslyšíte.
38 To je on, který byl v církvi na poušti s andělem, který k němu mluvil na hoře Sina, a s našimi otci: který přijal živé věštby, aby je dal nám:
39Jehož naši otcové neposlechli, ale odstrčili ho od sebe a v srdcích svých se vrátili zpět do Egypta,
40 Řka Áronovi: Udělej nám bohy, aby šli před námi, neboť o tomto Mojžíšovi, který nás vyvedl z egyptské země, nevíme, co se s ním stalo.
41 A udělali si v těch dnech tele, obětovali modle a radovali se z díla svých rukou.
42 Potom se Bůh obrátil a vydal je, aby se klaněli zástupu nebeskému; Jak je psáno v knize proroků, ó dome Izraelský, obětovali jste mi zabitá zvířata a oběti po čtyřicet let na poušti?
43 Ano, vzali jste svatostánek Moloch a hvězdu boha svého Remfana, postavy, které jste udělali, abyste se jim klaněli, a odnesu vás za Babylon.
44 Naši otcové měli stánek svědectví na poušti, jak ustanovil, když mluvil k Mojžíšovi, aby jej udělal podle způsobu, který viděl.
45 Kteříž také naši otcové, kteříž přišli potom, přivedli s Ježíšem do vlastnictví pohanů, které Bůh vyhnal před tváří našich otců až do dnů Davidových;
46 Který nalezl milost před Bohem a chtěl najít stánek pro Boha Jákobova.
47 Šalomoun mu však postavil dům.
48 Nejvyšší však nebydlí v chrámech vyrobených rukama; jak praví prorok,
49 Nebe je můj trůn a země podnoží mých nohou. Jaký dům mi postavíte? dí Hospodin: Aneb jaké jest místo odpočinku mého?
50 Zdaliž toto všecko neučinila ruka má?
51 Vy tvrdošíjní a neobřezaného srdce i uší, vždy odporujete Duchu Svatému; jako otcové vaši, tak i vy.
52 Kterého z proroků vaši otcové nepronásledovali? a zabili ty, kteří předtím ukázali příchod Spravedlivého; jichž jste nyní byli zrádci a vrahy.
53 Kteříž přijali zákon z vůle andělů, a nezachovávali jej.
54 Když to uslyšeli, zasáhlo je srdce a skřípali na něj zuby.
55 On však, plný Ducha svatého, pevně pohlédl k nebi a viděl Boží slávu a Ježíše, jak stojí po Boží pravici,
56 A řekl: Aj, vidím nebesa otevřená a Syna člověka stojícího po pravici Boží.
57 Potom zvolali mocným hlasem, zacpali si uši a jednomyslně se na něj vrhli,
58 A vyhnali jej z města a ukamenovali jej, a svědkové složili roucha svá k nohám mládence, jehož jméno bylo Saul.
59 A kamenovali Štěpána, vzývaje Boha a řka: Pane Ježíši, přijmi ducha mého.
60 A on poklekl a zvolal mocným hlasem: Pane, nepřipisuj jim tento hřích. A když to řekl, usnul.

KAPITOLA 8

1 A Saul souhlasil s jeho smrtí. A v ten čas nastalo veliké pronásledování proti církvi, která byla v Jeruzalémě; a všichni byli rozptýleni po krajích Judeje a Samaří, kromě apoštolů.
2 Zbožní muži odnesli Štěpána k jeho pohřbu a velmi nad ním naříkali.
3 Co se týče Saula, ten zpustošil církev, vešel do každého domu a pobíjel muže a ženy, dával je do vězení.
4 Proto ti, kteří byli rozptýleni, chodili všude a kázali slovo.
5 Filip sestoupil do města Samaří a kázal jim Krista.
6 A lid jednomyslně dbal toho, co Filip mluvil, slyšeli a viděli zázraky, které činil.
7 Nebo z mnoha posedlých vycházeli nečistí duchové, volající velikým hlasem, a mnozí ochrnutí a chromí byli uzdraveni.

8 A v tom městě byla velká radost.
9 Byl však jakýsi muž, jménem Šimon, který předtím v tom městě čaroval a očaroval lid Samaří a dal najevo, že je nějaký velký.
10 Na kterého všichni od nejmenšího až po největšího dbali a říkali: Tento člověk je velká Boží moc.
11 A hleděli k němu, poněvadž je odedávna učaroval čarováním.
12 Když však uvěřili Filipovi, který kázal o království Božím a o jménu Ježíše Krista, dali se pokřtít, muži i ženy.
13 I sám Šimon uvěřil, a když byl pokřtěn, zůstal s Filipem a divil se, hleděl na zázraky a znamení, která se děla.
14 Když pak apoštolové, kteří byli v Jeruzalémě, slyšeli, že Samaří přijalo slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana:
15 Kteří, když sestupovali, se za ně modlili, aby přijali Ducha Svatého:
16 (Neboť dosud na nikoho z nich nepadl, jen oni byli pokřtěni ve jméno Pána Ježíše.)
17 Potom na ně vložili ruce a oni přijali Ducha Svatého.
18 Když Šimon viděl, že vkládáním rukou apoštolů byl dán Duch Svatý, nabídl jim peníze,
19Říce: Dej mi také tuto moc, aby na každého, na koho vložím ruce, přijal Ducha Svatého.
20 Petr mu však řekl: Tvé peníze hynou s tebou, protože jsi se domníval, že Boží dar lze koupit za peníze.
21 Nemáš dílu ani losu v této věci; nebo srdce tvé není upřímné před Bohem.
22 Čiň tedy pokání z této své nešlechetnosti a modli se k Bohu, snad ti bude odpuštěno myšlení tvého srdce.
23 Nebo vidím, že jsi v žluči hořkosti a v poutu nepravosti.
24 Odpověděl Šimon a řekl: Modlete se za mne k Pánu, aby na mne nepřišlo nic z toho, co jste mluvili.
25 A oni, když vydali svědectví a kázali slovo Páně, vrátili se do Jeruzaléma a kázali evangelium v mnoha vesnicích Samaritánů.
26 Anděl Páně promluvil k Filipovi, řka: Vstaň a jdi na jih na cestu, která vede z Jeruzaléma dolů do Gazy, která je pustá.
27 A on vstal a šel, a hle, muž z Etiopie, eunuch velké autority pod královnou Etiopanů Candace, která měla na starosti veškerý svůj poklad a přijela se poklonit do Jeruzaléma,
28 Vracel se a seděl ve svém voze a četl proroka Izaiáše.
29 Tu řekl Duch Filipovi: Přistup a připoj se k tomuto vozu.
30 Filip běžel tam k němu a slyšel, že čte proroka Izaiáše, a řekl: Rozumíš, co čteš?
31 I řekl: Jak bych mohl, leč by mne někdo vedl? A přál si Filipa, aby přišel a posadil se s ním.
32 Místo Písma, které četl, bylo toto: Byl veden jako ovce na porážku; a jako beránek němý před svým střihačem, tak neotevřel ústa.
33 V pokoře jeho odňat byl soud jeho, a kdo oznámí pokolení jeho? neboť jeho život je vzat ze země.
34 I odpověděl eunuch Filipovi a řekl: Prosím, o kom to mluví prorok? sebe, nebo někoho jiného?
35 Filip otevřel ústa a začal od téhož písma a kázal mu Ježíše.
36 A když šli svou cestou, přišli k jakési vodě. A eunuch řekl: Hle, zde je voda; co mi brání být pokřtěn?
37 I řekl Filip: Věříš-li celým srdcem svým, smíš. A on odpověděl a řekl: Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.
38 I přikázal vozu, aby se zastavil. I sestoupili oba do vody, i Filip i eunuch; a on ho pokřtil.
39 A když vystoupili z vody, Duch Páně zachvátil Filipa, že ho eunuch již neviděl, a on šel cestou svou s radostí.
40 Filip pak nalezen v Azotu, a procházel tudy, kázal ve všech městech, až přišel do Cesareje.

KAPITOLA 9

1 A Saul, ještě vydechoval výhrůžky a vraždění proti učedníkům Páně, šel k velekněži,
2 A vyžádal si od něj dopisy do Damašku do synagog, aby je přivedl svázané do Jeruzaléma, nalezne-li někoho z této cesty, ať už muže nebo ženy.
3 A když šel, přiblížil se k Damašku a náhle kolem něho zazářilo světlo z nebe.
4 I padl na zem a uslyšel hlas, říkoucí jemu: Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?
5 I řekl: Kdo jsi, Pane? A Pán řekl: Já jsem Ježíš, kterého pronásleduješ;
6 I třásl se a žasl, řekl: Pane, co chceš, abych činil? I řekl jemu Hospodin: Vstaň a jdi do města, a bude ti řečeno, co máš dělat.
7 Muži, kteří šli s ním, stáli beze slova, slyšeli hlas, ale nikoho neviděli.
8 I vstal Saul ze země; A když se otevřely oči jeho, nikoho neviděl, ale vedli ho za ruku a přivedli do Damašku.
9 A byl tři dny bez zraku a nejedl ani nepil.
10 Byl pak jeden učedník v Damašku, jménem Ananiáš; a řekl jemu Hospodin ve vidění: Ananiáši. A on řekl: Hle, zde jsem, Pane.
11 Hospodin mu řekl: Vstaň a jdi do ulice, která se nazývá Přímá, a zeptej se v domě Jidášově po Saulovi z Tarsu, neboť hle, on se modlí,
12 A viděl ve vidění muže jménem Ananiáš, jak přichází, a vkládá na něj ruku, aby prohlédl.
13 Ananiáš odpověděl: "Pane, slyšel jsem od mnohých z tohoto muže, jak mnoho zla napáchal tvým svatým v Jeruzalémě."
14 A zde má pravomoc od předních kněží svázat všechny, kdo vzývají tvé jméno.
15 Ale Hospodin mu řekl: Jdi, neboť on je mi vyvolenou nádobou, aby nesl mé jméno před pohany, králi a syny Izraele.
16 Ukážu mu totiž, jak velké věci musí vytrpět pro mé jméno.
17 Ananiáš odšel, a vešel do domu; a vložil na něj ruce a řekl: Bratře Saul, Pán, Ježíš, který se ti ukázal na cestě, když jsi přišel, poslal mě, abys prohlédl a byl naplněn Duchem svatým.
18 A hned spadly z očí jeho jako šupiny, a hned prozřel, vstal a byl pokřtěn.
19 A když přijal pokrm, posilnil se. Potom byl Saul několik dní s učedníky, kteří byli v Damašku.
20 A hned v synagógách kázal Krista, že jest Syn Boží.
21 Ale všickni, kteříž jej slyšeli, žasli a řekli; Není to ten, který zahubil ty, kteří vzývali toto jméno v Jeruzalémě, a přišli sem s tím úmyslem, aby je svázané přivedl k velekněžím?
22 Saul však stále více sílil a zmátl Židy, kteří bydleli v Damašku, a dokázal, že toto je právě Kristus.
23 A po těch mnoha dnech se Židé poradili, že ho zabijí:

24 Saul však věděl o jejich čekání. A hlídali brány dnem i nocí, aby ho zabili.
25 Potom ho učedníci v noci vzali a spustili u zdi v koši.
26 Když Saul přišel do Jeruzaléma, snažil se připojit k učedníkům, ale všichni se ho báli a nevěřili, že je to učedník.
27 Barnabáš ho však vzal, přivedl k apoštolům a vyprávěl jim, jak viděl Pána na cestě a že s ním mluvil a jak směle kázal v Damašku ve jménu Ježíše.
28 A byl s nimi vcházet a vycházet do Jeruzaléma.
29 A on směle mluvil ve jménu Pána Ježíše a hádal se s Řeky, ale oni ho chtěli zabít.
30 Když to bratři věděli, přivedli ho do Cesareje a poslali do Tarsu.
31 Tehdy odpočívaly církve v celém Judsku, Galileji a Samaří a byly vzdělávány. a chození v bázni před Pánem a v útěše Ducha Svatého, bylo mnoho.
32 A stalo se, když Petr procházel po všech krajích, sestoupil také k svatým, kteří přebývali v Lyddě.
33 A tam našel jistého muže jménem Eneáš, který osm let ležel na lůžku a byl ochrnutý.
34 Petr mu řekl: Eneáši, Ježíš Kristus tě uzdravuje. Vstaň a ustel své lože. A hned vstal.
35 Všichni obyvatelé Lyddy a Sarona ho viděli a obrátili se k Hospodinu.
36 V Joppe byla jistá učednice jménem Tabitha, která se překládá jako Dorkas; tato žena byla plná dobrých skutků a almužen, které činila.
37 A stalo se v oněch dnech, že onemocněla a zemřela, kteroužto, když ji umyli, položili do horní komory.
38 A protože Lydda byla blízko Joppe, a učedníci slyšeli, že je tam Petr, poslali k němu dva muže s prosbou, aby se nezdržoval a přišel k nim.
39 Petr pak vstal a šel s nimi. Když přišel, uvedli ho do horní komnaty a všechny vdovy stály u něho s pláčem a ukazovaly sukně a roucha, která Dorkas ušila, když byla s nimi.
40 Petr pak všecky postavil, poklekl a modlil se; a obrátil ho k tělu a řekl: Tabitho, vstaň. I otevřela oči, a uzřev Petra, posadila se.
41 Podal jí ruku, zvedl ji, a když zavolal svaté a vdovy, představil ji živou.
42 A bylo to známo po celé Joppě; a mnozí uvěřili v Hospodina.
43 A stalo se, že mnoho dní pobýval v Joppe u jednoho Šimona koželuha.

KAPITOLA 10

1 V Cesareji žil jistý muž jménem Kornélius, setník skupiny zvané Italská banda,
2 Zbožný muž, který se bál Boha s celým svým domem, který dával lidu mnoho almužen a neustále se modlil k Bohu.
3 Zjevně viděl ve vidění kolem deváté hodiny dne, jak k němu přichází Boží anděl a říká mu: Kornélie.
4 A pohleděv na něj, lekl se a řekl: Co jest, Pane? I řekl jemu: Modlitby tvé a almužny tvé vystoupily na památku před Bohem.
5 A nyní pošli muže do Joppy a zavolej jednoho Šimona, jehož příjmení je Petr:
6 Ubytuje se u jednoho Šimona koželuha, jehož dům jest u moře; on ti poví, co máš dělati.
7 A když anděl, který mluvil ke Kornéliovi, odešel, zavolal dva ze svých domácích služebníků a zbožného vojáka z nich, kteří na něj neustále čekali;
8 A když jim to všechno oznámil, poslal je do Joppy.
9 Nazítří, když šli na cestu a blížili se k městu, vystoupil Petr na střechu domu, aby se kolem šesté hodiny modlil.
10 Dostal velký hlad a chtěl se najíst, ale zatímco se připravovali, upadl do tranzu,
11 A uviděl nebesa otevřená a jakási nádoba, jak k němu sestupuje, jako by to byla velká plachta upletená ve čtyřech rozích, a spouštěná na zem.
12 V čemž byla všelijaká čtyřnohá zvěř zemská a zvěř divoká, plazi a ptactvo nebeské.
13 I stal se k němu hlas: Vstaň, Petře; zabít a jíst.
14 Ale Petr řekl: Ne tak, Pane; neboť jsem nikdy nejedl nic obyčejného nebo nečistého.
15 A hlas promluvil k němu znovu podruhé: Co Bůh očistil, ty neříkej obyčejným.
16 To se stalo třikrát a nádoba byla opět vzata do nebe.
17 Zatímco Petr v sobě pochyboval, co by mělo znamenat toto vidění, které viděl, hle, muži vyslaní od Kornélia se dotazovali na Šimonův dům a stáli před branou,
18 A zavolal a zeptal se, zda je tam ubytován Šimon, který se jmenoval Petr.
19 Zatímco Petr přemýšlel o vidění, Duch mu řekl: Hle, tři muži tě hledají.
20 Protož vstaň, sestup a jdi s nimi, nic nepochybuj; nebo já jsem je poslal.
21 Petr sestoupil k mužům, které k němu poslal Kornélius; a řekl: Hle, já jsem ten, kterého hledáte. Jaká je příčina, proč jste přišli?
22 A řekli: Setník Kornélius, muž spravedlivý, který se bojí Boha a má dobrou pověst mezi celým židovským národem, byl od Boha varován svatým andělem, aby pro tebe poslal do svého domu a vyslechl slova tebe.
23 Potom je zavolal a ubytoval je. A nazítří Petr s nimi odešel a někteří bratři z Joppy ho doprovázeli.
24 A nazítří poté, co vešli do Cesareje. A Cornelius na ně čekal a svolal své příbuzné a blízké přátele.
25 A když Petr vcházel, potkal ho Kornélius, padl k nohám jeho a klaněl se mu.
26 Petr ho však zvedl a řekl: Vstaň; Já sám jsem také muž.
27 A když s ním mluvil, vešel dovnitř a našel mnoho shromážděných.
28 I řekl jim: Víte, jak jest nezákonné, aby se člověk, kterýž jest Židem, stýkal nebo přicházel k někomu z jiného národa; ale Bůh mi ukázal, že nemám nikoho nazývat obyčejným nebo nečistým.
29 Přišel jsem tedy k vám bez odporu, jakmile jsem byl poslán. Ptám se tedy, jaký záměr jste pro mne poslali?
30 Kornelius řekl: Před čtyřmi dny jsem se postil až do této hodiny; a v devátou hodinu jsem se modlil ve svém domě a hle, stál přede mnou muž v jasném oděvu,
31 A řekl: Kornéli, modlitba tvá je vyslyšena, a almužny tvé jsou na památku před očima Božími.
32 Pošli tedy do Joppe a zavolej sem Šimona, jehož příjmení je Petr; je ubytován v domě jednoho Šimona koželuha u moře, který, až přijde, bude mluvit s tebou.

33 Proto jsem hned poslal k tobě; a dobře jsi udělal, že jsi přišel. Nyní jsme tedy my všichni zde přítomni před Bohem, abychom slyšeli vše, co je tobě přikázáno od Boha.
34Petr otevřel ústa a řekl: Vpravdě poznávám, že Bůh nikoho nerespektuje.
35 Ale v každém národě, kdo se ho bojí a činí spravedlnost, je u něho přijat.
36 Slovo, které Bůh poslal synům Izraele a kázal pokoj skrze Ježíše Krista: (on je Pánem všeho:)
37 To slovo, říkám, víte, které bylo zveřejněno po celém Judsku a začalo v Galileji po křtu, který Jan kázal;
38 Jak Bůh pomazal Ježíše Nazaretského Duchem svatým a mocí, který chodil, dobře činil a uzdravoval všechny utlačované ďáblem; neboť Bůh byl s ním.
39 A my jsme svědky všech věcí, které činil jak v zemi Židovské, tak v Jeruzalémě; kterého zabili a pověsili na strom:
40 Třetího dne ho Bůh vzkřísil a zjevně ho ukázal;
41 Ne všemu lidu, ale svědkům vyvoleným před Bohem, i nám, kteří jsme s ním jedli a pili poté, co vstal z mrtvých.
42 A přikázal nám, abychom kázali lidu a svědčili, že je to on, kdo byl Bohem ustanoven, aby byl soudcem živých a mrtvých.
43Jemu vydávají svědectví všichni proroci, že každý, kdo v něho věří, dostane odpuštění hříchů skrze jeho jméno.
44 Zatímco Petr ještě mluvil tato slova, sestoupil Duch Svatý na všechny, kteří to slovo slyšeli.
45 Ti z obřízky, kteří uvěřili, žasli, všichni, kdo přišli s Petrem, protože i na pohany byl vylit dar Ducha svatého.
46 Slyšeli je totiž mluvit jazyky a velebit Boha. Pak Petr odpověděl:
47 Může někdo zakázat vodu, aby nebyli pokřtěni ti, kteří přijali Ducha svatého stejně jako my?
48 A přikázal jim, aby byli pokřtěni ve jménu Páně. Potom se modlili, aby některé dny zůstal.

KAPITOLA 11

1 A apoštolové a bratři, kteří byli v Judsku, slyšeli, že i pohané přijali slovo Boží.
2 A když Petr vystoupil do Jeruzaléma, hádali se s ním ti, kteří byli z obřízky,
3 Řka: Vešel jsi k neobřezaným lidem a jedl jsi s nimi.
4 Ale Petr si to od začátku nacvičoval a na příkaz jim to vysvětlil, řka:
5 Byl jsem ve městě Joppa a modlil se, a ve vytržení jsem viděl vidění: Nějaká nádoba sestupovala jako velká plachta, spouštěná z nebe čtyřmi rohy; a dokonce mi to došlo:
6 Na kteréž, když jsem upřel oči své, uvážil jsem a uviděl čtyřnohou zvěř zemskou, zvěř divokou, plazy a ptactvo nebeské.
7 A slyšel jsem hlas, který mi řekl: Vstaň, Petře; zabít a jíst.
8 Ale řekl jsem: Ne tak, Pane, nebo nikdy nic obyčejného ani nečistého nevstoupilo do úst mých.
9 Ale hlas mi opět odpověděl z nebe: Co Bůh očistil, ty neříkej obyčejným.
10 A stalo se to třikrát, a všichni byli opět vytaženi do nebe.
11 A hle, hned přišli do domu, kde jsem byl, tři muži, poslaní z Cesareje ke mně.
12 A Duch mi řekl, abych šel s nimi, aniž bych pochyboval. Těchto šest bratří mě navíc doprovázelo a vešli jsme do domu toho muže:
13 A ukázal nám, jak viděl anděla ve svém domě, který stál a řekl jemu: Pošli muže do Joppe a zavolej Šimona, jehož příjmení je Petr;
14 Kdo ti řekne slova, kterými budeš spasen ty i celý tvůj dům.
15 A když jsem začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako na začátku na nás.
16 Tehdy jsem si vzpomněl na slovo Páně, jak to řekl: Jan skutečně křtil vodou; ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.
17 Protože jim Bůh dal podobný dar, jako nám, kteří jsme uvěřili v Pána Ježíše Krista; co jsem byl, že jsem mohl Bohu odolat?
18 Když to uslyšeli, mlčeli a oslavovali Boha, řkouce: Potom dal Bůh i pohanům pokání k životu.
19 Ti, kteří byli rozptýleni do ciziny kvůli pronásledování, které nastalo kolem Štěpána, putovali až do Fenice, na Kypr a do Antiochie a kázali slovo nikomu jinému než pouze Židům.
20 A někteří z nich byli muži z Kypru a Kyrény, kteří, když přišli do Antiochie, mluvili k Řekům a kázali Pána Ježíše.
21 A ruka Hospodinova byla s nimi, a veliký počet uvěřil a obrátil se k Hospodinu.
22 Tehdy došla zvěst o těchto věcech k uším církve, která byla v Jeruzalémě, a vyslali Barnabáše, aby šel až do Antiochie.
23 Který, když přišel a uviděl milost Boží, zaradoval se a všechny je nabádal, aby s úmyslem srdce přilnout k Pánu.
24 Byl to muž dobrý a plný Ducha Svatého a víry a mnoho lidí bylo přidáno k Pánu.
25 Barnabáš pak odešel do Tarsu hledat Saula.
26 A když ho nalezl, přivedl ho do Antiochie. A stalo se, že se celý rok shromáždili s církví a naučili mnoho lidí. A učedníci byli nazváni křesťany nejprve v Antiochii.
27 A v těchto dnech přišli proroci z Jeruzaléma do Antiochie.
28 A povstal jeden z nich, jménem Agabus, a dal znamením Duchem, že bude po celém světě veliký nedostatek, což se stalo za dnů Claudia Caesara.
29 Potom se učedníci, každý podle svých schopností, rozhodli poslat úlevu bratřím, kteří bydleli v Judeji:
30 Což také učinili a poslali to starším po rukou Barnabáše a Saula.

KAPITOLA 12

1 V té době král Herodes vztáhl ruce, aby pobouřil některé z církve.
2 A Jakuba, bratra Jana, zabil mečem.
3 A protože viděl, že se to Židům líbí, pokračoval dále, aby vzal i Petra. (Tehdy byly dny nekvašených chlebů.)
4 A když ho chytil, dal jej do vězení a vydal jej čtyřem čtveřicím vojáků, aby ho drželi; hodlá ho po Velikonocích přinést lidem.
5 Petr byl tedy držen ve vězení, ale církev se za něj bez přestání modlila k Bohu.
6 A když ho chtěl Herodes vyvésti, Petr tu noc spal mezi dvěma vojáky, svázaný dvěma řetězy, a strážci přede dveřmi drželi vězení.

7 A hle, anděl Páně přišel na něj, a zasvítilo světlo v žaláři, a udeřil Petra do boku, zvedl ho a řekl: Vstaň rychle. A řetězy mu spadly z rukou.
8 I řekl jemu anděl: Přepaš se a zavaž si sandály. A tak to udělal. I řekl jemu: Hoď roucho své kolem sebe a následuj mne.
9 A on vyšel a šel za ním; a nevěděli, že to byla pravda, co učinil anděl; ale myslel si, že vidí vidění.
10 Když minuli první a druhé obránce, přišli k železné bráně, která vede do města; který se jim sám od sebe otevřel. I vyšli a šli jednou ulicí; a anděl hned od něho odešel.
11 A když Petr přišel k sobě, řekl: Nyní bezpečně vím, že Hospodin poslal svého anděla a vysvobodil mne z ruky Herodovy a ze všeho očekávání lidu Židovského.
12 A když to uvážil, přišel do domu Marie, matky Janovy, jejíž příjmení bylo Marek; kde se mnozí shromáždili a modlili se.
13 A když Petr zaklepal na dveře brány, přišla je poslechnout dívka jménem Rhoda.
14 A když poznala Petrův hlas, neotevřela bránu pro radost, ale vběhla dovnitř a vyprávěla, jak Petr stál před branou.
15 I řekli jí: Blázníš. Ale neustále potvrzovala, že tomu tak je. Tehdy řekli: To je jeho anděl.
16 Ale Petr tloukl dál, a když otevřeli dveře a uviděli ho, užasli.
17 On jim však rukou pokynul, aby mlčeli, a oznámil jim, jak ho Pán vyvedl z vězení. I řekl: Jdi, ukaž tyto věci Jakubovi a bratřím. A on odešel a šel na jiné místo.
18 Jakmile se rozednilo, mezi vojáky nastalo malé pozdvižení, co se stalo s Petrem.
19 Když ho Herodes hledal a nenašel, prozkoumal strážce a přikázal je zabít. A sestoupil z Judska do Cesareje a tam zůstal.
20 Herodes se na ně z Týru a Sidonu velmi nelíbil, ale přišli k němu jednomyslně, a učiniv Blasta králova komorníka svým přítelem, žádali pokoj; protože jejich zemi živila králova země.
21 Jednoho dne usedl Herodes, oděn v královské roucho, na svůj trůn a promluvil k nim.
22 A lid křičel: Je to hlas boha, a ne hlas člověka.
23 A hned ho anděl Páně udeřil, protože nevzdal Bohu slávu, a byl sežrán červy a vydal ducha.
24 Ale slovo Boží rostlo a množilo se.
25 Barnabáš a Saul se vrátili z Jeruzaléma, když dokončili svou službu, a vzali s sebou Jana, jehož příjmení bylo Marek.

KAPITOLA 13

1 V církvi, která byla v Antiochii, byli někteří proroci a učitelé; jako Barnabáš a Simeon, který se jmenoval Niger, a Lucius z Kyrény a Manaen, který byl vychován u tetrarchy Heroda, a Saul.
2 Když sloužili Pánu a postili se, řekl Duch Svatý: Oddělte mi Barnabáše a Saula pro dílo, k němuž jsem je povolal.
3 A když se postili a modlili a vložili na ně ruce, poslali je pryč.
4 Byli tedy posláni Duchem svatým a odešli do Seleucie; a odtud se plavili na Kypr.
5 A když byli v Salamině, kázali slovo Boží v synagógách Židů, a měli také Jana jako služebníka.
6 A když prošli ostrovem do Pafosu, našli jistého čaroděje, falešného proroka, Žida, který se jmenoval Barjesus.
7 Který byl se zástupcem země, Sergiem Paulusem, mužem prozíravým; který volal Barnabáše a Saula a chtěl slyšet slovo Boží.
8 Ale čaroděj Elymas (neboť tak je jeho jméno podle výkladu) se jim postavil a snažil se odvrátit zástupce od víry.
9 Tehdy na něj Saul, zvaný také Pavel, naplněný Duchem svatým, upřel oči,
10 A řekl: Ó plný vší lstivosti a všeho nešlechetnosti, synu ďáblovo, nepříteli veškeré spravedlnosti, nepřestaneš převracet pravé cesty Páně?
11 A nyní, hle, ruka Páně je nad tebou, a budeš slepý a na čas neuvidíš slunce. A hned padla na něj mlha a tma; a chodil a hledal někoho, kdo by ho vedl za ruku.
12 Když zástupce viděl, co se stalo, uvěřil, žasl nad učením Páně.
13 Když se Pavel a jeho družina uvolnili z Pafosu, přišli do Pergy v Pamfylii a Jan, který od nich odešel, se vrátil do Jeruzaléma.
14 Ale když odešli z Pergy, přišli do Antiochie v Pisidii, vešli v sobotu do synagogy a posadili se.
15 A po přečtení zákona a proroků k nim poslali představená synagogy se slovy: Muži a bratři, máte-li nějaké slovo napomenutí pro lid, řekněte.
16 Pavel vstal, pokynul rukou a řekl: Muži Izraelští a vy, kteří se bojíte Boha, poslouchejte.
17 Bůh tohoto lidu Izraele vyvolil naše otce a vyvýšil lid, když přebýval jako cizinci v egyptské zemi, a vyvedl je z ní vztyčenou paží.
18 A asi za čtyřicet let trpěl jejich mravy na poušti.
19 A když vyhladil sedm národů v zemi Chanaan, rozdělil jim jejich zemi losem.
20 A potom jim dal soudce za čtyři sta padesát let, až do proroka Samuela.
21 Potom si přáli krále a Bůh jim dal Saula, syna Císova, muže z pokolení Benjamína, za čtyřicet let.
22 A když ho odstranil, vzbudil jim Davida, aby byl jejich králem; jemuž také vydal svědectví a řekl: Nalezl jsem Davida, syna Izaiho, muže podle mého srdce, který splní všechnu mou vůli.
23 Ze semene tohoto muže Bůh podle svého zaslíbení vzbudil Izraeli Spasitele, Ježíše:
24 Když Jan poprvé kázal před svým příchodem křest pokání všemu izraelskému lidu.
25 A když Jan dokončil cestu svou, řekl: Za koho mne pokládáte? já nejsem on. Ale hle, po mně přichází ten, jehož nejsem hoden rozvázat boty jeho nohou.
26 Muži a bratři, synové Abrahamova rodu a kdokoli z vás se bojí Boha, k vám je posláno slovo tohoto spasení.
27 Nebo ti, kteří přebývají v Jeruzalémě, a jejich knížata, protože ho neznali, ani hlasy proroků, které se čtou každou sobotu, naplnili je, když ho odsoudili.
28 A ačkoli u něho nenalezli příčinu smrti, přesto si přáli Piláta, aby byl zabit.
29 A když splnili všecko, co bylo o něm psáno, sňali ho ze stromu a položili do hrobu.
30 Bůh ho však vzkřísil z mrtvých:
31 Po mnoho dní byl viděn od těch, kteří s ním přišli z Galileje do Jeruzaléma, kteří jsou jeho svědky pro lid.

32 A zvěstujeme vám radostnou zvěst, že zaslíbení, které bylo dáno otcům,
33 Totéž splnil Bůh nám, jejich dětem, tím, že znovu vzkřísil Ježíše; jak je také psáno v druhém žalmu: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.
34 A pokud jde o to, že ho vzkřísil z mrtvých, aby se již nevracel k porušení, řekl takto: Dám vám jistá slitování Davidova.
35 Pročež praví také v jiném žalmu: Nedovolíš, aby tvůj Svatý viděl porušení.
36 David totiž poté, co z vůle Boží sloužil svému pokolení, usnul a byl přiložen ke svým otcům a viděl porušení.
37 Ale ten, kterého Bůh vzkřísil, neviděl žádné porušení.
38 Budiž vám tedy známo, muži a bratři, že skrze tohoto muže je vám zvěstováno odpuštění hříchů:
39 A skrze něho jsou ospravedlněni všichni, kdo věří, ode všeho, od čehož vy jste nemohli být ospravedlněni zákonem Mojžíšovým.
40 Mějte se tedy na pozoru, aby na vás nepřišlo to, o čem se mluví u proroků;
41 Hle, vy pohrdající, divíte se a hynete, neboť za dnů vašich konám dílo, dílo, kterému nebudete věřit, ačkoli vám to někdo zvěstuje.
42 A když Židé vyšli ze synagogy, pohané prosili, aby jim tato slova mohla být kázána příští sobotu.
43 Když bylo shromáždění rozděleno, mnoho Židů a nábožných proselytů následovalo Pavla a Barnabáše, kteří k nim mluvili a přesvědčovali je, aby pokračovali v milosti Boží.
44 A příštího sobotního dne se sešlo téměř celé město, aby slyšelo slovo Boží.
45 Když však Židé spatřili zástupy, byli naplněni závistí a mluvili proti tomu, co mluvil Pavel, protiřečili a rouhali se.
46 Tehdy se Pavel a Barnabáš odvážili a řekli: Bylo nutné, aby k vám bylo nejprve promluveno slovo Boží, ale když jste je vzdali od sebe a soudili se, že jste nehodní života věčného, hle, obracíme se k pohanům. .
47 Nebo tak nám přikázal Hospodin, řka: Ustanovil jsem tě za světlo pohanů, abys byl spasením až do končin země.
48 A když to slyšeli pohané, radovali se a oslavovali slovo Páně, a uvěřili všichni, kdož byli ustanoveni k životu věčnému.
49 A slovo Hospodinovo se rozneslo po celém kraji.
50 Ale Židé pobouřili zbožné a ctihodné ženy a přední muže města, vzbudili pronásledování proti Pavlovi a Barnabášovi a vyhnali je z jejich končin.
51 Oni však setřásli proti nim prach svých nohou a přišli do Ikonia.
52 A učedníci byli naplněni radostí a Duchem svatým.

KAPITOLA 14

1 A stalo se v Ikoniu, že oba spolu vešli do synagogy Židovské a mluvili tak, že uvěřilo veliké množství jak Židů, tak i Řeků.
2 Ale nevěřící Židé pobouřili pohany a křivdili jejich mysli proti bratřím.
3 Dlouho tedy přebývali a směle mluvili v Pánu, který vydal svědectví slovu své milosti a dal, aby se jejich rukama dělala znamení a zázraky.
4 Ale množství města bylo rozděleno, a část držela s Židy a část s apoštoly.
5 A když došlo k přepadení jak pohanů, tak i Židů s jejich vládci, aby je zneužili a kamenovali,
6 Dali se z toho a utekli do Lystry a Derbe, měst Lykaonie, a do kraje, který je vůkol.
7 A tam kázali evangelium.
8 A v Lystře seděl jakýsi muž, bezmocný na nohy, mrzák z lůna své matky, který nikdy nechodil.
9Tiž slyšeli mluvit Pavla, který ho neochvějně hleděl a poznal, že má víru, že bude uzdraven,
10 Řekl mocným hlasem: Postav se vzpřímeně na nohy své. A skočil a šel.
11 A když lid viděl, co Pavel učinil, pozdvihli hlasu svého, řkouce řečí Lykaonie: Bohové sestoupili k nám v podobě lidí.
12 I nazvali Barnabáše Jupiter; a Paul, Mercurius, protože byl hlavním řečníkem.
13 Potom kněz Jupiterův, který byl před jejich městem, přivedl k branám voly a girlandy a chtěl obětovat s lidem.
14 Když se o tom doslechli apoštolové Barnabáš a Pavel, roztrhli svá roucha, vběhli mezi lid a křičeli:
15 A řekli: Pane, proč to děláte? I my jsme muži s podobnými vášněmi jako vy a kážeme vám, abyste se od těchto marností obrátili k živému Bohu, který učinil nebe, zemi, moře a vše, co je v nich.
16 Který v minulosti dovolil všem národům, aby chodily po svých vlastních cestách.
17 Přesto se nenechal bez svědectví, když činil dobro, dal nám déšť z nebe a úrodná období, naplňoval naše srdce jídlem a radostí.
18 A těmito řečmi málo zadržovali lid, že jim nepřinášeli oběti.
19 A přišli tam nějací Židé z Antiochie a Ikonia, kteří přemluvili lid, a když Pavla ukamenovali, vytáhli ho z města, domnívajíce se, že byl mrtvý.
20 Když však učedlníci stáli kolem něho, vstal, přišel do města a druhého dne odešel s Barnabášem do Derbe.
21 A když kázali evangelium tomu městu a učili mnohé, vrátili se zase do Lystry a do Ikonia a Antiochie,
22 Potvrzujíce duše učedníků a nabádajíc je, aby zůstali ve víře, a že musíme skrze mnohé soužení vejíti do království Božího.
23 A když je ustanovili za starší v každé církvi a postem se modlili, svěřili je Pánu, v něhož uvěřili.
24 A když prošli celou Pisidii, přišli do Pamfylie.
25 A když kázali slovo v Perze, sestoupili do Attalie:
26 A odtud odpluli do Antiochie, odkud byli doporučeni milosti Boží pro dílo, které vykonali.
27 A když přišli a shromáždili církev, zkoušeli vše, co s nimi Bůh učinil, a jak otevřel dveře víry pohanům.
28 A tam zůstali dlouho s učedníky.

KAPITOLA 15

1 Někteří muži, kteří přišli z Judska, učili bratry a říkali: Nedáte-li se obřezat podle způsobu Mojžíše, nemůžete být spaseni.
2 Když s nimi tedy Pavel a Barnabáš měli nemalé rozbroje a spory, rozhodli se, že Pavel a Barnabáš a někteří další z nich mají jít kvůli této otázce do Jeruzaléma k apoštolům a starším.

3 A když byli církví přivedeni na cestu, procházeli Fenikou a Samařskem, ohlašujíce obrácení pohanů a způsobili velikou radost všem bratřím.
4 A když přišli do Jeruzaléma, byli přijati od církve a od apoštolů a starších a oznámili vše, co s nimi Bůh učinil.
5 Ale povstali někteří ze sekty farizeů, kteří uvěřili, a řekli: Je třeba je obřezat a přikázat jim, aby zachovávali Mojžíšův zákon.
6 A apoštolové a starší se sešli, aby o této věci uvažovali.
7 A když nastaly mnohé spory, vstal Petr a řekl jim: Muži a bratři, víte, jak před časem Bůh mezi námi vyvolil, aby pohané mými ústy slyšeli slovo evangelia, a věřit.
8 A Bůh, který zná srdce, vydal jim svědectví a dal jim Ducha Svatého, jako to učinil nám;
9 A nedělejte rozdílu mezi námi a nimi, očišťujte jejich srdce vírou.
10 Proč tedy nyní pokoušíte Boha, abyste vložili na šíji učedníků jho, které jsme nemohli unést ani naši otcové, ani my?
11 Věříme však, že milostí Pána Ježíše Krista budeme spaseni jako oni.
12Veškerý zástup pak mlčel a vyslechl Barnabáše a Pavla a vyprávěli, jaké zázraky a zázraky Bůh skrze ně mezi pohany vykonal.
13 A když mlčeli, Jakub odpověděl, řka: Muži a bratři, poslouchejte mne.
14 Simeon vypravoval, jak Bůh nejprve navštívil pohany, aby z nich vyňal lid pro své jméno.
15 A s tím souhlasí slova proroků; jak se píše,
16 Potom se navrátím a znovu postavím příbytek Davidův, který je zbořen; a znovu vystavím jeho trosky a postavím jej:
17 Aby ostatní lidé hledali Hospodina a všichni pohané, nad nimiž je vzýváno mé jméno, praví Hospodin, který to všechno činí.
18 Bohu jsou známa všechna jeho díla od počátku světa.
19 Pročež můj výrok zní, abychom neobtěžovali ty, kteří se z pohanů obracejí k Bohu:
20 Ale že jim píšeme, že se zdržují poskvrnění modly a smilstva, věcí udušených a krve.
21 Mojžíš za starodávna má v každém městě ty, kdo ho zvěstují, a čte se v synagógách každý den sobotní.
22 Tehdy se zalíbilo apoštolům a starším s celou církví, aby poslali vybrané muže ze své společnosti do Antiochie s Pavlem a Barnabášem; jmenovitě Jidáš s příjmením Barsabas a Silas, přední muži mezi bratřími.
23 A psali od nich dopisy tímto způsobem; Apoštolové, starší a bratři pozdravují bratří, kteří jsou z pohanů v Antiochii, Sýrii a Kilikii:
24 Jak jsme slyšeli, někteří, kteří od nás vyšli, vás znepokojili slovy, podvraceli vaše duše a říkali: Musíte se dát obřezat a zachovávat zákon, kterým jsme nic takového nepřikázali.
25 Zdálo se nám dobré, když jsme se shromáždili jednomyslně, poslat k vám vyvolené muže s našimi milovanými Barnabášem a Pavlem,
26 Muži, kteří nasadili své životy pro jméno našeho Pána Ježíše Krista.
27 Poslali jsme tedy Jidáše a Silase, kteří vám také řeknou totéž ústy.
28 Neboť Duchu Svatému i nám se zdálo dobré nepoložit na vás větší břemeno než tyto nezbytné věci;
29 Abyste se zdržovali pokrmů obětovaných modlám, a krve, a od věcí udušených a od smilstva; od čehož budete-li se ostříhati, dobře činiti budete. Měj se dobře.
30 Když byli tedy propuštěni, přišli do Antiochie, a když shromáždili zástup, doručili list.
31 Což když četli, radovali se z útěchy.
32 Jidáš a Sílas také byli proroci a napomínali bratry mnoha slovy a potvrzovali je.
33 A poté, co tam zůstali, byli v pokoji propuštěni od bratří k apoštolům.
34 Přesto se Silasovi líbilo, že tam ještě zůstal.
35 Také Pavel a Barnabáš pokračovali v Antiochii, učili a kázali slovo Páně, s mnoha dalšími.
36 A několik dní poté, co Pavel řekl Barnabášovi: Pojďme znovu a navštivme své bratry v každém městě, kde jsme kázali slovo Páně, a podívejme se, jak to dělají.
37 Barnabáš se rozhodl vzít s sebou Jana, jehož příjmení bylo Marek.
38 Pavel však nepovažoval za dobré vzít s sebou jeho, který od nich odešel z Pamfylie a nešel s nimi do práce.
39 A spor byl mezi nimi tak ostrý, že odcházeli jeden od druhého. A tak vzal Barnabáš Marka a plavil se na Kypr;
40 Pavel si vybral Silase a odešel, doporučen bratřími k milosti Boží.
41 A prošel Sýrii a Kilikii a potvrzoval církve.

KAPITOLA 16

1 Potom přišel do Derbe a do Lystry, a aj, byl tam jakýsi učedník, jménem Timotheus, syn jedné ženy, Židovky, a uvěřil; ale jeho otec byl Řek:
2 O čemž dobře informovali bratři, kteří byli v Lystře a Ikoniu.
3 Ten by Pavel musel jít s ním; a vzali a obřezali ho kvůli Židům, kteří byli v těch krajích, neboť věděli všechno, že jeho otec byl Řek.
4 A když procházeli městy, předali jim nařízení, která mají zachovávat, která byla ustanovena od apoštolů a starších, kteří byli v Jeruzalémě.
5 A tak byly církve utvrzovány ve víře a každým dnem přibývaly.
6 Když pak prošli Frygií a oblastí Galacie a Duch svatý jim zakázal kázat slovo v Asii,
7 Když přišli do Mysie, pokusili se jít do Bithynie, ale Duch jim nedal.
8 Když šli kolem Mysie, sestoupili do Troady.
9 A zjevilo se Pavlovi v noci vidění; Stál tam muž z Makedonie a modlil se k němu, řka: Přejdi do Makedonie a pomoz nám.
10 A poté, co viděl to vidění, ihned jsme se snažili jít do Makedonie a jistě jsme shromáždili, že nás Pán povolal, abychom jim kázali evangelium.
11 Ztratili jsme tedy Troadu a přišli jsme přímým směrem do Samothracie a následujícího dne do Neapole;
12 A odtud do Filip, což jest hlavní město té části Makedonie, a kolonie, a byli jsme v tom městě za některé dny.
13 A v sobotu jsme vyšli z města k břehu řeky, kde se bývalo modlit; a posadili jsme se a mluvili k ženám, které se tam uchýlily.

14 A jakási žena jménem Lydia, prodavačka purpuru z města Thyatira, která uctívala Boha, nás slyšela, jejíž srdce Pán otevřel, že se starala o to, co bylo řečeno o Pavlovi.
15 A když byla pokřtěna ona i její dům, prosila nás, řka: Jestliže jste mne usoudili za věrnost Pánu, vejděte do mého domu a zůstaňte tam. A ona nás omezovala.
16 A stalo se, když jsme šli k modlitbě, setkala se s námi jistá dívka posedlá duchem věštění, což jejím pánům přineslo mnoho zisku věštěním:
17 Ten šel za Pavlem a za námi a volal: Tito muži jsou služebníci Boha nejvyššího, kteří nám ukazují cestu spasení.
18 A to dělala mnoho dní. Pavel se však zarmoucen obrátil a řekl duchu: Přikazuji ti ve jménu Ježíše Krista, abys z ní vyšel. A vyšel ve stejnou hodinu.
19 Když její páni viděli, že naděje na jejich zisky jsou pryč, chytili Pavla a Silase a přitáhli je na tržiště k vládcům,
20 A přivedl je k rychtářům se slovy: Tito muži, Židé, velmi sužují naše město,
21 A učte zvyky, které nám není dovoleno přijímat ani zachovávat, jako Římané.
22 I povstal proti nim zástup, a rychtáři roztrhli roucha jejich, a rozkázali je bíti.
23 A když na ně položili mnoho ran, uvrhli je do vězení a přikázali žalářníkovi, aby je bezpečně střežil:
24 Který, když přijal takový příkaz, uvrhl je do vnitřního vězení a přitvrdil jejich nohy v pažbách.
25 O půlnoci se Pavel a Silas modlili a zpívali Bohu chvály, a vězňové je slyšeli.
26 A náhle nastalo veliké zemětřesení, takže se otřásly základy vězení, a hned se otevřely všechny dveře a každému se rozvázaly pouta.
27 A když se strážce žaláře probudil ze spánku, viděl, že se dveře žaláře otevřely, vytasil meč a byl by se zabil, domníval se, že vězni utekli.
28 Ale Pavel zvolal mocným hlasem, řka: Nedělej si nic zlého, vždyť jsme tu všichni.
29 Potom zavolal světlo, vskočil dovnitř, třásl se a padl před Pavlem a Silasem,
30 A vyvedl je ven a řekl: Pane, co mám dělat, abych byl spasen?
31 A oni řekli: Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen ty i dům tvůj.
32 A mluvili k němu slovo Páně a ke všem, kteří byli v domě jeho.
33 A vzal je v tu hodinu noční, a umyl rany jejich; a byl ihned pokřtěn, on i všichni jeho.
34 A když je přivedl do svého domu, postavil před ně pokrm a radoval se, věříc v Boha s celým svým domem.
35 A když byl den, poslali rychtáři služebníky, řkouce: Pusťte ty muže.
36 I řekl strážný žaláře Pavlovi: Poslali soudci, aby tě propustil; nyní tedy odejdi a jdi v pokoji.
37 Ale Pavel jim řekl: Zbili nás zjevně bez odsouzení, jakožto Římany, a uvrhli nás do vězení; a teď nás vystrčí soukromě? ne opravdu; ale ať přijdou sami a vyvedou nás ven.
38 I řekli služebníci tato slova rychtářům, a báli se, když uslyšeli, že jsou Římané.
39 I přišli a prosili je, vyvedli je a žádali, aby odešli z města.
40 Vyšli z žaláře a vešli do domu Lydie, a když viděli bratry, potěšili je a odešli.

KAPITOLA 17

1 Když prošli Amfipolis a Apollonií, přišli do Tesaloniky, kde byla židovská synagoga.
2 Pavel k nim vešel podle svého zvyku a tři sobotní dny se s nimi dohadoval z písem,
3 Otevření a tvrzení, že Kristus musel trpět a vstal z mrtvých; a že tento Ježíš, kterého vám zvěstuji, je Kristus.
4 Někteří z nich uvěřili a obcovali s Pavlem a Silasem; a z nábožných Řeků veliké množství a z předních žen nemálo.
5 Ale Židé, kteří nevěřili, pohnuli se závistí, vzali si k sobě jisté chlípné lidi nižšího druhu, shromáždili skupinu, rozbouřili celé město a napadli dům Iásonův a snažili se je vyvést k lidem.
6 A když je nenalezli, přitáhli Jasona a některé bratry k vládcům města a křičeli: Ti, kteří obrátili svět vzhůru nohama, přišli také sem;
7 Kterého přijal Iáson, a tito všickni činí v rozporu s nařízeními císařovými, říkajíce, že jest jiný král, jeden Ježíš.
8 A znepokojili lid i knížata města, když to slyšeli.
9 A když se postarali o Jasona a toho druhého, propustili je.
10 Bratři hned v noci poslali Pavla a Silase do Beree;
11 Tito byli vznešenější než ti v Tesalonice, protože přijímali slovo se vší ochotou mysli a denně zkoumali písma, zda je tomu tak.
12 Proto mnozí z nich uvěřili; také z počestných žen, které byly Řeky, az mužů nemálo.
13 Když však Židé z Tesaloniky poznali, že v Berei bylo hlásáno slovo Boží od Pavla, přišli i tam a pobouřili lid.
14 Bratři hned poslali Pavla, aby šel jakoby k moři, ale Sílas a Timoteus tam ještě zůstali.
15 Ti, kteří Pavla doprovázeli, přivedli ho do Athén a přijali příkaz Silasovi a Timoteovi, aby k němu rychle přišli, a odešli.
16 Když na ně Pavel čekal v Athénách, jeho duch se v něm vzbudil, když viděl, že město je zcela oddáno modlářství.
17 Proto se každý den hádal v synagoze se Židy a zbožnými lidmi a na trhu s těmi, kteří se s ním scházeli.
18 Potom se s ním setkali určití filozofové epikurejců a stoiků. A někteří řekli: Co řekne tento blábol? jiní někteří, zdá se, že zvěstoval cizí bohy, protože jim kázal Ježíše a vzkříšení.
19 A vzali ho a přivedli do Areopagu, řkouce: Můžeme věděti, co jest toto nové učení, o němž mluvíš?
20 Některé podivné věci zajisté přinášíš do našich uší, abychom věděli, co tyto věci znamenají.
21 (Všichni Athéňané a cizinci, kteří tam byli, netrávili čas ničím jiným, než tím, že vyprávěli, nebo slyšeli něco nového.)
22 Pavel se postavil doprostřed Martova kopce a řekl: Athénští muži, vidím, že jste ve všem příliš pověrčiví.
23 Když jsem šel kolem a pozoroval vaše zbožnosti, našel jsem oltář s tímto nápisem NEZNÁMÉMU BOHU. Koho tedy nevědomě uctíváte, toho vám oznamuji.
24 Bůh, který stvořil svět a všecko, co je v něm, vida, že je Pánem nebes i země, nebydlí v chrámech vyrobených rukama;

25 Ani jeden není uctíván lidskýma rukama, jako by něco potřeboval, neboť dává všemu život, dech a vše;
26 A učinil z jedné krve všechny národy lidské, aby přebývaly na vší tváři země, a určil předem stanovené časy a hranice jejich příbytku;
27 Aby hledali Hospodina, pokud by ho snad našli a našli, ačkoli není daleko od každého z nás.
28 Nebo v něm žijeme, pohybujeme se a jsme; jak řekli i někteří vaši vlastní básníci: Neboť i my jsme jeho potomci.
29 Protože jsme potomky Boží, neměli bychom si myslet, že Božství je podobné zlatu, stříbru nebo kameni, vytesanému uměním a lidským úskokem.
30 A na časy této nevědomosti Bůh mrkl; nyní však všem lidem všude přikazuje, aby činili pokání:
31 Neboť ustanovil den, v němž bude soudit svět spravedlivě skrze muže, kterého ustanovil; o čemž dal ujištění všem lidem tím, že ho vzkřísil z mrtvých.
32 A když slyšeli o vzkříšení z mrtvých, jedni se posmívali, jiní říkali: O té věci tě zase uslyšíme.
33 Pavel tedy z jejich středu odešel.
34 Někteří muži se však k němu přitiskli a uvěřili: mezi nimi byl Dionysius Areopagita a žena jménem Damaris a jiní s nimi.

KAPITOLA 18

1 Po těchto věcech odešel Pavel z Athén a přišel do Korintu;
2 Nalezl jsem jistého Žida jménem Aquila, narozeného v Pontu, který nedávno přišel z Itálie se svou ženou Priscillou; (protože Claudius přikázal všem Židům odejít z Říma:) a přišel k nim.
3 A poněvadž byl téhož řemesla, ubytoval se u nich a tvořil; nebo povoláním svým byli stanáři.
4 I dohadoval v synagoze každou sobotu a přemlouval Židy a Řeky.
5 A když přišli Sílas a Timotheus z Makedonie, byl Pavel stlačen v duchu a svědčil Židům, že Ježíš je Kristus.
6 A když se postavili proti sobě a rouhali se, potřásl rouchem svým a řekl jim: Krev tvá na hlavu vaši; Jsem čistý, od nynějška půjdu k pohanům.
7 Odešel odtud a vešel do domu jistého muže jménem Justus, který uctíval Boha, jehož dům byl pevně spojen se synagogou.
8 A Crispus, hlavní představený synagogy, uvěřil v Hospodina s celým svým domem; a mnozí z Korinťanů, kteří slyšeli, uvěřili a byli pokřtěni.
9 Potom mluvil Pán k Pavlovi v noci viděním: Neboj se, ale mluv, a nemlč!
10 Nebo já jsem s tebou, a nikdo na tebe neposadí, aby tobě ublížil; nebo lidu mám v tomto městě mnoho.
11 A zůstal tam rok a šest měsíců a učil mezi nimi slovo Boží.
12 A když byl Gallio zástupcem Acháje, vzbouřili se Židé jednomyslně proti Pavlovi a přivedli ho k soudu,
13 Říká: Tento přesvědčuje lidi, aby uctívali Boha v rozporu se zákonem.
14 A když se nyní Pavel chystal otevřít ústa, Gallio řekl Židům: Kdyby šlo o křivdu nebo bezbožnou oplzlost, ó Židé, měl bych důvod s vámi snášet:
15 Jestliže však jde o slova a jména a o váš zákon, hleďte na to; neboť v takových věcech nebudu soudit.
16 A vyhnal je od soudu.
17 Potom všichni Řekové zajali Sosthena, hlavního představeného synagogy, a zbili ho před soudnou stolicí. A Gallio se o žádnou z těchto věcí nestaral.
18 Potom se tam Pavel ještě dlouho zdržel, a pak se rozloučil s bratřími a odplul odtud do Sýrie a s ním Priscilla a Akvila; ostříhal hlavu svou v Kenchrea, neboť měl slib.
19 Přišel do Efezu a nechal je tam, ale sám vešel do synagogy a dohadoval se s Židy.
20 Když po něm chtěli, aby u nich zůstal déle, nepřivolil;
21 Ale rozloučil se s nimi, řka: Tento svátek, který přichází v Jeruzalémě, musím rozhodně zachovávat, ale zase se k vám navrátím, bude-li Bůh chtít. A odplul z Efezu.
22 A když přistál v Cesareji, vystoupil a pozdravil církev, sestoupil do Antiochie.
23 A když tam strávil nějaký čas, odešel a prošel celou Galatskou a Frygii v pořádku a posiloval všechny učedníky.
24 Do Efezu přišel jakýsi Žid jménem Apollos, narozený v Alexandrii, muž výmluvný a mocný v písmech.
25 Tento muž byl poučen o cestě Páně; a horouc v duchu mluvil a pilně učil věcem Páně, znal pouze Janův křest.
26 A začal směle mluvit v synagoze: kterého, když to slyšeli Akvila a Priscilla, vzali ho k sobě a dokonaleji mu vyložili Boží cestu.
27 A když byl připraven jít do Acháje, bratři psali a nabádali učedníky, aby ho přijali, kteří, když přišel, velmi pomohli těm, kteří uvěřili skrze milost:
28 Mocně totiž přesvědčil Židy, a to veřejně, když skrze písma ukazoval, že Ježíš je Kristus.

KAPITOLA 19

1 A stalo se, když byl Apollos v Korintu, když Pavel prošel horními končinami, přišel do Efezu a nalezl některé učedníky,
2 Řekl jim: Přijali jste Ducha svatého od té doby, co jste uvěřili? I řekli jemu: Ani jsme neslyšeli, zdali jest nějaký Duch svatý.
3 I řekl jim: V čem jste tedy byli pokřtěni? A oni řekli: K Janovu křtu.
4 Tehdy řekl Pavel: Jan vpravdě křtil křtem pokání a řekl lidu, aby věřili v toho, který přijde po něm, totiž v Krista Ježíše.
5 Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše.
6 A když na ně Pavel vložil ruce, sestoupil na ně Duch svatý; a mluvili jazyky a prorokovali.
7 Všech mužů bylo kolem dvanácti.
8 Vešel do synagogy a směle mluvil po dobu tří měsíců, přel a přemlouval o Božím království.
9 Když se však potápěči zatvrdili a neuvěřili, ale mluvili o tom zlém před zástupem, odešel od nich a oddělil učedníky a každý den se hádal ve škole jednoho Tyranna.
10 A to pokračovalo po dobu dvou let; takže všichni, kteří žili v Asii, slyšeli slovo Pána Ježíše, Židé i Řekové.
11 A Bůh činil zvláštní zázraky Pavlovýma rukama:
12 Takže z jeho těla byly nemocným přinášeny šátky nebo zástěry a nemoci z nich odešly a zlí duchové z nich vycházeli.
13 Tu se jich ujali někteří z potulných Židů, exorcisté, aby nad těmi, kdo měli zlé duchy, vzývali jméno Pána Ježíše, řkouce: Zaklínáme vás při Ježíši, kterého káže Pavel.

14 A bylo sedm synů jednoho Scevy, Žida a předního kněží, kteří tak učinili.
15 Odpověděl duch zlý a řekl: Ježíše znám, a Pavla znám; ale kdo jsi?
16 Muž, v němž byl zlý duch, skočil na ně, přemohl je a přemohl je, takže z toho domu utekli nazí a zranění.
17 A to věděli všichni Židé a Řekové také bydlící v Efezu; a na všechny padla bázeň a jméno Pána Ježíše bylo velebeno.
18 A mnozí, kteří uvěřili, přišli, vyznávali se a ukazovali skutky své.
19 Také mnozí z těch, kteříž užívali umění, shromáždili své knihy a spálili je přede všemi lidmi; a spočítali jejich cenu a našli padesát tisíc stříbrných.
20 Tak mocně rostlo slovo Boží a zvítězilo.
21 Když to skončilo, rozhodl se Pavel v duchu, když procházel Makedonií a Achájí, jít do Jeruzaléma a řekl: Až tam budu, musím vidět i Řím.
22 Poslal tedy do Makedonie dva z nich, kteří mu sloužili, Timothea a Erasta; ale on sám zůstal v Asii nějakou sezónu.
23 A v tu chvíli vzbudilo se kolem té cesty nemalé pozdvižení.
24 Neboť jistý muž jménem Demetrius, stříbrník, který dělal Dianě stříbrné svatyně, přinesl řemeslníkům nemalý zisk;
25 Kteréžto svolal s dělníky podobného zaměstnání, a řekl: Pane, víte, že tímto řemeslem máme své bohatství.
26 Navíc vidíte a slyšíte, že nejen v Efezu, ale téměř v celé Asii tento Pavel přesvědčil a odvrátil mnoho lidí, když řekl, že to nejsou bohové, kteří jsou vyrobeni rukama.
27 Aby nejen toto naše plavidlo bylo v nebezpečí, že bude ztroskotáno; ale také aby byl opovrhován chrámem velké bohyně Diany a zničena její vznešenost, kterou uctívá celá Asie i svět.
28 A když uslyšeli tato slova, byli plni hněvu a volali, řkouce: Velká je Diana Efezská.
29 A celé město bylo naplněno zmatkem, a když chytili Gaia a Aristarcha, muže Makedonie, Pavlovy společníky na cestách, vrhli se jednomyslně do divadla.
30 A když chtěl Pavel vejít k lidu, učedníci mu to nedali.
31 A poslali k němu někteří z náčelníků Asie, kteří byli jeho přáteli, s prosbou, aby se nepouštěl do divadla.
32 Jedni křičeli jedno, druzí zase druhé, neboť shromáždění bylo zmateno; a větší část nevěděla, proč se dali dohromady.
33 A vytáhli Alexandra ze zástupu, Židé ho pobízeli. A Alexander pokynul rukou a chtěl se bránit lidu.
34 Ale když poznali, že je to Žid, všichni jedním hlasem asi dvě hodiny zvolali: Velká je Diana Efezským.
35 A když městský úředník uklidnil lid, řekl: „Muži z Efesu, jaký je tam člověk, který neví, že město Efezské uctívá velkou bohyni Dianu a sochu, která spadla z Jupitera? ?
36 Když tedy vidíte, že proti těmto věcem nelze mluvit, měli byste být zticha a nedělat nic unáhleně.
37 Nebo přivedli jste sem tyto muže, kteříž nejsou ani vykrádači kostelů, ani rouhači bohyně vaší.
38 Pročež jestliže Demetrius a řemeslníci, kteří jsou s ním, mají spor proti někomu, zákon je otevřený a jsou zde zástupci: ať se navzájem prosí.
39 Pokud se však ptáte na něco ohledně jiných věcí, bude to rozhodnuto na zákonném shromáždění.
40 Hrozí nám totiž, že budeme kvůli dnešnímu pozdvižení zpochybňováni, protože neexistuje žádný důvod, proč bychom mohli skládat účty z tohoto shromáždění.
41 A když to řekl, rozpustil shromáždění.

KAPITOLA 20

1 A když vřava ustala, zavolal k sobě Pavel učedníky, objal je a odešel do Makedonie.
2 A když přešel ty končiny a velmi je nabádal, přišel do Řecka,
3 A zůstali tam tři měsíce. A když na něj Židé čekali, když se chystal plout do Sýrie, zamýšlel se vrátit přes Makedonii.
4 I doprovodil jej do Asie Sopater z Beree; a ze Soluňských Aristarchos a Secundus; a Gaius z Derbe a Timotheus; a Asie, Tychicus a Trophimus.
5 Ti, kteří šli napřed, pro nás zůstali v Troadě.
6 A odpluli jsme z Filip po dnech nekvašených chlebů a přišli jsme k nim do Troady za pět dní; kde jsme byli sedm dní.
7 A prvního dne v týdnu, když se učedníci sešli, aby lámali chléb, Pavel jim kázal, připraveni zítra odejít; a pokračoval ve svém projevu až do půlnoci.
8 A bylo mnoho světel v horní síni, kde byli shromážděni.
9 A v okně seděl jakýsi mládenec jménem Eutychus, který upadl do hlubokého spánku, a když Pavel dlouho kázal, klesl spánkem, spadl z třetího patra a byl vzat mrtvý.
10 Pavel sestoupil, padl na něj, objal ho a řekl: "Nebojte se!" neboť jeho život je v něm.
11 Když tedy zase vstal, lámal chléb a jedl a mluvil dlouho, až do rozbřesku, a tak odešel.
12 A přivedli mladého muže živého, a nebyli ani trochu potěšeni.
13 A my jsme šli napřed k lodi a plavili jsme se do Assu, s úmyslem přijmout Pavla;
14 A když se s námi setkal v Assosu, vzali jsme ho a přišli do Mitylény.
15 Odpluli jsme odtud a přišli jsme druhého dne proti Chiu; a další den jsme dorazili na Samos a zůstali jsme v Trogylliu; a druhý den jsme přijeli do Milétu.
16 Pavel se totiž rozhodl plavit se přes Efes, protože nebude trávit čas v Asii, protože spěchal, kdyby to pro něj bylo možné, aby byl v den letnic v Jeruzalémě.
17 A z Milétu poslal do Efesu a zavolal starší sboru.
18 A když k němu přišli, řekl jim: Víte, od prvního dne, kdy jsem přišel do Asie, jakým způsobem jsem byl s vámi v každou roční dobu,
19 Služte Hospodinu se vší pokorou mysli, s mnoha slzami a pokušeními, která mě potkala kvůli úkladům Židů.
20 A jak jsem nezamlčel nic, co by vám bylo užitečné, ale ukázal jsem vám a učil jsem vás veřejně a dům od domu,
21 Svědčíc Židům i Řekům o pokání k Bohu a víře v Pána našeho Ježíše Krista.
22 A nyní, hle, jdu spoutaný v duchu do Jeruzaléma, aniž bych věděl, co mě tam potká.
23 Kromě toho, že Duch Svatý vydává svědectví v každém městě a říká, že pouta a soužení ve mně přetrvávají.
24 Ale žádná z těchto věcí mě nepohne, ani si nepovažuji svůj život za drahý, abych mohl dokončit svůj běh s radostí a službu, kterou jsem přijal od Pána Ježíše, abych svědčil o evangeliu milosti Boží. .

25 A nyní, hle, vím, že vy všichni, mezi nimiž jsem šel a kázal království Boží, již nespatříte tvář mou.
26 Pročež vás beru, abyste zaznamenal tento den, že jsem čistý od krve všech lidí.
27 Neboť jsem se neodvážil oznámit vám všechnu radu Boží.
28 Dejte si tedy pozor na sebe a na celé stádo, nad kterým vás Duch svatý ustanovil dozorci, abyste pásli církev Boží, kterou si vykoupil svou vlastní krví.
29 Vím to totiž, že po mém odchodu vejdou mezi vás zlí vlci, kteří nebudou šetřit stádo.
30 Také z vás samých povstanou muži, kteří budou mluvit převrácené věci, aby strhli učedníky za sebou.
31 Proto bděte a pamatujte, že během tří let jsem nepřestal každou noc a den varovat slzami.
32 A nyní vás, bratří, svěřuji Bohu a slovu jeho milosti, které je schopné vás vybudovat a dát vám dědictví mezi všemi posvěcenými.
33 Netoužil jsem po žádném stříbře, zlatě ani oděvu.
34 Ano, vy sami víte, že tyto ruce sloužily mým potřebám a těm, kteří byli se mnou.
35 Všecko jsem vám ukázal, jak máte tak pracně podporovat slabé a pamatovat na slova Pána Ježíše, jak řekl: Blahoslavenější je dávat než přijímat.
36 Když to řekl, poklekl a se všemi se modlil.
37 Všichni plakali, padli Pavlovi kolem krku a líbali ho.
38 Nejvíc se rmoutí nad slovy, která mluvil, aby už neviděli jeho tvář. A doprovodili ho na loď.

KAPITOLA 21

1 A stalo se, že poté, co jsme se od nich dostali a vypustili, přišli jsme přímým směrem na Coos a následujícího dne na Rhodos a odtud do Patary:
2 Nalezli jsme loď plující do Fénicie, vstoupili jsme na palubu a vypluli.
3 Když jsme objevili Kypr, nechali jsme jej po levici, vpluli jsme do Sýrie a přistáli v Týru, neboť tam měla loď vyložit své břemeno.
4 Když jsme našli učedníky, zůstali jsme tam sedm dní, kteří řekli Pavlovi skrze Ducha, aby nešel do Jeruzaléma.
5 A když jsme dokončili ty dny, odešli jsme a šli jsme; a všickni nás vedli s ženami a dětmi, až jsme vyšli z města. I klekali jsme na břehu a modlili se.
6 A když jsme se rozloučili jeden s druhým, vzali jsme loď; a vrátili se zase domů.
7 Když jsme dokončili cestu z Týru, přišli jsme do Ptolemaidy, pozdravili jsme bratry a jednoho dne jsme u nich zůstali.
8 Druhého dne jsme my, kteří jsme byli z Pavlova zástupu, odešli a přišli jsme do Cesareje a vešli jsme do domu evangelisty Filipa, který byl jedním ze sedmi; a bydlet s ním.
9 Tentýž muž měl čtyři dcery, panny, které prorokovaly.
10 A když jsme tam zůstali mnoho dní, přišel z Judska jakýsi prorok, jménem Agabus.
11 A když k nám přišel, vzal Pavlův opasek, svázal si ruce a nohy a řekl: Toto praví Duch svatý: Tak svážou Židé v Jeruzalémě muže, který je vlastníkem tohoto opasku, a vydají ho do rukou pohanů.
12 A když jsme to slyšeli, my i oni z toho místa jsme ho prosili, aby nešel do Jeruzaléma.
13 Pavel odpověděl: Co znamená, že pláčeš a srdce mé lámeš? neboť jsem připraven nejen být svázán, ale i zemřít v Jeruzalémě pro jméno Pána Ježíše.
14 A když se nedal přemluvit, přestali jsme a řekli: Buď vůle Páně.
15 Po těch dnech jsme vzali své vozy a jeli jsme do Jeruzaléma.
16 Šli s námi také někteří z učedníků z Cesareje a přivedli s sebou jednoho Mnasona z Kypru, starého učedníka, u kterého bychom měli přenocovat.
17 A když jsme přišli do Jeruzaléma, bratři nás rádi přijali.
18 A dne následujícího vešel Pavel s námi k Jakubovi; a byli přítomni všichni starší.
19 A když je pozdravil, vyprávěl zvláště o tom, co Bůh vykonal mezi pohany svou službou.
20 A když to uslyšeli, oslavili Pána a řekli jemu: Vidíš, bratře, kolik tisíců Židů je věřících; a všichni jsou horliví pro zákon:
21 A jsou o tobě informováni, že učíš všechny Židy, kteří jsou mezi pohany, aby opustili Mojžíše, řka, že nemají obřezávat své děti ani chodit podle obyčejů.
22 Co to tedy je? musí se sejít zástup, neboť uslyší, že jsi přišel.
23 Učiň tedy toto, co ti říkáme: Máme čtyři muže, kteří mají na sobě slib;
24 Vezmi a očisť se s nimi, a žaluj s nimi, aby si oholili hlavy, a všichni poznali, že ty věci, o nichž se o tobě dozvěděli, nic nejsou; ale abys i ty chodil spořádaně a ostříhal zákona.
25 Co se týče pohanů, kteří věří, jsme napsali a usoudili, že nic takového nedodržují, leda že se zdržují věcí obětovaných modlám, krve, uškrcení a smilstva.
26 Potom Pavel vzal ty muže a druhý den, očišťující se s nimi, vešel do chrámu, aby ukázal, že dny očišťování byly dokončeny, dokud nebude za každého z nich obětována oběť.
27 A když těch sedm dní téměř skončilo, Židé z Asie, když ho spatřili v chrámu, pobouřili všechen lid a vložili na něj ruce,
28 Volejte, muži Izraelští, pomozte: To jest ten muž, který učí všecky lidi všude proti lidu a zákonu a tomuto místu, a přivedl ještě Řeky do chrámu a pošpinil toto svaté místo.
29 (Vždyť už předtím s ním viděli ve městě Trofima Efezského, o kterém se domnívali, že Pavel přivedl do chrámu.)
30 A všecko město se pohnulo, a lid se sbíhal, a vzali Pavla, vytáhli ho z chrámu, a hned se zavřely dveře.
31 A když se ho chystali zabít, donesla se zvěst k vrchnímu veliteli tlupy, že se celý Jeruzalém bouří.
32 Kteříž hned vzali vojáky a setníky a seběhli k nim; a když uviděli velitele a vojáky, nechali Pavlovo bití.
33 Tu přistoupil velitel, vzal ho a rozkázal ho svázat dvěma řetězy; a ptal se, kdo je a co udělal.
34 A jedni mezi zástupem křičeli jedno, druzí jiné, a když nemohl věděti, jaká je vřava, přikázal, aby ho odnesli do hradu.
35 A když přišel na schody, tak se stalo, že byl vynášen z vojáků pro násilí lidu.
36 Nebo množství lidu šlo za ním a křičelo: Pryč s ním.
37 A když měl být Pavel uveden do hradu, řekl vrchnímu hejtmanovi: Smím s tebou mluvit? Kdo řekl: Umíš mluvit řecky?

38 Nejsi ty ten Egypťan, kterýž před těmito dny vzbudil povyk a vyvedl na poušť čtyři tisíce mužů vrahů?
39 Ale Pavel řekl: Já jsem muž, kterýž jsem Žid z Tarsu, města v Kilikii, občan žádného podlého města, a prosím, dovol mi, abych mluvil k lidu.
40 A když mu dal povolení, postavil se Pavel na schody a pokynul rukou lidu. A když nastalo velké ticho, promluvil k nim hebrejsky a řekl:

KAPITOLA 22

1 Muži, bratři a otcové, slyšte mou obranu, kterou vám nyní předkládám.
2 (A když slyšeli, že k nim mluví hebrejsky, mlčeli tím víc: a on řekl:)
3Vpravdě jsem muž, který jsem Žid, narozený v Tarsu, městě v Kilikii, ale vychován v tomto městě u nohou Gamalielových a vyučován podle dokonalého způsobu zákona otců a horlil jsem za to. Bože, jako vy všichni jste dnes.
4 A tuto cestu jsem pronásledoval až k smrti, svazoval a dával do vězení muže i ženy.
5 Jako i velekněz mi vydává svědectví a všecken majetek starších, od nichž jsem také přijal listy k bratřím a šel jsem do Damašku, abych tam svázané přivedl do Jeruzaléma, aby byli potrestáni.
6 A stalo se, že když jsem se vydal na cestu a přiblížil se k Damašku kolem poledne, náhle kolem mne zazářilo z nebe velké světlo.
7 Padl jsem na zem a uslyšel jsem hlas, který mi řekl: Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?
8 Odpověděl jsem: Kdo jsi, Pane? I řekl mi: Já jsem Ježíš Nazaretský, kterého ty pronásleduješ.
9 A ti, kteří byli se mnou, viděli světlo a báli se; ale neslyšeli hlasu toho, který ke mně mluvil.
10 Řekl jsem: Co mám dělat, Pane? I řekl mi Hospodin: Vstaň a jdi do Damašku; a tam ti bude řečeno o všech věcech, které máš dělat.
11 A když jsem nemohl vidět pro slávu toho světla, veden rukou těch, kteří byli se mnou, přišel jsem do Damašku.
12 A jeden Ananiáš, zbožný muž podle zákona, mající dobré zprávy o všech Židech, kteří tam bydleli,
13 Přišel ke mně, postavil se a řekl mi: Bratře Saule, podívej se. A ve stejnou hodinu jsem k němu vzhlédl.
14 I řekl: Bůh otců našich vyvolil tě, abys poznal vůli jeho a viděl Spravedlivého a slyšel hlas úst jeho.
15 Neboť budeš jeho svědkem všem lidem toho, co jsi viděl a slyšel.
16 A nyní proč se zdržuješ? vstaň a dej se pokřtít a smyj své hříchy, vzývej Hospodinovo jméno.
17 A stalo se, že když jsem se zase vrátil do Jeruzaléma, i když jsem se modlil v chrámě, byl jsem ve vytržení;
18 A viděl jsem, jak mi říká: Pospěš si a vyjdi rychle z Jeruzaléma, neboť nepřijmou tvé svědectví o mně.
19 A řekl jsem: Pane, vědí, že jsem věznil a bil v každé synagoze ty, kdo uvěřili v tebe.
20 A když byla prolita krev tvého mučedníka Štěpána, i já jsem stál opodál a souhlasil s jeho smrtí a střežil jsem roucho těch, kteří ho zabili.
21 A řekl mi: Odejdi, pošlu tě odtud daleko k pohanům.
22 A dali mu posluchače k tomuto slovu, a pak pozvedli hlas a řekli: Pryč s takovým člověkem ze země, neboť se nehodí, aby žil.
23 A když křičeli, svlékali svá roucha a vyhazovali prach do vzduchu,
24 Velitel přikázal, aby ho přivedli do hradu, a přikázal, aby ho prohlédli bičováním. aby věděl, proč proti němu tak křičeli.
25 A když ho svázali řemínky, řekl Pavel setníkovi, který stál opodál: Je dovoleno vám bičovat muže, který je Říman a neodsouzen?
26 Když to setník uslyšel, šel a oznámil to vrchnímu hejtmanovi, řka: Hleď, co děláš, neboť tento je Říman.
27 Tu přišel velitel a řekl jemu: Pověz mi, jsi Říman? Řekl: Ano.
28 Velitel odpověděl: Velkou sumou jsem získal tuto svobodu. A Pavel řekl: Ale já jsem se narodil svobodně.
29 Hned od něho odešli, kteří ho měli prozkoumat, a bál se i velitel, když poznal, že je Říman, a že ho svázal.
30 Nazítří, protože měl jistotu, že byl obviněn Židy, propustil ho z jeho tlup a přikázal velekněžím a celé jejich radě, aby se dostavili, přivedl Pavla dolů a postavil ho před ně.

KAPITOLA 23

1 Pavel pozorně pohlédl na radu a řekl: Muži a bratři, žil jsem před Bohem ve všem dobrém svědomí až do tohoto dne.
2 Velekněz Ananiáš přikázal těm, kteří stáli při něm, aby ho bili do úst.
3 I řekl jemu Pavel: Zbije tě Bůh, ty obílená stěno, neboť sedíš, abys mě soudil podle zákona, a proti zákonu přikazuješ, abych byl bít?
4 Ti, kteří tu stáli, řekli: Zlořečíš nejvyššímu knězi Božímu?
5 Tehdy řekl Pavel: Nevěděl jsem, bratří, že on byl velekněz;
6 Když však Pavel poznal, že jedna část jsou saduceové a druhá farizeové, zvolal ve radě: Muži a bratři, já jsem farizeus, syn farizea, o naději a vzkříšení z mrtvých jsem povolán v otázce.
7 A když to řekl, vznikl rozbroj mezi farizeji a saducey, a rozdělil se zástup.
8 Saduceové totiž říkají, že není vzkříšení, ani anděla, ani ducha, ale farizeové vyznávají obojí.
9 A povstal veliký křik a zákoníci, kteří byli ze strany farizeů, povstali a hádali se a říkali: Nenalézáme na tomto člověku nic zlého, ale jestliže k němu promluvil duch nebo anděl, nebojme proti Bůh.
10 A když došlo k velkému rozbroji, velitel, který se bál, aby z nich nebyl Pavel roztrhán, přikázal vojákům, aby sestoupili a násilím ho vzali z jejich středu a přivedli do hradu.
11 A v noci následující po něm stál Pán a řekl: Buď dobré mysli, Pavle, neboť jak jsi o mně svědčil v Jeruzalémě, tak musíš svědčit i v Římě.
12 A když nastal den, sešli se někteří z Židů a zakleli se, řkouce, že nebudou jísti ani pít, dokud Pavla nezabijí.
13 A bylo jich více než čtyřicet těch, kteří učinili toto spiknutí.

14 I přišli k velekněžím a starším a řekli: Zavázali jsme se velikou kletbou, že nebudeme nic jíst, dokud Pavla nezabijeme.
15 Nyní tedy vy s radou dejte znamení vrchnímu kapitánovi, aby vám ho zítra přivedl dolů, jako byste se o něm chtěli zeptat na něco dokonalejšího: a my, nebo kdykoli se přiblíží, jsme připraveni ho zabít.
16 Když se syn Pavlovy sestry doslechl o jejich úkrytu, šel, vešel do hradu a oznámil to Pavlovi.
17 Pavel pak zavolal jednoho ze setníků a řekl: Přiveď tohoto mládence k hejtmanovi, neboť mu má něco říci.
18 Vzal ho tedy, přivedl k vrchnímu hejtmanovi a řekl: Zavolal mě vězeň Pavel k sobě a prosil, abych k tobě přivedl tohoto mladíka, který ti má co říct.
19 Velitel ho tedy vzal za ruku, odešel s ním stranou a zeptal se ho: Co mi to chceš říct?
20 A on řekl: Židé se dohodli, že po tobě budou chtít, abys zítra přivedl Pavla do velerady, jako by se ho chtěli o něco dokonaleji vyptávat.
21 Ale ty se jim nevzdávej, neboť na něj číhá z nich více než čtyřicet mužů, kteří se zavázali přísahou, že nebudou jíst ani pít, dokud ho nezabijí; a nyní jsou připraveni, hledám od tebe slib.
22 Velitel tedy nechal mladíka odejít a přikázal mu: Hleď, abys nikomu neříkal, že jsi mi to ukázal.
23 A zavolal k sobě dva setníky, řka: Připravte dvě stě vojáků, aby šli do Cesareje, a jezdců sedmdesát a oštěpů dvě stě ve třetí hodinu v noci.
24 A obstarejte jim zvířata, aby nasadili Pavla a přivedli jej v bezpečí k vladaři Felixovi.
25 A napsal dopis tímto způsobem:
26 Claudius Lysias posílá pozdrav nejznamenitějšímu vladaři Felixovi.
27 Tento muž byl vzat z Židů a měl být od nich zabit; tehdy jsem přišel s vojskem a vysvobodil jsem ho, protože jsem poznal, že je to Říman.
28 A když jsem chtěl znát příčinu, proč ho obvinili, přivedl jsem ho do jejich rady:
29 Všiml jsem si, že jsou obviněni z otázek jejich zákona, ale že mu není kladeno nic, co by bylo hodné smrti nebo otroctví.
30 A když mi bylo oznámeno, že Židé na toho člověka číhali, poslal jsem hned k tobě a přikázal jsem i jeho žalobcům, aby před tebou řekli, co proti němu mají. Rozloučení.
31 Vojáci, jak jim bylo přikázáno, vzali Pavla a přivedli ho v noci do Antipatridy.
32 Nazítří nechali jezdce, aby šli s ním, a vrátili se do hradu:
33 Když přišli do Cesareje a doručili vladaři list, postavili před něj i Pavla.
34 A když si místodržitel dopis přečetl, zeptal se, ve které provincii je. A když pochopil, že je z Kilikie;
35 Vyslyším tě, řekl, až přijdou i tvoji žalobci. A přikázal, aby byl střežen v Herodově soudní síni.

KAPITOLA 24

1 A po pěti dnech sestoupil velekněz Ananiáš se staršími as jistým řečníkem jménem Tertullus, který oznámil vladaři Pavlovi.
2 A když byl povolán, Tertullus ho začal obviňovat, řka: Vida, že se při tobě těšíme velkému klidu a že tvá prozřetelnost činí tomuto národu velmi hodné skutky,
3 Přijímáme to vždy a na všech místech, nejvznešenější Felixi, se vší vděčností.
4 Nehledě na to, abych tě dále neunavoval, modlím se k tobě, abys nám o své milosti vyslechl několik slov.
5 Neboť jsme našli tohoto muže jako morového člověka a původce vzpoury mezi všemi Židy po celém světě a vůdce sekty Nazaretů.
6 Kterýž také šel znesvětit chrám, kterého jsme vzali, a chtěli bychom soudit podle zákona svého.
7 Ale náčelník Lysias přišel na nás a s velkým násilím nám ho vzal z rukou,
8 Přikazuj žalobcům svým, aby přišli k tobě, když zpytuješ, o kom ty všecko ty věci poznati smíš, z čehož my ho obviňujeme.
9 I Židé souhlasili a řekli, že se tak stalo.
10 Potom Pavel, poté, co mu místodržitel pokynul, aby promluvil, odpověděl: Protože vím, že jsi byl po mnoho let soudcem tohoto národa, odpovídám pro sebe radostněji:
11 Nebo abys rozuměl, že jest teprve dvanáct dní, co jsem vystoupil do Jeruzaléma, abych se poklonil.
12 A nenašli mě v chrámu, jak se s nikým hádal, ani nepovolával lid, ani v synagógách, ani ve městě.
13 Ani nemohou dokázat věci, z nichž mě nyní obviňují.
14 Tobě však vyznávám, že po cestě, kterou nazývají herezí, tak uctívám Boha svých otců, věříc všemu, co je psáno v Zákoně a v Prorocích.
15 A mějte naději k Bohu, což oni sami také připouštějí, že nastane vzkříšení mrtvých, spravedlivých i nespravedlivých.
16 A zde se cvičím, abych měl vždy svědomí bez urážky vůči Bohu a vůči lidem.
17 Po mnoha letech jsem přišel, abych svému národu přinesl almužnu a oběti.
18 Někteří Židé z Asie mě nalezli očištěného v chrámu, ani v množství, ani v bouři.
19 Kdo by tu měl býti před tebou, a namítat, kdyby byl měl proti mně.
20 Nebo ať řeknou tito zde, jestliže na mně shledali něco zlého, když jsem stál před radou,
21 Nebýt tohoto jediného hlasu, volal jsem, stojíc mezi nimi, dotknuv se vzkříšení mrtvých, dnes jsem od vás v pochybnostech.
22 Když to Felix uslyšel, zná dokonaleji tu cestu, pozdržel je a řekl: Až sestoupí Lysias, hejtman, poznám vaši věc do posledního.
23 A přikázal setníkovi, aby Pavla držel a dával mu svobodu a aby nikomu ze svých známých nezakazoval sloužit nebo k němu přicházet.
24 Po několika dnech, když Felix přišel se svou ženou Drusillou, která byla Židovka, poslal pro Pavla a vyslechl ho o víře v Krista.
25 A když uvažoval o spravedlnosti, střídmosti a budoucím soudu, zachvěl se Felix a odpověděl: Jdi pro tento čas; až budu mít vhodnou sezónu, zavolám tě.
26 Doufal také, že mu byly dány peníze od Pavla, aby ho mohl ztratit; pročež posílal pro něj častěji a mluvil s ním.
27 Ale po dvou letech vešel do Felixova pokoje Porcius Festus a Felix, který chtěl Židům udělat radost, nechal Pavla spoutaného.

KAPITOLA 25

1 Když Festus přišel do provincie, po třech dnech vystoupil z Cesareje do Jeruzaléma.
2 Tu mu velekněz a náčelník Židů oznámili proti Pavlovi a prosili ho:
3 A prosil proti němu přízeň, aby pro něj poslal do Jeruzaléma, úkladnou cestu, aby ho zabil.
4 Ale Festus odpověděl, že Pavel má býti střežen v Cesareji a on sám tam brzy odejde.
5 Nechte tedy, řekl ten, kdo z vás je schopen, sestoupit se mnou a obvinit tohoto muže, je-li v něm nějaká nešlechetnost.
6 A když se zdržel mezi nimi více než deset dní, sestoupil do Cesareje; a druhý den seděl na soudném stolci a přikázal přivést Pavla.
7 A když přišel, kolem stáli Židé, kteří sestoupili z Jeruzaléma, a vznesli na Pavla mnoho těžkých stížností, které nemohli dokázat.
8 Zatímco si odpověděl: Ani proti zákonu Židů, ani proti chrámu, ani proti císaři, jsem se ničeho neprovinil.
9 Ale Festus, chtěje učiniti Židům potěšení, odpověděl Pavlovi a řekl: Chceš-li jíti do Jeruzaléma, abys tam byl přede mnou souzen z těchto věcí?
10 Tehdy řekl Pavel: Stojím u císařského soudu, kde bych měl být souzen; Židům jsem neudělal nic špatného, jak dobře víte.
11 Neboť jsem-li provinilec nebo spáchal-li něco, co by si zasloužilo smrti, odmítám zemřít; ale není-li z těchto věcí, z nichž mě obviňují, nikdo jim mě nemůže vydat. Apeluji na Caesara.
12 Když se Festus poradil s radou, odpověděl: Odvolal ses k císaři? k Caesarovi půjdeš.
13 Po několika dnech přišli král Agrippa a Bernice do Cesareje pozdravit Festa.
14 A když tam byli mnoho dní, oznámil Festus králi Pavlovu věc, řka: Nějaký muž zůstal v poutech od Felixe.
15 O kterémž, když jsem byl v Jeruzalémě, informovali mě přední kněží a židovští starší, chtějíce proti němu soud.
16 Jemuž jsem odpověděl: Římanům není zvykem vydávat kohokoli na smrt, než ten, kdo je obviněn, má žalobce tváří v tvář a má právo sám se zodpovídat ze zločinu, který byl proti němu vznesen.
17 Proto, když sem přišli, hned nazítří jsem se posadil na soudnou stolici a přikázal jsem toho člověka přivést.
18 Proti nim, když se žalobci postavili, neobvinili z takových věcí, jak jsem předpokládal:
19 Ale měli proti němu určité otázky ohledně své vlastní pověry a jednoho Ježíše, který byl mrtvý, o kterém Pavel tvrdil, že je naživu.
20 A protože jsem o takových otázkách pochyboval, zeptal jsem se ho, zda půjde do Jeruzaléma, aby tam byl o těchto věcech souzen.
21 Když však Pavel požádal, aby byl vyhrazen pro slyšení Augusta, přikázal jsem, aby ho drželi, dokud ho nepošlu k císaři.
22 Agrippa řekl Festovi: Sám bych toho muže také slyšel. Zítra, řekl, ho uslyšíš.
23 A nazítří, když přišel Agrippa a Bernice s velikou parádou, a vstoupili na místo slyšení s veliteli a předními muži města, na Festův rozkaz přivedli Pavla.
24 A Festus řekl: Králi Agrippo a všichni muži, kteří jsou zde s námi, vidíte tohoto muže, o kterém se mnou jednalo celé množství Židů, jak v Jeruzalémě, tak i zde, křičí, že by neměl žít déle.
25 Když jsem však zjistil, že se nedopustil ničeho, co by bylo hodné smrti, a že se sám odvolal k Augustovi, rozhodl jsem se ho poslat.
26 O nichž nemám nic jistého, co bych svému pánu napsal. Proto jsem ho přivedl před tebe, a zvláště před tebe, králi Agrippo, abych po prozkoumání mohl něco napsat.
27 Zdá se mi totiž nerozumné posílat vězně, aniž by to znamenalo svědectví o zločinech, které byly proti němu vzneseny.

KAPITOLA 26

1 Agrippa řekl Pavlovi: Je ti dovoleno mluvit za sebe. Potom Pavel napřáhl ruku a odpověděl si:
2 Myslím si, že jsem šťastný, králi Agrippo, protože dnes před tebou odpovím sám za sebe, když se dotknu všech věcí, z nichž jsem od Židů obviněn:
3 Zejména proto, že vím, že jsi zkušený ve všech obyčejích a otázkách, které jsou mezi Židy, a proto tě prosím, vyslyš mě trpělivě.
4 Můj způsob života od mládí, který byl nejprve mezi mým vlastním národem v Jeruzalémě, znají všichni Židé;
5 Kteříž mne znali od počátku, kdyby svědčili, že po nejpřísnější sektě našeho náboženství jsem žil jako farizeus.
6 A nyní stojím a jsem souzen pro naději na zaslíbení, které Bůh dal našim otcům:
7 K němuž doufá, že přijde zaslíbení našich dvanácti kmenů, okamžitě sloužících Bohu dnem i nocí. Kvůli naději, králi Agrippo, jsem obviněn z Židů.
8 Proč by se vám mělo zdát něco neuvěřitelného, že Bůh vzkřísil mrtvé?
9 Opravdu jsem si myslel, že bych měl dělat mnoho věcí, které jsou v rozporu se jménem Ježíše Nazaretského.
10 Což jsem také učinil v Jeruzalémě: a mnohé ze svatých jsem zavřel do vězení, když jsem dostal pravomoc od předních kněží; a když byli usmrceni, vydal jsem proti nim svůj hlas.
11 A trestal jsem je často v každé synagoze a nutil jsem je, aby se rouhali; a náramně se proti nim zbláznil, pronásledoval jsem je až do cizích měst.
12 Když jsem pak šel do Damašku s pravomocí a pověřením od velekněží,
13 V poledne, králi, viděl jsem na cestě světlo z nebe nad jasem slunce, které svítilo kolem mě a kolem těch, kteří šli se mnou.
14 A když jsme všichni padli na zem, uslyšel jsem hlas, který ke mně promlouval a říkal hebrejským jazykem: Saule, Saule, proč mě pronásleduješ? je pro tebe těžké kopat proti bodcům.
15 Řekl jsem: Kdo jsi, Pane? A on řekl: Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.
16 Ale vstaň a postav se na nohy své, neboť jsem se ti zjevil za tímto účelem, abych tě učinil služebníkem a svědkem obou těchto věcí, které jsi viděl, i těch, v nichž se ti zjevím;
17 Vysvobozuji tě od lidu a od pohanů, k nimž tě nyní posílám,

18 Otevřít jim oči a odvrátit je od temnoty ke světlu a od moci Satanovy k Bohu, aby přijali odpuštění hříchů a dědictví mezi těmi, kteří jsou posvěceni vírou, která je ve mně.
19 Načež, králi Agrippo, nebyl jsem neposlušný nebeskému vidění.
20 Ale nejprve ukázali jim z Damašku a Jeruzaléma a po všech končinách Judeje a potom pohanům, aby činili pokání a obrátili se k Bohu a činili skutky vhodné k pokání.
21 Z těchto důvodů mě Židé chytili v chrámu a chystali se mě zabít.
22 Když jsem tedy získal pomoc Boží, pokračuji až do tohoto dne, svědčím malým i velkým a neříkám nic jiného než ty, o kterých proroci a Mojžíš řekli, že mají přijít:
23 Aby Kristus trpěl a aby byl prvním, kdo vstane z mrtvých, a aby ukázal světlo lidem i pohanům.
24 A když tak pro sebe mluvil, řekl Festus hlasem velikým: Pavle, ty jsi vedle sebe; mnoho učení tě přivádí k šílenství.
25 Ale on řekl: Nejsem blázen, nejvznešenější Feste; ale mluvte slova pravdy a střízlivosti.
26 Král zajisté o těchto věcech ví, před nímž i já mluvím svobodně; nebo jsem přesvědčen, že žádná z těchto věcí před ním není skryta; neboť tato věc nebyla provedena v koutě.
27 Králi Agrippo, věříš prorokům? Vím, že věříš.
28 Agrippa řekl Pavlovi: Skoro jsi mě přesvědčil, abych byl křesťanem.
29 A Pavel řekl: Chtěl bych Bohu, aby nejen ty, ale i všichni, kdož mne dnes slyší, byli téměř a vůbec takoví jako já, kromě těchto pout.
30 Když to řekl, vstal král, místodržitel a Bernice a ti, kteří s nimi seděli.
31 A když odešli, mluvili mezi sebou, řkouce: Tento člověk nečiní nic, co by bylo hodné smrti nebo pout.
32 Potom řekl Agrippa Festovi: Tento muž by mohl být propuštěn, kdyby se neodvolal k Caesarovi.

KAPITOLA 27

1 A když bylo rozhodnuto, že bychom měli odplout do Itálie, vydali Pavla a některé další vězně jednomu jménem Julius, setníkovi z Augustovy družiny.
2 Vstoupili jsme na loď Adramytium a spustili jsme, abychom se plavili podél pobřeží Asie; jeden Aristarchos, Makedonec z Thessaloniky, je s námi.
3 A druhého dne jsme se dotkli Sidonu. A Julius Pavla zdvořile prosil a dal mu volnost jít ke svým přátelům, aby se osvěžil.
4 A když jsme odtud vyrazili, plavili jsme se pod Kyprem, protože byly opačné větry.
5 A když jsme se plavili přes moře Kilikijské a Pamfýlie, přišli jsme do Myry, města Lykie.
6 Setník tam našel alexandrijskou loď plující do Itálie; a dal nás tam.
7 A když jsme se pomalu plavili mnoho dní a málokdo se přeplavil proti Knidu, vítr nás netrápil, pluli jsme pod Krétu, proti Salmone;
8 Sotva ji přešli, přišli jsme k místu, které se nazývá krásné přístavy; blízko toho bylo město Lasea.
9 Když se strávilo mnoho času a když byla plavba nebezpečná, protože půst již skončil, Pavel je napomínal:
10 A řekl jim: Pánové, chápu, že tato plavba bude se zraněním a mnoha škodami nejen na nákladu a lodi, ale také na našich životech.
11 Nicméně setník věřil veliteli a majiteli lodi víc než tomu, co mluvil Pavel.
12 A protože útočiště nebylo vhodné k přezimování, doporučila větší část odejít také odtud, pokud by se nějakým způsobem dostali do Fénice a tam přezimovat; který je přístavem Kréty a leží na jihozápadě a severozápadě.
13 A když tiše zavál jižní vítr, domnívajíce se, že dosáhli svého záměru, ztratili se odtud, připluli blízko Kréty.
14 Ale nedlouho poté se proti němu zvedl bouřlivý vítr, zvaný Euroclydon.
15 A když byla loď zachycena a nemohla se postavit větru, nechali jsme ji řídit.
16 A když jsme běželi pod jistým ostrovem, který se jmenuje Clauda, měli jsme mnoho práce, abychom připluli na lodi:
17 Kteřížto když se chopili, použili pomoc, podpažíce loď; a ze strachu, aby nespadli do pohyblivých písků, napíchli plachtu, a tak byli hnáni.
18 A byli jsme velmi zmítáni bouří, druhého dne osvětlili loď;
19 A třetího dne jsme vlastníma rukama vyhnali náčiní lodi.
20 A když se za mnoho dní neukázalo ani slunce, ani hvězdy a nezastihla nás malá bouře, všechna naděje, že bychom byli spaseni, byla odňata.
21 Ale po dlouhé zdrženlivosti postavil se Pavel mezi ně a řekl: Pane, měli jste mne poslechnouti, a ne odpoutat se od Kréty, a získati tuto škodu a ztrátu.
22 A nyní vás nabádám, abyste byli dobré mysli, neboť nikdo mezi vámi nepřijde o život, kromě lodi.
23Neboť této noci stál při mně anděl Boží, jehož jsem a kterému sloužím,
24 Řekl: Neboj se, Pavle; a hle, Bůh ti dal všechny, kdo se s tebou plaví.
25 A tak, pánové, buďte dobré mysli, neboť věřím Bohu, že bude tak, jak mi bylo řečeno.
26 Musíme však být uvrženi na jistý ostrov.
27 Když však přišla čtrnáctá noc, když jsme byli hnáni sem a tam v Adrii, kolem půlnoci usoudili lodníci, že se přiblížili k nějaké zemi;
28 A zatroubili a našli dvacet sáhů, a když šli trochu dále, zatroubili znovu a našli to patnáct sáhů.
29 Když se pak báli, abychom nespadli na skály, svrhli ze zádi čtyři kotvy a přáli si, aby byl den.
30 A když se lodníci chystali uprchnout z lodi, když spustili loď do moře, pod barvou, jako by chtěli vyvrhnout kotvy z předlodí,
31 Pavel řekl setníkovi a vojákům: Nezůstanou-li tito na lodi, nemůžete být spaseni.
32 Vojáci pak uřízli provazy lodi a nechali ji spadnout.
33 A když se blížil den, prosil je Pavel všechny, aby se najedli, řka: Dnes jest čtrnáctý den, kdy jste zůstali a postili se, aniž jste nic nejedli.
34 Proto vás prosím, abyste si vzali trochu masa, neboť to je pro vaše zdraví, neboť nikomu z vás nespadne vlas z hlavy.
35 A když to řekl, vzal chléb a vzdal díky Bohu přede všemi, a když to lámal, začal jíst.
36 Všichni pak byli veselí a vzali si také trochu masa.

37 A bylo nás celkem na lodi dvě stě šedesát a šestnáct duší.
38 A když se najedli, odlehčili lodi a vyvrhli pšenici do moře.
39 A když byl den, neznali zemi, ale objevili jakýsi potok s břehem, do něhož chtěli, kdyby to bylo možné, vrazit loď.
40 A když vzali kotvy, vydali se na moře, uvolnili kormidla, zvedli hlavní plachtu proti větru a vydali se ke břehu.
41 A když upadli na místo, kde se stýkala dvě moře, najeli s lodí na mělčinu. a přední část se rychle zasekla a zůstala nehybná, ale zadní část byla rozbita silou vln.
42 A vojáci radili, aby vězně zabili, aby někdo z nich nevyplaval a neutekl.
43 Ale setník, který chtěl Pavla zachránit, je zdržel jejich záměru; a přikázal, aby se ti, kteří uměli plavat, nejprve vrhli do moře a dostali se na pevninu:
44 A ostatní, někteří na prknech a někteří na rozbitých kusech lodi. A tak se stalo, že všichni bezpečně utekli na přistání.

KAPITOLA 28

1 A když utekli, poznali, že se ostrov jmenuje Melita.
2 A lid barbarský prokázal nám nemalé milosrdenství, neboť zapálili oheň a přijali nás každého pro nynější déšť a pro chlad.
3 A když Pavel nasbíral svazek klacíků a položil je na oheň, vylétla zmije z žáru a připevnila se na jeho ruku.
4 A když barbaři viděli tu jedovatou šelmu visící na jeho ruce, řekli si mezi sebou: Tento muž je bezpochyby vrah, který sice unikl z moře, ale pomsta nemůže žít.
5 I setřásl šelmu do ohně a necítil nic zlého.
6 Oni však hleděli, když otekl nebo náhle padl mrtev, ale když se dlouho dívali a neviděli mu nic zlého, změnili názor a řekli, že je to bůh.
7 Ve stejných čtvrtích byl majetek předního muže ostrova, který se jmenoval Publius; který nás přijal a tři dny zdvořile ubytoval.
8 A stalo se, že otec Publiův ležel nemocný horečkou a návalem krve: ke kterému Pavel vstoupil, modlil se, vložil na něj ruce a uzdravil ho.
9 Když se to stalo, přišli i jiní, kteří měli na ostrově nemoci, a byli uzdraveni.
10 Kterýž nás také mnoha poctami poctil; a když jsme odešli, naložili nám věci, které byly nutné.
11 A po třech měsících jsme odpluli na alexandrijské lodi, která přezimovala na ostrově a jejíž znamení bylo Castor a Pollux.
12 Když jsme přistáli v Syrakusách, zůstali jsme tam tři dny.
13 A odtud jsme vzali kompas a přišli do Rhegia; a po jednom dni zavál jižní vítr a my jsme druhého dne přišli do Puteoli:
14 Kde jsme nalezli bratry a chtěli jsme s nimi zůstat sedm dní, a tak jsme šli do Říma.
15 A odtud, když se o nás bratři doslechli, vyšli nám vstříc až k Appii forum a ke třem krčmám, které když Pavel viděl, děkoval Bohu a nabral odvahu.
16 A když jsme přišli do Říma, vydal setník vězně veliteli stráže, ale Pavlovi bylo dovoleno bydlet sám s vojákem, který ho střežil.
17 A stalo se, že po třech dnech Pavel svolal náčelníka Židů, a když se sešli, řekl jim: Muži a bratři, ačkoli jsem se ničeho nedopustil proti lidu nebo obyčejům našich otců ale byl jsem vydán zajatcem z Jeruzaléma do rukou Římanů.
18 Který, když mě prohlédli, byl by mě propustil, protože ve mně nebyla žádná příčina smrti.
19 Když však Židé proti tomu mluvili, byl jsem nucen odvolat se k Caesarovi; ne že bych měl obviňovat svůj národ.
20 Proto jsem vás volal, abych vás viděl a mluvil s vámi, protože pro naději Izraele jsem svázán tímto řetězem.
21 Řekli jemu: Ani jsme nedostali dopisy z Judska o tobě, ani žádný z bratří, kteříž přišli, neukázali ani nemluvili o tobě zlého.
22 Ale my toužíme slyšet od tebe, co si myslíš; neboť o této sektě víme, že se jí všude mluví.
23 A když mu určili den, přišli k němu mnozí do jeho příbytku; jimž vykládal a svědčil o království Božím, přesvědčoval je o Ježíši, jak ze zákona Mojžíšova, tak z proroků, od rána do večera.
24 A někteří uvěřili tomu, co bylo řečeno, a někteří nevěřili.
25 A když se mezi sebou nedohodli, odešli poté, co Pavel řekl jediné slovo: Dobře mluvil Duch svatý skrze proroka Ezaiáše našim otcům,
26 Řka: Jděte k tomuto lidu a řekněte: Slyšíte, uslyšíte, a nebudete rozumět; a uvidíte, uvidíte, a neuvidíte.
27 Nebo srdce tohoto lidu zhrublo, a uši jejich otupěly k slyšení, a oči jejich zavřené; aby svýma očima neviděli a ušima neslyšeli a srdcem nechápali, neobrátili se a já je neuzdravil.
28 Budiž vám tedy známo, že spasení Boží je posláno k pohanům a že je uslyší.
29 A když řekl tato slova, odešli Židé a měli mezi sebou velké uvažování.
30 A Pavel bydlel celé dva roky ve svém vlastním nájemném domě a přijímal vše, co k němu přicházelo,
31 Hlásat království Boží a vyučovat věci, které se týkají Pána Ježíše Krista, se vší důvěrou, nikdo mu nebránil.

Římanům

KAPITOLA 1

1 Pavel, služebník Ježíše Krista, povolaný být apoštolem, oddělený k evangeliu Božímu,
2 (Což již dříve slíbil prostřednictvím svých proroků ve svatých písmech,)
3 O jeho Synu Ježíši Kristu, našem Pánu, který se stal ze semene Davidova podle těla;
4 A prohlásil se za Syna Božího s mocí, podle ducha svatosti, vzkříšením z mrtvých:
5 Skrze kterého jsme přijali milost a apoštolství k poslušnosti víře mezi všemi národy pro jeho jméno:
6 Mezi nimiž jste i vy povolaní Ježíšem Kristem:
7 Všem, kdo jsou v Římě, milovaným Bohem, povolaným ke svatým: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Ježíše Krista.
8 Nejprve děkuji svému Bohu skrze Ježíše Krista za vás všechny, že se o vaší víře mluví po celém světě.
9 Neboť Bůh jest mým svědkem, jemuž sloužím svým duchem v evangeliu jeho Syna, že se o vás neustále zmiňuji ve svých modlitbách;
10 Žádám vás, jestli bych nyní mohl mít z vůle Boží šťastnou cestu k vám.
11 Toužím vás totiž vidět, abych vám mohl předat nějaký duchovní dar, abyste mohli být upevněni;
12 To jest, abych byl spolu s vámi potěšen vzájemnou vírou vás i mě.
13 Nechtěl bych, abyste nevěděli, bratři, že jsem si často zamýšlel přijít k vám, (ale bylo mi to dosud dovoleno), abych měl také nějaké ovoce mezi vámi, jako mezi jinými pohany.
14 Jsem dlužníkem Řeků i Barbarů; jak k moudrým, tak k nemoudrým.
15 A tak, jak je ve mně, jsem připraven kázat evangelium vám, kteří jste také v Římě.
16 Nestydím se za evangelium Kristovo, neboť je mocí Boží ke spasení každému, kdo věří; nejprve Židům a také Řekům.
17 Neboť v něm se zjevuje spravedlnost Boží z víry k víře, jak je psáno: Spravedlivý z víry bude žít.
18 Neboť hněv Boží se zjevuje s nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteříž drží pravdu v nepravosti;
19 Poněvadž to, co lze o Bohu poznat, je jim zjevné; neboť Bůh jim to ukázal.
20 Neboť jeho neviditelné věci od stvoření světa jsou jasně vidět, jsouce pochopeny z stvořených věcí, jeho věčná moc a Božství; aby byli bez omluvy:
21 Nebo když poznali Boha, neoslavovali ho jako Boha, aniž děkovali; ale stali se marnými ve svých představách a jejich pošetilé srdce se zatemnilo.
22 Vydávali se za moudré a stali se blázny,
23 A proměnil slávu neporušitelného Boha v obraz podobný porušitelnému člověku, ptákům a čtyřnohým zvířatům a plazům.
24 Pročež je také Bůh vydal nečistotě pro žádosti jejich vlastních srdcí, aby mezi sebou zneuctili svá vlastní těla.
25 Který proměnil pravdu Boží ve lež a uctíval stvoření a sloužil mu více než Stvořiteli, který je požehnaný na věky. Amen.
26 Proto je Bůh vydal do ohavných náklonností, neboť i jejich ženy změnily přirozené užívání v to, co je proti přírodě.
27 A podobně i muži, opouštějíce přirozené užívání ženy, hořeli ve své žádostivosti jeden k druhému; muži s lidmi, kteří dělají to, co je neslušné, a dostávají v sobě odplatu za svou chybu, která se naplnila.
28 A i když se jim nechtělo zachovávat Boha ve svém poznání, Bůh je vydal zavržené mysli, aby dělali věci, které se nehodí;
29 Naplněni vší nepravostí, smilstvem, špatností, lakomstvím, zlomyslností; plný závisti, vraždy, debaty, podvodu, zlomyslnosti; našeptávače,
30 Pomlouvači, nenávidící Boha, odporní, pyšní, vychloubační, vynálezci zla, neposlušní rodičů,
31 Bez porozumění, porušovatelé smlouvy, bez přirozené náklonnosti, nesmiřitelní, nemilosrdní:
32 Kdo zná Boží soud, že ti, kdo takové věci páchají, jsou hodni smrti, nejen to činí, ale mají zalíbení v těch, kdo je činí.

KAPITOLA 2

1 Proto jsi neomluvitelný, ó člověče, kdokoli soudíš: neboť kde soudíš jiného, odsuzuješ sám sebe; neboť ty, jenž soudíš, činíš totéž.
2 Jsme si však jisti, že Boží soud je podle pravdy proti těm, kdo takové věci páchají.
3 A ty si myslíš, člověče, který soudíš ty, kdo takové věci činí, a totéž činíš, že unikneš soudu Božímu?
4 Nebo bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a shovívavosti pohrdneš; nevíš, že dobrota Boží tě vede k pokání?
5 Ale po tvrdosti své a nekajícném srdci schovávej si hněv proti dni hněvu a zjevení spravedlivého soudu Božího;
6 Kdo odplatí každému podle jeho skutků:
7 Těm, kteří trpělivým setrváním v dobrém jednání hledají slávu, čest a nesmrtelnost, věčný život:
8 Ale těm, kdo jsou svárliví a neposlouchají pravdu, ale poslouchají nespravedlnost, rozhořčení a hněv,
9 Soužení a úzkost na každou lidskou duši, která dělá zlo, nejprve Žida, ale také pohana;
10 Ale sláva, čest a pokoj každému, kdo koná dobro, předně Židu, ale i pohanům.
11 Neboť u Boha není žádná úcta k osobám.
12 Neboť všichni, kdož hřešili bez zákona, bez zákona také zahynou, a kdožkoli hřešili podle zákona, budou souzeni zákonem;
13 (Neboť před Bohem nejsou spravedliví posluchači zákona, ale spravedliví budou ti, kdo zákon činí.
14 Když totiž pohané, kteří nemají zákon, od přirozenosti činí věci obsažené v zákoně, tito, kteří zákon nemají, jsou sami sobě zákonem:
15 Kteříž ukazují dílo zákona napsané v jejich srdcích, jejich svědomí také svědčí a jejich myšlenky jsou zlé, když se navzájem obviňují nebo se omlouvají;)
16 V den, kdy Bůh bude soudit tajemství lidí skrze Ježíše Krista podle mého evangelia.
17 Hle, nazýváš se Židem, odpočíváš v zákoně a chlubíš se Bohem,

18 A znáš vůli jeho a schvaluj věci znamenitější, jsouce poučeni ze zákona;
19 A jsi přesvědčen, že ty sám jsi vůdcem slepých, světlem těch, kteří jsou ve tmě,
20 Učitel bláznů, učitel nemluvňat, který má podobu poznání a pravdy v zákoně.
21 Ty tedy, který učíš jiného, sám sebe neučíš? ty, který kážeš, aby člověk nekradl, ty kradeš?
22 Ty, kterýž říkáš, aby člověk necizoložil, cizoložíš? ty, který se hnusíš modlám, dopouštíš se svatokrádeže?
23 Ty, kterýž se chlubíš zákonem, přestoupením zákona zneuctíváš Boha?
24 Neboť skrze vás se mezi pohany rouhá jméno Boží, jak je psáno.
25 Neboť obřízka zajisté prospěje, zachováš-li zákon, ale jestliže zákon porušíš, obřízka tvá bude učiněna neobřízkou.
26 Jestliže tedy neobřízka zachovává spravedlnost zákona, nebude jeho neobřízka počítána za obřízku?
27 A nebude tě soudit neobřízka, která je od přirozenosti, jestliže naplňuje zákon, kterýžto literou a obřízkou zákon přestupuješ?
28 Neboť není Žid, kterýž jest navenek; není to ani ta obřízka, která je zevnějšek v těle:
29 Ale on je Žid, což je vnitřně; a obřízka je obřízka srdce, v duchu, a ne v literě; jehož chvála není od lidí, ale od Boha.

KAPITOLA 3

1 Jakou výhodu má tedy Žid? nebo jaký je zisk z obřízky?
2 Všemožně, především proto, že jim byla svěřena slova Boží.
3 Co kdyby někteří nevěřili? ztratí jejich nevěra víru Boží?
4 Chraň Bůh, ať je Bůh pravdivý, ale každý lhář; jak je psáno: Abys byl ospravedlněn ve svých řečech a abys zvítězil, když budeš souzen.
5 Jestliže však naše nepravost doporučuje spravedlnost Boží, co máme říci? Je Bůh, který se mstí, nespravedlivý? (mluvím jako muž)
6 Chraň Bůh, neboť jak pak bude Bůh soudit svět?
7 Jestliže se pravda Boží více rozhojnila skrze mou lež k jeho slávě; proč jsem ještě také souzen jako hříšník?
8 A ne spíše (jak se o nás pomlouvá a jak někteří tvrdí, že říkáme): Čiňme zlo, aby přišlo dobro? jehož zatracení je spravedlivé.
9 Co tedy? jsme lepší než oni? Ne, v žádném případě: neboť jsme již dříve dokázali Židy i pohany, že všichni jsou pod hříchem;
10Jak je psáno: Není spravedlivého, ani jednoho.
11 Není nikoho, kdo by chápal, není nikoho, kdo by hledal Boha.
12 Všichni sešli z cesty, jsou spolu neužiteční; není nikdo, kdo by činil dobro, ani jeden.
13 Jejich hrdlo je otevřený hrob; svými jazyky používali lsti; jed oslíků je pod jejich rty:
14 Jehož ústa jsou plná kletby a hořkosti:
15 Jejich nohy jsou rychlé k prolévání krve:
16 Na jejich cestách je zkáza a bída:
17 A cestu pokoje nepoznali.
18 Před jejich očima není bázeň Boží.
19 Nyní víme, že cokoli zákon říká, říká těm, kdo jsou pod zákonem: aby byla zacpána všechna ústa a celý svět se stal vinným před Bohem.
20 Proto ze skutků zákona nebude před jeho očima ospravedlněno žádné tělo, neboť podle zákona je poznání hříchu.
21 Nyní se však zjevila spravedlnost Boží bez zákona, dosvědčovaná zákonem a proroky;
22 Dokonce i spravedlnost Boží, která je z víry Ježíše Krista všem a všem věřícím, neboť není rozdílu.
23 Všichni zhřešili a chybí jim Boží sláva;
24 Být ospravedlněn zdarma jeho milostí skrze vykoupení, které je v Kristu Ježíši:
25 Kterého Bůh ustanovil za smírnou oběť skrze víru v krev jeho, aby prohlašoval svou spravedlnost na odpuštění hříchů, které jsou minulé, skrze Boží shovívavost;
26 Abych oznámil, pravím, v tomto čase jeho spravedlnost, aby byl spravedlivý a ospravedlnil toho, kdo věří v Ježíše.
27 Kde je tedy vychloubání? To je vyloučeno. Podle jakého zákona? děl? Ne: ale podle zákona víry.
28 Proto docházíme k závěru, že člověk je ospravedlněn z víry bez skutků zákona.
29 Je to jediný Bůh Židů? není také z pohanů? Ano, z pohanů také:
30 Vidouce, že je to jeden Bůh, který ospravedlní obřízku z víry a neobřízku z víry.
31 Činíme tedy vírou zákon? Nedej bože: ano, my stanovíme zákon.

KAPITOLA 4

1 Co tedy řekneme, že Abraham, náš otec, co se týče těla, našel?
2 Nebo byl-li Abraham ospravedlněn ze skutků, má se čím chlubit; ale ne před Bohem.
3 Nebo co praví Písmo? Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to počítáno za spravedlnost.
4 Tomu, kdo pracuje, se nepočítá odměna z milosti, ale z dluhu.
5 Kdo však nekoná, ale věří v toho, kdo ospravedlňuje bezbožné, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost.
6 Jako také David popisuje blaženost muže, jemuž Bůh přičítá spravedlnost bez skutků,
7 Říkajíce: Blahoslavení, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejichž hříchy jsou přikryty.
8 Blahoslavený muž, kterému Hospodin nepřičte hřích.
9 Přichází tedy toto požehnání pouze na obřízku, nebo i na neobřízku? nebo říkáme, že víra byla Abrahamovi počítána za spravedlnost.
10 Jak se to tehdy počítalo? když byl v obřízce, nebo v neobřízce? Ne v obřízce, ale v neobřízce.
11 A přijal znamení obřízky, pečeť spravedlnosti víry, kterou ještě neobřezal, aby byl otcem všech věřících, i když nejsou obřezáni; aby jim také mohla být přičtena spravedlnost:
12 A otcem obřízky těm, kteří nejsou pouze z obřízky, ale kteří také kráčejí ve šlépějích víry našeho otce Abrahama, kterou měl ještě neobřezanou.
13 Neboť zaslíbení, že bude dědicem světa, nebylo Abrahamovi ani semeni jeho skrze zákon, ale skrze spravedlnost víry.

14 Jsou-li totiž dědici ti, kteří jsou ze zákona, víra je neplatná a zaslíbení se ztrácí.
15 Nebo zákon působí hněv, neboť kde není zákon, není přestoupení.
16 Proto jest z víry, aby bylo z milosti; až do konce může být slib jistý všemu semenu; nejen tomu, co je ze zákona, ale i tomu, co je z víry Abrahamovy; kdo je otcem nás všech,
17 (Jak je psáno: Ustanovil jsem tě za otce mnohých národů) před tím, kterému uvěřil, Bůh, který oživuje mrtvé a nazývá věci, které nejsou, jako by byly.
18 Který proti naději uvěřil v naději, že se stane otcem mnohých národů, podle toho, co bylo řečeno: Tak bude semeno tvé.
19 A protože nebyl slabý ve víře, nepovažoval své tělo nyní za mrtvé, když mu bylo kolem sta let, ani ještě nepovažoval mrtvé tělo Sáry.
20 Nezakolísal při zaslíbení Božím skrze nevěru; ale byl silný ve víře, vzdával slávu Bohu;
21 A plně přesvědčen, že to, co slíbil, je schopen také splnit.
22 A proto mu to bylo počítáno za spravedlnost.
23 Nebylo to zapsáno jen kvůli němu, že mu to bylo přičteno;
24 Ale i my, jimž to bude přičteno, věříme-li v toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána;
25 Který byl vysvobozen pro naše provinění a byl vzkříšen pro naše ospravedlnění.

KAPITOLA 5

1 Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista:
2 Skrze kterého také máme vírou přístup k této milosti, v níž stojíme a radujeme se v naději na slávu Boží.
3 A nejen tak, ale také se chlubíme souženími: víme, že soužení působí trpělivost;
4 A trpělivost, zkušenost; a zkušenosti, naděje:
5 A naděje nestydí; protože láska Boží je vylita do našich srdcí skrze Ducha Svatého, který je nám dán.
6 Nebo když jsme ještě byli bez síly, Kristus v pravý čas zemřel za bezbožné.
7 Sotva za spravedlivého zemře někdo, ale za dobrého by se snad někteří odvážili zemřít.
8 Bůh však dokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšníci.
9 Tím spíše, když jsme nyní ospravedlněni jeho krví, budeme skrze něj zachráněni od hněvu.
10 Neboť jestliže, když jsme byli nepřáteli, byli jsme s Bohem smířeni smrtí jeho Syna, tím spíše, když jsme byli smířeni, budeme spaseni jeho životem.
11 A nejen to, ale také se radujeme v Bohu skrze našeho Pána Ježíše Krista, skrze něhož jsme nyní přijali smíření.
12 Pročež, jako skrze jednoho člověka vstoupil hřích do světa a smrt skrze hřích; a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili:
13 (Neboť až do zákona byl hřích na světě, ale hřích se nepočítá, když zákon není.
14 Smrt však vládla od Adama až po Mojžíše i nad těmi, kteří nezhřešili po podobenství Adamova přestoupení, který je postavou toho, který měl přijít.
15 Ale ne jako pohoršení, tak i dar zdarma. Nebo jestliže pohoršením jednoho mnozí zemřeli, tím spíše milost Boží a dar z milosti, kterýž jest skrze jednoho člověka, Ježíše Krista, rozhojnil se na mnohé.
16 A ne jako od toho, kdo zhřešil, tak je to s darem; neboť soud byl od jednoho k odsouzení, ale dar zdarma je z mnoha provinění k ospravedlnění.
17 Nebo jestliže pro pohoršení jednoho člověka smrt kralovala; tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a daru spravedlnosti, budou kralovat v životě skrze jednoho, Ježíše Krista.)
18 Protož jako pohoršení jednoho soudu přišlo na všechny lidi k odsouzení; stejně tak spravedlností jednoho přišel bezplatný dar na všechny lidi k ospravedlnění života.
19 Jako neposlušností jednoho člověka se mnozí stali hříšníky, tak se poslušností jednoho mnozí stanou spravedlivými.
20 Navíc vstoupil zákon, aby se pohoršení rozmohlo. Kde se však rozhojnil hřích, tam se ještě více rozhojnila milost:
21 Aby jako hřích vládl až k smrti, tak i milost vládla skrze spravedlnost k životu věčnému skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

KAPITOLA 6

1 Co tedy řekneme? Máme pokračovat v hříchu, aby se rozhojnila milost?
2 Nedej bože. Jak budeme my, mrtví hříchu, dále žít v něm?
3 Což nevíte, že mnozí z nás, kteří jsme byli pokřtěni v Ježíše Krista, byli pokřtěni v jeho smrt?
4 Proto jsme s ním pohřbeni křtem ve smrt, abychom jako Kristus vstal z mrtvých slávou Otcovou, tak i my jsme chodili v novotě života.
5 Neboť jsme-li spolu zasazeni do podoby jeho smrti, budeme také podobni jeho vzkříšení.
6 Vědomi toho, že náš starý muž je ukřižován s ním, aby tělo hříchu bylo zničeno, abychom od nynějška nesloužili hříchu.
7 Neboť kdo zemřel, je osvobozen od hříchu.
8 Jestliže jsme tedy s Kristem mrtví, věříme, že s ním budeme také žít.
9 Vědouce, že Kristus po vzkříšení z mrtvých již neumírá; smrt nad ním již nepanuje.
10 Neboť tím, že zemřel, zemřel hříchu jednou, ale tím, že žije, žije Bohu.
11 Podobně počítejte i vy, že jste skutečně mrtví hříchu, ale živí Bohu skrze Ježíše Krista, našeho Pána.
12 Ať tedy nevládne hřích ve vašem smrtelném těle, abyste jej poslouchali v jeho žádostech.
13 Ani nevydávejte své údy jako nástroje nespravedlnosti hříchu, ale vydávejte se Bohu jako živí z mrtvých a své údy jako nástroje spravedlnosti Bohu.
14 Hřích nad vámi nebude panovat, neboť nejste pod zákonem, ale pod milostí.
15 Co tedy? budeme hřešit, protože nejsme pod zákonem, ale pod milostí? Nedej bože.
16 Nevíte, že komu se vydáváte za služebníky, abyste ho poslouchali, tím jeho služebníky jste, koho posloucháte; zda hříchu k smrti, nebo poslušnosti k spravedlnosti?
17 Ale buď Bohu chváleno, že jste byli služebníky hříchu, ale uposlechli jste ze srdce oné formy nauky, která vám byla vysvobozena.

18 Osvobozeni pak od hříchu, stali jste se služebníky spravedlnosti.
19 Mluvím po způsobu lidí pro slabost těla vašeho; nebo jakož jste vydali údy své služebníky nečistotě a nepravosti k nepravosti; tak i nyní vydejte své členy služebníky spravedlnosti ke svatosti.
20 Nebo když jste byli služebníky hříchu, byli jste osvobozeni od spravedlnosti.
21 Jaké ovoce jste měli tehdy v těch věcech, za které se nyní stydíte? neboť konec těch věcí je smrt.
22 Nyní však osvobozeni od hříchu a státi se služebníky Božími, máte ovoce svůj ke svatosti a konec života věčného.
23 Mzdou za hřích je smrt; ale darem Božím je život věčný skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

KAPITOLA 7

1 Nevíte, bratří, (neboť mluvím k těm, kdo znají zákon), že zákon panuje nad člověkem, dokud je živ?
2 Žena, která má muže, je vázána zákonem ke svému muži, dokud žije; jestliže však manžel zemřel, je osvobozena od zákona svého muže.
3 Jestliže tedy, dokud bude její muž naživu, bude provdána za jiného muže, bude nazvána cizoložnicí. takže není cizoložnicí, i když je vdaná za jiného muže.
4 Pročež, bratří moji, i vy jste mrtví pro zákon skrze tělo Kristovo; abyste byli provdáni za jiného, za toho, který vstal z mrtvých, abychom přinášeli ovoce Bohu.
5 Když jsme totiž byli v těle, pohnutky hříchů, které byly ze zákona, působily v našich údech, aby přinášely ovoce smrti.
6 Ale nyní jsme vysvobozeni od zákona, mrtvého, v němž jsme byli drženi; že bychom měli sloužit v novosti ducha, a ne ve starosti litery.
7 Co tedy řekneme? Je zákon hřích? Nedej bože. Ne, nepoznal jsem hřích, ale podle zákona, neboť jsem neznal žádostivost, leč zákon řekl: Nebudeš dychtit.
8 Hřích však způsobil přikázáním, způsobil ve mně všelikou žádostivost. Neboť bez zákona byl hřích mrtvý.
9 Kdysi jsem byl bez zákona naživu, ale když přišlo přikázání, hřích ožil a já jsem zemřel.
10 A přikázání, které bylo ustanoveno k životu, jsem našel až k smrti.
11 Hřích, který se stal příčinou přikázání, mě oklamal a zabil mě.
12 Pročež zákon je svatý a přikázání svaté, spravedlivé a dobré.
13 Což tedy dobré mi způsobilo smrt? Nedej bože. Ale hřích, aby se jevil hřích, působí ve mně smrt tím, co je dobré; aby se hřích podle přikázání stal nesmírně hříšným.
14 Víme totiž, že zákon je duchovní, ale já jsem tělesný, zaprodaný hříchu.
15 To, co dělám, nedovolím; ale co nesnáším, to ne.
16 Jestliže tedy činím, co bych nechtěl, souhlasím se zákonem, že je dobrý.
17 Nyní to tedy již nedělám já, ale hřích, který ve mně přebývá.
18 Nebo vím, že ve mně (to jest v těle mém) nepřebývá nic dobrého; nebo vůle jest u mne; ale jak provést to, co je dobré, shledávám ne.
19 Nebo dobro, které chci, nečiním, ale zlo, kteréž nechci, činím.
20 Jestliže to tedy činím, nedělám to, už to nedělám já, ale hřích, který ve mně přebývá.
21 Nalézám tedy zákon, že když chci činit dobro, je se mnou zlo.
22 Neboť mám zálibu v zákoně Božím po vnitřním člověku.
23 Ale ve svých údech vidím jiný zákon, který bojuje proti zákonu mé mysli a přivádí mě do zajetí zákona hříchu, který je v mých údech.
24 Ó ubohý člověk, který jsem! kdo mě vysvobodí z těla této smrti?
25 Děkuji Bohu skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Tak tedy já sám svou myslí sloužím zákonu Božímu; ale s tělem zákon hříchu.

KAPITOLA 8

1 Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, kteří nechodí podle těla, ale podle Ducha.
2 Zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě totiž osvobodil od zákona hříchu a smrti.
3 Neboť co zákon nemohl udělat, protože byl slabý skrze tělo, Bůh poslal svého vlastního Syna v podobě hříšného těla a za hřích odsoudil hřích v těle.
4 Aby se naplnila spravedlnost zákona v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha.
5 Nebo ti, kteříž jsou podle těla, myslí na věci těla; ale ti, kteří jsou po Duchu, věci Ducha.
6 Nebo tělesně smýšleti jest smrt; ale být duchovně smýšlející je život a mír.
7 Neboť tělesná mysl je nepřátelská vůči Bohu, neboť není podřízena zákonu Božímu, ani být nemůže.
8 Tedy ti, kteří jsou v těle, nemohou se líbit Bohu.
9 Vy však nejste v těle, ale v Duchu, jestliže ve vás přebývá Duch Boží. Nemá-li kdo Ducha Kristova, není jeho.
10 A je-li Kristus ve vás, tělo je mrtvé pro hřích; ale Duch je život díky spravedlnosti.
11 Jestliže však ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak ten, který vzkřísil Krista z mrtvých, oživí i vaše smrtelná těla svým Duchem, který ve vás přebývá.
12 Jsme tedy, bratři, dlužníky, nikoli tělu, abychom žili podle těla.
13 Neboť žijete-li podle těla, zemřete, ale jestliže skrze Ducha umrtvujete skutky těla, budete živi.
14 Neboť všichni, kdo jsou vedeni Duchem Božím, jsou synové Boží.
15 Nebo jste nepřijali ducha otroctví znovu k bázni; ale vy jste přijali Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče.
16 Sám Duch spolu s naším duchem dosvědčuje, že jsme děti Boží.
17 A když děti, tedy dědici; dědicové Boží a spoludědicové s Kristem; budeme-li s ním trpět, abychom spolu byli také oslaveni.
18 Domnívám se totiž, že utrpení nynějšího času si nezaslouží srovnání se slávou, která se na nás zjeví.
19 Neboť opravdové očekávání tvora čeká na zjevení synů Božích.
20 Neboť stvoření bylo podrobeno marnosti ne dobrovolně, ale kvůli tomu, kdo je podrobil v naději,

21 Neboť samo stvoření bude vysvobozeno z otroctví zkaženosti do slavné svobody dětí Božích.
22 Víme totiž, že celé stvoření spolu sténá a porodí bolestí až dosud.
23 A nejen oni, ale i my sami, kteří máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě sténáme a čekáme na přijetí, tedy na vykoupení svého těla.
24 Jsme zachráněni nadějí, ale naděje viděná není naděje; neboť co člověk vidí, proč ještě doufá?
25 Jestliže však doufáme, že nevidíme, trpělivě na to čekejme.
26 Podobně také Duch pomáhá našim slabostem, neboť nevíme, za co bychom se měli modlit, jak bychom měli, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelnými nářky.
27 A ten, kdo zpytuje srdce, ví, jaká je mysl Ducha, protože se přimlouvá za svaté podle vůle Boží.
28 A víme, že všecko napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, těm, kdo jsou povoláni podle jeho záměru.
29 Neboť které předem poznal, ty také předurčil, aby byli připodobněni obrazu jeho Syna, aby byl prvorozeným mezi mnoha bratřími.
30 Které pak předurčil, ty také povolal, a které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také oslavil.
31 Co tedy řekneme těmto věcem? Je-li Bůh pro nás, kdo může být proti nám?
32 Ten, který neušetřil svého vlastního Syna, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním také nedal všechno zadarmo?
33 Kdo bude žalovat vyvolené Boží? Je to Bůh, kdo ospravedlňuje.
34 Kdo je ten, kdo odsuzuje? Je to Kristus, který zemřel, ba spíše vstal z mrtvých, který je dokonce po pravici Boží, který se za nás také přimlouvá.
35 Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Bude soužení nebo úzkost, nebo pronásledování, hlad nebo nahota, nebo nebezpečí nebo meč?
36 Jak je psáno: Pro tebe jsme zabíjeni každý den; jsme považováni za ovce na porážku.
37 Ne, ve všech těchto věcech jsme více než vítězi skrze toho, který nás miloval.
38 Jsem totiž přesvědčen, že ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani mocnosti, ani věci přítomné, ani budoucí,
39 Ani výška, ani hloubka, ani žádné jiné stvoření nás nebude moci odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

KAPITOLA 9

1 Pravdu říkám v Kristu, nelžu, dosvědčuje mi to i mé svědomí v Duchu Svatém,
2 Že mám velikou tíhu a ustavičný zármutek v srdci svém.
3 Nebo bych si přál, abych byl proklet od Krista pro své bratry, mé příbuzné podle těla.
4 Kdo jsou Izraelité? jemuž náleží synovství, sláva a smlouvy a dávání zákona a služba Boží a zaslíbení;
5 Číž jsou otcové a z nichž co do těla vzešel Kristus, jenž jest nade vším, Bůh požehnán na věky. Amen.
6 Ne jako by slovo Boží nepůsobilo. Neboť nejsou všichni Izraelci, kteří jsou z Izraele.
7 Aniž, protože jsou símě Abrahamovo, nejsou všickni syny, ale: V Izákovi se bude nazývat símě tvé.
8 To jest: Synové těla, tito nejsou synové Boží, ale synové zaslíbení se počítají za semeno.
9 Neboť toto je slovo zaslíbení: V tento čas přijdu a Sára bude mít syna.
10 A nejen toto; ale když Rebecca také počala z jednoho, z našeho otce Izáka;
11 (Neboť děti, které se ještě nenarodily, ani nekonaly nic dobrého ani zlého, aby obstál Boží záměr podle vyvolení, ne ze skutků, ale z toho, který volá;)
12 Bylo jí řečeno: Starší bude sloužit mladšímu.
13Jak je psáno: Jákoba jsem miloval, ale Ezaua jsem nenáviděl.
14 Co tedy řekneme? Existuje u Boha nespravedlnost? Nedej bože.
15 Neboť řekl Mojžíšovi: Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.
16 Není to tedy z toho, kdo chce, ani z toho, kdo běží, ale z Boha, který prokazuje milosrdenství.
17 Nebo praví Písmo faraonovi: Pro tentýž účel jsem tě vzkřísil, abych na tobě ukázal svou moc a aby bylo mé jméno vyhlášeno po celé zemi.
18 Proto se smiluje, nad kým se smiluje, a koho chce, zatvrdí.
19 Řekneš mi tedy: Proč ještě hledá vinu? Nebo kdo se vzepřel jeho vůli?
20 Ne však, člověče, kdo jsi ty, že odpovídáš Bohu? Má-li to utvořené říci tomu, který jej utvořil: Proč jsi mě tak učinil?
21 Zdaliž nemá hrnčíř moc nad hlínou téže hroudy udělat jednu nádobu ke cti a jinou k potupě?
22 Co když Bůh, ochoten ukázat svůj hněv a dát najevo svou moc, snášel s velkou trpělivostí nádoby hněvu připravené k záhubě:
23 A aby mohl dát poznat bohatství své slávy na nádobách milosrdenství, které předtím připravil ke slávě,
24 I nás, které povolal, nejen z Židů, ale i z pohanů?
25 Jak praví také v Osee: Nazvu je svým lidem, kteří nebyli mým lidem; a její milovaný, který nebyl milován.
26 A stane se, že na místě, kde jim bylo řečeno: Vy nejste můj lid; tam budou nazýváni syny Boha živého.
27 I Izaiáš volá o Izraeli: I kdyby byl počet synů Izraele jako písku v moři, zbytek bude zachráněn.
28 Nebo on dokoná dílo a utne je ve spravedlnosti, neboť krátké dílo učiní Hospodin na zemi.
29 A jak řekl Izaiáš předtím: Pokud nám Pán Sabaoth nezanechal semeno, byli jsme jako Sodoma a byli jsme podobni Gomoře.
30 Co tedy řekneme? Že pohané, kteří nenásledovali spravedlnost, dosáhli spravedlnosti, a to spravedlnosti z víry.
31 Ale Izrael, který následoval zákon spravedlnosti, nedosáhl zákona spravedlnosti.
32 Proč? Protože to nehledali vírou, ale jakoby skutky zákona. Neboť na ten kámen úrazu klopýtli;
33 Jak je psáno: Hle, kladu na Sionu kámen úrazu a skálu pohoršení, a kdokoli v něho věří, nebude zahanben.

KAPITOLA 10

1 Bratří, touhou mého srdce a modlitbou k Bohu za Izrael je, aby byli spaseni.

2 Vydávám jim totiž svědectví, že mají Boží horlivost, ale ne podle poznání.
3 Protože neznají Boží spravedlnost a chystají se prosadit svou vlastní spravedlnost, nepodřídili se spravedlnosti Boží.
4 Neboť konec zákona jest Kristus ke spravedlnosti pro každého věřícího.
5 Neboť Mojžíš líčí spravedlnost zákona, že člověk, kterýž ty věci činí, živ bude jimi.
6 Ale spravedlnost, která jest z víry, mluví takto: Neříkej v srdci svém: Kdo vstoupí do nebe? (to znamená snést Krista shůry:)
7 Nebo: Kdo sestoupí do propasti? (to jest znovu vzkřísit Krista z mrtvých.)
8 Ale co to říká? Slovo je blízko tobě, v tvých ústech a v tvém srdci, to je slovo víry, které kážeme;
9 Že vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.
10 Nebo srdcem člověk věří k spravedlnosti; a ústy se vyznává ke spasení.
11 Neboť Písmo praví: Kdo v něho věří, nebude zahanben.
12 Nebo není rozdílu mezi Židem a Řekem, neboť tentýž Pán nade všemi je bohatý pro všechny, kdo ho vzývají.
13 Neboť kdokoli bude vzývat jméno Páně, bude spasen.
14 Jak tedy budou vzývat toho, v něhož neuvěřili? a jak uvěří v toho, o němž neslyšeli? a jak uslyší bez kazatele?
15 A jak budou kázat, nejsou-li posláni? jak je psáno: Jak krásné jsou nohy těch, kdo hlásají evangelium pokoje a přinášejí radostnou zvěst o dobrých věcech!
16 Ale ne všichni uposlechli evangelia. Nebo dí Izaiáš: Pane, kdo uvěřil zprávě našemu?
17 Tedy víra přichází ze slyšení a slyšení skrze slovo Boží.
18 Já však říkám: Neslyšeli? Ano, jejich zvuk se roznesl po celé zemi a jejich slova až do končin světa.
19 Já však říkám: Což Izrael nevěděl? Nejprve Mojžíš řekl: Budu tě provokovat k žárlivosti těmi, kteří nejsou lid, a pošetilým národem tě rozhněvám.
20 Ale Izaiáš je velmi smělý a říká: Nalezen jsem od těch, kteří mě nehledali; Byl jsem zjeven těm, kteří se po mně neptali.
21 Ale Izraeli praví: Celý den vztahuji ruce své k lidu neposlušnému a odpornému.

KAPITOLA 11

1 Říkám tedy: Zavrhl Bůh svůj lid? Nedej bože. Neboť i já jsem Izraelita ze semene Abrahamova, z pokolení Benjamínova.
2 Bůh nezavrhl svůj lid, který předem poznal. Copak nevíte, co praví Písmo o Eliášovi? jak se přimlouvá u Boha proti Izraeli, když říká:
3 Pane, proroky tvé zabili a oltáře tvé zbořili; a já jsem zůstal sám a oni usilují o můj život.
4 Ale co jemu praví odpověď Boží? Vyhradil jsem si sedm tisíc mužů, kteří nesklonili kolena před obrazem Baalem.
5 Tak i v této době je ostatek podle vyvolení milosti.
6 A jestliže z milosti, pak již není ze skutků; jinak milost není milostí. Je-li však ze skutků, není to již milost: jinak práce není již prací.
7 Co tedy? Izrael nedosáhl toho, co hledá; ale vyvolení to dosáhlo a ostatní byli oslepeni
8 (Jak je psáno, dal jim Bůh ducha spánku, oči, aby neviděli, a uši, aby neslyšeli;) až do tohoto dne.
9 I řekl David: Nechť se jim stůl stane osídlem, pastí a kamenem úrazu a odplatou jim.
10 Ať se jim zatmí oči, aby neviděli, a skloňte svá záda ustavičně.
11 Říkám tedy: Zdali klopýtli, aby padli? Chraň Bůh, ale spíše jejich pádem přišla spása pohanům, aby je popudila k žárlivosti.
12 Jestliže tedy jejich pád je bohatstvím světa, a jejich zmenšení je bohatstvím pohanů; o kolik větší je jejich plnost?
13 Neboť mluvím k vám pohanům, jelikož jsem apoštol pohanů, zvelebuji svůj úřad:
14 Mohu-li nějakým způsobem popudit k napodobování těch, kteří jsou mým tělem, a zachránit některé z nich.
15 Neboť jestliže jejich zavržení je smířením světa, co bude jejich přijetím, nežli život z mrtvých?
16 Je-li totiž svatá prvotina, je svatá i hrudka, a je-li svatý kořen, jsou svaté i ratolesti.
17 A kdyby se některé větve ulomily, a ty, jsa planá oliva, vštěpoval ses mezi ně, a přijímal s nimi kořen a tučnost olivovníku;
18 Nechlubte se ratolestmi. Jestliže se však chlubíš, neneseš kořen, ale kořen sobě.
19 Řekneš tedy: Větve byly ulomeny, abych mohl být naroubován.
20 No; pro nevěru byli odlomeni, a ty stojíš ve víře. Nebuď povýšený, ale boj se:
21 Jestliže Bůh neušetřil přirozené ratolesti, dej si pozor, aby neušetřil ani tebe.
22 Hleďte tedy na dobrotu a přísnost Boží: na ty, kteří padli, přísnost; ale vůči tobě, dobrota, budeš-li setrvávat v jeho dobrotě, jinak budeš i ty vyťat.
23 A také oni, nezůstanou-li stále v nevěře, budou vroubováni: neboť Bůh je může znovu vštěpovat.
24 Nebo když jsi byl vyříznut z olivovníku, který je od přírody planý, a byl jsi naroubován proti přirozenosti na dobrý olivovník: oč více budou tyto, které jsou přirozenými větvemi, naroubovány na jejich vlastní olivovník?
25 Nechtěl bych, bratří, abyste neznali toto tajemství, abyste nebyli moudří ve své domýšlivosti; že slepota částečně postihla Izrael, dokud nevstoupí plnost pohanů.
26 A tak bude spasen celý Izrael, jak je psáno: Vyjde ze Sionu Vysvoboditel a odvrátí od Jákoba bezbožnost.
27 Neboť toto jest smlouva má s nimi, až sejmu hříchy jejich.
28 Co se týče evangelia, jsou nepřátelé pro vás, ale pokud jde o vyvolení, jsou milováni pro otce.
29 Neboť dary a povolání Boží jsou bez pokání.
30 Jako jste v minulosti nevěřili Bohu, ale nyní jste dosáhli milosrdenství svou nevěrou.
31 Tak i tito nyní neuvěřili, aby i oni milosrdenstvím tvým dosáhli milosrdenství.
32 Bůh je totiž všechny uzavřel v nevěře, aby se nade všemi smiloval.
33 Ó hloubko bohatství, moudrosti a známosti Boží! jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a jeho cesty, které nebyly nalezeny!
34 Nebo kdo poznal mysl Páně? aneb kdo byl jeho rádcem?
35 Nebo kdo mu dal první, a bude mu to zase odplaceno?
36 Neboť od něho a skrze něho a jemu jest všecko, jemuž sláva na věky. Amen.

KAPITOLA 12

1 Prosím vás tedy, bratři, pro milosrdenství Boží, abyste svá těla přinášeli jako živou oběť, svatou, Bohu příjemnou, což je vaše rozumná služba.
2 A nepřipodobňujte se tomuto světu, ale proměňte se obnovením mysli své, abyste mohli zkoušet, co jest vůle Boží dobrá, milá a dokonalá.
3 Neboť pravím, skrze milost mi danou, každému člověku, kterýž jest mezi vámi, nesmýšlet o sobě výše, než by si měl myslet; ale smýšlet střízlivě, jako Bůh každému udělil míru víry.
4 Protože máme mnoho údů v jednom těle a všichni údy nemají stejný úřad,
5 Jsme tedy mnozí jedno tělo v Kristu a každý jeden druhému údy.
6 Majíce tedy dary různé podle milosti, která je nám dána, ať už proroctví, prorokujme podle poměru víry;
7 Nebo službu, čekejme na svou službu, aneb ten, kdo učí, na vyučování;
8 Nebo kdo napomíná, napomínání; kdo dává, ať to činí s prostotou; kdo vládne, pilně; kdo prokazuje milosrdenství, s radostí.
9 Nechť je láska bez přetvářky. Ošklivě si to, co je zlé; přilnout k tomu, co je dobré.
10 Milujte se navzájem s bratrskou láskou; ve cti upřednostňovat jeden druhého;
11 Nelenivý v podnikání; vroucí v duchu; sloužit Pánu;
12 Radovat se v naději; pacient v soužení; pokračující okamžik v modlitbě;
13 Rozdělování na nutnost svatých; věnována pohostinství.
14 Dobrořečte těm, kdo vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte.
15 Radujte se s radujícími a plačte s plačícími.
16 Buďte jeden k druhému stejného smýšlení. Nemysli na vysoké věci, ale blahosklonně k mužům nízkého stavu. Nebuďte moudří ve své vlastní domýšlivosti.
17 Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Poskytujte věci čestné v očích všech mužů.
18 Je-li to možné, pokud je to ve vás, žijte pokojně se všemi lidmi.
19 Nejmilejší, nemsti se sami, ale dejte místo hněvu, neboť je psáno: Mně je pomsta; Já splatím, praví Pán.
20 Jestliže tedy tvůj nepřítel hladoví, nasyť ho; žízní-li, dej mu napít, neboť tím shrň uhlíky na hlavu jeho.
21 Nenech se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

KAPITOLA 13

1 Každá duše ať je podřízena vyšším silám. Neboť není jiné moci než od Boha: mocnosti, které jsou, jsou ustanoveny od Boha.
2 Kdo se tedy protiví moci, protiví se Božímu ustanovení;
3 Vládci totiž nejsou postrachem dobrých skutků, ale zlých. Nebudeš se tedy moci bát? dělej, co je dobré, a budeš to chválit:
4 Neboť jest služebníkem Božím tobě k dobru. Jestliže však děláš, co je zlé, boj se; neboť nenese meč nadarmo, neboť je služebníkem Božím, mstitelem, aby vykonal hněv na tom, kdo činí zlo.
5 Pročež musíte býti podrobeni nejen pro hněv, ale také pro svědomí.
6 Nebo za to platíte daň i vy, vždyť jsou služebníky Božími, kteříž ustavičně pečují o tuto věc.
7 Dávejte tedy všem jejich daním: daň komu patří daň; zvyk komu obyčej; strach komu strach; čest komu čest.
8 Nikomu nebuďte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť kdo miluje druhého, naplnil zákon.
9 Za to nezcizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nevydáš křivého svědectví, nebudeš dychtit; a existuje-li nějaké jiné přikázání, je stručně vysvětleno v tomto rčení, totiž: Milovat budeš bližního svého jako sám sebe.
10 Láska nepůsobí zle bližnímu, proto je láska naplněním zákona.
11 A že, vědouce čas, že nyní je nejvyšší čas probudit se ze spánku, neboť nyní je naše spása blíže, než když jsme uvěřili.
12 Noc je daleká, den se přiblížil, odhoďme tedy skutky temnoty a oblečme se v brnění světla.
13 Choďme poctivě jako ve dne; ne ve výtržnostech a opilství, ne v komornictví a svévoli, ne ve sváru a závisti.
14 Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo, abyste naplnili jeho žádosti.

KAPITOLA 14

1 Toho, kdo je slabý ve víře, přijměte vy, ale ne k pochybným sporům.
2 Neboť jeden věří, že smí jísti všechno, jiný, kdo je slabý, jí byliny.
3 Kdo jí, ať nepohrdá tím, kdo nejí; a kdo jí, ať nesudí toho, kdo jí, neboť Bůh ho přijal.
4 Kdo jsi ty, že soudíš cizího služebníka? svému pánovi stojí nebo padá. Ano, bude zadržen, neboť Bůh je schopen jej postavit.
5 Jeden si váží jednoho dne nad druhý, jiný si váží každého dne stejně. Nechť je každý plně přesvědčen ve své vlastní mysli.
6 Kdo hledí na den, hledí na něj k Pánu; a kdo nehledí na den, na Hospodina nehledí. Kdo jí, jí Pánu, neboť on vzdává Bohu díky; a kdo nejí, nejí Hospodinu a děkuje Bohu.
7 Nikdo z nás nežije sám sobě a nikdo sám sobě neumírá.
8 Neboť žijeme-li, žijeme Hospodinu; a zemřeme-li, umíráme Pánu; ať tedy žijeme nebo umíráme, jsme Pánovi.
9 K tomu totiž Kristus umřel i vstal i ožil, aby byl Pánem mrtvých i živých.
10 Proč však soudíš bratra svého? Nebo proč zavrhuješ bratra svého? neboť všichni budeme stát před soudnou stolicí Kristovou.
11 Neboť je psáno: Jakože jsem živ, praví Hospodin, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk se bude Bohu vyznávat.
12 Každý z nás tedy bude skládat účty sám za sebe Bohu.
13 Nesuďme se tedy již navzájem, ale suďme spíše to, že nikdo nekladl bratru svému do cesty kámen úrazu ani příležitost k pádu.
14 Vím, a jsem přesvědčen od Pána Ježíše, že není nic nečistého samo o sobě, ale tomu, kdo považuje něco za nečisté, je to nečisté.
15 Jestliže se však bratr tvůj rmoutí pro pokrm tvůj, nechoď nyní dobročinně. Nezabij svým pokrmem toho, za něhož Kristus zemřel.
16Ať se tedy o vašem dobru nemluví zle:

17 Neboť království Boží není pokrm a nápoj; ale spravedlnost, pokoj a radost v Duchu Svatém.
18 Nebo ten, kdo v těchto věcech slouží Kristu, je Bohu milý a lidem schválený.
19 Následujme tedy to, co působí pokoj, a to, čím může jeden druhého vzdělávat.
20 Nebo pokrm neničí dílo Boží. Všechny věci jsou skutečně čisté; ale je to zlé pro toho, kdo jí s pohoršením.
21 Dobré je nejíst maso, nepít víno ani nic, čím by se tvůj bratr pohoršil, nebo se pohoršil nebo zeslábl.
22 Máš víru? měj to pro sebe před Bohem. Šťastný, kdo se neodsuzuje v tom, co dopouští.
23 A kdo pochybuje, bude zatracen, bude-li jíst, protože nejí z víry; neboť cokoli není z víry, je hřích.

KAPITOLA 15

1 My silní tedy máme snášet slabosti slabých a nelíbit si sami sebe.
2 Každý ať se líbí svému bližnímu pro jeho dobro k vzdělání.
3 Vždyť ani Kristus se nelíbil sám sobě; ale jak je psáno: Pohanění hanějících tě padla na mne.
4 Všechno, co bylo napsáno dříve, bylo napsáno k našemu učení, abychom měli naději skrze trpělivost a útěchu z písem.
5 Bůh trpělivosti a útěchy dej, abyste byli navzájem smýšleni podle Krista Ježíše.
6 Abyste jednou myslí a jedněmi ústy oslavovali Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista.
7 Přijímejte se tedy navzájem, jako i Kristus přijal nás k slávě Boží.
8 Nyní říkám, že Ježíš Kristus byl služebníkem obřízky pro pravdu Boží, aby potvrdil zaslíbení daná otcům:
9 A aby pohané oslavovali Boha pro jeho milosrdenství; jak je psáno: Proto tě budu vyznávat mezi pohany a zpívat tvému jménu.
10 A opět řekl: Radujte se, pohané, s lidem jeho.
11 A opět: Chvalte Hospodina všichni pohané; a chvalte ho, všichni lidé.
12 A opět Ezaiáš praví: Bude kořen Jišajův, a ten, který povstane, aby kraloval nad pohany; v něho budou doufat pohané.
13 Nyní vás Bůh naděje naplň vší radostí a pokojem ve víře, abyste se rozhojnili v naději skrze moc Ducha Svatého.
14 A já sám jsem o vás přesvědčen, bratří moji, že i vy jste plni dobroty, naplněni vším poznáním, schopni se i navzájem napomínat.
15 Přesto jsem vám, bratři, psal o to odvážněji, jak jsem vás měl na mysli, kvůli milosti, která je mi dána od Boha,
16 Abych byl služebníkem Ježíše Krista pohanům a sloužil Božímu evangeliu, aby obětování pohanů bylo přijatelné, posvěcené Duchem Svatým.
17 Mám tedy, čím se mohu chlubit skrze Ježíše Krista v tom, co náleží Bohu.
18 Neodvážím se totiž mluvit o ničem z toho, co Kristus neudělal mnou, abych učinil pohany poslušnými slovem i skutkem,
19 Mocná znamení a zázraky, mocí Ducha Božího; takže z Jeruzaléma a dokola až do Illyrica jsem plně kázal Kristovo evangelium.
20 Ano, tak jsem se snažil kázat evangelium, ne tam, kde byl Kristus jmenován, abych nestavěl na cizím základě:
21 Ale jak je psáno: O kom se nemluvilo, uvidí, a kdo neslyšeli, porozumí.
22 Proto mi také bylo velmi překáženo, abych k vám přišel.
23 Ale nyní již nemají místa v těchto končinách a majíce velkou touhu, aby k vám přišla tato mnoho let;
24 Kdykoli se vydám na cestu do Španělska, přijdu k tobě, neboť doufám, že tě uvidím na své cestě a že mě tam přivedeš, pokud se nejprve naplním tvou společností.
25 Nyní však jdu do Jeruzaléma sloužit svatým.
26 Makedonským a Achájským se zalíbilo, aby přispěli na chudé svaté, kteří jsou v Jeruzalémě.
27 Zalíbilo se jim vpravdě; a jsou jejich dlužníky. Neboť jestliže se pohané stali účastníky jejich duchovních věcí, jejich povinností je také sloužit jim v tělesných věcech.
28 Když to tedy vykonám a zapečetím jim toto ovoce, přijdu přes vás do Španělska.
29 A jsem si jist, že až přijdu k vám, přijdu v plnosti požehnání evangelia Kristova.
30 Nyní vás prosím, bratří, pro Pána Ježíše Krista a pro lásku Ducha, abyste spolu se mnou bojovali ve svých modlitbách k Bohu za mne;
31 Abych byl vysvobozen od těch, kteří nevěří v Judsko; a aby má služba, kterou mám pro Jeruzalém, byla přijata od svatých;
32 Abych k vám přicházel s radostí z vůle Boží a abych se s vámi osvěžil.
33 Nyní Bůh pokoje se všemi vámi. Amen.

KAPITOLA 16

1 Svěřuji vám naši sestru Phebe, která je služebnicí církve, která je v Kenchreji:
2 Abys ji přijal v Pánu, jak se sluší na svaté, a abys jí pomáhal v čemkoli, co od tebe potřebuje;
3 Pozdravte Priscillu a Akvilu, mé pomocníky v Kristu Ježíši:
4 Kteřížto za život můj položili své šíje, jimž děkuji nejen já, ale i všechny církve pohanské.
5Pozdravte také církev, která je v jejich domě. Pozdravte mého milovaného Epaeneta, který je prvotinou Achaie pro Krista.
6 Pozdravte Marii, která nám dala mnoho práce.
7 Pozdravte Andronika a Junii, mé příbuzné a mé spoluvězně, kteří jsou známí mezi apoštoly, kteří byli také přede mnou v Kristu.
8 Pozdravte Amplia, mého milovaného v Pánu.
9 Pozdravte Urbana, našeho pomocníka v Kristu, a mého milého Stachyse.
10 Pozdravte Apella schváleného v Kristu. Pozdravte ty, kteří jsou z Aristobulovy domácnosti.
11 Pozdravte mého příbuzného Herodiona. Pozdravte ty, kteří jsou z rodiny Narcise, kteří jsou v Pánu.
12 Pozdravte Tryfenu a Tryfosu, které pracují v Pánu. Pozdravte milovanou Persis, která mnoho pracovala v Pánu.
13 Pozdravte Rufa vyvoleného v Pánu, jeho matku i mou.
14 Pozdravte Asynkrita, Flegona, Herma, Patrobase, Herma a bratří, kteří jsou s nimi.
15 Pozdravte Filologa a Julii, Nerea a jeho sestru, Olympu a všechny svaté, kteří jsou s nimi.

16 Pozdravte se navzájem svatým polibkem. Pozdravují vás Kristovy církve.
17 Nyní vás prosím, bratří, poznamenejte si ty, kteří působí roztržky a pohoršení odporující nauce, kterou jste se naučili; a vyhýbat se jim.
18 Nebo takoví neslouží našemu Pánu Ježíši Kristu, ale svému břichu; a dobrými slovy a spravedlivými řečmi oklamat srdce prostých.
19 Neboť poslušnost vaše se rozšířila ke všem lidem. Raduji se tedy za vás, ale chtěl bych, abyste byli moudří k tomu, co je dobré, a prosté ve zlém.
20 A Bůh pokoje brzy rozdrtí satana pod vaše nohy. Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vámi. Amen.
21 Zdraví vás můj spolupracovník Timotheus a moji příbuzní Lucius, Jason a Sosipater.
22 Já Tertius, který jsem napsal tento list, pozdravuji vás v Pánu.
23 Pozdravuje vás zástup můj Gaius i celé církve. Pozdravuje tě městský komorník Erastus a bratr Quartus.
24 Milost našeho Pána Ježíše Krista se všemi vámi. Amen.
25 Tomu, kdo má moc upevnit vás podle mého evangelia a kázání Ježíše Krista, podle zjevení tajemství, které bylo od počátku světa utajováno,
26 Nyní je však zjeveno a skrze písma proroků podle přikázání věčného Boha oznámeno všem národům pro poslušnost víry:
27 Bohu jedinému moudrému buď sláva skrze Ježíše Krista na věky. Amen. (Napsáno Římanům z Korintu a poslané Phebe služebníkem církve v Cenchrea.)

1 Korinťanům

KAPITOLA 1

1 Pavel, povolaný býti apoštolem Ježíše Krista z vůle Boží, a bratr Sosthenes,
2 Církvi Boží, která je v Korintu, těm, kteří jsou posvěceni v Kristu Ježíši, povolaným být svatými, se vším, co na každém místě vzývají jméno Ježíše Krista, našeho Pána, jejich i naše:
3 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.
4 Vždy za vás děkuji svému Bohu za milost Boží, kterou vám dává Ježíš Kristus;
5 Že ve všem jste jím obohaceni, ve všem vyjadřování a ve všem vědění;
6 Stejně jako se ve vás potvrdilo Kristovo svědectví:
7 Abyste nezaostávali v žádném daru; čekání na příchod našeho Pána Ježíše Krista:
8 Který vás také potvrdí až do konce, abyste byli bez úhony v den našeho Pána Ježíše Krista.
9 Věrný je Bůh, skrze něhož jste byli povoláni do společenství jeho Syna Ježíše Krista, našeho Pána.
10 Nyní vás prosím, bratří, jménem našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni mluvili totéž a aby mezi vámi nebyly roztržky; ale abyste byli dokonale spojeni ve stejné mysli a ve stejném úsudku.
11 Nebo mi bylo oznámeno o vás, bratří moji, od těch, kteří jsou z domu Chloé, že jsou mezi vámi spory.
12 Toto pravím, že každý z vás říká: Já jsem Pavlův; a já z Apolla; a já z Kéfasu; a já Krista.
13 Je Kristus rozdělen? byl za vás Pavel ukřižován? Nebo jste byli pokřtěni ve jméno Pavlovo?
14 Děkuji Bohu, že jsem nepokřtil nikoho z vás, kromě Krispa a Gaia;
15 Aby někdo neřekl, že jsem křtil ve své jméno.
16 Pokřtil jsem také rodinu Štěpánovu, mimo to nevím, zda jsem křtil někoho jiného.
17 Kristus mě totiž neposlal křtít, ale hlásat evangelium, ne moudrostí slov, aby Kristův kříž neztratil účinek.
18 Neboť kázání o kříži jest bláznovstvím hynoucím; ale nám, kteří jsme spaseni, je to moc Boží.
19 Neboť je psáno: Zničím moudrost moudrých a rozumnost moudrých zničím.
20 Kde je moudrý? kde je písař? kde je sporník tohoto světa? Zdaliž Bůh nezbláznil moudrost tohoto světa?
21 Nebo když v moudrosti Boží svět moudrostí nepoznal Boha, zalíbilo se Bohu spasit věřící pro bláznovství kázání.
22 Židé totiž vyžadují znamení a Řekové hledají moudrost:
23 My však kážeme Krista ukřižovaného, pro Židy kámen úrazu a pro Řeky bláznovství;
24 Ale těm povolaným, Židům i Řekům, Kristus, moc Boží a moudrost Boží.
25 Nebo pošetilost Boží jest moudřejší než lidé; a slabost Boží je silnější než lidé.
26 Vidíte totiž své povolání, bratři, že není povoláno mnoho moudrých podle těla, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených.
27 Ale nerozumné věci světa vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré; a Bůh vyvolil slabé věci světa, aby zahanbil mocné;
28 A věci světa a věci, kterými se opovrhuje, vyvolil Bůh, ano i věci, které nejsou, aby zničil věci, které jsou:
29 Aby se před jeho tváří nechlubilo žádné tělo.
30 Vy však z něho jste v Kristu Ježíši, který se nám stal od Boha moudrostí, spravedlností, posvěcením a vykoupením.
31 Že, jak je psáno: Kdo se chlubí, chlub se v Pánu.

KAPITOLA 2

1 A já, bratří, když jsem k vám přišel, nepřišel jsem s znamenitostí řeči nebo moudrosti, abych vám zvěstoval svědectví Boží.
2 Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic jiného než Ježíše Krista, a toho ukřižovaného.
3 A byl jsem s vámi ve slabosti a strachu a ve velkém chvění.
4 A má řeč a mé kázání nebyly v lákavých slovech lidské moudrosti, ale v dokazování Ducha a moci.
5 Aby vaše víra nestála v moudrosti lidské, ale v moci Boží.
6 My však mluvíme moudrost mezi dokonalými, ale ne moudrost tohoto světa ani knížat tohoto světa, která zanikají.
7 My však mluvíme moudrost Boží v tajemství, dokonce skrytou moudrost, kterou Bůh ustanovil před světem k naší slávě.
8 Což neznal žádný z knížat tohoto světa, neboť kdyby to věděli, nebyli by ukřižovali Pána slávy.
9 Jak je však psáno: Oko nevidělo, ucho neslyšelo, ani do lidského srdce nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kdo ho milují.
10 Ale Bůh nám je zjevil svým Duchem, neboť Duch zkoumá všechny věci, ano i hlubiny Boží.
11 Neboť kdo zná lidské věci, kromě ducha lidského, kterýž jest v něm? tak věci Boží nezná žádný člověk, ale Duch Boží.
12 Nyní jsme přijali ne ducha světa, ale ducha, který je z Boha; abychom poznali věci, které nám Bůh zdarma dává.
13 Což také mluvíme ne slovy, která lidská moudrost učí, ale kterým učí Duch svatý; srovnávání duchovních věcí s duchovními.
14 Přirozený člověk však nepřijímá věci Ducha Božího, neboť jsou mu bláznovstvím, a nemůže je znát, protože se posuzují duchovně.
15 Ale kdo jest duchovní, soudí všecko, sám však není souzen od nikoho.
16 Nebo kdo poznal mysl Páně, aby ho poučil? Ale my máme mysl Kristovu.

KAPITOLA 3

1 A já, bratří, nemohl jsem k vám mluvit jako k duchovním, ale jako k tělesným, jako k nemluvňatům v Kristu.
2 Mlékem jsem vás krmil, a ne masem; nebo dosud jste nemohli snést, ani nyní nemůžete.
3 Ještě jste zajisté tělesní, neboť je mezi vámi závist, svár a roztržky, zdali nejste tělesní a nechodíte jako lidé?
4 Nebo když někdo říká: Já jsem Pavlův; a další, já jsem z Apolla; nejste tělesní?
5 Kdo je tedy Pavel a kdo Apollo?
6 Zasadil jsem, Apollo zaléval; ale Bůh dal vzrůst.
7 Tak tedy není ani ten, kdo něco sází, ani ten, kdo zalévá; ale Bůh, který dává vzrůst.

8 Ten, kdo sází, a ten, kdo zalévá, jsou jedno, a každý obdrží svou odměnu podle své vlastní práce.
9 My jsme totiž spolu s Bohem dělníci, vy jste Boží chov, vy jste Boží stavba.
10 Podle milosti Boží, která je mi dána, jako moudrý stavitel položil jsem základ a jiný na něm staví. Ale ať si každý dává pozor, jak na tom staví.
11 Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který je položen, a to je Ježíš Kristus.
12 Kdyby tedy někdo stavěl na tomto základu zlato, stříbro, drahé kameny, dřevo, seno, strniště;
13 Dílo každého člověka bude zjeveno, neboť den to vypraví, protože bude zjeveno ohněm; a oheň vyzkouší dílo každého člověka, jaké to je.
14 Zůstane-li něčí dílo, které na něm postavil, dostane odměnu.
15 Bude-li něčí dílo spáleno, utrpí škodu, ale sám bude zachráněn; přesto jako ohněm.
16 Což nevíte, že jste chrám Boží a že Duch Boží ve vás přebývá?
17 Kdo poskvrní chrám Boží, toho Bůh zničí; neboť chrám Boží je svatý, kterýmžto chrámem jste vy.
18 Nikdo ať neklame sám sebe. Zdá-li se kdo z vás moudrým v tomto světě, ať se stane bláznem, aby byl moudrý.
19 Moudrost tohoto světa je u Boha bláznovstvím. Neboť je psáno: Chytá moudré v jejich vlastní chytrosti.
20 A opět: Pán zná myšlenky moudrých, že jsou marné.
21 Ať se tedy nikdo nechlubí lidmi. Neboť všechny věci jsou vaše;
22 Buď Pavel, nebo Apollo, nebo Kéfas, nebo svět, buď život, nebo smrt, nebo přítomné, nebo budoucí; všechny jsou tvoje;
23 A vy jste Kristovi; a Kristus je Boží.

KAPITOLA 4

1 Tak ať nás člověk pokládá za Kristovy služebníky a správce Božích tajemství.
2 Nadto se od správců vyžaduje, aby byl člověk shledán věrným.
3 Ale u mě je to velmi malá věc, abych byl souzen od vás nebo podle lidského soudu: ano, nesoudím sám sebe.
4 Nebo sám nic nevím; však nejsem tímto ospravedlněn, ale kdo mě soudí, je Hospodin.
5 Proto nesuďte nic před časem, dokud nepřijde Pán, který vyvede na světlo skryté věci temnoty a zjeví rady srdcí, a tehdy bude mít každý chválu Boží.
6 A tyto věci, bratří, jsem pro vás přenesl v podobě sobě a Apollovi; abyste se v nás naučili nemyslet na lidi nad to, co je psáno, aby nikdo z vás nebyl nafoukaný jeden proti druhému.
7 Nebo kdo tě odlišuje od jiného? a co máš, co jsi nedostal? nyní, jestliže jsi to přijal, proč se chlubíš, jako bys to nedostal?
8 Nyní jste sytí, nyní jste bohatí, kralovali jste bez nás jako králové, a chtěl bych Bohu, abyste kralovali, abychom i my kralovali s vámi.
9 Domnívám se totiž, že nás, apoštoly, Bůh určil jako poslední, jak bylo určeno k smrti, neboť jsme učiněni podívanou světu, andělům i lidem.
10 My jsme blázni pro Krista, ale vy jste moudří v Kristu; my jsme slabí, ale vy jste silní; vy jste ctihodní, ale my jsme opovržení.
11 Až do této chvíle hladovíme i žízníme, jsme nazí, bijeme se a nemáme jistého příbytku;
12 A pracujte vlastníma rukama, hanobeni, dobrořečíme; když jsme pronásledováni, trpíme:
13 Pomlouváme se, úpěnlivě se modlíme: učiněni jsme jako špína světa a jsme pohromou všeho až do tohoto dne.
14 Tyto věci nepíšu, abych vás zahanbil, ale jako moji milovaní synové vás varuji.
15 I když máte deset tisíc učitelů v Kristu, nemáte mnoho otců, neboť já jsem vás zplodil v Kristu Ježíši skrze evangelium.
16 Proto vás prosím, buďte mými následovníky.
17 Z tohoto důvodu jsem k vám poslal Timothea, který je můj milovaný syn a věrný v Pánu, který vám připomene mé cesty, které jsou v Kristu, jak učím všude v každé církvi.
18Někteří jsou nafoukaní, jako bych k vám nechtěl přijít.
19 Ale přijdu k vám brzy, bude-li Pán chtít a bude-li znáti, ne řeč těch nafoukaných, ale moc.
20 Neboť království Boží není ve slově, ale v moci.
21 Co budete? Přijdu k vám s holí, nebo v lásce a v duchu mírnosti?

KAPITOLA 5

1 Běžně se traduje, že je mezi vámi smilstvo, a to takové smilstvo, které se mezi pohany nejmenuje, že člověk má mít manželku svého otce.
2 A vy jste naduti a netruchlili jste spíše, aby ten, kdo učinil tento skutek, byl vzat z vašeho středu.
3 Neboť vpravdě jako nepřítomný tělem, ale přítomný duchem jsem již soudil, jako bych byl přítomen, o tom, kdo tak učinil,
4 Ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, až budete shromážděni, a můj duch s mocí našeho Pána Ježíše Krista,
5 Vydat takového Satanovi ke zničení těla, aby duch byl spasen v den Pána Ježíše.
6 Vaše chvála není dobrá. Což nevíte, že trochu kvasu prokvasí celé těsto?
7 Vyčistěte tedy starý kvas, abyste byli novým chlebem, jako jste nekvašení. Neboť i Kristus náš velikonoční je obětován za nás:
8 Proto slavme svátek, ne s kvasem starým, ani s kvasem zloby a nešlechetnosti; ale s nekvašeným chlebem upřímnosti a pravdy.
9 Napsal jsem vám v listě, abyste se nestýkali se smilníky:
10 Ale ne zcela se smilníky tohoto světa, ani s lakomci, vydírači, nebo s modloslužebníky; neboť pak musíte ze světa odejít.
11 Nyní jsem vám však napsal, abyste se nedrželi ve společnosti, je-li někdo zvaný bratr smilník nebo lakomec, modlář nebo lupič, opilec nebo vyděrač; s takovým ne nejíst.
12 Co mám dělat, abych soudil i ty, kteří jsou venku? Nesoudíte ty, kteří jsou uvnitř?
13 Ale ti, kteří jsou bez Boha, soudí. Odstraňte tedy ze svého středu toho ničemného.

KAPITOLA 6

1 Opovažuje se někdo z vás, majíce spor proti druhému, jít k soudu před nespravedlivými, a ne před svatými?
2 Což nevíte, že svatí budou soudit svět? a bude-li svět od vás souzen, nejste hodni soudit i ty nejmenší věci?
3 Což nevíte, že budeme soudit anděly? kolik dalších věcí se týká tohoto života?
4 Jestliže tedy máte soudy o věcech tohoto života, udělejte je, aby soudili ty, kdo jsou v církvi nejméně vážení.
5 Mluvím k tvé hanbě. Je to tak, že mezi vámi není moudrý muž? ne, kdo by mohl soudit mezi svými bratry?
6 Bratr se však soudí s bratrem, a to před nevěřícími.
7 Nyní je tedy mezi vámi naprostá vina, že chodíte k soudu jedni s druhými. Proč se raději nemýlíte? proč se raději nenecháte oklamat?
8 Nikoli, vy činíte křivdu a podvádíte, i to, že bratří vaši.
9 Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít podíl na království Božím? Nenechte se oklamat: ani smilníci, ani modlosluţebníci, ani cizoložníci, ani zženštilí, ani sami sebe s lidmi,
10 Ani zloději, ani lakomci, ani opilci, ani utrhači, ani lupiči nebudou dědici království Božího.
11 A takoví byli někteří z vás, ale obmyti jste, ale posvěceni jste, ale ospravedlněni jste ve jménu Pána Ježíše a skrze Ducha Boha našeho.
12 Všechno je mi dovoleno, ale ne všechno je prospěšné. Všechno je mi dovoleno, ale nebudu pod moc nikoho.
13 Maso pro břicho, a břicho pro maso, ale Bůh zničí to i je. Nyní tělo není pro smilstvo, ale pro Pána; a Pán za tělo.
14 A Bůh vzkřísil Hospodina a vzkřísí i nás svou vlastní mocí.
15 Což nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Mám tedy vzít údy Kristovy a učinit je údy nevěstky? Nedej bože.
16 Co? Zdaliž nevíte, že ten, kterýž jest spojen s nevěstkou, jest jedno tělo? neboť dva, praví, budou jedno tělo.
17 Kdo se však připojuje k Pánu, je jeden duch.
18 Utečte ze smilstva. Každý hřích, který člověk dělá, je bez těla; ale kdo smilní, hřeší proti vlastnímu tělu.
19 Co? Což nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který je ve vás, kterého máte od Boha, a nejste vlastní?
20 Jste zajisté koupeni za cenu, proto oslavujte Boha svým tělem a svým duchem, což je Boží.

KAPITOLA 7

1 O věcech, o nichž jste mi napsali: Je dobré, aby se muž nedotýkal ženy.
2 Abyste se však vyhnuli smilstvu, ať má každý svou ženu a každá ať má svého muže.
3 Manžel nechť prokáže ženě náležitou dobrotu, a podobně také žena manželovi.
4 Žena nemá moc svého těla, ale muž, a podobně ani muž nemá moc svého těla, ale žena.
5 Nepodvádějte se navzájem, ledaže by to bylo na čas se souhlasem, abyste se oddali půstu a modlitbě; a sejděte se znovu, aby vás Satan pokoušel ne pro vaši nezdrženlivost.
6 Ale to mluvím z dovolení, a ne z přikázání.
7 Chtěl bych, aby všichni lidé byli jako já sám. Ale každý člověk má svůj vlastní dar Boží, jeden takto a druhý jinak.
8 Říkám tedy neprovdaným a vdovám: Je pro ně dobré, zůstanou-li jako já.
9 Ale nemohou-li obstát, ať se ožení;
10 A vdaným přikazuji, ale ne já, ale Pán: Ať žena neodchází od svého muže.
11 Kdyby však odešla, ať zůstane neprovdána, nebo se smíří se svým mužem, a muž ať nepropustí svou manželku.
12 Ale k ostatním mluvím já, ne Pán: Má-li některý bratr manželku, která nevěří, a ta by chtěla s ním bydlet, ať ji nepropouští.
13 A žena, která má muže nevěřícího, a chce-li s ní bydlet, ať ho neopouští.
14 Nebo nevěřící muž je posvěcen ženou, a nevěřící žena je posvěcena mužem, jinak byly vaše děti nečisté; ale nyní jsou svatí.
15 Odchází-li však nevěřící, ať odejde. Bratr ani sestra nejsou v takových případech v otroctví, ale Bůh nás povolal k pokoji.
16 Nebo co ty víš, ženo, zda zachráníš muže svého? aneb jak víš, člověče, zachráníš-li manželku svou?
17 Ale jak Bůh každému rozdělil, jak každého povolal Hospodin, tak ať chodí. A tak ordinuji ve všech církvích.
18 Je někdo nazýván obřezaným? ať se nestane neobřezaným. Je někdo povolán k neobřízce? ať není obřezán.
19 Obřízka není nic a neobřízka není nic jiného než zachovávání přikázání Božích.
20 Každý ať zůstává v tomtéž povolání, v němž byl povolán.
21 Jsi nazýván služebníkem? nestarej se o to, ale můžeš-li se osvobodit, raději toho použij.
22 Neboť kdo jest povolán v Pánu, služebníkem jest, svobodným Páně; podobně i ten, kterýž jest povolán, svobodným, služebníkem Kristovým.
23 Jste koupeni za cenu; nebuďte služebníky lidí.
24 Bratří, ať každý, v čem je povolán, v tom zůstává s Bohem.
25 Pokud jde o panny, nemám žádné přikázání Páně, ale já soudím jako ten, kdo dosáhl milosrdenství Páně, abych byl věrný.
26 Domnívám se tedy, že je to dobré pro současnou tíseň, říkám, že je dobré, aby byl člověk takový.
27 Jsi připoután k ženě? snažit se neztratit. Jsi opuštěný od manželky? nehledej manželku.
28 Jestliže se však oženíš, nezhřešil jsi; a vdá-li se panna, nezhřešila. Avšak takoví budou míti v těle úzkost, ale já vás ušetřím.
29 Ale toto pravím, bratří, čas je krátký. Zbývá, aby oba, kteříž mají ženy, byli, jako by žádnou neměli;
30 A plačící, jako by neplakali; a ti, kdož se radují, jako by se neradovali; a ti, kteří kupují, jako by neměli;
31 A ti, kteříž užívají tento svět, jako by jej nezneužívali; nebo móda světa tohoto pomíjí.
32 Ale chtěl bych tě bez opatrnosti. Ten, kdo není ženatý, pečuje o věci, které patří Hospodinu, jak by se zalíbil Hospodinu.
33 Ale ten, kdo je ženatý, se stará o věci světa, jak by se zalíbil své ženě.
34 Je také rozdíl mezi ženou a pannou. Nevdaná pečuje o věci Páně, aby byla svatá tělem i duchem, ale vdaná pečuje o věci světa, jak by se líbila svému muži.

35 A to mluvím pro váš vlastní prospěch; ne proto, abych na vás vrhl léčku, ale pro to, co je hezké, a abyste mohli bez rozptylování sledovat Pána.
36 Domnívá-li se však kdo, že se neslušně chová ke své panně, jestliže překročila květ svého věku a potřebuje to, ať si dělá, co chce, nehřeší, ať se ožení.
37 Avšak ten, kdo stojí pevně v srdci svém, aniž by nic potřeboval, ale má moc nad svou vůlí, a tak se rozhodl v srdci svém, že bude střežit pannu svou, dobře činí.
38 Tedy ten, kdož ji vdává, dobře činí; ale kdo ji neprovdá, lépe činí.
39 Žena je vázána zákonem, dokud její muž žije; ale je-li její manžel mrtvý, může se svobodně provdat za koho chce; jedině v Pánu.
40 Ale ona je šťastnější, zůstane-li tak po mém soudu, a také si myslím, že mám Ducha Božího.

KAPITOLA 8

1 Když se dotýkáme věcí obětovaných modlám, víme, že všichni máme poznání. Vědění nadýmá, ale dobročinnost buduje.
2 A domnívá-li se kdo, že něco ví, neví ještě nic, jak by měl věděti.
3 Miluje-li však někdo Boha, to se o něm ví.
4 Pokud tedy jde o jedení toho, co se obětuje modlám, víme, že modla není nic na světě a že není jiného Boha než jednoho.
5 Neboť i kdyby byli bohové, ať už na nebi nebo na zemi, (jako je bohů mnoho a pánů mnoho),
6 Ale pro nás jest jediný Bůh, Otec, z něhož jest všecko, a my v něm; a jednoho Pána Ježíše Krista, skrze něhož je všecko, a my skrze něho.
7 Ale ne v každém člověku takové poznání není; nebo někteří s svědomím modly až do této hodiny jedí ji jako obětovanou modlu; a jejich svědomí je slabé, je poskvrněné.
8 Ale maso nás Bohu nepřikazuje; neboť ani jíme, nejsme lepší; ani když nejíme, jsme horší.
9 Ale dejte si pozor, aby se tato vaše svoboda v žádném případě nestala kamenem úrazu pro slabé.
10 Vidí-li totiž někdo tebe, kterýž máš poznání, sedět u stolu v chrámě modly, nebudí svědomí slabého povzbuzeno, aby jedl to, co se obětuje modlám;
11 A pro tvé poznání zahyne bratr slabý, za něhož Kristus zemřel?
12 Ale když tak hřešíte proti bratřím a zraňujete jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu.
13 Jestliže tedy maso uráží mého bratra, nebudu jíst maso, dokud svět stojí, abych nepohoršil svého bratra.

KAPITOLA 9

1 Nejsem snad apoštol? nejsem svobodný? neviděl jsem Ježíše Krista, našeho Pána? Nejste mým dílem v Pánu?
2 Nejsem-li apoštolem pro ostatní, nepochybně jsem jím pro vás, neboť pečetí mého apoštolství jste vy v Pánu.
3 Moje odpověď těm, kteří mě zkoumají, je tato:
4 Což nemáme sílu jíst a pít?
5 Což nemáme moc vést o sestře, manželce i o jiných apoštolech a jako bratří Páně a Kéfas?
6 Nebo jen já a Barnabáš, nemáme sílu snášet práci?
7 Kdo kdy vede válku na vlastní odpovědnost? Kdo štípe vinici a nejí z jejího ovoce? aneb kdo pase stádo, a nejí mléka stáda?
8 To říkám jako člověk? nebo také zákon neříká totéž?
9 Nebo je psáno v zákoně Mojžíšově: Nezašpulíš tlamu vola, který šlape obilí. Stará se Bůh o voly?
10 Nebo to praví úplně pro nás? Pro nás je bezpochyby psáno toto: aby ten, kdo orá, oral v naději; a aby ten, kdo mlátí v naději, měl účast na jeho naději.
11 Jestliže jsme vám zaseli duchovní věci, je to velká věc, budeme-li sklízet vaše tělesné věci?
12 Jestliže ostatní mají účast na této moci nad vámi, nejsme snad my? Přesto jsme tuto sílu nevyužili; ale všecko trpěti, abychom nepřekáželi evangeliu Kristovu.
13 Což nevíte, že ti, kteří slouží o svatých věcech, žijí z věcí chrámových? a ti, kteříž čekají u oltáře, mají účast na oltáři?
14 Stejně tak Pán ustanovil, aby ti, kdo kážou evangelium, žili z evangelia.
15 Ale nic z toho jsem nepoužil, ani jsem to nenapsal, aby se mi tak stalo; neboť pro mne bylo lépe zemřít, než aby kdokoli zrušil mou slávu.
16 I když kážu evangelium, nemám se čím chlubit; ano, běda mi, nebudu-li kázat evangelium!
17 Udělám-li to dobrovolně, mám odměnu; jestliže však proti mé vůli, bude mi svěřena dispensace evangelia.
18 Jaká je tedy má odměna? Vpravdě, když kážu evangelium, mohu bezplatně hlásat evangelium Kristovo, abych nezneužíval svou moc v evangeliu.
19 Neboť i když jsem svobodný ode všech lidí, učinil jsem se služebníkem všech, abych tím více získal.
20 A stal jsem se Židům jako Žid, abych získal Židy; těm, kteří jsou pod zákonem, jako pod zákonem, abych získal ty, kteří jsou pod zákonem;
21 Těm, kteří jsou bez zákona, jako bez zákona (nejsouce bez zákona Bohu, ale pod zákonem Kristu), abych získal ty, kdo jsou bez zákona.
22 Slabým jsem se stal slabým, abych získal slabé. Všem jsem učiněn pro všechny, abych některé zachránil.
23 A to činím pro evangelium, abych na něm měl podíl s vámi.
24 Což nevíte, že ti, kteří běží v závodě, běží všichni, ale jeden dostane cenu? Tak utíkej, abys získal.
25 A každý, kdo usiluje o mistrovství, je ve všem střídmý. Nyní to dělají, aby získali korumpovatelnou korunu; ale my jsme nepodplatitelní.
26 Běžím tedy tak, ne tak nejistě; tak bojuj já, ne jako ten, kdo bije vzduch:
27 Ale já se držím pod svým tělem a podřizujem si ho, abych sám nebyl trosečníkem, když jsem kázal jiným.

KAPITOLA 10

1 Navíc, bratří, nechtěl bych, abyste nevěděli, že všichni naši otcové byli pod oblakem a všichni prošli mořem.
2 A všichni byli pokřtěni k Mojžíšovi v oblaku a v moři;
3 A všichni jedli totéž duchovní maso;
4 A pili všichni týž duchovní nápoj, neboť pili z té duchovní skály, která je následovala, a tou skálou byl Kristus.
5 Ale s mnohými z nich neměl Bůh zalíbení, neboť byli vyvráceni na poušti.

6 Tyto věci nám byly příkladem, abychom ne toužili po zlých věcech, jako toužili i oni.
7 Ani vy nebuďte modlosluţebníci, jako někteří z nich; jak je psáno: Lidé se posadili, aby jedli a pili, a vstali, aby si hráli.
8 Ani nesmilňujme, jako někteří z nich páchali, a padlo jich v jeden den třiadvacet tisíc.
9 Ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich také pokoušeli a byli vyhlazeni od hadů.
10 Ani nereptejte, jako i někteří z nich reptali a byli vyhlazeni zhoubcem.
11 Toto všecko se jim stalo pro příklady: a jsou napsány k napomenutí našemu, na něž přišly konce světa.
12 Pročež ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dává pozor, aby nepadl.
13 Nepostihlo vás žádné pokušení, které je běžné u lidí, ale věrný je Bůh, který vás nenechá pokoušet nad vaše možnosti. ale s pokušením udělejte i cestu k útěku, abyste ji mohli snést.
14 Pročež, moji milovaní, utečte od modlářství.
15 Mluvím jako moudrým; posuďte, co říkám.
16 Není kalich požehnání, kterému dobrořečíme, společenství Kristovy krve? Není to chléb, který lámeme, společenství Kristova těla?
17 Neboť nás mnozí jsme jeden chléb a jedno tělo, neboť všichni jsme účastni toho jednoho chleba.
18 Aj, Izrael podle těla: Zdaliž ti, kteříž jedí z obětí, mají účast na oltáři?
19 Co tedy říkám? že modla je nějaká věc, nebo to, co se obětuje modlám, je nějaká věc?
20 Já však říkám, že to, co obětují pohané, obětují ďáblům, a ne Bohu, a nechtěl bych, abyste měli společenství s ďábly.
21 Nemůžete pít kalich Páně a kalich ďáblů, nemůžete být účastny stolu Páně a stolu ďáblů.
22 Provokujeme Hospodina k žárlivosti? jsme silnější než on?
23 Všechno je mi dovoleno, ale ne všechno je prospěšné. Všechno je mi dovoleno, ale všechno nepovznáší.
24 Nikdo ať nehledá své, ale každý cizí majetek.
25 Cokoli, co se prodává ve skříni, jezte a pro svědomí se nezpytujte:
26 Nebo Hospodinova jest země a její plnost.
27 Jestliže vás někdo z věřících nepozve na hostinu a budete připraveni jít; cokoli je vám předloženo, jezte a pro svědomí se nezpytujte.
28 Řekne-li vám však někdo: Toto je obětováno modlám, nejezte pro něj, který to ukázal, a pro svědomí, neboť Hospodinova je země a její plnost.
29 Svědomí, pravím, ne tvé, ale cizí: proč je má svoboda souzena cizímu svědomí?
30 Neboť jsem-li z milosti účastný, proč se o mně špatně mluví za to, za co děkuji?
31 Ať tedy jíte nebo pijete nebo cokoli děláte, všecko čiňte k slávě Boží.
32 Nepohoršujte se ani Židům, ani pohanům, ani církvi Boží.
33 Jak se všem líbím ve všem, nehledám svůj zisk, ale zisk mnohých, aby byli spaseni.

KAPITOLA 11

1 Buďte mými následovníky, jako i já jsem Kristův.
2 Nyní vás chválím, bratří, že na mne ve všem pamatujete a zachováváte přikázání, jak jsem vám je dal.
3 Ale chtěl bych, abyste věděli, že hlavou každého člověka jest Kristus; a hlavou ženy je muž; a hlavou Krista je Bůh.
4 Každý, kdo se modlí nebo prorokuje, má přikrytou hlavu, zneuctívá hlavu svou.
5 Ale každá žena, která se modlí nebo prorokuje s odkrytou hlavou, hlavu svou zneuctívá;
6 Jestliže se žena nezahaluje, ať je i ostříhána; je-li však ženě hanba ostříhat nebo oholit, ať se přikryje.
7 Muž si totiž nemá zakrývat hlavu, protože je obrazem a slávou Boží, ale žena je slávou muže.
8 Nebo muž není z ženy; ale žena muže.
9 Ani muž nebyl stvořen pro ženu; ale žena pro muže.
10 Proto by žena měla mít moc na hlavě kvůli andělům.
11 Avšak ani muž bez ženy, ani žena bez muže v Pánu.
12 Nebo jak jest žena z muže, tak i muž skrze ženu; ale všechny věci Boží.
13 Posuďte sami: je hezké, když se žena modlí k Bohu nepokrytě?
14 Cožpak vás sama příroda neučí, že má-li člověk dlouhé vlasy, je to pro něj hanba?
15 Má-li však žena dlouhé vlasy, je to pro ni sláva, neboť její vlasy jsou jí dány k pokrývce.
16 Zdá-li se však někomu, že je svárlivý, nemáme žádný takový zvyk, ani církve Boží.
17 V tomto, co vám oznamuji, vás nechválím, že se scházíte ne k lepšímu, ale k horšímu.
18 Především, když se scházíte v církvi, slyším, že jsou mezi vámi roztržky; a částečně tomu věřím.
19 Neboť mezi vámi musí být i hereze, aby se mezi vámi projevily ty, které jsou schválené.
20 Když se tedy sejdete na jedno místo, není to proto, abyste jedli večeři Páně.
21 Nebo při jídle jeden každý před druhým večeři svou vlastní, a jeden hladoví a druhý opilý.
22 Co? Zdaliž nemáte domů k jídlu a pití? Nebo pohrdáte církví Boží a zahanbíte ty, kteří ji nemají? co ti mám říct? mám tě v tom chválit? Nechválím tě.
23 Přijal jsem od Pána to, co jsem vám také vydal, že Pán Ježíš té noci, kdy byl zrazen, vzal chléb.
24 A když vzdal díky, zlomil jej a řekl: Vezměte, jezte, toto je mé tělo, které se za vás láme. Toto čiňte na mou památku.
25 Stejným způsobem vzal také kalich, když večeřel, řka: Tento kalich je nová smlouva v mé krvi. Toto čiňte, kdykoli jej budete pít, na mou památku.
26 Kdykoli byste totiž jedli tento chléb a pili tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud nepřijde.
27 Kdokoli by tedy jedl tento chléb a pil tento kalich Páně nehodně, provinil se tělem a krví Páně.
28 Ale ať člověk zkoumá sám sebe, a tak ať jí z toho chleba a pije z toho kalicha.
29 Kdo totiž jí a pije nehodně, jí a pije odsouzení, aniž by rozeznával tělo Páně.
30 Proto je mezi vámi mnoho slabých a nemocných a mnozí spí.
31 Kdybychom se chtěli soudit, neměli bychom být souzeni.
32 Ale když jsme souzeni, jsme trestáni od Pána, abychom nebyli odsouzeni se světem.

33 A tak, bratří moji, když se scházíte k jídlu, zůstávejte jeden pro druhého.
34 A hladoví-li kdo, ať doma jí; abyste se nescházeli k odsouzení. A zbytek dám do pořádku, až přijdu.

KAPITOLA 12

1 Co se týče duchovních darů, bratří, nechtěl bych, abyste nevěděli.
2 Víte, že jste byli pohané, odvlečeni k těmto němým modlám, když jste byli vedeni.
3 Proto vám dávám, abyste pochopili, že nikdo, kdo mluví v Duchu Božím, nenazývá Ježíše proklatým, a že nikdo nemůže říci, že Ježíš je Pán, leč skrze Ducha svatého.
4 Nyní jsou různé dary, ale tentýž Duch.
5 A jsou rozdíly ve správách, ale tentýž Pán.
6 A jsou různé činnosti, ale je to tentýž Bůh, který působí vše ve všem.
7 Ale zjevení Ducha je dáno každému člověku k užitku.
8 Nebo jednomu je dáno od Ducha slovo moudrosti; jinému slovo poznání stejným Duchem;
9 K jiné víře skrze téhož Ducha; druhému dary uzdravování stejným Duchem;
10 Jinému konání zázraků; k jinému proroctví; k jinému rozlišování duchů; jinému různé druhy jazyků; jinému výklad jazyků:
11 Ale to všecko působí ten jeden a tentýž Duch, rozděluje každému jednotlivě, jak chce.
12 Nebo jako tělo jest jedno a má mnoho údů, a všechny údy toho jednoho těla, ačkoli je jich mnoho, jsou jedno tělo, tak jest i Kristus.
13 Neboť jsme všichni jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo, ať jsme Židé nebo pohané, ať jsme otroci nebo svobodní; a všichni byli napojeni v jednoho Ducha.
14 Neboť tělo není jeden úd, ale mnoho.
15 Řekne-li noha: Protože nejsem ruka, nejsem z těla; není to tedy z těla?
16 A řekne-li ucho: Protože nejsem oko, nejsem z těla; není to tedy z těla?
17 Kdyby celé tělo bylo oko, kde by byl sluch? Pokud všichni slyšeli, kde byl zápach?
18 Nyní však Bůh vložil údy každého z nich do těla, jak se mu zalíbilo.
19 A kdyby všichni byli jedním údem, kde bylo tělo?
20 Nyní je to však mnoho údů, ale jedno tělo.
21 A oko nemůže říci ruce: Nepotřebuji tě, ani hlava zase nohám: Nepotřebuji tě.
22 Ne, mnohem více jsou potřebné ty údy těla, které se zdají být slabší:
23 A těm údům těla, o nichž se domníváme, že jsou méně ctihodné, těm propůjčujeme hojnější čest; a naše nevzhledné části mají hojnější půvab.
24 Neboť naše krásné údy nepotřebují, ale Bůh zmírnil tělo, když dal větší poctu té části, která postrádala.
25 Aby v těle nebylo žádné schizma; ale aby členové měli stejnou péči jeden o druhého.
26 A ať trpí jeden úd, trpí s ním všechny údy; nebo je-li jeden člen poctěn, radují se z toho všichni členové.
27 Nyní jste tělo Kristovo, a zvláště údy.
28 A Bůh ustanovil některé v církvi, nejprve apoštoly, za druhé proroky, za třetí učitele, potom zázraky, potom dary uzdravování, pomoci, vlády, rozmanitosti jazyků.
29 Jsou všichni apoštolové? jsou všichni proroci? jsou všichni učitelé? jsou všichni dělníci zázraků?
30 Máte všechny dary uzdravování? mluví všichni jazyky? všichni interpretují?
31 Ale horlivě prahněte po nejlepších darech, a přece vám ukážu cestu vznešenější.

KAPITOLA 13

1 I když mluvím jazyky lidskými i andělskými, a lásky nemám, stal jsem se jako znějící měď nebo jako cinkající cimbál.
2 A ačkoli mám dar proroctví a rozumím všem tajemstvím a všemu poznání; a ačkoli mám veškerou víru, abych hory přenášel, a lásky nemám, nic nejsem.
3 A ačkoliv rozdávám všechen svůj majetek, abych nasytil chudé, a ač bych dal své tělo k upálení, a lásky bych neměl, nic mi to neprospěje.
4 Láska dlouho snáší a je laskavá; dobročinnost nezávidí; dobročinnost se nechlubí, není nafoukaná,
5 Nechovej se neslušně, nehledá svého, nedá se snadno popudit, nemyslí na nic zlého;
6 Neraduje se z nepravosti, ale raduje se z pravdy;
7 Všecko snáší, všemu věří, vše doufá, všecko vydrží.
8 Láska nikdy nezklame, ale ať jsou proroctví, selžou; budou-li jazyky, přestanou; bude-li vědění, zmizí.
9 Neboť z části víme a z části prorokujeme.
10 Když však přijde to, co je dokonalé, pak to, co je zčásti, bude odstraněno.
11 Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě, rozuměl jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, ale když jsem se stal mužem, odložil jsem dětinské věci.
12 Zatím vidíme přes sklo, temně; ale pak tváří v tvář: teď už částečně vím; ale tehdy poznám, jako i já znám.
13 A nyní zůstává víra, naděje, láska, tyto tři; ale největší z nich je charita.

KAPITOLA 14

1 Následujte lásku a žádejte duchovní dary, ale spíše abyste prorokovali.
2 Nebo kdož mluví jazykem neznámým, nemluví k lidem, ale k Bohu; nebo žádný člověk mu nerozumí; ale v duchu mluví tajemství.
3 Ale ten, kdo prorokuje, mluví k lidem k budování, napomínání a útěchu.
4 Kdo mluví jazykem neznámým, vzdělává se; ale kdo prorokuje, buduje církev.
5 Přál bych si, abyste všichni mluvili jazyky, ale spíše abyste prorokovali; neboť větší je ten, kdo prorokuje, než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by vykládal, aby se církev vzdělávala.
6 Nyní, bratří, přijdu-li k vám mluvit jazyky, co vám prospěji, než abych k vám promluvil buď zjevením, nebo poznáním, nebo prorokováním, nebo naukou?
7 A i věci bez života vydávající zvuk, ať píšťala nebo harfa, pokud nerozlišují ve zvucích, jak se pozná, co se hraje na píšťalu nebo na harfu?
8 Nebo když trubka vydá nejistý zvuk, kdo se připraví k boji?

9 Tak i vy, nevyslovíte-li jazykem snadno srozumitelná slova, jak se pozná, co se mluví? neboť budete mluvit do vzduchu.
10 Na světě je, možná, tolik druhů hlasů a žádný z nich není bez významu.
11 Jestliže tedy neznám význam toho hlasu, budu pro toho, kdo mluví barbarem, a kdo bude mluvit, bude pro mě barbarem.
12 Stejně tak i vy, protože jste horliví pro duchovní dary, hledejte, abyste mohli vynikat k budování církve.
13 Proto ať se modlí ten, kdo mluví neznámým jazykem, aby mohl vykládat.
14 Modlím-li se totiž neznámým jazykem, můj duch se modlí, ale můj rozum je neplodný.
15 Co to tedy je? Budu se modlit duchem a budu se modlit také s rozumem: budu zpívat duchem a budu zpívat také s rozumem.
16 Jinak, když budeš žehnat duchem, kterak ten, kdo bydlí v pokoji neučených, řekne Amen při tvém děkování, když nerozumí, co pravíš?
17 Ty zajisté dobře děkuješ, ale ten druhý není vzdělaný.
18 Děkuji svému Bohu, mluvím jazyky více než vy všichni.
19 V kostele jsem však raději promluvil pět slov s rozumem, abych svým hlasem mohl učit i jiné, než deset tisíc slov v neznámém jazyce.
20 Bratří, nebuďte dětmi v rozumu, ale ve zlobě buďte dětmi, ale v rozumu buďte muži.
21 V Zákoně je psáno: S lidmi jiných jazyků a jiných rtů budu mluvit k tomuto lidu; a přesto mě neslyší, praví Pán.
22 Pročež jazyky jsou na znamení ne věřícím, ale nevěřícím; ale prorokování neslouží nevěřícím, ale věřícím.
23 Jestliže se tedy celá církev sejde na jedno místo a všichni budou mluvit jazyky a vejdou neučení nebo nevěřící, neřeknou, že jste blázni?
24 Jestliže však všichni prorokují a přijde někdo, kdo nevěří, nebo někdo neučený, je přesvědčen o všech, bude souzen ze všech.
25 A tak jsou zjevena tajemství srdce jeho; a tak padl na tvář svou, bude uctívat Boha a oznamovat, že Bůh je ve vás pravdy.
26 Jak to tedy je, bratři? když se scházíte, každý z vás má žalm, má nauku, má jazyk, má zjevení, má výklad. Ať se vše děje k budování.
27 Mluví-li někdo jazykem neznámým, ať to bude ve dvou, nanejvýš ve třech, a to samozřejmě; a nechat jednoho vykládat.
28 Není-li však tlumočníka, ať mlčí v kostele; a ať mluví k sobě ak Bohu.
29 Proroci ať mluví dva nebo tři, a ať soudí ostatní.
30 Je-li něco zjeveno jinému, kdo sedí, ať první mlčí.
31 Smíte totiž všichni jeden po druhém prorokovat, aby se všichni naučili a všichni byli potěšeni.
32 A duchové proroků podléhají prorokům.
33 Bůh totiž není původcem zmatku, ale pokoje, jako ve všech církvích svatých.
34 Vaše ženy ať mlčí v kostelech, neboť jim není dovoleno mluvit; ale je jim přikázáno, aby byli pod poslušností, jak také praví zákon.
35 A když se něčemu přiučí, ať se zeptají doma svých mužů, neboť ženám je hanba mluvit v kostele.
36 Co? vyšlo slovo Boží od tebe? nebo to přišlo jen na tebe?
37 Domnívá-li se někdo, že je prorok nebo duchovní, ať uzná, že to, co vám píšu, jsou přikázání Páně.
38 Jestliže však někdo nezná, ať je nevědomý.
39 Pročež, bratří, dychtivě prorokujte a zakazujte nemluvit jazyky.
40 Vše ať se děje slušně a v pořádku.

KAPITOLA 15

1 Navíc vám, bratři, zvěstuji evangelium, které jsem vám kázal, které jste také přijali a v němž stojíte;
2 V čemž i vy spaseni jste, zachováte-li v paměti, co jsem vám kázal, ledaže jste nadarmo uvěřili.
3 Já jsem vám totiž vydal především to, co jsem také přijal, že Kristus zemřel za naše hříchy podle písem;
4 A že byl pohřben a že třetího dne vstal z mrtvých podle písem.
5 A že byl viděn od Kéfasa, pak od Dvanácti,
6 Potom ho vidělo více než pět set bratří najednou; z nichž větší část zůstává až do současnosti, ale někteří usnuli.
7 Potom byl viděn od Jakuba; pak ze všech apoštolů.
8 A naposledy byl viděn také ode mne, jako tomu, kdo se narodil v pravý čas.
9 Neboť já jsem nejmenší z apoštolů, který se nedá nazývat apoštolem, protože jsem pronásledoval církev Boží.
10 Ale milostí Boží jsem to, co jsem, a milost jeho, která mi byla dána, nebyla nadarmo; ale namáhal jsem se více než oni všichni, ale ne já, ale milost Boží, která byla se mnou.
11 Proto ať já nebo oni, tak kážeme, a tak jste uvěřili.
12 Jestliže se tedy o Kristu káže, že vstal z mrtvých, jak někteří z vás říkají, že není vzkříšení z mrtvých?
13 Jestliže však není vzkříšení z mrtvých, pak Kristus nevstal.
14 A jestliže Kristus nevstal z mrtvých, pak je marné naše kázání a marná je i vaše víra.
15 Ano, a jsme shledáni falešnými svědky Božími; protože jsme o Bohu svědčili, že vzkřísil Krista, kterého nevzkřísil, jestliže mrtví nevstávají.
16Neboť nevstávají-li mrtví, nevstává Kristus.
17 A nevstane-li Kristus, marná je víra vaše; ještě jste ve svých hříších.
18 Potom i ti, kteří zesnuli v Kristu, zahynuli.
19 Jestliže jen v tomto životě máme naději v Kristu, jsme ze všech lidí nejubožejší.
20 Nyní však Kristus vstal z mrtvých a stal se prvotinou těch, kteří zesnuli.
21 Neboť skrze člověka přišla smrt, skrze člověka přišlo i vzkříšení z mrtvých.
22 Nebo jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni budou oživeni.
23 Ale každý ve svém pořadí: Kristus prvotiny; potom ti, kteří jsou Kristovi při jeho příchodu.
24 Potom přijde konec, když vydá království Bohu, Otci; až položí veškerou vládu a veškerou moc a moc.
25 Musí totiž kralovat, dokud nepoloží všechny nepřátele pod jeho nohy.
26 Poslední nepřítel, který bude zničen, je smrt.
27 Nebo všecko položil pod nohy jeho. Ale když říká, že všechno je pod něj, je zjevné, že je vyjmuto, který mu všechno podřídil.

28 A až mu budou všechny věci podrobeny, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, kdo mu všechno podřídil, aby Bůh byl vše ve všem.
29 Co jinak budou dělat ti, kteří jsou křtěni za mrtvé, když mrtví vůbec nevstanou? proč se pak křtí za mrtvé?
30 A proč jsme každou hodinu v nebezpečí?
31 Protestuji pro vaši radost, kterou mám v Kristu Ježíši, našem Pánu, denně umírám.
32 Jestliže jsem po způsobu lidí bojoval se zvířaty v Efezu, co mi to prospěje, když mrtví nevstávají? jezme a pijme; neboť zítra zemřeme.
33 Neklamte se: zlá slova kazí dobré mravy.
34 Probuďte se k spravedlnosti a nehřešte; nebo někteří nemají známost Boha. Toto mluvím k vaší hanbě.
35 Někdo však řekne: Jak vstávají mrtví? a s jakým tělem přicházejí?
36 Blázne, to, co rozséváš, není obživeno, ledaže zemře.
37 A to, co zaseješ, nerozséváš to tělo, které bude, ale holé zrno, může to být pšenice nebo jiné zrno.
38 Ale Bůh mu dává tělo, jak se mu zalíbilo, a každému semeni jeho vlastní tělo.
39 Každé tělo není totéž, ale je jiné tělo lidí, jiné tělo zvířat, jiné rybí maso a jiné tělo ptáků.
40 Jsou také nebeská tělesa a tělesa pozemská, ale sláva nebeských je jedna a sláva pozemských je jiná.
41 Jiná je sláva slunce a jiná sláva měsíce a jiná sláva hvězd, neboť jedna hvězda se liší od jiné slávou.
42 Tak i vzkříšení z mrtvých. Je zaseto v korupci; vznáší se v nezkorumpovanosti:
43 Zasévá se v hanbě; vstává v slávě: seje se v slabosti; je povznesena k moci:
44 Je zaseto přirozené tělo; je vychováno jako duchovní tělo. Existuje přirozené tělo a existuje duchovní tělo.
45 A tak je psáno: První člověk Adam se stal živou duší; poslední Adam byl učiněn oživujícím duchem.
46 To však nebylo první duchovní, ale přirozené; a potom to, co je duchovní.
47 První člověk je ze země, pozemský, druhý člověk je Pán z nebe.
48 Jaký je pozemský, takoví jsou i zemští, a jaký je nebeský, takoví jsou i nebeští.
49 A jako jsme nesli obraz pozemského, poneseme i obraz nebeského.
50 Toto pravím, bratří, že tělo a krev nemohou zdědit království Boží; ani korupce nedědí neporušitelnost.
51 Hle, zjevuji vám tajemství; Nebudeme všichni spát, ale všichni budeme proměněni,
52 V okamžiku, v mžiku oka, při posledním zatroubení: zazní totiž polnice a mrtví vstanou neporušitelní a my budeme proměněni.
53 Neboť toto porušitelné musí obléci neporušitelnost a toto smrtelné musí obléci nesmrtelnost.
54 Když si tedy toto porušitelné obleče neporušitelnost a toto smrtelné obleče nesmrtelnost, tehdy se naplní slovo, které je napsáno: Smrt je pohlcena vítězstvím.
55 Smrti, kde je tvůj osten? Ó hrobe, kde je tvé vítězství?
56 Osten smrti je hřích; a silou hříchu je zákon.
57 Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista.
58 Proto, moji milovaní bratří, buďte pevní, nepohnutelní, vždy rozhojňujte se v díle Páně, neboť víte, že vaše námaha není v Pánu marná.

KAPITOLA 16

1 Pokud jde o sbírku pro svaté, jak jsem dal příkaz církvím v Galacii, tak činíte i vy.
2 Prvního dne v týdnu ať si každý z vás u něho uloží, jak mu Bůh dal štěstí, aby se nekonala žádná shromáždění, až přijdu.
3 A až přijdu, kohokoli schválíte svými dopisy, toho pošlu, aby přivedl vaši štědrost do Jeruzaléma.
4 A stane-li se, že i já půjdu, půjdou se mnou.
5 Nyní přijdu k vám, až budu projíždět Makedonií, neboť projíždím Makedonií.
6 A může se stát, že zůstanu, ano, a přezimuji u vás, abyste mě přivedli na mou cestu, kamkoli půjdu.
7 Nebo tě nyní cestou neuvidím; ale věřím, že se s tebou chvíli zdržím, pokud Pán dovolí.
8 Ale zůstanu v Efezu až do Letnic.
9 Nebo se mi otevírají dveře veliké a účinné, a mnoho protivníků jest.
10 Přijde-li tedy Timoteus, hleďte, aby byl s vámi beze strachu; neboť koná dílo Páně, jako i já.
11 Nikdo ať jím tedy nepohrdá, ale vyváděj ho v pokoji, aby mohl přijít ke mně, neboť ho hledám s bratřími.
12 Co se týče našeho bratra Apolla, velmi jsem si přál, aby k vám přišel s bratřími. ale přijde, až bude mít vhodný čas.
13 Bděte, stůjte pevně ve víře, opusťte jako muži, buďte silní.
14 Všechno své ať se děje s láskou.
15 Prosím vás, bratři, (víte Štěpánův dům, že je prvotinou Acháje a že se oddali službě svatých,)
16 Abyste se poddali takovým a každému, kdo s námi pomáhá a pracuje.
17 Mám radost z příchodu Stephana, Fortunata a Achaika, protože to, co z vaší strany chybělo, dodali.
18 Neboť občerstvili ducha mého i vašeho, proto uznejte takové.
19 Pozdravují vás církve v Asii. Akvila a Priscilla vás velmi pozdravují v Pánu s církví, která je v jejich domě.
20 Pozdravují vás všichni bratří. Pozdravujte se navzájem svatým polibkem.
21 Pozdravení mého Pavla vlastní rukou.
22 Kdo nemiluje Pána Ježíše Krista, budiž anathema Maranatha.
23 Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vámi.
24 Má láska buď s vámi všemi v Kristu Ježíši. Amen. (První list Korinťanům byl napsán z Filip Stephanas a Fortunatus a Achaicus a Timotheus.)

2 Korintským

KAPITOLA 1

1 Pavel, z Boží vůle apoštol Ježíše Krista, a Timoteus, náš bratr, církvi Boží, která je v Korintu, se všemi svatými, kteří jsou v celé Achaji:
2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.
3 Požehnán buď Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy;
4 Který nás utěšuje ve všech našich souženích, abychom mohli těšit ty, kteří jsou v jakémkoli soužení, útěchou, kterou jsme my sami potěšeni od Boha.
5 Jako se v nás množí Kristova utrpení, tak se v Kristu rozhojňuje i naše útěcha.
6 A ať jsme sužováni, je to pro vaši útěchu a spásu, která působí při snášení týchž utrpení, která trpíme i my, nebo ať jsme potěšeni, je to pro vaši útěchu a spásu.
7 A naše naděje v tebe je pevná, vědouce, že jako účastni jste utrpení, tak budete i útěchy.
8 Nechtěli jsme, bratři, abyste nevěděli o našem trápení, které k nám přišlo v Asii, že jsme byli vytlačeni z míry, nad síly, natolik, že jsme si zoufali i nad životem.
9 My však měli v sobě rozsudek smrti, abychom nedoufali v sebe, ale v Boha, který křísí mrtvé.
10 Kterýž nás vysvobodil z tak veliké smrti, a vysvobodí, v něhož doufáme, že nás vysvobodí;
11 I vy společně pomáháte modlitbou za nás, abyste za dar, který nám byl udělen prostřednictvím mnoha lidí, mnozí za nás vzdávali díky.
12 Neboť toto je naše jásání, svědectví našeho svědomí, že v prostotě a zbožné upřímnosti, ne s tělesnou moudrostí, ale z milosti Boží, jsme mluvili ve světě a hojněji k vám.
13 Nepíšeme vám nic jiného než to, co čtete nebo uznáváte; a doufám, že to uznáte až do konce;
14 Jakož jste nás částečně poznali, že jsme vaše veselí, jako i vy naši v den Pána Ježíše.
15 A v této důvěře jsem měl v úmyslu přijít k vám dříve, abyste měli druhý prospěch;
16 A projít kolem vás do Makedonie a vrátit se k vám z Makedonie a od vás, abych byl přiveden na mou cestu do Judska.
17 Když jsem tedy takto smýšlel, použil jsem lehkosti? Nebo věci, které jsem zamýšlel, zamýšlím podle těla, aby se mnou bylo ano, ano, a ne?
18 Ale jak je Bůh pravdivý, naše slovo k vám nebylo ano a ne.
19 Neboť Syn Boží, Ježíš Kristus, kterého jsme mezi vámi kázali, já a Silvanus a Timotheus, nebyl ano a ne, ale v něm bylo ano.
20 Neboť všechna zaslíbení Boží v něm jsou ano av něm Amen, k slávě Boží skrze nás.
21 Ten, který nás s vámi upevňuje v Kristu a pomazal nás, je Bůh;
22 Kterýž i nás zpečetil a vložil do srdcí našich opravdovost Ducha.
23 Nadto volám Boha za svědectví na duši svou, že abych vás ušetřil, nepřišel jsem ještě do Korintu.
24 Ne proto máme vládu nad vaší vírou, ale jsme pomocníky vaší radosti, neboť vírou stojíte.

KAPITOLA 2

1 To jsem si však ustanovil sám v sobě, že se k tobě nevrátím v tísni.
2 Nebo když tě lituji, kdo jest ten, kterýž mne těší, než ten, kterýž mne lituje?
3 A totéž jsem napsal vám, abych, až přijdu, neměl zármutek od těch, z nichž bych se měl radovat; mít důvěru ve vás všechny, že moje radost je radostí vás všech.
4 Nebo z velkého soužení a úzkosti srdce psal jsem vám s mnoha slzami; ne proto, abyste byli zarmouceni, ale abyste poznali lásku, kterou k vám hojněji mám.
5 Jestliže pak někdo zármutek způsobil, nezarmoutil mne, ale částečně, abych vás všechny nepřetížil.
6 Takovému člověku stačí tento trest, který uložili mnozí.
7 A tak byste mu měli naopak raději odpustit a utěšovat ho, aby snad takový nebyl pohlcen přílišným zármutkem.
8Proto vás prosím, abyste mu potvrdili svou lásku.
9 K tomu jsem také psal, abych poznal váš důkaz, jste-li ve všem poslušní.
10 Komu vy co odpouštíte, i já odpouštím; nebo jestliže jsem něco odpustil, komu jsem odpustil, pro vás jsem to odpustil v osobě Krista;
11 Aby z nás Satan nezískal výhodu, neboť nejsme nevědomí o jeho úkladech.
12 Navíc, když jsem přišel do Troady kázat Kristovo evangelium, a otevřely se mi dveře od Pána,
13 Neměl jsem odpočinutí v duchu, protože jsem nenašel Tita bratra svého, ale rozloučil se s nimi a odešel jsem odtud do Makedonie.
14 Nyní budiž díky Bohu, který nás vždy vede k triumfu v Kristu a na každém místě nám zjevuje vůni svého poznání.
15 Jsme totiž Bohu sladkou vůní Kristovou, v těch, kdo jsou spaseni, a v těch, kdo hynou.
16 Tomu jsme vůní smrti k smrti; a pro druhého vůni života k životu. A kdo na tyto věci stačí?
17 Neboť nejsme jako mnozí, kteří kazí slovo Boží, ale jako upřímní, ale jako od Boha, před očima Božími mluvíme v Kristu.

KAPITOLA 3

1 Začneme se znovu chválit? nebo potřebujeme, jako někteří jiní, dopisy s pochvalou pro vás nebo dopisy s pochvalou od vás?
2 Vy jste náš list napsaný v našich srdcích, známý a čtený od všech lidí:
3 Poněvadž jste zjevně prohlášeni za Kristův list, kterému jsme my sloužili, psaný ne inkoustem, ale Duchem Boha živého; ne v kamenných tabulích, ale v masitých tabulích srdce.
4 A takovou důvěru máme skrze Krista k Bohu:
5 Ne že bychom sami o sobě byli dostačující k tomu, abychom něco považovali za sebe; ale náš dostatek je z Boha;
6 Kterýž nás také učinil schopnými služebníky nového zákona; ne z litery, ale z ducha, neboť litera zabíjí, ale duch oživuje.
7 Kdyby však služba smrti, napsaná a vyrytá do kamenů, byla slavná, takže by synové Izraele nemohli pevně spatřit Mojžíšovu tvář pro slávu jeho tváře; která sláva měla být odstraněna:

8 Jak nebude služba ducha slavnější?
9 Je-li totiž služba zavržení slávou, tím více slávou převyšuje služba spravedlnosti.
10 Nebo ani to, co se stalo slavným, nemělo v tomto ohledu žádnou slávu pro slávu, která převyšuje.
11 Nebo jestliže to, co bylo odstraněno, bylo slavné, tím spíše je slavné to, co zůstává.
12 Když tedy máme takovou naději, používáme velkou srozumitelnost řeči:
13 A ne jako Mojžíš, který si dal závoj přes obličej, aby synové Izraele nemohli neochvějně dohlédnout až do konce toho, co je zrušeno.
14 Ale jejich mysl byla zaslepena, neboť až do dnešního dne zůstává ta samá závoj nesejmuta při čtení starého zákona; která opona je odstraněna v Kristu.
15 Ale až do dnešního dne, když se čte Mojžíš, je závoj na jejich srdci.
16 Když se však obrátí k Pánu, závoj bude odňat.
17 Tím Duchem je nyní Pán, a kde je Duch Páně, tam je svoboda.
18 Ale my všichni, s otevřenou tváří jako ve skle hledíme na slávu Páně, jsme proměněni v týž obraz od slávy k slávě, jako Duch Páně.

KAPITOLA 4

1 Když tedy máme tuto službu, když jsme přijali milosrdenství, neomdléváme;
2 Ale zřekli jste se skrytých věcí nečestnosti, nechodili v lstivosti a nenakládali s Božím slovem lstivě; ale zjevením pravdy, doporučujícím se svědomí každého člověka před Božími zraky.
3 Je-li však naše evangelium skryto, je skryto i těm, kdo jsou ztraceni.
4 V nichž bůh tohoto světa oslepil mysl těch, kteří nevěří, aby jim nesvítilo světlo slavného evangelia Kristova, který je obrazem Božím.
5 Nebo ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána; a my, vaši služebníci, pro Ježíše.
6 Neboť Bůh, který přikázal světlu, aby zazářilo ze tmy, zazářil v našich srdcích, aby dal světlo poznání slávy Boží ve tváři Ježíše Krista.
7 My však máme tento poklad v hliněných nádobách, aby vznešenost moci byla z Boha, a ne z nás.
8 Ze všech stran jsme sklíčeni, ale nejsme sklíčeni; jsme zmateni, ale nejsme v zoufalství;
9 Pronásledován, ale ne opuštěn; svržen, ale ne zničen;
10 Ustavičně nosit na těle umírání Pána Ježíše, aby i život Ježíšův byl zjeven na našem těle.
11 Neboť my, kteří jsme živí, jsme vždy vydáváni na smrt pro Ježíše, aby i život Ježíšův byl zjeven v našem smrtelném těle.
12 Smrt tedy působí v nás, ale život ve vás.
13 My máme téhož ducha víry, jak je psáno: Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil; také věříme, a proto mluvíme;
14 Vědět, že ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí i nás skrze Ježíše a postaví nás s vámi.
15 Neboť všecko jest pro vás, aby hojnost milosti skrze díkůvzdání mnohých byla k slávě Boží.
16 Protož neomdléváme; ale i když náš vnější člověk zahyne, vnitřní člověk se den za dnem obnovuje.
17 Neboť naše lehké soužení, které je jen na okamžik, působí pro nás mnohem větší a věčnou tíhu slávy;
18 Nehledíme na to, co je vidět, ale na to, co není vidět; ale věci, které nejsou vidět, jsou věčné.

KAPITOLA 5

1 Víme totiž, že kdyby náš pozemský dům tohoto svatostánku byl zrušen, máme Boží stavbu, dům neudělaný rukama, věčný v nebesích.
2 V tom sténáme, vroucně toužíme po tom, abychom se oblékli do našeho domu, který je z nebe:
3 Je-li tomu tak, oblečeni nebudeme nazí.
4 My, kteří jsme v tomto stánku, sténáme a jsme obtíženi; ne proto, abychom byli svlečeni, ale oblečeni, aby smrtelnost byla pohlcena životem.
5 Ten, kdo nás pro totéž učinil, je Bůh, který nám také dal závažnost Ducha.
6 Proto jsme vždy důvěřiví, víme, že když jsme doma v těle, jsme pryč od Pána:
7 (Neboť chodíme vírou, ne zrakem:)
8 Jsme důvěřiví, říkám, a raději chceme být nepřítomni v těle a být přítomni u Pána.
9 Pročež pracujeme, abychom od něho byli přijati, ať jsme přítomni nebo nepřítomní.
10 Všichni se totiž musíme ukázat před soudnou stolicí Kristovou; aby každý přijal to, co se stalo v jeho těle, podle toho, co činil, ať je to dobré nebo špatné.
11 Známe tedy hrůzu Hospodinovu, přesvědčujeme lidi; ale jsme zjeveni Bohu; a doufám, že se také projeví ve vašem svědomí.
12Nechceme se vám znovu zajisté, ale dáváme vám příležitost chválit se za nás, abyste mohli trochu odpovědět těm, kteří se chlubí vzhledem, a ne srdcem.
13 Nebo ať jsme bez sebe, to Bohu, aneb střízliví jsme pro tebe.
14 Neboť láska Kristova nás zavazuje; protože takto soudíme, že jestliže jeden zemřel za všechny, pak byli všichni mrtví:
15 A že zemřel za všechny, aby ti, kteří žijí, nežili od nynějška sobě, ale tomu, který za ně zemřel a vstal z mrtvých.
16 Pročež od nynějška neznáme žádného člověka podle těla; ano, i když jsme poznali Krista podle těla, nyní ho již neznáme.
17 Je-li tedy kdo v Kristu, je nové stvoření: staré věci pominuly; hle, všechny věci jsou nové.
18 A všechny věci jsou z Boha, který nás smířil se sebou skrze Ježíše Krista a dal nám službu smíření;
19 Bůh byl v Kristu, smiřoval svět se sebou a nepřičítal jim jejich provinění; a svěřil nám slovo smíření.
20 Nyní jsme tedy Kristovými vyslanci, jako by vás Bůh skrze nás prosil: prosíme vás místo Krista, smiřte se s Bohem.
21 Nebo toho, jenž hříchu neznal, učinil za nás hříchem; abychom v něm byli učiněni Boží spravedlností.

KAPITOLA 6

1 My vás tedy jako spolupracovníci spolu s ním prosíme, abyste nepřijímali milost Boží nadarmo.

2 (Neboť praví: Slyšel jsem tě v příhodném čase a v den spásy jsem ti pomohl: hle, nyní je přijatý čas, hle, nyní je den záchrany.)
3 V ničem se nepohoršujte, aby nebyla obviňována služba:
4 Ale ve všem se schvalujeme jako Boží služebníci, ve velké trpělivosti, v soužení, v nouzi, v úzkostech,
5 V ranách, ve vězeních, v nepokojích, v práci, v bdění, v půstu;
6 Čistotou, poznáním, shovívavostí, laskavostí, Duchem Svatým, nepředstíranou láskou,
7 Slovem pravdy, mocí Boží, zbrojí spravedlnosti na pravici i levici,
8 Ctí i potupu, špatnou i dobrou zprávou: jako podvodníci, a přece pravdiví;
9 Jako neznámý, a přece dobře známý; jako umírající, a hle, žijeme; jako trestaný, a ne zabitý;
10 Jako zarmoucený, ale stále se radující; jako chudý, a přesto mnohé zbohatnout; jako nic nemít, a přesto vlastnit všechny věci.
11 Vy Korinťané, naše ústa jsou vám otevřena, naše srdce je rozšířeno.
12 Nejste svíráni v nás, ale jste svíráni ve svých útrobách.
13 Nyní za odplatu v tomtéž, (mluvím jako k dětem svým), buďte i vy rozmnoženi.
14 Nenechte se zapřáhnout nerovným jhem s nevěřícími; neboť co má společenství spravedlnosti s nepravostí? a jaké jest společenství světla s tmou?
15 A jakou svornost má Kristus s Belialem? aneb jaký podíl má ten, kdo věří, s nevěřícím?
16 A jakou dohodu má chrám Boží s modlami? nebo vy jste chrám Boha živého; jak řekl Bůh: Budu v nich bydlet a chodit v nich; a já budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.
17 Proto vyjděte z jejich středu a oddělte se, dí Pán, a nedotýkejte se nečistého; a přijmu tě,
18 A budu vám Otcem, a budete mými syny a dcerami, praví Pán všemohoucí.

KAPITOLA 7

1 Majíce tedy tato zaslíbení, nejmilejší, očisťme se od každé nečistoty těla i ducha, a dovršme svatost v bázni Boží.
2 Přijměte nás; nikomu jsme neukřivdili, nikoho jsme nezkorumpovali, nikoho jsme nepodvedli.
3 Neříkám to, abych tě odsoudil, neboť jsem již řekl, že jsi v našich srdcích, abys zemřel a žil s tebou.
4 Veliká je má smělost k tobě, velká je má chvála vůči tobě: Jsem naplněn útěchou, velmi se raduji ve všech našich soužení.
5 Když jsme přišli do Makedonie, naše tělo nemělo pokoj, ale byli jsme ze všech stran znepokojeni; venku byly boje, uvnitř byly obavy.
6 Avšak Bůh, který potěšuje svržené, nás potěšil příchodem Tita;
7 A nejen svým příchodem, ale útěchou, kterou se v tobě utěšoval, když nám řekl o tvé upřímné touze, tvém truchlení, tvé vroucí mysli ke mně; takže jsem se radoval o to víc.
8 Nebo ač jsem tě litoval dopisem, nelituji pokání, ačkoli jsem činil pokání; neboť jsem poznal, že týž list tě litoval, ačkoli to bylo jen na čas.
9 Nyní se raduji, ne z toho, že jste byli zarmouceni, ale že jste se zarmoutili k pokání; nebo jste byli litováni zbožným způsobem, abyste v ničem nepřijali škodu od nás.
10 Neboť zármutek zbožný působí pokání ke spasení, z něhož se nečiní pokání, ale zármutek světa působí smrt.
11 Neboť vizte totéž, že jste se rmoutili po zbožném druhu, jakou pečlivost to ve vás způsobilo, ano, jaké očištění vás, ano, jaké rozhořčení, ano, jaký strach, ano, jaká vehementní touha, ano, jaká horlivost, ano, jaká pomsta! Ve všem jste si dali za pravdu, abyste měli v této věci jasno.
12 Pročež, ačkoli jsem vám psal, neudělal jsem to pro jeho věc, která udělala křivdu, ani pro věc, která trpěla křivdu, ale aby se vám mohla zjevit naše péče o vás v očích Boha.
13 Proto jsme byli potěšeni ve vaší útěše: ano, a tím více jsme se radovali z radosti Tita, protože jste všichni osvěžili jeho ducha.
14 Nebo jestliže jsem se mu něčím chlubil tebou, nestydím se; ale jako jsme vám všecko mluvili v pravdě, tak i naše chlouba, kterou jsem učinil před Titem, je shledána pravdou.
15 A jeho vnitřní náklonnost je k vám hojnější, zatímco pamatuje na poslušnost vás všech, jak jste ho s bázní a chvěním přijali.
16 Raduji se tedy, že v tebe mám ve všem důvěru.

KAPITOLA 8

1 Navíc, bratři, děláme vám to podle milosti Boží udělené církvím v Makedonii;
2 Jak se ve velké zkoušce soužení hojnost jejich radosti a jejich hluboká chudoba rozhojnila k bohatství jejich štědrosti.
3 Neboť o jejich moci vydávám svědectví, ano, a nad jejich moc byli ochotni sami od sebe;
4 S velkou prosbou nás pros, abychom ten dar přijali a přijali na sebe společenství služby svatým.
5 A to učinili, ne jak jsme doufali, ale nejprve se vydali Pánu a nám z vůle Boží.
6 Nakolik jsme toužili po Titovi, aby jako počal, tak i v tobě dokončil tutéž milost.
7 Když se tedy ve všem rozhojňujete, ve víře, v řeči, v poznání a ve vší píli a ve své lásce k nám, hleďte, abyste také rozhojnili tuto milost.
8 Nemluvím z přikázání, ale z příležitosti druhých, abych dokázal upřímnost vaší lásky.
9 Nebo znáte milost našeho Pána Ježíše Krista, že ačkoli byl bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli.
10 A zde dávám svou radu: neboť to je užitečné pro vás, kteří jste dříve začali, nejen dělat, ale také před rokem postupovat.
11 Nyní tedy učiň to; že jak byla připravenost chtít, tak může být i výkon z toho, co máte.
12 Je-li totiž nejprve ochotná mysl, přijímá se podle toho, co člověk má, a ne podle toho, co nemá.
13Nechci totiž, aby se jiní lidé ulehčili a vy obtěžovali.
14 Ale rovností, aby nyní v tomto čase vaše hojnost byla zásobou pro jejich nedostatek, aby i jejich hojnost byla zásobou pro váš nedostatek, aby byla rovnost.
15 Jak je psáno: Ten, kdo mnoho nasbíral, neměl nad čím; a ten, kdo nasbíral málo, neměl nedostatek.

16 Ale díky Bohu, který o vás vložil do srdce Titova stejnou starost.
17 On totiž přijal napomenutí; ale byl více napřed, z vlastní vůle šel k vám.
18 A poslali jsme s ním bratra, jehož chvála je v evangeliu po všech církvích;
19 A nejen to, ale kdo byl také vybrán z církví, aby s námi cestoval s touto milostí, kterou my udělujeme ke slávě téhož Pána, a prohlášením vaší připravené mysli:
20 Vyhněte se tomu, aby nás nikdo neobviňoval z tohoto hojnosti, kterou spravujeme:
21 Starat se o poctivé věci nejen před Hospodinem, ale i před lidmi.
22 A poslali jsme s nimi svého bratra, kterého jsme často v mnoha věcech prokázali pilným, ale nyní mnohem pilnějším, na základě velké důvěry, kterou ve vás mám.
23 Ať se někdo ptá Tita, on je můj společník a spolupomocník ohledně vás, nebo se ptáte našich bratří, oni jsou poslové církví a Kristova sláva.
24 Pročež ukažte jim a před církvemi důkaz lásky své a toho, že se chlubíme vaším jménem.

KAPITOLA 9

1 Pokud jde o službu svatým, je zbytečné, abych vám psal:
2 Znám zajisté upřímnost tvé mysli, pro kterou se tebou chlubím před makedonskými, že Achaia byla připravena před rokem; a vaše horlivost mnohé popudila.
3 Poslal jsem však bratří, aby naše chlubení se vámi nebylo pro to marné; abyste, jak jsem řekl, mohli být připraveni:
4 Aby ne, kdyby se mnou přišli Makedonie a nalezli by tě nepřipraveného, měli bychom se stydět za totéž sebevědomé vychloubání.
5 Proto jsem považoval za nutné nabádat bratry, aby šli napřed k vám a předem vyrovnali vaši štědrost, o níž jste si dříve všimli, aby totéž mohlo být připraveno jako věc štědrosti, a ne jako chamtivost. .
6 Ale toto pravím: Kdo skoupě rozsévá, skoupě bude i sklízet; a kdo štědře seje, bude také štědře sklízet.
7 Každý, jak si v srdci usmyslí, tak ať dá; ne z nechutí nebo z nutnosti: neboť Bůh miluje veselého dárce.
8 A Bůh je schopen rozhojnit vám veškerou milost; abyste vy, vždy majíce všeho dostatek, bohatli v každém dobrém díle.
9 (Jak je psáno: Rozptýlil, chudým dal, jeho spravedlnost zůstává navěky.
10 Ten, kdo podává semeno rozsévači, podává chléb za váš pokrm a rozmnožuje vaše zaseté semeno a rozmnožuje plody vaší spravedlnosti;)
11 Ve všem obohaceni ke vší štědrosti, která skrze nás působí díkůvzdání Bohu.
12 Neboť správa této služby nejen uspokojuje nedostatek svatých, ale je hojná také mnoha díkůvzdáními Bohu;
13 Zatímco experimentem této služby oslavují Boha za vaši proklamovanou podřízenost Kristovu evangeliu a za vaši velkorysou distribuci jim a všem lidem;
14 A jejich modlitbou za vás, kteří touží po vás pro převelikou milost Boží ve vás.
15 Děkuji Bohu za jeho nevýslovný dar.

KAPITOLA 10

1 Sám Pavel vás prosím pro tichost a mírnost Krista, kterýžto přítomností jsem mezi vámi nízký, ale nepřítomen jsem k vám smělý:
2 Ale prosím tě, abych nebyl smělý, když jsem přítomen s tou důvěrou, kterou si myslím, že jsem smělý proti některým, kteří o nás smýšlejí, jako bychom chodili podle těla.
3 I když chodíme v těle, nebojujeme podle těla.
4 (Vždyť zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale jsou skrze Boha mocné k boření pevností;)
5 Zavrhuje představivost a všelikou výšinu, která se povyšuje proti poznání Božímu, a každou myšlenku přivádí do zajetí k poslušnosti Kristově;
6 A připraveni pomstít každou neposlušnost, až bude poslušnost vaše naplněna.
7 Díváte se na věci podle vnějšího vzhledu? Jestliže si někdo věří, že je Kristův, nechť si o sobě znovu myslí, že jako on je Kristův, tak i my jsme Kristovi.
8 I kdybych se měl o něco více chlubit naší autoritou, kterou nám dal Hospodin k budování, a ne k tvému zničení, neměl bych se stydět.
9 Abych se nezdál, jako bych tě děsil dopisy.
10 Neboť jeho dopisy, říkají, jsou těžké a mocné; ale jeho tělesná přítomnost je slabá a jeho řeč opovrženíhodná.
11 Takový ať si myslí, že jací jsme slovem po písmenech, když jsme nepřítomní, takoví budeme i skutkem, když jsme přítomni.
12 Neodvažujeme se zajisté učinit z počtu, ani se srovnávat s některými, kteří se chválí, ale oni sami od sebe měří a srovnávají se, nejsou moudří.
13 Ale nebudeme se chlubit věcmi bez své míry, ale podle míry pravidla, kterou nám Bůh udělil, míry, kterou dosáhnete i k vám.
14 Nenatahujeme se totiž nad svou míru, jako bychom nedosáhli k vám; neboť jsme došli až k vám, když kážeme evangelium Kristovo.
15 Nechlubit se věcmi bez naší míry, totiž cizími pracemi; ale majíce naději, až vzroste tvá víra, že se tebou rozšíříme podle své vlády v hojné míře,
16 Hlásat evangelium v krajích za vámi a nechlubit se cizími věcmi připravenými k naší ruce.
17 Kdo se však chlubí, chlub se v Pánu.
18 Neboť ne ten, kdo se chválí, je schválen, ale koho chválí Pán.

KAPITOLA 11

1 Kéž byste před Bohem trochu snesli se mnou v mém bláznovství, a snášeli byste mne.
2 Žárlím na tebe zbožnou žárlivostí, neboť jsem tě zasnoubil jednomu muži, abych tě Kristu představil jako čistou pannu.
3 Obávám se však, aby se vaše mysl neztratila z prostoty, která je v Kristu, jak had svou lstivostí svedl Evu.
4 Nebo jestliže ten, který přichází, káže jiného Ježíše, kterého jsme my nekázali, nebo jestliže přijmete jiného ducha, kterého jste nepřijali, nebo jiné evangelium, které jste nepřijali, můžete s ním dobře snášet.
5 Domnívám se totiž, že jsem nebyl ani trochu pozadu za těmi největšími apoštoly.

6 Ale ačkoli jsem hrubý v řeči, ale ne v umění; ale my jsme se mezi vámi ve všem zjevili.
7 Dopustil jsem se přestupku, když jsem se ponížil, abyste vy byli povýšeni, protože jsem vám svobodně kázal evangelium Boží?
8 Okradl jsem jiné sbory a vybíral jsem z nich mzdu, abych vám sloužil.
9 A když jsem byl u vás přítomen a strádal jsem, nebyl jsem nikomu odpovědný, protože to, co mi chybělo, mi dodali bratři, kteří přišli z Makedonie, a ve všem jsem se zachoval, abych vám nebyl na obtíž, a tak udržím se.
10 Protože je ve mně Kristova pravda, nikdo mi nezabrání v tomto chlubení v krajích Acháje.
11 Proč? protože tě nemiluji? Bůh ví.
12 Ale co činím, to učiním, abych odřízl příležitost těm, kteří chtějí příležitost; že kde se chlubí, mohou být nalezeni stejně jako my.
13 Takoví jsou totiž falešní apoštolové, lstiví dělníci, kteří se proměňují v apoštoly Kristovy.
14 A není divu; neboť sám Satan je proměněn v anděla světla.
15 Proto není nic velkého, když se i jeho služebníci promění v služebníky spravedlnosti; jejichž konec bude podle jejich skutků.
16 Znovu říkám: Ať mě nikdo nepovažuje za blázna; jestliže jinak, přijmi mne jako blázna, abych se trochu chlubil.
17 To, co mluvím, nemluvím podle Hospodina, ale jako pošetilé v této důvěře v chlubení.
18 Vidouce, že mnozí se chlubí podle těla, budu se chlubit i já.
19 Nebo blázny rádi snášíte, poněvadž sami jste moudří.
20 Nebo trpíte, když vás někdo uvede do otroctví, když vás sežere, když vás někdo vezme, když se někdo povýší, když vás někdo udeří do tváře.
21 Mluvím o potupě, jako bychom byli slabí. Ale kdekoli je někdo smělý, (mluvím hloupě), jsem také smělý.
22 Jsou to Hebrejci? já také. Jsou to Izraelité? já také. Jsou semenem Abrahamovým? já taky.
23 Jsou to služebníci Kristovi? (Mluvím jako blázen) Jsem víc; v porodech hojnější, v pruzích nad míru, ve věznicích častější, v úmrtích často.
24 Ze Židů jsem pětkrát přijal čtyřicet ran kromě jednoho.
25 Třikrát jsem byl bit pruty, jednou jsem byl ukamenován, třikrát jsem ztroskotal, noc a den jsem byl v hlubinách;
26 Často na cestách, v nebezpečích vod, v nebezpečích lupičů, v nebezpečích ze strany mých krajanů, v nebezpečích ze strany pohanů, v nebezpečích ve městě, v nebezpečích na poušti, v nebezpečích na moři, v nebezpečích mezi falešnými bratři;
27 V únavě a bolesti, v častém bdění, v hladu a žízni, v půstu často, v chladu a nahotě.
28 Kromě toho, co je vně, co na mě denně přichází, péče všech církví.
29 Kdo je slabý, a já nejsem slabý? kdo se urazí, a já nespálím?
30 Musím-li slávu potřebovat, budu se chlubit věcmi, které se týkají mých slabostí.
31 Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který je požehnaný na věky, ví, že nelžu.
32 V Damašku místodržitel pod vedením krále Arety držel město Damašku s posádkou, chtěl mě zatknout:
33 A oknem v koši jsem spuštěn u zdi a unikl jsem jeho rukou.

KAPITOLA 12

1 Nepochybně se mi nehodí ke slávě. Přijdu k viděním a zjevením Páně.
2 Před více než čtrnácti lety jsem znal muže v Kristu (jestli v těle, to nemohu říci; nebo zda mimo tělo, to nemohu říci: Bůh ví;) takový byl uchvácen až do třetího nebe.
3 A takového člověka jsem znal, (ať už v těle nebo mimo tělo, nemohu říci: Bůh ví;)
4 Jak byl uchvácen do ráje a slyšel nevyslovitelná slova, která člověku není dovoleno pronášet.
5 Takovým se budu chlubit, ale sám se nebudu chlubit, ale svými slabostmi.
6 I kdybych se chtěl chlubit, nebudu bláznem; nebo řeknu pravdu, ale nyní odpouštím, aby si někdo o mně nemyslel nad to, co mne vidí býti nebo co o mně slyší.
7 A abych nebyl nadmíru povýšen skrze hojnost zjevení, byl mi dán osten do těla, posel Satanův, aby mě bil, abych nebyl povýšen nad míru.
8 Pro tuto věc jsem třikrát prosil Hospodina, aby ode mne odešla.
9 A řekl mi: Stačí ti má milost, neboť síla má se projevuje ve slabosti. Nejraději se tedy budu chlubit svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc.
10 Proto mám zalíbení v slabostech, potupě, v nouzi, v pronásledování, v úzkostech pro Krista; neboť když jsem slabý, tehdy jsem silný.
11 Stal jsem se bláznem v chvále; přinutili jste mě, neboť jsem měl být od vás pochválen, neboť v ničem nezaostávám za těmi nejpřednějšími apoštoly, ačkoli nejsem ničím.
12 Skutečně byla mezi vámi učiněna znamení apoštola ve vší trpělivosti, ve znameních, divech a mocných činech.
13 Nebo v čem jste byli nižší než ostatní církve, ledaže já sám jsem vám nebyl na břímě? odpusť mi to špatně.
14 Hle, potřetí jsem připraven přijít k vám; a nebudu ti na tíži, neboť ne tvého hledám, ale tebe; neboť děti nemají skládati rodičům, ale rodiče dětem.
15 A velmi rád utratím a budu za vás utracen; i když čím více tě miluji, tím méně jsem milován.
16 Ale budiž, neobtěžoval jsem tě, ale lstivě jsem tě nachytal lstí.
17 Vydělal jsem vám snad některým z těch, které jsem k vám poslal?
18 Přál jsem si Tita as ním jsem poslal bratra. Získal z vás Titus? nechodili jsme ve stejném duchu? nešli jsme ve stejných krocích?
19 Opět si myslíte, že se vám omlouváme? mluvíme před Bohem v Kristu, ale všechno děláme, milovaní, pro vaše budování.
20 Nebojím se, abych vás, až přijdu, nenaleznu tak, jak bych chtěl, a abych vám byl nalezen, jako byste nechtěli vy: aby nedocházelo k hádkám, závisti, hněvu, hádkám, pomlouvání, šeptání, otoky, nevolnosti:
21 A abych, až zase přijdu, neponížil mě Bůh mezi vámi a abych naříkal nad mnohými, kteří již zhřešili a nečinili pokání z nečistoty, smilstva a chlípnosti, kterých se dopustili.

KAPITOLA 13

1 Toto je potřetí, co k vám přicházím. V ústech dvou nebo tří svědků bude potvrzeno každé slovo.
2 Řekl jsem vám to a předpověděl jsem vám, jako bych byl přítomen, podruhé; a nyní nepřítomen píšu těm, kteří dosud zhřešili, i všem ostatním, že přijdu-li znovu, nebudu šetřit:
3 Poněvadž hledáte důkaz toho, že Kristus mluví ve mně, kterýžto pro vás není slabý, ale je ve vás mocný.
4 Nebo i když byl ukřižován pro slabost, žije z moci Boží. Neboť i my jsme v něm slabí, ale budeme s ním žít z moci Boží vůči vám.
5 Zkoumejte sami sebe, jste-li ve víře; dokázat své vlastní já. Neznáte sami sebe, jak je ve vás Ježíš Kristus, pokud nejste zavržení?
6 Ale doufám, že poznáte, že nejsme zavrženci.
7 Nyní se modlím k Bohu, abyste nedělali nic zlého; ne proto, že bychom se měli jevit jako schválení, ale abyste vy dělali to, co je čestné, ačkoli jsme jako zavržení.
8Neboť nemůžeme nic proti pravdě, ale pro pravdu.
9 Nebo my se radujeme, když jsme slabí, a vy jste silní, a to si přejeme i vaši dokonalost.
10 Proto píšu tyto věci nepřítomen, abych nebyl přítomen ostrosti podle moci, kterou mi dal Pán k budování, a ne ke zničení.
11 Konečně, bratři, sbohem. Buďte dokonalí, buďte v pohodě, buďte jednomyslní, žijte v míru; a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.
12 Pozdravte se navzájem svatým polibkem.
13 Pozdravují tě všichni svatí.
14 Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží a společenství Ducha svatého se všemi vámi. Amen. (Druhá epištola Korinťanům byla napsána z Filip, města Makedonie, Titem a Lucasem.)

Galatským

KAPITOLA 1

1 Pavel, apoštol (ne z lidí, ani skrze člověka, ale skrze Ježíše Krista a Boha Otce, který ho vzkřísil z mrtvých;)
2 A všichni bratří, kteří jsou se mnou, církvím v Galacii:
3 Milost vám a pokoj od Boha Otce a od našeho Pána Ježíše Krista,
4 Který dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z tohoto současného zlého světa podle vůle Boha a našeho Otce.
5 Jemuž buď sláva na věky věků. Amen.
6 Divím se, že jste tak brzy vzdáleni od toho, který vás povolal do milosti Kristovy, k jinému evangeliu:
7 Což není jiné; ale jsou někteří, kteří vás znepokojují a převracejí evangelium Kristovo.
8 Ale i kdybychom vám my nebo anděl z nebe kázali jiné evangelium než to, které jsme vám zvěstovali, budiž proklet.
9 Jak jsme řekli dříve, tak i nyní znovu říkám: Hlásá-li vám někdo jiné evangelium, než které jste přijali, budiž proklet.
10 Neboť nyní přesvědčuji lidi, nebo Boha? nebo se snažím potěšit muže? neboť kdybych se ještě líbil lidem, nebyl bych služebníkem Kristovým.
11 Ale potvrzuji vás, bratří, že evangelium, které se mi kázalo, není po člověku.
12 Neboť jsem to nepřijal od člověka, ani jsem se tomu nenaučil, ale zjevením Ježíše Krista.
13 Slyšeli jste totiž o mém rozhovoru v minulosti v židovském náboženství, jak jsem nadmíru pronásledoval církev Boží a kazil ji:
14 A těžil jsem z židovského náboženství nad mnohé mé rovné v mém vlastním národě, protože jsem byl nesmírně horlivý pro tradice svých otců.
15 Ale když se zalíbilo Bohu, který mě oddělil od lůna mé matky a povolal mě svou milostí,
16 Aby zjevil Syna svého ve mně, abych jej kázal mezi pohany; hned jsem nemluvil z masa a krve:
17 Ani jsem nešel do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštoly přede mnou; ale odešel jsem do Arábie a vrátil jsem se zase do Damašku.
18Po třech letech jsem vystoupil do Jeruzaléma za Petrem a zůstal jsem u něj patnáct dní.
19 Jiného z apoštolů jsem však neviděl, kromě Jakuba, bratra Páně.
20 Věci, které vám píšu, vizte před Bohem, nelžu.
21 Potom jsem přišel do krajů Sýrie a Kilikie;
22 A byl neznámý tváří v tvář církvím Judeje, které byly v Kristu:
23 Ale oni jen slyšeli, že ten, který nás v dobách minulých pronásledoval, nyní káže víru, kterou kdysi zničil.
24 A oslavovali Boha ve mně.

KAPITOLA 2

1 Po čtrnácti letech jsem znovu vystoupil s Barnabášem do Jeruzaléma a vzal jsem s sebou i Tita.
2 A vystoupil jsem skrze zjevení a sdělil jsem jim to evangelium, které kážu mezi pohany, ale soukromě těm, kteří měli slávu, abych nějakým způsobem neběžel nebo neběžel nadarmo.
3 Ale ani Titus, který byl se mnou, protože byl Řek, nebyl nucen být obřezán.
4 A že kvůli nevědomým přivedeným falešným bratřím, kteří vešli tajně špehovat naši svobodu, kterou máme v Kristu Ježíši, aby nás uvedli do otroctví:
5 Jemuž jsme poddali místo, ne, ne na hodinu; aby s vámi mohla pokračovat pravda evangelia.
6 Ale z těch, kteří se zdáli být poněkud, (ať už byli čímkoli, je mi to jedno: Bůh nepřijímá osobu nikoho:) neboť ti, kteří se zdáli být poněkud v poradě, mi nic nepřidali:
7 Ale naopak, když viděli, že mi bylo svěřeno evangelium o neobřízce, jako bylo evangelium o obřízce Petrovi;
8 (Neboť ten, který účinně působil v Petrovi k apoštolství obřízky, ten byl ve mně mocný vůči pohanům:)
9 A když Jakub, Kéfas a Jan, kteří se zdáli být sloupy, poznali milost, která mi byla dána, dali mně a Barnabášovi pravé ruce společenství; abychom šli k pohanům a oni k obřízce.
10 Jen oni by chtěli, abychom pamatovali na chudé; totéž, na co jsem také čekal.
11 Když však Petr přišel do Antiochie, postavil jsem se mu do tváře, protože byl viněn.
12 Než přišli někteří od Jakuba, jedl s pohany, ale když přišli, ustoupil a oddělil se, protože se bál těch, kteří byli z obřízky.
13 Ostatní Židé se s ním také potírali; natolik, že byl unesen i Barnabáš s jejich přetvářkou.
14 Ale když jsem viděl, že nechodili spravedlivě podle pravdy evangelia, řekl jsem Petrovi přede všemi: Jestliže ty, jakožto Žid, žiješ po způsobu pohanů, a ne jako Židé, proč nutíš? aby pohané žili jako Židé?
15 My, kteří jsme od přírody Židé, a ne hříšníci pohanů,
16 Víme, že člověk není ospravedlněn ze skutků zákona, ale z víry v Ježíše Krista, i my jsme uvěřili v Ježíše Krista, abychom byli ospravedlněni z víry Kristovy, a ne ze skutků zákona. : neboť ze skutků zákona nebude ospravedlněno žádné tělo.
17 Jestliže však hledáme ospravedlnění v Kristu, i my sami jsme shledáni hříšníky, je tedy Kristus služebníkem hříchu? Nedej bože.
18 Budu-li totiž znovu stavět to, co jsem zničil, dělám ze sebe hříšníka.
19 Nebo já jsem skrze zákon mrtev pro zákon, abych žil Bohu.
20 S Kristem jsem ukřižován, ale žiji; však ne já, ale žije ve mně Kristus, a život, který nyní žiji v těle, žiji ve víře Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.
21 Nekazím milost Boží, neboť jestliže spravedlnost přichází ze zákona, pak je Kristus mrtev nadarmo.

KAPITOLA 3

1 Ó pošetilí Galaťané, kdo vás očaroval, abyste neposlouchali pravdu, před jejichž očima se zjevně zjevil Ježíš Kristus, ukřižovaný mezi vámi?
2 Jen toto bych se od vás dozvěděl: Přijali jste Ducha ze skutků zákona, nebo ze slyšení víry?
3 Jste tak pošetilí? Počínaje v Duchu, nyní jste učiněni dokonalými tělem?

4 Vytrpěli jste tolik věcí nadarmo? kdyby to bylo ještě marné.
5 Kdo vám tedy přisluhuje Ducha a činí mezi vámi zázraky, činí to skutky zákona, nebo slyšení víry?
6 Stejně jako Abraham Bohu uvěřil a bylo mu to počítáno za spravedlnost.
7 Vězte tedy, že ti, kteří jsou z víry, jsou synové Abrahamovi.
8 A Písmo předvídavše, že Bůh ospravedlní pohany skrze víru, kázalo před evangeliem Abrahamovi, řka: V tobě budou požehnány všechny národy.
9 A tak ti, kteří jsou z víry, jsou požehnáni věrným Abrahamem.
10 Všichni, kdo jsou ze skutků Zákona, jsou pod kletbou, neboť je psáno: Proklet je každý, kdo nezůstává ve všem, co je napsáno v knize Zákona, aby to činil.
11 Ale že nikdo není ospravedlněn zákonem před Božími zraky, je zřejmé, neboť spravedlivý bude žít z víry.
12 A zákon není z víry, ale: Kdo je činí, bude v nich živ.
13 Kristus nás vykoupil z kletby zákona a stal se za nás prokletím, neboť je psáno: Proklet je každý, kdo visí na dřevě.
14 Aby požehnání Abrahamovo přišlo na pohany skrze Ježíše Krista; abychom skrze víru obdrželi zaslíbení Ducha.
15 Bratří, mluvím po způsobu lidí; I když je to jen lidská smlouva, ale jestliže je potvrzena, nikdo ji nezruší ani k ní nepřidá.
16 Abrahamovi a jeho semeni byla učiněna zaslíbení. Neříká: A semenům jako mnohým; ale jako jednoho, a semeni tvému, jímž jest Kristus.
17 A to pravím, že smlouva, která byla dříve potvrzena Bohem v Kristu, zákon, který byl čtyři sta třicet let poté, nemůže zrušit, že by slib byl neúčinný.
18 Je-li to dědictví ze zákona, není již zaslíbení, ale Bůh je dal Abrahamovi zaslíbením.
19 Proč tedy slouží zákonu? Bylo přidáno kvůli přestoupením, dokud nepřišlo semeno, kterému bylo zaslíbeno; a bylo ustanoveno anděly v ruce prostředníka.
20 Prostředník není prostředníkem jednoho, ale Bůh je jeden.
21 Je tedy zákon proti Božím zaslíbením? Nedej bože, protože kdyby byl dán zákon, který by mohl dát život, byla by vpravdě spravedlnost ze zákona.
22 Ale Písmo uzavřelo vše pod hřích, aby zaslíbení z víry Ježíše Krista bylo dáno těm, kdo věří.
23 Ale než přišla víra, byli jsme drženi pod zákonem, uzavřeni pro víru, která se měla později zjevit.
24 Pročež zákon byl naším učitelem, aby nás přivedl ke Kristu, abychom byli ospravedlněni z víry.
25 Ale když ta víra přišla, už nejsme pod učitelem.
26 Nebo vy všichni jste synové Boží skrze víru v Krista Ježíše.
27 Nebo všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, Krista jste oblékli.
28 Není Žid ani Řek, není otroctví ani svobodný, není muž ani žena, neboť vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši.
29 Jste-li Kristovi, pak jste símě Abrahamovo a dědici podle zaslíbení.

KAPITOLA 4

1 Nyní pravím, že dědic, dokud jest dítě, neliší se v ničem od služebníka, ačkoli je pánem všeho;
2 Ale je pod vychovateli a místodržiteli až do času určeného otcem.
3 Tak i my, když jsme byli dětmi, jsme byli v otroctví pod živly světa:
4 Když však přišla plnost času, poslal Bůh svého Syna, stvořeného z ženy, stvořeného pod zákonem,
5 Abychom vykoupili ty, kteří byli pod zákonem, abychom mohli přijmout synovství.
6 A protože jste synové, poslal Bůh Ducha Syna svého do srdcí vašich, volajícího: Abba, Otče.
7 Pročež už nejsi služebník, ale syn; a jestliže syn, pak dědic Boží skrze Krista.
8 Ale když jste neznali Boha, sloužili jste těm, kteří přirozeností nejsou bohové.
9 Nyní však, poté, co jste poznali Boha, nebo lépe řečeno jste od Boha známi, jak se můžete opět obrátit k slabým a žebráckým živlům, pro které toužíte znovu být v otroctví?
10 Dodržujete dny, měsíce, časy a roky.
11 Bojím se tě, abych ti nedal práci nadarmo.
12 Bratří, prosím vás, buďte jako já; neboť jsem jako vy; nezranili jste mě vůbec.
13 Víte, jak jsem vám nejprve hlásal evangelium skrze tělesnou slabost.
14 A pokušením mým, kteréž bylo v těle mém, nepohrdli jste, ani neodmítli; ale přijal mne jako anděla Božího, jako Krista Ježíše.
15 Kde je tedy ta blaženost, o které jste mluvili? Neboť vydávám vám svědectví, že kdyby to bylo možné, byli byste si vyloupli oči a dali je mně.
16 Jsem tedy vaším nepřítelem, protože vám říkám pravdu?
17 Horlivě na vás působí, ale ne dobře; ano, vyloučili by vás, abyste je ovlivnili.
18 Ale je dobré být vždy horlivě zapojen do dobré věci, a nejen když jsem u vás.
19Moje děti, z nichž znovu rodím, dokud se ve vás neutvoří Kristus,
20 Chci být nyní s vámi a změnit svůj hlas; neboť o tobě pochybuji.
21 Povězte mi, vy, kteří chcete být pod zákonem, zákon neslyšíte?
22 Je totiž psáno, že Abraham měl dva syny, jednoho od otrokyně a druhého od svobodné.
23 Ale ten, kterýž byl z otrokyně, narodil se podle těla; ale on ze svobodné byl slibem.
24 Které věci jsou alegorií, neboť toto jsou dvě smlouvy; ten z hory Sinaj, který rodí do otroctví, což je Agar.
25 Neboť tento Agar je hora Sinaj v Arábii, a odpovídá Jeruzalémě, který je nyní, a je v otroctví se svými dětmi.
26 Ale Jeruzalém, který je nahoře, je svobodný, který je matkou nás všech.
27 Nebo psáno jest: Raduj se, neplodná, která nerodíš; vytrhni se a křič, ty, která nerodíš, neboť opuštěná má mnohem více dětí než ta, která má muže.
28 My, bratři, jsme syny zaslíbení, jako byl Izák.
29 Ale jako tehdy ten, který se narodil podle těla, pronásledoval toho, který se narodil podle Ducha, tak je tomu i nyní.

30 Co však praví Písmo? Vyžeň otrokyni i jejího syna, neboť syn otrokyně nebude dědicem se synem svobodné.
31 Tak tedy, bratří, nejsme děti otrokyně, ale svobodné.

KAPITOLA 5

1 Stůjte tedy pevně ve svobodě, kterou nás Kristus vysvobodil, a nenechte se opět zamotat do jha otroctví.
2 Hle, já Pavel vám pravím, že když se necháte obřezat, Kristus vám nic neprospěje.
3 Neboť znovu dosvědčuji každému obřezanému, že je dlužníkem, aby činil celý zákon.
4 Kristus se vám ztratil, kdokoli z vás je ospravedlněn zákonem; odpadli jste z milosti.
5 Neboť skrze Ducha očekáváme naději na spravedlnost skrze víru.
6 Nebo v Ježíši Kristu nic neprospívá ani obřízka, ani neobřízka; ale víra, která působí láskou.
7 Běželi jste dobře; kdo vám bránil, abyste neposlouchali pravdy?
8 Toto přemlouvání nepochází od toho, kdo vás volá.
9 Trochu kvasu prokvasí celé těsto.
10 Věřím v tebe skrze Hospodina, že nebudeš smýšleti jinak, ale ten, kdo tě trápí, ponese jeho soud, ať je to kdokoli.
11 A já, bratří, když ještě kážu obřízku, proč ještě trpím pronásledováním? pak ustává pohoršení kříže.
12 Chtěl bych, aby byli dokonce odříznuti, což vás trápí.
13 Neboť jste, bratří, povoláni ke svobodě; jen nepoužívejte svobodu pro příležitost k tělu, ale služte si navzájem láskou.
14 Neboť všecken zákon jest naplněn v jednom slově, i v tomto; Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.
15 Jestliže se však navzájem koušete a požíráte, střezte se, abyste nebyli jeden druhého pohlceni.
16 Toto pravím tedy: Choďte v Duchu, a nenaplníte žádost těla.
17 Nebo tělo žádá proti Duchu a Duch proti tělu;
18 Necháte-li se však vést Duchem, nejste pod zákonem.
19 Nyní jsou zjevné skutky těla, které jsou tyto; Cizoložství, smilstvo, nečistota, chlípnost,
20 Modloslužba, čarodějnictví, nenávist, různost, napodobování, hněv, svár, povstání, hereze,
21 Závist, vraždy, opilství, radovánky a podobné věci, o nichž jsem vám již dříve řekl, jak jsem vám již dříve řekl, že ti, kdo takové věci dělají, nezdědí království Boží.
22 Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, tichost, dobrota, víra,
23 Mírnost, střídmost, proti takovým není zákon.
24 A ti, kdo jsou Kristovi, ukřižovali tělo s náklonnostmi a žádostmi.
25 Žijeme-li v Duchu, choďme také v Duchu.
26 Nežádejme po marné slávě, vzájemně se popudzujme, jeden druhému závidět.

KAPITOLA 6

1 Bratří, je-li někdo dostižen v provinění, vy duchovní, napravte takového v duchu mírnosti; hledej na sebe, abys nebyl pokoušen i ty.
2Neste jedni druhých břemena, a tak naplňte zákon Kristův.
3 Neboť jestliže si někdo myslí, že je něco, a když není ničím, klame sám sebe.
4 Ale ať každý zkusí své dílo, a pak se bude radovat jen sám ze sebe, a ne z jiného.
5 Neboť každý ponese své břemeno.
6 Kdo je učen slovem, ať sděluje tomu, kdo učí ve všem dobrém.
7 Nemylte se; Bohu se neposmívají, neboť co člověk zaseje, to také sklidí.
8 Nebo kdo rozsévá tělu svému, z těla sklidí porušení; kdo však rozsévá Duchu, bude z Ducha sklízet život věčný.
9 A neunavujme se v činění dobře, neboť v pravý čas budeme sklízet, neomdléme-li.
10 Když tedy máme příležitost, činme dobře všem lidem, zvláště těm, kteří jsou z rodiny víry.
11 Vidíte, jak velký dopis jsem vám napsal vlastní rukou.
12 Ti, kdož touží po krásném zjevení v těle, nutí vás, abyste se obřezali; jen aby netrpěli pronásledováním pro Kristův kříž.
13 Nebo ani oni sami, kteří jsou obřezáni, zákon nezachovávají; ale chtěj, abys byl obřezán, aby se chlubili ve tvém těle.
14 Ale chraň Bůh, abych se chlubil, leda křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je svět ukřižován pro mě a já pro svět.
15 Nebo v Kristu Ježíši nic neprospěje ani obřízka, ani neobřízka, ale nové stvoření.
16 A kteříž chodí podle tohoto pravidla, pokoj s nimi a milosrdenství a nad Izraelem Božím.
17 Od nynějška ať mě nikdo neobtěžuje, neboť nosím na svém těle znamení Pána Ježíše.
18Bratři, milost našeho Pána Ježíše Krista s vaším duchem. Amen. (Galatským psaným z Říma.)

Efezským

KAPITOLA 1

1 Pavel, z vůle Boží apoštol Ježíše Krista, svatým, kteří jsou v Efezu, a věřícím v Kristu Ježíši:
2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.
3 Požehnán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám v Kristu požehnal všemi duchovními požehnáními v nebesích:
4 Jak nás v něm vyvolil před založením světa, abychom před ním byli svatí a bez viny v lásce.
5 Když nás předurčil k adopci dětí Ježíšem Kristem sobě samému, podle dobré vůle jeho,
6 K chvále slávy jeho milosti, kterou nás učinil přijatými v milovaném.
7 V němž máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů, podle bohatství jeho milosti;
8 V čemž rozhojnil se k nám ve vší moudrosti a opatrnosti;
9 Oznámil nám tajemství své vůle podle svého zalíbení, které si sám v sobě stanovil:
10 Aby v dispensaci plnosti časů shromáždil v jedno všechny věci v Kristu, jak na nebi, tak na zemi; i v něm:
11 V němž jsme také získali dědictví, předurčení podle předsevzetí toho, kdo všechno činí podle rady své vůle.
12 Abychom byli ke chvále jeho slávy, kteří jsme jako první uvěřili v Krista.
13 V něhož jste také doufali, poté, co jste uslyšeli slovo pravdy, evangelium o své spáse;
14 Což je závazné dědictví naše až do vykoupení koupeného majetku, ke chvále jeho slávy.
15 Proto i já poté, co jsem slyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem svatým,
16 Neděkuj za tebe, zmiňuji se o tobě ve svých modlitbách;
17 Aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení v jeho poznání:
18 Oči tvého rozumu jsou osvícené; abyste poznali, jaká je naděje jeho povolání a jaké bohatství slávy jeho dědictví ve svatých,
19 A jaká je nesmírná velikost jeho moci pro nás, kteří věříme, podle působení jeho mocné síly,
20 Což vykonal v Kristu, když ho vzkřísil z mrtvých a postavil ho po své pravici v nebesích,
21 Vysoce nade všechno knížectví, moc, moc a panství a každé jméno, které se jmenuje, nejen v tomto světě, ale i v tom budoucím.
22 A všecko položil pod jeho nohy a dal ho, aby byl hlavou nad vším v církvi,
23 Které jest jeho tělo, plnost toho, který všecko naplňuje.

KAPITOLA 2

1 A vy obživil mrtvé pro přestoupení a hříchy;
2 Kdežto v minulosti jste chodili podle běhu tohoto světa, podle knížete moci vzduchu, ducha, který nyní působí v dětech neposlušnosti.
3 Mezi nimiž jsme také my všichni mluvili v minulých dobách v žádostech svého těla, plníce žádosti těla a mysli; a byli od přírody dětmi hněvu, stejně jako ostatní.
4 Ale Bůh, bohatý na milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou si nás zamiloval,
5 I když jsme byli mrtví v hříších, oživil nás spolu s Kristem (milostí jste spaseni;)
6 A společně nás vzkřísil a společně posadil v nebesích v Kristu Ježíši.
7 Aby v budoucích věkech ukázal nesmírné bohatství své milosti ve své laskavosti vůči nám skrze Krista Ježíše.
8 Nebo milostí spaseni jste skrze víru; a to ne z vás samých: je to dar Boží:
9 Ne ze skutků, aby se nikdo nechlubil.
10 Jsme přece jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem ustanovil, abychom v nich chodili.
11 Proto pamatujte, že jste byli v čase za pohany v těle, kteří jsou nazýváni neobřízkou podle toho, co se nazývá obřízka v těle, učiněná rukama;
12 Toho času jste byli bez Krista, byli jste cizinci ze společenství Izraele a cizinci od smluv zaslíbení, bez naděje a bez Boha na světě.
13 Nyní však v Kristu Ježíši vy, kteří jste někdy byli daleko, jste přiblíženi Kristovou krví.
14 Nebo on jest pokoj náš, kterýž učinil obojí jedno, a zbořil prostřední hradbu dělící mezi námi;
15 Když na svém těle zrušil nepřátelství, dokonce i zákon přikázání obsažený v ustanoveních; neboť učinit v sobě ze dvou jednoho nového člověka, tak učiniti mír;
16 A aby smířil oba s Bohem v jednom těle na kříži a tím zabil nepřátelství:
17 A přišel a zvěstoval pokoj vám, kteří jste byli daleko, i těm, kteříž byli blízko.
18 Neboť skrze něho máme oba přístup v jednom Duchu k Otci.
19 Nyní tedy již nejste cizinci a cizinci, ale spoluobčané svatých a Božího domu;
20 A jsou postaveni na základech apoštolů a proroků, přičemž hlavním úhelným kamenem je sám Ježíš Kristus;
21 V němž roste všecko to stavení vhodně zarámované ve svatý chrám v Pánu.
22 V kterémžto i vy spolu budováni jste k příbytku Božímu skrze Ducha.

KAPITOLA 3

1Proto já Pavel, vězeň Ježíše Krista pro vás, pohany,
2 Jestliže jste slyšeli o udělení milosti Boží, která je mi dána vám, správci:
3 Jak to, že mi zjevením oznámil to tajemství; (jak jsem již napsal několika slovy,
4 Díky tomu, když budete číst, můžete pochopit mé poznání o Kristově tajemství)
5 Což v jiných dobách nebylo oznámeno synům lidským, jak je nyní zjeveno jeho svatým apoštolům a prorokům skrze Ducha;
6 Aby pohané byli spoludědici jednoho těla a měli účast na jeho zaslíbení v Kristu skrze evangelium:
7 V čemž jsem učiněn služebníkem podle daru milosti Boží dané mi účinnou mocí jeho.
8 Mně, který jsem menší než nejmenší ze všech svatých, je dána tato milost, abych kázal mezi pohany nevyzpytatelné bohatství Kristovo;

9 A aby všichni viděli, jaké je společenství tajemství, které je od počátku světa skryto v Bohu, který všechno stvořil skrze Ježíše Krista:
10 V úmyslu, aby nyní knížatství a mocnosti v nebesích poznala církev rozmanitou Boží moudrost,
11 Podle věčného předsevzetí, které si předsevzal v Kristu Ježíši, našem Pánu:
12 V němž máme smělost a přístup s důvěrou skrze víru jeho.
13 Proto si přeji, abyste neochabovali v mých soužení pro vás, která je tvá sláva.
14 Proto skláním svá kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista,
15 Z nichž se jmenuje celá rodina na nebi i na zemi,
16 Aby vám dal podle bohatství své slávy, abyste byli posilováni silou jeho Ducha ve vnitřním člověku;
17 Aby Kristus vírou přebýval ve vašich srdcích; že jste zakořeněni a zakotveni v lásce,
18 Může být schopen se všemi svatými pochopit, co je to šířka, délka, hloubka a výška;
19 A abyste poznali lásku Kristovu, která převyšuje poznání, abyste byli naplněni vší plností Boží.
20 Tomu, kdo je schopen učinit nadmíru hojně nade vše, oč prosíme nebo myslíme, podle síly, která v nás působí,
21 Jemu buď sláva v církvi skrze Krista Ježíše po všechny věky, na věky věků. Amen.

KAPITOLA 4

1 Já, vězeň Páně, vás prosím, abyste chodili hodni povolání, k němuž jste povoláni,
2 Se vší pokorou a mírností, s trpělivostí, snášejte se navzájem v lásce;
3 Snažte se zachovat jednotu Ducha ve svazku pokoje.
4 Jedno je tělo a jeden Duch, jak jste povoláni v jedné naději svého povolání;
5 Jeden Pán, jedna víra, jeden křest,
6 Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny a ve všech vás.
7 Ale každému z nás je dána milost podle míry daru Kristova.
8 Pročež praví: Když vystoupil na výsost, vedl zajatce a dával lidem dary.
9 (Nyní, když vystoupil, co to je, než že také nejprve sestoupil do nižších částí země?
10 Ten, kdo sestoupil, je tentýž, který vystoupil vysoko nade všechna nebesa, aby naplnil všechno.)
11 A dal některé, apoštoly; a někteří proroci; a někteří, evangelisté; a někteří, pastoři a učitelé;
12 Pro zdokonalování svatých, pro dílo služby, pro budování těla Kristova:
13 Dokud všichni nedojdeme v jednotě víry a poznání Syna Božího k dokonalému člověku, k míře postavy plnosti Kristovy:
14 Abychom od nynějška nebyli více dětmi, zmítáni sem a tam a unášeni každým větrem nauky, lstí lidí a lstivou lstí, při nichž číhají, aby oklamali;
15 Ale mluv pravdu v lásce, ať v něm ve všem vyroste, což je hlava, totiž Kristus.
16 Z něhož celé tělo vhodně spojeno a zpevněno tím, co každý kloub dodává, podle účinné práce v míře každé části činí tělo vzrůstem k budování sebe sama v lásce.
17 Toto tedy říkám a svědčím v Pánu, abyste od nynějška nechodili tak, jak chodí jiní pohané v marnivosti své mysli,
18 Majíce zatemněnou rozumnost, odcizení od života Božího pro nevědomost, která je v nich, pro slepotu svého srdce.
19 Kteříž bez citu se oddali chlípnosti, aby všelikou nečistotu páchali chamtivostí.
20 Ale vy jste se tak nenaučili Krista;
21 Jestliže jste ho slyšeli a byli jste od něho poučeni, jak je pravda v Ježíši:
22 Abyste odložili dřívější rozhovor starého muže, který je zkažený podle klamných žádostí;
23 A obnovte se v duchu své mysli;
24 A abyste oblékli nového člověka, který je po Bohu stvořen ve spravedlnosti a pravé svatosti.
25 Proto odložte lež, mluvte každý pravdu se svým bližním, vždyť jsme údy jeden druhému.
26 Hněvejte se a nehřešte, ať slunce nezapadá nad vaším hněvem.
27 Ani ďáblu nedávejte místo.
28 Kdo kradl, ať už nekrade, ale raději ať pracuje rukama svýma, co je dobré, aby mohl dát tomu, kdo to potřebuje.
29 Z vašich úst ať nevychází žádné zkažené sdělení, ale to, co je dobré k budování, aby mohlo sloužit milosti posluchačům.
30 A nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste zapečetěni ke dni vykoupení.
31 Ať je od tebe odstraněna veškerá hořkost, hněv, hněv, křik a zlé řeči se vší zlobou.
32 A buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh odpustil vám pro Krista.

KAPITOLA 5

1 Buďte tedy Božími následovníky jako drahé děti;
2 A choďte v lásce, jako i Kristus miloval nás a vydal sebe samého za nás jako oběť a oběť Bohu jako libou vůni.
3 Ale smilstvo a všeliká nečistota aneb lakomství, ať není mezi vámi jednou jmenováno, jako svatým;
4 Ani špinavost, ani hloupé řeči, ani žertování, které se nehodí, ale spíše děkování.
5 Nebo víte, že žádný smilník, ani nečistý, ani lakomec, který je modloslužebníkem, nemá dědictví v království Kristově a Božím.
6 Nikdo ať vás neklame planými slovy, neboť pro tyto věci přichází Boží hněv na děti neposlušnosti.
7 Nebuďte tedy s nimi účastni.
8Někdy jste byli tmou, ale nyní jste světlo v Pánu; choďte jako děti světla.
9 (Neboť ovoce Ducha je ve vší dobrotě, spravedlnosti a pravdě;)
10 Dokázat, co je Pánu příjemné.
11 A nemějte společenství s neplodnými skutky temnoty, ale raději je kárejte.
12 Vždyť je hanba i mluvit o tom, co se s nimi děje tajně.
13 Ale všechno, co se kárá, je zjeveno světlem; neboť vše, co zjevuje, je světlo.
14 Pročež praví: Probuď se, kdo spíš, a vstaň z mrtvých, a Kristus ti dá světlo.
15 Hleďte tedy, abyste chodili obezřetně, ne jako blázni, ale jako moudří,

16 Vykupování času, protože dny jsou zlé.
17 Pročež nebuďte nemoudří, ale chápejte, co je vůle Páně.
18 A neopíjejte se vínem, v němž je přemíra; ale buďte naplněni Duchem;
19 Mluvte sami k sobě v žalmech, hymnech a duchovních písních, zpívejte a zpěvujte ve svém srdci Hospodinu;
20 Vždy za všechno děkujte Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista;
21 Podřizujte se jeden druhému v bázni Boží.
22 Ženy, podřizujte se svým mužům jako Pánu.
23 Nebo muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou církve, a on je spasitel těla.
24 Proto jako je církev podřízena Kristu, tak ať jsou ženy ve všem svým mužům.
25 Muži, milujte ženy své, jako i Kristus miloval církev a vydal sebe samého za ni;
26 Aby ji posvětil a očistil vodou obmytím slovem,
27 Aby si ji mohl představit jako slavnou církev, která nemá skvrnu ani vrásky ani nic podobného; ale že má být svatá a bez poskvrny.
28 Tak jsou muži povinni milovat své ženy jako svá vlastní těla. Kdo miluje svou ženu, miluje sám sebe.
29 Nebo ještě nikdy nikdo neměl v nenávisti své vlastní tělo; ale živí a opatruje ji, jako Pán církev.
30 Neboť jsme údy jeho těla, z jeho masa a z jeho kostí.
31 Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své ženě a budou ti dva jedno tělo.
32 Toto je velké tajemství, ale já mluvím o Kristu a církvi.
33 Ať však každý z vás zvláště miluje svou manželku jako sám sebe; a žena vidí, že svého muže ctí.

KAPITOLA 6

1 Děti, poslouchejte své rodiče v Pánu, neboť to je správné.
2 Cti otce i matku; (což je první přikázání se zaslíbením;)
3 Aby se ti dobře vedlo a abys dlouho žil na zemi.
4 A vy, otcové, nepobuřujte své děti k hněvu, ale vychovávajte je k výchově a napomenutí Páně.
5 Služebníci, buďte poslušní těm, kteří jsou vašimi pány podle těla, s bázní a chvěním, v osamění svého srdce jako Kristu;
6 Nikoli s oční službou, jako lidé potěšující; ale jako služebníci Kristovi, kteří ze srdce plní vůli Boží;
7 S dobrou vůlí konejte službu jako Hospodinu, a ne lidem:
8 Vědět, že cokoli dobrého kdo koná, to obdrží od Pána, ať je otrokem nebo svobodným.
9 A vy mistři, čiňte jim totéž, snášejte pohrůžky, vědouce, že i váš Mistr je v nebi; ani u něj není respekt k osobám.
10 Nakonec, moji bratři, buďte silní v Pánu a v moci jeho síly.
11 Oblečte se do celé Boží zbroje, abyste se mohli postavit proti úkladům ďáblovým.
12 Nebojujeme proti tělu a krvi, ale proti knížatům, proti mocnostem, proti vládcům temnot tohoto světa, proti duchovní špatnosti na výsostech.
13 Proto si vezměte celou Boží zbroj, abyste byli schopni odolat v den zlý, a když jste všechno udělali, obstát.
14 Stůjte tedy, bedra svá opásaná pravdou a v pancíři spravedlnosti;
15 A nohy vaše obuté přípravou evangelia pokoje;
16 Především si vezměte štít víry, kterým budete moci uhasit všechny ohnivé šípy bezbožných.
17 A vezměte přilbu spasení a meč Ducha, jímž je slovo Boží.
18 Vždy se modlete se vší modlitbou a prosbou v Duchu a bděte na to se vší vytrvalostí a prosbou za všechny svaté;
19 A za mě, aby mi byl dán výrok, abych směle otevřel ústa, abych oznámil tajemství evangelia,
20 Kterýžto jsem vyslancem v poutech, abych v nich směle mluvil, jak bych měl mluviti.
21 Ale abyste i vy věděli o mých věcech a o tom, jak to dělám, Tychikos, milovaný bratr a věrný služebník v Pánu, vám oznámí všechno.
22 Kterého jsem k vám poslal za stejným účelem, abyste znali naše záležitosti a aby potěšil vaše srdce.
23 Pokoj bratřím a láska s vírou od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.
24 Milost se všemi, kdo milují našeho Pána Ježíše Krista v upřímnosti. Amen. (Efezským napsaným z Říma, Tychikem.)

Filipským

KAPITOLA 1

1 Pavel a Timotheus, služebníci Ježíše Krista, všem svatým v Kristu Ježíši, kteří jsou ve Filipech, s biskupy a jáhny:
2 Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.
3 Děkuji svému Bohu při každé vzpomínce na tebe,
4 Vždy v každé mé modlitbě za vás všechny s radostí prosíte,
5 Za vaše společenství v evangeliu od prvního dne až dosud;
6 Věřte v to, že ten, kdo ve vás započal dobré dílo, bude je konat až do dne Ježíše Krista.
7 Jak se mi sluší, abych to o vás všech smýšlel, protože vás mám ve svém srdci; pokud jste v mých poutech i v obraně a potvrzování evangelia vy všichni účastni mé milosti.
8 Neboť Bůh jest můj svědectví, jak velmi toužím po vás všech v útrobách Ježíše Krista.
9 A to se modlím, aby tvá láska stále více rozhojnila poznání a každý soud;
10 Abyste schvalovali znamenité věci; abyste byli upřímní a bez pohoršení až do dne Kristova;
11 Nasyceni ovocem spravedlnosti, které jest skrze Ježíše Krista, ke slávě a chvále Boží.
12 Ale chtěl bych, bratři, abyste pochopili, že věci, které se mi přihodily, spíše vyplynuly z podpory evangelia;
13 Aby moje pouta v Kristu byla zjevná v celém paláci a na všech jiných místech;
14 A mnozí z bratří v Pánu, nabývajíce důvěry v má pouta, jsou mnohem smělejší mluvit slovo beze strachu.
15 Někteří skutečně hlásají Krista i ze závisti a sváru; a někteří také dobré vůle:
16 Ten, kdo káže Krista sváru, nikoli upřímně, předpokládají, že k mým poutům přidá soužení:
17 Ale druhý z lásky, vědouce, že jsem připraven k obraně evangelia.
18 Co tedy? bez ohledu na to, každý způsob, ať už v předstírání nebo v pravdě, je kázán Kristus; a já se v tom raduji, ano, a budu se radovat.
19Vím totiž, že se to obrátí k mé spáse skrze vaši modlitbu a přísun Ducha Ježíše Krista,
20 Podle svého upřímného očekávání a své naděje, že se v ničem nebudu stydět, ale že se vší smělostí, jako vždy, tak i nyní bude veleben Kristus na mém těle, ať už životem nebo smrtí.
21Žít je pro mě Kristus a zemřít zisk.
22 Žiji-li však v těle, to je plod mé práce, ale co bych si vyvolil, to nechci.
23 Nebo jsem v tísni mezi dvěma, s touhou odejít a být s Kristem; což je mnohem lepší:
24 Zůstat v těle je však pro vás potřebnější.
25 A mám tuto důvěru, vím, že zůstanu a budu s vámi všemi pro vaši podporu a radost z víry;
26 Aby vaše jásání bylo pro mne hojnější v Ježíši Kristu, když k vám znovu přijdu.
27 Jen ať je váš rozhovor podle Kristova evangelia: ať přijdu a uvidím vás, nebo budu nepřítomen, slyšel jsem o vašich záležitostech, abyste stáli v jednom duchu a jednomyslně usilovali o víru. evangelia;
28 A v ničem se neděsí vašich protivníků, což je pro ně zjevným znamením zatracení, ale pro vás spásy, a to Boží.
29 Neboť je vám dáno ve prospěch Krista nejen v něho věřit, ale také pro něj trpět;
30 Mít stejný konflikt, který jste viděli ve mně, a nyní slyšte, že je ve mně.

KAPITOLA 2

1 Je-li tedy nějaká útěcha v Kristu, je-li nějaká útěcha z lásky, je-li nějaké společenství Ducha, jsou-li vnitřnosti a milosrdenství,
2 Naplňte mou radost, abyste byli stejně smýšlející, majíce stejnou lásku, jednomyslně, jedné mysli.
3 Ať se nic neděje skrze sváry nebo marnou slávu; ale v poníženosti ať si každý váží druhého lépe než sám sebe.
4 Nehleď každý na své věci, ale každý i na věci druhých.
5 Nechť je ve vás toto smýšlení, které bylo také v Kristu Ježíši:
6 Který, vzhledem k tomu, že byl v podobě Boha, nepovažoval za loupež být rovný Bohu:
7 Ale zbavil se pověsti, vzal na sebe podobu služebníka a byl učiněn k podobě lidí.
8 A když byl nalezen jako muž, ponížil se a stal se poslušným až k smrti, až ke smrti kříže.
9 Proto jej také Bůh velmi povýšil a dal mu jméno, které je nad každé jméno.
10 Aby se ve jménu Ježíšově sklonilo každé koleno věcí na nebi, věcí na zemi i pod zemí;
11 A aby každý jazyk vyznával, že Ježíš Kristus jest Pán, ke slávě Boha Otce.
12 A tak, moji milovaní, jak jste vždy poslouchali, ne jako pouze v mé přítomnosti, ale nyní mnohem více v mé nepřítomnosti, pracujte na svém spasení s bázní a chvěním.
13 Neboť Bůh ve vás působí, abyste chtěli i činili, co se mu líbí.
14 Vše dělejte bez reptání a sporů:
15 Abyste byli bez úhony a bezúhonní, synové Boží, uprostřed pokřiveného a zvráceného národa, mezi nimiž svítíte jako světla na světě;
16 Drží slovo života; abych se radoval v den Kristův, že jsem neběžel nadarmo ani se nadarmo nenamáhal.
17 Ano, a když budu obětován jako oběť a služba vaší víry, raduji se a raduji se s vámi všemi.
18 Z té samé příčiny se radujte i vy a radujte se se mnou.
19 Ale důvěřuji v Pána Ježíše, že k vám brzy pošlu Timothea, abych i já měl dobrou útěchu, když znám váš stav.
20Nemám totiž nikoho podobného smýšlení, který by se přirozeně staral o tvůj stav.
21 Všichni totiž hledají své vlastní, ne to, co je Ježíše Krista.
22 Vy však znáte jeho důkaz, že jako syn s otcem sloužil se mnou v evangeliu.
23 Doufám tedy, že ho pošlu hned, tak brzy uvidím, jak to se mnou bude.
24 Ale doufám v Pána, že i já sám brzy přijdu.
25 Předpokládal jsem však, že je nutné poslat k tobě Epafrodita, svého bratra a druha v práci, a spolubojovníka, ale tvého posla a toho, který sloužil mým potřebám.
26 Neboť po vás všech toužil a byl plný tíhy, protože jste slyšeli, že byl nemocen.

27 Nebo byl nemocen blízko smrti, ale Bůh se nad ním smiloval; a nejen na něm, ale i na mně, abych neměl zármutek nad zármutkem.
28 Poslal jsem ho tedy tím pečlivěji, abyste se radovali, až ho zase uvidíte, a já tím méně zarmoucen.
29 Přijměte jej tedy v Pánu se vší radostí; a mít v pověsti takové:
30 Protože pro dílo Kristovo byl blízko smrti, nehledě na svůj život, aby doplnil vaši nedostatečnou službu mně.

KAPITOLA 3

1 Konečně, moji bratři, radujte se v Pánu. Psát totéž vám, pro mě opravdu není těžké, ale pro vás je to bezpečné.
2 Mějte se na pozoru před psy, mějte se na pozoru před zlými dělníky, mějte se na pozoru před lakomstvím.
3 Neboť my jsme ta obřízka, která uctíváme Boha v duchu a radujeme se v Kristu Ježíši a nedoufáme v tělo.
4 I když bych mohl mít důvěru i v tělo. Myslí-li si někdo jiný, že má, čím by mohl důvěřovat v těle, já spíše:
5 Osmého dne obřezán z izraelského kmene, z kmene Beniamin, Hebrej z Hebrejů; jako dotek zákona, farizeus;
6 O horlivosti, pronásledování církve; dotýkající se spravedlnosti, která je v Zákoně, bezúhonná.
7 Ale co mi bylo ziskem, to jsem počítal pro Krista za ztrátu.
8 Ano, nepochybně a všechno počítám za ztrátu pro znamenitost poznání Krista Ježíše, mého Pána, pro kterého jsem utrpěl ztrátu všeho a pokládám je za hnůj, abych získal Krista,
9 A buďte v něm nalezeni, nemajíce mou vlastní spravedlnost, která je ze zákona, ale tu, která je skrze víru Kristovu, spravedlnost, která je Boží z víry.
10 Abych jej poznal, i moc jeho vzkříšení a společenství jeho utrpení, přizpůsobených jeho smrti;
11 Kdybych mohl nějakým způsobem dosáhnout vzkříšení z mrtvých.
12 Ne jako bych již dosáhl, nebo bych již byl dokonalý, ale následuji, abych mohl zastihnout to, pro co jsem také zajat od Krista Ježíše.
13 Bratří, nepovažuji se za zadrženého, ale toto jedno činím, když zapomínám na to, co je za námi, a sahám k tomu, co je předtím,
14 Tisknu se ke značce pro cenu vysokého povolání Božího v Kristu Ježíši.
15 Smýšlejme tedy my všichni, kteří jsme dokonalí, takto: a pokud v čemkoli smýšlíte jinak, Bůh vám zjeví i to.
16 K čemu jsme však již dospěli, choďme podle stejného pravidla, myslime na totéž.
17 Bratři, buďte společně mými následovníky a označte ty, kteří chodí tak, jako máte nás za příklad.
18 (Mnozí totiž chodí, o nichž jsem vám často vyprávěl a nyní vám s pláčem říkám, že jsou nepřáteli Kristova kříže:
19 Jejichž cílem je záhuba, jejichž Bohem je jejich břicho a jejichž sláva je v jejich hanbě, kteří myslí na pozemské věci.)
20 Nebo náš rozhovor je v nebi; odkud také očekáváme Spasitele, Pána Ježíše Krista:
21 Který promění naše hnusné tělo, aby se podobalo jeho slavnému tělu podle působení, kterým je schopen si všecko podmanit.

KAPITOLA 4

1 Proto, moji vroucní a vytoužení bratři, má radost a koruno, tak stůjte pevně v Pánu, moji milovaní.
2 Prosím Euodias a Syntyche, aby byli stejného smýšlení v Pánu.
3 A také tě prosím, pravý jho, pomoz těm ženám, které se mnou pracovaly v evangeliu, také s Klementem a s jinými mými spolupracovnicemi, jejichž jména jsou v knize života.
4 Ustavičně se radujte v Pánu, a znovu říkám: Radujte se.
5 Vaše umírněnost ať je známá všem lidem. Pán je po ruce.
6 Buďte opatrní; ale ve všem modlitbou a prosbou s díkůčiněním ať jsou vaše žádosti oznámeny Bohu.
7 A pokoj Boží, který převyšuje každý rozum, bude střežit vaše srdce a mysl skrze Krista Ježíše.
8 Konečně, bratří, všecko, co je pravdivé, co je poctivé, co je spravedlivé, co je čisté, co je milé, cokoli se sluší; je-li nějaká ctnost a je-li nějaká chvála, přemýšlejte o těchto věcech.
9 To, co jste se naučili, přijali, slyšeli a na mně viděli, čiňte: a Bůh pokoje bude s vámi.
10 Ale já jsem se velmi radoval v Pánu, že nyní konečně vaše péče o mne opět vzkvétá; v čemž jste byli také opatrní, ale postrádali jste příležitost.
11 Ne že bych mluvil o nedostatku, neboť jsem se naučil být spokojen, v jakémkoli stavu jsem.
12 Umím se ponížit a umím překypovat: všude a ve všem jsem poučen, abych se nasytil i hladověl, abych oplýval i snášel nouzi.
13 Všechno mohu v Kristu, který mě posiluje.
14 Ač jste dobře činili, že jste s mým trápením srozuměli.
15 Vy také Filipanští víte, že na počátku evangelia, když jsem odešel z Makedonie, žádná církev se mnou nemluvila o dávání a přijímání, ale pouze vy.
16 Nebo i v Tesalonice posílali jste znovu a znovu k nutnosti mé.
17 Ne proto, že bych toužil po daru, ale toužím po ovoci, které se rozhojní na váš účet.
18 Ale já mám vše a hojně: Jsem plný, přijal jsem od Epafrodita to, co bylo od vás sesláno, vůni sladké vůně, oběť milá, Bohu milá.
19 Můj Bůh však naplní všechny vaše potřeby podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.
20 Nyní buď sláva Bohu a Otci našemu na věky věků. Amen.
21 Pozdravte každého svatého v Kristu Ježíši. Zdraví vás bratři, kteří jsou se mnou.
22 Pozdravují tě všichni svatí, především ti, kteří jsou z domu císařova.
23 Milost našeho Pána Ježíše Krista se všemi vámi. Amen. (Filipským napsaným z Říma, Epafroditem.)

Kolosané

KAPITOLA 1

1 Pavel, z vůle Boží apoštol Ježíše Krista, a bratr Timotheus,
2 Svatým a věrným bratřím v Kristu, kteří jsou v Kolosách: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Ježíše Krista.
3 Vzdáváme díky Bohu a Otci našeho Pána Ježíše Krista a neustále se za vás modlíme,
4 Když jsme slyšeli o vaší víře v Krista Ježíše a o lásce, kterou máte ke všem svatým,
5 Pro naději, která je pro vás složená v nebi, o níž jste dříve slyšeli ve slově pravdy evangelia;
6 Což k vám přišlo, jako na celém světě; a nese ovoce, jako i ve vás, ode dne, kdy jste o tom slyšeli a poznali v pravdě milost Boží.
7 Jak jste se také dozvěděli od Epafra, našeho drahého spolusluţebníka, který je pro vás věrným Kristovým služebníkem;
8 Kterýž nám také oznámil svou lásku v Duchu.
9 Proto také my ode dne, kdy jsme to slyšeli, nepřestáváme se za vás modlit a toužit, abyste byli naplněni poznáním jeho vůle ve vší moudrosti a duchovním porozumění;
10 Abyste chodili hodni Pána, aby se vám vše líbilo, byli plodní v každém dobrém skutku a rostli v poznání Boha;
11 Posílen vší silou, podle své slavné moci, ke vší trpělivosti a trpělivosti s radostí;
12 Vzdávejte díky Otci, který nás svedl k účasti na dědictví svatých ve světle.
13 Který nás vysvobodil z moci temnoty a přenesl do království svého milovaného Syna:
14 V němž máme vykoupení skrze jeho krev, dokonce odpuštění hříchů.
15 Kdo je obraz neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření?
16 Neboť skrze něho bylo stvořeno všechno, co je na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, ať jsou to trůny, panstva, knížata nebo mocnosti. Všechno bylo stvořeno skrze něj a pro něj.
17 A on je přede vším a skrze něho všecko spočívá.
18 A on je hlavou těla, církve, kdo je počátek, prvorozený z mrtvých; že ve všech věcech může mít prvenství.
19 Nebo se zalíbilo Otci, aby v něm přebývala veškerá plnost;
20 A učiniv pokoj skrze krev kříže svého, skrze něho smířiti všecko se sebou; skrze něho, pravím, ať jsou to věci na zemi nebo věci na nebi.
21 A vy, kteří jste byli někdy odcizeni a nepřáteli ve své mysli zlými skutky, ale nyní se smířil
22 V těle svého těla skrze smrt, aby tě představil svaté, bezúhonné a nevyzpytatelné v jeho očích:
23 Zůstanete-li ve víře zakotveni a ustáleni a nebudete se vzdálit od naděje evangelia, které jste slyšeli a které bylo kázáno všemu stvoření pod nebem; jehož já Pavel jsem učiněn ministrem;
24 Kteříž se nyní radujte z mých utrpení za vás a naplňte to, co je za utrpením Kristovým, v mém těle pro jeho tělo, jímž je církev:
25 Pročež jsem učiněn služebníkem podle Božího rozhodnutí, které je mi dáno pro vás, abych naplnil slovo Boží;
26 I tajemství, které bylo skryto od věků a od pokolení, ale nyní je zjeveno jeho svatým.
27 Jemuž by Bůh chtěl dát poznat, jaké je bohatství slávy tohoto tajemství mezi pohany; kterým je Kristus ve vás, naděje slávy:
28 Kterého kážeme, každého varujeme a každého učíme ve vší moudrosti; abychom každého člověka učinili dokonalého v Kristu Ježíši:
29 K čemuž i já pracuji, namáhaje se podle skutku jeho, kterýž ve mně mocně působí.

KAPITOLA 2

1 Chtěl bych, abyste věděli, jaký velký boj mám s vámi a s nimi v Laodiceji a pro všechny, kteří neviděli mou tvář v těle;
2 Aby jejich srdce byla potěšena, jsouce spojena láskou a ke všemu bohatství plné jistoty porozumění, k uznání tajemství Boha, Otce a Krista;
3 V němž jsou ukryty všechny poklady moudrosti a poznání.
4 A to říkám, aby vás nikdo neoklamal lákavými slovy.
5 Nebo i když jsem nepřítomen v těle, přesto jsem s vámi v duchu, raduji se a hledím na váš řád a na pevnost vaší víry v Krista.
6 Jako jste tedy přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm choďte.
7 Zakořenění a zbudovaní v něm, a utvrzení ve víře, jak jste byli naučení, oplývající díkůvzdáním.
8 Dávejte si pozor, aby vás někdo nezklamal filozofií a marným klamem, podle lidské tradice, podle základů světa, a ne podle Krista.
9 Neboť v něm tělesně přebývá veškerá plnost Božství.
10 A vy jste dokonalí v něm, který je hlavou všeho knížectví a moci.
11 V kterémžto i vy jste obřezáni obřízkou bez rukou, když svlékáte tělo hříchů těla obřízkou Kristovou.
12 Pohřbeni s ním ve křtu, v němž jste i vy s ním vzkříšeni vírou v působení Boha, který ho vzkřísil z mrtvých.
13 A tebe, mrtvého v hříších svých a neobřízku těla svého, obživil spolu s ním, odpouštěje ti všecky viny;
14 Smazal písmo nařízení, které bylo proti nám a bylo nám v rozporu, a odstranil je z cesty a přibil je na svůj kříž;
15 A zkaziv knížectví a mocnosti, zjevně je ukázal a vítězil nad nimi v něm.
16Ať vás tedy nikdo nesoudí pro pokrm nebo pití, ani pro svátek, ani pro novoluní nebo pro dny sobotní.
17 Které jsou stínem věcí budoucích; ale tělo je Kristovo.
18Ať tě nikdo neoklame tvou odměnou dobrovolnou pokorou a uctíváním andělů, vniknutím do toho, co neviděl, marně nadutý svou tělesnou myslí,
19 A nedržíce se Hlavy, z níž všecko tělo klouby a pouty krmilo a pletlo se, roste s růstem Božím.
20 Pročež jste-li s Kristem mrtví od základů světa, proč, jako byste žili ve světě, podléháte obřadům,
21 (Nedotýkej se; neochutnej; nemanipuluj;
22 Kteří všickni mají zahynouti užíváním;) podle přikázání a učení lidských?
23 Které věci mají vpravdě projev moudrosti v uctívání vůle, pokory a zanedbávání těla; ne v žádné úctě k uspokojení těla.

KAPITOLA 3

1 Jestliže jste tedy s Kristem vstali, hledejte to, co je nahoře, kde Kristus sedí po pravici Boží.
2 Věnujte svou náklonnost věcem nahoře, ne věcem pozemským.
3 Nebo jste mrtví, a váš život je skryt s Kristem v Bohu.
4 Až se ukáže Kristus, život náš, tehdy se i vy s ním ukážete ve slávě.
5 Umrtvujte tedy své údy, kteří jsou na zemi; smilstvo, nečistota, neobyčejná náklonnost, zlá žádostivost a chamtivost, což je modloslužba:
6 Pro které věci přichází Boží hněv na děti neposlušnosti:
7 V nichž jste také chodili nějaký čas, když jste v nich bydleli.
8 Nyní však i vy odložte všecko toto; hněv, hněv, zloba, rouhání, špinavá komunikace z vašich úst.
9 Nelhejte jedni druhému, vida, že jste odložili starce s jeho skutky;
10 A oblékněte nového člověka, který je obnoven v poznání podle obrazu toho, který ho stvořil:
11 Kde není Řek ani Žid, obřízka ani neobřízka, barbar, Skyt, otrok ani svobodný, ale Kristus je všechno a ve všem.
12 Oblečte se tedy jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, vnitřnosti milosrdenství, laskavosti, pokory mysli, mírnosti, shovívavosti;
13 Snášejte se jedni druhým a odpouštějte si navzájem, má-li se kdo proti komu, jakož i Kristus odpustil vám, tak i vy.
14 A nad to všechno oblečte lásku, která je poutem dokonalosti.
15 A pokoj Boží ať vládne ve vašich srdcích, k čemuž jste i vy povoláni v jednom těle; a buďte vděční.
16 Slovo Kristovo ať ve vás bohatě přebývá ve vší moudrosti; Učte se a napomínejte se navzájem v žalmech, hymnech a duchovních písních a zpívejte s milostí ve svých srdcích Pánu.
17 A cokoli činíte slovem nebo skutkem, všecko čiňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu a Otci.
18 Ženy, podřizujte se svým mužům, jak se sluší v Pánu.
19 Muži, milujte své ženy a nebuďte proti nim zahořklí.
20 Děti, poslouchejte své rodiče ve všem, neboť to se líbí Pánu.
21 Otcové, neprovokujte své děti k hněvu, aby se nenechaly odradit.
22 Sluhové, poslouchejte ve všem své pány podle těla; ne s oční službou, jako pro muže; ale v prostém srdci, v bázni před Bohem:
23 A cokoli děláte, čiňte to srdcem, jako Pánu, a ne lidem;
24 Vědouce, že od Pána dostanete odměnu dědictví, neboť sloužíte Pánu Kristu.
25 Ale ten, kdo se dopouští křivdy, obdrží za křivdu, kterou spáchal;

KAPITOLA 4

1 Pánové, dejte svým služebníkům to, co je spravedlivé a rovné; s vědomím, že i vy máte Mistra v nebi.
2 Pokračujte v modlitbě a bděte s díkůvzdáním;
3 S prosbou i za nás, aby nám Bůh otevřel dveře k promluvě, abychom mluvili o Kristově tajemství, pro které jsem také zavázán:
4 Abych to ukázal, jak bych měl mluvit.
5 Kráčej v moudrosti k těm, kteří jsou venku, a vykupuj čas.
6 Vaše řeč ať je vždy milostivá, ochucená solí, abyste věděli, jak byste měli každému odpovídat.
7 Celý můj stav vám oznámí Tychicus, který je milovaným bratrem a věrným služebníkem a spolusluţebníkem v Pánu:
8 Kterého jsem k vám poslal za stejným účelem, aby poznal váš majetek a potěšil vaše srdce;
9 S Onezimem, věrným a milovaným bratrem, který je jedním z vás. Oznámí vám všechno, co se zde děje.
10 Pozdravuje vás můj spoluvězeň Aristarchos a Marcus, syn Barnabášovy sestry, (dotknete-li se toho, koho jste dostali přikázání: přijde-li k vám, přijměte ho;)
11 A Ježíš, zvaný Justus, kteří jsou z obřízky. Jen tito jsou moji spolupracovníci pro království Boží, kteří mi byli útěchou.
12 Pozdravuje vás Epafras, jeden z vás, služebník Kristův, který pro vás stále horlivě pracuje v modlitbách, abyste stáli dokonalí a úplní v celé vůli Boží.
13 Neboť svědčím o něm, že má velikou horlivost pro vás a pro ty, kteří jsou v Laodikeji a pro ně v Hierapoli.
14 Pozdravuje vás milovaný lékař Lukáš a Démas.
15 Pozdravte bratry, kteří jsou v Laodiceji, a Nymphas a církev, která je v jeho domě.
16 A až bude tento list čten mezi vámi, dej, aby byl čten také v církvi Laodicejské; a abyste také četli list z Laodiceje.
17 A rci Archippovi: Hleď na službu, kterou jsi přijal v Pánu, abys ji naplňoval.
18 Pozdravení rukou mou Pavlovou. Vzpomeňte si na moje pouta. Grace s tebou. Amen. (Psáno z Říma do Kolosanů Tychikem a Onezimem.)

1 Soluňským

KAPITOLA 1

1 Pavel, Silván a Timoteus církvi Tesaloničané, která je v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.
2 Vždy za vás všechny děkujeme Bohu a zmiňujeme vás ve svých modlitbách;
3 Pamatuj bez přestání na své dílo víry a na práci lásky a trpělivosti naděje v našeho Pána Ježíše Krista před očima Boha a našeho Otce;
4 Vědět, milovaní bratři, vaše vyvolení Boží.
5 Naše evangelium k vám totiž nepřišlo pouze ve slově, ale také v moci a v Duchu Svatém a ve velké jistotě; jak víte, jací jsme byli mezi vámi pro vás.
6 A stali jste se následovníky nás a Pána, když jste přijali slovo ve velkém soužení s radostí Ducha Svatého:
7 A tak jste byli příkladem všem věřícím v Makedonii a Acháji.
8 Neboť od vás zaznělo slovo Páně nejen v Makedonii a Acháji, ale všude se šíří vaše víra v Boha; takže nemusíme nic mluvit.
9 Nebo oni sami o nás ukazují, jak jsme k vám vcházeli a jak jste se obrátili k Bohu od modl, abyste sloužili Bohu živému a pravému;
10 A čekat na jeho Syna z nebe, kterého vzkřísil z mrtvých, Ježíše, který nás vysvobodil z budoucího hněvu.

KAPITOLA 2

1 Sami, bratři, vězte, že jsme k vám vstoupili, že nebyl marný.
2 Ale i potom jsme předtím trpěli a byli jsme hanebně proseni, jak víte, ve Filipech, byli jsme smělí ve svém Bohu, abychom vám mluvili evangelium Boží s mnoha spory.
3 Neboť naše napomenutí nebylo z klamu, ani nečistoty, ani lsti:
4 Ale jako nám bylo od Boha dopřáno, abychom důvěřovali evangeliu, tak i my mluvíme; ne jako milí lidé, ale Bůh, který zkouší naše srdce.
5 Nebo jsme nikdy neužívali lichotivých slov, jak víte, ani roušky lakomství; Bůh je svědkem:
6 Ani od lidí jsme nehledali slávu, ani od vás, ani od jiných, když jsme mohli být jako Kristovi apoštolové obtížní.
7 Ale byli jsme mezi vámi mírní, jako chůva opatruje své děti.
8 Protože jsme po tobě láskyplně toužili, byli jsme ochotni sdělit vám nejen evangelium Boží, ale také naše vlastní duše, protože jste nám byli drazí.
9 Neboť pamatujete, bratři, na naši práci a námahu: protože jsme ve dne v noci pracovali, protože jsme nikomu z vás nebyli zavázáni, kázali jsme vám evangelium Boží.
10 Vy jste svědkové a také Bůh, jak svatě, spravedlivě a bezúhonně jsme se chovali mezi vámi věřícími:
11 Jak víte, jak jsme každého z vás napomínali, utěšovali a přikazovali, jako otec své děti,
12 Abyste chodili hodni Boha, který vás povolal do svého království a slávy.
13 Proto i my Bohu bez přestání děkujeme, protože když jste přijali slovo Boží, které jste o nás slyšeli, nepřijali jste je jako slovo lidské, ale jak je v pravdě, slovo Boží, které působí i ve vás věřících.
14 Vy, bratří, jste se stali stoupenci církví Božích, které jsou v Judsku v Kristu Ježíši, neboť i vy jste trpěli jako vaši vlastní krajané, jako oni od Židů.
15 Kteříž zabili Pána Ježíše i své proroky a pronásledovali nás; a nelíbí se Bohu a odporují všem lidem.
16 Zakazujíce nám mluvit k pohanům, aby byli spaseni, aby naplnili své hříchy vždy, neboť na ně doléhá hněv až do krajnosti.
17 Ale my, bratři, když jsme vám byli na krátkou dobu odňati v přítomnosti, ne v srdci, s velkou touhou jsme se více snažili vidět vaši tvář.
18 Pročež bychom byli přišli k vám, já Pavel, jednou a znovu; ale Satan nám bránil.
19 Neboť co je naše naděje nebo radost nebo koruna plesání? Nejste snad i vy v přítomnosti Pána našeho Ježíše Krista při jeho příchodu?
20 Neboť vy jste naše sláva a radost.

KAPITOLA 3

1 Když jsme již nemohli snášet, považovali jsme za dobré zůstat v Athénách o samotě;
2 A poslal Timothea, našeho bratra a služebníka Božího a našeho spolupracovníka v evangeliu Kristově, aby vás upevnil a potěšil pro vaši víru:
3 Abyste nikoho nepohnuli těmito souženími, neboť sami víte, že jsme k tomu ustanoveni.
4 Neboť vpravdě, když jsme byli u vás, řekli jsme vám dříve, že budeme trpěti soužení; jak se stalo, a vy víte.
5 Proto, když jsem již nemohl snášet, poslal jsem, abych poznal vaši víru, aby vás nějakým způsobem nepokusil pokušitel a naše námaha nebyla marná.
6 Ale nyní, když Timotheus přišel od vás k nám a přinesl nám dobrou zprávu o vaší víře a lásce, a že na nás vždy dobře vzpomínáte, velmi si přejete nás vidět, jako i my vidět vás:
7 Proto jsme byli, bratři, nad vámi utěšováni ve všech našich souženích a úzkostech vaší vírou.
8 Nyní jsme živi, stojíte-li pevně v Pánu.
9 Jaké díky můžeme Bohu za vás znovu prokázat, pro všechnu radost, kterou se pro vás radujeme před naším Bohem;
10 Ve dne i v noci se velmi modlíte, abychom viděli vaši tvář a mohli zdokonalit to, co schází vaší víře?
11 Nyní sám Bůh a náš Otec a náš Pán Ježíš Kristus řídí naši cestu k vám.
12 A Hospodin vám dá, abyste se rozmnožili a rozhojnili v lásce jedni k druhým a ke všem lidem, jako to děláme my k vám.
13 Až do konce může upevnit vaše srdce bez úhony ve svatosti před Bohem, naším Otcem, při příchodu našeho Pána Ježíše Krista se všemi jeho svatými.

KAPITOLA 4

1 Dále vás tedy prosíme, bratři, a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste tak, jak jste od nás přijali, jak máte chodit a líbit se Bohu, abyste se stále více rozhojnili.

2 Nebo víte, která přikázání jsme vám dali skrze Pána Ježíše.
3 Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali smilstva.
4 Aby každý z vás věděl, jak vlastnit svou nádobu v posvěcení a cti;
5 Ne v žádostivosti, jako pohané, kteří neznají Boha.
6 Ať nikdo nepřekročí a nepodvede svého bratra v žádné věci, protože Hospodin je mstitelem všech takových, jak jsme vás také varovali a svědčili.
7 Bůh nás totiž nepovolal k nečistotě, ale ke svatosti.
8 Kdo tedy pohrdá, nepohrdá člověkem, ale Bohem, který nám také dal svého svatého Ducha.
9 Ale pokud jde o bratrskou lásku, nepotřebujete, abych vám psal, neboť vy sami jste od Boha učeni, abyste se milovali navzájem.
10 Zajisté to činíte všem bratřím v celé Makedonii, ale prosíme vás, bratří, abyste se stále více rozmnožovali;
11 A abyste se učili, abyste byli zticha, a aby jste si dělali, a pracovali vlastníma rukama, jak jsme vám přikázali;
12 Abyste chodili poctivě k těm, kteří jsou venku, a abyste neměli nedostatek ničeho.
13 Nechci však, abyste nevěděli, bratří, o těch, kdo spí, abyste se nermutovali, jako ostatní, kteří nemají naději.
14 Věříme-li totiž, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak i ty, kdo spí v Ježíši, Bůh přivede s sebou.
15 Proto vám říkáme skrze slovo Páně, že my, kteří jsme naživu a zůstáváme až do příchodu Páně, nebudeme bránit těm, kteří spí.
16 Vždyť sám Pán sestoupí z nebe s křikem, hlasem archanděla a Boží polnicí a mrtví v Kristu vstanou jako první.
17 Potom my, kteří jsme živí a zůstaneme, budeme spolu s nimi uchváceni v oblacích vstříc Hospodinu ve vzduchu, a tak budeme vždy s Hospodinem.
18 Proto se navzájem potěšujte těmito slovy.

KAPITOLA 5

1 Ale o časech a obdobích, bratří, nepotřebujete, abych vám psal.
2 Sami dobře víte, že den Páně přichází jako zloděj v noci.
3 Nebo když řeknou: Pokoj a bezpečí; pak na ně přijde náhlá zkáza jako bolest na těhotnou ženu; a neuniknou.
4 Vy však, bratří, nejste ve tmě, aby vás ten den zachvátil jako zloděj.
5 Vy všichni jste synové světla a synové dne; nejsme noci ani tmy.
6 Proto nespime jako jiní; ale bděme a buďme střízliví.
7 Ti, kdo spí, spí v noci; a opilí jsou opilí v noci.
8 Ale my, kteří jsme dne, buďme střízliví, oblečme si pancíř víry a lásky; a pro helmu naději na spasení.
9 Bůh nás totiž neustanovil k hněvu, ale k dosažení spasení skrze našeho Pána Ježíše Krista,
10 Který za nás zemřel, abychom s ním žili, ať bdíme nebo spíme.
11 Proto se společně potěšujte a vzdělávejte se navzájem, jako i vy.
12 A prosíme vás, bratří, abyste poznali ty, kteříž mezi vámi pracují a jsou nad vámi v Pánu, a napomínají vás;
13 A vážit si jich velmi v lásce pro jejich práci. A buďte v klidu mezi sebou.
14 Nyní vás, bratři, nabádáme, varujte ty, kdo jsou neukáznění, potěšujte slabomyslné, podpořte slabé, buďte trpěliví ke všem lidem.
15 Hleďte, aby nikdo nikomu neodplácel zlým za zlé; ale vždy následujte to, co je dobré, jak mezi sebou, tak pro všechny lidi.
16 Radujte se stále.
17 Bez přestání se modlete.
18 Ve všem děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši ohledně vás.
19 Ducha neuhášej.
20 Proroctvími nepohrdejte.
21 Všechno dokaž; drž se toho, co je dobré.
22 Zdržujte se všeho zlého.
23 A sám Bůh pokoje posvětí vás úplně; a modlím se k Bohu, aby byl celý váš duch, duše i tělo zachovány bez úhony až do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.
24 Věrný je ten, kdo vás volá, který to také učiní.
25 Bratří, modlete se za nás.
26 Pozdravte všechny bratry svatým polibkem.
27 Zapřísahám vás skrze Pána, aby byl tento list přečten všem svatým bratřím.
28 Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vámi. Amen. (První list Soluňským byl napsán z Athén.)

2 Thessalonians

KAPITOLA 1

1 Pavel, Silván a Timoteus církvi Tesaloničanů v Bohu, našem Otci, a v Pánu Ježíši Kristu:
2 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
3 Jsme povinni vždy za vás děkovat Bohu, bratři, jak se to hodí, protože vaše víra nesmírně roste a láska každého z vás všech vůči sobě se rozhojňuje;
4 Abychom my sami chválili vás v církvích Božích pro vaši trpělivost a víru ve všech vašich pronásledováních a souženích, která snášíte:
5 Což je zjevný znak spravedlivého soudu Božího, abyste byli uznáni za hodnými království Božího, pro které také trpíte.
6 Vidouce, že je spravedlivé od Boha odplatit soužení těm, kdo vás sužují;
7 A vy, kteří se trápíte, odpočívejte s námi, až se Pán Ježíš zjeví z nebe se svými mocnými anděly,
8 V planoucím ohni se mstí na těch, kdo neznají Boha a neposlouchají evangelium našeho Pána Ježíše Krista:
9 Kdo bude potrestán věčnou zkázou před Hospodinem a od slávy jeho moci;
10 Až přijde, aby byl v ten den oslaven ve svých svatých a aby byl obdivován všemi věřícími (neboť bylo uvěřeno našemu svědectví mezi vámi).
11 Proto se také za vás stále modlíme, aby vás náš Bůh uznal za hodné tohoto povolání a naplnil veškerou zálibu v jeho dobrotě a dílo víry s mocí:
12 Aby jméno našeho Pána Ježíše Krista bylo oslaveno ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.

KAPITOLA 2

1 Prosíme vás, bratři, při příchodu našeho Pána Ježíše Krista a při našem shromáždění k němu,
2 Abyste nebyli brzo otřeseni v mysli a nebyli znepokojeni ani duchem, ani slovem, ani dopisem jako od nás, jako že se přiblížil den Kristův.
3 Ať vás nikdo neklame, neboť ten den nepřijde, ledaže by nejprve přišlo odpadnutí a neukázal se muž hříchu, syn zatracení;
4 Kdo se protiví a povyšuje nade všecko, co se nazývá Bohem nebo co se uctívá; takže jako Bůh sedí v Božím chrámu a ukazuje se, že je Bůh.
5 Nepamatuješ, že když jsem ještě byl s tebou, řekl jsem ti tyto věci?
6 A nyní víte, co brání, aby mohl být zjeven ve svém čase.
7 Nebo tajemství nepravosti již působí; jen ten, kdo nyní nechá, nechá, dokud nebude sveden z cesty.
8 A tehdy se ukáže ten bezbožný, kterého Hospodin pohltí duchem svých úst a zahubí jasem svého příchodu:
9 I ten, jehož příchod je po působení Satana se vší mocí a znameními a lživými divy,
10 A se vší klamností nepravosti v těch, kteříž hynou; protože nepřijali lásku k pravdě, aby byli spaseni.
11 A proto na ně Bůh pošle silný klam, aby uvěřili lži:
12 Aby byli zatraceni všichni, kteří nevěřili pravdě, ale měli zalíbení v nepravosti.
13 Ale my jsme povinni za vás stále děkovat Bohu, bratří Páně milovaní, protože Bůh si vás od počátku vyvolil ke spáse posvěcením Duchem a vírou v pravdu.
14 K čemuž vás povolal naším evangeliem, abyste dosáhli slávy našeho Pána Ježíše Krista.
15 Proto, bratří, stůjte pevně a dodržujte tradice, kterým jste se učili, ať už slovem nebo naším listem.
16 Nyní sám náš Pán Ježíš Kristus a Bůh, náš Otec, který si nás zamiloval a dal nám věčnou útěchu a dobrou naději skrze milost,
17 Potěšte svá srdce a upevněte vás v každém dobrém slově a skutku.

KAPITOLA 3

1 Nakonec, bratři, modlete se za nás, aby slovo Páně mělo volný průběh a bylo oslaveno, jako je tomu u vás:
2 A abychom byli vysvobozeni od lidí nerozumných a ničemných, neboť všichni lidé nemají víru.
3 Ale věrný je Hospodin, který tě utvrdí a ochrání tě od zlého.
4 A věříme, že se vás Pán dotýká, že i vy činíte a budete činit věci, které vám přikazujeme.
5 A Pán nasměrujte vaše srdce k lásce Boží a k trpělivému očekávání Krista.
6 Nyní vám, bratři, přikazujeme ve jménu našeho Pána Ježíše Krista, abyste se vzdali každému bratru, který chodí nepořádně, a ne podle tradice, kterou od nás přijal.
7 Sami víte, jak byste nás měli následovat;
8 Ani chleba nikoho jsme nejedli nadarmo; ale ve dne i ve dne prací a námahou, abychom nikomu z vás nemuseli být žalováni:
9 Ne proto, že bychom neměli moc, ale proto, abychom se vám stali příkladem, abyste nás následovali.
10 Nebo když jsme byli u vás, toto jsme vám přikázali: Nechce-li kdo pracovat, ať nejí.
11 Slyšeli jsme totiž, že někteří mezi vámi chodí nepořádně, vůbec nepracují, ale jsou zaneprázdněni.
12 Těm pak přikazujeme a napomínáme skrze Pána našeho Ježíše Krista, aby v tichosti pracovali a jedli svůj chléb.
13 Vy však, bratří, neunavujte se v činění dobrého.
14 A kdyby někdo neposlouchal našeho slova z tohoto listu, všimni si toho člověka, a neměj s ním společnost, aby se zastyděl.
15 Nepovažujte ho však za nepřítele, ale napomínejte ho jako bratra.
16 Sám Pán pokoje vám dá pokoj vždy všemi prostředky. Pán s vámi všemi.
17 Pozdravení Pavlovo vlastní rukou, kteréž jest znamením v každé epištole, tak píšu.
18 Milost našeho Pána Ježíše Krista se všemi vámi. Amen. (Druhá epištola Soluňským byla napsána z Athén.)

1 Timothy

KAPITOLA 1

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista z přikázání Boha, našeho Spasitele, a Pána Ježíše Krista, které je naší nadějí;
2 Timoteovi, mému vlastnímu synu ve víře: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha, našeho Otce, a Ježíše Krista, našeho Pána.
3 Když jsem tě prosil, abys zůstal v Efezu, když jsem šel do Makedonie, abys některým přikázal, že neučí žádné jiné nauce,
4 Aniž dbejte na báje a nekonečné rodokmeny, které sloužící zpochybňují, než na zbožné budování, které je ve víře: tak činte.
5 Cílem přikázání je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z nepředstírané víry.
6 Od níž někteří uhnuli k marnému cinkání;
7 Toužící být učiteli zákona; nerozumí ani tomu, co říkají, ani co potvrzují.
8 My však víme, že zákon je dobrý, užívá-li ho člověk podle zákona;
9 S vědomím toho, že zákon není dán pro spravedlivého, ale pro bezbožné a neposlušné, pro bezbožné a pro hříšníky, pro nesvaté a prostopášné, pro vrahy otců a vrahy matek, pro vrahy,
10 Pro smilníky, pro ty, kteří se poskvrňují lidstvem, pro menstealery, pro lháře, pro křivopřísežníky, a pokud je něco jiného, co je v rozporu se zdravou naukou;
11 Podle slavného evangelia blaženého Boha, které bylo svěřeno mé důvěře.
12 A děkuji Kristu Ježíši, našemu Pánu, který mne uschopnil, za to, že mne uznal za věrného, dal mne do služby;
13 Kterýž byl před rouhačem a pronásledovatelem a ubližujícím, ale já jsem dosáhl milosrdenství, protože jsem to udělal z nevědomosti v nevěře.
14 A milost našeho Pána byla velmi hojná ve víře a lásce, která je v Kristu Ježíši.
15 Toto je věrné slovo a hodné veškerého přijetí, že Kristus Ježíš přišel na svět, aby spasil hříšníky; jehož jsem šéf.
16Avšak proto jsem dosáhl milosrdenství, aby ve mně nejprve Ježíš Kristus ukázal veškerou trpělivost, za vzor těm, kteří v něho mají uvěřit k životu věčnému.
17 Nyní králi věčnému, nesmrtelnému, neviditelnému, jedinému moudrému Bohu, čest a sláva na věky věků. Amen.
18 Toto ti svěřuji, synu Timotee, podle proroctví, která ti byla předtím předložena, abys skrze ně mohl vést dobrý boj;
19 Měj víru a dobré svědomí; které někteří odložili pro víru a ztroskotali:
20 Z nichž je Hymenaios a Alexandr; které jsem vydal satanovi, aby se naučili nerouhat se.

KAPITOLA 2

1 Nabádám tedy, aby se především konaly prosby, modlitby, přímluvy a díkůvzdání za všechny lidi;
2 Za krále a za všechny, kteří mají moc; abychom mohli vést tichý a pokojný život ve vší zbožnosti a poctivosti.
3 Neboť to je dobré a milé před Bohem, naším Spasitelem;
4 Kdo chce, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy.
5 Nebo jest jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš;
6 Který dal sám sebe jako výkupné za všechny, aby byl svědkem v pravý čas.
7 K čemuž jsem ustanoven za kazatele a apoštola (pravdu v Kristu mluvím a nelžu) za učitele pohanů ve víře a v pravdě.
8 Chci tedy, aby se lidé modlili všude, pozvedajíce svaté ruce, bez hněvu a pochybování.
9 Podobně se také ženy zdobí skromným oděvem, hanbou a střízlivostí; ne s vypletenými vlasy nebo zlatem nebo perlami nebo drahými ozdobami;
10 Ale (což se stává ženám vyznávajícím zbožnost) dobrými skutky.
11 Ať se žena učí v tichosti se vší podřízeností.
12 Nedovoluji však ženě učit, ani si přivlastňovat moc nad mužem, ale mlčet.
13 Nejprve byl totiž stvořen Adam, potom Eva.
14A Adam nebyl sveden, ale žena, která byla svedena, byla v přestoupení.
15 Přesto bude zachráněna při porodu, budou-li pokračovat ve víře, lásce a svatosti se střízlivostí.

KAPITOLA 3

1 To je pravdivé rčení: Touží-li někdo po úřadu biskupa, touží po dobrém díle.
2 Biskup pak musí být bezúhonný, manžel jedné ženy, bdělý, střízlivý, slušného chování, pohostinný, schopný učit;
3 Nedáno vínu, žádný stávkující, ne lakomý špinavého zisku; ale trpělivý, ne rváč, ne žádostivý;
4 Ten, kdo dobře spravuje svůj dům, majíce své děti podřízeny vší tíží;
5 (Neboť když člověk neví, jak spravovat svůj vlastní dům, jak se bude starat o Boží církev?)
6 Ne novic, aby povýšen s pýchou neupadl v odsouzení ďábla.
7 Navíc musí mít dobrou zprávu o těch, kteří jsou venku; aby neupadl do potupy a do léčky ďáblovy.
8 Stejně tak musí být jáhnové vážní, nesmí býti dvojjazyční, nesmí se příliš napít vína, nesmí být chamtiví po špinavém zisku;
9 Držet tajemství víry v čistém svědomí.
10 A i tito ať jsou nejprve dokázáni; pak ať použijí úřad jáhna, budou-li shledáni bezúhonnými.
11 Stejně tak musí být jejich manželky vážné, ne pomlouvačné, střízlivé, ve všem věrné.
12 Nechť jsou jáhni manželé jedné ženy, dobře spravují své děti a své vlastní domy.
13 Nebo ti, kteříž dobře užívali úřadu jáhna, kupují si dobrý stupeň a velikou smělost ve víře, která je v Kristu Ježíši.
14 Tyto věci ti píšu v naději, že k tobě brzy přijdu:
15 Zdržím-li se dlouho, abys věděl, jak se máš chovat v domě Božím, kterým je církev Boha živého, sloup a základ pravdy.
16 A bez sporů veliké je tajemství zbožnosti: Bůh se zjevil v těle, ospravedlněn v Duchu, viděn od andělů, kázán pohanům, uvěřen ve světě, přijat do slávy.

KAPITOLA 4

1 Duch pak výslovně mluví, že v posledních časech někteří odstoupí od víry, dbajíce svodných duchů a učení ďáblových;
2 Mluvení spočívá v pokrytectví; jejich svědomí sežehlo horkým železem;
3 Zakazující ženit se a přikazující zdržovat se pokrmů, které Bůh stvořil k přijímání s díkůvzdáním od těch, kteří věří a znají pravdu.
4 Neboť každé Boží stvoření je dobré a není co odmítat, je-li přijímáno s díkůvzdáním.
5 Neboť je posvěcena Božím slovem a modlitbou.
6 Budeš-li bratřím připomínat tyto věci, budeš dobrým služebníkem Ježíše Krista, živený slovy víry a dobrého učení, k čemuž jsi dospěl.
7 Odmítej však hanebné a babské bajky a cvič se raději k zbožnosti.
8 Cvičení tělesné málo prospívá, ale zbožnost prospívá všemu, majíce zaslíbení života nynějšího i budoucího.
9 Toto je věrné slovo a hodné veškerého přijetí.
10 Proto se i namáháme a trpíme potupou, protože věříme v živého Boha, který je Spasitelem všech lidí, zvláště věřících.
11 Tyto věci přikazuj a uč.
12 Ať nikdo nepohrdá mládím tvým; ale buď příkladem věřících ve slově, v rozhovoru, v lásce, v duchu, ve víře, v čistotě.
13 Dokud nepřijdu, věnujte se čtení, nabádání, nauce.
14 Nezanedbávej dar, který je v tobě, který ti byl dán proroctvím se vkládáním rukou presbytáře.
15 Přemýšlejte o těchto věcech; dej se jim celý; aby se všem ukázal tvůj zisk.
16 Dávej pozor na sebe a na učení; zůstaň v nich, neboť tím zachráníš i sebe i ty, kteří tě slyší.

KAPITOLA 5

1 Nekárejte staršího, ale proste ho jako otce; a mladší muži jako bratři;
2 Starší ženy jako matky; mladší jako sestry, se vší čistotou.
3 Cti vdovy, které jsou skutečně vdovami.
4 Má-li však některá vdova děti nebo synovce, ať se nejprve naučí doma projevovat zbožnost a odplácet rodičům, neboť to je dobré a před Bohem milé.
5 Vpravdě pak vdova a zpustlá doufá v Boha a setrvává v prosbách a modlitbách dnem i nocí.
6 Ale ta, která žije v rozkoši, je mrtvá, dokud žije.
7 A tyto věci dávají na starost, aby byly bez úhony.
8 Jestliže se však někdo nestará o své, zvláště o své, zapřel víru a je horší než nevěřící.
9Ať není vdova do počtu mladších šedesáti let, která byla manželkou jednoho muže,
10 Dobře ohlášené za dobré skutky; jestli vychovala děti, jestli ubytovala cizince, jestli umývala nohy svatým, jestli ulehčila ztrápeným, jestli pilně dodržovala každý dobrý skutek.
11 Mladší vdovy však odmítají, neboť až začnou být vůči Kristu svévolné, vezmou se;
12 Majíce zatracení, protože zavrhli svou první víru.
13 A mezitím se naučí zahálet, potulovat se od domu k domu; a nejen zahálčiví, ale také tattleři a zaneprázdnění, mluvící věci, které by neměli.
14 Chci, aby se mladší ženy vdávaly, rodily děti, vedly dům a nedávaly protivníkovi příležitost mluvit potupně.
15 Neboť někteří se již odvrátili od Satana.
16 Má-li někdo věřící nebo věřící vdovy, ať jim ulehčí, a církev ať není obviňována; aby to ulevilo těm, které jsou skutečně vdovy.
17 Starší, kteří dobře vládnou, ať jsou považováni za hodné dvojí cti, zvláště ti, kteří pracují ve slově a nauce.
18 Nebo praví Písmo: Volu, který šlape obilí, neuškrtíš náhubek. A dělník je hoden své odměny.
19 Proti staršímu nepřijímejte žalobu, ale před dvěma nebo třemi svědky.
20Kdo hřeší, kárej přede všemi, aby se i jiní báli.
21 Zapřísahám tě před Bohem a před Pánem Ježíšem Kristem a před vyvolenými anděly, abys tyto věci zachovával, aniž bys upřednostňoval jedny před druhými a nečinil nic zaujatostí.
22 Nevztahuj náhle ruce na nikoho, ani neměj účasten na hříších cizích, zachovej se čistý.
23 Nepi už vodu, ale užij trochu vína pro svůj žaludek a pro své časté slabosti.
24 Hříchy některých lidí jsou předem otevřené, jdou před soud; a některé muže následují.
25 Podobně také dobré skutky některých jsou předem zjevné; a ty, které jsou jinak, nelze skrýt.

KAPITOLA 6

1 Nechť všichni služebníci, kteří jsou pod jhem, považují své pány za hodné vší cti, aby nebylo rouháno jméno Boží a jeho nauka.
2 A ti, kteří mají věřící pány, ať jimi nepohrdají, protože jsou bratří; ale raději jim sloužil, protože jsou věrní a milovaní, mají účast na prospěchu. Tyto věci učí a nabádají.
3 Učí-li někdo jinak a nepřipouští k zdravým slovům, dokonce slovům našeho Pána Ježíše Krista, ak nauce, která je podle zbožnosti;
4 Je pyšný, nic neví, ale trápí se otázkami a slovními spory, z nichž pramení závist, sváry, zábrany, zlé domněnky,
5 Zvrácené spory lidí zkažené mysli a postrádající pravdu, domnívajíce se, že zisk je zbožnost: od takových se odeberte.
6 Ale zbožnost se spokojeností je velký zisk.
7 Nic jsme si totiž nepřinesli na tento svět a je jisté, že nic nemůžeme odnést.
8 A majíce pokrm a roucho, buďme s tím spokojeni.
9 Ale ti, kteří chtějí být bohatí, upadají do pokušení a léčky a do mnoha pošetilých a škodlivých žádostí, které utápí lidi v záhubě a záhubě.
10 Kořenem všeho zla je totiž láska k penězům, po nichž někteří toužili, ale zbloudili od víry a probodli se mnoha bolestmi.
11 Ty však, muži Boží, utíkej před těmito věcmi; a následujte spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost.
12 Bojuj dobrý boj víry, zmocni se života věčného, k němuž jsi také povolán, a před mnoha svědky jsi vyznal dobré vyznání.

13 Přikazujem tobě před Bohem, který všechno oživuje, a před Kristem Ježíšem, který před Pontským Pilátem dosvědčil dobré vyznání;
14 Zachovávej toto přikázání bez poskvrny, bez pokárání, až do zjevení našeho Pána Ježíše Krista:
15 Který ve svých časech ukáže, kdo je požehnaný a jediný Potentát, Král králů a Pán pánů;
16 Který jediný má nesmrtelnost, přebývající ve světle, k němuž se žádný člověk nemůže přiblížit; kterého nikdo neviděl a nemůže vidět, jemuž čest a moc věčná. Amen.
17 Nařizujte bohatým v tomto světě, aby nebyli ušlechtilí a nedoufali v nejisté bohatství, ale v živého Boha, který nám dává bohatě vše k požívání.
18 Aby konali dobro, aby byli bohatí v dobrých skutcích, připraveni rozdávat, ochotni komunikovat;
19 Skládají si dobrý základ pro budoucí čas, aby se zmocnili života věčného.
20 Ó Timotee, zachovávej to, co je svěřeno tvé důvěře, a vyhýbej se profánnímu a marnému blábolení a opozicím vědy, které se falešně nazývají:
21 Což někteří vyznávající se ve víře zmýlili. Milost s tebou. Amen. (První Timoteovi bylo napsáno z Laodiceje, což je hlavní město Phrygia Pacatiana.)

2 Timothy

KAPITOLA 1

1 Pavel, apoštol Ježíše Krista z vůle Boží, podle zaslíbení života, které je v Kristu Ježíši,
2 Timoteovi, mému nejmilejšímu synu: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a Krista Ježíše, našeho Pána.
3 Děkuji Bohu, jemuž sloužím od svých předků s čistým svědomím, že na tebe bez přestání vzpomínám ve svých modlitbách dnem i nocí;
4 Velikou touhou tě viděti, pamatovati na slzy tvé, abych byl naplněn radostí;
5 Když volám, abych si připomněl nepředstíranou víru, která je v tobě, která přebývala nejprve v tvé babičce Lois a tvé matce Euniké; a jsem přesvědčen, že i v tobě.
6 Pročež připomínám tě, že vzbuzuješ dar Boží, kterýž jest v tobě vkládáním rukou mých.
7 Nebo nedal nám Bůh ducha bázně; ale o moci, lásce a zdravé mysli.
8 Nestyď se tedy za svědectví našeho Pána ani za mne, jeho vězně, ale buď účastný na útrapách evangelia podle moci Boží;
9 Který nás zachránil a povolal svatým povoláním ne podle našich skutků, ale podle svého vlastního rozhodnutí a milosti, která nám byla dána v Kristu Ježíši dříve, než svět začal,
10 Ale nyní se projevuje zjevením našeho Spasitele Ježíše Krista, který zrušil smrt a vynesl na světlo život a nesmrtelnost skrze evangelium:
11 K čemuž jsem ustanoven kazatelem, apoštolem a učitelem pohanů.
12 Pro tuto příčinu také trpím tyto věci; přesto se nestydím, neboť vím, komu jsem uvěřil, a jsem přesvědčen, že je schopen zachovat to, co jsem mu svěřil, až do onoho dne.
13 Drž se podoby zdravých slov, která jsi o mně slyšel, ve víře a lásce, která je v Kristu Ježíši.
14 To dobré, co ti bylo svěřeno, zachovávej skrze Ducha Svatého, který v nás přebývá.
15 To víš, že všickni, kteří jsou v Asii, se ode mne odvrátí; z nichž jsou Phygellus a Hermogenes.
16 Smiluj se Hospodin nad domem Onesiforovým; neboť mě často občerstvoval a nestyděl se za můj řetěz.
17 Ale když byl v Římě, velmi pilně mě hledal a našel mě.
18 Dej mu Hospodin, aby v onen den nalezl milosrdenství od Hospodina; a v kolika věcech mi sloužil v Efezu, ty dobře víš.

KAPITOLA 2

1Ty tedy, synu, posilni se v milosti v Kristu Ježíši.
2 A to, co jsi o mně slyšel mezi mnoha svědky, svěř věrným lidem, kteří budou moci učit i jiné.
3 Snášíš tedy tvrdost jako dobrý voják Ježíše Krista.
4 Žádný člověk, který bojuje, se nezaplétá do záležitostí tohoto života; aby potěšil toho, kdo si ho vyvolil za vojáka.
5 A jestliže také člověk usiluje o mistrovství, přece není korunován, ledaže by se snažil zákonitě.
6 Hospodář, který pracuje, musí být prvním účastníkem plodů.
7 Zvaž, co říkám; a Hospodin ti dá rozum ve všem.
8 Pamatujte, že Ježíš Kristus ze semene Davidova byl vzkříšen z mrtvých podle mého evangelia:
9 V čemž sužuji jako zlovolník až do pout; ale slovo Boží není vázáno.
10 Proto všechno snáším pro vyvolené, aby i oni dosáhli spasení, které je v Kristu Ježíši, s věčnou slávou.
11 Je to věrné slovo: Neboť jsme-li s ním mrtví, budeme s ním také žít.
12 Budeme-li trpět, budeme s ním i kralovat; jestliže my ho zapřeme, zapře i on nás.
13 Jestliže nevěříme, on však zůstává věrný, nemůže zapřít sám sebe.
14 To je připomínejte a přikazujte jim před Hospodinem, že se nesnaží o slova k ničemu, ale k podvrácení posluchačů.
15 Studuj, aby ses ukázal Bohu osvědčený, dělník, který se nemusí stydět, správně rozdělující slovo pravdy.
16 Vyhýbej se však světským a marným blábolům, neboť se rozmnoží k bezbožnosti.
17 A jejich slovo sežere jako rakovina, z nichž je Hymeneus a Filétos;
18 Kdo se zmýlil ohledně pravdy, říkajíce, že vzkříšení již pominulo; a svrhnout víru některých.
19 Avšak základ Boží pevně stojí, majíce tuto pečeť: Hospodin zná ty, kdo jsou jeho. A každý, kdož vyslovuje jméno Kristovo, odstoupí od nepravosti.
20 Ale ve velkém domě nejsou jen nádoby zlaté a stříbrné, ale také dřevěné a hliněné; a některé ke cti a některé ke cti.
21 Jestliže se tedy člověk od nich očistí, bude nádobou ke cti, posvěcenou a vhodnou pro pánovu potřebu a připravenou ke každému dobrému skutku.
22 Utíkejte také před žádostmi mládí, ale následujte spravedlnost, víru, lásku, pokoj s těmi, kdo z čistého srdce vzývají Pána.
23 Ale hloupým a neučeným otázkám se vyhýbejte, protože vědí, že vedou k genderovým sporům.
24 A služebník Páně se nesmí namáhat; ale buď něžný ke všem lidem, schopný učit, trpělivý,
25 V mírnosti poučuje ty, kteří se staví proti sobě; dá-li jim Bůh snad pokání, aby uznali pravdu;
26 A aby se vymanili z osídla ďábla, který je od něho zajat podle jeho vůle.

KAPITOLA 3

1 To také vězte, že v posledních dnech přijdou nebezpečné časy.
2 Neboť lidé budou milovati sami sebe, chamtiví, vychloubační, pyšní, rouhači, neposlušní rodičů, nevděční, nesvatí,
3 Bez přirozené náklonnosti, příměří, křiví žalobci, nezdrženliví, zuřiví, opovrhovatelé dobrými,
4 Zrádci, opojní, vznešení, milovníci rozkoší více než milovníci Boha;
5 Mít způsob zbožnosti, ale popírat její moc, od takových se odvrať.
6 Takoví jsou totiž ti, kteří se vkrádají do domů a vodí zajaté hloupé ženy obtěžkané hříchy, odváděné rozmanitými žádostmi,
7 Stále se učící a nikdy neschopní dospět k poznání pravdy.
8 Jako se Jannes a Jambres postavili proti Mojžíšovi, tak i tito vzdorují pravdě: muži zkažené mysli, zavržení ve víře.

9 Ale dál nebudou pokračovat, neboť jejich pošetilost bude zjevná všem lidem, jako byla i jejich.
10 Ty jsi však plně poznal mou nauku, způsob života, záměr, víru, shovívavost, lásku, trpělivost,
11 Pronásledování, soužení, která ke mně přišla v Antiochii, v Ikoniu, v Lystře; jaká pronásledování jsem snášel, ale ze všech mě Hospodin vysvobodil.
12 Ano, a všichni, kdo budou žít zbožně v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.
13 Ale zlí lidé a svůdci budou stále horší a horší, budou klamat a být oklamáni.
14 Ty však zůstaň v tom, co ses naučil a o nichž jsi byl přesvědčen, vědouc, o kom jsi se to naučil;
15 A že od dětství znáš svatá písma, která tě mohou učinit moudrým ke spasení skrze víru, která je v Kristu Ježíši.
16 Veškeré písmo je dáno inspirací od Boha a je užitečné k učení, k usvědčování, k nápravě, k vyučování ve spravedlnosti.
17 Aby byl muž Boží dokonalý, dokonale připravený ke všem dobrým skutkům.

KAPITOLA 4

1 Zapřísahám tě tedy před Bohem a před Pánem Ježíšem Kristem, který bude soudit živé i mrtvé při svém zjevení a jeho království;
2 Káž slovo; být okamžitý v sezóně, mimo sezónu; napomínat, kárat, napomínat se vší trpělivostí a doktrínou.
3 Nebo přijde čas, kdy nesnesou zdravé učení; ale podle svých žádostí si shromáždí učitele, jemuž svědí uši;
4 A odvrátí uši své od pravdy, a obrátí se k bájím.
5 Ty však bdej ve všem, snášej soužení, konej dílo evangelisty, dokazuj plně svou službu.
6 Nyní jsem připraven být obětován a čas mého odchodu je blízko.
7Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru jsem zachoval.
8 Od nynějška je mi složena koruna spravedlnosti, kterou mi v onen den dá Pán, spravedlivý soudce, a nejen mně, ale také všem, kdo milují jeho zjevení.
9 Usiluj, abys ke mně brzy přišel.
10 Démas zajisté opustil mne, milujíc tento svět, a odešel do Tesaloniky; Crescens do Galacie, Titus do Dalmácie.
11 Jenom Lukáš je se mnou. Vezmi Marka a přiveď ho s sebou, neboť je mi prospěšný pro službu.
12 A Tychika jsem poslal do Efesu.
13 Plášť, který jsem nechal v Troadě u Karpa, až přijdeš, přines s sebou, knihy, ale především pergameny.
14Mnoho zlého mi udělal kovář Alexandr, Hospodin mu odplatí podle jeho skutků.
15 Od koho se také chraň; neboť velmi odolal našim slovům.
16 Při mé první odpovědi se mnou nikdo nestál, ale všichni mě opustili.
17 Hospodin však stál se mnou a posiloval mě; aby skrze mne bylo kázání plně známo a aby slyšeli všickni pohané, a byl jsem vysvobozen z tlamy lva.
18 A Hospodin mě vysvobodí ze všeho zlého skutku a zachová mě pro své nebeské království: jemuž buď sláva na věky věků. Amen.
19 Pozdravte Prisku a Akvilu a Onesiforův dům.
20 Erastus zůstal v Korintu, ale Trofima jsem nechal v Milétu nemocného.
21 Usiluj, abys přišel před zimou. Pozdravuje tě Eubulos, Pudens, Linus, Claudia a všichni bratři.
22 Pán Ježíš Kristus buď s duchem tvým. Grace s tebou. Amen. (Druhá epištola Timoteovi, vysvěcenému prvním biskupem církve Efezským, byla napsána z Říma, když byl Pavel podruhé přiveden před Nerona.)

Titus

KAPITOLA 1

1 Pavel, služebník Boží a apoštol Ježíše Krista podle víry vyvolených Božích a podle pravdy, která je po zbožnosti;
2 V naději na věčný život, který Bůh, který nemůže lhát, zaslíbil před začátkem světa;
3 Ale v pravý čas projevil své slovo kázáním, které je mi svěřeno podle přikázání Boha, našeho Spasitele;
4 Titovi, mému vlastnímu synu podle obecné víry: Milost, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a od Pána Ježíše Krista, našeho Spasitele.
5 Proto jsem tě nechal na Krétě, abys uspořádal to, co chybí, a ustanovil starší v každém městě, jak jsem ti určil.
6 Je-li někdo bezúhonný, manžel jedné ženy, mající věrné děti, které nejsou obviněny z výtržnictví nebo neposlušnosti.
7 Biskup totiž musí být bezúhonný jako správce Boží; není svévolný, brzy se nerozhněvá, nevěnuje se vínu, nebije, nedává špinavému zisku;
8 Ale milovník pohostinnosti, milovník dobrých lidí, střízlivý, spravedlivý, svatý, střídmý;
9 Drží se věrného slova, jak mu byl naučen, aby mohl zdravým učením nabádat i přesvědčovat odpůrce.
10 Je totiž mnoho neukázněných a ješitných řečníků a podvodníků, zvláště těch z obřízky:
11 Jejichž ústa musí být zacpána, kteří podvracejí celé domy, učíce, co se nemá, pro špinavý zisk.
12 Jeden z nich, dokonce jejich vlastní prorok, řekl: „Kreťané jsou vždycky lháři, zlá zvířata, pomalí.
13 Toto svědectví je pravdivé. Pročež je ostře kárej, aby byli zdraví ve víře;
14 Nedbajíc židovských bájí a lidských přikázání, která se odvracejí od pravdy.
15 Pro čisté jest vše čisté, ale pro poskvrněné a nevěřící není nic čistého; ale i jejich mysl a svědomí je poskvrněné.
16 Vyznávají, že znají Boha; ale ve skutcích ho zapírají, jsouce ohavní a neposlušní a ke každému dobrému skutku zavržení.

KAPITOLA 2

1 Ty však mluv to, co se stalo zdravým učením:
2 Aby staří muži byli střízliví, vážní, střídmí, zdraví ve víře, v lásce, v trpělivosti.
3 Stejně tak staré ženy, aby se chovaly podle svatosti, ne křivé žalobce, nedávaly mnoho vína, učitelky dobrých věcí;
4 Aby učily mladé ženy být střízlivé, milovat své muže, milovat své děti,
5 Aby byli rozvážní, cudní, strážci domova, dobří, poslušní svým mužům, aby se nerouhalo Božímu slovu.
6 Mladí muži rovněž nabádají, aby byli střízliví.
7 Ve všem se projevuj vzorem dobrých skutků: v nauce ukazuj nezkaženost, vážnost, upřímnost,
8 Zdravá řeč, kterou nelze odsoudit; aby se zastyděl ten, kdo je naproti, nemajíce o vás nic zlého, co by řekl.
9 Vyzývej služebníky, aby byli poslušní svých pánů a aby se jim ve všem dobře líbili; znovu neodpovídá;
10 Ne rabovat, ale prokazovat veškerou dobrou věrnost; aby ve všem zdobili učení o Bohu, našem Spasiteli.
11 Neboť všem lidem se zjevila Boží milost, která přináší spásu,
12 Učí nás, že popíráme bezbožnost a světské žádosti, abychom žili střízlivě, spravedlivě a zbožně v tomto současném světě;
13 Očekávejte tu blaženou naději a slavné zjevení velkého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista;
14 Který se za nás vydal, aby nás vykoupil ze všech nepravostí a očistil si pro sebe zvláštní lid, horlivý pro dobré skutky.
15 Tyto věci mluvte, napomínajte a kárejte se vší mocí. Ať tebou žádný člověk nepohrdá.

KAPITOLA 3

1 Mysli na to, aby byli podřízeni knížatstvím a mocnostem, aby poslouchali úředníky, aby byli připraveni ke každému dobrému skutku,
2 Nemluvit o nikom zle, nebýt rváč, ale mírný, prokazovat veškerou mírnost všem lidem.
3 I my sami jsme byli někdy pošetilí, neposlušní, oklamaní, sloužili různým žádostem a rozkoším, žili v zlobě a závisti, nenáviděli se a nenáviděli jeden druhého.
4 Potom se však ukázala laskavost a láska Boha, našeho Spasitele, k člověku,
5 Ne ze skutků spravedlnosti, které jsme činili, ale podle svého milosrdenství nás zachránil, obmytím znovuzrození a obnovením Ducha Svatého;
6 Kteréhož vylil na nás v hojnosti skrze Ježíše Krista, Spasitele našeho;
7 Když jsme ospravedlněni jeho milostí, měli bychom se stát dědici podle naděje na věčný život.
8 Toto je věrné slovo a chci, abys tyto věci neustále tvrdil, aby ti, kdo uvěřili v Boha, bedlivě zachovávali dobré skutky. Tyto věci jsou dobré a prospěšné lidem.
9 Vyhýbejte se však pošetilým otázkám, rodokmenům, svárům a hádkám o zákon; neboť jsou neužitečné a marné.
10 Člověk, který je po prvním a druhém napomenutí heretikem, zavrhněte;
11 Vědouc, že takový jest podvrácen a hřeší, sám od sebe odsouzen.
12 Když k tobě pošlu Artemase aneb Tychika, pilně přijď ke mně do Nikopole, neboť jsem se tam rozhodl přezimovat.
13 Pilně přiveď zákonníka Zena a Apolla na cestu, aby jim nic nechybělo.
14 A i naši ať se naučíme zachovávat dobré skutky pro potřebné účely, aby nebyly neplodné.
15 Pozdravují tě všichni, kteří jsou se mnou. Pozdravte ty, kteří nás milují ve víře. Grace s vámi všemi. Amen. (Bylo napsáno Titovi, vysvěcenému prvnímu biskupovi krétské církve, z Nikopole v Makedonii.)

Filemon

KAPITOLA 1

1 Pavel, vězeň Ježíše Krista, a Timoteus, náš bratr, Filemonovi, našemu nejmilejšímu a spolupracovníkovi,
2 A naší milované Apphii a našemu spolubojovníkovi Archippovi a církvi v tvém domě:
3 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
4 Děkuji svému Bohu, neustále o tobě zmiňuji ve svých modlitbách,
5 Slyšení o tvé lásce a víře, kterou máš k Pánu Ježíši a ke všem svatým;
6 Aby se sdělování tvé víry stalo účinným uznáním všeho dobrého, co je ve vás v Kristu Ježíši.
7 Neboť máme velikou radost a útěchu v tvé lásce, protože tě, bratře, občerstvují vnitřnosti svatých.
8 Pročež, i když bych mohl být v Kristu hodně smělý, abych ti nařídil to, co je vhodné,
9 Ale pro lásku tě spíše prosím, jsem takový jako Pavel starý a nyní také vězeň Ježíše Krista.
10 Prosím tě za svého syna Onezima, kterého jsem zplodil ve svých poutech:
11 Což bylo v minulosti neužitečné, ale nyní prospěšné tobě i mně.
12 Toho, kterého jsem znovu poslal, tedy přijímáš, to jest moje vnitřnosti.
13 Kterého bych si ponechal u sebe, aby mi on místo tebe sloužil v poutech evangelia.
14 Ale bez mysli tvé bych nic nedělal; aby tvůj prospěch nebyl jako z nutnosti, ale dobrovolně.
15 Nebo snad proto odešel na čas, abys ho přijal na věky;
16 Ne nyní jako služebník, ale nad služebníka, bratr milovaný, zvláště mně, ale čím více tobě, jak v těle, tak v Pánu?
17 Považuješ-li mě tedy za společníka, přijmi ho jako mne samého.
18 Jestliže ti ukřivdil, nebo je-li tobě dlužen, přičti to na můj účet;
19 Já Pavel jsem to napsal svou rukou, já to splatím, ačkoli ti neříkám, jak jsi mi dlužen i sám sebe.
20 Ano, bratře, dej, abych se radoval z tebe v Pánu, občerstvi se v Pánu.
21 S důvěrou v poslušnost tvou psal jsem tobě, věda, že i ty učiníš více, než pravím.
22 Ale zároveň mi připrav i příbytek, neboť doufám, že skrze vaše modlitby budu vám dán.
23 Pozdravuje tě Epafra, spoluvězeň můj v Kristu Ježíši;
24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, moji spolupracovníci.
25 Milost našeho Pána Ježíše Krista buď s vaším duchem. Amen.

Hebrejci

KAPITOLA 1

1 Bože, který jsi v různých dobách a různými způsoby mluvil v minulosti k otcům prostřednictvím proroků,
2 V těchto posledních dnech k nám promluvil skrze svého Syna, kterého ustanovil dědicem všech věcí, skrze něhož také učinil světy;
3 Kterýžto zář slávy jeho a výstižný obraz jeho osoby a všecko podpírá slovem moci své, když sám hříchy naše očistil, posadil se po pravici Veličenstva na výsostech;
4 O tolik se stal lepším než andělé, protože dědictvím získal vznešenější jméno než oni.
5 Nebo komu z andělů kdy řekl: Syn můj jsi ty, já jsem tě dnes zplodil? A opět, já mu budu Otcem a on mi bude Synem?
6 A opět, když přivádí prvorozeného na svět, říká: A ať se mu klanějí všichni andělé Boží.
7 A o andělech praví: Kterýž činí anděly své duchy a služebníky své plamenem ohně.
8 Synu však říká: Tvůj trůn, Bože, je na věky věků, žezlo spravedlnosti je žezlo tvého království.
9 Miloval jsi spravedlnost, a nenáviděl jsi nepravost; proto tě Bůh, tvůj Bůh, pomazal olejem veselí nad tvé druhy.
10 A ty, Pane, na počátku jsi položil základy země; a nebesa jsou dílem tvých rukou.
11 Zahynou; ale ty zůstáváš; a všichni zestárnou jako roucho;
12 A složíš je jako roucho, a budou proměněny, ale ty jsi týž a tvá léta neminou.
13 Kterému z andělů však kdy řekl: Seď po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnože tvých nohou?
14 Což nejsou všichni služební duchové, vyslaní, aby sloužili za ty, kteří budou dědici spasení?

KAPITOLA 2

1 Proto bychom měli věrněji dbát na věci, které jsme slyšeli, abychom je nikdy nenechali uklouznout.
2 Nebo kdyby slovo mluvené anděly bylo pevné a každé přestoupení a neposlušnost dostalo se spravedlivé odplaty;
3 Jak unikneme, zanedbáváme-li tak veliké spasení? které nejprve začal mluvit Pán a bylo nám potvrzeno těmi, kteří ho slyšeli;
4 Bůh jim také vydává svědectví, jak znameními, tak zázraky, různými zázraky a dary Ducha svatého podle své vlastní vůle?
5 Neboť andělům nepodřídil budoucí svět, o němž mluvíme.
6 Ale jeden na jednom místě svědčil, řka: Co jest člověk, že na něho pamatuješ? nebo syn člověka, že ho navštěvuješ?
7 Učinil jsi ho o něco nižšího než andělé; korunoval jsi ho slávou a ctí a ustanovil jsi ho nad dílem svých rukou.
8 Všechno jsi mu podřídil pod nohy. Neboť tím, že mu všecko podřídil, nezanechal nic, co by nebylo poddáno jemu. Ale teď ještě nevidíme, že mu byly podřízeny všechny věci.
9 Ale vidíme Ježíše, který byl pro utrpení smrti učiněn o něco nižším než andělé, korunován slávou a ctí; aby z milosti Boží okusil smrt za každého člověka.
10 Neboť ten, pro něhož jsou všechny věci a skrze něhož jsou všechny věci, přivedl mnoho synů ke slávě, aby učinil velitele jejich spasení dokonalým skrze utrpení.
11 Neboť ten, kdo posvěcuje, i ti, kteří se posvěcují, jsou všichni jedno; proto se nestydí nazývat je bratry,
12 Řka: Oznámím tvé jméno svým bratřím, uprostřed církve ti budu zpívat chválu.
13 A opět vložím svou důvěru v něj. A opět: Aj, já a děti, které mi Bůh dal.
14 Poněvadž tedy děti jsou účastny masa a krve, také on sám měl účast na tom; aby smrtí zničil toho, kdo měl moc smrti, to jest ďábla;
15 A vysvoboď ty, kteří strachem ze smrti byli po celý svůj život v otroctví.
16 Neboť vpravdě nevzal na sebe přirozenost andělů; ale vzal na sebe símě Abrahamovo.
17 Pročež ve všem se musel připodobnit svým bratřím, aby mohl být milosrdným a věrným velekněžem ve věcech Božích, aby smířil smíření za hříchy lidu.
18 Neboť sám trpěl pokušením, může pomoci těm, kdo jsou pokoušeni.

KAPITOLA 3

1 Pročež, svatí bratří, účastníci nebeského povolání, uvažujte o apoštolovi a veleknězi našeho vyznání, Kristu Ježíši;
2 Který byl věrný tomu, který ho ustanovil, jako byl věrný i Mojžíš v celém jeho domě.
3 Neboť tento muž byl hodna větší slávy než Mojžíš, protože ten, kdo stavěl dům, má větší čest než dům.
4 Neboť každý dům staví někdo; ale ten, kdo postavil všechny věci, je Bůh.
5 A Mojžíš byl vpravdě věrný v celém domě svém jako služebník na svědectví o tom, co se mělo mluvit poté;
6 Ale Kristus jako syn nad svým domem; čí dům jsme, budeme-li pevně držet důvěru a radost z naděje až do konce.
7 Pročež (jak říká Duch Svatý: Dnes, uslyšíte-li jeho hlas,
8 Nezatvrzujte svá srdce jako při provokaci v den pokušení na poušti.
9 Když mě vaši otcové pokoušeli, zkoušeli mě a viděli mé skutky čtyřicet let.
10 Pročež zarmoucen jsem se nad tím pokolením, a řekl jsem: V srdci svém vždy bloudí; a nepoznali mé cesty.
11 Přísahám tedy ve svém hněvu: Nevejdou do mého odpočinku.)
12 Dávejte pozor, bratří, aby v někom z vás nebylo srdce zlé a nevěrné, když by se vzdaloval od živého Boha.
13 Ale napomínejte jeden druhého denně, dokud se to dnes nazývá; aby někdo z vás nebyl zatvrzen lstí hříchu.
14 Stali jsme se totiž účastnými Kristovými, držíme-li počátek své důvěry pevně až do konce;
15 Zatímco se říká: Dnes, uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce jako při provokaci.
16 Někteří totiž, když to slyšeli, popudili, ale ne všichni, kteří vyšli z Egypta skrze Mojžíše.
17 Ale s kým byl zarmoucen čtyřicet let? Zdaliž to nebylo s těmi, kteříž zhřešili, jejichž mrtvoly padly na poušti?
18 A komu přísahal, že nevejdou do odpočinutí jeho, než těm, kteří nevěřili?
19 Vidíme tedy, že nemohli vstoupit pro nevěru.

KAPITOLA 4

1 Bojme se tedy, aby se po zaslíbení, že vstoupíme do jeho odpočinutí, nezdálo, že by ho někdo z vás nedodržel.
2 Neboť nám bylo hlásáno evangelium i jim, ale slovo kázané jim neprospělo, protože nebylo smíšeno s vírou v ty, kteří je slyšeli.
3 Nebo my, kteří jsme uvěřili, vcházíme do odpočinutí, jak řekl: Jakož jsem přísahal v hněvu svém, vejdou-li do odpočinutí mého, ačkoli skutky byly dokonány od založení světa.
4 Nebo sedmého dne na jednom místě takto mluvil: A Bůh odpočinul sedmého dne ode všech svých děl.
5 A opět na tomto místě: Vejdou-li do odpočinutí mého.
6 Zbývá tedy, že někteří do ní vstoupiti musí, a ti, jimž bylo zvěstováno poprvé, nevstoupili pro nevěru.
7 Opět omezuje jeden den, řka v Davidovi: Dnes, po tak dlouhé době; jak se říká: Dnes, uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.
8 Kdyby jim Ježíš dal odpočinutí, nemluvil by potom o jiném dni.
9 Zbývá tedy odpočinutí lidu Božímu.
10 Neboť ten, kdo vešel do jeho odpočinku, přestal i on od svých skutků, jako Bůh od svých.
11 Pracujme tedy, abychom vešli do toho odpočinku, aby někdo nepadl podle stejného příkladu nevíry.
12 Neboť slovo Boží je rychlé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč, proniká až k rozdělení duše a ducha, kloubů a morku a je rozeznatelné podle myšlenek a úmyslů srdce.
13 Ani není žádného tvora, který by nebyl zjevný v jeho očích, ale všechny věci jsou nahé a otevřené očím toho, s nímž máme co činit.
14 Když tedy máme velkého velekněze, který vstoupil do nebes, Ježíše, Božího Syna, držme se svého vyznání.
15 Nemáme totiž velekněze, který by se nemohl dotknout našich slabostí; ale byl ve všech bodech pokoušen jako my, ale bez hříchu.
16 Přistupme tedy směle k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství a nalezli milost k pomoci v čas potřeby.

KAPITOLA 5

1 Každý velekněz vzatý z lidí je totiž ustanoven pro lidi ve věcech Božích, aby přinášel dary i oběti za hříchy.
2 Kdo může mít soucit s nevědomými a s těmi, kdo jsou z cesty; neboť i on sám je obklíčen nemocí.
3 A kvůli tomu má, jako za lid, tak i za sebe, přinášet oběti za hříchy.
4 A nikdo si nevezme tuto čest, kromě toho, kdo je povolán od Boha, jako byl Áron.
5 Tak se také Kristus neoslavil, aby se stal velekněžem; ale ten, který mu řekl: Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.
6 Jak také na jiném místě praví: Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.
7 Který ve dnech svého těla, když se silným voláním a slzami přednášel modlitby a prosby tomu, kdo ho mohl zachránit od smrti, a byl vyslyšen tím, že se bál;
8 Ač byl Syn, naučil se poslušnosti z toho, co vytrpěl;
9 A když byl učiněn dokonalým, stal se původcem věčné spásy pro všechny, kdo ho poslouchají;
10 Nazván Bohem velekněžem podle řádu Melchisedechova.
11 O kterých máme mnoho co říci, a těžko vyslovit, poněvadž mdlé slyšíte.
12 Nebo když na čas býti máte býti učiteli, potřebujete, aby vás ten znovu učil, což jsou první zásady věštců Božích; a stali se takovými, kteří potřebují mléko, a ne silné maso.
13 Každý zajisté, kdož mléko užívá, jest nedovedný ve slově spravedlnosti, neboť jest nemluvně.
14 Ale silný pokrm patří plnoletým, i těm, kteří pro užitek mají své smysly vycvičené, aby rozeznávaly dobro i zlo.

KAPITOLA 6

1 Opustíme tedy zásady nauky Kristovy a pojďme dále k dokonalosti; nepokládat znovu základy pokání z mrtvých skutků a víry v Boha,
2 O nauce o křtech a vkládání rukou a o vzkříšení z mrtvých a o věčném soudu.
3 A to uděláme, dá-li Bůh.
4 Není totiž možné, aby ti, kteří byli kdysi osvíceni, okusili nebeský dar a stali se účastnými Ducha Svatého,
5 A okusili jste dobré slovo Boží a mocnosti budoucího světa,
6 Jestliže odpadnou, aby je znovu obnovili k pokání; vidouce, že sobě znovu křižují Syna Božího, a vystavují ho zjevné hanbě.
7 Neboť země, která pije z deště, který na ni často přichází, a plodí byliny vhodné pro ty, kdo ji oblékají, dostává požehnání od Boha.
8 Ale to, co nese trní a bodliny, je zavrženo a je blízko k prokletí; jehož konec má být spálen.
9 Ale, milovaní, jsme od vás přesvědčeni o lepších věcech a o věcech, které doprovázejí spasení, i když tak mluvíme.
10 Neboť Bůh není nespravedlivý, aby zapomněl na vaše dílo a na práci lásky, kterou jste projevovali jeho jménu, když jste sloužili svatým a přisluhovali.
11 A přejeme si, aby každý z vás prokázal stejnou píli k plné jistotě naděje až do konce:
12 Abyste nebyli leniví, ale následovníci těch, kteří vírou a trpělivostí zdědili zaslíbení.
13 Když Bůh dal slib Abrahamovi, protože nemohl přísahat při větším, přísahal sám při sobě,
14 Řka: Jistě žehnat, požehnám tobě, a rozmnožováním rozmnožím tebe.
15 A tak, když trpělivě vydržel, dosáhl zaslíbení.
16 Neboť lidé vpravdě přísahají při větším, a přísaha na potvrzení je pro ně konec všech sporů.
17 V čemž Bůh, který byl ochoten více ukázat dědicům zaslíbení neměnnost své rady, ji potvrdil přísahou:
18 Abychom ze dvou neměnných věcí, v nichž Bůh nemohl lhát, měli silnou útěchu my, kteří jsme utíkali do útočiště, abychom se zmocnili naděje, která nám byla předložena:
19 Kterou naději máme jako kotvu duše, jistou i pevnou, a která vchází do toho za závojem;
20 Kam pro nás vešel předchůdce, Ježíš se stal velekněžem navěky podle řádu Melchisedechova.

KAPITOLA 7

1 Tento Melchisedech, král Salemu, kněz Boha nejvyššího, který se setkal s Abrahamem vracejícím se z porážky králů, a požehnal mu;
2 Jemuž také Abraham dal desetinu ze všech; nejprve je podle výkladu králem spravedlnosti a poté také králem Salemu, což je král pokoje;
3 Bez otce, bez matky, bez původu, bez počátku dnů ani konce života; ale připodobněn Synu Božímu; ustavičně přebývá knězem.
4 Nyní považte, jak velký byl tento muž, jemuž i patriarcha Abraham dal desetinu kořisti.
5 A vpravdě ti, kteří jsou ze synů Léviho, kteří přijímají úřad kněžství, mají přikázání brát desátky z lidu podle zákona, to jest od svých bratří, ačkoliv pocházejí z Abrahamových beder. :
6 Ale ten, jehož původ se od nich nepočítá, přijal desátky Abrahamovy a požehnal tomu, kdo měl zaslíbení.
7 A beze všeho rozporu, čím méně je požehnáno tím lepším.
8 A zde lidé, kteří zemřou, dostávají desátky; ale tam je přijímá, o nichž je svědectví, že žije.
9 A jak mohu říci, také Lévi, který desátky přijímá, platil desátky v Abrahamovi.
10 Byl totiž ještě v bedrech svého otce, když se s ním setkal Melchisedech.
11 Jestliže tedy dokonalost byla lévijským kněžstvím (neboť pod ním lid přijal zákon), k čemu ještě bylo potřeba, aby povstal jiný kněz podle řádu Melchisedechova a nebyl povolán podle řádu Áronova?
12 K tomu, aby se kněžství změnilo, je nutné změnit také zákon.
13 Neboť ten, o němž se to mluví, patří k jinému kmenu, z něhož nikdo nepřisluhoval u oltáře.
14 Je totiž zřejmé, že náš Pán vzešel z Judy; o jehož kmeni Mojžíš nemluvil o kněžství.
15 A je to ještě mnohem zjevnější: neboť po podobenství Melchisedechova povstal jiný kněz,
16 Který je stvořen ne podle zákona tělesného přikázání, ale podle moci nekonečného života.
17 Neboť on svědčí: Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova.
18 Neboť vpravdě jest zrušeno přikázání, kteréž předcházelo, pro jeho slabost a neužitečnost.
19 Zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti, ale vnesení lepší naděje ano; jímž se přibližujeme k Bohu.
20 A pokud ne bez přísahy, stal se knězem:
21 (Neboť ti kněží byli učiněni bez přísahy, ale to s přísahou od toho, kdo mu řekl: Hospodin přísahal a nebude činit pokání, ty jsi kněz navěky podle řádu Melchisedechova.)
22 Tím se Ježíš stal zárukou lepšího svědectví.
23 A bylo jich opravdu mnoho kněží, protože jim nebylo dovoleno pokračovat kvůli smrti.
24 Ale tento muž, protože zůstává na věky, má kněžství neměnné.
25 Pročež je schopen do krajnosti spasit i ty, kteří skrze něho přicházejí k Bohu, neboť vždy žije, aby se za ně přimlouval.
26 Neboť takovým velekněžem se z nás stal, který je svatý, neškodný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a povýšený nad nebesa;
27 Kdo nepotřebuje denně jako velekněží obětovati, nejprve za hříchy své, potom za hříchy lidu, to učinil jednou, když obětoval sám sebe.
28 Zákon totiž činí lidi velekněžími nemocnými; ale slovo přísahy, která byla od Zákona, činí Syna, který je posvěcen na věky.

KAPITOLA 8

1 Z toho, o čem jsme mluvili, je toto součet: Máme takového velekněze, který sedí po pravici trůnu Majestátu v nebesích;
2 Služebník svatyně a pravého příbytku, který postavil Hospodin, a ne člověk.
3 Každý velekněz je totiž ustanoven k tomu, aby přinášel dary a oběti, a proto je třeba, aby i tento měl co nabídnout.
4 Kdyby byl na zemi, nebyl by knězem, neboť jsou kněží, kteří přinášejí dary podle zákona:
5 Kteří slouží příkladu a stínu nebeských věcí, jak byl Mojžíš napomenut od Boha, když se chystal postavit stánek, neboť: Hleďte, praví, že všechno učiníte podle vzoru, který vám byl ukázán na hoře.
6 Nyní však dosáhl vznešenější služby, o kolik je také prostředníkem lepší smlouvy, která byla založena na lepších zaslíbeních.
7 Kdyby totiž byla ta první smlouva bezchybná, nebylo by se hledat místo pro druhou.
8 Protože na nich shledal vinu, říká: Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy uzavřu novou smlouvu s domem Izraele a domem Judy.
9 Ne podle smlouvy, kterou jsem učinil s jejich otci v den, kdy jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země; protože nezůstali v mé smlouvě a já jsem na ně nehleděl, praví Pán.
10 Toto je totiž smlouva, kterou uzavřu s domem Izraele po těch dnech, praví Hospodin; Své zákony vložím do jejich mysli a napíšu je do jejich srdcí, a budu jim Bohem a oni mi budou lidem.
11 A nebudou učit každý bližního svého, a každý bratra svého, říkouce: Poznej Pána, neboť mne budou znát všichni, od nejmenšího až po největšího.
12 Neboť budu milosrdný k jejich nepravostem a na jejich hříchy a jejich nepravosti již nebudu vzpomínat.
13 Tím, že řekl: Smlouvu novou, učinil první starou. Nyní to, co chátrá a stárne, je připraveno zmizet.

KAPITOLA 9

1 Pak skutečně první smlouva měla také obřady božské služby a světskou svatyni.
2 Nebo byl učiněn stánek; první, v němž byl svícen, stůl a chléb předkládání; které se říká svatyně.
3 A po druhé oponě svatostánek, který se nazývá Nejsvětější ze všech;
4 Který měl zlatou kadidelnici a truhlu smlouvy dokola obloženou zlatem, v níž byl zlatý hrnec, který měl manu, a Áronova hůl, která pučela, a desky smlouvy;
5 A nad ním cherubové slávy stínící slitovnici; o kterých nyní nemůžeme konkrétně mluvit.

6 Když to bylo takto nařízeno, kněží vždy vešli do prvního svatostánku a konali službu Boží.
7 Ale do druhého vcházel velekněz jednou za rok sám, ne bez krve, kterou obětoval za sebe a za provinění lidu.
8 Duch Svatý to znamená, že cesta do nejsvětější ze všech ještě nebyla zjevena, zatímco první svatostánek ještě stál:
9 Což byla postava pro tehdejší dobu, v níž byly nabízeny dary i oběti, což nemohlo učinit toho, kdo konal službu, dokonalým, pokud jde o svědomí;
10 Která stála jen v mase a nápojích a různých omýváních a tělesných obřadech, která jim byla uložena až do doby reformace.
11 Ale když přišel Kristus, velekněz budoucích dobrých věcí, větší a dokonalejší svatostánek, ne vyrobený rukama, to znamená ne z této budovy;
12 Ani krví kozlů a telat, ale svou vlastní krví vešel jednou do svatyně, vyprošťiv nám věčné vykoupení.
13 Nebo jestliže krev býků a kozlů a popel jalovice kropící nečisté, posvěcuje k očištění těla:
14 Čím více krev Kristova, který se skrze věčného Ducha obětoval Bohu neposkvrněně, očistí vaše svědomí od mrtvých skutků, abyste sloužili živému Bohu?
15 A proto je prostředníkem nového zákona, aby skrze smrt, k vykoupení přestoupení, která byla za prvního zákona, dostali zaslíbení věčného dědictví ti, kteří jsou povoláni.
16 Neboť tam, kde je závěť, musí nutně nastat i smrt zůstavitele.
17 Neboť závěť je platná poté, co lidé zemřou, jinak nemá žádnou sílu, dokud je zůstavitel živ.
18 Načež ani první zákon nebyl zasvěcen bez krve.
19 Když totiž Mojžíš promluvil ke všemu lidu všechna přikázání podle zákona, vzal krev telat a kozlů, vodu, šarlatovou vlnu a yzop a pokropil knihu i všechen lid,
20 Řka: Toto je krev smlouvy, kterou vám Bůh přikázal.
21 Nadto krví pokropil příbytek i všecky nádoby kazatelské.
22 A téměř všechny věci jsou podle zákona očišťovány krví; a bez prolití krve není odpuštění.
23 Bylo tedy nutné, aby se vzory věcí v nebesích očistily těmito; ale samy nebeské věci s lepšími oběťmi, než jsou tyto.
24 Neboť Kristus nevešel do svatých míst vyrobených rukama, která jsou postavami pravých; ale do samotného nebe, nyní, aby se za nás zjevil před Boží přítomností:
25 Ani aby se často obětoval, jako velekněz každý rok vchází do svatyně s cizí krví;
26 Neboť tehdy musel často trpět od založení světa, ale nyní se jednou na konci světa zjevil, aby smazal hřích svou obětí.
27 A jak je lidem uloženo jednou zemřít, ale potom bude soud:
28 Tak byl Kristus jednou obětován, aby nesl hříchy mnohých; a těm, kteří ho očekávají, se podruhé bez hříchu ukáže ke spasení.

KAPITOLA 10

1 Zákon, který má stín budoucích dobrých věcí, a nikoli samotný obraz věcí, nemůže nikdy s těmi oběťmi, které přinášeli rok co rok, přicházející k dokonalosti.
2 Nebo by pak nepřestali být obětováni? protože ti, kteří byli jednou očištěni, by již neměli mít svědomí z hříchů.
3 Ale v těch obětech je každý rok znovu vzpomínka na hříchy.
4 Neboť není možné, aby krev býků a kozlů sňala hříchy.
5 Pročež, když přichází na svět, říká: Oběti a dary nechceš, ale tělo jsi mi připravil.
6 V zápalných obětích a obětech za hřích jsi neměl zálibu.
7 Tehdy jsem řekl: Aj, přicházím (ve svazku knihy je psáno o mně), abych činil vůli tvou, Bože.
8 Nahoře, když řekl: Oběti a oběti a oběti zápalné a oběti za hřích nechceš, aniž jsi v tom měl zálibu; které zákon nabízí;
9 Tehdy řekl: Aj, přicházím, abych činil vůli tvou, Bože. Odnímá první, aby založil druhé.
10 Kterou vůlí jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.
11 A každý kněz stojí denně, slouží a často přináší tytéž oběti, které nikdy nemohou odstranit hříchy.
12 Ale tento muž, když přinesl jednu oběť za hříchy navěky, usedl po pravici Boží;
13 Od nynějška očekávání, dokud nebudou jeho nepřátelé položeni za podnož jeho nohou.
14 Neboť jednou obětí zdokonalil na věky ty, kdož jsou posvěceni.
15 O čemž je nám svědkem i Duch Svatý, neboť poté řekl:
16 Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Hospodin: Své zákony vložím do jejich srdcí a napíšu je do jejich mysli;
17 A na jejich hříchy a nepravosti již nevzpomenu.
18 Kde je toto odpuštění, tam už není žádná oběť za hřích.
19 Majíce tedy, bratři, smělost vejít do nejsvětějšího skrze krev Ježíšovu,
20 Novou a živou cestou, kterou nám posvětil skrze závoj, to jest jeho tělo;
21 A nad domem Božím míti nejvyššího kněze;
22 Přistupme s upřímným srdcem v plné jistotě víry, nechejme svá srdce pokropena zlým svědomím a svá těla omyta čistou vodou.
23 Neochvějně se držme vyznání své víry; (neboť je věrný tomu, kdo zaslíbil;)
24 A uvažujme jeden o druhém, abychom se provokovali k lásce a k dobrým skutkům:
25 Neopouštějme shromažďování sebe samých, jak to někteří mají; ale napomínajíce jeden druhého, a tím více, jak vidíte, že se blíží den.
26 Neboť jestliže vědomě hřešíme poté, co jsme přijali poznání pravdy, nezbývá už žádná oběť za hříchy,
27 Ale jakési strašlivé hledání soudu a ohnivého rozhořčení, které pohltí protivníky.
28 Kdo pohrdal Mojžíšovým zákonem, zemřel bez milosti pod dvěma nebo třemi svědky:
29 Oč krutějšího trestu, předpokládejme, že bude považován za hoden ten, kdo šlapal pod nohama Syna Božího a počítal krev smlouvy, kterou byl posvěcen, za nesvatou věc a činil proti Duch milosti?
30 Známe toho, který řekl: Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán. A opět: Hospodin bude soudit svůj lid.
31 Je hrozné padnout do rukou živého Boha.
32 Ale vzpomeňte si na dřívější dny, v nichž, když jste byli osvíceni, snášeli jste velký boj soužení;

33 Částečně, když jste byli hledištěm pohany i trápeními; a částečně, zatímco jste se stali společníky těch, kteří byli tak používáni.
34 Nebo slitovali jste se nade mnou v poutech mých, a brali jste s radostí kořist svého majetku, vědouce v sobě, že máte v nebi majetek lepší a trvanlivější.
35 Neodmítejte tedy svou důvěru, která má velkou odměnu.
36 Potřebuješ totiž trpělivosti, abys poté, co vykonáš vůli Boží, obdrželi zaslíbení.
37 Nebo ještě malou chvíli, a ten, který má přijít, přijde a nebude se zdržovat.
38 Spravedlivý bude žít z víry, ale kdyby se kdo vzdálil, nebude mít v něm zalíbení má duše.
39 Ale nejsme z těch, kteří se vracejí do záhuby; ale těch, kteří věří v záchranu duše.

KAPITOLA 11

1 Víra je podstatou věcí, v které doufáme, důkazem věcí neviditelných.
2 Starší z toho získali dobrou zprávu.
3 Skrze víru chápeme, že světy byly orámovány Božím slovem, takže to, co je vidět, nebylo stvořeno z věcí, které se zjevují.
4 Vírou přinesl Ábel Bohu vznešenější oběť než Kain, kterou získal svědectví, že je spravedlivý, Bůh svědčí o svých darech, a skrze ni mrtev, ale mluví.
5 Vírou byl Enoch přeložen, aby neviděl smrt; a nebyl nalezen, protože jej Bůh přeložil; neboť před svým překladem měl toto svědectví, že se líbil Bohu.
6 Bez víry však není možné se mu zalíbit, neboť ten, kdo přichází k Bohu, musí věřit, že je, a že je odměnou těm, kdo ho pilně hledají.
7 Vírou Noe, varován od Boha před věcmi, které ještě nebyly vidět, pohnut bázní, připravil archu k záchraně svého domu; jímž odsoudil svět a stal se dědicem spravedlnosti, která je z víry.
8 Vírou uposlechl Abraham, když byl povolán, aby vyšel na místo, které měl obdržet za dědictví; a vyšel, aniž věděl, kam šel.
9 Vírou pobýval v zaslíbené zemi jako v cizí zemi a přebýval ve svatostáncích s Izákem a Jákobem, spolu s ním dědici téhož zaslíbení:
10 Očekával totiž město se základy, jehož stavitelem a tvůrcem je Bůh.
11 Skrze víru i sama Sára dostala sílu otěhotnět semeno a porodila dítě, když byla v pokročilém věku, protože toho, který to slíbil, považovala za věrného.
12 Proto tam vzešlo z jednoho, a to už jako mrtvého, tolik jako hvězd nebeských v množství, a jako písku, kterého je na břehu moře nespočet.
13 Ti všichni zemřeli ve víře, nepřijali zaslíbení, ale viděli je zdaleka a byli o nich přesvědčeni, objali je a vyznali, že jsou na zemi cizinci a poutníci.
14 Ti, kdo takové věci říkají, totiž jasně prohlašují, že hledají zemi.
15 A skutečně, kdyby pamatovali na tu zemi, odkud vyšli, možná by měli příležitost se vrátit.
16 Nyní však touží po lepší zemi, totiž po nebeské, pročež se Bůh nestydí nazývat se Bohem jejich, neboť jim připravil město.
17 Vírou Abraham, když byl zkoušen, Izáka obětoval, a ten, kdo přijal zaslíbení, obětoval svého jednorozeného syna,
18 O němž bylo řečeno: V Izákovi bude nazýváno símě tvé:
19 Uvědomujíc si, že Bůh ho mohl vzkřísit i z mrtvých; odkud ho také přijal v postavě.
20 Vírou Izák požehnal Jákobovi a Ezauovi ohledně věcí budoucích.
21 Vírou Jákob, když umíral, požehnal oba syny Josefovy; a uctíval, opírající se o vrchol své hole.
22 Když Josef zemřel, vírou se zmínil o odchodu synů Izraele; a dal příkaz o jeho kostech.
23 Vírou byl Mojžíš, když se narodil, ukryt tři měsíce svých rodičů, protože viděli, že je to správné dítě; a nebáli se králova přikázání.
24 Vírou Mojžíš, když došel let, odmítl být nazýván synem faraonovy dcery;
25 Rozhodli se raději trpět soužení s Božím lidem, než si na čas užívat rozkoše hříchu;
26 Většího bohatství než poklady v Egyptě pokládal potupu Kristovu, neboť měl úctu k odplatě odměny.
27 Vírou opustil Egypt a nebál se hněvu králova, neboť vydržel, jako by viděl neviditelného.
28 Vírou slavil beránka a kropení krví, aby se jich nedotkl ten, kdo hubil prvorozené.
29 Vírou prošli Rudým mořem jako po souši, což Egypťané zkoušeli udělat, utopili se.
30 Vírou padly hradby Jericha poté, co je obcházeli asi sedm dní.
31 Vírou nezahynula nevěstka Rachab s těmi, kteří nevěřili, když s pokojem přijala vyzvědače.
32 A co mám ještě říci? neboť čas mi nezbyde, abych vyprávěl o Gedeonovi a Barakovi, Samsonovi a Jeftovi; také Davida, Samuela a proroků:
33 Který si vírou podmanil království, konal spravedlnost, dosáhl zaslíbení, zacpával ústa lvům,
34 Uhasili násilí ohně, unikli ostří meče, ze slabosti se stali silnými, stali se udatnými v boji, obrátili se k útěku před armádami mimozemšťanů.
35 Ženy přijímaly své mrtvé vzkříšené k životu, jiné byly mučeny a nepřijímaly vysvobození; aby mohli dosáhnout lepšího vzkříšení:
36 A jiní měli soud s krutými posměchy a bičováním, ano, navíc s pouty a vězněním:
37 Byli ukamenováni, rozřezáni, pokoušeni, zabiti mečem, potulovali se v ovčích a kozích kůžích; být strádající, sužovaný, trýzněný;
38 (Jehož svět nebyl hoden:) bloudili po pouštích, po horách, v doupatech a jeskyních země.
39 A tito všichni, když získali dobrou zprávu skrze víru, nedostali zaslíbení:
40 Bůh nám připravil něco lepšího, aby oni bez nás nebyli dokonalí.

KAPITOLA 12

1 A proto, když jsme i my obklíčeni tak velkým oblakem svědků, odložme každou tíhu a hřích, který nás tak snadno sužuje, a běžme s trpělivostí v běhu, který je nám předepsán,
2 Hledět na Ježíše, původce a dokonavatele naší víry; který pro radost, která mu byla předložena, snesl kříž, pohrdající hanbou, a sedí po pravici Božího trůnu.

3 Všímejte si toho, kdo snášel takový odpor hříšníků proti sobě, abyste nebyli unaveni a neomdlévali ve svých myslích.
4 Ještě jste neodolali až do krve, bojujíce proti hříchu.
5 A zapomněli jste na napomenutí, které k tobě mluví jako k dětem: Můj synu, nepohrdej trestáním Páně, ani neomdlévej, když jsi od něho kárán.
6 Koho Pán miluje, toho vychovává, a bičuje každého syna, kterého přijímá.
7 Snášíte-li kázeň, Bůh s vámi nakládá jako se syny; Nebo jaký syn je ten, kterého otec netrestá?
8 Jste-li bez trestu, jehož se všichni účastníte, pak jste bastardi, a ne synové.
9 Dále jsme měli otce svého těla, kteří nás napravovali, a vzdávali jsme jim úctu. Nemáme se tedy mnohem spíše podřizovat Otci duchů a žít?
10 Vždyť nás po několik dní trestali podle své vlastní vůle; ale on pro náš prospěch, abychom byli účastni jeho svatosti.
11 Nyní se žádné kárání pro přítomnost nezdá být radostné, ale žalostné; nicméně potom přináší pokojné ovoce spravedlnosti těm, kteří jsou jím vykonáváni.
12 Proto pozvedněte ruce svěšené a kolena ochablá;
13 Udělejte rovné stezky svým nohám, aby to, co je chromé, nebylo svedeno z cesty; ale ať se to raději vyléčí.
14 Následujte pokoj se všemi lidmi a svatost, bez níž nikdo nespatří Pána.
15 Dívejte se pilně, aby žádný člověk neupadl z milosti Boží; aby vás neobtěžoval žádný kořen hořkosti, a tím by se mnozí neposkvrnili;
16 Aby se nenašel žádný smilník nebo rouhač jako Ezau, který za kus masa prodal své prvorozenství.
17 Víte totiž, jak později, když měl zdědit požehnání, byl zavržen, neboť nenašel místo pokání, ačkoli ho pečlivě hledal se slzami.
18 Neboť jste nepřišli k hoře, které by se dalo dotknout a která hořela ohněm, ani k temnotě, tmě a bouři,
19 A zvuk trubky a hlas slov; který hlas prosili ti, kteří to slyšeli, aby k nim již nebylo mluveno slovo:
20 (Nemohli totiž vydržet, co bylo přikázáno, a dotkne-li se hory cokoli, bude ukamenováno nebo proraženo šípem:
21 A ten pohled byl tak hrozný, že Mojžíš řekl: Nesmírně se bojím a třesu se:)
22 Vy jste však přišli na horu Sion a do města Boha živého, nebeského Jeruzaléma, a do nesčetné společnosti andělů,
23 Všeobecnému shromáždění a církvi prvorozených, kteří jsou zapsáni v nebesích, a Bohu, Soudci všech, a duchům spravedlivých lidí, kteří byli dovedeni k dokonalosti,
24 A Ježíši, prostředníkovi nové smlouvy, a krvi kropení, která mluví lépe než Ábelova.
25 Hleďte, abyste neodmítali toho, kdo mluví. Jestliže neutekli oni, kdo odmítl toho, kdo mluvil na zemi, tím spíše neunikneme my, jestliže se odvrátíme od toho, kdo mluví z nebe.
26 Jehož hlas tehdy otřásl zemí, nyní však zaslíbil, řka: Ještě jednou otřesu nejen zemí, ale i nebem.
27 A toto slovo, ještě jednou, znamená odstranění těch věcí, které jsou otřeseny, jako věcí vyrobených, aby ty věci, které nelze otřást, zůstaly.
28 Proto přijímáme království, které nelze pohnout, mějme milost, abychom mohli sloužit Bohu přijatelně s úctou a zbožnou bázní:
29 Náš Bůh je stravující oheň.

KAPITOLA 13

1 Ať pokračuje bratrská láska.
2 Nezapomínejte bavit cizince, neboť tím někteří bavili anděly nevědomky.
3 Pamatuj na ty, kteříž jsou v poutech, jako s nimi svázáni; a ti, kteří trpí protivenstvím, jako vy sami v těle.
4 Manželství je u všech čestné a lože neposkvrněné, ale smilníky a cizoložníky bude soudit Bůh.
5 Nechť je váš rozhovor bez lakomství; a spokoj se s věcmi, které máš, neboť řekl: Nikdy tě neopustím, ani tě neopustím.
6 Abychom mohli směle říci: Hospodin je můj pomocník a nebudu se bát, co mi učiní člověk.
7 Pamatuj na ty, kteří nad tebou panují, kteří k tobě mluvili slovo Boží, jejichž víra následuje s ohledem na konec jejich rozhovoru.
8 Ježíš Kristus tentýž včera i dnes i na věky.
9 Nenechte se unášet potápěči a podivnými doktrínami. Neboť je dobré, aby srdce bylo upevněno milostí; ne s masem, které neprospělo těm, kteří v něm byli obsazeni.
10 Máme oltář, z něhož nemají právo jíst, kdo slouží příbytku.
11 Neboť těla těch zvířat, jejichž krev vnáší velekněz do svatyně za hřích, jsou spálena mimo tábor.
12 Proto také Ježíš, aby mohl posvětit lid svou vlastní krví, trpěl bez brány.
13 Vydejme se tedy k němu ven za tábor, nesouce jeho potupu.
14 Neboť zde nemáme trvalé město, ale hledáme budoucí.
15 Skrze něho tedy přinášejme Bohu oběť chvály neustále, to jest ovoce našich rtů vzdávajících chválu jeho jménu.
16 Nezapomínejte však na dobré konání a sdělování, neboť takové oběti má Bůh zalíbení.
17 Poslouchejte ty, kdož mají nad vámi vládu, a podřizujte se, neboť bdí o vaše duše, jako ti, kteří se musí zodpovídat, aby to činili s radostí, a ne se zármutkem, neboť to je pro vás neužitečné.
18 Modlete se za nás, neboť věříme, že máme dobré svědomí a ve všem jsme ochotni žít poctivě.
19 Ale prosím vás, raději to udělejte, abych vám mohl být navrácen dříve.
20 Bůh pokoje, který vzkřísil z mrtvých našeho Pána Ježíše, toho velkého pastýře ovcí, skrze krev věčné smlouvy,
21 Učiň se dokonalými v každém dobrém skutku, abys konal jeho vůli, a působí ve vás to, co se mu líbí, skrze Ježíše Krista; kterému buď sláva na věky věků. Amen.
22 A prosím vás, bratří, strpte slovo napomenutí, neboť jsem vám napsal dopis v několika málo slovech.
23 Vězte, že bratr náš Timoteus je propuštěn; s kým, pokud za chvíli přijde, uvidím tě.
24 Pozdravte všechny, kteří nad vámi panují, i všechny svaté. Pozdravují vás z Itálie.
25 Milost s vámi všemi. Amen.

Jamesi

KAPITOLA 1

1 Jakub, služebník Boží a Pána Ježíše Krista, pozdravuje dvanáct rozptýlených kmenů.
2 Bratří moji, počítejte s radostí, když upadnete do různých pokušení;
3 Věc to, že zkoušení víry tvé působí trpělivosti.
4 Ale ať má trpělivost své dokonalé dílo, abyste byli dokonalí a celí, nic nechtěje.
5 Jestliže komu z vás chybí moudrost, ať prosí Boha, který všem dává štědře a nevyčítá; a bude mu dáno.
6 Ale ať prosí ve víře, neochvějně. Nebo kdo váhá, podobá se mořské vlně hnané a zmítané větrem.
7 Neboť ať si ten člověk nemyslí, že dostane něco od Hospodina.
8 Muž s dvojí myslí je nestálý ve všech svých cestách.
9 Bratr nízkého ať se raduje z toho, že je vyvýšen.
10 Bohatý však tím, že je ponížen, protože jako květ trávy pomine.
11 Slunce zajisté ještě nevyjde žárem žhnoucím, ale uschne trávu, a květ její opadne, a milost její podoby zahyne, tak i bohatý na cestách svých uvadne.
12 Blahoslavený muž, který snáší pokušení, neboť až bude zkoušen, obdrží korunu života, kterou Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.
13 Nikdo ať neříká, když je pokoušen: Jsem pokoušen od Boha, neboť Bůh nemůže být pokoušen ke zlému, ani nikoho nepokouší.
14 Ale každý je pokoušen, když je odváděn od své vlastní žádostivosti a lákán.
15 Když pak žádostivost počne, porodí hřích, a když hřích skončí, porodí smrt.
16 Nemylte se, moji milovaní bratři.
17 Každý dobrý dar a každý dokonalý dar je shůry a sestupuje od Otce světel, u něhož není proměnlivosti ani stínu otáčení.
18 Ze své vůle nás zplodil slovem pravdy, abychom byli jakousi prvotinou stvoření jeho.
19 A tak, moji milovaní bratři, ať je každý člověk rychlý k slyšení, pomalý k mluvení, pomalý k hněvu.
20 Neboť hněv lidský nepůsobí spravedlnosti Boží.
21 Proto odhoďte všechnu špínu a nadbytečnost ničemnosti a přijměte s tichostí naroubované slovo, které může spasit vaše duše.
22 Vy však buďte činiteli slova, a ne pouze posluchači, klamouce sami sebe.
23 Neboť je-li někdo posluchačem slova, a nečinitelem, podobá se muži, který ve skle hledí na svou přirozenou tvář.
24 Nebo vidí sám sebe a jde svou cestou, a hned zapomene, jaký byl člověk.
25 Kdo však hledí na dokonalý zákon svobody a setrvává v něm, a není zapomnětlivým posluchačem, ale konatelem díla, tento bude požehnán ve svém skutku.
26 Zdá-li se komu z vás nábožný, a nedrží na uzdě jazyk svého, ale klame srdce své, náboženství tohoto muže jest marné.
27 Náboženství čisté a neposkvrněné před Bohem a Otcem je to: navštěvovat sirotky a vdovy v jejich soužení a zachovat se neposkvrněným od světa.

KAPITOLA 2

1 Bratří moji, nemějte víru v Pána našeho Ježíše Krista, Pána slávy, pokud jde o osoby.
2 Přijde-li totiž na vaše shromáždění muž se zlatým prstenem, v pěkném oděvu, a přijde také chudý muž v ohavném rouchu;
3 A máte úctu k tomu, kdo má na sobě homosexuální oděv, a řekněte mu: Posaď se zde na dobrém místě; a řekni chudým: Stůj tam, nebo si tu sedni pod moji podnožku.
4 Nejste tedy sami v sobě zaujatí a nejste soudci zlých myšlenek?
5 Slyšte, moji milovaní bratří, nevyvolil Bůh chudé tohoto světa bohaté ve víře a dědice království, které zaslíbil těm, kdo ho milují?
6 Ale vy jste pohrdali chudými. Což vás boháči neutiskují a netahají před soudy?
7 Zdaliž se nerouhají tomu jménu hodnému, jímž jste nazýváni?
8 Plníte-li královský zákon podle Písma: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého, dobře činíte.
9 Máte-li však úctu k lidem, dopouštíte se hříchu a jste přesvědčeni o zákonu jako přestupníci.
10 Kdo by totiž dodržoval celý zákon, a přesto se v jednom provinil, provinil se všemi.
11 Nebo ten, kdo řekl: Necizolož, řekl také: Nezabíjej. Jestliže tedy necizoložíš, a přesto zabiješ, stal ses přestupníkem zákona.
12 Tak mluvte a tak čiňte, jako ti, kteříž budou souzeni zákonem svobody.
13 Neboť bude soudit bez slitování, kdo neprokázal milosrdenství; a milosrdenství se raduje proti soudu.
14 Co prospěje, bratří moji, když někdo říká, že má víru, a nemá skutky? může ho víra zachránit?
15 Je-li bratr nebo sestra nazí a postrádá denní jídlo,
16 A jeden z vás jim řekl: Odejděte v pokoji, buďte zahřátí a nasyceni; přesto jim nedáváte to, co je potřeba pro tělo; co z toho profituje?
17 Tak i víra, nemá-li skutky, jest sama mrtvá.
18 Člověk může říci: Ty máš víru a já mám skutky. Ukaž mi svou víru bez svých skutků, a já ti ukážu svou víru ze svých skutků.
19 Věříš, že je jeden Bůh; i ďáblové věří a třesou se.
20 Ale víš, člověče marný, že víra bez skutků je mrtvá?
21 Což nebyl náš otec Abraham ospravedlněn ze skutků, když obětoval na oltáři svého syna Izáka?
22 Vidíš, jak víra působila s jeho skutky a skrze skutky byla víra učiněna dokonalou?
23 A splnilo se Písmo, které praví: Abraham uvěřil Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost, a byl nazván Přítelem Božím.
24 Vidíte tedy, že ze skutků je člověk ospravedlněn, a ne pouze z víry.
25 Nebyla také nevěstka Rachab ospravedlněna ze skutků, když přijala posly a poslala je jinou cestou?
26 Neboť jako tělo bez ducha je mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků.

KAPITOLA 3

1 Bratří moji, nebuďte mnoho mistrů, protože víte, že dostaneme větší odsouzení.

2 V mnoha věcech totiž všechny urážíme. Nepohoršuje-li se kdo slovem, ten jest muž dokonalý a schopný držeti na uzdě celé tělo.
3 Hle, dáváme koním udidla do tlamy, aby nás poslouchali; a otáčíme se celým jejich tělem.
4 Pohleďte také na lodě, které, ač jsou tak veliké, a jsou poháněny prudkými větry, se obracejí s velmi malým kormidlem, kamkoli vladař poslouchá.
5 Tak i jazyk je malý úd a chlubí se velkými věcmi. Hle, jak velikou věc zažehne malý oheň!
6 A jazyk je oheň, svět nepravosti, tak je jazyk mezi našimi údy, který poskvrňuje celé tělo a zapaluje běh přírody; a je zapáleno pekelným ohněm.
7 Neboť všeliké druhy zvířat, ptáků, hadů a věcí v moři jsou zkroceny a byly zkroceny lidmi.
8 Ale jazyk nemůže nikdo zkrotit; je to nezkrotné zlo, plné smrtelného jedu.
9 Tím dobrořečíme Bohu, Otci; a tím proklínáme my lidi, kteří jsme učiněni podle podobenství Božího.
10 Z týchž úst vychází požehnání i zlořečení. Moji bratři, tyto věci by tak neměly být.
11 Vypouští studnice na totéž místo sladkou a hořkou vodu?
12 Může fíkovník, moji bratři, plodit olivy? buď vinnou révu, fíky? takže žádná fontána nemůže poskytovat slanou i čerstvou vodu.
13 Kdo je mezi vámi moudrý a znalý? ať z dobrého rozhovoru předvede svá díla s mírností moudrosti.
14 Jestliže však máte v srdci hořkou závist a sváry, nechlubte se a nelžete proti pravdě.
15 Tato moudrost nesestupuje shůry, ale je pozemská, smyslná, ďábelská.
16 Kde je totiž závist a svár, tam je zmatek a každé zlé skutky.
17 Ale moudrost, která je shůry, je nejprve čistá, potom pokojná, mírná a snadno použitelná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nezaujatá a bez pokrytectví.
18 Ovoce spravedlnosti je zaseto v pokoji těch, kdo působí pokoj.

KAPITOLA 4

1 Odkud mezi vámi pocházejí války a boje? nepocházejí odtud, dokonce i z vašich žádostí válčí ve vašich údech?
2 Toužíte, a nemáte; zabíjíte a toužíte mít, a nemůžete dosáhnout; bojujete a bojujete, ale nemáte, protože neprosíte.
3 Žádáte, ale nedostáváte, protože špatně prosíte, abyste to strávili podle svých žádostí.
4 Cizoložníci a cizoložnice, nevíte, že přátelství světa je nepřátelství s Bohem? kdo tedy bude přítelem světa, je nepřítelem Božím.
5 Myslíte si, že Písmo praví nadarmo: Duch, který v nás přebývá, touží po závisti?
6 Ale on dává více milosti. Pročež říká: Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost.
7 Poddejte se tedy Bohu. Vzepřete se ďáblu a uteče od vás.
8 Přibližte se k Bohu a on se přiblíží k vám. Umyjte si ruce, hříšníci; a očisťte svá srdce, vy dvojmysli.
9 Trápte se, truchlejte a plačte, ať se váš smích změní v nářek a vaše radost v tíseň.
10 Pokořte se před očima Hospodinovýma a on vás pozvedne.
11 Nemluvte mezi sebou zle, bratři. Kdo o svém bratru mluví a soudí svého bratra, mluví o zákonu a soudí zákon; soudíš-li však zákon, nejsi tvůrcem zákona, ale soudcem.
12 Je jeden zákonodárce, který může spasit i zahubit. Kdo jsi ty, že soudíš jiného?
13 Jděte nyní, vy, kteří říkáte: Dnes nebo zítra půjdeme do takového města a zůstaneme tam rok, budeme kupovat a prodávat a získáme zisk.
14 Kdežto nevíte, co bude zítra. Pro jaký je tvůj život? Je to dokonce pára, která se na chvíli objeví a pak zmizí.
15 Za to byste měli říkat: Bude-li Pán chtít, budeme živi a učiníme to nebo ono.
16 Nyní se však radujte z vychloubání, každé takové veselí je zlé.
17 Kdo tedy ví dobře činit, a nečiní, má hřích.

KAPITOLA 5

1 Nyní jděte, vy boháči, plačte a kvílejte pro své bídy, které na vás přijdou.
2 Tvé bohatství je zkažené a tvé oděvy jsou z motheanu.
3 Vaše zlato a stříbro je zkažený; a rez jejich bude svědkem proti tobě a sežere tvé tělo jako oheň. Nashromáždili jste poklad na poslední dny.
4 Hle, mzda dělníků, kteří sklízeli vaše pole, která je od vás zadržována podvodem, křičí, a křik těch, kteří žnou, vešel do uší Pána sabaotu.
5 Žili jste v rozkoši na zemi, a rozpustilí jste; živili jste svá srdce jako v den porážky.
6 Spravedlivé jste odsoudili a zabili; a nebrání se vám.
7 Buďte tedy trpěliví, bratři, až do příchodu Páně. Hle, hospodář čeká na vzácné plody země a má s nimi trpělivost, dokud nepřijme déšť časný a pozdní.
8 Buďte i vy trpěliví; upevněte svá srdce, neboť Pánův příchod se blíží.
9 Nebuďte proti sobě, bratři, abyste nebyli odsouzeni. Aj, soudce stojí přede dveřmi.
10 Vezměte si, bratří moji, proroky, kteří mluvili ve jménu Páně, za příklad utrpení a trpělivosti.
11 Hle, za šťastné považujeme ty, kteří vytrvají. Slyšeli jste o Jobově trpělivosti a viděli jste konec Hospodinův; že Pán je velmi lítostivý a něžné milosrdenství.
12 Ale především, bratří moji, nepřísahejte ani při nebi, ani při zemi, ani žádnou jinou přísahou, ale vaše ano buďte ano; a vaše ne, ne; abyste neupadli do odsouzení.
13 Je někdo z vás ztrápený? ať se modlí. Je nějaká veselá? ať zpívá žalmy.
14 Je mezi vámi někdo nemocný? ať zavolá starší církve; a ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně:
15 A modlitba víry zachrání nemocného a Pán ho pozdvihne; a jestliže se dopustil hříchů, budou mu odpuštěny.
16 Vyznávejte své chyby jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Mnoho zmůže účinná vroucí modlitba spravedlivého.
17 Eliáš byl muž, který podléhal podobným vášním jako my, a vroucně se modlil, aby nepršelo, a nepršelo na zemi za tři roky a šest měsíců.
18 A znovu se modlil, a nebe dalo déšť a země vydala své ovoce.
19 Bratří, pokud by se někdo z vás zmýlil od pravdy, a kdo ho obrátí;

20 Dej mu vědět, že ten, kdo obrátí hříšníka od jeho bludné
cesty, zachrání duši před smrtí a skryje množství hříchů.

1 Petr

KAPITOLA 1

1 Petr, apoštol Ježíše Krista, cizincům rozptýleným po Pontu, Galacii, Kappadokii, Asii a Bithýnii,
2 Vyvolte podle předzvědění Boha Otce, skrze posvěcení Ducha, k poslušnosti a kropení krví Ježíše Krista: Milost vám a pokoj, rozmnožte se.
3 Požehnán buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého přehojného milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých,
4 K dědictví neporušitelnému, neposkvrněnému a nevadnoucímu, vyhrazenému v nebi pro vás,
5 Kteří jsou udržováni Boží mocí skrze víru ke spasení připraveni zjevit se v posledním čase.
6 Z čehož se velmi radujete, i když nyní na čas, je-li to třeba, jste v tísni v mnoha pokušeních.
7 Aby zkouška vaší víry, která je mnohem vzácnější než zlato, které hyne, i když je zkoušena ohněm, byla nalezena ke chvále, cti a slávě při zjevení Ježíše Krista:
8 Kteréhož jste neviděli, milujete; v němž, ačkoli ho nyní nevidíte, a přesto věříte, radujete se radostí nevýslovnou a plnou slávy.
9 Přijetí konce své víry, dokonce spásy svých duší.
10 O které spáse se ptali a pilně hledali proroci, kteří prorokovali o milosti, která k vám má přijít:
11 Zkoumali, co nebo jakou dobu znamenal Duch Kristův, který v nich byl, když předem svědčil o utrpení Kristových a o slávě, která měla následovat.
12 Jemuž bylo zjeveno, že ne sami sobě, ale nám sloužili věcem, které vám nyní oznamují ti, kteří vám kázali evangelium s Duchem Svatým seslaným z nebe; do kterých věcí touží andělé nahlédnout.
13 Proto přepásejte bedra své mysli, buďte střízliví a doufejte až do konce v milost, která vám má být přinesena při zjevení Ježíše Krista;
14 Jako poslušné děti se ve své nevědomosti nevytvářejte podle dřívějších žádostí:
15 Ale jako svatý ten, kterýž vás povolal, tak buďte svatí ve všech věcech;
16 Nebo psáno jest: Svatí buďte; neboť jsem svatý.
17 A voláte-li k Otci, který bez ohledu na osoby soudí podle díla každého člověka, prožijte čas svého pobytu zde ve strachu:
18 Víte-li, že jste nebyli vykoupeni porušitelnými věcmi, jako je stříbro a zlato, z marného hovoru, který jste přijali od svých otců;
19 Ale s drahocennou krví Kristovou jako beránka bez vady a bez poskvrny:
20 Který byl vpravdě předem určen před založením světa, ale zjeven v těchto posledních časech pro vás,
21 Kteříž skrze něho věří v Boha, který jej vzkřísil z mrtvých a vzdal jemu slávu; aby vaše víra a naděje byly v Boha.
22 Vidouce, že jste očišťovali své duše v poslušnosti pravdy skrze Ducha k nepředstírané lásce bratří, hleďte, abyste se navzájem vroucně milovali čistým srdcem.
23 Znovuzrození, ne z porušitelného semene, ale z neporušitelného, skrze slovo Boží, které žije a zůstává na věky.
24 Neboť každé tělo je jako tráva a všechna sláva člověka jako květ trávy. Uschla tráva a její květ opadl.
25 Ale slovo Hospodinovo trvá na věky. A toto je slovo, které je vám kázáno evangeliem.

KAPITOLA 2

1 Proto odložte všechnu zlobu a všechnu lest, pokrytectví a závist a všechny zlé řeči,
2 Jako novorozené děti toužte po upřímném mléku slova, abyste jím rostli:
3 Jestliže jste okusili, že je Pán milostivý.
4 Jemuž příchod jako k živému kameni, sice od lidí nepřípustný, ale Bohem vyvolený a vzácný,
5 I vy jako živé kameny budujete duchovní dům, svaté kněžstvo, abyste přinášeli duchovní oběti, milé Bohu skrze Ježíše Krista.
6 Pročež také jest obsaženo v Písmu: Hle, kladu na Sionu úhelný kámen hlavní, vyvolený, vzácný, a kdo v něho věří, nebude zahanben.
7Pro vás, kteří věříte, je drahocenný, ale pro ty, kdo jsou neposlušní, kámen, který stavitelé zakázali, se stal hlavou rohu,
8 A kámen úrazu a skála pohoršení těm, kdo klopýtnou na slově, jsouce neposlušní, k čemuž také byli ustanoveni.
9 Vy jste však pokolení vyvolené, královské kněžstvo, národ svatý, lid zvláštní; abyste zvěstovali chválu tomu, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.
10 Kteří v minulosti nebyli lid, ale nyní jsou lidem Božím, kteří nedosáhli milosrdenství, ale nyní dosáhli milosrdenství.
11 Milovaní, jako cizinci a poutníci vás prosím, zdržujte se tělesných žádostí, které bojují proti duši;
12 Upřímně mluvte mezi pohany, aby, když proti vám mluví jako proti zločincům, vašimi dobrými skutky, na které budou hledět, oslavovali Boha v den navštívení.
13 Podřizujte se všemu lidskému nařízení pro Hospodina, ať králi jako nejvyššímu;
14 Nebo vladařům, jako těm, kteří jsou od něho posláni k potrestání zločinců a ke chvále dobře činných.
15 Neboť taková je vůle Boží, abyste dobrým jednáním umlčeli nevědomost pošetilých lidí.
16 Jako svobodní a neužívající své svobody k zástěrce zlomyslnosti, ale jako služebníci Boží.
17 Cti všechny muže. Milujte bratrstvo. Bojte se Boha. Cti krále.
18 Sluhové, poddávejte se svým pánům se vší bázní; nejen k dobrým a mírným, ale také k prostopášníkům.
19 Neboť to je chvályhodné, jestliže člověk pro svědomí před Bohem snáší zármutek a trpí neprávem.
20 Jaká je to sláva, jestliže, když budete biti za své chyby, budete ji trpělivě snášet? Jestliže však dobře činíte a trpíte-li za to, trpělivě to snášíte, je to Bohu milé.
21 Vždyť i k tomu jste byli povoláni, protože i Kristus trpěl za nás a zanechal nám příklad, abyste následovali jeho kroky.
22Kdo nehřešil, ani lst nebyla nalezena v jeho ústech.
23 Kterýž, když byl haněn, již více nehanil; když trpěl, nevyhrožoval; ale oddal se tomu, kdo soudí spravedlivě:
24 Kterýž sám nesl hříchy naše na svém těle na dřevě, abychom my, mrtví hříchům, žili spravedlnosti. Jeho ranami jste byli uzdraveni.

25 Nebo jste byli jako bloudící ovce; ale nyní jste navráceni pastýři a biskupovi vašich duší.

KAPITOLA 3

1 Podobně, ženy, podřizujte se svým mužům; že, jestliže někdo neposlouchá slovo, může být také bez slova získán rozhovorem manželek;
2 Zatímco oni vidí tvůj cudný rozhovor spojený se strachem.
3 Čí ozdoba ať to není vnější ozdoba splétání vlasů a nošení zlata nebo oblékání do roucha;
4 Ale ať je to skrytý muž srdce v tom, co se neporuší, dokonce ozdoba tichého a tichého ducha, která je před Bohem velmi drahá.
5 Neboť takto se za starých časů zdobily i svaté ženy, které doufaly v Boha, podřízeny svým mužům.
6 Stejně jako Sára poslouchala Abrahama a nazývala ho pánem, jehož dcery jste, pokud se vám dobře daří a nebojíte se s žádným úžasem.
7 Podobně i vy, muži, bydlete s nimi podle vědění, vzdávejte čest ženě jako slabší nádobě a jako dědici společně milosti života; aby vaše modlitby nebyly bráněny.
8 Nakonec buďte všichni jedné mysli, mějte soucit jeden k druhému, milujte jako bratři, buďte soucitní, buďte zdvořilí.
9 Ne odplácejte zlým za zlé, ani rouháním za rouhání, ale naopak žehnáním; vědouce, že jste k tomu povoláni, abyste zdědili požehnání.
10 Neboť ten, kdo bude milovat život a vidět dobré dny, ať zdrží svůj jazyk od zlého a své rty, aby nemluvily lstivě.
11 Ať se vyhýbá zlu a činí dobře; ať hledá mír a usiluje o něj.
12 Oči Hospodinovy jsou totiž nad spravedlivými a jeho uši jsou otevřené k jejich modlitbám, ale Hospodinova tvář je proti těm, kdo páchají zlo.
13 A kdo je ten, který vám ublíží, budete-li následovat to, co je dobré?
14 Ale trpíte-li pro spravedlnost, blahoslavení jste;
15 Ale posvěťte Pána Boha ve svých srdcích a buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo se vás ptá na důvod naděje, která je ve vás, s tichostí a bázní.
16 Mít dobré svědomí; aby, zatímco o vás mluví zle jako o zločincích, se mohli stydět, když křivě obviňují váš dobrý rozhovor v Kristu.
17 Lépe je totiž, je-li tak vůle Boží, abyste trpěli pro dobré jednání, než pro zlé jednání.
18Vždyť i Kristus jednou trpěl za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu, byl usmrcen v těle, ale oživen Duchem.
19 V čemž také šel a kázal duchům ve vězení;
20 Kteří byli někdy neposlušní, když kdysi za dnů Noemových čekala shovívavost Boží, když se připravovala archa, v níž bylo vodou zachráněno málo, to jest osm duší.
21 Podobná postava, k níž i křest nás nyní zachraňuje (ne odstranění tělesné špíny, ale odpověď dobrého svědomí před Bohem) vzkříšením Ježíše Krista:
22 Kterýž odešel do nebe, a jest na pravici Boží; andělé a autority a mocnosti, které jsou mu podřízeny.

KAPITOLA 4

1 Poněvadž tedy Kristus trpěl za nás v těle, vyzbrojte se rovněž stejnou myslí; neboť kdo trpěl v těle, přestal hříchu;
2 Aby zbytek svého času v těle nežil lidským žádostem, ale vůli Boží.
3 Neboť doba minulá našeho života nám může stačit k tomu, abychom konali vůli pohanů, když jsme chodili v chlípnosti, žádostivosti, přemíře vína, radovánkách, hostinách a ohavných modlářstvích.
4 V čemž se jim zdá divné, že s nimi neutíkáte ke stejné výtržnosti a mluvíte o vás zle.
5 Kdo bude skládat účty tomu, kdo je připraven soudit živé i mrtvé.
6 Nebo proto bylo evangelium kázáno i mrtvým, aby byli souzeni podle lidí v těle, ale žili podle Boha v duchu.
7 Ale konec všech věcí je blízko: buďte tedy střízliví a bděte k modlitbě.
8 A především mějte mezi sebou vroucí lásku, neboť láska přikryje množství hříchů.
9 Používejte pohostinnost jeden k druhému bez zášti.
10 Jako každý dostal dar, tak služte jeden druhému jako dobří správci rozmanité Boží milosti.
11 Mluví-li kdo, ať mluví jako slova Boží; Slouží-li kdo, ať to činí podle schopnosti, kterou Bůh dává, aby byl Bůh ve všem oslaven skrze Ježíše Krista, jemuž buď chvála a vláda na věky věků. Amen.
12 Milovaní, nemysli si, že není divné, pokud jde o ohnivou zkoušku, která tě má zkoušet, jako by se ti stalo něco divného:
13 Ale radujte se, že jste účastni utrpení Kristových; abyste, až se zjeví sláva jeho, radovali se i vy s radostí velikou.
14 Budete-li potupováni pro jméno Kristovo, blahoslavení jste; neboť duch slávy a Boží spočívá na tobě; z jejich strany se o něm mluví zle, ale z vaší strany je oslavován.
15 Ale ať nikdo z vás netrpí jako vrah nebo zloděj nebo zločinec nebo jako zaneprázdněný v cizích věcech.
16 Trpí-li však kdo jako křesťan, ať se nestydí; ale ať za to oslavuje Boha.
17 Neboť nadešel čas, aby soud začal od domu Božího, a jestliže nejprve začne u nás, jaký bude konec těch, kteří neposlouchají evangelia Božího?
18 A jestliže spravedlivý sotva bude spasen, kde se ukáže bezbožný a hříšník?
19 Pročež ti, kteří trpí podle vůle Boží, ať mu jako věrnému Stvořiteli zachovají své duše v dobrém činění.

KAPITOLA 5

1 Napomínám starší, kteří jsou mezi vámi, kteří jsou také staršími a svědky Kristových utrpení a také účastníky slávy, která se má zjevit:
2 Paste stádo Boží, které je mezi vámi, a dohlížejte na ně, ne z donucení, ale dobrovolně; ne pro špinavý zisk, ale pro připravenou mysl;
3 Ani jako pánové nad dědictvím Božím, ale jako příklad stáda.
4 A až se objeví vrchní pastýř, dostanete korunu slávy, která nevadne.
5 Podobně, vy mladší, podřizujte se staršímu. Ano, všichni se podřizujte jedni druhým a odělte se pokorou, neboť Bůh pyšným odporuje a pokorným dává milost.

6 Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás v pravý
čas povýšil.
7 Vlož na něj všechnu svou starost; neboť se o tebe stará.
8 Buďte střízliví, bděte; protože tvůj protivník, ďábel,
obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by sežral.
9 Kteříž odoláváte pevně ve víře, vědouce, že tatáž soužení
dosahují u vašich bratří, kteří jsou ve světě.
10 Ale Bůh vší milosti, který nás povolal do své věčné
slávy skrze Krista Ježíše, poté, co jste chvíli trpěli, vás
učiní dokonalými, upevní, posílí, usadí.
11Jemu buď sláva a vláda na věky věků. Amen.
12 Při Silvanovi, věrném bratru vám, jak se domnívám,
jsem krátce napsal, napomínaje a dosvědčuje, že toto je
pravá milost Boží, v níž stojíte.
13 Pozdravuje vás církev babylonská, vyvolená spolu s
vámi; stejně jako Marcus, můj syn.
14 Pozdravujte se navzájem polibkem lásky. Pokoj vám
všem, kdo jste v Kristu Ježíši. Amen.

Druhý list Petrův

KAPITOLA 1

1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří jako my získali vzácnou víru skrze spravedlnost Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista:
2 Milost a pokoj se vám rozmnoží poznáním Boha a Ježíše, našeho Pána,
3 Podle toho, jak nám jeho božská moc dala všechno, co se týká života a zbožnosti, skrze poznání toho, který nás povolal ke slávě a ctnosti:
4 Čímž jsou nám dána převeliká a drahocenná zaslíbení, abyste skrze ně měli účast na božské přirozenosti, unikli zkaženosti, která je ve světě skrze žádostivost.
5 A kromě toho, vynakládajíce veškerou píli, přidejte k víře své ctnost; a ke znalostem ctnosti;
6 A k poznání střídmost; a ke střídmosti trpělivost; a k trpělivosti zbožnost;
7 A k zbožnosti bratrské milosrdenství; a na bratrskou laskavost charitu.
8 Je-li to ve vás a rozhojňujete-li se, učiní vás to, abyste nebyli neplodní ani neplodní v poznání našeho Pána Ježíše Krista.
9 Kdo však těchto věcí postrádá, je slepý a nevidí zdaleka a zapomněl, že byl očištěn od svých starých hříchů.
10 Proto se raději, bratři, snažte, aby bylo vaše povolání a vyvolení jisté; neboť budete-li toto dělat, nikdy nepadnete.
11 Neboť tak vám bude hojně sloužit vstup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.
12 Proto nebudu zanedbávat, abych vám tyto věci neustále připomínal, ačkoli je znáte a jste utvrzeni v přítomné pravdě.
13 Ano, myslím, že je vhodné, dokud jsem v tomto svatostánku, abych vás vzbudil tím, že vás připomene;
14 S vědomím, že brzy musím odložit tento svůj stánek, jak mi ukázal náš Pán Ježíš Kristus.
15 Nadto se budu snažit, abyste po mé smrti mohli mít tyto věci stále na paměti.
16 Nenásledovali jsme totiž lstivě vymyšlené báje, když jsme vám oznamovali moc a příchod našeho Pána Ježíše Krista, ale byli jsme očitými svědky jeho velebnosti.
17 Dostal totiž od Boha Otce čest a slávu, když k němu zazněl takový hlas z velebné slávy: Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení.
18 A tento hlas, který přišel z nebe, jsme slyšeli, když jsme byli s ním na hoře svaté.
19 Máme také jistější slovo proroctví; čehož činíte dobře, že dbáte jako na světlo, které svítí na temném místě, dokud se nerozbřeskne den a ve vašich srdcích nepovstane denní hvězda.
20 Nejprve to vědí, že žádné proroctví Písma nemá žádný soukromý výklad.
21 Neboť to proroctví nepřišlo za starých časů z vůle člověka, ale svatí Boží muži mluvili, když byli pohnuti Duchem svatým.

KAPITOLA 2

1 Mezi lidem však byli také falešní proroci, stejně jako mezi vámi budou falešní učitelé, kteří v tajnosti přinesou zavrženíhodná hereze, zapírají Pána, který je koupil, a přivedou na sebe rychlou zkázu.
2 A mnozí budou následovat jejich zhoubné cesty; kvůli nimž se bude špatně mluvit o cestě pravdy.
3 A chtivostí ti budou kupovati řečmi předstíranými, jejichž soud již dávno netrvá, a zatracení jejich nespí.
4 Nebo kdyby Bůh neušetřil anděly, kteří zhřešili, ale svrhl je do pekla a vydal je do okovů temnoty, aby byli vyhrazeni soudu;
5 A neušetřil starý svět, ale zachránil Noeho, osmého, kazatele spravedlnosti, přivádějícího potopu na svět bezbožných;
6 A proměnil města Sodomu a Gomoru v popel, odsoudil je svržením a učinil je vzorem pro ty, kteří by potom měli žít bezbožně;
7 A vysvobodil spravedlivého Lota, rozzlobeného špinavou řečí bezbožných:
8 (Neboť ten spravedlivý přebývající mezi nimi, když viděl a slyšel, den za dnem trápil svou spravedlivou duši svými nezákonnými skutky;)
9 Hospodin ví, jak vysvobodit zbožné z pokušení a ponechat nespravedlivé až ke dni soudu, aby byli potrestáni.
10 Ale především ti, kteří chodí podle těla v žádostivosti nečistoty a pohrdají vládou. Jsou troufalí, svévolní, nebojí se mluvit špatně o důstojnosti.
11 Kdežto andělé, kteří jsou větší v moci a moci, nepodávají proti nim před Hospodinem žádné křivé obvinění.
12 Ale tato, jako přirozená hovada, chycená k zajetí a zničení, mluví zle o věcech, kterým nerozumí; a zcela zahynou ve své vlastní zkaženosti;
13 A dostanou odměnu za nepravost, jako ti, kteří považují za potěšení bouřit ve dne. Jsou to skvrny a skvrny, které se baví se svými vlastními podvody, zatímco s vámi hodují;
14 Mít oči plné cizoložství, které nemohou přestat od hříchu; očarování nestálých duší: srdce, které cvičili chamtivými praktikami; prokleté děti:
15 Kteřížto opustili cestu pravou, a zbloudili po cestě Baláma, syna Bosorova, který miloval mzdu nepravosti;
16 Ale byl pokárán pro svou nepravost: němý osel mluvící lidským hlasem zakázal šílenství prorokovo.
17 To jsou studny bez vody, mraky nesené bouří; jemuž je na věky vyhrazena mlha temnoty.
18 Když totiž mluví velká nabubřelá slova marnosti, lákají prostřednictvím žádostí těla a velikou rozpustilostí ti, kteří byli čistí, unikli těm, kteří žijí v bludu.
19 Slibují-li jim svobodu, sami jsou služebníky zkaženosti; neboť kdo je přemožen, ten je přiveden do otroctví.
20 Jestliže totiž poté, co unikli nečistotám světa skrze poznání Pána a Spasitele Ježíše Krista, jsou do něj znovu zapleteni a přemoženi, je s nimi druhý konec horší než začátek.
21 Nebo bylo pro ně lepší, kdyby neznali cestu spravedlnosti, než aby se poté, co ji poznali, odvrátili od svatého přikázání, které jim bylo uděleno.
22 Ale stalo se jim podle pravdivého přísloví: Pes se opět obrátil ke svým zvratkům; a svině, která byla vyplavena, se válela v bahně.

KAPITOLA 3

1 Tuto druhou epištolu, milovaní, píšu vám nyní; v obojím podněcuji vaši čistou mysl prostřednictvím vzpomínání:

2 Abyste pamatovali na slova, která byla dříve pronesena svatými proroky, a na přikázání nás, apoštolů Pána a Spasitele:
3 Nejprve to věděli, že v posledních dnech přijdou posměvači, kteří jdou za svými žádostmi,
4 A řekl: Kde je zaslíbení jeho příchodu? neboť od té doby, co otcové usnuli, vše pokračuje tak, jak bylo od počátku stvoření.
5 Dobrovolně totiž nevědí, že podle Božího slova byla nebesa odpradávna a země stála z vod a ve vodách.
6 Tím, že tehdejší svět byl přeplněn vodou, zahynul:
7 Ale nebesa a země, které jsou nyní, stejným slovem, jsou uchovávány, vyhrazeny ohni proti dni soudu a záhuby bezbožných lidí.
8 Ale, milovaní, nebuďte ignoranti této jediné věci, že jeden den je u Hospodina jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.
9 Hospodin neotálí se svým zaslíbením, jak někteří lidé považují za nedbalost; ale je k nám shovívavý, nechce, aby někdo zahynul, ale aby všichni dospěli k pokání.
10 Ale den Hospodinův přijde jako zloděj v noci; v němž nebesa pominou s hlukem velikým a živly se rozplynou vroucím žárem, shoří i země a díla, která jsou na ní.
11 Když tedy všechny tyto věci budou rozpuštěny, jakými lidmi byste měli být ve všech svatých rozhovorech a zbožnosti,
12 Očekáváš a spěcháš k příchodu dne Božího, v němž se rozplynou nebesa, která hoří, a živly se rozplynou vroucím žárem?
13 My však podle jeho zaslíbení očekáváme nová nebesa a novou zemi, v nichž přebývá spravedlnost.
14 Pročež, milovaní, když takové věci hledáte, snažte se, abyste od něho byli nalezeni v pokoji, bez poskvrny a bez úhony.
15 A vězte, že trpělivost našeho Pána je spasení; jakož i náš milovaný bratr Pavel podle moudrosti jemu dané vám napsal;
16 Jako také ve všech jeho epištolách, mluvíce v nich o těchto věcech; ve kterých jsou některé věci těžko pochopitelné, které ti, kdo se nenaučili a jsou nestálí, vyrvou, jako to dělají i ostatní písma, ke své vlastní zkáze.
17 Protož vy, milovaní, vidouce tyto věci již dříve, mějte se na pozoru, abyste i vy, odváděni bludy bezbožných, neupadli od své neochvějnosti.
18 Ale růst v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní i navěky. Amen.

První list Janův

KAPITOLA 1

1 To, co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme svýma očima viděli, na co jsme hleděli a co naše ruce ovládaly, ze Slova života;
2 (Neboť život byl zjeven a my jsme jej viděli a svědčíme a ukazujeme vám ten věčný život, který byl u Otce a zjevil se nám;)
3 Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme vám, abyste i vy měli společenství s námi, a naše společenství je vpravdě s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.
4 A toto vám píšeme, aby vaše radost byla plná.
5 Toto je tedy poselství, které jsme o něm slyšeli a které vám oznamujeme, že Bůh je světlo a není v něm vůbec žádná tma.
6 Říkáme-li, že s ním máme společenství, a chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu.
7 Ale chodíme-li ve světle, jako je on ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu.
8 Říkáme-li, že nemáme hřích, klameme sami sebe a není v nás pravda.
9 Vyznáváme-li své hříchy, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.
10 Říkáme-li, že jsme nezhřešili, činíme z něj lháře a jeho slovo v nás není.

KAPITOLA 2

1 Děti moje, toto vám píšu, abyste nehřešili. A kdyby někdo zhřešil, máme přímluvce u Otce, Ježíše Krista, spravedlivého:
2 A on je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa.
3 A podle toho víme, že ho známe, zachováváme-li jeho přikázání.
4 Kdo říká: Znám ho, a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravda.
5 Kdo však zachovává slovo jeho, v tom je vpravdě láska Boží dovršena; podle toho poznáváme, že jsme v něm.
6 Kdo říká, že v něm zůstává, má také tak chodit, jako chodil on.
7 Bratří, nepíšu vám žádné nové přikázání, ale staré přikázání, které jste měli od počátku. Staré přikázání je slovo, které jste slyšeli od počátku.
8 Opět vám píšu nové přikázání, které je pravdivé v něm a ve vás: protože tma pominula a pravé světlo nyní svítí.
9 Kdo říká, že je ve světle, a nenávidí svého bratra, je až dosud ve tmě.
10 Kdo miluje bratra svého, zůstává ve světle a není v něm žádného klopýtnutí.
11 Kdo však nenávidí svého bratra, je ve tmě a ve tmě chodí, a neví, kam jde, protože tma oslepila jeho oči.
12 Píši vám, dítka, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno.
13 Píšu vám, otcové, že jste poznali toho, který jest od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste přemohli toho ničemného. Píši vám, dítka, že jste poznali Otce.
14 Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který jest od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává, a zvítězili jste nad ničemným.
15 Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Miluje-li někdo svět, není v něm láska Otcova.
16 Neboť všecko, co je na světě, žádost těla, žádost očí a pýcha života, není z Otce, ale ze světa.
17 A svět pomíjí i žádost jeho, ale kdo činí vůli Boží, zůstává na věky.
18 Dítka, je to naposled, a jak jste slyšeli, že přijde antikrist, i nyní je mnoho antikristů; čímž víme, že je to naposledy.
19 Vyšli od nás, ale nebyli z nás; neboť kdyby byli z nás, byli by bezpochyby byli s námi dále. Ale vyšli, aby se jim ukázalo, že nejsou všichni z nás.
20 Vy však máte pomazání od Svatého a víte všechno.
21 Nepsal jsem vám proto, že neznáte pravdu, ale protože ji znáte, a že žádná lež není z pravdy.
22 Kdo je lhář než ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? On je antikrist, který popírá Otce a Syna.
23 Kdo zapírá Syna, ten nemá Otce, ale kdo vyznává Syna, má i Otce.
24 Nechť tedy ve vás zůstává, o čemž jste slyšeli od počátku. Zůstane-li ve vás to, co jste slyšeli od počátku, i vy zůstanete v Synu a v Otci.
25 A toto je zaslíbení, které nám zaslíbil, život věčný.
26 Tyto věci jsem vám napsal o těch, kteří vás svádějí.
27 Ale pomazání, které jste od něho přijali, zůstává ve vás, a nepotřebujete, aby vás někdo učil, ale jako totéž pomazání vás učí všemu a je pravdou a není lež, a dokonce jak učilo vy v něm zůstanete.
28 A nyní, dítka, zůstaňte v něm; abychom, až se ukáže, měli důvěru a nestyděli se před ním při jeho příchodu.
29 Víte-li, že je spravedlivý, vězte, že každý, kdo činí spravedlnost, narodil se z něho.

KAPITOLA 3

1 Hle, jakou lásku nám Otec prokázal, abychom byli nazýváni syny Božími; proto nás svět nezná, protože jeho nepoznal.
2 Milovaní, nyní jsme synové Boží, a ještě se neukázalo, čím budeme; ale víme, že až se on ukáže, budeme jemu podobni; neboť ho uvidíme takového, jaký je.
3 A každý, kdo v něho má tuto naději, očišťuje se, jako i on je čistý.
4 Každý, kdo se dopouští hříchu, přestupuje i zákon, neboť hřích je přestoupení zákona.
5 A víte, že se zjevil, aby sňal naše hříchy; a není v něm žádný hřích.
6 Kdo v něm zůstává, nehřeší; kdo hřeší, neviděl ho, ani neznal.
7 Dítka, ať vás nikdo neklame: kdo činí spravedlnost, je spravedlivý, jako je on spravedlivý.
8 Kdo hřeší, jest z ďábla; neboť ďábel hřeší od počátku. Za tím účelem se zjevil Syn Boží, aby zničil skutky ďáblovy.
9 Kdo se narodil z Boha, hříchu se nedopouští; neboť jeho símě zůstává v něm, a nemůže hřešit, protože se narodil z Boha.
10 V tom se zjevují děti Boží a děti ďáblovy: kdo nečiní spravedlnost, není z Boha, ani ten, kdo nemiluje bratra svého.
11 Neboť toto je poselství, které jste slyšeli od počátku, abychom se navzájem milovali.

12 Ne jako Kain, který byl z toho ničemného a zabil svého bratra. A proč ho zabil? Neboť jeho vlastní skutky byly zlé a jeho bratra spravedlivé.
13 Nedivte se, moji bratři, jestliže vás svět nenávidí.
14 Víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme bratry. Kdo nemiluje svého bratra, zůstává ve smrti.
15 Každý, kdo nenávidí svého bratra, je vrah, a víte, že žádný vrah nemá v sobě věčný život.
16 Z toho poznáváme lásku Boží, že za nás položil svůj život, a my jsme povinni klást své duše za bratry.
17 Kdo však má dobro tohoto světa a vidí, že jeho bratr má nouzi, a zavírá před ním vnitřnosti soucitu, jak v něm přebývá láska Boží?
18 Děti moje, nemilujme slovem ani jazykem; ale skutkem a pravdou.
19 A podle toho víme, že jsme z pravdy, a ujistíme před ním svá srdce.
20 Nebo kdyby nás srdce naše odsuzovalo, Bůh jest větší nežli srdce naše, a zná všecko.
21 Milovaní, jestliže nás naše srdce neodsuzuje, pak důvěřujme Bohu.
22 A o cokoli prosíme, dostáváme od něho, protože zachováváme jeho přikázání a děláme to, co se mu líbí.
23 A toto je jeho přikázání, abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a milovali se navzájem, jak nám dal přikázání.
24 A kdo zachovává přikázání jeho, přebývá v něm a on v něm. A podle toho poznáváme, že v nás zůstává, podle Ducha, kterého nám dal.

KAPITOLA 4

1 Milovaní, nevěřte každému duchu, ale zkoušejte duchy, zda jsou z Boha, protože do světa vyšlo mnoho falešných proroků.
2 Podle toho poznáte Ducha Božího: Každý duch, který vyznává, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha.
3 A každý duch, který nevyznává, že Ježíš Kristus přišel v těle, není z Boha. a už teď je na světě.
4 Vy jste z Boha, dítky, a zvítězili jste nad nimi, neboť větší jest ten, kterýž jest ve vás, než ten, kterýž jest ve světě.
5 Jsou ze světa, proto mluví o světě, a svět je slyší.
6 Jsme z Boha; kdo zná Boha, slyší nás; kdo není z Boha, neslyší nás. Tímto poznáváme ducha pravdy a ducha bludu.
7 Milovaní, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha; a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná.
8 Kdo nemiluje, nezná Boha; neboť Bůh je láska.
9 V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal svého jednorozeného Syna na svět, abychom skrze něho měli život.
10 V tom je láska, ne že my jsme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.
11 Milovaní, jestliže nás Bůh tak miloval, i my se máme navzájem milovat.
12 Boha nikdo nikdy neviděl. Milujeme-li se navzájem, Bůh v nás přebývá a jeho láska je v nás dokonalá.
13 Podle toho víme, že přebýváme v něm a on v nás, protože nám dal ze svého Ducha.
14 A my jsme viděli a svědčíme, že Otec poslal Syna, aby byl Spasitelem světa.
15 Kdokoli vyzná, že Ježíš je Syn Boží, Bůh v něm přebývá a on v Bohu.
16 A my jsme poznali a uvěřili lásce, kterou má Bůh k nám. Bůh je láska; a kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.
17 V tom je naše láska dokonalá, abychom měli smělost v den soudu, protože jaký je on, takoví jsme i my na tomto světě.
18 V lásce není žádný strach; ale dokonalá láska vyhání strach, protože strach má muka. Kdo se bojí, není dokonalý v lásce.
19 My ho milujeme, protože on první miloval nás.
20 Řekne-li někdo: Miluji Boha, a nenávidí bratra svého, je lhář; neboť kdo nemiluje bratra svého, kterého viděl, jak může milovat Boha, kterého nevidí?
21 A toto přikázání máme od něho, aby ten, kdo miluje Boha, miloval i bratra svého.

KAPITOLA 5

1 Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, narodil se z Boha, a každý, kdo miluje toho, kdo zplodil, miluje i toho, kdo se z něho narodil.
2 Podle toho poznáváme, že milujeme děti Boží, když milujeme Boha a zachováváme jeho přikázání.
3 Neboť v tom je láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání, a jeho přikázání nejsou těžká.
4 Neboť vše, co se narodilo z Boha, vítězí nad světem, a to je vítězství, které přemáhá svět, naše víra.
5 Kdo jest ten, kdo přemáhá svět, než ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?
6 To je ten, který přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus; nejen vodou, ale vodou a krví. A je to Duch, který vydává svědectví, protože Duch je pravda.
7 Jsou totiž tři, kteří vydávají svědectví na nebi, Otec, Slovo a Duch svatý, a tito tři jsou jedno.
8 A jsou tři, kteří vydávají svědectví na zemi, Duch a voda a krev, a tito tři se shodují v jednom.
9 Jestliže přijímáme svědectví od lidí, svědectví Boží je větší, neboť toto je svědectví Boží, které vydal o svém Synu.
10 Kdo věří v Syna Božího, má svědectví v sobě; kdo nevěří Bohu, učinil jej lhářem; protože nevěří svědectví, které dal Bůh o svém Synu.
11 A toto je svědectví, že nám Bůh dal život věčný, a ten život je v jeho Synu.
12 Kdo má Syna, má život; a kdo nemá Syna Božího, nemá život.
13 Toto jsem napsal vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího; abyste věděli, že máte život věčný, a abyste věřili ve jméno Syna Božího.
14 A toto je ta důvěra, kterou v něj máme, že když o něco požádáme podle jeho vůle, slyší nás.
15 A víme-li, že nás slyší, o cokoli prosíme, víme, že máme prosby, které jsme od něho žádali.
16 Vidí-li kdo svého bratra hřešit hříchem, který není k smrti, prosí ho a dá mu život za ty, kteří hřeší ne k smrti. Existuje hřích k smrti: Neříkám, že se za něj bude modlit.
17 Každá nepravost je hřích, a hřích není k smrti.
18 Víme, že kdokoli se narodil z Boha, nehřeší; ale zplozený z Boha se ostříhá, a bezbožný se ho nedotýká.
19 A víme, že jsme z Boha a celý svět leží v ničemnosti.

20 A víme, že Syn Boží přišel a dal nám rozum, abychom poznali toho pravého, a jsme v tom pravém, v Synu jeho Ježíši Kristu. Toto je pravý Bůh a věčný život.
21 Dítka, chraňte se před modlami. Amen.

Druhý John

KAPITOLA 1

1 Starší vyvolené paní a jejím dětem, které miluji v pravdě; a nejen já, ale i všichni, kdo poznali pravdu;
2 Pro pravdu, která v nás přebývá a bude s námi na věky.
3 Milost s vámi, milosrdenství a pokoj od Boha Otce a od Pána Ježíše Krista, Syna Otce, v pravdě a lásce.
4 Velmi jsem se zaradoval, že jsem nalezl z tvých dětí chodit v pravdě, jak jsme dostali přikázání od Otce.
5 A nyní tě prosím, paní, ne jako bych ti psal nové přikázání, ale to, co jsme měli od počátku, abychom se milovali navzájem.
6 A to je láska, abychom se řídili jeho přikázáními. Toto je přikázání, abyste v něm chodili, jak jste slyšeli od počátku.
7 Neboť do světa vešlo mnoho podvodníků, kteří nevyznávají, že Ježíš Kristus přišel v těle. Toto je podvodník a antikrist.
8 Hleďte na sebe, abychom neztratili to, co jsme vykonali, ale abychom dostali plnou odměnu.
9 Kdo přestupuje a nezůstává v učení Kristově, nemá Boha. Kdo zůstává v učení Kristově, ten má Otce i Syna.
10 Přijde-li k vám někdo a nepřinese tuto nauku, nepřijímejte ho do svého domu ani mu nepřikazujte, aby Bůh spěchal.
11 Neboť ten, kdož jemu Bohu žádá rychlost, má podíl na jeho zlých skutcích.
12 Mám mnoho věcí, které bych vám napsal, nechtěl bych psát papírem a inkoustem, ale doufám, že k vám přijdu a promluvím tváří v tvář, aby naše radost byla plná.
13 Pozdravují tě děti vyvolené sestry tvé. Amen.

Třetí John

KAPITOLA 1

1 Starší milovanému Gaiovi, kterého miluji v pravdě.
2 Milovaní, přeji si především, aby se ti dařilo a byl zdráv, jako se daří tvé duši.
3 Velmi jsem se zaradoval, když přišli bratří a svědčili o pravdě, která je v tobě, jako ty chodíš v pravdě.
4 Nemám větší radost, než když slyším, že mé děti chodí v pravdě.
5 Nejmilejší, cokoli činíš, věrně bratřím a cizincům;
6 Kteříž před církví vydali svědectví o tvé lásce;
7 Protože pro jeho jméno vyšli a nevzali nic z pohanů.
8 Máme tedy takové přijímat, abychom byli spolupomocníky pravdě.
9 Napsal jsem církvi, ale Diotrefes, který miluje mít mezi nimi přednost, nás nepřijímá.
10 Pročež, přijdu-li, rozpomenu se na jeho skutky, které činí, když se proti nám chválí zlomyslnými slovy, a nespokojí se s tím, ani on sám nepřijímá bratry, a zakazuje těm, kteří chtějí, a vyhání je z církve.
11 Milovaní, nenásleduj to, co je zlé, ale to, co je dobré. Kdo činí dobro, je z Boha, ale kdo činí zlo, Boha neviděl.
12 Demetrius má dobrou zprávu o všech lidech a o pravdě samé; ano, i my vydáváme svědectví; a vy víte, že náš záznam je pravdivý.
13Měl jsem mnoho napsat, ale nebudu ti psát inkoustem a perem:
14 Ale doufám, že tě brzy uvidím a promluvíme si tváří v tvář. Mír tobě. Naši přátelé tě zdraví. Pozdravujte přátele jménem.

Jude

KAPITOLA 1

1 Jidáš, služebník Ježíše Krista a bratr Jakubův, těm, kdo byli posvěceni a uchováni Bohem Otcem v Ježíši
Kriste, a výkřik je:
2 Milost vám a pokoj a láska ať se rozmnoží.
3 Milovaní, když jsem se ze všech sil snažil, abych ti napsal o obecném spasení, bylo nutné, abych ti řekl
píší a nabádají vás, abyste upřímně bojovali za víru, která byla kdysi předána svatým.
4 Jsou totiž někteří lidé, kteří se nevědomky vkradli, kteří jsou předem předurčeni k tomuto soudu, zlí lidé, kteří
milost našeho Boha se proměnila v neposlušnost a zapřela jediného Pána Boha a našeho Pána Ježíše Krista.
5 Potom vám připomenu, ačkoli jste to kdysi věděli, že Hospodin poté, co vysvobodil lid z egyptské země,
pak zničil nevěřící.
6 A anděly, kteří nezachovali své první postavení, ale opustili svůj vlastní příbytek, má ve věčných poutech pod temnotou
zachováno až do soudu velkého dne.
7 Stejně jako Sodoma a Gomora a města kolem nich, vydávají se smilstvu a po cizích
chodili na těle, je dán za příklad, zatímco oni trpí pomstou věčného ohně.
8 Stejně tak tito špinaví snílci poskvrňují tělo, pohrdají nadvládou a očerňují důstojnost.
9 Ale archanděl Michael se nerouhal, když se hádal s ďáblem, se kterým se hádal o Mojžíšovo tělo.
neodvážil se ho obvinit, ale řekl: Pokárej tě Hospodin.
10 Ale o věcech, které neznají, mluví zle; ale to, co znají od přírody, jako holá zvěř, tím kazí
oni sami.
11 Běda jim! neboť šli cestou Kainovou a chtivě běželi za proviněním Balámovým pro odměnu a
zahynul v rozporu s Core.
12 To jsou skvrny na tvých svátcích lásky, když hodují s tebou, živ se beze strachu: jsou bez mraků
voda, unášená větry; stromy, jejichž ovoce je uschlé, bez ovoce, dvakrát mrtvé, vytrhané kořeny;
13 Zběsilé vlny mořské, pěnící vlastní hanbu; bludné hvězdy, jimž temnota temnoty navždy
být zachována.
14 A Enoch, sedmý od Adama, o nich také prorokoval a řekl: Hle, přichází Pán s deseti tisíci svými svatými,
15 vykonat soud nad všemi a usvědčit všechny, kdo jsou mezi nimi bezbožní, ze všech jejich zlých skutků, které
spáchal bezbožně a ze všech jejich tvrdých řečí, které proti němu mluvili zlí hříšníci.
16 To jsou reptající, stěžovatelé, kteří chodí podle svých vlastních žádostí; a jejich ústa mluví velká vzrušující slova, s
obdiv k lidem využívat.
17 Ale, milovaní, pamatujte na slova, která předtím mluvili apoštolové našeho Pána Ježíše Krista;
18 Jak vám řekli, že v poslední době musí existovat posměvači, kteří musí podle svých bezbožných žádostí
procházka.
19 To jsou ti, kteří se oddělují, smyslně, bez Ducha.
20 Ale vy, milovaní, budujte se na své přesvaté víře, zatímco se modlíte v Duchu svatém, 21 zachovejte se v
lásku Boží, zatímco očekáváte milosrdenství našeho Pána Ježíše Krista k životu věčnému.
22 A s některými mějte soucit, což je rozdíl:
23 A jiní zachraňují se strachem tím, že je vytahují z ohně; nenávidí dokonce i oděv potřísněný masem. 24 A Tomu, který zmocňuje
má tě ochránit před pádem a s velkou radostí postavit bezúhonné před jeho slávou,
25 Jedinému moudrému Bohu, našemu Spasiteli, buď sláva a velebnost, vláda a moc, nyní i navěky. Amen

Zjevení

KAPITOLA 1

1 Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům věci, které se mají brzy stát; a on poslal a ukázal to svým andělem svému služebníku Janovi:
2 Který vydal svědectví o slovu Božím a o svědectví Ježíše Krista a o všem, co viděl.
3 Blaze tomu, kdo čte, i těm, kdo slyší slova tohoto proroctví a zachovávají, co je v něm napsáno, neboť čas se přiblížil.
4 Jan sedmi církvím, které jsou v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který je, který byl a který přijde; a ze sedmi duchů, kteří jsou před jeho trůnem;
5 A od Ježíše Krista, který je věrný svědek, prvorozený z mrtvých a kníže králů země. Tomu, který nás miloval a umyl nás od našich hříchů svou vlastní krví,
6 A učinil nás králi a kněžími Bohu a Otci jeho; jemu buď sláva a vláda na věky věků. Amen.
7 Hle, přichází s oblaky; a uvidí ho každé oko i ti, kteří ho probodli, a budou nad ním naříkat všechna pokolení země. I tak, Amen.
8 Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, praví Pán, který jest a který byl a který přijde, Všemohoucí.
9 Já Jan, který jsem také váš bratr a společník v soužení, v království a trpělivosti Ježíše Krista, jsem byl na ostrově, který se nazývá Patmos, pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista.
10 Byl jsem v Duchu v den Páně a slyšel jsem za sebou velký hlas jako trubka,
11 Řka: Já jsem Alfa a Omega, první a poslední, a: Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím, které jsou v Asii; do Efesu a do Smyrny a do Pergamu a do Thyatira a do Sard a do Filadelfie a do Laodiceje.
12 A obrátil jsem se, abych viděl hlas, který ke mně mluvil. A když jsem se obrátil, viděl jsem sedm zlatých svícnů;
13 A uprostřed těch sedmi svícnů jeden podobný Synu člověka, oděný rouchem až k nohám a přepásaný prsy zlatým pásem.
14 Jeho hlava a jeho vlasy byly bílé jako vlna, bílé jako sníh; a jeho oči byly jako plamen ohně;
15 A nohy jeho jako ušlechtilá měď, jako by hořely v peci; a jeho hlas jako zvuk mnoha vod.
16 A měl v pravici své sedm hvězd, az úst jeho vycházel ostrý dvousečný meč, a tvář jeho byla jako slunce svítící v síle jeho.
17 Když jsem ho uviděl, padl jsem k jeho nohám jako mrtvý. I vložil na mne pravici svou, řka mi: Neboj se; Jsem první a poslední:
18 Já jsem živý a mrtev; a hle, jsem živ na věky věků, Amen; a mít klíče od pekla a smrti.
19 Napiš, co jsi viděl, a co je, i to, co bude později;
20 Tajemství sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a sedmi zlatých svícnů. Sedm hvězd jsou andělé sedmi sborů, a sedm svícnů, které jsi viděl, je sedm sborů.

KAPITOLA 2

1 Andělu efezské církve napiš; Toto praví ten, který drží sedm hvězd v pravici své, který se prochází uprostřed sedmi zlatých svícnů;
2 Znám tvé skutky, tvou práci, tvou trpělivost, i to, že nemůžeš snést ty, kdo jsou zlí, a zkoušel jsi ty, kteří říkají, že jsou apoštolové, a nejsou, a shledal jsi je lháři.
3 A snesl jsi a strpěl jsi, a pro jméno mé se namáhal, a neomdlel.
4 Mám však něco proti tobě, protože jsi opustil svou první lásku.
5 Pamatuj tedy, odkud jsi padl, a čiň pokání a konej první skutky; jinak k tobě přijdu rychle a odstraním tvůj svícen z jeho místa, nebudeš-li činit pokání.
6 To však máš, že nenávidíš skutky mikulášských, které nenávidím i já.
7 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím; Tomu, kdo vítězí, dám jíst ze stromu života, který je uprostřed Božího ráje.
8 Andělu církve ve Smyrně napiš: Toto praví první a poslední, který byl mrtev a je živý;
9 Znám tvé skutky, soužení i chudobu, (ale jsi bohatý) a znám rouhání těch, kteří říkají, že jsou Židé, a nejsou, ale jsou satanovou synagogou.
10 Nebojte se ničeho z toho, co budete trpět; aj, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli zkoušeni; a budete mít soužení za deset dní; buď věrný až do smrti, a dám tobě korunu života.
11 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím; Kdo zvítězí, nebude zraněn druhou smrtí.
12 Andělu církve v Pergamu napiš: To praví ten, kdo má ostrý meč se dvěma ostřími;
13 Znám tvé skutky i to, kde přebýváš, i kde je sídlo Satanovo: a ty se držíš mého jména a nezapřel jsi mou víru ani v těch dnech, kdy byl Antipas mým věrným mučedníkem, který byl zabit mezi vámi, kde satan přebývá.
14 Ale mám proti tobě málo věcí, protože tam máš ty, kteří zastávají nauku Bileámovu, který učil Balaka házet před syny Izraele kámen úrazu, jíst věci obětované modlám a smilnit.
15 Tak to máš i ty, kdo zastávají nauku mikulášských, kterou nenávidím.
16 Čiňte pokání; jinak přijdu k tobě rychle a budu proti nim bojovat mečem úst svých.
17 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím; Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze skryté manny a dám mu bílý kámen a na kameni napsané nové jméno, které nezná nikdo kromě toho, kdo je přijímá.
18 Andělu církve v Thyatira napiš: Toto praví Syn Boží, který má oči jako plamen ohně, a nohy jeho jako měď.
19 Znám skutky tvé, i lásku, službu, víru, trpělivost tvou i skutky tvé; a poslední být víc než první.
20 Přesto mám proti tobě málo věcí, protože dopouštíš, aby ta žena Jezábel, která se nazývá prorokyně, učila a sváděla mé služebníky, aby smilnili a jedli věci obětované modlám.
21 A dal jsem jí prostor, aby činila pokání ze svého smilstva; a nečinila pokání.
22 Hle, uvrhnu ji na lože a ty, kdo s ní cizoloží, do velkého soužení, nebudou-li činit pokání ze svých skutků.
23 A zabiju její děti smrtí; a všechny církve poznají, že já jsem ten, který zkoumá otěže a srdce, a dám každému z vás podle vašich skutků.

24 Ale vám pravím a ostatním v Thyatiře, všem, kteří nemají toto učení a kteří nepoznali hlubiny Satana, jak říkají; Neuložím na tebe žádné jiné břemeno.
25 Ale to, co již máte, držte, dokud nepřijdu.
26 A kdo zvítězí a zachová mé skutky až do konce, tomu dám moc nad národy.
27 A bude nad nimi panovat prutem železným; jako nádoby hrnčířské budou rozbity k mrazení, jakož jsem já přijal od Otce svého.
28 A dám mu jitřní hvězdu.
29 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

KAPITOLA 3

1 Andělu církve v Sardách napiš: Tyto věci praví ten, kdo má sedm duchů Božích a sedm hvězd; Znám tvé skutky, že máš jméno, které žiješ, a jsi mrtvý.
2 Bděte a posilujte to, co pozůstalo a umřelo, neboť jsem nenalezl skutky tvé dokonalé před Bohem.
3 Pamatuj tedy, jak jsi přijal a slyšel, a drž se a čiň pokání. Nebudeš-li tedy bdíti, přijdu na tebe jako zloděj, a nebudeš vědět, v kterou hodinu na tebe přijdu.
4 Máš několik jmen i v Sardách, která neposkvrnila roucho své; a budou se mnou chodit v bílém, neboť jsou hodni.
5 Kdo zvítězí, ten bude oděn bílým rouchem; a jeho jméno nevymažu z knihy života, ale vyznám jeho jméno před svým Otcem a před jeho anděly.
6 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.
7 Andělu církve ve Filadelfii napiš; Tyto věci praví ten, kdo je svatý, ten, kdo je pravdivý, kdo má klíč Davidův, kdo otevírá, a nikdo nezavírá; a zavře, a nikdo neotevře;
8 Znám skutky tvé, aj, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít;
9 Hle, učiním je ze synagogy Satanovy, kteří říkají, že jsou Židé, a nejsou, ale lžou; hle, přivedu je, aby přicházeli a klaněli se před tvýma nohama a poznali, že jsem tě miloval.
10 Protože jsi zachoval slovo mé trpělivosti, i já tě ostříhám od hodiny pokušení, která přijde na celý svět, aby vyzkoušela obyvatele země.
11 Hle, přijdu rychle, drž se toho, co máš, aby nikdo nevzal tvou korunu.
12 Toho, kdo zvítězí, udělám sloup v chrámu svého Boha, a už nevyjde, a napíšu na něj jméno svého Boha a jméno města svého Boha, kterým je nový Jeruzalém. který sestupuje z nebe od mého Boha, a napíšu na něj své nové jméno.
13 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.
14 Andělu církve Laodicejské napiš: Tyto věci praví Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího;
15 Znám skutky tvé, že nejsi studený ani horký; chtěl bych, abys byl studený nebo horký.
16 A proto, že jsi vlažný, a ani studený ani horký, vyplivnu tě z úst svých.
17 Nebo pravíš: Bohatý jsem a zbohatl, a nic nepotřebuji; a nevíš, že jsi ubohý a ubohý, chudý, slepý a nahý.
18 Radím ti, abys ode mne koupil zlato zkoušené ohněm, abys byl bohatý; a bílé roucho, abys byl oblečen, a aby se neukázala hanba tvé nahoty; a pomaž oči své oční mastí, abys viděl.
19 Všechny, které miluji, kárám a trestám; horli tedy a čiňte pokání.
20 Aj, stojím u dveří a tluču; uslyší-li kdo hlas můj, a otevře dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.
21 Tomu, kdo zvítězí, dám sedět se mnou na svém trůnu, jako jsem i já zvítězil a sedím se svým Otcem na jeho trůnu.
22 Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

KAPITOLA 4

1 Potom jsem viděl, a aj, otevřely se dveře v nebi. který řekl: Pojď sem a ukážu ti věci, které musí být po životě.
2 A hned jsem byl v duchu, a aj, trůn byl postaven na nebi a na trůnu seděl jeden.
3 A ten, který seděl, měl na něj hledět jako na jaspis a sardinkový kámen; a kolem trůnu byla duha, na pohled podobná smaragdu.
4 A vůkol trůnu bylo čtyřidceti sedadel, a na sedadlech viděl jsem čtyřiadvacet starců sedět, oděni bílým rouchem; a na hlavách měli zlaté koruny.
5 A z trůnu vycházely blesky a hromy a hlasy, a před trůnem hořelo sedm ohnivých lamp, což je sedm Duchů Božích.
6 A před trůnem bylo moře skleněné jako křišťál; a uprostřed trůnu a kolem trůnu byla čtyři zvířata plná očí zpředu i zezadu.
7 A první zvíře bylo jako lev a druhé zvíře jako tele, a třetí zvíře mělo tvář jako člověk a čtvrté zvíře bylo jako létající orel.
8 A ta čtyři zvířata měla kolem sebe šest křídel; a byli plní očí uvnitř, a neodpočívali dnem i nocí, říkajíce: Svatý, svatý, svatý, Pane Bože všemohoucí, který byl, a kterýž jest, a který přijde.
9A když ta zvířata vzdávají slávu a čest a díky tomu, který sedí na trůnu, který žije na věky věků,
10 Dvacet čtyřiadvacet starců padá před ním, který seděl na trůnu, a klaní se živému na věky věků a vrhají své koruny před trůn a říkají:
11 Hoden jsi, Pane, přijmouti slávu, čest a moc, neboť ty jsi stvořil všechny věci a pro tvé potěšení jsou a byly stvořeny.

KAPITOLA 5

1 A viděl jsem v pravici toho, který seděl na trůnu, knihu napsanou uvnitř a na zadní straně, zapečetěnou sedmi pečetěmi.
2 A viděl jsem silného anděla, který volal mocným hlasem: Kdo je hoden otevřít knihu a zrušit její pečeti?
3 A žádný člověk na nebi, ani na zemi, ani pod zemí nemohl knihu otevřít, ani se do ní podívat.
4 A velmi jsem plakal, protože se nenašel nikdo, kdo by byl hoden knihu otevřít a přečíst, ani do ní nahlédnout.
5 I řekl mi jeden ze starců: Neplač, aj, lev z pokolení Judova, kořen Davidův, zvítězil, aby otevřel knihu a uvolnil jejích sedm pečetí.
6 A viděl jsem, a hle, uprostřed trůnu a čtyř zvířat a uprostřed starších stál Beránek, jak byl zabit, a měl sedm rohů a sedm očí, což je sedm duchů od Boha seslaného na celou zemi.
7 Přišel a vzal knihu z pravice toho, který seděl na trůnu.

8 A když vzal knihu, padla ta čtyři zvířata a čtyřiadvacet starců před Beránkem, majíce každý z nich harfy a zlaté koflíky plné pachů, což jsou modlitby svatých.
9 A zpívali novou píseň, řkoucí: Hoden jsi vzít knihu a otevřít její pečeti, neboť jsi byl zabit a vykoupil jsi nás Bohu svou krví ze všech pokolení, jazyků a lidí, a národ;
10 A učinil jsi nás Bohu našemu králi a kněžími, a budeme kralovati na zemi.
11 A viděl jsem a slyšel jsem hlas mnoha andělů kolem trůnu a zvířat a starců, a jejich počet byl deset tisíc krát deset tisíc a tisíce tisíc;
12 Říkajíce mocným hlasem: Hoden je Beránek, který byl zabit, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, čest, slávu a požehnání.
13 A každé stvoření, které je na nebi, na zemi a pod zemí, a kteří jsou v moři a všichni, kteří jsou v nich, slyšel jsem, jak říkám: Požehnání, čest, sláva a moc tomu, kdo sedí na trůnu, a Beránkovi na věky věků.
14 A čtyři zvířata řekla: Amen. A těch čtyřiadvacet starců padlo a klanělo se tomu živému na věky věků.

KAPITOLA 6

1 A viděl jsem, když Beránek otevřel jednu z pečetí, a slyšel jsem, jako by to byl zvuk hromu, jedno ze čtyř zvířat, řka: Pojď a viz.
2 A viděl jsem, a aj, bílý kůň, a ten, kterýž seděl na něm, měl luk; a byla mu dána koruna, a vyšel vítězit a vítězit.
3 A když otevřel druhou pečeť, slyšel jsem druhou šelmu říkat: Pojď a viz.
4 A vyšel jiný kůň, který byl červený, a tomu, kdo na něm seděl, byla dána moc, aby vzal pokoj ze země a aby se navzájem zabíjeli; a byl mu dán velký meč.
5 A když otevřel třetí pečeť, slyšel jsem třetí zvíře říkat: Pojď a viz. A viděl jsem, a hle, černý kůň; a ten, kdo na něm seděl, měl v ruce pár vah.
6 A slyšel jsem hlas uprostřed těch čtyř zvířat říkat: Míra pšenice za haléř a tři míry ječmene za haléř; a viz, že neubližuješ oleji a vínu.
7 A když otevřel čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté šelmy říkat: Pojď a viz.
8 A viděl jsem, a aj, bledý kůň, a jméno jeho, kterýž seděl na něm, bylo Smrt, a peklo následovalo s ním. A byla jim dána moc nad čtvrtým dílem země, aby zabíjeli mečem a hladem, smrtí a zemskou zvěří.
9 A když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zabitých pro slovo Boží a pro svědectví, které vydávali:
10 A volali mocným hlasem, řkouce: Dokud, Pane, svatý a pravdivý, nebudeš soudit a pomstít naši krev na těch, kteří přebývají na zemi?
11 A každý z nich byl dán bílým rouchem; a bylo jim řečeno, aby odpočívali ještě na malý čas, dokud se nenaplní také jejich spolusluţebníci a jejich bratří, kteří budou zabiti jako oni.
12 A viděl jsem, když otevřel šestou pečeť, a aj, nastalo veliké zemětřesení; a slunce zčernalo jako pytlovina a měsíc zčernal jako krev;
13 A hvězdy nebeské padaly na zem, jako fíkovník hází své předčasné fíky, když je otřesena silným větrem.
14 A nebe odešlo jako svitek, když je svinutý; a každá hora a ostrov byly vystěhovány ze svých míst.
15 A králové země, velcí a boháči, náčelníci a mocní muži a každý otrok a každý svobodný se ukryli v doupatech a ve skalách hor;
16 A řekl horám a skalám: Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránkovým.
17 Neboť přišel veliký den jeho hněvu; a kdo obstojí?

KAPITOLA 7

1 A potom jsem viděl čtyři anděly, jak stojí na čtyřech úhlech země a drží čtyři zemské větry, aby vítr nevál na zemi, ani na moře, ani na žádný strom.
2 A viděl jsem jiného anděla vystupovat od východu, který měl pečeť živého Boha, a volal mocným hlasem ke čtyřem andělům, kterým bylo dáno, aby škodili zemi a moři,
3 Řka: Neubližuj zemi ani moři ani stromům, dokud služebníky našeho Boha nezapečetím na jejich čelech.
4 A slyšel jsem počet těch, kteříž byli zapečetěni, a bylo zapečetěno sto čtyřicet čtyři tisíce ze všech pokolení synů Izraelských.
5 Z pokolení Juda bylo zapečetěno dvanáct tisíc. Z pokolení Ruben bylo zapečetěno dvanáct tisíc. Z pokolení Gád bylo zapečetěno dvanáct tisíc.
6 Z pokolení Aser bylo zapečetěno dvanáct tisíc. Z kmene Nepthalim bylo zapečetěno dvanáct tisíc. Z pokolení Manasses bylo zapečetěno dvanáct tisíc.
7 Z pokolení Simeon bylo zapečetěno dvanáct tisíc. Z pokolení Lévi bylo zapečetěno dvanáct tisíc. Z pokolení Issachar bylo zapečetěno dvanáct tisíc.
8 Z pokolení Zabulon bylo zapečetěno dvanáct tisíc. Z pokolení Josefova bylo zapečetěno dvanáct tisíc. Z pokolení Benjamína bylo zapečetěno dvanáct tisíc.
9 Potom jsem spatřil, a hle, velký zástup, který nikdo nemohl spočítat, ze všech národů, pokolení, lidí a jazyků, stál před trůnem a před Beránkem, oděni bílými rouchy a palmami. v jejich rukou;
10 A zvolal mocným hlasem, řka: Spasení Bohu našemu, kterýž sedí na trůnu, a Beránkovi.
11 A všichni andělé stáli kolem trůnu a kolem starších a čtyř zvířat, padli před trůnem na tvář a klaněli se Bohu,
12 Amen: Požehnání, sláva, moudrost, díkůvzdání, čest, moc a síla našemu Bohu na věky věků. Amen.
13 Odpověděl jeden ze starců, řka mi: Co jsou tito odění v bílé roucho? a odkud přišli?
14 I řekl jsem jemu: Pane, ty víš. A řekl mi: To jsou ti, kteříž přišli z velikého soužení, a vyprali svá roucha a vybílili je v krvi Beránkově.
15 Proto jsou před trůnem Božím a slouží jemu dnem i nocí v jeho chrámě, a ten, kdo sedí na trůnu, bude přebývat mezi nimi.
16 Nebudou již hladovět ani žíznit; nebude na ně svítit slunce ani žádné teplo.
17 Beránek, který je uprostřed trůnu, je bude pást a povede je k živým pramenům vod a Bůh setře všechny slzy z jejich očí.

KAPITOLA 8

1 A když otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi ticho asi na půl hodiny.

2 A viděl jsem sedm andělů, kteří stáli před Bohem; a bylo jim dáno sedm trub.
3 Přišel jiný anděl a stál u oltáře se zlatou kadidelnicí; a bylo mu dáno mnoho kadidla, aby je obětoval s modlitbami všech svatých na zlatém oltáři, který byl před trůnem.
4 A dým kadidla, který přišel s modlitbami svatých, vystoupil před Boha z ruky anděla.
5 Anděl vzal kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a uvrhl ji na zem. I nastaly hlasy, hromy, blesky a zemětřesení.
6 A sedm andělů, kteří měli sedm polnic, se připravilo k troubení.
7 Zatroubil první anděl, následovalo krupobití a oheň smíšený s krví, a byli uvrženi na zem, a třetí část stromů byla spálena a všechna zelená tráva byla spálena.
8 A zatroubil druhý anděl, a jakoby veliká hora hořící ohněm byla uvržena do moře.
9 A třetí část tvorů, kteří byli v moři a měli život, zemřela; a třetí část lodí byla zničena.
10 A zatroubil třetí anděl a spadla z nebe velká hvězda, hořící jako lampa, a spadla na třetinu řek a na prameny vod;
11 I nazváno jest jméno hvězdy Pelyněk, a třetí díl vod se stal pelyňkem; a mnoho mužů zemřelo od vod, protože zhořkly.
12 A zatroubil čtvrtý anděl, a byla zasažena třetí část slunce a třetí část měsíce a třetí část hvězd; tak jako jejich třetina se zatměla a den na třetinu nesvítil, a taktéž noc.
13 A spatřil jsem a slyšel jsem anděla letícího středem nebe, jak říká mocným hlasem: Běda, běda, běda obyvatelům země pro ostatní hlasy polnice tří andělů, kteří jsou ještě zazní!

KAPITOLA 9

1 A zatroubil pátý anděl a viděl jsem hvězdu padat z nebe na zem, a byl mu dán klíč od propasti.
2 A otevřel propast bezednou; a z jámy vycházel dým jako dým z velké pece; a slunce a vzduch se zatmělo kouřem z jámy.
3 A z dýmu vyšly kobylky na zemi a byla jim dána moc, jako mají moc zemští štíři.
4 A bylo jim přikázáno, aby neškodili trávě země ani žádné zelené věci ani žádnému stromu; ale pouze ti lidé, kteří nemají na čele pečeť Boží.
5 A bylo jim dáno, aby je nezabíjeli, ale aby byli mučeni pět měsíců; a jejich muka byla jako muka štíra, když udeří člověka.
6 A v těch dnech budou lidé hledat smrt, a nenaleznou ji; a budou toužit zemřít, a smrt od nich uteče.
7 A tvary kobylek byly jako koně připravené k boji; a na hlavách jejich byly jako koruny jako zlato, a tváře jejich jako tváře lidí.
8 A měli vlasy jako vlasy žen, a zuby jejich jako zuby lvů.
9 A měli pancíře jako pancíře železné; a zvuk jejich křídel byl jako zvuk vozů mnoha koní běžících do boje.
10 A měli ocasy jako štíři, a měli žihadla v ocasech jejich, a jejich síla byla pět měsíců ubližovat lidem.
11 A měli nad sebou krále, jímž je anděl propasti, jehož jméno v hebrejštině je Abaddon, ale v řečtině Apollyon.
12 Běda jedna minula; a hle, potom přijdou další dvě běda.
13 A zatroubil šestý anděl, a slyšel jsem hlas ze čtyř rohů zlatého oltáře, který je před Bohem,
14 Šestému andělu, který měl trubku, řekl: „Rozvaž ty čtyři anděly, kteří jsou svázáni ve velké řece Eufrat.
15 A byli rozvázáni čtyři andělé, kteří byli připraveni na hodinu a den, měsíc a rok, aby zabili třetinu lidí.
16 A počet vojska jezdců dvě stě tisíc tisíc, a slyšel jsem jejich počet.
17 A tak jsem viděl koně ve vidění a ty, kteří na nich seděli, mající pancíře ohnivé, hyacintové a sírové; a hlavy koní byly jako hlavy lvů; a z jejich úst vycházel oheň, kouř a síra.
18 Těmito třemi byla třetí část mužů zabita ohněm, dýmem a sírou, která vycházela z jejich úst.
19 Nebo síla jejich jest v ústech jejich av ocasech jejich; nebo ocasy jejich byly podobné hadům, a hlavy měly, a jimi bolí.
20 A ostatní muži, kteří nebyli zabiti těmito ranami, přesto nečinili pokání z děl svých rukou, aby neuctívali ďábly a modly ze zlata, stříbra, mědi, kamene a dřeva. ani nevidí, ani neslyší, ani nechodí:
21 Nečinili pokání ze svých vražd, ani ze svých kouzel, ani ze svého smilstva ani ze svých krádeží.

KAPITOLA 10

1 A viděl jsem jiného mocného anděla sestupovat z nebe, oděného oblakem, a na jeho hlavě byla duha, jeho tvář byla jako slunce a jeho nohy jako ohnivé sloupy.
2 V ruce měl otevřenou knížečku a pravou nohu postavil na moře a levou na zem,
3 A zvolal mocným hlasem, jako když lev řve, a když zvolal, sedm hromů vydalo hlasy své.
4 A když sedm hromů vyslovilo své hlasy, chystal jsem se psát; a slyšel jsem hlas z nebe, který mi řekl: Zapečeť to, co promluvilo sedm hromů, a nepiš je.
5 A anděl, kterého jsem viděl stát na moři a na zemi, zvedl ruku k nebi,
6 A přísahej při živém na věky věků, který stvořil nebe a to, co je v něm, a zemi a to, co je v něm, i moře a to, co je v něm, že bude čas už ne:
7 Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, až začne troubit, bude dokonáno tajemství Boží, jak oznámil svým služebníkům prorokům.
8 A hlas, který jsem slyšel z nebe, ke mně znovu promluvil a řekl: Jdi a vezmi otevřenou knížečku z ruky anděla, který stojí na moři a na zemi.
9 I šel jsem k andělu a řekl jsem mu: Dej mi tu knížečku. I řekl mi: Vezmi to a sněz to; a zhořkne v břiše tvém, ale v ústech tvých bude sladký jako med.
10 I vzal jsem knížku z ruky anděla a snědl jsem ji; a bylo to v mých ústech sladké jako med; a jakmile jsem to snědl, zhořklo mi v břiše.
11 A řekl mi: Musíš znovu prorokovat před mnoha lidmi, a národy, a jazyky a králi.

KAPITOLA 11

1 A byla mi dána třtina podobná prutu, a anděl stál a řekl: Vstaň a změř Boží chrám a oltář i ty, kteří se v něm klanějí.
2 Nádvoří, které je vně chrámu, vynechte a neměřte; neboť je dáno pohanům, a po svatém městě budou šlapat čtyřidceti a dva měsíce.

3 A dám moc svým dvěma svědkům, a budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní, oblečení v žíně.
4 Toto jsou dvě olivy a dva svícny stojící před Bohem země.
5 A kdyby jim kdo ubližoval, z úst jejich vychází oheň a sežere nepřátele jejich;
6 Tito mají moc zavřít nebe, aby nepršelo ve dnech jejich proroctví, a mají moc nad vodami proměnit je v krev a bít zemi všemi ranami, kdykoli budou chtít.
7 A až dokončí své svědectví, šelma, která vystoupí z bezedné jámy, povede proti nim válku, přemůže je a zabije je.
8 A jejich mrtvá těla budou ležet na ulici velkého města, které se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také náš Pán ukřižován.
9 A oni z lidí a pokolení, jazyků a národů uvidí jejich mrtvá těla tři a půl dne a nedovolí, aby byla jejich mrtvá těla uložena do hrobů.
10 A ti, kteří přebývají na zemi, budou se nad nimi radovat, veselit se a posílat dary jedni druhým; protože tito dva proroci mučili ty, kteří přebývali na zemi.
11 A po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha a postavili se na nohy; a velký strach padl na ty, kteří je viděli.
12 A uslyšeli veliký hlas z nebe, který jim řekl: Vystupte sem. A vystoupili k nebi v oblaku; a jejich nepřátelé je spatřili.
13 A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, a padla desátá část města a při tom zemětřesení bylo pobito sedm tisíc lidí, a ostatek se zděsil a vzdal slávu Bohu nebes.
14 Druhá běda pominula; a hle, třetí běda přijde rychle.
15 A zatroubil sedmý anděl; a ozvaly se veliké hlasy v nebi, říkoucí: Království tohoto světa se stala královstvími Pána našeho a jeho Krista. a bude kralovat na věky věků.
16 A těch čtyřiadvacet starců, kteří seděli před Bohem na svých místech, padli na tvář a klaněli se Bohu,
17 Řka: Děkujeme tobě, Pane Bože všemohoucí, který jsi, a byl jsi a jsi budoucí; protože jsi vzal k sobě svou velikou moc a kraloval jsi.
18 A národy se rozhněvaly a přišel tvůj hněv a čas mrtvých, aby byli souzeni a abys dal odměnu svým služebníkům prorokům a svatým a těm, kteří se bojí tvého jména, malý a velký; a měl by zničit ty, kteří ničí zemi.
19 A otevřel se chrám Boží v nebi a spatřila se v jeho chrámu archa jeho smlouvy, a nastaly blesky, hlasy a hromy, zemětřesení a velké krupobití.

KAPITOLA 12

1 A ukázal se veliký div na nebi; žena oděná sluncem a měsícem pod nohama a na hlavě korunou z dvanácti hvězd:
2 A ona, když byla těhotná, plakala, porodila se a bolestně porodila.
3 A ukázal se jiný zázrak na nebi; a hle, velký červený drak, mající sedm hlav a deset rohů a sedm korun na hlavě.
4 Jeho ocas přitáhl třetí část nebeských hvězd a vrhl je na zem. A drak stál před ženou, která měla porodit, aby sežral její dítě, jakmile se narodilo.
5 A porodila chlapce, který měl panovat nad všemi národy železnou holí, a její dítě bylo uchváceno k Bohu ak jeho trůnu.
6 Žena pak utekla na poušť, kde měla od Boha připravené místo, aby ji tam živili tisíc dvě stě a šedesát dní.
7 A v nebi byla válka: Michael a jeho andělé bojovali proti drakovi; a drak bojoval a jeho andělé,
8 A nezvítězil; ani jejich místo již nebylo nalezeno v nebi.
9 A byl svržen velký drak, ten starý had, zvaný ďábel a satan, který svádí celý svět; byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.
10 A slyšel jsem mocný hlas, který v nebi říkal: Nyní přišla spása a síla a království našeho Boha a moc jeho Krista, neboť je svržen žalobce našich bratří, který je žaloval přede dnem našeho Boha. a noc.
11 A zvítězili nad ním krví Beránkovou a slovem svého svědectví; a nemilovali svého života až k smrti.
12 Radujte se tedy, nebesa a vy, kteří v nich přebýváte. Běda obyvatelům země a moře! neboť sestoupil k vám ďábel s velkým hněvem, protože ví, že má jen krátký čas.
13 A když drak viděl, že je svržen na zem, pronásledoval ženu, která porodila chlapce.
14 A ženě byla dána dvě křídla velkého orla, aby odletěla na poušť, na své místo, kde ji živí na čas, časy a půl času z tváře hada.
15 A had vypustil z úst svých za ženou vodu jako potopu, aby ji potopa odnesla.
16 Země ženě pomohla a země otevřela svá ústa a pohltila potopu, kterou vyvrhl drak z úst svých.
17 Drak se na ženu rozhněval a šel bojovat s ostatky jejího semene, kteří zachovávají přikázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista.

KAPITOLA 13

1 Stál jsem na mořském písku a viděl jsem z moře vystupovat šelmu, která měla sedm hlav a deset rohů a na jejích rozích deset korun a na hlavách její jméno rouhání.
2 A ta šelma, kterou jsem viděl, byla podobná leopardovi a její nohy byly jako nohy medvěda a její tlama jako tlama lva.
3 A viděl jsem jednu z jeho hlav, jak byla k smrti zraněna; a jeho smrtelná rána byla zahojena, a celý svět se divil po té šelmě.
4 A klaněli se drakovi, který dal moc šelmě, a klaněli se šelmě a říkali: Kdo je podobný šelmě? kdo je schopen s ním vést válku?
5 A byla mu dána ústa mluvící veliké věci a rouhání; a byla mu dána moc pokračovat čtyřicet a dva měsíce.
6 A otevřel ústa svá v rouhání se Bohu, aby se rouhal jménu jeho a příbytku jeho i těm, kteříž přebývají v nebi.
7 A bylo mu dáno vést válku se svatými a přemáhat je; a byla mu dána moc nad všemi pokoleními, jazyky a národy.
8 A všichni obyvatelé země se mu budou klanět, jejichž jména nejsou zapsána v knize života Beránka zabitého od založení světa.
9 Má-li kdo ucho, slyš.
10 Kdo vede do zajetí, půjde do zajetí; kdo zabíjí mečem, musí být zabit mečem. Zde je trpělivost a víra svatých.
11 A viděl jsem jinou šelmu vystupovat ze země; a měl dva rohy jako beránek a mluvil jako drak.
12 A uplatňuje veškerou moc první šelmy před ním a způsobuje, že země a její obyvatelé uctívají první šelmu, jejíž smrtelná rána byla zahojena.

13 A činí velké divy, takže před zraky lidí dává sestupovat z nebe na zem,
14 A svádí ty, kteří přebývají na zemi, pomocí těch zázraků, které měl moc činit před očima šelmy; řekl těm, kteří přebývají na zemi, aby udělali obraz šelmě, která měla ránu od meče a žila.
15 A měl moc oživit obraz šelmy, aby obraz šelmy mluvil a způsobil, že všichni, kdo by se neklaněli obrazu šelmy, byli zabiti.
16 A způsobí, aby všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci, dostali znamení na pravou ruku nebo na čelo.
17 A aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má znamení nebo jméno té šelmy nebo číslo jejího jména.
18 Zde je moudrost. Kdo má rozum, ať spočítá číslo té šelmy; nebo je to číslo člověka; a jeho číslo je šest set šedesát šest.

KAPITOLA 14

1 A viděl jsem, a aj, Beránek stál na hoře Sion as ním sto čtyřicet čtyři tisíce, kteří měli na čele napsáno jméno jeho Otce.
2 Slyšel jsem hlas z nebe jako hlas mnoha vod a jako hlas velkého hromu, a slyšel jsem hlas harfeníků, kteří hrají na harfy.
3 A zpívali jakoby novou píseň před trůnem a před čtyřmi zvířaty a před staršími; a nikdo se nemohl naučit tu píseň než těch sto čtyřicet čtyři tisíce, kteří byli vykoupeni ze země.
4 To jsou ti, kteří se neposkvrnili ženami; neboť jsou panny. To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Tito byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi.
5 A v jejich ústech nebyla nalezena žádná lest, neboť jsou bez viny před Božím trůnem.
6 A viděl jsem jiného anděla letět uprostřed nebe, mající věčné evangelium, aby je kázal těm, kteří přebývají na zemi, a každému národu, pokolení, jazyku a lidu,
7 Říkajíce hlasem velikým:Bojte se Boha a vzdejte mu slávu; neboť přišla hodina jeho soudu, a klanějte se tomu, který učinil nebe i zemi, moře a prameny vod.
8 A šel jiný anděl, řka: Padl Babylon, padl, to veliké město, protože napojilo všechny národy vínem hněvu svého smilstva.
9 A třetí anděl šel za nimi a řekl mocným hlasem: „Kloní-li někdo šelmu a její obraz a přijme její znamení na čelo nebo na ruku,
10 Ten bude pít víno Božího hněvu, které se bez příměsi vylévá do kalicha jeho rozhořčení; a bude mučen ohněm a sírou v přítomnosti svatých andělů a v přítomnosti Beránka.
11 A dým muk jejich stoupá na věky věků, a nemají odpočinutí ve dne ani v noci, ti, kdo se klaní šelmě a jejímu obrazu, a kdokoli přijme znamení jejího jména.
12 Zde je trpělivost svatých: zde jsou ti, kteří zachovávají přikázání Boží a víru Ježíšovu.
13 A slyšel jsem hlas z nebe, který mi řekl: Piš: Blahoslavení mrtví, kteří umírají v Pánu od nynějška. a jejich díla je následují.
14 A viděl jsem, a hle, bílý oblak a na oblaku seděl jeden jako Syn člověka, mající na hlavě zlatou korunu a v ruce ostrý srp.
15 Jiný anděl vyšel z chrámu a volal mocným hlasem na toho, který seděl na oblaku: Vlož srp svůj a žni, neboť přišel čas, abys sklízel. neboť dozrála úroda země.
16 A ten, který seděl na oblaku, vrazil srp svůj na zem; a země byla sklizena.
17 A jiný anděl vyšel z chrámu v nebesích, i on měl ostrý srp.
18 Od oltáře vyšel jiný anděl, který měl moc nad ohněm; a volal hlasitým křikem na toho, který měl ostrý srp, řka: Vlož svůj ostrý srp a shromáždi hrozny vinné révy země; neboť její hrozny jsou plně zralé.
19 Anděl vrazil srp svůj do země, shromáždil vinnou révu země a uvrhl ji do velkého lisu Božího hněvu.
20 A lis byl šlapán za městem a krev vytekla z lisu až do koňských uzdeček na tisíc šest set honů.

KAPITOLA 15

1 A viděl jsem na nebi jiné znamení, veliké a podivuhodné, sedm andělů, kteří měli sedm posledních ran; neboť v nich je naplněn hněv Boží.
2 A viděl jsem jakoby skleněné moře smíšené s ohněm: a ti, kteří zvítězili nad šelmou a nad jejím obrazem a nad jejím znamením a nad číslem jejího jména, stojí na skleněném moři. , mající Boží harfy.
3 A zpívali píseň Mojžíše, služebníka Božího, a píseň Beránkovu, říkouce: Veliká a podivuhodná jsou díla tvá, Pane Bože všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou cesty tvé, králi svatých.
4 Kdo by se tě nebál, Hospodine, a oslavoval jméno tvé? neboť ty jediný jsi svatý, neboť přijdou všechny národy a budou se před tebou klanět; neboť tvé soudy jsou zjevné.
5 A potom jsem viděl, a hle, chrám stánku svědectví v nebi byl otevřen.
6 A sedm andělů vyšlo z chrámu, majíce sedm ran, oděni čistým a bílým plátnem a majíce svá ňadra přepásaná zlatými pásy.
7 A jedna ze čtyř zvířat dala sedmi andělům sedm zlatých nádob plných hněvu Boha živého na věky věků.
8 A chrám naplnil se dýmem slávy Boží a moci jeho; a nikdo nemohl vejít do chrámu, dokud se nevyplnilo sedm ran sedmi andělů.

KAPITOLA 16

1 A uslyšel jsem z chrámu veliký hlas, který řekl sedmi andělům: Jděte své cesty a vylijte koflíky Božího hněvu na zemi.
2 I šel první a vylil koflík svou na zem; a na muže, kteří měli znamení šelmy, a na ty, kteří se klaněli jejímu obrazu, dopadla hlučná a těžká rána.
3 A druhý anděl vylil koflík svou na moře; a stalo se to jako krev mrtvého, a každá živá duše zemřela v moři.
4 A třetí anděl vylil koflík svou na řeky a prameny vod; a stali se krví.
5 A slyšel jsem anděla vod říkat: Spravedlivý jsi, Pane, který jsi a který jsi byl a budeš, protože jsi tak usoudil.
6 Nebo prolili krev svatých a proroků, a dal jsi jim pít krev; neboť jsou hodni.
7 A slyšel jsem jiného z oltáře říkat: Tak, Pane Bože všemohoucí, pravé a spravedlivé jsou tvé soudy.

8 Čtvrtý anděl vylil koflík svou na slunce; a byla mu dána moc spalovat lidi ohněm.
9 A lidé byli sežehnuti velkým žárem a rouhali se jménu Boha, který má moc nad těmito ranami, a činili pokání, aby mu nevzdali slávu.
10 A pátý anděl vylil koflík svou na sedadlo šelmy; a jeho království bylo plné temnot; a bolestí hryzali své jazyky,
11 A rouhali se Bohu nebes pro své bolesti a své vředy a nečinili pokání ze svých skutků.
12 A šestý anděl vylil koflík svou na velikou řeku Eufrat; a vyschla voda jeho, aby byla připravena cesta králů východních.
13 A viděl jsem tři nečisté duchy podobné žábám vycházet z tlamy draka az tlamy šelmy az úst falešného proroka.
14 Neboť jsou to duchové ďáblů, kteří dělají zázraky, kteří vycházejí ke králům země a celého světa, aby je shromáždili k bitvě onoho velkého dne Boha všemohoucího.
15 Hle, přicházím jako zloděj. Blahoslavený, kdo bdí a střeží svůj oděv, aby nechodil nahý, a neviděli jeho hanbu.
16 A shromáždil je na místo, které se hebrejsky nazývá Armagedon.
17 A sedmý anděl vylil koflík svou do vzduchu; a z chrámu nebeského vyšel veliký hlas od trůnu, řka: Stalo se.
18 A byly hlasy, hromy a blesky; a nastalo veliké zemětřesení, jaké nebylo od doby, kdy jsou lidé na zemi, tak silné zemětřesení a tak veliké.
19 A veliké město bylo rozděleno na tři části a města národů padla; a velký Babylón přišel na památku před Bohem, aby mu dal kalich vína prchlivosti svého hněvu.
20 A každý ostrov uprchl, a hory nebyly nalezeny.
21 I spadlo na lidi krupobití veliké s nebe, každý kámen vážil asi jako talent, a lidé se rouhali Bohu pro mor krupobití; neboť jeho rána byla nesmírně veliká.

KAPITOLA 17

1 A přišel jeden ze sedmi andělů, kteří měli těch sedm koflíků, a mluvil se mnou, řka mi: Pojď sem; Ukážu ti soud velké nevěstky, která sedí na mnohých vodách.
2 S nímž smilnili králové země a obyvatelé země opili se vínem jejího smilstva.
3 Odnesl mě tedy v duchu na poušť a viděl jsem ženu sedět na šarlatovém zvířeti, plném jmen rouhání, se sedmi hlavami a deseti rohy.
4 Žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami a v ruce měla zlatý pohár plný ohavností a nečistot svého smilstva.
5 A na jejím čele bylo napsáno jméno: TAJEMSTVÍ, VELKÝ BABYLON, MATKA nevěstek a ohavností ZEMĚ.
6 A viděl jsem tu ženu opilou krví svatých a krví mučedníků Ježíšových, a když jsem ji uviděl, divil jsem se velikým obdivem.
7 I řekl mi anděl: Proč jsi se divil? Řeknu ti tajemství ženy a šelmy, která ji nese, která má sedm hlav a deset rohů.
8 Šelma, kterou jsi viděl, byla a není; a vystoupí z bezedné jámy a půjdou do záhuby; a ti, kteří přebývají na zemi, se budou divit, jejichž jména nebyla zapsána v knize života od založení světa, když spatří šelmu, která byla, a není a přesto je.
9 A zde je mysl, která má moudrost. Sedm hlav je sedm hor, na kterých sedí žena.
10 A je sedm králů: pět padlo, a jeden padl, a druhý ještě nepřišel; a když přijde, musí pokračovat krátkým prostorem.
11 A šelma, která byla a není, ona je osmá a je ze sedmi a jde do záhuby.
12 A těch deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří dosud nepřijali království; ale přijměte moc jako králové jednu hodinu se šelmou.
13 Tito mají jednu mysl a dají svou moc a sílu šelmě.
14 Tito budou bojovat s Beránkem a Beránek je zvítězí, neboť on je Pán pánů a Král králů, a ti, kteří jsou s ním, jsou povolaní, vyvolení a věrní.
15 A řekl mi: Vody, které jsi viděl, kde nevěstka sedí, jsou lidé, zástupy, národy a jazyky.
16 A těch deset rohů, které jsi viděl na té šelmě, bude nenávidět nevěstku a učiní ji zpustošenou a nahou, sežerou její maso a spálí ji ohněm.
17 Bůh totiž vložil do jejich srdcí, aby naplnili jeho vůli a souhlasili a dali své království šelmě, dokud se nenaplní slova Boží.
18 A žena, kterou jsi viděl, je to veliké město, které kraluje nad králi země.

KAPITOLA 18

1 A po těchto věcech jsem viděl jiného anděla sestupovat z nebe, mající velikou moc; a země byla osvětlena jeho slávou.
2 A zvolal mocně silným hlasem, řka: Padl, padl veliký Babylón a stal se příbytkem ďáblů a útočištěm každého nečistého ducha a klecí každého nečistého a nenáviděného ptactva.
3 Všechny národy totiž pily víno hněvu jejího smilstva a králové země s ní smilnili a kupci země zbohatli hojností jejích lahůdek.
4 A slyšel jsem jiný hlas z nebe, říkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste neměli účast na jeho hříších a abyste nepřijímali z jeho ran.
5 Nebo jeho hříchy dosáhly až do nebe a Bůh se rozpomenul na jeho nepravosti.
6 Odměňte ji, jako ona odměnila vás, a zdvojnásobte její dvojnásobek podle jejích skutků: v kalichu, který naplnila, naplňte její dvojnásobek.
7 Jak moc se oslavila a žila báječně, tolik jí trápí a trápí, neboť říká v srdci svém: Sedím královnou a nejsem vdova a neuvidím zármutek.
8 Proto jednoho dne přijdou rány její, smrt, nářek a hlad; a bude spálena ohněm, neboť silný jest Pán Bůh, který ji soudí.
9 A králové země, kteří smilnili a žili s ní rozkošně, ji budou naříkat a naříkat nad ní, až uvidí dým jejího hoření,
10 Zpovzdálí stál ze strachu před mukami její a řekl: Běda, běda, to veliké město Babylón, to mocné město! neboť v jednu hodinu přijde tvůj soud.
11 A kupci země budou nad ní plakat a naříkat; neboť jejich zboží již nikdo nekupuje.
12 Zboží ze zlata, stříbra a drahých kamenů a perel, jemného plátna, purpuru, hedvábí a šarlatu a všeho tvého dřeva a všemožných nádob ze slonoviny a všemožných nádob z nejvzácnějšího dřeva a z mosazi, železa a mramoru,

13 A skořice a vůně, masti, kadidlo, víno a olej a jemná mouka, pšenice, dobytek, ovce, koně, vozy, otroci a lidské duše.
14 A ovoce, po kterém toužila tvá duše, odchází od tebe, a všechno, co bylo lahodné a dobré, odchází od tebe, a už je nenajdeš.
15 Obchodníci s těmito věcmi, které zbohatla, budou stát daleko od strachu z jejích muk, plakat a naříkat,
16 A řekl: Běda, běda, to veliké město, kteréž bylo oděno kmentem, purpurem a šarlatem, a ozdobené zlatem, drahokamy a perlami!
17 Neboť v jedné hodině tak veliké bohatství ztroskotalo. A každý velitel lodí a celá společnost na lodích a námořníci a všichni, kdo obchodují po moři, stáli opodál,
18 A křičeli, když viděli dým jejího hořícího, řkouce: Jaké město jest podobné tomuto velkému městu?
19 A sypali prach na hlavy své, a křičeli, plakali a naříkali, řkouce: Běda, běda, to veliké město, v němž zbohatli všichni, kdo měli lodě na moři pro svou cenu! neboť v jedné hodině zpustne.
20 Radujte se z ní, nebesa, svatí apoštolové a proroci; neboť Bůh tě na ní pomstil.
21 A mocný anděl zvedl kámen podobný žernovu velikému a hodil jej do moře, řka: Tak násilím bude svrženo to veliké město Babylon, a již nebude více nalezeno.
22 A hlas harfeníků a hudebníků, dudáků a trubačů nebude více v tobě slyšet; a žádný řemeslník, ať už je jakýkoli, už se v tobě nenajde; a zvuk mlýnského kamene už v tobě nebude slyšet;
23 A světlo svíce již nebude v tobě svítit; a hlas ženicha a nevěsty už v tobě nebude slyšet; neboť kouzly tvými byly oklamány všechny národy.
24 A byla v ní nalezena krev proroků a svatých a všech zabitých na zemi.

KAPITOLA 19

1 A potom jsem slyšel veliký hlas mnoha lidí v nebi, řkoucí: Aleluja; Spasení, sláva, čest a moc Hospodinu, našemu Bohu:
2 Neboť pravé a spravedlivé jsou jeho soudy, neboť soudil velikou nevěstku, která zkazila zemi smilstvem svým, a pomstil krev služebníků svých z ruky její.
3 A znovu řekli: Aleluja. A její kouř stoupal na věky věků.
4 A těch čtyřiadvacet starců a čtyři zvířata padli na zem a klaněli se Bohu sedícímu na trůnu a říkali: Amen. Aleluja.
5 Z trůnu vyšel hlas: Chvalte našeho Boha, všichni jeho služebníci a vy, kteří se ho bojíte, malí i velcí.
6 A slyšel jsem jako hlas zástupu velikého a jako hlas vod mnohých a jako hlas silných hřmění, řkoucí: Aleluja, neboť kraluje Pán Bůh všemohoucí.
7 Radujme se a radujme se a vzdejme mu čest, neboť přišla Beránkova svatba a jeho žena se připravila.
8 A bylo jí dáno, aby byla oděna do kmentu, čistého a bílého, neboť kment je spravedlnost svatých.
9 A řekl mi: Napiš: Blahoslavení, kteří jsou povoláni na Beránkovu svatbu. A řekl mi: Toto jsou pravá slova Boží.
10 Padl jsem k jeho nohám, abych se mu poklonil. A řekl mi: Hleď, nedělej to. Jsem tvůj spoluslužebník a tvých bratří, kteří mají svědectví Ježíšovo: klanějte se Bohu, neboť svědectví Ježíšovo je duch proroctví.
11 A viděl jsem nebe otevřené, a hle, bílý kůň; a ten, který na něm seděl, byl nazýván Věrným a Pravým a ve spravedlnosti soudí a vede válku.
12 Oči jeho byly jako plamen ohně a na hlavě mnoho korun; a měl napsané jméno, které neznal nikdo, kromě on sám.
13 A byl oděn v roucho namočené v krvi a jeho jméno je nazváno Slovo Boží.
14 A vojska, která byla v nebesích, ho následovala na bílých koních, oděných do kmentu, bílého a čistého.
15 A z úst jeho vychází meč ostrý, aby jím bil národy, a bude nad nimi panovati prutem železným, a šlape lis na vínu prchlivosti a hněvu Boha všemohoucího.
16 Na rouchu a na stehnech má napsané jméno: KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.
17 A viděl jsem anděla stojícího na slunci; a zvolal mocným hlasem a řekl všemu ptactvu, který poletuje uprostřed nebe: Pojďte a shromážděte se k večeři velkého Boha;
18Abyste jedli maso králů a maso velitelů a maso udatných mužů a maso koní a těch, kteří na nich sedí, a maso všech lidí, svobodných i otroků, obojí malý a velký.
19 A viděl jsem tu šelmu a krále země a jejich vojska, jak se shromáždili, aby bojovali proti tomu, který seděl na koni, a proti jeho vojsku.
20 Šelma byla zajata as ní falešný prorok, který před ní činil zázraky, jimiž svedl ty, kteří přijali znamení šelmy, a ty, kdo se klaněli jejímu obrazu. Oba byli zaživa uvrženi do ohnivého jezera hořícího sírou.
21 Ostatní pak byli zabiti mečem toho, kterýž seděl na koni, kterýž meč vyšel z tlamy jeho, a všecko ptactvo bylo naplněno masem jejich.

KAPITOLA 20

1 A viděl jsem anděla sestupovat z nebe, který měl klíč od propasti a v ruce velký řetěz.
2 A uchopil draka, toho starého hada, kterým je ďábel a satan, a spoutal ho na tisíc let,
3 A uvrhněte ho do bezedné jámy, uzavřete ho a zapečeťte ho, aby již nesváděl národy, dokud se nenaplní tisíc let; a potom musí být na malou dobu propuštěn.
4 A viděl jsem trůny a oni na nich seděli a byl jim vynesen soud; a viděl jsem duše těch, kteří byli sťati pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží a kteří neuctívali šelmu, ani jeho obraz, ani jeho znamení nepřijali na čelo ani na ruce; a žili a kralovali s Kristem tisíc let.
5 Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. Toto je první vzkříšení.
6 Blahoslavený a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení, nad tím druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Božími a Kristovými a budou s ním kralovat tisíc let.
7 A až uplyne tisíc let, Satan bude propuštěn ze svého vězení,
8 A vyjdou, aby svedli národy, které jsou ve čtyřech končinách země, Goga a Magoga, aby je shromáždili k boji, jejichž počet je jako písek moře.
9 I vystoupili na šířku země a obešli tábor svatých a milované město, a sestoupil oheň od Boha z nebe a pohltil je.

10 A ďábel, který je svedl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je šelma a falešný prorok, a bude mučen dnem i nocí na věky věků.
11 A viděl jsem veliký bílý trůn a toho, který na něm seděl, před jehož tváří utekla země i nebe; a nenašlo se pro ně místo.
12 A viděl jsem mrtvé, malé i velké, stát před Bohem; a otevřely se knihy, a otevřela se jiná kniha, která je knihou života, a mrtví byli souzeni z toho, co bylo zapsáno v knihách, podle svých skutků.
13 A moře vydalo mrtvé, kteří byli v něm; a smrt a peklo vydaly mrtvé, kteří byli v nich, a byli souzeni každý podle skutků svých.
14 A smrt a peklo byly uvrženy do ohnivého jezera. Toto je druhá smrt.
15 A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

KAPITOLA 21

1 A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly; a už nebylo moře.
2 A já Jan jsem viděl svaté město, nový Jeruzalém, sestupující od Boha z nebe, připravený jako nevěstu ozdobenou pro svého muže.
3 A slyšel jsem veliký hlas z nebe, říkoucí: Hle, stánek Boží s lidmi, a on bude bydlet s nimi, a oni budou jeho lidem, a sám Bůh bude s nimi a bude jejich Bohem.
4 A Bůh setře všecky slzy z očí jejich; a již nebude smrti, ani smutku, ani nářku, ani bolesti již nebude; nebo dřívější věci pominuly.
5 A ten, který seděl na trůnu, řekl: Hle, všechno tvořím nové. A řekl mi: Piš, neboť tato slova jsou pravdivá a věrná.
6 A řekl mi: Dokonáno jest. Já jsem Alfa a Omega, začátek a konec. Tomu, kdo žízní, dám zdarma pramen vody života.
7 Kdo vítězí, dědí všecko; a já budu jeho Bohem a on mi bude synem.
8 Ale bojácní a nevěřící, ohavní a vrazi, smilníci, čarodějové, modláři a všichni lháři budou mít svůj díl v jezeře, které hoří ohněm a sírou, což je druhá smrt.
9 A přišel ke mně jeden ze sedmi andělů, kteří měli sedm nádob plných sedmi posledních ran, a mluvil se mnou, řka: Pojď sem, ukážu ti nevěstu, manželku Beránkovu.
10 A odnesl mě v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi to velké město, svatý Jeruzalém, sestupující z nebe od Boha,
11 Majíce slávu Boží, a její světlo bylo jako kámen nejvzácnější, jako kámen jaspis, čistý jako křišťál;
12 Měl velkou a vysokou zeď a měl dvanáct bran a u bran dvanáct andělů a na nich napsaná jména, což jsou jména dvanácti kmenů synů Izraele.
13 Na východě tři brány; na severu tři brány; na jihu tři brány; a na západě tři brány.
14 Zeď města měla dvanáct základů a na nich jména dvanácti Beránkových apoštolů.
15 A ten, kterýž se mnou mluvil, měl zlatou třtinu, aby změřil město, jeho brány a jeho hradby.
16 Město pak leží čtyřhranné a délka je velká jako šířka. Změřil město rákosem dvanáct tisíc honů. Jeho délka, šířka a výška jsou stejné.
17 A změřil její zeď, sto čtyřicet čtyři loket, podle míry lidské, to jest míry anděla.
18 A stavba zdi jeho byla z jaspisu, a město bylo z čistého zlata, jako sklo čisté.
19 Základy městské hradby byly ozdobeny všelijakými drahými kameny. Prvním základem byl jaspis; druhý, safír; třetí, chalcedon; čtvrtý, smaragd;
20 Pátý, sardonyx; šestý, sardius; sedmý, chryzolit; osmý, beryl; devátý, topaz; desátý, chrysoprasus; jedenáctý, jacinth; dvanáctý, ametyst.
21 A dvanáct bran bylo dvanáct perel; Každých několik bran bylo z jedné perly, a ulice města byla z čistého zlata, jako ze skla průhledného.
22 A chrám jsem v něm neviděl, neboť Hospodin Bůh všemohoucí a Beránek jsou chrámem jeho.
23 A město nepotřebovalo slunce ani měsíc, aby v něm svítilo, neboť je osvěcovala Boží sláva a jeho světlem je Beránek.
24 A národové spasených budou chodit v jeho světle, a králové země vnesou do něj svou slávu a čest.
25 A brány jeho nebudou zavřeny ve dne, neboť tam nebude noci.
26 A vnesou do něj slávu a čest národů.
27 A nevejde do něho nic, co by poskvrňovalo, ani to, co činí ohavnost nebo činí lež, ale ti, kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života.

KAPITOLA 22

1 A ukázal mi čistou řeku vody života, čistou jako křišťál, vycházející z trůnu Božího a Beránkova.
2 Uprostřed jeho ulice a po obou stranách řeky byl strom života, který nesl dvanáct druhů ovoce a každý měsíc přinášel své ovoce, a listí toho stromu bylo k léčení národy.
3 A nebude více prokletí, ale trůn Boží a Beránkův bude v něm; a jeho služebníci mu budou sloužit:
4 A uzří tvář jeho; a jeho jméno bude na jejich čele.
5 A nebude tam žádná noc; a nepotřebují žádnou svíčku, ani světlo slunce; neboť Pán Bůh jim dává světlo, a budou kralovat na věky věků.
6 A řekl mi: Tato slova jsou věrná a pravdivá. A Pán, Bůh svatých proroků, poslal svého anděla, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát.
7 Hle, přijdu rychle, blahoslavený, kdo zachovává slova proroctví této knihy.
8 A já Jan jsem to viděl a slyšel. A když jsem to slyšel a viděl, padl jsem, abych se poklonil před nohama anděla, který mi tyto věci ukázal.
9 Potom mi řekl: Hleď, nedělej to, neboť jsem tvůj spolusluhebník a tvých bratří proroků a těch, kteří zachovávají slova této knihy: klanějte se Bohu.
10 A řekl mi: Nezapečetuj slova proroctví této knihy, neboť čas se přiblížil.
11 Kdo je nespravedlivý, ať je stále nespravedlivý, a kdo je špinavý, ať je stále špinavý, a kdo je spravedlivý, ať je stále spravedlivý, a kdo je svatý, ať je stále svatý.
12 A hle, přijdu rychle; a má odměna se mnou, abych dal každému podle toho, jak bude dílo jeho.
13 Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední.
14 Blahoslavení, kteří plní jeho přikázání, aby měli právo na strom života a mohli vcházet branami do města.
15 Nebo venku jsou psi a čarodějové, smilníci, vrazi a modláři a každý, kdo miluje a činí lež.

16 Já Ježíš jsem poslal svého anděla, aby vám o těchto
věcech svědčil v církvích. Já jsem kořen a potomek
Davidův a jasná a jitřní hvězda.
17 A Duch a nevěsta říkají: Přijď. A kdo slyší, ať řekne:
Pojď. A ať přijde ten, kdo žízní. A kdo chce, ať si volně
vezme vodu života.
18 Neboť svědčím každému člověku, který slyší slova
proroctví této knihy: Jestliže někdo přidá k těmto věcem,
Bůh mu přidá rány, které jsou zapsány v této knize:
19 A jestliže někdo odejme ze slov knihy tohoto proroctví,
Bůh odejme jeho díl z knihy života a ze svatého města a z
věcí, které jsou napsány v této knize.
20 Ten, kdo to dosvědčuje, praví: Jistě přijdu brzy. Amen. I
tak přijď, Pane Ježíši.
21 Milost našeho Pána Ježíše Krista se všemi vámi. Amen.